

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

NEW SERIES, No. 2254.

तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशः

TATTVACINTAMANI DIDHITI PRAKASA

BY

BHAVANANDA SIDDHANTAVAGISA

WITH TATTVACINTAMANI AND DIDHITI

EDITED BY

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA GURU CHARANA TARKADARSHANĀTĪRTHA

Professor, Sanskrit College, Calcutta, and Lecturer, Calcutta University.

VOL. I. Fasc. I.

Calcutta:

PRINTED BY UPENDRA NATHA CHAKRAVARTI, AT THE SANSKRIT PRESS,
No. 5, Nandakumar Choudhury's 2nd Lane.

AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.

1910.

AT THE LIBRARY OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

*No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

THE SOCIETY'S AGENTS, MR. BERNARD QUARITCI,
11, GRAYTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W., AND MR. OTTO
HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied.—some
of the Fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series

*Advaita Brahmasiddhi, Fasc. 2, 4 @ /10/ each ...	1	4
Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc. 6-14 @ /10/ each ...	5	0
Aitareya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each ...	14	6
Aitareya Lochana ...	2	0
*Anu Śākhya, Fasc. 2-5 @ /10/ each ...	2	8
Aphorisms of Sāṅkhya, (English) Fasc. 1 @ 1/- ...	1	0
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
*Atharvāna Upaniṣad, Fasc. 4-5 @ /10/ each ...	1	4
Atmatattaviveka, Fasc. I. @ /10/ each ...	0	10
Aṣṭavaiḍyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/ each ...	13	0
Bāla Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. 2, Fasc. 1 @ /10/ each ...	1	14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3 Vol. II, Fasc. 1-2 @ /10/ each ...	3	2
*Bhāmati, Fasc. 4-8 @ /10/ each ...	3	2
Bhāṭṭa Dipikā Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. 2, Fasc. 1, @ /10/ each ...	4	6
Bandhūstotrasaṅgraha (Tib. & Sans.) ...	2	0
Brahma Sūtra, Fasc. 1 @ /10/ each ...	1	10
Brhaddēvatā Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	8	
Brhaddharma Purāṇa Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	12	
Bodhicaryāvatāra of Cāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	2	
Cri Cantinatha Charita, Fasc. 1-3 ...	1	14
Qatadhsani, Fasc. 1-2 @ /10/ each ...	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each ...	3	0
Qatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-7 Vol. 5, Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	14	6
Ditto Vol. 6, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each ...	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-3 @ /10/ ...	1	14
*Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā Part. I, Fasc. 1-12 @ /10/ each ...	8	2
*Catuvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10, Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	36	14
Ditto Vol. 4, Fasc. 7, @ 1/4/ each ...	1	4
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ /10/ ...	1	4
Qlockavartika, (English) Fasc. 1-7 @ 1/4/ each ...	3	12
*Qrauta Sūtra of Apastamba, Fasc. 12-17 @ /10/ each ...	3	12
Ditto Qāṅkhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4, Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each ...	10	0
Qri Bhāshyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
Dāna Kriyā kaumudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each ...	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each ...	4	6
Ditto Āchārasāra Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	3	2
Gobhiliya Grihya Sūtra, Vol. I. @ /10/ each ...	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each ...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista ...	2	9
Ditto Grihya Saṅgraha ...	0	10
Haralata ...	1	14
Karmapradip, Fasc. I ...	1	4
Kāla Vireka, Fasc. 1-7 @ /10/ each ...	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each ...	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each ...	17	8
*Kūrma Purāṇa, Fasc. 3-9 @ /10/ each ...	4	6
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each ...	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyōta, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12 Vol. III,		

ॐ नमो गणेशाय ।

तत्त्वचिन्तामणी

अनुमानखण्डे अनुमितिनिरूपणम् ।

प्रत्यक्षोपजीवकत्वात् प्रत्यक्षानन्तरं बहुवादि-
सम्मतत्वादुपमानात् प्रागनुमानं निरूप्यते ।

दीधितिः ।

ओं नमः सर्व्वभूतानि विष्टभ्य परितिष्ठते ।

अखण्डानन्दबोधाय पूर्णाय परमात्मने ॥

अध्ययनभावनाभ्यां

सारं निर्णीय निखिलतन्त्राणाम् ।

दीधितिमधिचिन्तामणि

तनुते तार्किकशिरोमणिः श्रीमान् ॥

परजुष्टनयान्निवर्त्तमाना

मननास्वाद्यूरसा विशुद्ध-बोधैः ।

तत्त्वचिन्तामणी अनुमानखण्डे

रघुनाथकवेरप्रेतदोषा
कृतिरेषा विदुषां तनोतु मोदम् ॥
न्यायमधीते सर्व्व-
स्तनुते कुतुकान्निबन्धमप्यत्र ।
अस्य तु किमपि रहस्यं
केचन विज्ञातुमीशते सुधियः ॥
मान्यान् प्रणम्य विहिताञ्जलिरेष भूयो
भूयो विधाय विनयं विनिवेदयामि ।
दूष्यं वचो मम परं निपुणं विभाव्य
भावावबोधविहितो न दुनोति दोषः ॥

दीधिति प्रकाशः ।

(१) नमस्कृत्य गुरुन् सर्व्वान् (२) निगूढं मणिदीधितौ ।

श्रीभवानन्दसिद्धान्तवागीशेन प्रकाश्यते ॥

“ॐ नमः” इति “परमात्मने” सर्व्वोत्कृष्टायात्मने नमः ।
उत्कर्षश्च जगतः सृष्टिस्थितिलयकर्तृत्वम् । एकरूपस्य कथं
सृष्ट्यादिविचित्रकार्यकारित्वम् ? तत्र हेतुमाह “ओ”मिति ब्रह्म-

(१) श्रीगोविन्दपदाब्धोजनखचन्द्रमरोचयः ।

सञ्चरिणोस्तमस्यन्धे मम सन्ववलम्बनम् ॥ इत्यधिकं ख पुस्तके ।

(२) सारं इति ग पुस्तके ।

अनुमितिनिरूपणम् ।

विष्णुशिवात्मकायेत्यर्थः । ॐकारघटकैरकारोकारमकारैर्ब्रह्मादीनां प्रतिपादनात् । तस्य च नमस्कृत्यैताप्रयोजकं रूपान्तरमपि दर्शयति “सर्वे”ति “सर्वभूतानि” सर्वप्राणिनः “विष्टभ्य” अन्तर्यामितया स्वस्वकार्यं नियोज्य “परितिष्ठते” सते इत्यर्थः । अन्तर्यामिनो भगवतः प्रेरणयैव सर्वप्राणिनां स्वस्वकार्यं प्रवृत्तिरिति भावः । विष्टभ्यश्च धारणात्मकः संयोगविशेषः । भूतपदं भूतपरम् । अतएव “विश्वव्यापी विश्वशक्तिः पिनाकी”त्यत्र विश्वशब्दो यावन्भूतवचन इत्याचार्याः । प्रयत्नवदीश्वरसंयोगस्यैव ब्रह्माण्डादिपतनप्रतिबन्धकत्वात् । अतएव “द्यावा पृथिवी विष्टते तिष्ठत” इति श्रुतिरपि भगवत् संयोगस्य धारकत्वमाहेत्यपि वदन्ति । यत्तु आकाशं नेश्वरादतिरिच्यते इति मतानुसारेणैदं तत्र ईश्वरस्यैवाकाशतया भूतपदवाच्यत्वेन तत्रैव तत् प्रतियोगिकसंयोगाभावात् । “अखण्डौ” नित्यौ आनन्दबोधौ यस्य तस्यै इत्यर्थः । “नित्यं विज्ञानमानन्दं ब्रह्मे”ति श्रुतिरपि ब्रह्मस्वरूपावधारणपरा आनन्दविशिष्टस्य नित्यत्वं प्रतिपादयन्ती विशेषणस्यानन्दस्य नित्यत्वं प्रतिपादयति । तथाच श्रुतिबलात् सिद्धे नित्यसुखे सुखत्वावान्तरजातिरेव पुण्यजन्यतावच्छेदकत्वेन कल्पत इत्याशयः । अखण्डो दुःखासम्भिन्न आनन्दो यस्मादेवभूतोपासनात्मको बोधो यस्येति-वार्थः । यस्येति षष्ठ्यर्थो विषयता । “पूर्णाय” अप्रतिहतच्छाय ॥ ननु सङ्गतिप्रदर्शनानुमाननिरूपणप्रतिज्ञयोः प्रयोजनाभावः, सङ्गत्यभिधानस्यैवोक्तप्रलपितत्वादिशंका-निरासप्रयोजनकत्वादत आह “पूर्वापरिति” ।

तत्त्वचिन्तामणौ अनुमानखण्डे

दीधितिः ।

पूर्व्यापरग्रन्थैकवाक्यताप्रतिपत्तये शिष्यावधानाय
च सङ्गतिं प्रदर्शयन्ननुमाननिरूपणं प्रतिजानीते
“प्रत्यक्ष”वित्यादि ।

दीधिति प्रकाशः ।

सङ्गतिप्रदर्शनस्य फलम् एकवाक्यताप्रतिपत्तिः । अनुमान-
निरूपणप्रतिज्ञायाः फलं शिष्यावधानमित्यर्थः । यत् प्रयोजन
वत्तामवगम्य पूर्वग्रन्थे प्रवृत्तानान्तदेकवाक्यताज्ञानेनैवोत्तर-
ग्रन्थेऽपि तत् प्रयोजनवत्ताज्ञानेन प्रवृत्तिसम्भवादिति भावः ।
“अर्थैक्यादेकं वाक्यं साकाङ्क्षं चेद्दिभागे स्यात्” इति जैमिनि-
सूम् (१) । अत्रार्थैक्यादेतावन्मात्रे कृते “भगोवां विभजतु”
“पूर्वग्रन्थं विभजत्वित्यनयो (२) विभागरूपार्थैक्यादतिव्याप्तिरतः
साकाङ्क्षश्चेति । “विभागे” विच्छिद्यपाठे ओतुर्यदिपरस्परार्था-
न्वयविषयिन्याकाङ्क्षा भवति । यथा घटमानयेत्यत्र घटमित्युक्ते
आनय, पश्य वेत्याकाङ्क्षा । एवमानयेत्युक्ते घटं पटं वेति
ओतुराकाङ्क्षा । “भगोवां विभजत्वित्यस्य विच्छिद्य पाठे तु
नैवमाकाङ्क्षेति तदुपदासः । तावन्मात्रे च (३) “स्थोनं ते सदनं

(१) अ २ पा १ सू ४६ अधि १४ । अर्थैक्यादिति पाठः आनन्दाश्रम
संहितन्यायमालायाम् ।

(२) विभजनमन्वत्वेन सन्ततयोरिति शेषः ।

(३) विभागे साकाङ्क्षाच्चमित्येतावन्मात्रोक्तौ ।

अनुमितिनिरूपणम् ।

कृणोमि घृतस्य धारया समेवं कल्पयामि, तस्मिन् सीदाम्स्ते
प्रतिष्ठिष्ठ ब्रह्मणा मेध सुमनस्यमानः” (१) इत्यत्र “कल्पयामी-
त्यन्तः सदनार्थक एको मन्त्रः । “तस्मिन्नित्यादिपरः सादनार्थकः ।
एतयोश्च विभागे साकाङ्क्षत्वमस्ति । कल्पयामीत्यन्तस्य विच्छेदे
तस्मिन् किमित्याकाङ्क्षा सम्भवादतोऽर्थैक्यादिति । अत्र सदन-
सादनयोर्भेदादिति भावः । अर्थैक्यञ्च न वाक्यार्थैक्यं, प्रति-
प्रकरणं वाक्यार्थानां भेदात् । किन्तु तात्पर्यविषयैक्यं, प्रकृते च
प्रमाणतत्त्वविवेचनमेव चतुर्णां ग्रन्थानां तात्पर्यविषयः, कारण-
कथनानन्तरं कार्यस्याकथने किमस्य कार्यमित्याकाङ्क्षति । न च
भिन्नतात्पर्यैकेऽपि प्रसङ्गादिसङ्गतिस्त्वान्न सङ्गतिरीदृशैकवाक्यता-
व्याप्येति कथं तथैकवाक्यताप्रतिपत्तिरिति वाच्यम् एकवाक्यता-
पन्नयोरेव सङ्गतिव्यवहारेण सङ्गतिलक्षणेऽप्येकवाक्यताया अनु-
प्रवेशात्, विभिन्नतात्पर्यैके सङ्गत्यभावादिति । अकारान्तप्रत्यक्ष-
पदस्य मूले असत्त्वात् प्रत्यक्षेति पाठनिर्देशोऽनुचित इत्याशयेनाह
“प्रत्यक्षविती”ति प्रत्यक्षप्रमित्यनन्तरमनुमिति-निरूपणे प्रत्यक्ष-
प्रमाणानन्तरञ्चानुमाननिरूपणे सङ्गतेराकाङ्क्षितत्वात् उभयत्रैव
तत्प्रदर्शनपरत्वं मूलस्याह “अत्रोपजीव्योपजीवकभाव” इति ।

दौधितिः ।

अत्रोपजीव्योपजीवकभावः फलतः स्वरूपतश्च ।

प्रत्यक्षफलस्यानुमित्यनुव्यवसायादेरनुमित्युपजीवकत्वे-

(१) स्त्रोत्रं समीचीनं, सुसेतुं सुष्ठुसेवितुं योग्यं, मेधं सारभूतप्ररोडाशेत्यर्थः ।

ऽपि न सर्व्वाप्रत्यक्षमितिस्तथा, अनुमितयस्तु सर्व्वाः साक्षात् परम्परया वा व्याप्तादिप्रत्यक्षोपजीविकाः, पुरस्कृतश्चायमुपजीवकतोत्कर्षः । यद्यपि सकलमेव प्रत्यक्षफलमुपजीवत्यदृष्टजननीं समय-मत्कर्तव्यतादि-परिच्छेदिकामनुमितिम्, ईश्वरप्रत्यक्षन्तु न फलं तथापि दृष्टद्वारकमिह तथात्वमादरणीयम्, इतरस्याविनि-गम्यत्वात्, सर्व्वञ्चानुमितिकरणमिन्द्रियापेक्षोपत्ति-कम् अनुमितिं भावयतोऽपीश्वरज्ञानस्य तत्करणता-निर्वाहकप्रत्यासत्तिविरहेणातत्त्वात्, सर्व्वं पुनरिन्द्रियं नानुमानाधीनमुन्म, मनः श्रवणयो रजन्यत्वात्, दृष्ट-द्वारा वा तथात्वमादरणीयम् । न चीत्यत्तिमदपीन्द्रियं दृष्टद्वारकमनुमानमपेक्षते ।

दीधिति प्रकाशः ।

“अत्र” प्रत्यक्षानुमानयोः, अतएव फलयोरादौ निरूपणात् ‘फलत’ इति प्रथममुपन्यस्तम् । केचित्तु स्वरूपयोः फलयोश्च कार्यकारणभावोऽपि स्वरूपयोः सङ्गतिः, जिज्ञासोपयोगित्वा-दित्याहुः । उपजीवकत्वं सङ्गतिः साचानन्तराभिधानव्याप्या । अतएवोपजीवकत्वादनङ्गरं निरूप्यत इत्युक्तमिति । प्राची-नानां मतमनुसृत्याह “प्रत्यक्षफलस्येति । अनुमित्यनुव्यव-

सायादेरित्यादिना (१) अनुमित्यात्मकविशेषणतावच्छेदकप्रका-
रकबोधमूलकविशिष्टवैशिष्ट्यप्रत्यक्षपरिग्रहः । “न सर्वे”ति अयं
घट इति प्रत्यक्षे व्यभिचारादित्यर्थः । “तथा” अनुमित्युप-
जीविका । ननु यत्रातीन्द्रियमेव पक्षादि यथा परमाणुराकाश-
संयोगी गुरुत्वादित्यादौ तत्र व्याप्तिज्ञानस्याप्यनुमितिरूपत्वा-
त्तज्जन्यानुमिती न प्रत्यक्षोपजीवकत्वमत आह “अनुमितय-
स्त्वि”ति तत्रापि पतनादिप्रत्यक्षस्य गुरुत्वाद्यनुमितिद्वारा उप-
जीव्यत्वादित्याह “परम्परया वे”ति । ननु यत्किञ्चित् प्रत्यक्ष-
ज्ञाननिष्ठमुपजीवकत्वमपि सङ्गतिरेव तथाचाविनिगमकमित्यतः (२)
आह “पुरस्कृतश्चे”ति अनन्तराभिधानप्रयोजकतया मुनिना (३)
आहृत इत्यर्थः । “अयम्” अनुमितित्वरूपप्रमितिविभाजको-
पाध्यवच्छिन्ननिष्ठः । “उपजीवकतोत्कर्षः” उत्कृष्टोपजीवकता ।
परम्परयोपजीवकत्वस्यापि सङ्गतित्वे प्रत्यक्षफलत्वावच्छेदेनापि
तदस्तीत्याशङ्कते “यद्यपी”ति “अदृष्टजननीम्” अदृष्टप्रयोजिकां
कार्यमात्रं प्रत्यदृष्टं हेतुः, अदृष्टञ्च यागादिप्रवृत्त्यधीनं, प्रवृत्ति-
श्रेष्ठसाधनताधीसाध्या, यागादाविष्ठसाधनतान्नानञ्च वेदात्, तत्र
शक्तिग्रहः कारणं, तच्चेदं पदमत्र शक्तम् असति वृत्त्यन्तरे वृद्धेस्तत्र
प्रयुज्यमानत्वादित्यनुमितिरूपमिति भवति शक्त्यनुमितिः प्रत्यक्ष-
प्रयोजकत्वम् । “समयः” शब्दसङ्केतः । शक्तिग्रहापेक्षयाऽव्यवधाने-
नोपजीव्यानुमितिं दर्शयति “मत्कर्तव्यते”ति यागो मत्कृति-

(१) आदिपदेनेत्यर्थः ।

(२) गमु इत्यत आह इति ग पुस्तके ।

(३) सूत्रज्ञताक्षपादेनेत्यर्थः ।

साध्यो मत्वृत्तिं विनाऽसत्त्वे सति(१) सत्त्वात् इत्य(२)नुमितिर्मत्कर्त्त-
व्यता विषयिनीत्यर्थः । आदिना मदृष्टसाधनतानुमितिसंग्रहः ।
नन्वनुमितेरनुमितित्वरूपप्रमितिविभाजकोपाध्यवच्छेदेन प्रत्यक्षो-
पजीवकता न तु प्रत्यक्षप्रमितित्वावच्छेदेनानुमित्युपजीवकत्वम्,
ईश्वरप्रत्यक्षेऽभावादत आह “ईश्वरप्रत्यक्षन्ति”ति तथाच फलयो-
निरूपणे फलतावच्छेदकावच्छेदेनोपजीवकत्वमेव पुरस्कर्त्तुमुचितं
तच्च प्रकृतेऽस्त्येवेत्यर्थः । न च निरूप्यतावच्छेदकावच्छेदेनोप-
जीवकत्वमेव पुरस्कर्त्तुमुचितं, निरूप्यतावच्छेदकान्तु प्रत्यक्षत्व-
मीश्वरप्रत्यक्षसाधारणमिति वाच्यम् “इन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्न”-
(३) मित्यादिना निरूपितस्य प्रत्यक्षत्वस्य ईश्वरप्रत्यक्षावृत्तित्वा-
दिति । “दृष्टद्वारकं” दृष्टमात्रद्वारकम् अदृष्टाद्वारकमिति यावत् ।
तेनादृष्टद्वारकस्य प्रवृत्त्यादिदृष्टद्वारकत्वेऽपि न क्षतिः । “इह”
अनुमितौ “तथात्वम्” उपजीवकत्वम् । “इतरस्य” अदृष्टद्वारको-
पजीवकत्वस्य “अविनिगम्यत्वात्” विनिगमनाया अविषयत्वात्,

(१) अनुत्पद्यमानत्वे सतीत्यर्थः ।

(२) त्वेवं रूपेत्यर्थः इति । ख पुस्तके पाठः ।

(३) इन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नं ज्ञानमव्यपदेश्यमभिचारिव्यवसायात्मकं प्रत्यक्षम्
इति न्यायसूत्रम् अ ? आ ? सू ४ । अस्यार्थः, इन्द्रियस्यार्थेन विषयेन सन्निकर्षा-
दुत्पन्नम् ‘अव्यभिचारि’भ्रमभिन्नं तद्वति तत्प्रकारकमिति यावत् ज्ञानं प्रत्यक्षमिति,
तच्च द्विविधम् अव्यपदेश्य व्यवसायात्मकभेदात्, “अव्यपदेश्यं” निर्विकल्पकं “व्यव-
सायात्मकं” सविकल्पकमिति प्रत्यक्षप्रमितिलक्षणपक्षे, प्रमाणलक्षणपक्षे तु यत्
इत्यध्याहारेण तादृशज्ञानं यतस्तत्प्रत्यक्षप्रमाणमिति ।

एकतरपक्षपातिनी युक्तिर्हि विनिगमना । अदृष्टद्वारकोपजीवक-
त्वस्य तु उभयसाधारणत्वात् नैकतरमात्रनिष्ठत्वम् । प्रत्यक्षफले
अदृष्टद्वारकानुमित्युपजीवकत्ववदनुमानफलेऽप्यदृष्टद्वारकोपादान-
प्रत्यक्षोपजीवकत्वस्य च (१) सत्त्वादित्यर्थः । स्वरूपत उपजीवकतां
विवृणोति “सर्वज्ञे”ति “इन्द्रियापेक्षोत्पत्तिक”मिति, अनुमित्या-
त्मकव्याप्तिज्ञानेऽपि परम्परयेन्द्रिय जन्यत्वमस्येवेति (२) भावः ।
वस्तुतस्तु सर्वत्र मनोरूपेन्द्रियजन्यत्वमस्येवेति भावः । ननु व्याप्ति-
ज्ञानत्वेनैवानुमिति-करणता, तथाच करणीभूतेश्वरीय-व्याप्तिज्ञानं न
किञ्चिदपेक्षोत्पत्तिकमत आह “अनुमिति”मिति, “अनुमितिं (३)
भावयतः” उपदानप्रत्यक्षविधयोत्पादयतः, “तत्करणते”ति, अनु-
मिति-फलोपहितकरणतानिर्व्वहिका प्रत्यासत्तिश्च विशेषणज्ञान-
त्वेन स्वजन्यपरामर्शः सर्वत्रकरणस्य व्यापारसम्बन्धेनैव फलोप-
धायकत्वात्, विशेषणज्ञानत्वेन जनकतायाञ्च सामानाधिकरण्यं
प्रत्यासत्तिरत ईश्वरीयव्याप्तिज्ञानं नास्मदीयपरामर्शसम्बन्धेन
फलोपहितं, तथाच तादृशस्वजन्यपरामर्शात्मकप्रत्यासत्तिविरहेण
ईश्वरज्ञानस्या“तत्त्वात्” अनुमितिकरणता शून्यत्वात् । नित्यस्य
स्वरूपयोग्यत्वे फलावश्यम्भावापत्ते-र्जन्यव्याप्तिज्ञानत्वेनैवानुमितिकर-
णता वाच्येत्याशयः । एतेनाप्रत्यासन्नस्याप्यरण्यस्यदण्डादेः करण-

(१) ‘च’ नास्ति ख पुस्तके ।

(२) इन्द्रियस्यापेक्षणीयत्वमस्येवेति इति ख पुस्तके ।

(३) अनुमितिं इति ख पुस्तके नास्ति ।

त्वात् प्रत्यासत्त्यभावो न कारणत्वाभावे साधक इति प्रत्युक्तम् ।
 सामान्यतोऽनभिधानात्(१) । यत्तु ईश्वरीयव्याप्तिज्ञानमपि स्वजन्य-
 व्यापारसम्बन्धेनानुमितिफलोपहितं भवत्येव, कार्यमात्रोपधाय-
 कस्य तस्य फलानुकूलव्यापारात्मकपरामर्शं प्रत्युपधायकत्वादिति
 तदसत् एवं सति व्यधिकरणव्याप्तिज्ञानस्य कालोपाधिविधया
 परामर्शोपाधायकत्वेन स्वव्यधिकरणानुमितिफलोपहितकरणत्व-
 प्रसङ्गेन, विशेषणज्ञानत्वेन स्वजन्यपरामर्शस्यैव तद्व्यासत्तितया
 ईश्वरीयव्याप्तिज्ञानस्यानुमितिफलोपहितकरणत्वस्यासम्भवात् । न
 च येन केनापि सम्बन्धेन फलोपहितत्वेऽपि “नित्यस्येत्यादि”
 व्याप्तेरबाध एवेति (२) वाच्यं स्वरूपयोग्यताघटकसम्बन्धेन फलोप-
 धानस्यैव (३) व्याप्तौ निवेशात् । अन्यथा कपालादेर्द्रव्यत्वेन रूपेण
 घटजनकत्वेऽप्याकाशादेः संयोगादिसम्बन्धेन घटाद्यात्मकफल-
 सम्बन्धसूम्भवादेतद्व्याप्त्युपादानस्यैव निष्प्रयोजनकत्वापातात् । फला-
 योगव्यवच्छिन्नं कारणं कारणं, तादृशानुमितिकरणञ्च परामर्शः,
 तस्य कारणतायां सामानाधिकरण्यं प्रत्यासत्तिः, अतः फलोप-
 हितकरणत्वमेव (४) निरूप्यमतएव वक्ष्यति “फलोपहितस्य
 लक्ष्यतये”ति । तथाचेश्वरज्ञानस्य फल-समानाधिकरणस्य विरहेण

(१) सामान्यतोहेतोरनभिधानात् इति ग पुस्तके ।

(२) व्याप्तेरबाध इति, इति पाठः ग पुस्तके ।

(३) तत्र इत्यधिकपाठः ग पुस्तके ।

(४) कारणमेव इति ख पुस्तके ।

तादृशफलोपहितकरणत्वाभावादित्यर्थ इति तु (१) कश्चित् । अनु-
मितिकरणत्वावच्छेदेन प्रत्यक्षोपजीवकत्वं व्यवस्थाप्य, प्रत्यक्षकरण-
त्वावच्छेदेनानुमानोपजीवकत्वस्य व्यतिरेकमाह “सर्व्वं पुन”रिति
ननु व्याप्तिज्ञानत्वेनैवानुमितिकरणता अनित्यवन्नित्येऽपि, अदृ-
ष्टादिरूपसहकारि-विरहेण फलव्यतिरेकसम्भवात्, नित्यस्येति (२)
व्याप्तेरप्रयोजकत्वादत आह “दृष्टद्वारा वे”ति तथाच करण-
तावच्छेदकधर्मसामानाधिकरण्येन स्वजनकादृष्टाजनकेन्द्रिय-
जन्यत्वमेवानुमाने आनन्तर्याभिधाननियामकमिति भावः ।
इन्द्रियत्वसामानाधिकरण्येन स्वजनकादृष्टाजनकानुमानजन्यत्वं
नास्तीत्यत आह “न चोत्पत्तिमदपी”ति अपिना करणतावच्छे-
दकधर्मसामानाधिकरण्यं सूचितम् । न च यत्र चक्षुर्वर्षणेन पूर्व्व-
चक्षुर्नाशानन्तरं चक्षुरन्तरोत्पादस्तत्र वर्षणजनकप्रवृत्तिजनकस्य
कृतिसाध्यतानुमानस्योपजीवकमेव चक्षुरन्तरं, तथैवौषधपानानन्तरं
प्रकष्टचक्षुरन्तरोत्पादोऽपीति वाच्यं तत्र वर्षणजनकानुमानस्य
औषधपानजनकानुमानस्य च प्रयोजकत्वेन जनकत्वाभावादिति
(तथाच करणतावच्छेदकधर्मसामानाधिकरण्येन स्वजनकादृष्टा-
जनकप्रतियोगिकं यज्जन्यत्वं यत्र, तदनन्तरनिरूपणविषयत्वं
तत्रेति सारः) (३) । न चैवमदृष्टाद्वारकत्वं व्यर्थम् अदृष्टद्वारका-

(१) तु नास्ति ग पुस्तके ।

(२) नित्यस्य स्वरूपयोग्यत्वे फलावश्यमभाव इति व्याप्तेरित्यर्थः ।

(३) () एतन्मध्यस्थ पाठः ग पुस्तके नास्ति ।

नुमानस्येन्द्रियजनकत्वाभावादिति वाच्यम् ईश्वरज्ञानस्याप्ये-
तत्कल्पे अनुमितिकरणतया (१) तद्वारणायैव तदुपादानादिति ।
अदृष्टद्वारकोपजीयकत्वस्योभयत्रापि (२) सत्त्वान्न विनिगमकमिति
भावः ।

दीधितिः ।

अथोपजीव्यं निरूप्यैवोपजीवकं निरूप्यत इति न
नियमः, क्वचित् कार्यं निरूप्यापि कारण-निरूपणादिति
चेत् किञ्चातो, न हि सङ्गतिरनन्तराभिधानव्याप्ता,
अनन्तर्याभिधान-प्रयोजक-जिज्ञासाजनकज्ञानविषयो
ह्यर्थः सङ्गति, जायते च कार्ये कारणे वा ज्ञाते कारण-
त्वस्य कार्यत्वस्य ज्ञानात्, किमस्य कारणं कार्यं वेति
जिज्ञासा, अतस्तयोर्द्वयोरपि सङ्गतित्वमित्यञ्चोपजीव-
कतायास्तुल्यत्वेऽपि न क्षतिरिति मन्तव्यम् ।

दीधिति प्रकाशः ।

“न नियम” इति तथाचोपजीवकत्वादिति हेतुपञ्चम्यनुप-
पन्नैवेति भावः । “क्वचित् कार्यं निरूप्यापी”ति, यथात्रैवानुमिति-

(१) अनुमितिकरणीभूतेश्वरीयव्याप्तिज्ञानोपजीवकत्वस्य चक्षुरादौ सत्त्वेन
तद्वारणायैत्यर्थः । तथाचेश्वरीयव्याप्तिज्ञानस्य स्वजनकादृष्टजनकतयाऽदृष्टाद्वारका-
नुमानोपजीवकत्वं चक्षुरादौ नास्तीति भावः ।

(२) अपि इति नास्ति ग पुस्तके ।

निरूपणानन्तरं तत्करणनिरूपणमिति भावः । तज्ज्ञानजन्य-
जिज्ञासाप्रयोज्यत्वं पञ्चम्यर्थी न तु ज्ञानज्ञाप्यत्वमित्याशयेनाह
“किञ्चात” इति एतादृ(१)शनियमाभावे किमनिष्टमिति भावः ।
नन्वनन्तराभिधानाव्याप्यत्वे तस्य सङ्गतित्वमनुपपन्नमनन्तराभि-
धानव्याप्यत्वस्यैव तद्वटकत्वादत आह “न ही”ति सङ्गतिलक्षण-
पर्यालोचननेन(२) तस्यानन्तराभिधानाव्याप्यत्वं दर्शयितुं तल्लक्षण-
माह “आनन्तर्य”ति(३) अनन्तराभिधाने प्रयोजिका या जिज्ञासा
तज्जनकं यज्ज्ञानं तद्विषय इत्यर्थः । जिज्ञासाजनकज्ञानविषय-
घटादावतिव्याप्तिवारणाय प्रयोजकान्तम् । प्रत्यक्षस्य कारणत्वज्ञाने
कारणस्य कार्यमावश्यकमिति क्रमेण कार्यत्वरूपेण कार्यसामान्य-
ज्ञानं, ततः सामान्यधर्मप्रकारकज्ञानस्य विशेषधर्मप्रकारक-
जिज्ञासाजनकत्वात् किमस्य कार्यमित्याकारिका शिष्यजिज्ञासा,
ततः शिष्यस्य किमस्य कार्यमिति शब्दप्रयोगः, ततः शिष्य-
जिज्ञासाज्ञानं गुरोः, ततः शिष्यज्ञानगोचरेच्छा, तत इष्टसाधनता-
ज्ञानेनानन्तराभिधानमिति क्रमेण (४) जिज्ञासाया (५) अनन्तरा-
भिधानप्रयोजकत्वम् । न च ज्ञानगोचरेच्छा जिज्ञासा, तत्र

(१) तादृश इति पाठः ख, ग पुस्तके ।

(२) अपि इति अधिकपाठः ग पुस्तके ।

(३) अनन्तरमेवानन्तर्यं चातुर्वर्ण्यादित्वात् स्वार्थेष्वञ् इति भावः ।

(४) शिष्य इति अधिकपाठः ग पुस्तके ।

(५) जिज्ञासायां इति ग पुस्तके ।

च (१) ज्ञाने इष्टसाधनताज्ञानं हेतुरिति तद्विषयेष्टसाधनत्वे (२)
 ऽतिव्याप्तिरिति वाच्यं तादृशजिज्ञासां प्रति समानविशेष्यत्व (३)
 प्रत्यासत्त्यनवच्छिन्ना या जनकता तदवच्छेदकं यत्प्रकारकज्ञानत्वं
 तत्त्वस्योक्तत्वात् । इष्टसाधनताज्ञानस्य हेतुतायां समानविशे-
 ष्यत्वं (४) प्रत्यासत्तिः, न तु कार्यत्वप्रकारकज्ञानत्वेन कार्य-
 त्वावान्तरधर्मप्रकारकजिज्ञासात्वावच्छिन्नं प्रति (५) हेतुतायाम् ।
 कार्यत्वेन वस्तुतो (६) प्लटज्ञानेऽपि कार्यत्वावान्तरधर्मप्रकारक-
 ज्ञाने एवेच्छोदयात् । अवच्छेदकत्वं तत्पर्यायधिकरणत्वं तेन कार्य-
 त्वघटकैकदेशनिरासः । एतल्लाभायैव चार्थपदम् । यत्प्रकारकेत्य-
 भिधानाच्च न कार्यादौ धर्मिण्यतिव्याप्तिरिति । यत्तु तादृश-
 जिज्ञासात्वव्याप्यधर्मावच्छिन्नकार्यताप्रतियोगिककारणतायां यत्-
 प्रकारकज्ञानत्वमवच्छेदकं तत्त्वमर्थं, उपायेच्छात्वावच्छिन्नं प्रत्येवे-
 ष्ट-साधनत्वज्ञानस्य हेतुत्वादुपायेच्छात्वस्य घटेच्छादिसाधारण्येन
 तादृशजिज्ञासात्वव्याप्यत्वाभावादिति तन्न कार्यत्वावान्तरधर्म-

(१) 'तत्र च' जिज्ञासायाञ्च तथाच ज्ञानधर्मिकेष्टसाधनताज्ञानं जिज्ञासां
 प्रतिजनकमितिभावः ।

(२) तद्विषय इष्टसाधनत्वे इति ग पुस्तके ।

(३) विशेष्यकत्व इति ग पुस्तके ।

(४) विशेष्यकत्वं इति ग पुस्तके ।

(५) "जिज्ञासात्वावच्छिन्नहेतुतायां" इति पाठः ख पुस्तके ।

(६) वस्तुगत्या इति ख, ग पुस्तकयोः ।

प्रकारकजिज्ञासात्वादीनामानन्तर्याभिधानप्रयोजकजिज्ञासात्वा-
व्याप्यत्वात्, तादृशकार्यकारणभावमादाय प्रकृतलक्षणगमनास-
म्भवात् । तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नकार्यताप्रतियोगिककारणतायाञ्च
तत्तद्व्यक्तित्वस्यैवावच्छेदकतया कार्यत्वप्रकारकज्ञानत्वस्यानव-
च्छेदकत्वात् । यच्चैष्टसाधनत्वं कार्यकारणभावात्मकतया सङ्गति-
रेवेति तत्रातिव्याप्तिर्न दोषायेति तत्तुच्छं प्रत्यक्षानुमानयोः
कार्यकारणभावो हि तयोः सङ्गतिर्न त्विष्टसाधनत्वं, तथाच
यदनन्तरं यदभिधानं तद्व्ययोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषयो यः स
तयोः सङ्गतिरित्येवं रूपे(१) प्रत्यक्षानुमानसङ्गतिलक्षणे इष्टसाधनत्वे-
ऽतिव्याप्तेरपरिहारात् । यद्वर्ध्याप्यधर्मप्रकारकज्ञानमानन्तर्याभि-
धानप्रयोजकजिज्ञासाजनकं सधर्मः सङ्गतिः, अतएव सामान्य-
धर्मप्रकारकज्ञानस्य स्वातन्त्र्येण विशेषधर्मप्रकारकजिज्ञासां प्रति-
जनकत्वाभावेऽपि न क्षतिर्न वा इष्टसाधनत्वेऽतिव्याप्तिरित्यपि
कश्चित्(२) । अत्र वदन्ति गेहे घटोऽस्तीत्यभिधानानन्तरं घटत्व-
सामान्यज्ञानात् को घट इति जिज्ञासायां, कम्बुग्रीवादिमान्
घट इत्यनन्तराभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषये घटत्वे
अतिव्याप्तिरेवम् आधारत्वज्ञानानन्तरम् आधेयत्वसामान्यज्ञानात्
किमस्याधेयमिति जिज्ञासायाम् आधेयस्यानन्तराभिधानादाधेय-

(१) रूप इति ग पुस्तके ।

(२) अतिव्याप्तिरिति केचिदिति पाठः ग पुस्तके ।

त्वादावपीति (१) अत्र ब्रूमः गेहे घटोऽस्तीत्यादौ घटत्वादिकं सङ्गतिरेव । उपोद्घातमध्ये निवेशात् । तथाहि चिन्ता प्रकृत-सिद्धयर्था उपोद्घातं विदुर्वुधा (२) । इत्यनेन प्रकृतसिद्धानुकूलचिन्ताकालावच्छेदेन (३) प्रकृतानुकूलत्वमुपोद्घातः, प्रकृतत्वञ्च तत्र तत्र विशिष्योपादेयम् । अनुकूलत्वञ्च क्वचिद्व्यपेक्षकत्वं क्वचिज्ज्ञापकत्वमित्यादिक्रमेण बोध्यम् । घटकत्वं यथा, व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मता-ज्ञानजन्यं ज्ञानमित्यत्र अज्ञातव्याप्तिकस्य व्याप्तिपदवाच्यत्वेन ज्ञाते काव्याप्तिरित्याकारिकायां जिज्ञासायां व्याप्तिनिरूपणम् । एवमिन्द्रियासन्निकृष्टे पर्वतीय-धूमे व्याप्तिविशिष्टत्वधीनं तदुपस्थापकं विनिति, किं तदुपस्थापकमित्याकाङ्क्षायां सामान्यलक्षणा-निरूपणम्, एवं विशिष्टज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वे किं ज्ञापकमित्याकाङ्क्षायां परामर्शस्यानुमितिहेतुत्व (४) व्यवस्थापनमिति तत्र तत्रोपोद्घातपद (५) प्रयोगः । प्रकृते चाज्ञातघटपदार्थस्य घटोऽस्तीत्यतो घटपदवाच्यत्वेन ज्ञाने, को घटपदवाच्य इति जिज्ञासायां, कस्म्य-ग्रीवादिमान् घट इत्यादिक्रमेण निरूपणे (६) प्रकृतघटास्तित्व-

(१) अतिव्याप्तिरिति शेष इति भावः ।

(२) चिन्तां प्रकृतसिद्धयर्थामुपोद्घातं विदुर्वुधा इति ख, ग पुस्तके ।

(३) कालावच्छेदेनेत्यत्र कालावच्छिन्नेति पाठः ग पुस्तके ।

(४) हेतुता इति ग पुस्तके ।

(५) पद इति नास्ति ग पुस्तके ।

(६) कस्म्यग्रीवादिमानिति निरूपणे इति ग पुस्तके ।

सिद्धानुकूलचिन्ताकालीनस्य (१) घटास्तित्वघटकत्वेन घटत्वस्यो-
पोद्घातत्वसम्भवाद्घटत्वादीनामुपोद्घातमध्ये निवेशः (२) । एवमाधेय-
त्वादिकमपि सङ्गतिमध्ये निवेश्यते । आधारप्रसङ्गेन स्मृतस्या-
धेयस्यानुपेक्षणीयत्वज्ञानेन जिज्ञासोदयात् । केचित्तु घटो-
ऽस्तीत्यादौ घटपदवाच्यत्वम् आधेयत्वादिकञ्च प्रसङ्ग एव,
अनुपेक्षणीयत्वं हि उपेक्षानर्हतावच्छेदकधर्मवत्त्वं, स च धर्मी
घटपदवाच्यत्वाधेयत्वादिः, उक्तरूपेणैवानुगमान्नाधिक्यमित्याहुः ।
तत्र स्मृतिकालावच्छेदेनोपेक्षानर्हत्वं प्रसङ्गः, अत्र स्मृतिकालाव-
च्छेदः स्वरूप सन्, इतरांशो ज्ञात उपयोगी, स्मृतिरनुपेक्षणी-
यता चाभिधातुरेव, स्वयं स्मृतायां जिज्ञासानुदयात्, स्वीयानु-
पेक्षणीयत्वज्ञानस्य जिज्ञासाजनकत्वाभावाच्च । केचित्तु श्रोतुरेव
स्मृतिरनुपेक्षणीयता च वक्तुः अस्मिन् पृष्टे वक्तरूपेणा न भव-
तीति (३) प्रतिसम्भाय वक्तुर्जिज्ञासोदयादित्याहुः, (४) एवं प्रकृत-
सिद्धानुकूलचिन्ताकालावच्छेदेन प्रकृतानुकूलत्वमुपोद्घातः चिन्ता
च वक्तुर्याह्या । अत्रापि तादृशकालावच्छेदः स्वरूपसन्मुपोद्घातपद-

(१) कालीनस्य घटास्तित्वघटकत्वस्य सत्त्वेनोपोद्घातत्वसम्भवादिति ख पुस्तके,
कालीनस्येत्यत्र कालीन इति क पुस्तके ।

(२) घटत्वादीनामुपोद्घातमध्ये निवेशः इति नास्ति क ख पुस्तकयोः ।

(३) वक्तरूपेणा न भविष्यतीति ख पुस्तके । वक्तरूपेणाज्ञानं भविष्यतीति
क पुस्तके ।

(४) प्राञ्जरिति ग पुस्तके ।

नियामकः, इतरांशः ज्ञात उपयोगी (१) । एवं प्रतिबन्धकीभूत-
 शिथ्यजिज्ञासानिवृत्तौ(२) अवश्यवक्तव्यत्वमवसरः, अत्रापि निवृत्त्यंशः
 स्वरूपसन्, इतरांशः ज्ञात (३) उपयोगी । यथा अनुमाननिरूपणा-
 नन्तरं तादृशजिज्ञासानिवृत्तौ अवश्यवक्तव्यत्वज्ञानात्, किं वक्तव्य-
 मिति श्रोतुर्जिज्ञासानन्तरम् उपमाननिरूपणमिति । जिज्ञा-
 सितार्थसिद्धत्वमवसर इति कश्चित्, तस्यापि पूर्वोक्त एव पर्यव-
 सानम् । भवति हि जिज्ञासाविषये सिद्धे (४) इदं ज्ञातं किमन्य-
 दक्तव्यमिति जिज्ञासेति ।

निर्व्याहकत्वमेककार्यनिर्व्याहकत्वं तच्च प्रयोजकत्वं कारण
 कारणतावच्छेदक-साधारणम् । यथा व्याप्तिपक्षधर्मतयोरनुमित्य-
 जनकत्वेऽपि तज्जनकीभूतज्ञानविषयतावच्छेदकत्वेनैककार्यानुकूल-
 त्वं, तत्र सामान्यतोऽनुकूलत्वज्ञाने किन्तदनुकूलमिति जिज्ञासाया-
 मनन्तरं पक्षधर्मतानिरूपणमिति । एककार्यत्वं एक(५) कार्यता,
 प्रयोज्यता, सा च जन्यता जन्यज्ञान-विषयता च, यथेश्वरशक्त्यो-
 रनुमानाजन्यत्वेऽपि तज्जन्यज्ञानविषयत्वलक्षणैककार्यत्वसङ्गत्या

(१) एवं हेतुतापदस्य लक्षणया कार्यत्वं कारणत्वद्वार्थस्तदन्यतरत्वेन
 विभागाच्च षड्विधत्वभङ्ग इत्यधिकपाठः ग पुस्तके ।

(२) सत्यां इत्यधिकपाठः ग पुस्तके ।

(३) इतरांश एव ज्ञातः इति ग पुस्तके ।

(४) जिज्ञासाविषयसिद्धत्वे इति ग पुस्तके ।

(५) एकस्य इति ख, ग पुस्तके ।

मीमांसकेन शक्तिराशङ्किता नैयायिकेनेश्वरसिद्धयन्तरं शक्तिं
निरस्य “परमप्रयोजनमनुमानस्यापवर्गः” (१) इत्यनेन ईश्वरसिद्धयप-
वर्गयोरनुमानजन्यत्वलक्षणैककार्यत्वसङ्गतिः सूचिता । सामान्यत
एककार्यत्वज्ञाने किमस्यान्यत्कार्यमिति जिज्ञासायां विशिष्य
कार्यान्तराभिधानेन सामान्यलक्षणसम्भवात् । यत्तु निर्व्याह-
कत्वं उपपादकत्वं तन्न उपपादकत्वं हि न ज्ञापकत्वं घटकत्वं वा,
उपोद्घातेन गतार्थत्वात्, न कारणत्वं हेतुतया गतार्थत्वात् ।
एवं सर्वत्रोहणीयम् । अत्र च विभिन्नतात्पर्यके सङ्गतिव्यव-
हाराभावादेकवाक्यतापन्नत्वं सामान्यलक्षणे विशेषलक्षणे च
देयम् । अत्रच तादृश-जिज्ञासा-स्वरूपयोग्यत्वस्यातिप्रसक्तत्वात्
फलोपधानस्य च सर्वत्रासम्भवात् प्रसङ्गाद्यन्यतमत्वं तत्त्वमिति
ध्येयम् । “जायते चे”ति कार्येज्ज्ञाते कार्यं सकारणकामिति-
रीत्या कारणत्वस्य ज्ञानात् किमस्य कारणमिति जिज्ञासा,
कारणे-ज्ञाते-कारणं सकार्यमितिरीत्या कार्यत्वस्य ज्ञानात्
किमस्य कार्यमिति जिज्ञासेत्यर्थः । “द्वयोरपी”ति तथाच
सङ्गतेरनन्तराभिधानव्याप्यत्वं सुतरामसम्भवि तादृशवादिमते
कारणत्वे (२) व्यभिचारादिति भावः । “इत्यञ्च” सङ्गतेरनन्तरा-

(१) “तदत्यन्तविमोक्षोऽपवर्गः” इति न्यायसूत्रं अ १ आ १ सू २२ । अस्यार्थः
‘तस्य’ दुःखस्य ‘अत्यन्तविमोक्षः’ स्वसमानाधिकरणदुःखासमानकालीनो ध्वंसः,
‘अपवर्गः’ मोक्षः स्वपदं दुःखध्वंसपरं इति ।

(२) कारणे इति ग पुस्तके ।

भिधानाव्याप्यत्वे च, “एवञ्चोपजीवकत्वा”दिति पञ्चमी न हेतुतायां, किन्तु जानजन्य जिज्ञासा-प्रयोज्यतायामिति भावः ।

दौधितिः ।

लाघवाद्त्रैवोपमानस्य (१) सङ्गतिं दर्शयति “बहुवा-
दौ”ति सुप्रसिद्धतया निरसणीयाल्पवादि-विप्रतिपत्ति-
कत्वेन सुप्रतिपदतया चानुमान एव व्युत्पत्सोः प्रथमं
जिज्ञासा नोपमानेऽप्रसिद्धत्वात्, निरसणीयबहुवादि
विप्रतिपत्तिकत्वेनातिदुरुहत्वाच्च, औत्सर्गिकीं रीति-
मनुरुध्य चेदं, तेन प्रथमं कस्यचिद्दुरुहे जिज्ञासोदयेपि
न क्षतिः । तथा चात्रावसरसङ्गत्योपमान-निरूपण-
मिति भावः । यथा चावसरस्य सङ्गतित्वं तथा
व्यक्तमाकरे ।

दौधिति प्रकाशः ।

“लाघवाद्त्रैवेति” (२) यद्यपि उपमानेपि (३) सङ्गति प्रदर्शने (४)
तादृशशब्देनैवाभिधातुं शक्यत्वान्न शब्दलाघवं तथापि प्रकरण-

(१) लाघवाद्यात्रैवोपमानस्य इति कचित् पाठः ।

(२) “लाघवादेति” इति ग पुस्तके ।

(३) उपमान एव इति ख पुस्तके ।

(४) प्रदर्शनस्य इति ख पुस्तके ।

लाघवादित्यर्थः । प्रकरणञ्च सङ्गतिप्रयोजिकाकाङ्क्षा, प्रत्यक्षा-
नन्तराभिधाने उपमानाद्यागभिधाने किं नियामकमिति जिज्ञा-
साया औत्सर्गिकत्वेन, तामनादृत्य उपमानग्रन्थे तत्सङ्गतिप्रदर्शना-
काङ्क्षान्तरकल्पने गौरवमिति भावः । ननु बहुवादि-सम्मतत्वं
न सङ्गतिरत आह “सुप्रसिद्धतये”त्यादि अनुमानस्य सुप्रसिद्धत्वेन
सामान्यधर्मप्रकारक-ज्ञानस्य विशेषधर्मप्रकारक-जिज्ञासाजन-
कस्य सम्भवादिति भावः । “सुप्रतिपदतये”त्यत्र हेतुः “निरस-
नीये”ति निरसनीयात्पवादि-विप्रतिपत्तिर्यत्र तत्तथेत्यर्थः । दुरूह-
त्वेन वलवदनिष्टसाधनत्वज्ञानात् कदाचिदिच्छा-प्रतिबन्धः स्यादतः
सुप्रतिपदत्वं प्रथमजिज्ञासायामुपयोगि । दुरूहत्वे हेतुः “निर-
सनीय बहुवादी”ति ननु सुगमस्य स्वयमप्यूहयितुं शक्यत्वादिति
न्यायेन सुगममुपेक्ष्य दुरूहे कस्यचित् जिज्ञासा प्रथमं भवत्येवेत्यत
आह “औत्सर्गिकी”मिति । ननु प्रतिबन्धकीभूताया जिज्ञासाया
निवृत्तिः प्रतिबन्धकाभावान्तरवत् स्वरूपसती हेतुर्न तु ज्ञाता,
मानाभावादत आह “यथाचे”ति । “आकरे” प्रमाणतत्त्वबोधादौ ।
प्रतिबन्धकजिज्ञासानिवृत्तौ सत्या(१)मवश्यवक्तव्यत्वमेवावसरः ।
वक्तव्यत्वज्ञानादेव जिज्ञासन्ते इति (२) न लक्षणाव्याप्तिः । अतएव
ग्रन्थशेषे अवसरसङ्गत्यभाव-सूचनाय प्राचां ‘इति’ शब्दस्य
‘विरम्यते’ इति शब्दस्य वा उपनिबन्धः ।

(१) सत्यामिति नास्ति ग पुरुषके ।

(२) वक्तव्यत्वज्ञानादेव जिज्ञासिति इति पुरुषके ।

दोषितिः ।

शब्दान्तरसमयग्राहकं सप्रवृत्तिनिमित्तकत्वबोधकं-
सामान्यतो दृष्टमन्ततोऽदृष्टजनक-प्रवृत्त्यौपयिकञ्चानु-
मानमपेक्षते निखिलमेवोपमानमितीहाप्युपजीवकत्व-
मेव सङ्गतिरित्यपि केचित् ।

दोषिति प्रकाशः ।

“शब्दान्तरे”ति उपमितिविषयीभूतगवयपदातिरिक्तगोसदृश-
पदादिशक्तिग्राहकमित्यर्थः । शब्दान्तरसमयग्राहकं केवलमति-
देशवाक्यार्थस्मृतिरूपव्यापारमात्रोपधाने उपयोगि, (१) न तूपमितौ,
तत्र गोसादृश्यादीनामविषयत्वादत उपमितिविषयीभूतगवयपदे
सप्रवृत्तिनिमित्तकत्व बोधक(२)मनुमानमुपजीव्यत्वेन दर्शयति
“सप्रवृत्ती”ति । समानवित्तिवेद्यतया गवयपदप्रवृत्तिनिमित्त-
त्वविषयकं ‘गवयपदं सप्रवृत्तिनिमित्तकं साधुपदत्वा’दित्या-
कारकमित्यर्थः । गवयो गवयपदप्रवृत्तिनिमित्तवानित्युपमितौ
गवयपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वस्य विशेषणतया तद्ग्राहकस्यानुमानस्यो-
पजीव्यत्वा(३)दितिभावः । इदञ्च चिन्तामणिकारमते । आचार्य-
मते तु गवयो गवयपदवाच्य इत्येवोपमितिसौकारादितिध्येयम् ।

(१) स्मृतिरूपव्यापारमात्रोपयोगि इति ग पुस्तके पाठः ।

(२) गवयपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वबोधक इति ख ग पुस्तके ।

(३) ग्राहकस्योपजीव्यत्वादिति ख पुस्तके ।

अत्रोपमितावयं क्रमः, अगृहीत गवयपदशक्तिकस्य कीदृशो गवयपदवाच्य इति प्रश्नान्तरं, गोसदृशो गवयपदवाच्य इत्याकारकातिदेशवाक्यार्थज्ञानं, (१) ततः सादृश्यविशिष्टपिण्डदर्शनं, तदेव करणं, ततोऽतिदेशवाक्यार्थ स्मृतिः, सैवव्यापारः (२) ततो गवयो गवयपदवाच्य इत्युपमितिरिति । नन्वेतावता उपमितिं प्रत्युपजीव्यत्वं दर्शितं, न तूपमानस्वरूपं प्रत्यपीत्यत आह “अन्तत” इति उपमितिकरणस्यापि कार्यत्वेना(३)दृष्टजन्यत्वात् तज्जनक-प्रवृत्त्यौपयिकानुमानसापेक्षमेवोपमानमित्यर्थः । अयं गवयपदवाच्यगवयवान् गवयसंयोगादित्यनुमानव्यक्तिविशेषस्यापि गवयो गवयपदवाच्य इत्युपमानोपजीवकत्वादाह “निखिलमेवे”ति तद्वानुमानत्वावच्छेदेन नोपजीवकतेति न दोषः । केचिदित्यस्वरसवीजं “बहुवादिसम्मतत्वा”दिति मूलेनैता(४)दृशसङ्गतेरप्रदर्शनादुग्रन्यासन्दर्भः ।

दीधितिः ।

सम्भवतिचेह्ननिरूपणयोरपि कार्य्यकारणभावः,
“अथ तत् पूर्वक”मित्यादिसूत्रे प्रत्यक्षपूर्वकत्वेनानु-

(१) इत्याकारकातिदेशवाक्यानन्तरमतिदेशवाक्यार्थज्ञानमिति ग पुस्तके ।

(२) सैवव्यापार इति नास्ति क, ख पुस्तकयोः ।

(३) कार्य्यत्वेनेत्यत्र कार्य्यतयेति पाठः ग पुस्तके ।

(४) मूलेन तादृश इति ख, ग पुस्तके ।

माननिरूपणात् तच्छब्देन व्याप्तादिप्रत्यक्षपरामर्शात् ।
अत्रापि सहचारप्रत्यक्षजन्यत्वादिना तन्निरूपणात्,
तस्य च प्रत्यक्षनिरूपणाधीनत्वात्, एवमनुमानभिन्न-
त्वेनोपमाननिरूपणमप्यनुमाननिरूपणापेक्षमिति सं-
क्षेपः ।

द्विधिति प्रकाशः ।

ननु सङ्गतिरनियामकत्वेऽनन्तराभिधाने किं नियामकमत-
आह “सम्भवति चे”ति एवञ्च निरूपणयोः कार्यकारणभावः
सङ्गतिमुद्रया नोक्त इति न दोषः ।

निरूप्ययोरिव निरूपणयोरपि कार्यकारणभावो यथाकथञ्चि-
ज्जिज्ञासाजननद्वारा सङ्गतिरेवेत्यपि कश्चित् । “इह” प्रत्यक्षानु-
मानस्थले “निरूपणयोः” प्रत्यक्षानुमानज्ञानयोः (१) । एवञ्च प्रत्यक्ष-
पूर्वकत्वेनानुमानज्ञानजननार्थं प्रत्यक्षज्ञानस्य प्रथममपेक्षितत्वा-
दादौ प्रत्यक्षमभिहितमिति भावः । “निरूपणयो” ज्ञानजनक-
शब्दयोः “कार्यकारणभावः” प्रयोज्य प्रयोजकभाव इत्यर्थ इति
तु (२) कश्चित् । “अथ तत्पूर्वकमनुमानं त्रिविधं पूर्ववत् शेषवत्
सामान्यतो दृष्टञ्चेति सूत्रं (३) “अथ” प्रत्यक्षलक्षणानन्तरं,

(१) प्रत्यक्षज्ञानानुमानज्ञानयोरिति ग पुस्तके ।

(२) तु इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) न्यायसूत्रं अः १ अ १ सू ५ ।

अनुमानमुच्यत इति शेषः । लैविध्यं दर्शयति “पूर्वव”दि-
त्यादिना । “पूर्व” कारणं तल्लिङ्गकं यथान्यतन्तुसंयोगेन
महापटानुमानं, “शेषः” कार्यं तल्लिङ्गकं यथा नदी उपरिदेशे
दृष्टिमती विशिष्टप्रवाहवत्त्वादिति, “सामान्यतो दृष्टं” कार्य-
कारणभिन्नलिङ्गकं यथा इच्छा द्रव्याश्रिता गुणत्वादिति । यद्वा
“पूर्व”मन्वयि, “शेषो” व्यतिरेकी, “सामान्यतः” सामान्येना-
न्वयव्यतिरेकसाधारणेन सहचारेण गृहीतं, एवञ्च केवलान्वयि-
साध्यकं, केवलव्यतिरेकिसाध्यकं, अन्वयव्यतिरेकिसाध्यकमित्यर्थः ।
अत्र चानुमानमनुमितिः कारणलिङ्गिकेत्येवं व्याख्येयम् । सूत्रे
तु (१) यत इत्यध्याहृत्य तादृशानुमितिर्यतस्तदनुमानमिति-
रीत्याऽनुमितिकरणस्यापि लक्षणं लब्धम् । फलायोगव्यवच्छिन्नं
कारणं करणमिति मते च तृतीयलिङ्गपरामर्श एवानुमानमिति,
अनुमानपदञ्च यथाश्रुतार्थकमेव, तद्यत इति नाध्याहर्तव्यमिति ।
“व्याप्तादौ”त्यादिना साध्य-साधन-तत्सहचार-पक्षादिपरिग्रहः ।
अत्र च “तत्पूर्वक”मित्यत्र तत्पदेनेन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नत्वेन
प्रत्यक्षस्य “इन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नं ज्ञान”मित्यादिपूर्वसूत्रेण
प्रक्रान्तस्य परामर्शः । तेन स्वरूपनिरूपणयोः फलनिरूपणयोश्च
कार्यकारणभावागमः । अन्यथा प्रत्यक्षफलनिरूपणानुमिति-
करण(२)निरूपणयोरेवोपजीव्योपजीवकभावलाभेनासङ्गतिः स्या-

(१) सूत्रन्तु इति पाठः क पुस्तके ।

(२) करण इति नास्ति ग पुस्तके ।

दिति ध्येयम् । नन्वेवमपि (१) सौत्रक्रमोपपादनेपि अत्रत्य क्रमो
 नोपपादित इत्यत आह “अत्रापि”ति “अत्रापि” अनुमान-
 खण्डेपि । “सहचारप्रत्यक्षे”ति यद्यपि व्यभिचारज्ञानविरह-
 सहकृतं सहचारदर्शनं व्याप्तिग्राहकमित्युक्तं तत्र च (२) प्रत्यक्षं
 विशिष्यमिति कथं तन्निरूपणस्य हेतुत्वं तथापि प्रत्यक्षमप्रतिपाद्य
 प्रत्यक्षं व्याप्तिग्राहकमिति (३) बोधयितुं पुरो (४) न शक्यते (५)
 तत्रापि प्रत्यक्षनिरूपणं हेतुरिति बोध्यं (६) तत्रापि (७)
 प्रत्यक्षखण्डे इन्द्रियत्वेनेन्द्रियजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षमिति लक्षण-
 कारणात् करणनिरूपणयोः कार्यकारणभावावगमः । “तस्य”
 तेन रूपेणानुमाननिरूपणस्य । अनुमानोपमानयोरपि क्रम-
 नियामकमाह “एव”मिति अनुमानस्योपमानान्तर्गतत्वमप्रसक्त-
 तथा न निराकृतं, उपमानस्य चानुमानान्तर्गतत्वं प्रसक्तं,
 एकदेशिनामनुमानेनैवोपमानकार्यान्यथासिद्धुपगमादत उप-
 मानखण्डे अनुमानभिन्नत्वेनोपमानं निरूपितमिति तदर्थं अनुमानं
 प्राङ् निरूपितमितिभावः ।

(१) अपि इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) च इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) परेण इत्यधिकपाठः ग पुस्तके ।

(४) पुरो इति नास्ति ग पुस्तके ।

(५) न शक्यत इति, इति पाठः ख पुस्तके ।

(६) बोध्यमित्यत्र ध्येयमिति ख, ग पुस्तकयोः पाठः ।

(७) अत्रापि इति क, ख पुस्तकयोः पाठः ।

नन्वनुमानलक्षणे कर्तव्येऽनुमितिः किमिति लक्ष्यत इत्यत आह “लक्षणस्वरूपे”ति ।

दीधितिः ।

तत्र लक्षणस्वरूपप्रामाण्यादिभिरनुमाने निरूपणीये करणस्य क्रियाभेदभिन्नमूर्त्तिकतया क्रियालक्षणपूर्व्वकं तल्लक्षणमाह “व्याप्ती”त्यादिना ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

तत्र व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानजन्यं ज्ञानमनुमितिस्तत्करणमनुमानम् । तच्च लिङ्गपरामर्शो न तु परामृष्ट्यमाणं लिङ्गमिति वक्ष्यते ।

दीधिति प्रकाशः ।

लक्षणं “तत्करण”मित्यादिना, स्वरूपं “तच्चे”त्यादिना, प्रामाण्यं “अनुमानं न प्रमाण”मित्यादिना निरूपितम् । आदिना “तच्चा-नुमानं त्रिविध”मिति विभागादिसंग्रहः । एतेषु सर्व्वेषु अनुमितेर्विशेषणत्वादिति भावः । “प्रामाण्यादिभि”रिति तृतीया प्रकारितायां, (१) निरूपणं शब्दः, तथाच लक्षणस्वरूपप्रामाण्यादिप्रकारकशब्दविषयेऽनुमाने विशेषणत्वेन प्रविष्टा यानुमिति (२) रित्य-

(१) प्रामाण्यादेर्निरूपणोऽहेतुत्वादाह तृतीयाप्रकारितायामिति एतेन हेतौ तृतीयेति भ्रमो निरस्त इति भावः ।

(२) विशेषणत्वेनानुप्रविष्टेयमनुमितिरिति ग पुस्तके पाठः ।

रथात् न प्रथमान्तान्वयविरोधः । तथाचाधारसप्तमी, स्वविषयक-
निरूपणप्रकारत्वं सम्बन्धः । प्रकारत्वं विषयत्वञ्च व्यापारानुबन्धि-
तया बोध्यम् । “अनुमाने निरूपणीये” इति सति सप्तमी अनु-
माननिरूपणे कर्त्तव्ये इति तु कश्चित् । “अनुमाने निरूपणीये”
अनुमाननिरूपणार्थं तथाच निमित्तसप्तमी, अनुमानस्य विशेष-
तया निरूपणस्य विशेषणतया पूर्ववाक्येन बोधितत्वात् (१) अनु-
माननिरूपणे इति परामर्शस्यासम्भवात् विशेषणस्य निरूपणस्य
निमित्ततया विशिष्टे निमित्तत्वस्य विवक्षितत्वात्तथोक्तमित्यन्ये ।
अलोभयत्राप्यनुमितिर्निरूप्यत इत्यन्वयः । ननु भवतु सर्वत्रा-
नुमितेरनुप्रवेशः, अनुमितिघटितमेवानुमानलक्षणं किमिति कृतं
अन्यथापि (२) तल्लक्षणसम्भवादत आह “करणस्ये”ति अत्र सूक्तिः
करणत्वं, तच्च क्रियाभेदेन भिन्नं, भेदो वैजात्यं तथाच प्रत्यक्षादि-
करणतातोऽनुमिति करणताया विभिन्नत्व एव प्रत्यक्षानुमानयो-
र्विभिन्नप्रमाणत्वं, व्याप्तिशब्दोभयविषयकस्यैकस्य स्मरणस्याभिन्नत्वे-
ऽपि शब्दानुमानत्वेन पृथक् प्रामाण्यव्यवहारात्, तथाच प्रत्यक्षादि-
प्रमितितोऽनुमितिप्रमितेर्वैलक्षण्यज्ञानार्थम् अनुमितिलक्षणमिति
भावः ।

दौधितिः ।

अत्र व्याप्तिविशिष्टत्वपक्षाधर्मत्वसामानाधिकरण्या-

(१) तच्छब्देन इत्यधिकं क पुराणे ।

(२) अपीति नास्ति क पुराणे ।

वगाहिज्ञानजन्यत्वमर्थः । कर्मधारयोत्तरभावप्रत्ययस्य पदार्थतावच्छेदकद्वयसामानाधिकरण्यवचनत्वात् । ज्ञानपदोपसम्भानेन च बाधिताबाधितसाधारणज्ञानलाभात्, न भ्रान्तानुमित्यव्याप्तिरित्याहुस्तन्न परामर्शेण नियमतो व्याप्तिवैशिष्ट्यादिसामानाधिकरण्यग्रहे मानाभावात्, गौरवेण तद्विषयत्वेनाद्भितुत्वात् सम्बन्धसम्बन्धाग्रहेऽपि विशिष्टज्ञानत्वस्योपपादितत्वात् । भ्रमस्थले तादृशसामानाधिकरण्याप्रसिद्ध्या तज्ज्ञानस्याभावात् । असत्स्वातिनिरासात् ।

दीधिति प्रकाशः ।

“तत्र” क्रियालक्षणवाक्ये । “कर्मधारयोत्तरे”ति ननु भावप्रत्ययस्य शक्तिः सामानाधिकरण्यत्वेन तत्तत्पदार्थतावच्छेदकद्वयसामानाधिकरण्यत्वेन वा, आद्ये नीलत्वोत्पलत्वयोः (१) सामानाधिकरण्यालाभ, स्तयोः पदार्थतावच्छेदकत्वेन सामानाधिकरण्येऽनन्वयात् । न च तत्तत्पदे नीलत्वोत्पलत्वयोरिव लक्षणा, गौरवात्, नीलत्वोत्पलत्वयोरभेदस्य बाधितत्वात्, नीलोत्पलपदान्नीलाभिन्नोत्पलानुभवापलापाच्च (२) द्वितीये नीलोत्पलीयं नीलत्वोत्-

(१) नीलोत्पलत्वयोरिति ख पुस्तके ।

(२) पदान्नीलाभिन्नोत्पलमित्यभेदानुभवापलापापत्तेश्च इति ग पुस्तके ।

पलत्वसामानाधिकरण्यमित्येवं रीत्या प्रत्ययार्थे (१) सामा-
मानाधिकरण्ये अवच्छेदकतासम्बन्धेन प्रकृत्यर्थनीलोत्पलस्यान्वयोप-
पादनेनैकदेशान्वयाभावेऽप्यनन्तशक्तिकल्पनापत्तेः । एवं घटत्व-
मित्यादौ प्रकृत्यर्थतावच्छेदकधर्मस्य प्रतिपादनं नीलोत्पलत्वमि-
त्यत्र (२) तादृशसामानाधिकरण्यस्येति व्युत्पत्तिभेदकल्पनमपीति ।
अत्र वदन्ति घटत्वमित्यादौ क्लृप्तशक्तेरेवैतादृशसामानाधिकरण्य-
लाभः । तत्र हि घटेनरावृत्तित्वेऽसति सकलघटवृत्तित्वेन प्रका-
रेण घटत्वमुपस्थाप्यते, तत्र प्रकृतित एव घटस्य लाभः, इतरा-
वृत्तित्वादौ भाव-प्रत्ययस्य शक्तिः, तत्र इतरत् वृत्तित्वं अभावः
साकल्यं वृत्तिम- (३) चेति विशकलितमर्थः । इतरवृत्तित्व-
प्रतियोगिकाभावस्यातिप्रसक्तत्वादितरवृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावस्या-
प्रसिद्धत्वाद्घटत्वादौ त- (४) द्वाधाच्च विशिष्टस्य शक्यत्वासम्भवाद्-
व्युत्पत्तिवैचित्र्यादेकपदोपात्तानामपि तावतां परस्परपक्षेण
बोधः । तत्र प्रकृतिजन्यबोधे येन सम्बन्धेन यत् (५) प्रकृत्यर्थ-
तावच्छेदकधर्मस्य प्रकारता तेन सम्बन्धेन इतरावृत्तित्वं त- (६)

(१) तादृश इत्यधिकपाठः ग पुस्तके ।

(२) मित्यादौ इति ख पुस्तके ।

(३) वृत्तिमदिति ख पुस्तके नास्ति ।

(४) तदिति ग पुस्तके नास्ति ।

(५) यदिति ग पुस्तके नास्ति ।

(६) तदिति ग पुस्तके नास्ति ।

वृत्तित्वञ्चार्थः । तेन घटत्वमित्यादौ (१) घटेतरस्मिन् कालादौ कालिकसम्बन्धेन घटत्वस्य वृत्तित्वेऽपि न क्षतिर्न वा (२) कम्बु-
ग्रीवादिमत्त्वादेर्भानम् । नीलोत्पलत्वमित्यादौ नीलाभिन्नमुत्पलं प्रकृत्यर्थः, तत्र प्रकृत्यर्थतावच्छेदकं नीलाभिन्नोत्पलत्वं, तच्च नीलत्व (३) समवाय्यभिन्नसमवेतोत्पलत्वं तस्य चोपाधि(४)तया स्वरूपसम्बन्धेनैव प्रकृतिजन्यबोधे प्रकारता, तेन सम्बन्धेन तद्वृत्त्य-
भिधाने च सामानाधिकरण्यस्यापि भानं अभेदस्याधिकस्य भानेऽपि नीलत्वसमवायिसमवायस्यापि भानादिति । प्रमेयत्वमित्यादौ-
चेतरावृत्तित्वांशो न भाषतेऽप्रसिद्धत्वात्, किन्तु सकलप्रमेयवृत्ति-
त्वम् । न च गुणान्यत्वविशिष्टसत्त्वमित्यादौ विशिष्टस्यानति-
रेकितया तदितरासमवेतत्वस्य, महत्त्वमित्यादौ सकलमहत्त्व-
त्वस्य महत्परिमाणे वाधादनन्वय प्रसङ्ग इति वाच्यं तदितरत्व-
व्यापकात्यन्ताभाव (५) प्रतियोगितावच्छेदक तद्वृत्त्यन्ताभाव-
प्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्त्वस्यैव तदुभयदलेन (६) विवक्षित-
त्वात्, तदितरत्वव्यापकेतिकरणाच्च घटत्वमित्यादौ न द्रव्यत्वादे-

(१) घटत्वमित्यादौ इति क ख पुस्तकयोर्नास्ति ।

(२) घटत्वमित्यादौ इत्यधिक पाठः क ख पुस्तकयोर्वर्तते ।

(३) त्व इति नास्ति ख पुस्तके ।

(४) स्वरूप इत्यधिकपाठः ख पुस्तके ।

(५) व्यापकीभूतात्यन्ताभाव इति क पुस्तके

(६) तदुभयपदेन इति ख पुस्तके ।

र्भानमिति । अत्र नव्याः, एवं सत्येकत्वमित्यादौ परिमाणादेः कथं न लाभः, न च प्रकृत्यर्थतावच्छेदकनिरूपितत्वविशिष्टसम्बन्धे- नैव तदितरावृत्तित्वं तद्वृत्तित्वञ्च प्रतीयते तत्रैकत्वनिरूपितसम- वायेन (१) परिमाणादिकं अवृत्तीति न तत्र परिमाणादेर्भान(२)- मितिवाच्यं एवं सत्यनन्तशक्ति-कल्पनावश्यकत्वे घटत्वादिषु (३) प्रातिस्विकरूपेणैव शक्तिरस्तु किमितरावृत्तित्वादि (४) गौरव- सहिष्णुतया । यद्वा धर्मत्वेनैव शक्तिरस्तु, प्रकृत्यर्थतावच्छेदक- निरूपितसम्बन्धेन तत्र प्रकृत्यर्थस्यान्वयः तेन घटत्वमित्यादौ न द्रव्यत्वादेर्वोधः । अतएव गुणकिरणावल्यां पृथक्त्वमित्यादौ प्रकृत्यर्थतावच्छेदकानेवगुणान् भाव-प्रत्ययः प्रतिपादयति (५) प्रतीतिस्तु तादृष्येण धर्मत्वेन वेत्यन्यदेतदिति दीधितिक्वतः । विशिष्ट शक्ती च नीलत्वोत्पलत्व सामानाधिकरण्यं प्रकृते भाव प्रत्ययार्थः । नीलोत्पलस्य प्रकृत्यर्थस्य तादृशसामानाधिकरण्ये अवच्छेदकत्वे- नान्वयः । घटपटत्वमित्यत्र द्वन्द्वोत्तरस्यैव नीलोत्पलत्वमित्यत्र कर्मधारयोत्तरस्यापि भाव-प्रत्ययस्य सामान्यशक्त्युपस्थितयोर्नील- त्वोत्पलत्वयोः कर्मधारयोत्तर-भाव-प्रत्ययत्वावहिन्या विशेषशक्त्या

(१) निरूपितत्वविशिष्ट समवायेन इति क पुस्तके ।

(२) न तत्र तद्भानं इति ख पुस्तके । न तत्रैकपदवाच्यतेति क पुस्तके ।

(३) घटत्वादिषु इत्यत्र घटत्वमित्यादौ इति ख पुस्तके ।

(४) इतरत्वादि इति क पुस्तके ।

(५) भावप्रत्ययाः प्रतिपादयन्ति इति ग पुस्तके ।

उपस्थिते सामानाधिकरण्ये विशेषणत्वेनान्वयः । नीलाभिन्नोत्पलस्य प्रकृत्यर्थस्याधेयत्वसम्बन्धेन, नीलत्वोत्पलत्वयोरवच्छेदकतासम्बन्धेन तत्सामानाधिकरण्ये वान्वय इत्यपि कश्चित् (१) । “वाधिते”ति वाधितावाधिततादृशसामानाधिकरण्यविषयकेत्यर्थः । “भ्रान्तानुमिती”ति भ्रान्तं भ्रमः, न च द्रदोवक्लिमानित्यादौ व्याप्तिविशिष्टत्व-पक्ष (२) वृत्तित्वसामानाधिकरण्याप्रसिद्धा कथं तज्ज्ञानलाभ इति वाच्यं तत्र द्रदवृत्तित्वे व्याप्तिविशिष्टत्वसामानाधिकरण्यावगाहिज्ञानमेव तदुभयसामानाधिकरण्यावगाहिज्ञानपदार्थ इत्याशयात् । अतएवानेनैव (३) दोषेणैदं निराकरिष्यति । केचित्तु पर्वतोवक्लिमाम् धूलीपटलादित्यादौ व्याप्तिविशिष्टत्व-पर्वतवृत्तित्वसामानाधिकरण्यं यदालोकादौ प्रसिद्धं तस्य धूलीपटले आरोपात् यथार्थानुमितिस्तत्र नाव्याप्तिरित्यर्थः । “भ्रान्तानुमिती”ति भ्रान्तस्यानुमितिः भ्रमजन्यानुमितिरित्यर्थ इत्याहुस्तत्सन्दर्भविरोधादुपेक्षितम् । “नियमत” इति यत्र वक्लिव्याप्यवान् वक्लिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तिधूमवान् पर्वत इत्याकारकः परामर्शस्तत्र तत्सम्भवेऽपि यत्र वक्लिव्याप्यवानित्येव परामर्शस्तत्र तदभावादित्यर्थः । ननु तेन रूपेण हेतुत्वग्रहाद् यत्र तादृशबोधाभावस्तत्रानुमितिरेतदप-

(१) केचित् इति ख पुस्तके ।

(२) पक्ष इत्यत्र द्रूढ इति पाठः क ख पुस्तकयोः ।

(३) एव इति नास्ति ख पुस्तके ।

नीयेत्यतो “गौरवेणे”ति । ननु सामानाधिकरण्यमेकाधिकरण-
सम्बन्ध एवञ्च समूहालम्बनाद्विशिष्टज्ञानस्य भेदान्यथानुपपत्त्या
विशेषणप्रतियोगिकविशेषानुयोगिकसम्बन्धो विशिष्टधीविषय-
त्वेनाभ्युपेयस्तथाच वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वत इत्यत्र धूमे
वङ्गिव्याप्तिवैशिष्ट्यानुयोगित्वपर्वतवृत्तित्वप्रतियोगित्वरूपतदुभय-
सामानाधिकरण्यं भाषत एवेत्यत आह “सम्बन्धसम्बन्धे”ति
समूहालम्बनाद्विशिष्टज्ञानस्य भेदान्यथानुपपत्त्या अनुयोगित्वप्रति-
योगित्वादिरूपसम्बन्धभानवत्सामानाधिकरण्यभानमपि भविष्य-
तीत्यत “सम्बन्ध(१)सम्बन्धे”ति कश्चित् । सम्बन्धसम्बन्धाविषयक-
त्वेऽपि समूहालम्बनव्यावृत्तस्य विशिष्टज्ञानत्वस्योपपादितत्वादि-
त्यर्थः । समूहालम्बने सर्वत्र विशेष्यता, विशिष्टज्ञाने च
विशेषणे प्रकारता संसर्गे च सम्बन्धता विशेष्ये च विशेष्यताख्य-
विषयतेति, विषयावैलक्षण्येऽपि विषयतावैलक्षण्यादेव वैलक्षण्यं
विशिष्टज्ञानस्येति भावः । ननु विषयावैलक्षण्येऽपि विषयताविशे-
षात् ज्ञानवैलक्षण्ये जितं साकारवादिना (२) तथाचार्थेनैव धियां

(१) सम्बन्ध इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) “साकारवादिना” विज्ञानवादिना योगाचारबौद्धेनेत्यर्थः एतन्मते
क्षणिकविज्ञानमेव पदार्थस्तदतिरिक्तं किमपि न वस्तु सत् । विषयस्तु विज्ञानस्यै-
वाकारविशेषस्ततो न भिद्यते । तादृशाकारविशेषे चा नाद्यविच्छिन्नप्रवाह-
विज्ञानानतिरिक्तवासनैव नियामिका । तथाचोक्तं भाषवाचार्यैः “बुद्धिरेवा-
नादिवासनावशादनेकाकाराऽवभाषत” इति तादृशाकारविशेष एव विज्ञान-
वैलक्षण्यप्रयोजको नतु विषयविशेषस्तन्मते तस्यानङ्गीकारादेवञ्च न्यायमतेपि

विशेष इत्यनुरोधात् समूहालम्बनाविषयोऽनुयोगित्वं प्रतियोगि-
त्वञ्च विशिष्टधी-विषय इत्यभ्युपेयमत आह “भ्रमस्थले चे”ति
द्रवोवह्निमानिति भ्रमानुमिति-स्थले चेत्यर्थः । नन्वसदेव तत्र
सामानाधिकरण्यं सिद्ध(१)मत आह “अस”दिति असतो
वैशिष्ट्यस्य सदुपरागेणापि भानस्य निरासादित्यर्थः । न च
प्रतियोग्यप्रसिद्धिः शुक्तिविशेष्यकत्वावच्छिन्नरजतत्वप्रकारकत्वस्य
रजतत्वप्रकारतासामान्यस्य वा यत्किञ्चित्प्रमात्वघटकप्रकार-
तानियामकसम्बन्धनिरूपितत्वनियमबलेन अर्थतस्तन्निरासात्,
असद्वैशिष्ट्यभाने तु रजतत्वप्रतियोगिकशुक्त्यनुयोगिकवैशिष्ट्यस्य
यत्किञ्चित्प्रमात्वघटकप्रकारत्वानियामकतया शुक्ती रजतत्व-
प्रकारतायास्तादृशसम्बन्धनिरूपितत्वाभावेन तादृशनियमभङ्गा-
दिति ।

ननु पक्षवृत्तित्वे व्याप्तिविशिष्टत्वसामानाधिकरण्यावगाहिज्ञान-
मेव व्याप्तिविशिष्टपक्षवृत्तित्वसामानाधिकरण्यज्ञानपदप्रतिपाद्यं
तत्र सामानाधिकरण्ये व्याप्तिविशिष्टत्वपक्षधर्मत्वयोरन्वयवाधेऽपि

विषयभेदस्य विज्ञानभेदाप्रयोजकत्वे तत्त्विज्ज्ञेद्वैरूपपादत्वेन विज्ञानवादिनामेव
जयो भवतीति । वस्तुतो न्यायसते विषयभेद एव विज्ञानवैलक्षण्ये प्रयोजकः,
अतएवोक्तं उदयनाचार्यैः “अर्थेनैव विशेषो हि निराकारतया धिया”मिति ।
तथाच विज्ञानवैलक्षण्यानुरोधेन तदतिरिक्तविषयाङ्गीकारस्यावश्यकत्वे विज्ञान-
वादिनां पराजय इति भावः ।

तादृशज्ञानान्वयेऽवाधात् तथाच तादृशज्ञानजन्यत्वं लक्षणं नाव्याप्त-
मत आह “अवान्तरे”ति ।

दोषितिः ।

अवान्तरवाक्यार्थायोग्यत्वनिर्णये महावाक्यार्थज्ञाना-
नुदयात् विषाणे शशसम्बन्धस्याभावनिश्चयदशायां
शशविषाणजन्यमिदं कार्मुकमिति शाब्दबुद्धेर्ब्रह्मणापि
दुरुपपादत्वात् । न चात्र प्रमाणप्रस्तावात् प्रमेव
लक्ष्या, यदि च सल्लिङ्गपरामर्शादपि भ्रान्तानुमिति
स्तदा चरमज्ञानपदं प्रमापरमिति वाच्यम् अव्याप्या-
पक्षधर्मयोस्तत्त्वावगाहिना परामर्शेण जनितायां वस्तुतः
साध्यवत् पक्षावगाहितया प्रमायामव्याप्तेर्लिङ्गोपहित-
लैङ्गिकभाननिरासेनांशिकभ्रमत्वास्याप्ययोगात् ईश्वर-
तादृशज्ञानजन्यत्वस्य चातिप्रसञ्जकत्वात्, अतएव व्याप्ति
विशिष्टे पक्षधर्मता तज्ज्ञानं वेत्यादिकमपास्तम् ।

दोषिति प्रकाशः ।

(१) तथाचैतादृशलक्षणं नैतादृशलक्षणवाक्यप्रतिपाद्यमित्यर्थः ।
लक्षणाव्याप्तिसुक्ता लक्षणवाक्यजन्यशाब्दबोधानुपपत्तिमाह “अवा-

(१) अयोग्यतानिर्णयेन प्रतिबन्धाल्लक्षणवाक्याद्बोधसम्भवेन तादृशार्थस्य
वाक्यादलाभेन लक्षणत्वासम्भवाल्लक्षणासत्त्वरूपाव्याप्तिर्द्वारेति भावः । इति ग
पुस्तके अधिकपाठः ।

न्तरे”ति कश्चित् । “विषाणे” विषाणत्वावच्छेदेन । “शशसम्बन्धे”ति शशविषाणेत्यत्र षष्ठ्यर्थलक्षणया शशसम्बन्धभिन्नं विषाणमिति शाब्दबोधे शशसम्बन्धिभेदस्यैव शशसम्बन्धाभावस्यापि विषाणे निर्णयो विरोधीत्यर्थः । “प्रमाणप्रस्तावा”दिति—“प्रमाणतत्त्वमत्र विविच्यते” इत्यतः प्रमाकरणलक्षणस्यैव प्रसुतत्वेन तदर्थं प्रमाणलक्षणस्यैवोचितत्वा(१)दित्यर्थः । “प्रमेवे”ति न तु प्रमाकरणलक्षणानुपयोगिनी भ्रान्तिरपीत्यर्थः । उपाध्यायमते पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येनैव साध्यं सर्वत्रानुमिति विषयः, न तु पक्षतावच्छेदकावच्छेदेनापि अवच्छेदकत्वस्य व्यापकत्वाघटकत्वेन साध्यसम्बन्धविधया भानासम्भवात् तथाच गन्धप्रागभावावच्छिन्नो घटो गन्धवानित्यनुमितिः प्रमेवेत्यत आह “यदि चे”ति पक्षतावच्छेदकावच्छेदेन साध्यभानस्यानुभविक्त्वादसंसर्गाग्रहादिरूप(२)सामान्यसामग्रीसत्त्वा(३)दनुमितावप्यवच्छेदकत्वं भाषत एवेति भावः(४) । “चरमे”ति प्रथमज्ञानपदस्य तत्परत्वे तत्रैवातिव्याप्तिरिति भावः । “प्रमापर”मिति यावत् भ्रमभिन्नत्वं प्रमात्वम्(५) । “अव्याप्ये”ति अव्याप्ये व्याप्यत्वावगाहिना अपक्ष-

(१) लक्षणस्यैवौचित्यादिति क पुस्तके ।

(२) रूप इति नास्ति क, ख पुस्तकयोः ।

(३) सत्त्वादित्यत्र वशात् इति क, ख पुस्तकयोः ।

(४) यदि चेत्यनेन सूचित इति शेषः ।

(५) यावद्भ्रमभिन्नत्वं नित्यज्ञानावृत्तिविषयिताभ्युन्यत्वं प्रमाविषयितानां नित्यज्ञानविषयितातो भेदानङ्गीकारादिति भावः ।

धर्मे पक्षधर्मत्वावगाहिनेत्यर्थः । “वस्तुतः” वस्तुगत्या साध्यवान् यः पक्षस्तदवगाहितया । ननु तस्या अनुमितेर्लिङ्गोपधानांशे भ्रमत्वेनालक्ष्यत्वमत आह “लिङ्गोपहिते”ति प्रमाणाभावादिति शेषः । ननु साध्यवान् यः पक्षस्तत्रेश्वरस्यैव (१) तादृशज्ञानं प्रसिद्धमतस्तज्जन्यत्वस्य तदनुमितावपि सत्त्वान्नाव्याप्तिरत आह— “ईश्वरे”ति “अतिप्रसक्तकत्वा”दिति तादृशपरामर्शत्वेन तस्य हेतुत्वाभावात् उपादानं प्रत्यक्षत्वेन तज्जन्यत्वस्य प्रमामात्रेऽतिप्रसक्तत्वादिति भावः । “अतएव” तादृशप्रमानुमितावव्याप्तेरेव, “तज्ज्ञानं वे”ति व्याप्तिविशिष्टे पक्षधर्मताज्ञानमित्येवं रूपः सप्तमी तत्पुरुषोऽपि नेत्यर्थः ।

दीधितिः ।

व्याप्तिविशिष्टञ्च पक्षधर्मश्चेति द्वन्द्वाश्रयणाद्व्याप्ति-
विशिष्टत्वपक्षधर्मत्वावगाहिज्ञानजन्यत्वं लभ्यते, पदा-
र्थयोरभेदेऽपि पदार्थतावच्छेदकभेदैर्नैव “प्रमाणप्रमेये”-
त्यादिसूत्रे (२) अन्यत्र च द्वन्द्वस्य दर्शनात् । पदार्थ-

(१) एव इति नास्ति ख पुस्तके ।

(२) प्रमाण प्रमेय संशय प्रयोजन दृष्टान्त सिद्धान्ताधयव तर्कनिर्णय वाद जल्प
वितण्डा हेत्वाभास च्छल जर्मति निष्प्रहस्यानानां तत्त्वज्ञानान्निःश्रेयसाधिगमः ।
इति न्यायसूत्रं अ १ आ १ सू १ । अत्र पदार्थतावच्छेदकप्रमाणत्वादीनां भेदाद्-
द्वन्द्वस्य साधुत्वमङ्गीकृतमिति ।

द्वयभेदबोधकाच्च कर्मधारयाद्भेदाभेदोदासीनपदार्थ-
द्वयबोधजनकत्वेनैव द्वन्द्वस्य भेदात्, विशिष्टपदस्य धर्म-
परतया वा व्याप्तिवैशिष्ट्यपक्षधर्मतयोर्लाभात् । न
चैवमालोको वङ्गिव्याप्यो धूमवान् पर्वत इति ज्ञान-
जन्येऽतिप्रसक्तिः, एकत्र तदुभयावगाहित्वस्योक्तत्वा-
दिति केचित् । तदप्यसत् एवमपि धूमोवङ्गिव्याप्यो
द्रव्यं पर्वतवृत्तिरिति ज्ञानजन्येऽतिप्रसङ्गात् । एक-
रूपेण तदुभयावगाहित्वस्योक्तौ च मीमांसकमतानु-
प्रवेशात्, मिथस्तदुभयोपश्लेषावगाहित्वस्य च परामर्श-
व्यापकत्वात् । न च तदुभयविषयत्वनियतधर्माव-
च्छिन्नकारणत्वप्रतियोगिककार्यताशालित्वमर्थः पक्ष-
धर्मतापदोपादान-वैयर्थ्यात् ।

दौषिति प्रकाशः ।

“पदार्थतावच्छेदके”ति न चैवं सरूपैकशेषस्य द्वन्द्वापवाद-
कत्वानुपपत्तिरेकविषयकत्वाभावादिति वाच्यं पदजन्यप्रतीति
विशेष्य-रूपस्य पदार्थस्य भेदापेक्षया पदजन्यप्रतीतिविषयभेद एव
द्वन्द्वस्य लाघवेन कल्पनात् । - एवञ्च नीलघटयोरित्यत्र पदजन्य-
प्रतीतिप्रकारभेदात्, घटा इत्यत्र विशेष्य भेदात् द्वन्द्वस्य प्रसक्तिः ।
अक्षा इत्यादि नानार्थ एव वा सरूपैकशेषस्य सार्थकत्वाद् यथा

श्रुतेऽपि नानुपपत्तिरिति केचित् (१) । ननु नीलघटयोरभेद इत्यत्र द्वित्वं कुत्रान्वेति ? न तावद्विशेष्ये तस्यैकत्वात्, न विशेष्ये तयोः पदार्थतावच्छेदकत्वेन निराकाङ्क्षत्वात् । न च प्रकृत्यर्थं वृत्तिसंख्याबोधकत्वं सुपां न तु तन्मात्रवृत्तिसंख्याबोधकत्वं, अतएव “एकस्मिन् पाथः परमाणावापः” इत्यत्र तद्गुणानादाय बहुवचनं समर्थितं बर्द्धमानोपाध्यायैरिति वाच्यं एकस्मिन् घट एको घटा इत्यत्रासाधुत्वग्रहाभावदशायां शाब्दबोध प्रसङ्गात् । तत्र द्विवचनं पदसाधुतायैवेति चेत् तर्हि कर्मधारय एवासु किमर्थं पदार्थभेदमनादृत्य इन्द्रकल्पनमिति चेत् नीलघटयोरित्यत्र कर्मधारये नीलाभिन्नघटत्वेनोपस्थितौ अभेद इत्यस्य निराकाङ्क्षत्वादनन्वयप्रसङ्गात् । ननु पदार्थयोरभेदस्यलेपि इन्द्रस्य साधुत्वे कर्मधारयः किमर्थं पृथगङ्गीक्रियत इत्यत आह “पदार्थद्वये”ति तथाच यत्राभेदसंसर्गकबोधे तात्पर्यं तत्र इन्द्रस्यासाधुत्वात् कर्मधारयादेव तादृशबोध इति भावः । “भेदाभेदीदासीने”ति भेदाभेदाविषयकेत्यर्थः । इदञ्च (२) तादृश (३) पदार्थद्वयबोधे विशेषणम् । पदार्थयोरभेदे कर्मधारयवत् पदार्थयोर्भेद एव इन्द्र इत्यनुशासनस्वरससिद्धं मतमनुसृत्याह “विशिष्टपदस्ये”ति । यत्तु एकस्मिन्नेव

(१) केचित् इति नास्ति क, ख पुस्तकयोः ।

(२) च नास्ति ग पुस्तके ।

(३) तादृश इति नास्ति ख पुस्तके ।

चैत्रे (१) चैत्र-चैत्रत्वसम्बन्धानां पदजन्यप्रतीतिविषयानां भेदेन (२) इन्द्रापत्तिरतो “विशिष्टे”ति तदसत् एकपदे इन्द्रस्य तदपवादकैक-
 शेषस्य चापादयितुमशक्यत्वात् । किञ्च समस्यमानयोः प्रत्येकपदा-
 र्थयोर्विशेषयोर्विशेषणयोर्वा भेदस्तयोर्इन्द्रापादको नत्वेकपदार्थ-
 योरेव विशेषणविशेष्ययोर्भेद इति नायं पन्थाः । “धर्मपरतये”ति,
 नपुंसके भावे क्त इत्यनुशासनात् व्याप्तिवैशिष्ट्यमेव व्याप्तिविशिष्ट-
 पदार्थः । तथाच व्याप्तिविशिष्ट पक्षधर्मतापदयोर्इन्द्र इति भावः ।
 एतेन वैशिष्ट्यशक्तधातूत्तर-क्त-प्रत्ययस्याश्रयोपस्थापकस्याश्रयत्वे लक्ष-
 णायां व्याप्तिवैशिष्ट्याश्रयत्वोपस्थितौ व्याप्तिवैशिष्ट्याश्रयत्व-पक्ष-
 धर्मत्व-ज्ञानजन्यत्वमर्थः स्यात्तथाच व्याप्यवानिति परामर्शस्य
 सम्बन्धसम्बन्धाविषयकत्वात् सैवाव्याप्तिरिति परास्तम् । “एव-
 मपि” एकत्र धर्मिणीति विशेषणेऽपि (३) “मीमांसके”ति तथाच
 व्याप्यवानिति शाब्दपरामर्शस्थलीयानुमित्यव्याप्तिः, धूमत्वावच्छिन्न-
 व्याप्तिवैशिष्ट्यज्ञानं धूमत्वावच्छिन्नपक्षधर्मताज्ञानञ्च कारणमिति
 कारणताद्वयकल्पने गौरवम् । गृह्यमाणव्याप्त्यवच्छेदकधर्मप्रका-
 रकपक्षधर्मताज्ञानत्वेन हेतुत्वोक्तौ च तत्कालीनत्व-तत्पुरुषीयत्व-
 प्रवेशादनन्तकार्यकारणभावापत्तिरिति । “मिथ” इति “तदु-
 भयं” व्याप्तिविशिष्टत्व पक्षधर्मत्वोभयं “उपश्लेषः” परस्परसामाना-
 धिकारण्यम् । “अव्यापकत्वात्” व्याप्यवानिति परामर्शं तद-

(१) एकस्मिन् चैत्रपदे इति ग पुस्तके ।

(२) भेदादिति ग पुस्तके ।

(३) विवक्ष्येपि इति क पुस्तके ।

भावादि-(१)त्यर्थः । “न च तदुभये”ति तदुभयविषयकत्वं नियत-
धर्मः परामर्शत्वं (२) परामर्शप्रत्यक्षे परामर्शत्वेन हेतुतायां माना-
भावादित्याशयः । न च तत्रत्यक्षे तत्त्वेन हेतुत्वात् वङ्गिव्याप्यो-
धूमो द्रव्यं पर्वतवृत्तीति (३) ज्ञानप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिरिति (४) वाच्यं
अनेकवृत्तित्वेन धर्मस्य विशेषणीयत्वात् (५) तत्तद्व्यक्तित्वस्य चैक-
मात्रवृत्तित्वात् । विषयस्य तत्त्वेन कारणत्वं नास्तीत्याशयेणेद-
मिति (६) कश्चित् । “पक्षधर्मते”ति पक्षधर्मताविषयकत्वं
नियतधर्मावच्छिन्नेत्युक्तौ च पक्षधर्मतायाः पर्वतसंयोगादिरूपतया
धूम-धूमाभावसहचरितवङ्गिमान् पर्वत इत्येवमाकारकज्ञानत्वा-
वच्छिन्नजनकतानिरूपितजन्यताश्रये पर्वतो धूमवान्नवेति संशयेऽति-
व्याप्तिः स्यादतस्तद्धारणाय व्याप्तिविषयकत्वमावश्यकम् । न चैव-
मपि धूमव्याप्य-धूमव्याप्याभाव-सहचरितवङ्गिमानित्येवं रूप-साधा-
रणधर्मवद्विज्ञानजन्ये पर्वतो धूमव्याप्यवान्न वेति संशयेऽति-
व्याप्तिरिति वाच्यं पक्षधर्मताविषयकत्वदलेनापि तदवारणात्,
तथाच व्याप्तिविषयकत्वदलस्यैव संशयविशेषातिव्याप्तिवारकतया
व्यावर्तकत्वमस्ति न तु पक्षधर्मतापदस्येत्याशयात् । धूमवत्पर्वत-
संयोगप्रत्यक्षे सम्बन्धितावच्छेदकधूमप्रकारकपर्वतज्ञानत्वेन हेतु-

(१) तदसम्भवादिति क, ख पुस्तकयोः ।

(२) परामर्शप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिनिरासार्थमाह परामर्शप्रत्यक्ष इति ।

(३) वृत्तीत्यादि इति ख पुस्तके ।

(४) अतिव्याप्तिरेवेति ख पुस्तके ।

(५) धर्मस्य विशेषणात् इति ख, ग पुस्तकयोः ।

(६) मित्यपि इति क पुस्तके ।

त्वादतिव्याप्तिरतः पक्षधर्मतापदोपादानवैयर्थ्यमुक्तमित्यपि (१)
कञ्चित् । व्याप्तिज्ञानत्वपरामर्शत्वावच्छिन्न(२)कारणताद्वयलाभाय
व्याप्तिविषयकत्वनियतत्वं विकासकतयोक्तमित्यन्ये । वस्तुतस्तु पक्ष-
धर्मताविषयकत्वनियतेत्युपादाने धूमवान् पर्वतो नास्तीत्यभाव-
लौकिकप्रत्यक्षे प्रतियोगितावच्छेदकधूमप्रकारकपर्वतज्ञानजन्ये-
ऽतिव्याप्तिरतो व्याप्तिवैशिष्ट्यविषयकेत्यावश्यकम् । न च तथापि
वह्निव्याप्यवान् पर्वतो नास्तीत्यभावप्रत्यक्षे(३)ऽतिव्याप्तिरिति वाचं
निष्कृष्टमते व्याप्तेरतीन्द्रियतया तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्या-
प्यतीन्द्रियत्वात् तत्र न तेन रूपेण हेतुता, (४) अभावलौकिक-
प्रत्यक्षं प्रत्येव तथा हेतुत्वात् । एवं व्याप्तिपदस्याभाव(५)मात्र-
परत्वे अभावप्रकारकत्वनियतधर्मावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिक-
कार्यताशालित्वविवक्षणेऽनुमितिमात्रे (६) लक्षणमायाति, परन्तु
स्थलविशेषेऽतिव्याप्तिर्भवति, पक्षधर्मतापदोपादाने त्वव्याप्तिरति-
व्याप्तिश्चेत्यतोऽपि पक्षधर्मतापदोपादानवैयर्थ्यमुक्तमिति ध्येयं(७) ।
वस्तुतस्तु विशिष्टवैशिष्ट्यबोधादावतिव्याप्तेर्वारणाय (८) व्याप्य-

(१) अपि इति नास्ति ख पुस्तके ।

(२) अवच्छिन्नेत्यत्र अवच्छेदेन इति पाठः ग पुस्तके ।

(३) वह्निव्याप्योर्धूमोनास्तीत्यभावप्रत्यक्षे इति क, ख पुस्तकयोः ।

(४) तत्र तेन रूपेणाहेतुत्वात् इति क पुस्तके ।

(५) व्याप्तिपदस्याप्यभाव इति ख पुस्तके ।

(६) एव इत्यधिक पाठः क पुस्तके ।

(७) वैयर्थ्यमिति ध्येयं इति ग पुस्तके ।

(८) अतिव्याप्तिवारणाय इति क ख पुस्तकयोः ।

विषयकत्वेन जन्यं ज्ञानं विशेषणीयमिति वक्ष्यति, तथाच पक्ष-
धर्मताविषयकत्वनियतेत्यादिविवक्षणे धूमवत्पर्वतवानिति विशिष्ट-
वैशिष्ट्यविषयकबोधे व्याख्यविषयकेऽतिव्याप्तिरतो व्याप्तिविषयक-
त्वनियतेत्यादि-विवक्षणमावश्यकम् (१) । न च पक्षधर्मतापद-
मुपादाय तत्र पक्षधर्मत्वाविषयकत्वेनैव जन्यं ज्ञानं विशेष्यतां
तद्वतापि विशिष्टवैशिष्ट्यबोधादावतिव्याप्तिवारणसम्भवादिति वाच्यं
तथासत्यसम्भवापत्तेः पर्वतो वज्रिमानित्यनुमितेरपि वज्रिनिष्ठ-
पक्षधर्मताविषयकत्वात्, हेतुतावच्छेदकरूपेण हेतुनिष्ठपक्षधर्मत्वा-
विषयकत्वोक्तौ च वज्रिव्याप्यवत्पर्वतवानिति विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे-
ऽतिव्याप्तिः, व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मत्वाविषयकत्वोक्तौ च व्याख्य-
विषयकस्यैव लघुत्वेन विवक्षणीचित्यादिति तु (२) सारम् ।

दीधितिः ।

व्याप्तिविशिष्टं व्याप्तिप्रकारकं यत्पक्षधर्मताज्ञानं
तज्जन्यमिति तु स्यात् । यद्यप्यत्रापीन्धनसमानाधि-
करणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकवज्रित्वावच्छिन्न-
समानाधिकरणेन्धनवानित्यादिपरामर्शजन्येऽव्याप्तिरख-
ण्डव्याप्तेरप्रसिद्धेः । भ्रमानुमितेर्लक्ष्यत्वे चादाकाशमा-
त्मन इत्यादौ सुतरां तथा, तथापि तावत्पदार्थानां
तथाविधपरस्पररोपश्लेषावगाहित्वमात्रं विवक्षितम् ।

(१) नियतेत्याद्यावश्यकत्वेपक्षधर्मतोपादानं वैयर्थ्यमेव इति क पुस्तके ।

(२) तु नास्ति ग पुस्तके ।

दीधिति प्रकाशः ।

व्याप्तिविशिष्टपद-पक्षधर्मज्ञानपदयोः कर्मधारयः, विशिष्ट-
पदञ्च प्रकारक पर (१) मित्वाशयेनाह “व्याप्ती”ति । यद्यपि
वक्त्रिव्याप्योधूमो द्रव्यवान् पर्वत इति ज्ञानस्यापि व्याप्तिप्रकारक-
त्वात् पक्षधर्मज्ञानत्वाच्च तज्जन्यानुव्यवसायेऽतिव्याप्तिः, उक्त-
रूपेण(२) जनकत्वोक्तौ चासम्भव एव धूमोवक्त्रिव्याप्योधूमवान् पर्वत
इति ज्ञानसाधारणत्वात् तथापि पक्षधर्मत्वांशे व्याप्तिप्रकारकत्वं
विवक्षितं, तच्च पक्षनिष्ठ (३) विशिष्टतानिरूपितप्रकारतावच्छिन्न-
विशिष्टतानिरूपित व्याप्तिप्रकारताकत्वं, धूमोवक्त्रिव्याप्यो धूमवान्
पर्वत इत्यत्र पर्वतविशिष्टतानिरूपितधूमनिष्ठप्रकारता न व्याप्ति-
प्रकारतानिरूपितविशिष्टतावच्छेदिका, किन्तु धूमस्य मुख्यविशि-
ष्टतैवेति न तत्साधारण्यमिति ध्येयम् । “अत्रापि” तादृशविव-
क्षणेपि, वक्त्रिव्याप्येन्धनवानित्युक्तौ च वक्त्रिमदन्यावृत्तित्वरूपव्याप्ति-
प्रकारकत्वसम्भवना स्यादतो विशिष्टाह “इन्धनसमानाधिकरणे”ति ।
“अमानुमिति”रिति पूर्वं अमानुमतिपरामर्शजन्यायां विषयावाधेन
प्रमानुमितावव्याप्तिर्दर्शितेति भावः । वृत्त्यनियामकसंयोगेन-
साध्यतायां हेतुतायाच्चाकाशानुमितिः परामर्शश्च प्रमैव स्यादतो
वृत्तिनियामकसम्बन्धेन हेतुतासाध्यता-प्रतिपत्त्यर्थमाह “अत्रे”ति
सप्तम्या आधेयत्व प्रतिपादनात् । “सुतरा”मिति साध्ये व्यापकत्व-

(१) प्रकार परमिति ग पुस्तके ।

(२) एकरूपेणेति ग पुस्तके ।

(३) निष्ठ इति नास्ति क, ख पुस्तकयोः ।

प्रकारकं साधने च साध्यसामानाधिकरण्यप्रकारकमित्येवं व्याप्ति-
प्रकारकत्वोक्तौ पूर्वोक्ताव्याप्तिनिरासः स्यादत्र तु व्यापकत्व-सामा-
नाधिकरण्ययोर्बभूवोरप्रसिद्धाऽव्याप्तिवारणं न सम्भवतीति भावः ।
“तथा” अव्याप्तिः । “तावत्पदार्थानां” व्याप्तिशरीरनिविष्टानां (१)
पदार्थानां, “तथाविधे”ति व्याप्तिभाने (२) यस्य यत्र येन
सम्बन्धेन प्रकारता तत्र तेन सम्बन्धेन तत्प्रकारकत्वमित्यर्थः तच्चा-
धिकरणे हेतुप्रकारकं अभावे तादृशाधिकरणवृत्तित्व-प्रकारकं
प्रतियोगितायां तादृशाभावप्रकारकमित्यादिक्रमेण बोध्यम् ॥

दोधितिः ।

न च व्यतिरेकिण्यव्याप्तिः, व्यभिचारधीविरोधिधी-
विषयत्वेनान्वयव्यतिरेकव्याप्तोरनुगमात् । भवति हि
धूमसमानाधिकरणात्यन्ताभावा प्रतियोगिवल्लिसमाना-
धिकरणधूमत्वे, वज्रभावव्यापकीवृताभावप्रतियोगित्वे
वा गृहीते नियमतो वल्लिव्यभिचारधीप्रतिरोधः । तथा-
विधधूमसमानाधिकरणत्वादिकन्तु न तथा रासभादौ
तद्ग्रहेपि व्यभिचारग्रहात् व्यतिरेक सहचारेणान्वय-
व्याप्तिग्रहणाश्रयणाद्वा ।

(१) तावत् इति अधिकपाठः ख पुस्तके ।

(२) भाने इत्यत्र भाने इति पाठः ग पुस्तके ।

दौधिति प्रकाशः ।

“व्यतिरेकिणी”ति तत्र पक्षधर्मतांशे वङ्गभावव्यापकाभावप्रतियोगिधूमत्वस्यैव प्रकारत्वादिति भावः । ननु धूमव्यापकवङ्गिसमानाधिकरणधूमत्वस्य वङ्गभावव्यापकाभावप्रतियोगिधूमत्वस्य ज्ञानं वङ्गभाववह्तिविरूपव्यभिचारधियं प्रति ग्राह्याभावानवगाहितया तदभावव्याप्यवत्त्वानवगाहितया वा न विरोधीत्यत आह “भवति ही”ति तथाचातयाभूतस्याप्यनायत्यैव मणिमन्त्रादिन्यायेन प्रतिबन्धकत्वं कल्प्यत इति भावः । ननु धूमव्यापकवङ्गिसमानाधिकरणधूमसमानाधिकरणरासभवानिति ज्ञाने धूमसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकवङ्गित्ववानिति ज्ञाने च वङ्गभाववह्तिर्धूम इति व्यभिचारधीविरोधित्व-सत्त्वात् तज्जन्यप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिः, उक्तरूपेण जनकत्वविवक्षणेत्वसम्भव एव, उक्तरूपस्य तादृशधूमसमानाधिकरणरासभवानिति ज्ञानसाधारणतया जनकतायामनवच्छेदकत्वादत आह “तथाविधे”ति “न तथा” न पक्षधर्मतांशे व्यभिचारधीविरोधिधीविषयः । “रासभादा”विति तथाच पक्षधर्मतया ज्ञाते तद्विशिष्टे व्यभिचारधीविरोधिधीविषयधर्मप्रकारक-तद्विशिष्टपक्षधर्मताज्ञानजन्यत्वमर्थः । उक्तज्ञानान्तु पक्षधर्मतया ज्ञाते रासभत्वविशिष्टे न व्यभिचारधी-विरोधि, धूमत्वविशिष्टे तथात्वेऽपि न तस्य पक्षधर्मतया भानमिति भावः । ननु धूमसमानाधिकरणेत्यादि व्याप्तेरेवोक्तरूप-व्यभिचारधी-विरोधिधीविषयत्वे मानाभावः कैव कथा व्यतिरेकव्याप्ती । न च वङ्गित्वं धूमसमानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिता-

वच्छेदकं, धूमाभावत्वं वङ्गाभावसमानाधिकरणाभाव प्रतियोगि-
तावच्छेदकमित्येवं समूहालम्बनात्मक व्यभिचारधीविरोधिधीत्वं
वाच्यं (१) तथापि धूमव्यापकवङ्गिकालीनधूमवान् पर्वत इति
ज्ञानस्य सामानाधिकरण्याविषयकतयाऽनुमित्यजनकस्य संग्राहक-
तया उक्तरूपस्यानुमितिजनकतानवच्छेदकत्वात् । न च धूम-
व्यापकवङ्गिसमानाधिकरणधूमवान् पर्वतः, वङ्गाभावव्यापकी-
भूताभाव (२) प्रतियोगिधूमवान् पर्वत इति ज्ञानयोरन्यतरत्व
मेव हेतुतावच्छेदक-मतस्तथैव लक्षणे निवेश्यतामिति वाच्यं अन्य-
तरत्व घटकभेदानां विशेषणविशेष्यभावे विनिगमनाविरहेण
नानाकार्यकारणभाववश्यकत्वेन तदपेक्षया लाघवात् प्रत्येकरूपे-
णैव हेतुत्वकल्पनाया न्याय्यत्वादत आह “व्यतिरेकसहचारेण”ति ।
ननु मणिमन्दादि न्यायेन विरोधित्वेमानाभावः, काचित्कान्वय-
व्यतिरेकानुविधानस्य तादृशव्यभिचाराद्युन्नायकत्वेनाप्युपयोगा-
(३)दित्यस्वरसादाह “व्यतिरेकसहचारेण”ति कश्चित् ।

दौधितिः ।

न च भ्रमसंशयोत्तरप्रत्यक्षं प्रति विशेषदर्शनस्य
हेतुतामते, तत्रातिव्याप्तिः, तथाविधनिश्चयत्वेन हेतु-
ताया विवक्षितत्वात् । विशेषदर्शनस्य भ्रमादिविरोधि-
त्वेन तत्त्वमित्युक्तत्वात् ।

(१) विरोधित्वं वाच्यं इति पाठः ग पुस्तके ।

(२) व्यापकाभाव इति पाठः ग पुस्तके ।

(३) उन्नायकतयैवोपयोगात् इति ग पुस्तके ।

दीधिति प्रकाशः ।

“भ्रमसंशयोत्तरे”ति भ्रमसंशययोर्विपरीतज्ञानत्वेनानुगमः । विपरीतञ्च व्यावर्त्तकभावं, तेन स्थाणुत्वभ्रमोत्तरस्य पुरुषत्वाभाव-भ्रमोत्तरस्य च पुरुषत्वप्रत्यक्षस्य नासंग्रहः । तदुत्तरप्रत्यक्षत्वञ्च अव्यवहितोत्तरत्वसम्बन्धेन तादृशविरोधिज्ञानवत्प्रत्यक्षनिर्णयत्वं, तेनाव्यवहितोत्तरत्वस्य तत्तद्व्यक्तिविश्रान्तत्वेऽपि न क्षतिर्न वा तत्संशयोत्तरसंशये व्यभिचार इति । उपाध्यायमते तन्निर्णयं प्रति तदभावज्ञानत्वेनैव विरोधिता, तत्र चाप्रामाण्यनिर्णयस्येव विशेषदर्शनादेरप्युत्तेजकत्वम्, एवं व्यञ्जकासमवधानकालीनान्धकारकालीनतत्संशयोत्तरं तन्निर्णये व्यञ्जकसमवधानालोकसमवधानमप्युत्तेजकं वाच्यम् । न चैवं यत्र पर्वतो वङ्गिमान्न वेति संशयानन्तरं वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वतो भावि वङ्गनुमितिरप्रमा चेति समूहालम्बनात्मकापेक्षाबुद्ध्यात्मको मानसपरामर्शः, स्ततः पर्वतो वङ्गिमानित्यनुमिति, स्ततः पर्वतो वङ्गभाववानित्यभावलौकिकप्रत्यक्षं, ततः (१) परामर्शेन पुनरनुमित्यापत्तिः, एवम् अन्धकारस्थघटसंशयानन्तरम् (२) आलोकसमवधाने घटनिश्चयानन्तरं पुनर्विशेषादर्शनप्रयुक्तघटसंशयानन्तरं विनैव विशेषदर्शनं घटनिश्चयापत्तिः, पूर्वोत्तेजकस्यालोकसमवधानस्य सत्त्वादिति वाच्यं तत्तत्कालावच्छिन्नविशेषदर्शनाद्यभाव (३) विशिष्ट-तद्विपरीतज्ञानाभाव-

(१) अपेक्षाबुद्ध्यात्मक इत्यधिक पाठः क पुस्तके ।

(२) एव इत्यधिकपाठः क पुस्तके ।

(३) विशेषदर्शनस्याभाव इति क पुस्तके ।

त्वेन तन्निर्णयत्वावच्छिन्नं प्रति हेतुत्वादिति । वाधनिश्चयस्य स्वातन्त्र्येण विरोधितायान्तु विशेषदर्शने तत्कालावच्छिन्नत्वं न देयम् । स्वमते तु संशयोत्तरप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति विशेषदर्शनस्य न हेतुता अन्वकारस्थघटसंशयोत्तरप्रत्यक्षे व्यभिचारात् । न च तादृशविपरीतज्ञानविरोधित्वेन हेतुता, विशेषदर्शनालोकादि-सूधारणविरोधित्वस्यैकस्याभावात् । किञ्च विशेषादर्शनप्रयुक्त-संशयानन्तरम् आलोक्यसमवधानस्य पुरुषान्तरीयान्वकारस्थघट-संशयविरोधिनः सत्त्वात् तत्प्रत्यक्षापत्तिः, तत्पुरुषीयतादृशविपरीत-ज्ञानोत्तरप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति तत्पुरुषीयतादृशविपरीतज्ञान-विरोधित्वेन हेतुत्वोक्तौ चातिगौरवं, पुरुषान्तरीयविशेषदर्शनस्यापि तादृशविरोधित्वस्वरूपयोग्यत्वादतिप्रसङ्गः ; एवं तादृशविपरीत-ज्ञानवत्प्रत्यक्षनिर्णयत्वं न कार्यतावच्छेदकम् आर्थसमाजग्रस्त-त्वात् । किञ्च भ्रमसंशयानुत्तरनिर्णयसामान्यसामग्रीसत्त्वे भ्रम-संशयोत्तरमपि सामान्यनिर्णयापत्तिर्दुर्वारैव, तदनुत्तरप्रत्यक्षेऽपि सामग्रान्तरकल्पनेऽतिगौरवं मानाभावश्च । एवञ्च विशेषदर्शनम् इतरकोटिज्ञानविरोधितया संशयोत्तरतादृशप्रत्यक्षे उपयुज्यत इत्य-भिसम्वायाह “हेतुतामत” इति न च सर्वमत एव विशेषदर्शनस्य विशेषणधीत्वेन हेतुत्वात् हेतुतामत इति न युक्तं, विशेषदर्शन-त्वेनैव तस्य हेतुतया परामर्शत्वेन हेतुत्वविवक्षणेऽपि तत्रातिव्याप्ति-रिति पूर्वपक्षिन (१) आशयात् । विशेषणधियोऽहेतुत्वाभिप्राये-

नैवेदमित्यपि (१) कश्चित् । “तथाविधे”ति व्याप्तिप्रकारकपक्ष-
धर्मतानिश्चयत्वेनेत्यर्थः । “भ्रमादौ”ति अन्यथा व्यावर्तकधर्म-
दर्शनव्यञ्जकदर्शनालोकादिसाधारण्याभावेन व्यभिचारप्रसङ्गा-
दिति । श्वेत्यव्याप्यशङ्खत्ववानयमिति विशेषदर्शनञ्च न पीतत्व-
भ्रमविरोधीति न ततः श्वेत्यप्रत्यक्षम् । केचित्तु विशेषदर्शनाद्य-
तिरिक्तयावत्कारणकालीनतादृशसंशयोत्तरप्रत्यक्षं प्रतितादृशसंशय-
विरोधिदर्शनत्वेन व्यावर्तकधर्मदर्शनादिस्वाधारणरूपेण हेतुता,
आलोकाद्यभावप्रयुक्तसंशयोत्तरप्रत्यक्षे आलोकादिसमवधानं हेतु-
रित्याहुः ।

दीधितिः ।

अतएव लिङ्गवत्त्वादिलक्षणातिदेशवाक्यार्थज्ञान-
जन्योपमितौ नातिव्याप्तिस्तथाविधवाक्यार्थप्रतिसम्भान-
त्वेन तस्य हेतुत्वात् । न चोपनयार्थज्ञानजन्य-न्यायार्थ-
ज्ञाने ; तच्छब्देन सङ्केतितशब्दान्तरेण वा व्याप्तादि-
विशिष्टोपस्थितिद्वारा जनिते शब्दबोधेऽतिव्याप्तिः, व्यु-
त्पादतिष्ठते च महावाक्यार्थज्ञानस्यावान्तरवाक्यार्थधी-
जन्यत्वं, तदादेश्व विशेषरूपेणोपस्थापकत्वमिति वाच्यं
तत्रातिरिक्तस्य पदजन्यत्वस्य कारणतावच्छेदकेऽनु-
प्रवेशान्निश्चयत्वस्याप्रवेशाच्च ।

दौधिति प्रकाशः ।

“अतएव” तथाविधनिश्चयत्वेन हेतुत्वविवक्षणादेव, लिङ्गवत्त्वा-
दिकं “लक्षणं” स्वरूपं यस्य एवम्भूतो योऽतिदेशवाक्यार्थस्तस्य
यज्ज्ञानं (१) वङ्गिव्याप्यधूमवत्पर्वतसदृशं महानसपदवाच्यमित्या-
कारकं तज्जन्यायामित्यर्थः । “तथाविधे”ति वङ्गिव्याप्यधूमवत्-
पर्वतसादृश्यविशिष्टमहानसपदवाच्यत्वज्ञानत्वेनेत्यर्थः । “न्याया-
र्थे”ति पञ्चवाक्यैरेकवाक्यतया बोधो जन्यत इति चिन्तामणि-
कारमत(२)रीत्या ईदमुक्तं, स्वमते तु (३) उपनयार्थविशेष्यकनिग-
मनार्थविशेषणकशाब्दबोधेऽतिव्याप्तिर्विध्या । ननूपनये न वङ्गि-
व्याप्यधूमस्य पर्वते साक्षात् प्रकारतया भानं, किन्तु मत्वर्थसम्ब-
न्धिनोऽभेदसम्बन्धेन प्रकारतया भानमिति, तादृशनिश्चयत्वेन हेतु-
त्वविवक्षयैव तत्र नातिव्याप्तिः, तथाचायमित्युपनयोऽसिद्ध एवेत्यत
आह “तच्छब्देन”ति यत्र वङ्गिव्याप्यधूमवत्पर्वतमेव बुद्धिस्थीकृत्य
सोऽस्तीति शब्दोऽभिहितस्तत्र वङ्गिव्याप्यधूमवत्पर्वतोपस्थित्यादि-
जन्ये वङ्गिव्याप्यधूमवत्पर्वतोऽस्तीति शाब्दबोधेऽतिव्याप्तिः । ननु
तच्छब्दाद्बुद्धिस्थित्वेनैवोपस्थितिः शाब्दबोधश्च, विशेषधर्मप्रकारक-
धीर्मानसीति न तत्रातिप्रसङ्ग इत्यत आह “सङ्केतिते”ति यत्र
वङ्गिव्याप्यधूमवत्पर्वते एव घटपदस्य सङ्केतग्रहे, घटोऽस्तीति
वाक्येन वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वतोऽस्तीति शाब्दबोधो जनित-

(१) यदिति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) मत इति नास्ति क पुस्तके ।

(३) तु नास्ति ग पुस्तके ।

स्तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः । ननु महावाक्यार्थज्ञानं नावान्तरवाक्यार्थ-
ज्ञानजन्यम् अतः कथं न्यायार्थज्ञानेऽतिव्याप्तिरत आह “व्युत्पाद-
यिष्यत” इति । “पदजन्यत्वस्ये”ति घटादिपदादाश्रयत्वादिसम्ब-
न्धेनाकाशोपस्थितावपि शाब्दबोधानुदयात् पदजन्यपदार्थोप-
स्थितित्वेनैव हेतुत्वमित्यर्थः । ननु घटशाब्दबोधं प्रति वृत्त्या घटोप-
स्थापकपदज्ञानत्वेन करणता, वृत्त्या स्वजन्यघटोपस्थितिर्व्यापारः,
व्यापारस्य हेतुता च घटत्वप्रकारकज्ञानत्वेनैवावच्छिद्यते । न चैवं
प्रत्यक्षोपस्थिते घटे पटोपस्थितिव्यापारके घटपदज्ञाने सति घट-
शाब्दबोधापत्तिर्घटशाब्दबोधे पटोपस्थितेरजनकत्वेनाव्यापारत्वात् ।
न चैवमपि घटपदजन्यघटोपस्थितौ सत्यां प्रकान्तरेण घटोपस्थिते-
रपि शाब्दबोधजनकतापत्तिरिष्टत्वात् । पदजन्यपदार्थोपस्थित्य-
भावकाले शाब्दबोधानुत्पादस्य तावता (१) प्युपपन्नत्वात्, तथाच
पदार्थोपस्थितेर्हेतुतायां पदजन्यत्वाप्रवेशात्तथैवातिव्याप्तिरतत्याह
“निश्चयत्वस्ये”ति (उद्बोधकविधया पदज्ञानस्य वृत्त्या पदजन्य-पदार्थो-
पस्थितेर्हेतुत्वेन) (२) तस्य स्मरणरूपतया शाब्दबोधरूपतया वा
निश्चयभिन्नत्वासम्भवेन तद्वारणाय संशयान्यज्ञानत्वस्य प्रवेशा-
नर्थक्यादिति भावः । केचित्तु पदार्थोपस्थितिकारणतायां पद-
जन्यत्वमधिकं निविष्टं निश्चयत्वञ्चानिविष्टमित्यतिव्याप्तेरत्यन्ता-
सम्भव प्रदर्शनार्थमिदमित्याहुः ।

(१) तावता इत्यत्र तवा इति क पुस्तके ।

(२) () एतन्मध्यस्य पाठः क पुस्तके नास्ति । तत्र च “उद्बोधकविधया
वृत्त्यापदजन्य पदार्थोपस्थितेर्व्यापारत्वेन” इति पाठो वर्तते ।

दोषितिः ।

न च तथापि तत्तद्विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानं प्रति तत्तद्-
विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन हेतुत्वात् तादृश
प्रत्यक्षे शाब्दबोधे (१) चातिव्याप्तिः, दण्डो रक्तो न वेति
संशये रक्तदण्डवानिति ज्ञानानुदयादिति वाच्यं ज्ञानो-
परमेपि विशिष्ट-विषयोपधानेनेच्छाद्वेषयोः कृतेश्च
साक्षात्काराद्विशेषणविषयकाद्विशिष्टसंस्कारादेव विशिष्ट
स्मरणाच्च, तद्विषयकगुणानां तत्र हेतुत्वे न्यूनवृत्ते-
ज्ञानत्वस्य तत्ताप्रवेशादिच्छादितः संस्काराच्चानुमिते-
रनुदयात्, संस्कारादन्यत्वस्य गुरुतया ज्ञानत्वेनैव तत्र
हेतुत्वात् ।

दोषिति प्रकाशः ।

“तथापि” पदार्थोपस्थितिकारणतामादायातिव्याप्तिवारणे-
ऽपि, “तादृशप्रत्यक्षे” वङ्गिव्याप्यधूमवत्पर्वतवानिति प्रत्यक्षे इत्यर्थः ।
“शाब्दबोधे” इति वङ्गिव्याप्यधूमवत् पर्वतं बुद्धिस्थीकृत्यतद्वा-
निति शब्दप्रयोगे वङ्गिव्याप्यधूमविशिष्टस्य (२) पर्वतस्य तच्छब्दार्थ-
तया तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यधीसम्भवादित्यर्थः । तादृशविशिष्टवै-

(१) तादृशशाब्दबोधे प्रत्यक्षे इति सोसाइटिसुद्धित पुस्तके पाठः । तादृश
पाठो न प्रकाशकत्वं सम्मतः ।

(२) स्य इति नास्ति क पुस्तके ।

शिष्यावगाहिशाब्दबोधे पदजन्यविशेषणतावच्छेदकप्रकारकधियो
 विशिष्य हेतुत्वाकल्पनेपि तादृशविशिष्टवैशिष्यबोधत्वावच्छिन्नं
 प्रति तादृशविशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन या हेतुता
 प्रत्यक्षादिसाधारणी तामादाय शाब्दबोधेऽप्यतिव्याप्तिरिति भावः ।
 चकारात् वङ्गिव्याप्यवत् पर्वताभिन्नः पर्वतः पर्वतपदवाच्य
 इत्युपमिति-संग्रहः । ननु तत्कारणतायां निश्चयत्वं न निविष्ट-
 मत आह “दण्डोरक्तोनवे”ति रक्तदण्डवानिति ज्ञानं द्वेधा, एकं
 विशिष्ये विशेषणं तत्र च विशेषणान्तरमिति रीत्या, अन्यद्विशिष्टस्य
 वैशिष्यमिति रीत्या, तत्राद्यं पुरुषनिरूपितदण्डनिष्ठविशेषणता-
 निरूपितरक्तत्वविशेषणताशालि, निरूपितत्वं विशेषणतायां स्वरूप
 सम्बन्धविशेषः प्रतीतिसाक्षिकः । दण्डोरक्तो दण्डवानिति ज्ञाने
 च दण्डनिष्ठविशेषणतानिरूपिता न रक्तत्वनिष्ठविशेषणतेति तदु-
 दासः, कारणञ्च तत्र तावद्विशेषणज्ञानं असंसर्गाग्रहश्च, अतएव
 निर्विकल्पकानन्तरं दण्डो रक्तो नवेति संशयानन्तरञ्च तादृशधीः
 सार्वलौकिकी । यदि च तादृशसंशयकाले विशिष्ये विशेषण-
 मिति रीत्यापि रक्तदण्डवानिति न धीस्तदा रक्तो दण्ड इति
 निश्चयाभावविशिष्टस्तादृशसंशयः प्रतिबन्धको वाच्यः । न च दण्डो
 रक्तो नवेति संशयानन्तरं इह भूतले रक्तो दण्डो नास्तीति
 मानसधीर्विशिष्ये विशेषणमिति रीत्या स्यात् अभावे प्रतियोगिताव-
 च्छेदकविशिष्टप्रतियोगिनो विशिष्ये विशेषणमिति रीत्या भानस्या-
 प्रसिद्धत्वेन तदवच्छिन्नं प्रति प्रतिबन्धकत्वकल्पनाया अयोगादिति
 वाच्यं लौकिकप्रत्यक्षे इन्द्रियसम्बद्धविशेषणताया इवाभावे रक्त-

दण्डीयत्वासंसर्गाग्रहस्यापि अभावे रक्तत्वविशिष्टदण्डत्वविशिष्ट-
 वैशिष्ट्यावगाहिबोधत्वस्यैव कार्यतावच्छेदकतया तादृशबोधवार-
 णात् । वस्तुतस्तु अभावनिरूपितदण्डनिष्ठविशेषणतानिरूपित-
 रक्तत्वनिष्ठविशेषणताशालित्वमेव विशेष्ये विशेषणमिति रीत्या तद-
 वगाहित्वं तच्च रक्त-(१) दण्डो नास्तीति विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे प्रसिद्धं
 तदवच्छिन्नं प्रति तादृशनित्ययाभावविशिष्टसंशयस्य (२) प्रतिबन्धक-
 त्वाच्च, संशयानन्तरं निश्चये न तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधानुपपत्तिः,
 अतएव विशेष्ये विशेषणमिति रीत्या विषयतैव विशिष्टवैशिष्ट्यबोध-
 साधारणी प्रवृत्त्यादिजनकतावच्छेदिका । न च प्रवृत्त्यादिनिया-
 मिका एका विषयता तद्व्याप्यञ्च विशेष्ये विशेषणमिति विशिष्टस्य
 वैशिष्ट्यमिति च विषयताद्वयमिति वाच्यं मानाभावात्, विशिष्ट-
 वैशिष्ट्यबोधेऽपि विशेष्ये विशेषणमिति रीत्या बोधनियामकसत्त्वेन
 तदावश्यकत्वे, तच्च विशिष्टस्य वैशिष्ट्यमिति विषयतानियमक-
 सामग्राः प्रतिबन्धकत्वकल्पनेऽतिगौरवाच्च । एवं खड्गी शूर इत्यादौ
 एकत्र द्वयमिति एकविशेषणविशिष्टे विशेषणान्तरवैशिष्ट्यमिति च
 विषयताद्वयं, तत्राप्युक्तरीत्या चरमबोधे तु (३) अनुयोगितावच्छेदक
 प्रकारकधीर्हेतुः, एकत्र द्वयमिति विषयता च व्यापिकेत्ययमास्मा-
 कीनः पन्थाः । अधिकञ्च शब्दालोकसारमञ्जर्यामस्माभिः
 प्रपञ्चितं (४) । रक्तदण्डवानिति विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे च (५) रक्तत्व-

(१) रक्तो इति क पुस्तके ।

(४) प्रपञ्चितमस्माभिरिति क पुस्तके ।

(२) स्यैव इति क पुस्तके ।

(५) बोधे तु इति क पुस्तके ।

(३) तु नास्ति ग पुस्तके ।

विशिष्ट (१) दण्डत्वविशिष्ट दण्ड (२) निष्ठा प्रकारता व्यासह्यवृत्ति-
रेका, रक्तत्ववैशिष्ट्यादिकञ्च वैज्ञानिकं, तेन रक्तवह्निमानित्यादौ
न विशिष्टवैशिष्ट्यबोधोऽसम्भवः । अन्या चाव्यासह्यवृत्तिः, रक्तत्वादि-
प्रत्येकनिष्ठा (३) प्रकारता, तामादायरक्तत्वादिप्रकारकत्व (४)
व्यवहारः । तत्र रक्तत्वविशिष्टदण्डत्वविशिष्टप्रकारक ज्ञानत्वाव-
च्छिन्नं प्रति दण्डत्वविशिष्टांशे रक्तत्वाभावाप्रकारकदण्डत्वविशिष्टा-
वच्छिन्न (५) रक्तत्वप्रकारक ज्ञानत्वं (६) कारणतावच्छेदकं, तेन द्रव्यं
रक्तं न वा दण्डोरक्त इति ज्ञानस्य नासंग्रहः, न वा द्रव्यं रक्तं दण्डः
प्रमेय इति ज्ञानस्य संग्रहः । एवं दण्डरक्तवानिति बोधेऽपि रक्तत्व-
विशिष्टे दण्डत्वाभावाप्रकारकरक्तत्वविशिष्टावच्छिन्न (७) दण्डत्व-
प्रकारकत्ववज्ज्ञानत्वेन हेतुतेति यथानुभव मूहनीयम् (८) ।
अतएव विशिष्टद्वयज्ञानमेव विशिष्टज्ञानं तत्त्वञ्च न कार्यताव-
च्छेदकं अर्थसमाजग्रस्तत्वादिति मिश्रमतमपास्तं, दण्डोरक्त इति
निश्चयानुविधायि-ज्ञानविशेषस्यानुभवसिद्धतया दुरपह्नवत्वादिति ।

(१) विशिष्ट इति नास्ति क पुस्तके ।

(५) दण्ड इति नास्ति क, ख पुस्तकयोः ।

(३) निष्ठा इति नास्ति क पुस्तके ।

(४) प्रकारताकत्व इति ग पुस्तके ।

(५) विशिष्टावच्छिन्ने इति क पुस्तके ।

(६) दण्डत्वविशिष्टावच्छिन्नरक्तत्वप्रकारकज्ञानत्वमित्यस्य दण्डत्वविशिष्टनिष्ठ-
विशेष्यता निरूपितरक्तत्वप्रकारताशालिज्ञानत्वमित्यर्थः । “विशिष्टावच्छिन्ने” इति
पाठे तु विशिष्टपदस्य वैशिष्ट्यमर्थस्तथाच दण्डत्ववैशिष्ट्यावच्छिन्नदण्डनिष्ठविशेष्यता-
निरूपितरक्तत्वप्रकारताशालिज्ञानत्वमिति पूर्वोक्त एवार्थः ।

(७) विशिष्टावच्छिन्ने इति क पुस्तके । (८) जह्यमिति क पुस्तके ।

एवमनुमितावपि पर्वतत्वादिविशिष्ट-विशेषक-व्याप्यप्रकारक निश्चयत्वेन हेतुत्वमिति, तद्व्याप्यविशिष्टपर्वतत्वविशिष्ट-वैशिष्ट्य-बोधेऽतिव्याप्तिरेवं पर्वतोवक्लिव्याप्यवान्नवेति संशये वक्लिव्याप्य-वान् पर्वतोद्रव्यमिति ज्ञानानुदयात् एकविशिष्टेऽपरवैशिष्ट्यबोधेऽ-प्यतिव्याप्तिर्द्रष्टव्या । दण्डवानित्यादौ तु दण्डत्वविशिष्टवैशिष्ट्य-बोधे दण्डत्वप्रकारकधीत्वेन हेतुत्वं, तत्र धर्म्मावच्छेदकामिश्रि-तस्य संशयस्याप्रसिद्धा, निश्चयत्वस्याप्रवेशात् । रक्तो दण्डो न-वेति संशयानुव्यवसायश्च न रक्तत्वविशिष्टदण्डत्वावगाही, किन्तु रक्तत्व रक्तत्वाभावप्रकारकदण्डधर्म्मिकज्ञानवत्त्वावगाही, विशेष्ये विशेषणमिति रीत्या वा रक्तदण्डज्ञानवत्त्वावगाहीति न तत्र व्यभिचार इति भावः । “विशिष्टविषयोपधानेन”ति तृतीया प्रकारे । घट (१) मिच्छामीत्यादौ घटत्व (२) विशिष्टविषयित्व (३) रूपस्यैव तदुपधानस्य इच्छादौ प्रकारत्वादिति । प्रतियोगित्वा-भावत्ववत् विषयित्व प्रकारित्वादेरनुपस्थितस्यैव प्रकारत्वाभ्युप-गमात् । तथाच विषयितायां निरूपितत्वसम्बन्धेन घटत्व-विशिष्ट वैशिष्ट्यावगाहि-तादृशेच्छादि-साक्षात्कारे व्यभिचारान्न ज्ञानत्वं तादृशकारणतावच्छेदकमिति भावः । विनश्यदवस्थज्ञानादिच्छाद्दे-षयोः साक्षात्कारः सम्भवति, विनश्यदवस्थज्ञानजनितयोरिच्छाद्दे-षयोश्च साक्षात्कारो नाभ्युपेयत इत्यत आह (४) “कृतेष्वे”ति साक्षात्-

(१) फलमिति ग पुस्तके । (४) नाभ्युपेयत इत्यरुचेराह इति ख, ग पुस्तके ।

(२) फलत्व इति ग पुस्तके ।

(३) विषयत्व इति क पुस्तके ।

कारोऽत्र कृतित्वांशे निर्विकल्पकरूपः । कृत्यंशे सविकल्पकस्य विषयांशे सविकल्पकतः कृतित्वांशे-निर्विकल्पक(१) त एव सम्भवादिति । न च कृतिसाक्षात्कारात् पूर्वं प्रत्यासत्त्यर्थं विषयस्मृतेरावश्यकत्वे कथं व्यभिचार इति वाच्यं सविषयक-सप्रकारकत्वे नैव संस्कारादिसाधारणेन प्रत्यासत्तित्वादिति । ननु तत्तद्विशिष्ट (२) बुद्धौ तत्तद्विशेषण(३) धीत्वेन हेतुत्वात् कृतिसाक्षात्कारात् पूर्वं विशेषणधीनिमित्तविषयस्मृतेरावश्यकत्वे कथं व्यभिचार इत्यतः तत्रापि ज्ञानत्वस्याप्रवेशं दर्शयति “विशेषणविषयका”दिति इदञ्च विशिष्टज्ञानकारणतावच्छेदकप्रदर्शनाय (४) विशेषणविषयकत्वेनैव तत्र हेतुत्वात्, तत्र (५) विशेषणाविषयक संस्कारेण न विशिष्टस्मृतिः, समानविषयक समानप्रकारकत्वेनैव संस्कारस्मृत्योः कार्यकारणभावादतस्तदुपदर्शनायाह “विशिष्ट-संस्कारा”दिति “तद्विषयकगुणानां” तादृशविशिष्टविषयक-गुणानां “तत्र” तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधे, अत्रच (६) गुणानामिति स्वरूपनिर्देशमात्रम् । विशेषणतावच्छेदकप्रकारक संशयान्यत्वेन प्रकारतया विशेषणतावच्छेदकवत् संशयान्यत्वेन वा हेतुतेति ध्येयम् । न च रक्तदण्डांशेऽनुद्बुद्धसंस्कारवतः पुरुषांशे लौकिक

(१) कृतित्वांशेनिर्विकल्पकत इति नास्ति क पुस्तके ।

(२) तद्विशिष्ट इति ग पुस्तके ।

(३) तद्विशेषण इति ग पुस्तके ।

(४) इदञ्च विशेषणज्ञाने कारणतावच्छेदकप्रदर्शनाय इति क पुस्तके ।

(५) तत्र इति नास्ति ग पुस्तके ।

(६) च नास्ति ग पुस्तके ।

सन्निकर्षवतो रक्तदण्डवान् पुरुषइति विशिष्टवैशिष्ट्यबोधापत्तिः
 (ज्ञानस्य प्रत्यासत्तित्वे रक्तो दण्डो नवेति संशयदशायां तादृशानुद्-
 बुद्धसंस्कार-सत्त्वात् तादृशबोधापत्तिः (१)) एवं रक्तदण्डादौ
 लौकिकसन्निकर्षदशायामपीति वाच्यं तत्तत् प्रत्यक्षव्यक्तिविशेषं
 प्रति तत्तदुद्बोधकानामपि तत्तद्व्यक्तित्वेन हेतुत्वात् । भवतामपि
 तत्र तत्तदुद्बोधकव्यक्तिविशेषाणां स्मृतिविशेष-हेतुत्वस्यावश्यकल्पप्रत्ये
 संस्कारप्रयोज्य तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधात् पूर्वं स्मृतिव्यक्तिविशेष-
 कल्पनाया एव गौरवपराहतत्वात् । न च यत्र पुरुषसन्निकर्ष-
 दशायां नोद्बोधकसमवधानं किन्तु तदभावदशायां उद्बोधकसम-
 वधानेन स्मृतिस्तत्र तादृशोद्बोधकस्य प्रत्यक्षव्यक्तिं प्रत्यपि हेतुत्व-
 कल्पने गौरवं, अकल्पने च पुरुषसन्निकर्षदशायां रक्तदण्डगोचरानु-
 बुद्धसंस्कारसत्त्वात्तादृशप्रत्यक्षापत्तिरिति वाच्यं यत्र पुरुषसन्निकर्ष-
 दशायामेव तादृशसंस्कारोद्बोधकसमवधानेन तादृशविशिष्टवैशिष्ट्य
 प्रत्यक्षं जनितं तत्र (२) तादृशसन्निकर्षाभावकाले स्मृतिवारणाय
 तादृशोद्बोधकव्यक्तेः स्मृतिहेतुत्वकल्पनाया भवतामपि तुल्यत्वा-
 दिति । अतएव तत्ता संस्कार एव प्रत्यभिज्ञायां हेतुरिति प्राचीनाः ।
 मणिकारमते तु प्रतिबन्धकाभावे सति चोद्बुद्धसंस्कारेऽवश्यं स्मृति-
 रिति तत्ता स्मृतिरेव प्रत्यभिज्ञायां हेतुरिति । ननु असम्भवः (३)
 अनुमितावपि ज्ञानत्वस्य हेतुतावच्छेदकेऽप्रवेशादत आह “इच्छा-

(१) () एतन्मध्यस्य पाठो नास्ति ग पुस्तके ।

(२) तत्र इति नास्ति क पुस्तके ।

(३) असम्भवः इति नास्ति क पुस्तके ।

दित” इति, नन्वेच्छादितोऽनुमितिरुत्पद्यत एव क्षणद्वयान्तर्भावे-
नानुमित्यभावस्य निर्णेतुमशक्यत्वादत आह “संस्काराच्चे”ति, अत्रच
स्थूलकालान्तर्भावेनानुमित्यभावः सुनिश्चित (१) इति भावः ।
ननु तथाप्यनुमितौ ज्ञानत्वेनेव कथं हेतुत्वं संस्काराद्यन्यत्वेनापि
हेतुत्वस्य वक्तुं शक्यत्वादत आह “संस्काराद्यन्यत्वस्ये”ति “तत्र”
अनुमितौ “ज्ञानत्वेनैव” निश्चयत्व घटकतया ।

दौधितिः ।

न च परामर्शानुव्यवसायेऽतिव्याप्तिः सामान्यतः
प्रत्यक्षे विषयत्वेन तत् (२) प्रत्यक्षे तत्त्वेन, कदाचित्
ज्ञानादिप्रत्यक्षे ज्ञानत्वादिना तत्र हेतुत्वं, न तु यावानेव
तत्तदितरत्वादिर्विषयनिष्ठो धर्मस्तेन तद्विषयत्वेन
कार्य्यकारणभावः । मैत्रावलोचितं चैत्रनिर्मितनीले-
तरघट-तद्विषयकत्वादिना तत्त्वेऽनन्तकार्य्यकारणभाव-
प्रसङ्गात्, मानाभावादन्यथोपपत्तेश्च ।

दौधिति प्रकाशः ।

“विषयत्वेन”ति अत्रेदं पश्यामीत्यनुव्यवसायसाक्षिको लौकि-
कत्वनियामको विषयताविशेष एव कार्य्यकारणतयोरवच्छेदकः,
तदभावात् सुरभिचन्दनमित्यादौ सौरभं न पश्यामीति धीः ।

(१) सुनिश्चीयत इति ग पुस्तके ।

(२) तत्तद्विषयक इति कचित् पाठः, नासौ प्रकाशकत्वं सम्मतः ।

अतएव कुसुमाञ्जलिप्रकाशे साक्षात्कारत्वावच्छिन्न विषयता-
घटितमेव लौकिकप्रत्यक्षलक्षणमुक्तं वर्द्धमानोपाध्यायैः । तत्र
तादृशविषयतया प्रत्यक्षवत्त्वं कारणतावच्छेदकं, तेन न पर-
माणादिसाधारण्यं, तादृशविषयतावत् प्रत्यक्षत्वं कार्य्यतावच्छेदकं,
तेन विषयाजन्य सर्व्वांशोपनीतभानव्यावृत्तिः । न च सर्व्वांशोप-
नीतभानाप्रसिद्धिः सर्व्वत्रात्म-प्रत्यक्षसामग्री-सत्त्वादिति वाच्यं
कामिनीजिज्ञासादिवदात्माद्यविषयकत्व-सम्भवात्, तादृशप्रत्यक्षस्य
च तादृशविषयतासम्बन्धेन कार्य्यता तादृशविषयस्य च तादात्म्येन
हेतुतेत्यतो न व्यभिचारः । “तद्विषयकत्वे” तद्विषयकप्रत्यक्षे । अत्रत्व-
वश्याभ्युपेय-विशेष-कार्य्यकारणभावेनैवातिप्रसङ्ग-भङ्गे ज्ञानप्रत्यक्षे
ज्ञानत्वादिना हेतुत्व-कल्पनमेवाप्रामाणिकमित्याशयेनाह “कदा-
चि”दिति । “तदितरत्वादि”रिति इन्द्रात्परः श्रूयमाणः त्व-प्रत्ययः
प्रत्येकमन्वयी (तेन तत्त्व तदितरत्वादिरित्यर्थः (१)) तेन तत्त्व
तदितरत्वादिना विषयस्य कारणता, “तद्विषयकत्वेन” तत्त्व तदि-
तरत्वादिधर्मविषयकत्वेन प्रत्यक्षस्य कार्य्यता । तथाच व्याप्ति-
प्रकारक पक्षधर्मताविषयक संशयान्यज्ञानत्वेन तादृशतद्विषयक-
प्रत्यक्षत्वेन गौरवेण (२) न कार्य्यकारणभाव इति भावः । परा-
मर्शत्वघटकदलचतुष्टयस्य साम्यप्रदर्शनाय “चैत्रावलोकिते”त्यादि
चतुष्कं, “नीलेतरघट-तद्विषयकत्वादिने”त्यत्रापि इन्द्रात्पर-त्त्व

(१) () एतच्चिह्नमध्यस्थः पाठो नास्ति क, ख पुस्तकयोः ।

(२) गौरवेण इति नास्ति ग पुस्तके ।

प्रत्ययस्य घटेनापि सम्बन्धः । ननु प्रामाणिकतया (१) गौरवं न दोषायेत्यत आह “मानाभावा”दिति । ननु तादृशकार्थान्यथानुपपत्तिरेव मानमत आह “अन्यथोपपत्तेश्चे”ति ।

दौधितिः ।

अथ विशिष्ट स्मरणेऽतिव्याप्तिः । नचोपेक्षान्यत्वेन तत्र हेतुत्वं, उपेक्षात्वं हि न जातिश्चाक्षुषत्वादिनां सङ्करप्रसङ्गात्, आंशिकत्वोपगमाच्च । नापि प्रवृत्तिनिवृत्त्यजनकत्वं, अजिज्ञासितविषयत्वं वा, तादृशादपि स्मृत्युत्पादात् । नापि संस्काराजनकत्वं, तज्जनकतावच्छेदकरूपान्तरापरिचयात्, अन्योन्याश्रयप्रसङ्गात्, संस्कारानुत्पत्त्यैवास्मरणसम्भवे स्मृतिजनकतायां तदप्रवेशाच्च । नाप्यनुभवत्वेन तथात्वं संस्कारस्य फलनाशयतया सकृदनुभूतस्य स्मरणीत्तरमस्मरणप्रसङ्गात्, समानाकारस्यैव फलस्य नाशकत्वात्, समूहालम्बनादितो नैकैकगोचरक्रमिकस्मरणानुपपत्तिः ।

दौधिति प्रकाशः ।

“विशिष्टस्मरण” इति व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मतास्मरण इत्यर्थः ।

यद्यपि अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितेनापि स्मृतिजननात्तदनास्कन्दितत्वं न स्मृतिजनकतावच्छेदकं, परामर्शस्यानुमितिजनकतायान्तु तदवच्छेदकमेवेति नातिव्याप्ति-सम्भावना, तथापि तज्ज्ञानीयाप्रामाण्यज्ञानाभावस्य सर्व्वत्र निश्चयकारणतावच्छेदकत्वे विनिगमना-विरहेण, स्वातन्त्र्येण हेतुत्वस्योचितत्वमित्याशयात् । अप्रामाण्यं भ्रमत्वं प्रामाण्याभावश्च । न चैवमेकस्मिन् ज्ञाने अप्रामाण्यज्ञाने सति प्रतिबन्धकसत्त्वात् तदनास्कन्दितज्ञानान्तरादपि नानुमितिः स्यात्, दृष्टत्वात् । अतएवाप्रामाण्यज्ञानानामननुगमेऽपि न क्षतिः । यादृशाप्रामाण्यज्ञानसत्त्वे परामर्शसत्त्वे नानुमितिस्तादृशज्ञानाभावकूटस्यैव हेतुत्वात् । अन्यथा तत्पुरुषीयाप्रामाण्यज्ञानाविषयपरामर्शत्वादिना हेतुत्वे अनन्तकार्यकारणभावप्रसङ्गात् । प्रमेयज्ञानमप्रमेत्यप्रामाण्यधीसत्त्वे अनुमित्यनुदयप्रसङ्गाच्च । यत्र विषयविशेषे परामर्शेऽप्रामाण्यज्ञानाभाव-स्तदभिप्रायेणेदमित्यपि कश्चित् । यदि उपेक्षात्वं चेदेकं निर्वक्तुं शक्यते, तदा तदन्यत्वेव हेतुत्वं वक्तुं युज्यत इत्यतस्तदेव दूषयति “उपेक्षात्व”मिति, “जाति-सङ्करे”ति जगन्नाथादि-चाक्षुषे उपेक्षात्वं विहाय चाक्षुषत्वं, चाक्षुषत्वं विहायोपेक्षात्वं त्वाचादौ वर्त्तमानम्, एकत्र चाक्षुषोपेक्षाज्ञाने सङ्कीर्णमित्यर्थः । ननु चाक्षुषत्वादिव्याप्यं नानैवोपेक्षात्वं तावज्ज्ञेदकूटः कारणतावच्छेदकोऽतो न दोष इत्यत आह “आंशिक-त्वे”ति एकमेवज्ञानं किञ्चिदंशे अपेक्षात्मकं किञ्चिदंशे उपेक्षा-त्मकं चानुभूयते, उपेक्षात्वस्य जातित्वे तत्र स्यात्, जातेरनांशिक-त्वादिति भावः । प्रवृत्ति-निवृत्त्यजनकस्यापि जिज्ञासितविषयस्या-

नुपेक्षितत्वा(१)दाह “अजिज्ञासिते”ति तद्विषयकजिज्ञासाजनक-
ज्ञानत्वमित्यर्थः । तेन कालान्तरे जिज्ञासितविषयस्यापि ज्ञानस्य
नोपेक्षात्व-क्षतिः । “तादृशात्” तद्रूपावच्छिन्नात् । “संस्कारा-
जनकत्वम्” उपेक्षात्वमिति शेषः । “तज्जनकतावच्छेदके”ति
जनकतावच्छेदकाग्रहे जनकताग्रह एवासम्भवी, जनकतावच्छे-
दकान्तरञ्च नास्त्येवेति भावः । ननूपेक्षान्यत्वमेवावच्छेदकं स्यादत्
आह “अन्योन्याश्रयात्” इति, संस्कारजनकभिन्नत्वरूपोपेक्षान्यत्वेन
संस्कारजनकत्वज्ञानं, संस्कारजनकत्वे ज्ञाते तदन्यत्वरूपोपेक्षात्वं
ज्ञातव्यमित्यन्योन्याश्रय इत्यर्थः । “रूपान्तरापरिचया”दिति पाठे
अन्योन्याश्रयादित्यत्र हेतुः । “रूपान्तरम्” उपेक्षान्यत्वादति-
रिक्तम् । ननु घटत्वप्रकारकैतद्वटविषयकज्ञानस्य तादृशसंस्कारं
प्रति तत्तद्व्यक्तित्वेन जनकतां गृहीत्वा तादृशसंस्कारजनक-याव-
द्भेदकूटवत्त्वमुपेक्षात्वं सुग्रहमेव, अतएवांशिकत्वेऽपि न क्षतिः,
एतद्वटांशे उपेक्षात्मकस्यापि ज्ञानस्य पटादौ घटान्तरे वा अपेक्षा-
त्वसम्भवात् । न च तद्व्यक्तित्वेन संस्कारं प्रति प्रतिबन्धकत्वमेव
कल्पनीयमिति वाच्यं तथा सति उपेक्षाज्ञाने विद्यमाने अपेक्षा-
त्मकज्ञानान्तरादपि तादृशसंस्कारानुत्पत्त्यापत्तेः । तथाच घटत्व-
प्रकारकैतद्वटविषयकस्मृतिं प्रति घटत्वप्रकारकैतद्वटविषयकसंस्का-
रजनकयावद्भेदकूटवद्भिन्नत्वेन जनकत्वे न कोऽपि दोष इत्यत
आह “संस्कारानुत्पत्त्यैवे”ति “अस्मरणसम्भवे” उपेक्षणीया-

(१) अनुपेक्षणीयत्वादिति क पुस्तके ।

स्मरण-सम्भवे । “तदप्रवेशात्” उपेक्षान्यत्वाप्रवेशात् । न च स्मृतिं प्रत्येव तत्त्वेन हेतुत्वमस्तु, संस्कारं प्रति सामान्यरूपेण तदस्त्विति वाच्यं तथा सति उपेक्षास्थले संस्कारव्यक्तेः तन्नाशकस्य च कल्पनायां गौरवात् । न चैवं तुल्यन्यायतया संस्कारानुत्पत्त्यैव संशयात् स्मृत्यनुत्पत्तिसम्भवे स्मृतिजनकतायामपि न निश्चयत्वप्रवेश इति वाच्यम् अत्यन्ताजनकव्यावृत्तरूपे सम्भवति तत्साधारणरूपेण कारणताया अन्याय्यत्वात् । अन्यथा ज्ञानत्वेनैव हेतुतासु संस्काराभावादेव स्मृत्यभाव इत्यस्यापि सुवचत्वात् । न चैवं तुल्यन्यायेन उपेक्षान्यत्वस्यापि प्रवेश इति वाच्यम् उपेक्षात्वस्य तावज्ज्ञेदकूटरूपस्यासर्वज्ञापरिच्छेद्यतया (१) तदन्यत्वस्य दुर्ज्ञेयत्वात्, तथा-चेदन्त्वावच्छेदेन घटत्वप्रकारकसंस्कारं प्रति स्मृतिं प्रति चेदन्त्वावच्छेदेन विरोधसम्बन्धेन घटत्वाभावाप्रकारकेदन्त्वावच्छिन्ने (२) घटत्वप्रकारकज्ञानत्वरूपं निश्चयत्वं जनकतावच्छेदकम्, अतएव द्रव्यं घटो न वा अयं घट इति समूहालम्बनस्यायं घटो घटत्वाभाववांश्चेति समुच्चयस्यापि संग्रहः । संशयस्थले तूक्तरूपजनकतावच्छेदकाभावात् तादृशसंस्कारस्य स्मृतेशानुत्पाद इति । यत्तु स्मृतिं प्रत्येवोक्तरूपेण हेतुता, संस्कारं प्रति त्विदन्त्वावच्छेदेन घटत्वप्रकारकधौत्वेनैव हेतुता, अन्यथा अयं घटो न वेति संशयानन्तरं केवलधर्म्मिस्मरणानुपपत्तिस्तथाच संशयस्थले इदन्त्वावच्छे-

(१) रूपस्य सर्वज्ञपरिच्छेद्यतया इति क पुस्तके ।

(२) इदन्त्वावच्छिन्न इति गपुस्तके ।

देन घटत्वप्रकारकसंस्कार-सत्त्वात् तथा स्मृतिवारणाय तज्जनक-
 तायां निश्चयत्वं निवेश्यत इति तन्न धर्म्मिस्मरणान्यथानुपपत्त्या
 धर्म्मितावच्छेदकप्रकारेण धर्म्मविषयकत्वेऽपि संस्कारस्य धर्म्मि-
 तावच्छेदकावच्छेदेन घटत्वप्रकारकत्वकल्पने मानाभावात् ।
 अन्यथा संस्कार एव निश्चयत्वेन हेतुतास्तु स्मृतौ तु ज्ञानत्वेनेत्येव
 किं न स्यात् । (१) शुद्धधर्म्मितावच्छेदकप्रकारकसंस्कारं प्रति-
 शुद्धधर्म्मितावच्छेदकप्रकारकज्ञानत्वेनैव पृथगेव हेतुतायाः सर्व-
 सम्मतत्वेनैव धर्म्मिस्मरणोपपादनात् । न चैवम् अयं घटो नवेति
 संशयात् केवलधर्म्मेण इव (२) केवलघटस्यापि स्मरणापत्तिः,
 तत्रापि धर्म्मितावच्छेदकामिश्रितघट इत्येवमाकारकघटत्वप्रका-
 रकज्ञानानुरोधेन घटत्वप्रकारकज्ञानत्वेन, सप्रकारकजन्यज्ञान-
 त्वेन वा पृथगेव हेतुताया अवश्यं वाच्यत्वादिति वाच्यम् दृष्टत्वात् ।
 यदपि संस्कारस्यापूर्वस्येव सविषयकत्वे मानाभावः, स्मृतित्वेन
 संस्कारत्वेनैव कार्यकारणभावः संस्कारत्वावच्छिन्नं प्रति ज्ञानत्वेन
 सप्रकारकजन्यज्ञानत्वेनैव वा हेतुत्वात्, उपेक्षाव्यावृत्तये तत्तद्व्यक्ति-
 त्वेन हेतुत्वस्योभयमतेऽप्यादरणीयत्वाच्च नातिप्रसङ्गः । इदन्त्वाव-
 च्छेदेन घटत्वप्रकारकस्मृतिं प्रति इदन्त्वावच्छेदेन घटत्वाभावा-
 प्रकारकेदन्त्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकज्ञानत्वेन संस्कारद्वारा हेतु-
 त्वाच्च नातिप्रसङ्गः । व्यापारव्यापारिणोरैकमेव जन्यतावच्छेदक-

(१) तस्मात् इत्यधिक पाठः क पुस्तके ।

(२) केवलधर्म्मिस्मरण इव इति ग पुस्तके ।

मित्यत्र मानाभावात् । केवलघटत्वादिप्रकारक-स्मृतिं प्रति घटत्वप्रकारकधीत्वेन हेतुत्वं, न तु तत्र निश्चयत्वस्यापि प्रवेश इत्युभयसिद्धमेव । न च ज्ञानत्वेन स्मृतित्वेनैव कार्यकारणभावोऽस्तु, संस्कारस्येदन्त्वावच्छेदेनेत्युक्तरूपेण हेतुत्वाच्च नातिप्रसङ्गइत्येव किं न स्यादिति वाच्यं संस्कारस्य सविषयकत्वा-
 सिद्धेर्ज्ञान (१) सविषयकत्वस्यानुव्यवसायेनैवग्रहादिति तन्न घट-
 पटसमूहालम्बनस्य घटांशे उपेक्षात्मकस्य घटांशे अपेक्षात्मकस्य
 स्वजन्यसंस्कारसम्बन्धेन सत्त्वात् पटस्मरणापत्तिः । न च तदुद्बोधका-
 भावादस्मरणं, यस्य पुरुषस्य पटसंस्कारानन्तरं पटसदृश-विलक्षण-
 वस्तुज्ञानानन्तरमेवावश्यं पटस्मृतिस्तत्र तत्पुरुषीयपटस्मृतिं प्रति
 तादृशवस्तुज्ञानत्वेन हेतुत्वे उद्बोधकाभावस्यासम्भवात् । एवमे-
 कस्मिन्नेव घटे घटत्वद्रव्यत्वोभयप्रकारकज्ञानात् घटत्वांशेऽपेक्षात्म-
 कात् द्रव्यत्वांशे उपेक्षात्मकात् द्रव्यत्व-प्रकारकस्मृत्यापत्तिवारणाय
 संस्कारस्य सप्रकारतापि कल्पनीयेति, एवञ्चोक्तस्थलेऽतिप्रसङ्ग-
 वारणाय संस्कारस्य तत्प्रकारक-तद्विशेष्यादिघटितरूपेण जन-
 कत्वस्यावश्यकत्वे ज्ञानत्वेन स्मृतित्वेनैव कार्यकारणभावः कल्प्यते,
 न तु विशेषरूपेणापि प्रयोजनाभावादिति तु युक्तः पन्थाः ।
 “तथात्वं” स्मृतिजनकत्वं । “सक्त”दिति असक्तदनुभवे चैकसंस्कार-
 नाशेपि संस्कारान्तरं सम्भवतीति भावः । ननु संस्कारस्य फल-
 नाशत्वेन (२) प्रथमस्मरणेनैव समूहालम्बनसंस्कारस्य नाशान्तदुत्तरं

(१) ज्ञानस्य इति ग पुस्तके ।

(२) नाशत्वे इति ग पुस्तके ।

तद्विषयकस्मरणान्तरानुपपत्तिरत आह “समानाकारस्ये”ति घटत्वप्रकारकसंस्कारं प्रति घटत्वप्रकारकस्मृतित्वेन पटत्वप्रकारकसंस्कारं प्रतिपटत्वप्रकारकस्मृतित्वेन नाशकत्वकल्पनात्, घटत्वप्रकारकस्मृतिसत्त्वेऽपि पटत्वप्रकारकस्मृत्यभावात् तदुभयप्रकारकसंस्कारस्य न नाशः (१) इत्यर्थः । अत्र च स्मृतिजन्यसंस्कारस्य क्षणिकत्वापत्तिवारणाय तत्तत् स्मृतिजनकत्वं तत्तत् स्मृतिनाशयितायां प्रत्यासत्तिरिति ध्येयम् । “समूहालम्बनादी”त्यादिना एकधर्म्मविशेष्यकानेकप्रकारकज्ञान-परिग्रहः (२) । ननु यच्च क्रमिकमेव स्मरणं न तु समूहालम्बनात्मकं तच्च तादृशसंस्कारस्यानाशापत्त्या कालादेरेव नाशकत्वं कल्प्यं, तथाच फलनाशत्वे व्यभिचारः, तत्तद्व्यक्तित्वेन नाशकत्वकल्पने च सकृदनुभूतस्थलेऽपि चरमफलमेव नाशकमस्तु । वस्तुतस्तु कालादेरेव तत्तद्व्यक्तित्वेन नाशकत्वमनन्यगतिकत्वात्, स्मृतौ तु संस्कारनाशकतावच्छेदकत्वेन एकाजातिः (३) रेव चरमफलमाववृत्तिः स्मृतित्वव्याप्या कल्प्यते, तथाचोपधायकतासम्बन्धेन विजातीयस्मृतिविशिष्टसंस्कारनाशं प्रति विजातीय स्मृतित्वेन हेतुता, अतएव विजातीयस्मृतिजन्यसंस्कारस्य कालान्तरे विजातीयस्मृत्युपधायकस्यापि न क्षणिकता, तदानीन्तनस्य तदुपधायकत्वाभावेन तद्विशिष्टत्वाभावात्,

(१) संस्कारस्यानाशात् इति क पुस्तके ।

(२) संग्रहः इति क पुस्तके ।

(३) एकजाति इति ग पुस्तके ।

अतएवान्न नाश्रयतायां तत्तत् स्मृतिजनकत्वमपि न प्रत्यासत्ति-
रुक्तस्यैवानतिप्रसक्तत्वादत आह—“जायते चे”ति ।

दीधितिः ।

जायते च पुनः पुनः स्मरणादृढतरः संस्कारः ।

दीधिति प्रकाशः ।

अस्ति हि भटिति, स्मरणादिना कार्येणानुमितो दृढतरत्व-
नामा (१) संस्कारवृत्तिर्जातिविशेषः । तदवच्छिन्ने चान्वयव्यति-
रेकाभ्यां पुनः पुनः स्मरणमेव कारणं, तत्र पूर्वपूर्वस्मरणं संस्कार-
द्वारा, इतरच्च साक्षादेव । अतएव भावनाया पटुतरभावना-
जनकत्वं मेनिरे भाष्यकृतः । न च कस्यचित् स्मृतिद्वयेन कस्यचित्
स्मृतिद्वयेण दृढतरसंस्कार इत्यननुगमः, तत्पुरुषीय तादृशसंस्कारं
प्रति तत्तत्-स्मृतीनामपि तत्त्वेन हेतुत्व-कल्पनादिति । स्मृतिनिष्ठो
जातिविशेष एव तादृशसंस्कारजनकतावच्छेदक इत्यपि (२)
कश्चित् । नन्वेकस्य (३) संस्कारस्य पुनः पुनः स्मृतिजननानन्तरं
भटित्युद्बोधकसमवधानमेव दार्ढ्यं तावतैव भटिति स्मरणसम्भवात्
तथाच तादृशजातौ मानाभाव इत्यत आह “परित्यज्य चे”ति ।

दीधितिः ।

परित्यज्य च निश्चिताव्यभिचारकं रूपं गृह्यमाण-

(१) नाम इति ग पुस्तके ।

(२) अपि इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) एकस्यैव इति ख, ग पुस्तकयोः ।

दीधिति प्रकाशः ।

तत्र पूर्ववर्षस्मृतिसहितान्त्यवर्षानुभव एव पदप्रत्यक्ष(१)हेतु-
रित्याक्षेपे “स्मृतीना”मित्यादि समाधानफक्किका ; स्वकार्यो यः
संस्कारः तत्कृतो यो “विरोधो” नाशः तद्वतीनामित्यर्थः । “अनु-
भवपरत्वा”दिति । केचित्तु यत्र एकस्मिन्नेव घटे अयं घट इति
प्रत्यक्षानन्तरं दिवसादिविलम्बेन नायं घट इत्यनुमित्यादिकमुत्पन्नं,
तत्र तादृशसंस्कारं प्रति स्मृतिं प्रति च (२) निश्चयत्वेन हेतुत्वविव-
क्षणेऽपि तादृशनिश्चयद्वय(३)जनितसंस्कारद्वय-सत्त्वात् संशयात्मक-
स्मृत्यापत्तिरतस्तथाविधस्मृति-वारणाय इदन्त्वावच्छेदेन घटत्व-
प्रकारकस्मृतिं प्रति इदन्त्वावच्छेदेन घटत्वाभावप्रकारकस्मृति-
सामग्रा, एवं तादृशघटत्वाभावप्रकारकस्मृतिं प्रति तादृशघटत्व-
प्रकारकस्मृति-सामग्राः प्रतिबन्धकत्वमवश्यं वाच्यम् । तथाच
स्मृतिजनकतायां संस्कारजनकतायां च निश्चयत्वाऽप्रवेशेऽपि न
क्षतिः । न च तत्रानुमित्यादिना पूर्वसंस्कारो नाश्यते, अनुमित्या-
देस्तादृशप्रत्यक्षाविरोधित्वेन तज्जनितसंस्कारानाशकत्वादित्याहुः ।
“साक्षाज्जन्यत्वं”स्वाव्यवहितप्राक्क्षण(४)वृत्तित्वप्रत्यासत्त्या तादृश-
परामर्शजन्यत्वं, तेन सिद्ध्यादिनाशकालीनेन विशेषणज्ञानतया
परामर्शजन्येन धर्म्यन्तरे वङ्गिमत्त्वादि-प्रत्यक्षेण जनितायामनु-

(१) प्रत्यक्षे इति ख, ग पुस्तकयोः ।

(२) संस्कारं स्मृतिञ्च प्रति इति क, ख पुस्तकयोः ।

(३) द्वय इति नास्ति ख पुस्तके ।

(४) क्षण इत्यत्र काल इति ग पुस्तके ।

मितौ नाव्याप्तिः । कस्याश्चित् स्मृतेः स्वाव्यवहितप्राकालवृत्ति-
परामर्शजन्यत्वसम्भवेऽपि तत्र संस्कार एव प्रत्यासत्तिर्न तु तादृश-
प्राकालवृत्तित्वमिति नातिप्रसङ्गः । तत्रानुभवत्वापेक्षया गौरव-
मेवास्वरसः । प्रकारान्तरेणापि स्मरणातिव्याप्ति-वारण-प्रकारं
दर्शयति ; “किञ्चे”ति,

दौधितिः ।

किञ्च व्याप्यविशेष्यकात् पक्षविशेष्यकाच्च परा-
मर्शादनुमिति-दर्शनाच्च तदुभयवैशिष्ट्यावगाहि-निश्चय-
त्वेन तत्र हेतुत्वं, लक्षणघटकमपि तदेव ; एकतर-
विशेष्यकज्ञानादन्यतरविशेष्यकस्मरणाभावात् । अन्यथा
ऽनियमेन स्मृतेरुभयविशेष्यकत्वप्रसङ्गात् ।

दौधिति प्रकाशः ।

“तदुभयवैशिष्ट्ये”ति । व्याप्तिप्रकारेण धूमे पर्वतनिरूपिता-
धेयतायाः पर्वतत्वरूपेण पर्वते व्याप्यनिरूपिताधारताया वाऽव-
गाहित्वं वाच्यं, तेन प्रमेयमिति ज्ञानस्य व्याप्ये पर्वत इत्यादेश
वारणम् । आधेयत्वाधारत्वयोश्च समानसम्बिद्देयत्वाददोषः (१) ।
व्याप्तिप्रकारेण धूमे पर्वताधेयत्वावगाहित्वस्य पर्वतत्वरूपेण पर्वते
वह्निव्याप्याधारत्वावगाहित्वस्य चान्यतरदेव वा (२) हेतुतावच्छेद-

(१) स्वसमानसंबिद्देयत्वाददोषः इति ख पुस्तके ।

(२) वा इति नास्ति ख पुस्तके ।

कम् । “लक्षणघटकमपी”ति अन्यथा असम्भवापातात् । “तदेव” तादृशवैशिष्ट्यावगाहित्वावच्छिन्नहेतुत्वमेव, ननु स्मृतावप्युक्तरूपेण कुतो न हेतुतेत्यत आह—“एकतरे”ति, पर्वते वङ्गिव्याप्य इति ज्ञानात् पर्वतो वङ्गिव्याप्यवानित्यस्मरणादित्यर्थः ।

“अन्यथा” अनुमिताविव स्मृतावपि उभयवैशिष्ट्यावगाहित्वेन हेतुत्वे । “अनियमेन,” विशेष्यतानियामककार्यकारणभावरूप-नियामक-(१)विरहेण ; एकविशेष्यकस्मृति सामग्र्या एवान्य-विशेष्यकस्मृतिसामग्रीत्वान्नियमत उभयविशेष्यकत्वापत्तेरित्यर्थः ।

दीधितिः ।

समानप्रकारकत्वेनैव ज्ञान-स्मरणयोः कार्य्यकारण-भावाच्च, तच्च विशिष्ट्यैव कार्य्यकारणभावः, न तूक्तरूपेण, गौरवान्मानाभावाच्च इत्यपि केचित् । एवञ्च विशिष्टवैशिष्ट्य-बौधादौ क्वापि नातिप्रसङ्ग-शङ्कापि, वङ्गाद्यनुमितौ वङ्गादिव्यभिचार-धी-विरोधि-धी-विषयधर्म-प्रकारकपक्ष-धर्मता-ज्ञानत्वेन हेतुता मते तु नितरां, तथैव लक्षणे निवेशात्, अतएव व्याप्यवत्-पक्षाद्यभावग्रहं प्रति व्याप्यवत्पक्षादि-ज्ञानत्वेन हेतुत्वेऽपि न क्षतिः ।

दीधिति प्रकाशः ।

ननु तत्रकारकतद्विशेष्यकस्मृतिं प्रति तत्रकारक तद्विशेष्यक-
धीत्वेन हेतुत्वं, अतएव स्मृतेर्नीभयविशेष्यकत्वं, एवं उभयवैशिष्ट्या-
वगाहित्वेनापि(१) सामान्येन हेतुता, यद्विशेषयोरिति न्यायादत
आह “समानप्रकारकत्वेनैव”ति तथाच तादृश सामान्यहेतुतयैव
यद्विशेषयोरिति व्याप्तेश्चरितार्थत्वान्न तद्व्याप्ति-बलादुभयवैशिष्ट्याव-
गाहित्वेन हेतुत्वमिति भावः । केचित्तु प्रकतरविशेष्यकज्ञाना-
दपर(२)विशेष्यक-स्मृति-स्वीकारे, समानप्रकारत्वेन ज्ञानस्मरणयोः
कार्यकारणभाव-भङ्ग इत्याशयेनाह “समानप्रकारकत्वेनैव”ति
व्याचख्युः । “तत्र,” स्मृतौ ; “विशिष्ट्यैव” तत्रकारकतद्विशेष्यक-
त्वादिनैव । एवकारव्यवच्छेद्यमाह “नतूक्तरूपेण”ति, तदुभय-
वैशिष्ट्यावगाहित्वेनेत्यर्थः । “एवञ्च”उभयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेन
हेतुत्वविवक्षणे च ; “विशिष्ट्यैविशेष्य बोधादा”वित्यादिना तादृश-
पदार्थोपस्थितिजन्य-शाब्दबोध-परिग्रहः । “हेतुतामत” इत्यनेन
पूर्वोक्ताऽस्वरसः सूचितः । “नितरा”मिति, “नातिव्याप्ति-शङ्का-
पी”त्यनेनान्वयः । तत्र हेतुमाह “तथैव”ति तादृशरूपावच्छिन्न
हेतुत्वस्यैवेत्यर्थः । पर्वते वज्रिव्याप्य इत्यनुभवस्य पर्वतोवज्रि-
व्याप्यवानिति स्मृति-समानविषयत्वसत्वात्तत्तस्तदुत्पत्ति-सम्भावन-
यातिव्याप्ति-शङ्का कदाचित् स्यात्, वज्रभावव्यापकी भूता-

(१) अपि इति नास्ति क पुस्तके ।

(२) अन्यतर इति क, ख पुस्तकयोः ।

भाव (१) प्रतियोगिधूमवान् पर्वत इत्यनुभवस्य वङ्गिव्याप्यवान् पर्वत इति स्मृति-भिन्नविषयकतया ततस्तदुत्पत्तेरत्यन्तासम्भवेन स्मृतौ तेन रूपेण हेतुत्वस्यासम्भवादतिव्याप्तिः शङ्कास्यदमपि नेति भावः । “अतएव” उक्तरूपेण हेतुत्वस्य लक्षणे निवेशादेव, “व्याप्यवत् पक्षादी”त्यादिना पक्षविशिष्टव्याप्यस्य परिग्रहः । व्याप्यविशेष्यकपरामर्शस्य हेतुत्ववादि-नये (२) पर्वते वङ्गिव्याप्य इति ज्ञानत्वेनैव हेतुत्वादिति भावः । येषां सते विशिष्टवैशिष्ट्य बोधत्वावच्छिन्नं प्रति विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन न हेतुत्वं, तन्मतेऽप्यभावप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति प्रतियोगितावच्छेदक प्रकारकप्रतियोगि-निश्चयत्वेन हेतुत्वं वाच्यं, तथाच तदादाय तादृशप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिः स्यात्, सापि प्रकृतविवक्षायां न सम्भवतीति भावः । “हेतुत्वेऽपी”त्यपिकारोऽस्वरस-सूचनाय । तद्दीजं तु प्रतियोगि-धियो जन्यतायां नाभाव-प्रत्यक्षत्वमच्छेदकं, इदन्त्वादिना तत्प्रत्यक्षे व्यभिचारात् । नापि प्रतियोगिता सम्बन्धेन सप्रकारकाभाव-प्रत्यक्षत्वं तथा, पटाभावत्वेन घटाभावप्रत्यक्षे घटत्वप्रकारकधियो व्यभिचारात् । नापि घटत्वरूपेण प्रतियोगिता-सम्बन्धेन घटप्रकारकाभाव-प्रत्यक्षत्वं तथा, मानाभावात् । वस्तुतस्तु प्रतियोगिज्ञानाभावदशायां, तत्त्वत्वेऽपि वा अभावत्वावच्छेदेन घटीयत्वासंसर्गग्रहे “न” इत्याकरक प्रत्यक्ष(३)

(१) वङ्गभाव व्यापकाभाव इति ख, ग पुस्तकयोः ।

(२) हेतुतानये इति ग पुस्तके ।

(३) प्रत्यय इति ख, ग पुस्तकयोः ।

प्रसङ्गः । तथाच तदिन्द्रिय-सम्बद्धविशेषणताया घटत्वविशिष्ट-
वैशिष्ट्यावगाह्यभावत्वप्रकारकप्रत्यक्षत्वं (एवं पटत्वविशिष्टवैशि-
ष्ट्यावगाह्यभावत्वप्रकारकप्रत्यक्षत्वं) (१) इदन्त्वेनाभावप्रत्यक्षोप-
गमे च, इदं त्वप्रकारकाभावप्रत्यक्षत्वं नानैव कार्यतावच्छेदकम् ।
अतएव विशेष्ये विशेषणमिति न्यायेनापि नाभावधीः । अतएव
विशिष्टवैशिष्ट्यबोधसामान्यहेतोरेव तदुपपत्तौ न पृथक् कार्य-
कारणभाव कल्पनेति ध्येयम् ।

दीधितिः ।

व्याप्ताविषयकत्वेन वा जन्यं ज्ञानं विशेषणीयं,
एतेन स्मृतिं प्रति संस्कारद्वाराऽनुभवं प्रति च साक्षात्
विशेषणधियो हेतुत्वस्य निर्विकल्पकात्मकस्य वा
स्मरणस्यानुभवं प्रत्येव वा तस्या हेतुत्वस्य नियमतः
कृतिसाक्षात्कारपूर्वं विषयस्मृतेश्च कल्पनात् ; व्याप्य-
वत्यक्षवत्वादि-ज्ञानेऽतिव्याप्तिरित्यपि परास्तम् । साध्या-
देरननुगमात्, एकोपादानेऽन्यानुमितौ दैवाद्व्याप्ति-
विषयिण्याञ्च तस्यामव्याप्तिः परमवशिष्यते, सापि
तादृशज्ञानवृत्त्यनुभवत्वव्याप्यजातिमत्त्वविवक्षया निरस-

नीया, एतल्लाभायैव चानुभवार्थकं चरमज्ञानपदम् ।
 एवं चान्वयव्यतिरेकव्याप्तयोः पृथक् प्रयोजकत्वेऽपि
 न क्षतिः । पर्वत-वह्निव्याप्य-वैशिष्ट्यावगाहिनिश्चय-
 त्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्य्यताया, वह्निव्याप्य-
 वत् पर्वतनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिक-
 व्याप्ति-विषयकवृत्तिकार्य्यताया वा अवच्छेदिका ज्ञान-
 वृत्तिः सामानाधिकरण्येनावच्छिदिका वा या जाति-
 स्तद्वत्त्वं वा बोध्यम् । व्याप्तिभानेऽवश्यं भासमानो
 यस्तादृशानुमित्यविषयस्तदविषयत्वमात्रं वा ग्राह्यम् ।
 यां काञ्चिदनुमितिर्व्यक्तिमादाय तद्व्यक्तिसमवेतानुभव-
 त्वान्यानुभवान्यासमवेत-धर्मसमवायित्वं वा वक्तव्यम् ।
 अनुभवत्वजात्यनङ्गीकारे तु तद्व्यक्तिसमवेतस्मरणा-
 सममेतधर्मसमवायित्वं वक्तव्यम् । व्याप्तिज्ञानत्वाव-
 च्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्य्यतावच्छेदकावच्छिन्ना या
 विशिष्टपरामर्शत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्य्यता
 तत्समानाधिकरणानुभवत्वव्याप्यजातिमत्त्वं तत्त्वमि-
 त्यपि केचित् (१) ।

दीधिति प्रकाशः ।

ननु आधारत्वाधेयत्वयोः समानसम्बिद्ध्यत्वे (१) मानाभावः । तादृशान्यतरत्वञ्च गौरवादेव न जनकतावच्छेदकं, अतो वङ्गिव्याप्य-वान् पर्वतः पर्वते वङ्गिव्याप्य इति ज्ञानयोः प्रातिस्विक-रूपेणैव हेतुत्वं वाच्यं, तथा चातिप्रसङ्गस्तदवस्थ एवेत्यत आह “व्याप्त-विषयकत्वेने”ति “एतेन” व्याप्तविषयकत्व-विवक्षणेन । जन्य-विशिष्टज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रति विशेषणधियो हेतुत्वव्यवस्थापनेऽव-श्याभ्युपेय विशेषणज्ञानस्यैव विशेषणतावच्छेदकप्रकारकत्व-सत्त्वा-त्तादृशविशिष्टवैशिष्ट्याबोधत्वावच्छिन्नं प्रत्यपि (२) विशेषणताव-च्छेदकप्रकारकधियो हेतुत्वं व्यवस्थापितं स्यादित्याशयेन तत्रैव व्यभिचारं वारयति “स्मृति”मित्यादिना । क्वचित् स्वतः क्वचित् व्यापारतो वा जन्यविशिष्टज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रति विशेषणज्ञान-स्याव्यवहित-पूर्ववर्तित्वमित्यर्थः । “विशेषणधियोहेतुत्वस्ये”त्यादि-षष्ठ्यन्तचतुष्टयस्य “कल्पना”दित्यग्रेतनेनान्वयः । ननु सम्बन्धभेदेन व्यापकताभेदात् हेतुताभेदाच्च (३) नैकं हेतुत्वम् । संस्कारस्य व्यापा-रताऽपि न सम्भवति संस्कारमजनयित्वाऽपि (४) विशेषणज्ञानेन विशिष्ट-ज्ञानजनन-सम्भवादत्त (५) आह “निर्विकल्पकात्मकस्ये”ति तथाच सर्वत्रैव विशेषणधियः साक्षाद्देतुत्वमिति भावः । ननु

(१) संबिद्ध्यत्वे इति ग पुस्तके ।

(४) अपि इति नास्ति क पुस्तके ।

(२) अपि इति नास्ति ग पुस्तके ।

(५) अत इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) हेतुताभेदाच्च इति नास्ति ख पुस्तके ।

समानप्रकारकत्व(१)समानविशेष्यकत्वेनैव स्मृतिं प्रति कारणत्वं ज्ञानस्य कृप्तं, निर्विकल्पात्मकस्मृतिं प्रति कारणत्वान्तरस्य कार्यतावच्छेदकान्तरस्य वा भवन्मते (२) कल्पनं गौरवपराहतम् । न च घटत्वांशे अन्याप्रकारकघटत्वविषयकस्मृतिं प्रति तादृशघटत्व-धीत्वेन, सम्बन्धविधया-समवायविषयक(३) स्मृतिं प्रति तादृश-समवायविषयकधीत्वेन, घटविषयकस्मृतिं प्रति घट-धीत्वेन च कार्यकारणभावकल्पनात्, घटत्वप्रकारकघटविशेष्यकस्मृतित्वं न कार्यतावच्छेदकमतो निर्विकल्पकात्मकस्मरणं नानुपपन्नमिति वाच्यं एकस्य घटस्य घटत्वेन, घटान्तरस्य द्रव्यत्वेनैव ग्रहे घटान्तरविशेष्यकघटत्वप्रकारकस्मृतेरापत्ते(४)रत आह “अनुभव”मिति तथाच विशिष्टवैशिष्ट्यानुभवत्वं तज्जन्यतावच्छेदकमिति न स्मृतौ व्यभिचार इति भावः । “तस्याः” विशेषणधियो । “नियमतो विषयस्मृते”रिति ; अपेक्षाबुद्ध्यात्मकज्ञानेन चेच्छादिकं न जन्यत इत्याशयः । “साध्यादे”रित्यादिना पक्षहेतु हेतुतावच्छेदकसम्बन्ध-साध्यतावच्छेदकसम्बन्धपरिग्रहः । “दैवा”दिति सत्यां वज्रिव्याप्या-नुमितीच्छायां वज्रिव्याप्यवान् वज्रिव्याप्यधूमवांश्च पर्वत इत्या-कारात्तु परामर्शज्जातायां (५) पर्वतो वज्रिव्याप्यवान् वज्रिमां-

(१) त्व इति नास्ति ख, ग पुस्तकयोः ।

(२) भवन्मते इति नास्ति ख, ग पुस्तकयोः ।

(३) विषयक इति नास्ति ख पुस्तके ।

(४) स्मरणापत्ते इति ख, ग पुस्तकयोः ।

(५) इत्याकारकपरामर्शजन्यायां इति ग पुस्तके ।

चेत्यनुमितावित्यर्थः । “तस्यां” तद्व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मता-
निश्चयजन्यायां “सापि” अव्याप्तिरपि, अनुभवत्वव्याप्यत्वं तद्व्यून-
वृत्तित्वं, तच्चानुभवनिष्ठभेद-प्रतियोगितावच्छेदकत्वम् । “एवञ्च”
अनुभवत्वव्याप्यजातिमत्व-विवक्षणे च, अनुभवत्वव्याप्यत्व-प्रवेशा-
पेक्षया लाघवार्थमाह “पर्वतवल्ली”ति । प्रागुक्तयुक्त्या उभय-
वैशिष्ट्यावगाहित्वस्य कारतानवच्छेदकत्वादाह “वल्लीव्याप्यवत्पर्व-
ते”ति । प्रतियोगिकान्तं वृत्त्यन्तञ्च कार्यतायां विशेषणम् । अव-
च्छेदकत्वम् अवच्छेदकत्वाश्रयत्वं, न तु अवच्छेदकत्वपर्याप्त्यधि-
करणत्वम् । अवच्छेदकत्वाश्रयश्च तादृशविशिष्टशरीर-घटकपदार्थ-
स्तोम एव ; तथाच पर्वतविशेष्यकवल्लीप्रकारकानुमितित्वस्याव-
च्छेदकत्वे वल्लीत्वादेरपि तद्वृत्तकतया, तद्व्यतिव्याप्तिरतो “ज्ञान-
वृत्ति”रिति, ज्ञान-समवेतेत्यर्थः । ननु आलोकलिङ्गकानुमिति-
व्यावृत्तस्य वल्लीव्याप्यधूमवान् पर्वत इत्येतादृशपरामर्शाव्यवहि-
तोत्तर-तादृशवङ्गानुमितित्वस्य कार्यतावच्छेदकत्वे, तद्वृत्तकज्ञानत्व-
मादाय ज्ञानमात्रेऽतिव्याप्तेराह “सामानाधिकरण्येने”ति, ज्ञान-
त्वस्य कार्यतासामानाधिकरण्य-सत्त्वेऽपि सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन
नावच्छेदकत्वं, किन्तु अव्यवहितोत्तरत्व-परिचायक-परामर्शघटक-
तया, अनुमितित्वस्य च तादृशसम्बन्धेनैवावच्छेदकत्वं, तादृशानु-
मितिः कार्येति, कार्यतासामानाधिकरण्येनैव तस्यावच्छेदक-
त्वावगाहनादिति भावः । व्याप्त्यविषयकेत्यत्राखण्डाभावतया
वैयर्थ्याभावेऽपि तदपेक्षया लाघवादाह । “व्याप्तिमान” इति
व्याप्तिमाने अवश्यं भासमानं साध्यमपीति, तद्विषयकत्वोपादाने-

ऽसम्भव इत्यतः “स्तादृशानुमित्यविषय” इति ; तद्व्याप्तिपरामर्शा-
धीनानुमित्यविषयो घटादिस्तदविषयक-तादृशविशिष्ट-वैशिष्ट्य-
बोधेऽतिव्याप्तिरतस्तत्पुर्व्वं (१) प्रतीकं ; तथाचाभावाविषयकत्वं
हेत्वविषयकत्वं वा वाच्यमित्यर्थः । ननु पर्व्वतो वज्रिमानित्यनु-
मितित्वावच्छिन्नं प्रति पर्व्वतो वज्रिव्याप्यधूमवानिति परामर्श-
त्वेन न हेतुता ; वज्रिव्याप्यैतद्रूपवान् पर्व्वत इति ज्ञानजन्ये
व्यभिचारात् । नापि वज्रिव्याप्यधूमवान् पर्व्वत इति परामर्शा-
व्यवहितोत्तरतादृशानुमितित्वं तत्कार्य्यतावच्छेदकम्, अव्यवहितो-
त्तरत्वं हि तादृशपरामर्शाधिकरणकालध्वंसाधिकरणत्वे सति तादृश-
परामर्शध्वंसाधिकरणकाल-ध्वंसानधिकरणत्वं, तच्चाप्रसिद्धं, काल-
मात्रस्यैव तादृशपरामर्श-ध्वंसाधिकरणकाल-ध्वंसाधिकरणत्वात्,
अनादिसंसारे अनन्तानामेव तादृशपरामर्शानां नाशात् । तत्पराम-
र्शव्यक्त्यधिकरणकाल-ध्वंसाधिकरणत्वे सति तत्परामर्शव्यक्ति-
ध्वंसाधिकरणकालध्वंसानधिकरणत्वरूपेऽव्यवहितोत्तरत्वे, कार्य्यता-
वच्छेदकस्य तत्तद्व्यक्तित्वविश्रान्तत्वात्, तद्व्यक्तित्वमेव तत्तद्व्यक्ति-
त्वावच्छिन्नकार्य्यता (२) वच्छेदकमतः परामर्शत्वस्यानुमितित्वस्य च
कारणकार्य्यत्वयोरवच्छेदकत्वे मानाभावः । न च तत्तदव्यवहि-
तोत्तरत्व-सम्बन्धेन सामानानाधिकरण्यविशेषितेन परामर्शविशि-
ष्टानुमितित्वं (३) तथा, तादृशानेकपदार्थघटिताव्यवहितोत्तरत्वस्य

(१) अतः पूर्व्व इति ग पुस्तके ।

(२) जन्यता इति ग पुस्तके ।

(३) एव इत्यधिकं ग पुस्तके ।

सम्बन्धत्वे मानाभावात् । न चैककालावच्छेदेनैकात्मवृत्तित्व-
प्रत्यासत्त्या परामर्शविशिष्टानुमितित्वं तथा ; क्षणद्वयात्मकः
कालो धर्तव्योऽतो न विनश्यदवस्थपरामर्शजन्यानुमित्यसंग्रह
इति वाच्यं एतद्रूपलिङ्गकवङ्गानुमिति-द्वितीयक्षणे तृतीयक्षणे
वा धूमपरामर्शीत्यादे तादृशानुमितावपि तेन सम्बन्धेन धूमपरा-
वदनुमितित्व-सत्त्वेन, तत्र धूमपरामर्शस्याहेतुत्वेन (१) व्यभिचारात् ;
स्वप्रागभावाधिकरणक्षणे (२) वृत्तिपरामर्शधिकरणक्षणे-द्वयाव-
च्छेदेन एकात्मवृत्तित्वस्य च सम्बन्धत्वे मानाभाव, इत्यस्वरसा-
भूलोक्तलक्षणमुपेक्ष्य लक्षणान्तरमाह “यां काञ्चि”दिति ; केचित्तु
यत्र विषयविशेषे एकेनैव व्याप्येन व्यापकस्यानुमितयस्तत्र
तद्व्याप्यविशिष्टतादृशपक्षज्ञानत्वेन तत्पक्षकतादृशविषयविशेषानु-
मितित्वेन कार्यकारणभावे बाधकाभावात् तदनुमितिमादाय
जातिघटितं भूलोक्तलक्षणमनाकुलमित्याहुः ।

लिङ्गोपहितलैङ्गिकभानपक्षे, वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति
परामर्शस्य, वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वतो वङ्गिमानित्यनुमितित्वमेव
कार्यतावच्छेदकं, अतएवालो कलिङ्गकपरामर्शजन्यानुमितौ न
व्यभिचारः । तत्र वङ्गिव्याप्यालोकवान् पर्वतो वङ्गिमानित्या-
कारानुमितेरङ्गीकारात् । लिङ्गानुपधानपक्षेऽपि पर्वतो वङ्गिमा-
नित्यनुमितित्वेन कार्यता, वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परा-

(१) धूम परामर्शसत्त्वेन इति ग पुस्तके ।

(२) क्षण इति नास्ति ग पुस्तके ।

मर्शत्वेन जनकता । वङ्गिमत्यर्ध्वतस्यानुमितेश्च धूमलिङ्गकतत्तदनु-
 मिति-स्वरूपा विषयतैव कार्यतावच्छेदकसम्बन्धः, अव्यवहितोत्त-
 रत्वापेक्षयालघुत्वात्, स्वरूपस्य सम्बन्धत्वेन क्लृप्तत्वाच्च । अतः (१)
 आलोकादिलिङ्गकानुमितौ न व्यभिचारः । एवमालोकादिलिङ्ग-
 कानुमितावपीत्यपि वदन्ति । मानसत्वव्याप्य-जातिविशेष एव
 परामर्शत्वं अनुमितित्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदकमित्यपि (२)
 कश्चित् । तन्न क्वचिदेव पक्षे किं चिदेवसाध्यं अनुमितिविषयो
 नापरइत्यत्र नियमकाभावे वङ्गियाप्यधूमवान् पर्वत इति
 परामर्शादपि घटानुमिति-प्रसङ्गात् । न च घटानुमितौ घट-
 परामर्शः (३) कारणं, तादृशपरामर्शे घटस्यापि विषयत्वसम्भवात् ;
 तदनुमितौ तद्व्याप्यवत्पक्षज्ञानत्वेन विशिष्यहेतुत्वकल्पने च किं
 परामर्शत्वजात्या ? न चानुमितित्वावच्छिन्नस्याकस्मिकत्वापत्तिः,
 ज्ञानत्वेनैव तदवच्छिन्नं प्रति हेतुत्वस्य सुवचत्वादिति ।
 “तद्व्यक्ती”ति शृङ्गग्राहिकयाऽनुमिति-व्यक्तिविशेषोग्राह्यः । “सम-
 वेता”न्तं “अन्या”न्तं “असमवेता”न्तं च धर्म-विशेषणम् । एतल्ला-
 भायैव धर्मपदम् । तत्र प्रत्यक्षत्वादिवारणायाद्यं, प्रत्यक्षत्वादे-
 रपि कालिकसम्बन्धेनानुमिति—वृत्तित्वात् “समवेते”ति । अनु-
 भवत्व-वारणाय द्वितीयम् । तत्रानुभवत्वं तद्व्यक्तित्वेनोपादाय

(१) अत इति नास्ति ख पुस्तके ।

(२) अपि इति नास्ति ख पुस्तके ।

(३) परामर्श एव इति ग पुस्तके ।

तद्व्यक्तित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताको-भेदो विवक्षितः । अन्यथा अनु-
भवान्यासमवेत-सकलानुभवसमवेतत्वरूपानुभवत्वत्व-प्रविष्ट-सकला-
नुभवसमवेतत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदस्य विवक्षितत्वे सत्तादी-
नामपि वारणेऽनुभवान्यासमवेतस्य वैयर्थ्यापातात् । ज्ञानत्वादि-
वारणाय तृतीयं विशेषणम् । अनुमितित्वस्यापि कालिकादि-
सम्बन्धेन अनुभवान्यस्मिन् कालादौ वृत्तेरप्रमिद्धिरतोऽसमवेतेति ।
तादृशधर्मस्य कालादावतिप्रसक्तत्वादाह, “समवायित्व”मिति ।
तथाच समवायसम्बन्धेन तादृश-धर्म एव लक्षणमिति भावः ।
स्वर्गादि-शब्दबोधादौ स्वर्गादिकमनुभवामीत्यनुव्यवसायाभावात्,
प्रत्यक्षत्वादन्वनानुभवत्वम्, स्मृतिव्यावृत्तोऽनुभव-व्यवहारः स्मर-
णान्यज्ञानत्व-निबन्धन इति मतेनाह (१) “अनुभवत्वजातो”ति,
तथाच निष्प्रयोजनतया अनुभवत्वान्येति विहाय स्मरणान्यज्ञाना-
न्यासमवेतत्वे गौरवात् स्मरणासमवेतत्वमेवोपादेयमिति भावः ।

यद्यपि अनुभवत्व जात्यङ्गीकारेऽपि तद्व्यक्तिसमवेत-प्रत्यक्षा-
समवेतधर्मसमवायित्वं लक्षणं सुवचमेव, तथापि प्रत्यक्षादि-
प्रमितिचतुष्कस्यैव लक्षणमनेनोक्तं, तद्व्यक्तिपदेन प्रत्यक्षव्यक्ति (२)
परिग्रहे प्रत्यक्षप्रमितिः, एवं शब्दव्यक्ति (३) परिग्रहे शब्दस्यापि
अनेन लक्षण-कथन-सम्भवादेवमुपमितावपीति भावः । व्याप्तिज्ञानं
करणं परामर्शीव्यापारः व्यापारव्यापारिणोरेकमेव जन्यताव-

(१) नयेनाह इति ख, ग पुस्तकयोः ।

(२) व्यक्ति इत्यत्र प्रमिति इति पाठः ग पुस्तके ।

(३) शब्दविशेष इति ग पुस्तके ।

च्छेदकं, तथैव व्यापार-व्यापारि-भावसम्भवादिति मतानुसारेणाह
 “व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्ने”ति, वङ्गिव्याप्यधूमवत् पर्वतवानिति
 विशिष्टवैशिष्ट्यबोधत्वावच्छिन्न-कार्यता-वारणाय व्याप्तिज्ञानत्वाव-
 च्छिन्नेत्यादि, व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्ना या कारणता तत्प्रतियोगिक
 कार्यताया यदवच्छेदकं तदवच्छिन्नेत्यर्थः । व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्न-
 कारणताप्रतियोगिक-प्रत्यक्षवृत्ति-कार्यता-वारणाय “विशिष्टपरा-
 मर्शत्वावच्छिन्ने”त्यादि । तत्र हि व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नस्य कार्य-
 तावच्छेदकं व्याप्तिविशिष्टज्ञानत्वं, परामर्शस्य तु तादृशविशिष्ट-
 वैशिष्ट्यज्ञानत्वमिति नैकमुभयोः कार्यतावच्छेदकमिति तदादाय
 प्रत्यक्षादौ नातिव्याप्तिः । न च वङ्गिव्याप्ति-ज्ञानस्य तदव्यवहितो-
 त्तरवङ्गानुमितित्वं, वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्शस्य
 तदव्यवहितोत्तर पर्वतविशेषक-वङ्गानुमितित्वं कार्यतावच्छेदकं
 इत्यत्रापि नैकमवच्छेदकमिति वाच्यम् । वङ्गिव्याप्यो धूमः वङ्गि-
 व्याप्यरूपविशेषवान् पर्वत इति समूहालम्बनात्मकव्याप्ति-ज्ञाना-
 व्यवहितोत्तरवङ्गानुमितौ स्वजन्यपरामर्शसम्बन्धेन धूमीयव्याप्ति-
 ज्ञानस्य व्यभिचारितया, कारणत्वाभावेन तज्जन्यतायामपि तादृश-
 धूमपरामर्शाव्यवहितोत्तर-तादृशवङ्गानुमितित्वस्यावच्छेदकत्वात् ।

यत्तु व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिक कार्यताव-
 च्छेदकं वङ्गानुमितित्वं “तदवच्छिन्ना” तद्वटितधर्मावच्छिन्ना
 पर्वतविशेषकवङ्गानुमितित्वस्य परामर्शजन्यतावच्छेदकस्य वङ्गानु-
 मितित्व-घटितत्वादिति । तत्र व्याप्तिविशिष्ट-पर्वतवैशिष्ट्य-ज्ञान-
 त्वस्य तादृशपरामर्शजन्यतावच्छेदकस्य व्याप्तिविशिष्टवत्-पर्वत-

वैशिष्ट्य-ज्ञानत्वरूप-तादृशावच्छेदकघटितत्वादतिव्याप्तेरिति । केचि-
दित्यस्वरसवीजन्तु, व्याप्तिशरीरघटकतावत्-पदार्थानां स्मृतौ
विशेष्ये विशेषणमिति रीत्या (१) यत्र परामर्शस्तत्रव्यभिचारात्,
व्याप्तिज्ञानत्वेन करणतैव न, एवमव्यवहितोत्तरत्वस्य तत्तद्व्यक्ति-
विश्रान्ततया कार्यतानवच्छेदकत्वात् परामर्शत्वमपि न जनक-
तावच्छेदकमित्यादि ।

दीधितिः ।

परे तु पक्षधर्म्मतेत्यत्र पक्षता विशेषणं, तथाच
पक्षतासहकृत-तादृशपरामर्शजन्यत्वमर्थः । यथोक्ताया
विशेष्याद्यभावरूपाया वा पक्षतायाः प्रत्यक्ष-वारणाय
परामर्शस्योपादानं, तत्त्वेन जनकत्वमेकावच्छेदेन तदु-
भयजन्यत्वं च विवक्षितम् । तेन बाधादिकालीनेन
दैवात् प्रतियोगिविषयकेन परामर्शेन जन्ये पक्षतायाः
प्रत्यक्षे तदुभयसमूहालम्बने वा नातिप्रसङ्गः । तद्वृत्त्य-
नुभवत्वव्याप्यजातिमत्त्वविवक्षया च नाव्याप्तिरित्याहु-
स्तच्चिन्त्यम् ।

इति श्रीमद्-रघुनाथशिरोमणिकृतायां दीधितौ
अनुमानखण्डे अनुमिति-लक्षणं समाप्तम् ।

दीधिति प्रकाशः ।

“पक्षधर्मते”ति पक्षत्वविशिष्टे पक्षे यद्वर्त्मता-ज्ञानं तज्जन्ये
 त्यर्थः । पक्षत्वस्य विशेषणत्वं च विशेषणान्वयिनाऽन्वयित्वं, पक्ष-
 धर्मताज्ञानेत्यत्र ज्ञानमेव पक्षतायाः परम्परया विशेष्यं तदन्वयिनी
 या जन्यता तत्र पक्षतायाः अन्वयः । तात्पर्य-वशाच्च ज्ञाने-
 साक्षादन्वितस्य पक्षधर्मतादेरविशेषणत्वेऽपि धर्मता-विशेषण-पक्ष-
 विशेषणीभूत-पक्षतायाः अपि विशेषणत्वेन जन्यतायामन्वयः । यथा
 लोहितोष्णीषा ऋत्विजः प्रचरन्ति इत्यादावुष्णीषस्य प्राप्तत्वादविव-
 क्षितस्यापि तस्य विशेषणीभूतलोहित्यं विशेषणत्वेनेष्टसाधनता-
 न्वयीति भावः । पक्षधर्मतेत्यत्र लक्षण-वाक्ये पक्षतासहकृतत्व-
 सम्बन्धेन प्रथमज्ञाने विशेषणमित्यपि कश्चित् । “यथाक्तायाः”
 सिषाधयिषा-विरहविशिष्टसिद्धभावरूपायाः कालाद्यतीन्द्रिय-
 पदार्थ-घटितत्वेन न प्रत्यक्षत्वमतो “विशेष्ये”ति, विशेषणवति
 विशिष्टाभावस्य विशेषाभावरूपत्वात्, एवं विशेष्यवति विशिष्टा-
 भावस्य विशेषणाभावरूपत्वात्, विशिष्टाभावस्यातिरिक्तत्वेऽपि यत्र
 विषयविशेषे सिषाधयिषाप्रयुक्तो नानुमित्युत्पादस्तत्र सिद्ध-
 भावस्यैव पक्षतात्वात् । एवं यत्र सिद्धिकाले सिषाधयिषाप्रयुक्तैवानु-
 मिति-स्तत्र सिषाधयिषाया एव पक्षतात्वात्, तस्याच्च प्रत्यक्ष-
 जनकत्वादतिव्याप्तिरिति परामर्शोपादानमिति भावः । “तत्त्वेन”
 परामर्शत्वेन ; तत्त्वेनेत्यस्याकृत(१)माह “बाधादी”ति आदिना

सत्यतिपक्षपरिग्रहः । तच्चानुमिति-सामग्र्यभाव-प्रदर्शनाय । “दैवात्”
 स्व सामग्री-वशात्, “प्रतियोगी”ति सिद्धभाव-प्रतियोगि-सिद्धि-
 विषयकेनेत्यर्थः । अत्र च सिद्धित्वप्रकारकसिद्धि-ज्ञानत्वेन सिद्धा-
 भाव-जन्यतावच्छेदक-तल्लीकिकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति जनकत्वं
 मिश्रादीनां सम्मतम् । तेन एकावच्छेदेनेत्यस्यापि सत्त्वं सूचितम् ।
 एकावच्छेदेनेत्यस्य फलमाह “तदुभयसमूहालम्बन” इति—
 न च परामर्श-प्रत्यक्षे परामर्शत्वेन कारणत्वाभावात् एकावच्छेदे-
 नेति व्यर्थमिति वाच्यं वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वतो नास्ति सिद्धा-
 भावश्चेति समूहालम्बने तात्पर्यात् । यदि च विशिष्ट-वैशिष्ट्य-
 बोधत्वावच्छिन्नं प्रति विशेषणतावच्छेदकप्रकारक-धीत्वेन न हेतुत्वं,
 अभावोपनीत-ज्ञानं प्रत्यपि प्रतियोगितावच्छेदकप्रकारक-धीत्वेन
 न हेतुत्वं, तदा सुख-व्याप्यदुःखवदात्म-भिन्नमिदं सुखवानात्मा
 सिद्धभावश्चेति समूहालम्बनेऽतिव्याप्तिर्द्रष्टव्या । “तच्चिन्त्य”मिति ।
 चिन्ताबीजं तु परामर्श-जन्यतावच्छेदक कोटौ तल्लिङ्गकत्वं निविष्टं,
 पक्षता-जन्यतावच्छेदक-कोटौ तन्निवेशनमफलम् । यदि च विष-
 यिता-सम्बन्धेनावच्छेदकस्यैक्यं विवक्ष्यते तदा नायं दोषः । पर्वतो
 वङ्गिमानिति सिद्धभाव-कार्यतावच्छेदकं पर्वतो वङ्गिमानित्यनु-
 मितित्वं, वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्शस्य कार्यताव-
 च्छेदकं धूमलिङ्गक-पर्वतोवङ्गिमानित्यनुमितित्वम्, उभयत्रैव
 वङ्गिमत्पर्वतस्य विषयतयावच्छेदकत्वात् । न च पक्षतावच्छेदक-
 सामानाधिकरण्येन सिद्धभावस्य कार्यतावच्छेदकं पक्षतावच्छेदक
 सामानाधिकरण्यमात्रावगाह्यनुमितित्वम्, पर्वतत्वसामानाधि-

करणेन परामर्शस्य पर्वतविशेष्यकवङ्गानुमितित्वं पर्वतत्वावच्छेदेन वङ्गानुमिति-साधारणं, पर्वतत्वावच्छेदेन वङ्गव्याप्यपरामर्शस्यापि तत्सामानाधिकरण्यावगाहित्वेन व्यभिचाराभावात् इति वाच्यं अवच्छेदकावच्छेदेन सिद्धभाव-सामानाधिकरण्यावगाहिपरामर्शयोरेव प्रकृते निवेशात् । पर्वतत्वसामानाधिकरणेनानुमितित्वस्य तदुभयजन्यतावच्छेदकत्वात्, अवच्छेदकावच्छेदेनानुमितावपि सामानाधिकरण्यावगाहित्वस्य सत्वादिति दिक् ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे
अनुमानखण्डे अनुमिति-लक्षणं समाप्तम् ।

अथानुमान-लक्षणम् ।

दीधितिः ।

“तत्करण”मिति (१) न च व्याप्तादि-ज्ञानजन्य-ज्ञान-करणत्वेनेतरभेद-साधने व्याप्तिज्ञानत्वं तादात्म्य-सम्बन्धेन व्याप्तिज्ञानमेव वा गमकं, व्याप्तेरननुगमेऽपि अधिकस्य भागासिद्धि-वारणमात्रप्रयोजनत्वादिति वाच्यं फलोपहितस्य लक्ष्यतया व्याप्तिज्ञानत्वादेरति-प्रसक्तत्वात्, करणत्वनिष्ठव्याप्तिस्तादृशज्ञानत्वत्वाद्यनव-

च्छेद्यत्वाद्वातिरेकव्याप्तिर्गमकतया वैयर्थ्यशङ्कानवकाशा-
च्चेति ।

इति श्रीमद् रघुनाथशिरोमणिकृतायां दीधितौ
अनुमानखण्डे अनुमान-लक्षणं समाप्तम् ।

दीधिति प्रकाशः ।

“व्याप्तिज्ञानत्वं” व्याप्तिप्रकारकज्ञानत्वं, पक्षधर्मतांशे व्याप्ति-
प्रकारकत्ववन्निश्चयत्वेन हेतुतायां, व्याप्तिप्रकारकज्ञानत्वस्यापि
निवेशात् । व्याप्तिज्ञानत्वं व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मतानिश्चयत्वमिति
वार्थः । व्याप्तिप्रकारकज्ञानत्वादेर्लघुव्याप्तिप्रकारकज्ञानघटित-
त्वात्, तस्यैव तादात्म्येन हेतुत्वमुचितमित्याशयेनाह —“तादात्म्ये-
ने”ति । ननु व्याप्तेः साध्यसाधनभेदेनानुगतत्वात् व्याप्तिज्ञान-
जन्य-वृत्तितादृशजातिमत्करणत्वस्य सकलव्याप्तिज्ञाननिष्ठत्वात्
भागासिद्धि-वारणमेवाधिकांश-प्रयोजनं स्यादत आह । “व्याप्ते”रिति
“अधिकस्य” तादृशजातिमत्करणत्वस्य ; “भागासिद्धौ”ति, तथाच
व्याप्तिग्रहानौपयिकत्वेन न तत् सार्थक्यमिति (१) भावः । फला-
योगव्यवच्छिन्नं कारणं कारणमिति लक्षणाभिप्रायेणाह “फलोप-
हितस्ये”ति तथाच फलानुपहितेऽपि व्याप्तिज्ञानत्व-सत्त्वेन व्यभि-
चारान्तद्वारणाय तादृशजातिमत्करणत्वं फलोपधानरूपं हेतुः

कार्यमिति भावः । अनुमिति-स्वरूपयोग्यस्य लक्ष्यत्वेऽपि न व्यतिरिक्त्यभिप्रायेणाह—“करणत्वे”ति तथाच यन्निष्ठेति न्याया-
द्विभिभेदान्न वैयर्थ्यमिति भावः । “ज्ञानत्वत्वादी”त्यादिना ज्ञानत्व-
परिग्रहः (१) । यद्यपि व्याप्ति-ज्ञानत्वमेव करणत्वं, तस्य च
व्याप्ति-ज्ञानत्वत्वेनैव तादृशव्याप्ति-ग्रह-सम्भवः । तथापि व्याप्ति-
ज्ञानान्तरवृत्तिकरणतान्तरस्य प्रकृतविशेषणं विना व्याख्यग्रहा-(२)
तस्य सार्थकत्वमिति भावः (३) । स्वरूपसम्बन्धरूपकरणता भिन्नै-
वेत्यपि वदन्ति । तादृशज्ञानत्वं परामर्शत्वं तस्य करण-
त्वानात्मकत्वाद्विभिभेद इत्यन्ये । धूमप्रागभाववद्विभिभेदेऽपि वैयर्थ्य-
मिति मतेनाह “व्यतिरेके”ति हेत्वभावनिरूपितसाध्याभावनिष्ठ
व्याप्तिर्ग्राह्यतया हेतोर्वैयर्थ्य-शङ्कानवकाशादिति भावः ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे

अनुमानखण्डे अनुमानलक्षणं समाप्तम् ।

अथानुमानस्वरूपनिरूपणम् ।

दीधितिः ।

लिङ्गस्यानित्यत्वेऽप्यनुमितिकरणस्य स्वरूपतः प्रत्य-
क्षोपजीवकत्वं व्यवस्थापयन्नाह “तच्चेति” (४) अनुमिते-

(१) ज्ञानत्वत्वादीत्यादिपदाद्व्याप्तिज्ञानत्वपरिग्रह इति ख पुस्तके ।

(२) व्याप्तेरग्रहादिति ग पुस्तके ।

(३) मित्यर्थः इति ग पुस्तके ।

(४) पृ: २७ प: ६ मूलं द्रष्टव्यम् ।

ज्ञानाकरणक-ज्ञानत्वेन प्रत्यक्ष-मिति-मध्यनिवेशे तत्-
करणस्यापि प्रत्यक्षप्रमाणान्तर्भावः स्यादिति तन्निरस्यति
“तच्चे”त्यपि कश्चित् ।

इति श्रीमद्-रघुनाथ-शिरोमणि-कृतायां दीधितौ अनु-
मानखण्डे अनुमान-स्वरूप-निरूपणं समाप्तम् ।

दीधिति प्रकाशः ।

“अनित्यत्वेऽपि” ति यद्यपि अनित्यमपि सर्वं न स्वरूपतः
प्रत्यक्षोपजीवकं तथाप्यदृष्टद्वाराऽनित्यमात्रस्यैव प्रत्यक्षोपजीवकत्वं
सम्भवतीति तथोक्तम् । “ज्ञानाकरणके”ति ज्ञानत्वावच्छिन्न-
करणकत्वाभाववज्ज्ञानत्वं, ज्ञानकरणकत्वव्यभिचार्यनुभवत्वव्याप्य-
जातिमत्त्वं वार्थः । अत्रानुमिनोमि न साक्षात्करोमीत्यनुव्यव-
सायबलादनुमितेरपि प्रत्यक्ष-वैजात्य-सिद्धेस्तत्करणस्यापि वैलक्षण्य-
मवर्जनीयम् । अतोऽनुमितावुक्तलक्षणातिव्याप्तिः फलवैजात्या-
धीनप्रमाणवैजात्यस्य (१) नापवादिकेत्यस्वरसः कश्चिदित्यनेन
सूचितः (२) ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे

अनुमानखण्डे अनुमान स्वरूप-निरूपणं समाप्तम् ।

(१) प्रमाणवैजात्यस्येत्यत्र प्रमाणान्तरत्वकल्पनस्य इति ख, ग पुस्तके ।

(२) दर्शितः इति ग पुस्तके ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथानुमानं न प्रमाणं योग्योपाधीनां योग्यानु-
पलब्ध्याऽभावनिश्चयेऽप्ययोग्योपाधिशङ्कया व्यभिचार-
संशयात् । शतशः सहचरितयोरपि व्यभिचारोपलब्धेश्च,
लोके धूमादि-दर्शनानन्तरं वज्रादि-व्यवहारश्च सम्भा-
वना-मात्रात् । संवादेन च प्रामाण्याभिमानात् इति
नाप्रत्यक्षं प्रमाणमिति । न अप्रमाणसाधर्म्येणाप्रा-
माण्य-साधने दृष्ट-साधर्म्यस्यानुमानत्वात् । एतद्वाक्यस्य
सन्दिग्ध-विपर्यस्तान्यतरं प्रत्यर्थवत्त्वात् । तयोश्च पर-
कीययोरप्रत्यक्षत्वात्, अनुमानमप्रमाणमिति वाक्यस्य
प्रामाण्याप्रामाण्ययोर्व्याघाताच्च । अपिचानुमानाप्रा-
माण्ये प्रत्यक्षस्याप्यप्रमाणत्वापत्तेः, प्रामाण्यस्यानुमेय-
त्वात्, स्वतश्च प्रामाण्य-ग्रहे तत् संशयानुपपत्तेः ;
व्याप्ति-ग्रहोपायश्च वक्ष्यते ।

इति श्रीमद्-गङ्गेशोपाध्याय-कृते तत्त्वचिन्तामणौ अनु-
मानखण्डे अनुमिति-तत्करण-स्वरूप-निरूपण-
सहितानुमान-प्रामाण्य-निरूपणं समाप्तम् ।

अथानुमानप्रामाण्यनिरूपणम् ।

दोषितः ।

अनुमानप्रामाण्यं परीक्षितुं चाव्याक-मतमुत्थापयति “अथे”ति । “अनुमानं” अनुमात्वेनाभिमतं धूमादि-ज्ञानं, असत्स्वरात्युपनीतमनुमानमेव वा, “संवादेन” संवादाभिमानेन, सम्भावितस्यासतोऽनुगताकारस्य परमार्थसत्-स्वलक्षण-साक्षिणाध्यक्षेणानुल्लेखात् । अध्यक्षमूलक-विकल्पोल्लिखितत्वाद्वा संवादः । अनुमानाप्रामाण्ये च तन्मूलक-समय-निर्णयाद्यधीन-प्रवृत्तिकयोः शब्दोपमानयोः सुतरामप्रामाण्यान्नाप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह “द्विती”त्यादि । “अप्रामाण-साधर्म्येण” प्रमाणा-प्रयोजकरूपशून्यत्वेन । “दृष्टसाधर्म्यस्य” साधर्म्यदर्शनस्य वा, नन्वभिहितमेव साधर्म्य-दर्शनं सम्भावनां भावयति सम्भावनेनैव च बहुशो व्यवहार-हेतुरित्यत आह “अनुमान”मिति । ननु न वयमापाततो भ्रम-जनकत्व-लक्षणमप्रामाण्यं निरूपयामो, येन भ्रमस्य विषय-वाधाधीनतया प्रामाण्यं सम्भाव्येतापि, परन्तु प्रमा-करणत्व-व्यतिरेकम् अत आह “अपि “चेति” । “स्वतः” इति न चानु-

गताकारासंस्पर्शिनि परमार्थसत्-स्वलक्षण-साक्षिणि स्व-
संवेदन-संविदित-प्रामाण्ये निर्विकल्पकज्ञाने नाप्रामाण्यं
सन्दिह्यते, परन्तु तदुत्तरभाविनि समुल्लिखितालीका-
नुगताकारे सविल्पक एवेति वाच्यं निर्विकल्पकस्य
सन्मात्रावलम्बनत्व-स्वविषयत्व-प्रामाण्यावगाहित्वानाम-
नुमानाधीन-सिद्धिकत्वात् । सर्व्वमिदं सति व्याप्ति-
निश्चये स्यात्, स एव तु न सम्भवत्युपायाभावादित्यत
आह “व्याप्ती”ति ।

इति श्रीमद्-रघुनाथ-शिरोमणि-कृतायां दीधितौ अनु-
मानखण्डे अनुमान-प्रामाण्य-निरूपणं समाप्तम् ।

दीधिति प्रकाशः ।

सिद्धसिद्धिव्याघातादाह “अनुमानत्वेने”ति मुख्यार्थ-परत्वे-
नाप्यनुमान-पदं संगमयति “असदि”ति तन्मते पदानामलीके
एव शक्तिरनुगताकारमात्रस्यैवालीकत्वादिति । प्रमाणान्तर-
विषय-स्वलक्षण(१)विषयकत्व-रूपसंवादो न सम्भावनायामलीक-

(१) स्वलक्षण-लक्षणं यथा—संक्षेपशारीरके अः १ श्लोः ५१६ ।

लब्धस्वरूपमपि सद्व्यदमुष्य साक्षात्

अर्थान्तराङ्गवति भेदकमेतदाहुः ।

अस्य स्वलक्षणतयैव तु लक्षणं खं

छिद्रं द्रवं जलमितीदृशमत्र लोके ॥

विषयिण्यामत आह “संवादे”ति । यथाश्रुतार्थ-त्यागे बीजमाह
 “सम्भावितस्ये”ति असत्त्वे हेतु “रनुगताकारस्ये”ति, परमार्थ-सन्
 यः स्वलक्षणः तन्मात्रविषयकेणेत्यर्थः । “स्व”मसाधारणम् अनेक-
 देश-कालावृत्ति-स्वात्मकं, तदेव “लक्षणं” व्यावर्त्तकं यस्य, तन्मते
 भेदेन धर्मधर्मि-भावस्यानभ्युपगमात् । एतेनानुगतधर्मसम्बन्धेन
 तस्य व्यावर्त्तकत्वे, सदसत्-सम्बन्धाभावात् कथं तस्य परमार्थसत्त्व-
 मिति शङ्का निराकृता । ननु तन्मते नैतत् सम्वाद-लक्षणं पूर्वा-
 पराध्यक्षव्यत्योरेकैकस्वलक्षणविषयकत्वात्, (१) जगतः क्षणभङ्गु-
 त्वात् (२) । किञ्च निरुक्तसंवादस्य परमार्थसद्विषयघटितमूर्त्तिकस्य
 विकल्पेनासंस्पर्शात् (३) कथं भ्रमोऽपीत्यतस्तन्मतसिद्धं संवादमेवो-
 पपादयति “अध्यक्षमूलके”ति, शशविषाणादि-विकल्पानामनादि-
 वासना-परिपाकमात्र-मूलकानां वारणार्थं “मध्यक्षमूलके-”ति ।
 अत्र “सम्भावितस्ये”त्यनुषज्यते । तथाच सम्भावितस्याध्यक्षमूलक-
 विकल्पोल्लिखितत्वात्, सम्भावनायामध्यक्षमूलकविकल्पोल्लिखित-
 विषयकत्वं संवाद इत्यर्थान्न पञ्चम्यनुपपत्तिः । समयसम्भावनयैव-
 शब्दादेः प्रवृत्तिः स्यादत उक्तं “निर्णये”ति आदिना आकाङ्क्षादि-
 -तात्पर्यादि-निर्णय-परिग्रहः । “नाप्रत्यक्षं प्रमाणमिति”ति (४)

(१) व्यत्योरेकस्वलक्षणाविषयकत्वात् इति घ पुस्तके ।

(२) क्षणभङ्गित्वात् इति ख, घ पुस्तकयोः ।

(३) सर्वविकल्पकेनासंस्पर्शात् इति ग पुस्तके ।

(४) एतदेवान्वत्प्राप्युक्तं—

प्रमाणमेकं प्रत्यक्षं तत्त्वं भूतचतुष्टयम् ।

सोक्ष्म सरणान्धान्यः कामार्थौ पुरुषार्थकौ ॥

तथाच स्वाभिमतस्य प्रत्यक्षातिरिक्ते प्रमाणत्वाभावव्यवस्थापन-
स्यानुगुणत्वेनैवानुमानाप्रामाण्य-साधनं चार्वाकस्येति भावः ।
अप्रमाणसाधर्म्यस्य प्रमाणेऽपि सत्त्वादप्रमाणसाधर्म्यत्वेन न
प्रमाणत्वाभाव-व्याप्यतेत्यत आह “प्रमाणते”ति प्रमाण्या-प्रयो-
जकम् इन्द्रियत्वं व्याप्तिनिश्चयत्वादि चैकतरसिद्धं, तथाच पूर्वं
व्यभिचार-शङ्कोपवर्जनं व्याप्ति-निश्चयाभाव-प्रदर्शनद्वारा प्रमाण्या-
प्रयोजकरूप-शून्यत्व-सम्पादनायैवेति भावः । “दृष्टं” साध्यसाधन-
वत्त्वया निश्चितं तस्य “साधर्म्यं” साध्य-व्याप्यहेतुमत्त्व-स्वरूपं तस्य,
“दृष्टं” ज्ञायमानम् अतीतत्वस्याविवक्षणात्, तथाच ज्ञायमान-
साधर्म्यस्येति वार्थः । ज्ञानकरणापक्षमाश्रित्यपूरयति “साधर्म्य-
दर्शनस्येति” “अभिहितमेवे”ति “व्यवहारहेतु”रित्यनेनान्वितं,
तथाचानुमानाप्रामाण्यं परकीयसन्देहादिकं च साधर्म्यदर्शनेन
सम्भाव्य तत्तद्व्यवहारोपपत्तिरित्युक्तकल्पनमित्यर्थः । केचित्तु अभि-
हितमेव साधर्म्यदर्शनं प्रमाण्याप्रयोजकरूपशून्यत्व-दर्शनम् ।
“सम्भावनां” अनुमानेऽप्रामाण्यसम्भावनाम् । ननु सम्भावनया
कथं (१) अप्रामाण्यव्यवहारः कथं वा परकीयसन्देहादिकमनि-
र्णीयं तदुच्छेदाय शब्दप्रयोग इत्यत आह “सम्भावनेनैवे”ति तथाच

न हि खल्वीश्वरः कर्त्ता परलोककथां दृष्ट्वा ।

देहं विनास्तिवेदात्मा कुम्भवद्वृक्षतां पुरः ॥ इत्यादि ।

एतन्मते प्रपितामहादि-प्रत्यक्षानुरोधेन ज्ञानलक्षणसन्निकर्षोऽपि प्रत्यक्षहेतुः ।

एतत् सर्वं अद्वैतब्रह्मसिद्धौ प्रयञ्चितम् ।

सम्भावनायां इति ख पुस्तके ।

परकीयसन्देहादिकं सम्भाव्यैव तादृशशब्दप्रयोग इत्यर्थ इति व्याचक्ष्युः । “आपातत” इति यावदसत्ख्यातिर्न व्यवस्थाप्यत इत्यर्थः । तत्सिद्धौ तु भ्रमस्यासत्ख्यातिरूपतया भ्रमजनकत्व-सिद्धावपि नाप्रामाण्याभाव-सिद्धिरिति भावः । “विषयवाधे”ति अप्रामाण्याभाववति अप्रामाण्यप्रकारकत्वरूपभ्रमत्वस्य विशेष्येऽ-प्रामाण्याभाववत्तां विनाऽनुपपत्तेरिति भावः । संशयो हि रजतत्वप्रकारकत्वात्करजतत्वप्रमाभ्रमसाधारण-धर्मदर्शनाद्विशे-षादर्शनाच्च भवेत्, तच्च प्रकृते (१) न (२) सम्भवतीत्याह “अनु-गताकारसंस्पर्शिनी”त्यादिना । अनेन साधारणधर्मवद्बहिर्ज्ञान-निरासः । “परमार्थस”दित्यनेन विशेषादर्शनस्य निरासः । तादृशस्वलक्षणविषयकत्वस्यैव व्यावर्त्तकधर्म- (३) विधया संशय-विरोधित्वादिति । कोटिरूपविशेषनिश्चयमपि (४) दर्शयति “स्वसं-वेदने”ति स्वेन स्वात्मकेन संवेदनेन संविदितं विषयीकृतं प्रामाण्यं यस्येति । सविकल्पके संशय-कारणोपपत्तिमाह “परन्त्वि”ति । प्रत्यक्षे प्रामाण्यशङ्काविरहे कथमिन्द्रियार्थसन्निकर्षानन्तरमुत्पन्ने-ऽप्रामाण्यसंशयानुभव इत्यत आह “तदुत्तरभाविनी”ति “समु-

(१) प्रकृते चार्वाकमते इत्यर्थः तन्मते तु रजतत्वप्रकारकत्वं न प्रमात्वसमाना-धिकरणं निर्विकल्पक एव प्रमात्वाङ्गीकारात् तत्र च तत्प्रकारकत्वाभावादिति ध्येयम् ।

(२) प्रकृते तच्च इति ख पुस्तके ।

(३) धर्म इति नास्ति ख पुस्तके ।

(४) प्रामाण्यरूपविशेषनिश्चयस्येत्यर्थः ।

स्तिखितो” विषयिकृतो “अलीकानुगताकारो” येन तत्र,
 “सन्मात्रे”ति असदविषयकत्वे सति सद्विषयकत्वं सन्मात्रावलम्बनत्वं
 तच्च न निर्विकल्पक-विषयः । असद्वटितमूर्त्तिकत्वाद्विषयिता-
 नवस्थापाताच्च । न च तदपि सम्भावनीयं, तथा सति प्रत्यक्षे
 सन्मात्रावलम्बनत्व-प्रामाण्यादीनामप्रामाणिकत्वापातात्, सम्भाव-
 नायां प्रमाणत्वाभावादिति भावः (१) । सर्व्वमिदम् अनुमान-
 प्रामाण्यसाधनम् ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे अनु-
 मानखण्डे अनुमान-प्रामाण्य-निरूपणं समाप्तम् ।

(१) तथाच निर्व्विकल्पके सन्मात्रविषयकत्वविषयतायां स्वविषयकत्वविषय-
 तायां प्रामाण्यविषयतायाञ्चानुमानमेव प्रमाणमित्यवश्यं वाच्यं इति भावः ।

अथ व्याप्तिवादे व्याप्तिपञ्चक-प्रकरणे

तत्त्वचिन्तामणिः ।

नन्वनुमिति-हेतुव्याप्ति-ज्ञाने काव्याप्तिः ? न तावदव्यभिचरितत्वं ; तद्धि न साध्याभाववदवृत्तित्वं, साध्यवद्भिन्नसाध्याभाववदवृत्तित्वं, साध्यवत्प्रतियोगि-कान्योन्याभावासामानाधिकरण्यं, सकलसाध्याभाव-वन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वं, साध्यवदन्यावृत्तित्वं वा, केवलान्वयिन्यभावात् ।

इति श्रीमद्गङ्गेशोपाध्यायकृते तत्त्वचिन्तामणौ अनु-मानखण्डे व्याप्तिपञ्चक-प्रकरणं समाप्तम् ।

अथ व्याप्तिपञ्चकप्रकरणे दीधितिः ।

समारब्धानुमान-प्रामाण्य-परीक्षा-कारणीभूत-व्याप्ति-ग्रहोपाय-प्रतिपादन-निदानं व्याप्ति-स्वरूप-निरूपणमारभते “नन्वि”त्यादिना ।

अथ व्याप्तिपञ्चकप्रकरणे दीधिति-प्रकाशः ।

“समारब्धे”ति समारब्धा या अनुमान-प्रामाण्य-परीक्षा तत्-कारणीभूतं यद्व्याप्ति-ग्रहोपाय-प्रतिपादनं तस्य निदानमित्यर्थः । व्याप्ति-स्वरूप-ज्ञाने हि व्यभिचार-ज्ञानाभावोऽव्यभिचार-ग्रहे, (१)

सहचारग्रहश्च समानाधिकरणवृत्तिधूमत्वरूपव्याप्ती सहचारांशस्य विशेषणतया तज्ज्ञानोपयोगित्वेन प्रतिपादयितुं शक्यते, नान्यथेति भावः ।

दौधितिः ।

साध्याभाववदवृत्तित्वस्याव्याप्यवृत्तिसाध्यक सङ्घे-
तावव्याप्तिमाशक्याह * “साध्यवद्भिन्ने”ति साध्यवद्भिन्ने
यः साध्याभावस्तद्वदवृत्तित्वमर्थः ।

दौधिति प्रकाशः ।

“अव्याप्ये”ति, कपि-संयोग्येतद्वृत्तत्वादित्यादावित्यर्थः । साध्य-
वद्भिन्नो यः साध्याभाववानिति कर्मधारये (साध्याभाववत्त्वस्या-
व्यावर्तकत्वेन) (१) साध्याभाववदित्यस्य वैयर्थ्यमित्यतः सप्तमीतत्पु-
रुषेण व्याचष्टे “साध्यवद्भिन्ने”ति, न च साध्यवद्भिन्नेन समं अवृत्ति-

* अत्रेदमवधेयम् । यद्येतल्लक्षणं साध्यतावच्छेदकत्वेन यावद्वर्णाननुगम्य
तद्विशिष्टावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावो निवेश्यते तदाऽप्रसिद्धिः, जगति सर्वस्यैव
साध्यतावच्छेदकतया सर्वत्रैव यत्किञ्चित् साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-सत्त्वात्, यदि
च साध्यतावच्छेदकाद्यात्मकं वङ्गित्वादिकं विशेषत उपादाय नानालक्षणसम्भिप्रेतं
तदा लक्ष्यभेदस्यावश्यकत्वं, अन्यथा सर्वलक्षणस्याव्याप्यापत्तेः । एवञ्च कपि
संयोग्येतद्वृत्तत्वादित्यादिस्थलीयस्य कपि-संयोगत्वावच्छिन्नाभाववदवृत्तित्वरूप-
लक्षणस्यासम्भवेनाव्याप्यभिधानस्यासङ्गत्यापत्तेर्दौधितिग्रन्थानुपपत्तिरिति । अत्रेदं
समाधानं ; साध्यतावच्छेदकत्वं उपलक्षणविधयावङ्गित्वाद्यनुगमकं, तच्च प्रकृतानु-
मितिविधेयतावच्छेदकत्वरूपं, प्राचां मते प्रकृतत्वं अनुगतविशेषविश्रान्तः । तथाच
प्रकृतानुमिति-विधेयतावच्छेदकत्वोपलक्षितधर्मावच्छिन्नाभाववदवृत्तित्व-रूपस्यानु-
गतस्य लक्षणत्वात् लक्ष्य-भेद-कल्पना-विरहेणाव्याप्तिदानं सम्भवत्येवेति भावः ।

(१) एतच्चिह्नित-पाठो नास्ति ख पुस्तके ।

त्वस्यान्वयाभावात् यथा सन्निवेशे न वैयर्थ्यमिति वाच्यं अभेदेन-
साध्यवद्भिन्नात् नित् साध्याभाव-सम्बन्धिनोऽवृत्तित्वान्वये साध्याभाव-
वत्त्वस्याव्यावर्त्तकत्वेन वैयर्थ्यात् साध्यवद्भिन्नावृत्तित्वस्यैव (१)
सम्यक्त्वादिति । न चाधिकरण-भेदेनाभाव-भेद-पक्ष एव
एतल्लक्षणमिति साध्यवद्भिन्ने योऽभाव इत्येतावतैव सामञ्जस्ये
साध्यपद-वैयर्थ्यमिति वाच्यं व्याप्यवृत्तित्वाव्याप्यवृत्तित्व(२)रूप-
विरुद्धधर्म-संसर्गेण अव्याप्यवृत्ति(३)संयोगाभावात् गुणादिवृत्ति-
संयोगाभावस्यैव भिन्नत्वोपगमात्, न तु घटत्वाभावादेरपि अधि-
करणभेदेन भेदाभ्युपगमो, मानाभावादिति(४) । यदि चाभावमात्र-
स्यैवाधिकरणभेदाद्भेद इति मतेनेदम् । तथापि साध्याभावे-
त्यत्राभावत्वं भावाभाव-साधारण(५)मुपात्तं, अन्यथा घटत्वा-
भाववान् पटत्वादित्यादौ अभावसाध्यके भावभिन्नसाध्याभावस्या-
प्रसिद्धाऽव्याप्तिः स्यात्तथाच साध्यवद्भिन्ने वर्त्तते यो द्रव्यत्वरूपो
द्रव्यत्वाभावाभावस्तद्वति धूमादेर्वृत्तित्वेनासम्भवोऽव्याप्तिर्वास्यादतः
“साध्ये”ति । साध्यभाववत्त्वञ्च साध्यवत्ताग्रहविरोधिग्रहविषय-
सम्बन्धेन । तेन कालिकतया आत्मत्वस्याभावे दैशिकविशेषण-
तया साध्ये आत्मत्वादिहेतौ नाव्याप्तिः ।

(१) साध्यवद्भिन्नीयावृत्तित्वस्यैव इति ख, घ पुस्तकयोः ।

(२) व्याप्याव्याप्यवृत्तित्व इति ख पुस्तके ।

(३) अव्याप्यवृत्तित्वत्वं द्रव्यवृत्ति इति पाठः ख पुस्तके ।

(४) तथाच साध्यपदानुपादाने वद्विमान् धूमादित्यादावव्याप्तिरिति भावः ।

(५) भावसाधारण इति ख पुस्तके । भावाभावसाधारणपरं इति घ पुस्तके
अत्र च उपात्तमिति नास्ति ।

दीधितिः ।

कर्मदादौ संयोगान्यभावस्य भिन्नत्वे मानाभावादाह
“साध्यवत्” इति ।

दीधिति प्रकाशः ।

“कर्मदा”विति तथाच साध्यवद्भिन्ने गुणादौ यः कपि-
संयोगाभावः स एव द्रव्येऽपीत्यव्याप्तिः । इदमुपलक्षणं घटत्व-
घटकाशसंयोगान्यतस्तत्साभाववत् आकाशत्वादित्यादावप्यव्याप्तिः तत्र
हि साध्यवद्भिन्ने घटे य स्तादृशः संयोगरूपः साध्याभावस्तद्वति
आकाशत्वस्य वृत्तेः । न च साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वविशिष्टो यः
साध्याभावस्तद्वद्वृत्तित्वमित्युक्तौ न दोष इति वाच्यं साध्याभाव-
पद-वैयर्थ्यात् ।

दीधितिः ।

हेतोः साध्यवत्पक्षभिन्नदृष्टान्तवृत्तित्वेनाव्याप्तेराह
“सकले”ति । साकल्यं साध्याभाववति साध्ये च
बोध्यम् । साध्याभावो वा साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
प्रतियोगिताको ग्राह्यस्तेन विपक्षैकदेशनिष्ठाभाव-प्रति-
योगिनि व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिर्न वा नानाव्यक्ति-
साध्यक-सङ्घेतावव्याप्तिः । अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्यवृत्ति-
सङ्घेतौ अव्याप्तेर्व्यभिचारिणि चाव्याप्यवृत्तौ अतिव्याप्ते
वारणायाभावद्वये प्रतियोगिव्यधिकरणत्वं बोध्यम् ।

हेत्वभावोपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि-
व्यधिकरणः, तत्प्रतियोगित्वञ्च हेतुतावच्छेदकरूपेण
बोध्यम् । तेन द्रव्यत्वादौ साध्ये विशिष्टसत्त्वादौ
नाव्याप्तिः, न वा विशिष्टसत्तात्वादिना तादृशाभाव-
प्रतियोगिनि सत्तादावति प्रसङ्गः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

सिद्धिकर्मत्वं साध्यत्वमित्यभिप्रायेणोक्तं “साध्यवत्पक्षे”ति ।
“अव्याप्ते”रिति व्यासज्य वृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे-
नान्योभावविशेषणत्वे (१) एतद्रूपवान् तद्रसादित्यादावेव लक्षण-
गमनादसम्भवो न भवतीति भावः ।

साध्याभाववति साकल्यप्रवेश एव साध्ये साकल्यं सार्थकमिति
प्रथमं साध्याभाववति साकल्यं व्याचष्टे “साध्याभाववती”ति, साध्या-
भावे साकल्यदाने तु धूमवान् वज्जेरित्यादावतिव्याप्तिः तत्तद्भूदा-
वृत्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावघटितसाध्याभावस्तोमस्य प्रति-
योगिवैयधिकरण्यावच्छिन्नस्याधिकरणे गुणादौ वज्ज्यादेरभावसत्वात्,
अव्याप्तिश्च पृथिवीत्वाभाववान् जलत्वादित्यादौ, तत्र तत्तद्विपक्षा-
वृत्तित्वावच्छिन्नाभाव-घटित-साध्याभावस्तोमाधिकरणस्या-प्रसिद्धे-
रिति तन्नोदाहृतं(२) ननु वज्जिमत्यपि सकलवज्ज्यभावसत्त्वादव्याप्तिः
व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिकत्वेनाभावविशेषणे तु जाति-

(१) विशेषण्ये इति ग, घ पुस्तकयोः ।

(२) तन्न दत्तं इति ग पुस्तके ।

मान् सत्त्वादित्यादावव्याप्तिः तत्र पूर्व्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टसकल-
जात्यभावस्य जातिमत्यपि सत्त्वात् । न च सकलसाध्यस्य
तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावा एवात्र निवेश्या गुणान्य-
त्वविशिष्टजातिमान् सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तेस्तत्र सकलसाध्यान्त-
र्गतायाः सत्तायास्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नाभाववति जात्यादौ सत्ताया
अभाव-सत्त्वादतः “साध्यतावच्छेदके”ति । “अव्याप्यवृत्ति” इति
कपिसंयोगी एतच्चादित्यादौ हेतोरव्याप्यवृत्तित्वे तु तत्राभाव-
सत्त्वेन नाव्याप्तिरिति भावः ।

यद्यपि हेत्वभावे (१) प्रतियोगिव्यधिकरणत्वावश्यक (२) त्वा (३)
दव्याप्यवृत्तिसङ्केतावव्याप्तिः सम्भवति । तथापि यथाश्रुतस्य
नाव्याप्तिरिति “व्याप्यवृत्ती”त्युक्तम् । “व्यभिचारिणी”ति । पृथिवी
कपिसंयोगादित्यादौ ; “अभावद्वये” साध्याभावे हेत्वभावे च ;
प्रतियोगिवैयधिकरण्यं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुतावच्छेदक-
सम्बन्धेन (४) यथायथं बोध्यं, तेन द्रव्यत्वप्रकारकैतत्प्रमावान्
द्रव्यत्वात् अयमात्माज्ञानादित्यादौ नातिव्याप्तिरव्याप्तिर्वा (५)
द्रव्यत्वप्रकारक-यत्प्रमायां गुणादिकं न विषयः सैव प्रमा
एतत्प्रदेन धर्तव्या, तेन द्रव्याणि यावन्ति सर्व्वं प्रमेयमिति
समूहालम्बनद्रव्यत्वप्रकारकप्रमाया विषयतया केवलान्वयित्वेन

(१) हेत्वभावेपि इति ग, घ पुस्तकयोः ।

(२) वैयधिकरण्यस्यावश्यक इति घ पुस्तके ।

(३) व्यावश्यकत्वादेव इति ग पुस्तके ।

(४) सम्बन्धेन च इति ग पुस्तके ।

(५) नाव्याप्तिरतिव्याप्तिर्वा इति घ पुस्तके ।

समवायेन तदभावस्य सम्बन्धसामान्येन प्रतियोगिव्यधिकरण-
त्वासम्भवेऽपि न क्षतिः । “हेत्वभावोऽपी”त्यादिना साध्या-
भावोऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणो
बोध्यः । तेन गुणान्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ नाति-
प्रसङ्गः (१) । न च साध्याभावोऽपीत्येव वक्तुमुचितं अपिना
हेत्वभावसमुच्चय इति किं न कृतं, तथा सति तत्प्रतियोगित्वमित्यत्र
तत्पदेन हेत्वभावपरामर्शानुपपत्तेः, हेत्वभावप्रतियोगित्वमित्युक्तौ च
शब्द-गौरवादिति । क्रमेण विशेषणयोः फलमाह “तेन”त्यादिना,
अत्र च निरुक्तप्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वविशिष्टसाध्याभाववत्
सकलनिष्ठनिरुक्तप्रतियोग्य-नधिकरणवृत्तित्वविशिष्टाभावप्रतियो-
गित्वं हेतौ ग्राह्यं, तेन कपिसंयोगी एतत्वात् कपिविभागादित्यादौ
प्रतियोगिसमानाधिकरणभिन्नस्य साध्याभावस्य हेत्वभावस्य चा-
प्रसिद्धावपि (२) प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तिर्यः कपिसंयोगाभावः
तद्वति द्रव्ये एतत्त्वाभावस्यासत्त्वेऽपि न क्षतिः ।

दोषितिः ।

यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षो वा तत्र निर्धूमत्वादि
व्याप्ये तत्त्वेन साध्ये निर्व्वज्जित्वादौ चाव्याप्तिस्तत्र
हेत्वभावस्य वङ्गादेः प्रत्येकं यावद्विपक्षावृत्तित्वादत
आह “साध्यव”दिति ।

(१) न प्रसङ्ग इति घ पुस्तके ।

(२) अप्रसिद्धत्वेऽपि इति ग पुस्तके ।

दीधिति-प्रकाशः ।

साध्ये साकल्याप्रसिद्धेः, साध्याभाववति साकल्याप्रसिद्धेः, हेत्वभावे सकलसाध्याभाववद्वृत्तित्वाप्रसिद्धेः, क्रमेणाव्याप्ति-श्रेणी-(१) त्वयमाह “यत्रे”त्यादिना, अत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्या-भाव-विवक्षणे साध्ये साकल्याप्रवेशादाह “विपक्षो”वेति “एक-व्यक्तिक” इति विपरिणामेनान्वयः (२) । ईश्वरभिन्नं घटत्वादि-त्यादावित्यर्थः । तत्र व्याप्तिरित्यशेतनेन सम्बन्धः । ननु साकल्य-मिहाशेषरूपं व्यापकत्वपर्यवसितमत आह “निर्दूमत्वादा”वेति, निर्दूमत्वस्य धूमत्वावच्छिन्न-सामान्याभावात्मकस्य एकव्यक्तिक-त्वात् साध्ये साकल्याप्रसिद्धिरेवेह दोष इत्यतो “व्याप्ये”ति, तादृश-व्याप्यस्य जलत्वादेस्तद्रूपेण साध्यतायां निर्व्वङ्गित्वस्य व्यभिचारि-त्वात् सङ्घेतुत्वार्थमाह(३) “तत्वेने”ति निर्दूमत्व(४)व्याप्यत्वेनेत्यर्थः ।

दीधितिः ।

अत्रान्योन्याभावस्य साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगि-ताकत्वं व्युत्पत्तिबललभ्यं, न हि भवति नीलो घटो घटादन्य इति ।

इति श्रीमद् रघुनाथशिरोमणिकृततायां दीधितौ अनु-मानखण्डे व्याप्तिपञ्चकप्रकरणं समाप्तम् ।

(१) श्रेणी इति नास्ति घ पुस्तके । (३) असङ्घेतुत्वादत आह इति घ पुस्तके ।

(२) विपरीतेनान्वय इति ग पुस्तके । (४) निर्दूमत्व इति नास्ति घ पुस्तके ।

त्वादिना वा घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगितासम्बन्धेन घटप्रकारक-
 बोधजनकत्वं (१) वाच्यम् । घटादन्य इत्यादौ च पञ्चम्या
 अवधित्वेऽवधिमत्त्वे वा शक्तिस्तत्र च घटत्वावच्छिन्न वृत्तित्वं
 घटत्वावच्छिन्ननिरूपितत्वं वा सम्बन्धः । एवं घटस्याभाव
 इत्यादौ च प्रतियोगित्वे अनुयोगित्वे वा षष्ठ्यर्थे (२) घटत्वा-
 वच्छिन्नवृत्तित्वादिकं संसर्गः । कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीत्यादौ
 चायोग्यतानिर्णयशून्याभां भ्रमात्मकः शाब्दबोधः । घट-तद-
 भावयोर्घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया एव सम्बन्धत्वेन कम्बुग्री-
 वादिमत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्यासम्बन्धत्वात् । न चात्र
 भ्रमः कम्बुग्रीवादिमत्त्वस्यावच्छेदकत्वे तस्याप्रकारत्वात्, नापि
 कम्बुग्रीवादिमत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिता (३) सम्बन्धेन घटस्याभावे
 तादृशप्रतियोगिताया अलीकत्वादिति वाच्यं कम्बुग्रीवादिमत्त्वा-
 वच्छिन्नप्रतियोगितानामेव (४) सम्बन्धतया भानात् । अभावस्य
 घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगितयैव घटसम्बन्धितया कम्बुग्रीवादिमत्त्वा-
 वच्छिन्नप्रतियोगितासम्बन्धेन घटासम्बन्धित्वेन तेन सम्बन्धेन घट-
 प्रकारकत्वात् इति । भूतले घटपटौ नस्त इत्यत्र भूतलवृत्त्यभावे
 घटपटयोरुभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगितासम्बन्धेनान्वय इति द्विवचन-
 प्रयोगः साधुत्वार्थः (५) । दाराः सन्तीतिवत् । भूतलवृत्त्यभावस्य

(१) घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व सम्बन्धबोधे जनकत्वं इति घ पुस्तके ।

(२) षष्ठ्यर्थे इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) ताकत्व इति ग पुस्तके ।

(४) विशकलितानां इत्यधिक पाठः ख पुस्तके ।

(५) द्विवचनस्य प्रयोगस्याधुता भावं इति ख पुस्तके ।

घटपटोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगितासम्बन्धेन घटपटयो(१)रन्वयः ।
 तथाच भूतलवृत्त्यभावीयौ घटपटौ स्त इत्यन्वय इति केचित् ।
 भूतलाधेयत्वस्य सप्तम्यर्थस्याभावो घटपटोभयत्वसामानाधिकरण्ये-
 नेत्यपि कश्चित् । तस्य जातौ न सत्ता-द्रव्यत्वत्वे स्त इत्यत्र गत्य-
 भावः । घटपटौ न स्त इत्यादौ च घटत्वं पटत्वमुभयत्वं च पर-
 स्परसामानाधिकरण्यापन्नं प्रतियोगितावच्छेदकं न तूभयत्वमात्रं
 केवलं घटत्वं पटत्वं वा । यत्किञ्चिदुभयवति केवलघटवति केवल-
 पटवति वा घटपटौ न स्त इति प्रत्ययात् । तादृशप्रतियोगिता-
 वच्छेदकावच्छिन्नं च घटपटोभयमेवातस्तदुभयवत्येव, न तादृश-
 प्रत्ययः । एवं दण्डी पुरुषो नास्तीत्यादावपि विशेषणविशेष्यभावा-
 पन्नं पुरुषत्वं दण्डो दण्डत्वं च प्रतियोगितावच्छेदकमूह्यम् । (२)

इति श्रीमद् भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि दीधिति-प्रकाशे

अनुमानखण्डे व्याप्तिपञ्चकप्रकरणं समाप्तम् ।

(१) घटपटोभयोः इति ग पुस्तके ।

(२) अवच्छेदकमित्यादिकमूह्यं इति ख पुस्तके ।

अथ व्याप्तिवादे सिंहव्याघ्रोक्तलक्षण-प्रकरणे
तत्त्वचिन्तामणिः ।

नापि साध्यासामानाधिकरण्यानधिकरणत्वं,
साध्यवैयधिकरण्यानधिकरणत्वं वा, तदुभयमपि
साध्यानधिकरणानधिकरणत्वं तच्च तत्र यत्किञ्चित्
साध्यानधिकरणाधिकरणे धूमे चाप्रसिद्धम् ।

इति श्रीमद्गङ्गेशोपाध्यायकृते तत्त्वचिन्तामणौ अनु-
मानखण्डे सिंहव्याघ्रोक्तलक्षण-प्रकरणं समाप्तम् ।

अथ सिंहव्याघ्रोक्तलक्षण-प्रकरणे दीधितिः ।

“नापी”ति साध्यमसमानाधिकरणं यस्य यदधि-
करणानधिकरणं साध्यं तत्त्वं, साध्यनिष्ठासामानाधि-
करण-प्रतियोगित्वं साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-
करणवृत्तित्वमिति यावत् । तदनधिकरणत्वमित्यर्थः ।
साध्यवद्भिन्नस्य च साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वात् तद्-
वृत्तौ नातिप्रसङ्गः । साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-
करणत्व-व्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणतासामान्यकत्व-
मिति निष्कर्षः, तेन सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ न
दोषः । साध्यवैयधिकरणं साध्यवद्भिन्नाधिकरणकत्वं,

चरमाधिकरणत्वांशस्यानतिप्रयोजनकतया तदपहाय-
द्वयमेकोक्त्यानूद्य दूषयति “तदुभयमपी”ति । साध्ये-
त्यादेः साध्यं यदधिकरणानधिकरणं तत्त्वाभावः,
साध्यस्य यदनधिकरणं तद्वृत्तित्वाभावश्चार्थः ।

अथ सिंह-व्याघ्रोक्त-लक्षण-प्रकरणे दीधिति-प्रकाशः ।

लक्षणयोः पौनरुक्त्य(१)माशक्याह “साध्य”मिति, असामानाधि-
करणं तदनधिकरणाधिकरणत्वं, तदधिकरणानधिकरणत्वं वा,
आद्ये सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिः सत्तायां द्रव्यत्वानधि-
करण-गुणाधिकरणत्वस्य सत्त्वादत आह “यदधिकरणे”ति, साध्यम-
समानाधिकरणं यस्येत्यत्र समानाधिकरणभिन्नस्य साध्यस्य (२)
यत्पदार्थ-सम्बन्धो लभ्यते, तच्च वाधितं अविवक्षितं चेत्यतो यदिति
कश्चित् । अत्रापि यथाश्रुते(३) यत्त्व-तत्त्वानुगमा(४)दाह “साध्य-
निष्ठे”ति, साध्य-निष्ठाभाव-प्रतियोगि-वृत्तित्व-निरूपकाधिकरण-
ता-प्रतियोगित्वं, साध्यनिष्ठाभावीयवृत्तित्वनिष्ठप्रतियोगितायां
निरूपकतासम्बन्धेनावच्छेदकं यदधिकरणं तद्वृत्तित्वमिति यावत् ।
द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र द्रव्यत्वे साध्ये गुणवृत्तित्वाभावस्य सत्त्वात्
साध्यनिष्ठाभावीयवृत्तित्वनिष्ठप्रतियोगितायां निरूपकतासम्बन्धे-

(१) लक्षणपौनरुक्त्य इति ग पुस्तके ।

(२) भिन्नसाध्यस्य इति ख पुस्तके ।

(३) यथाश्रुते इति नास्ति ख ग पुस्तकयोः ।

(४) यत्त्वतत्त्वयोरनुगमा इति ख घ पुस्तकयोः ।

नावच्छेदको गुणस्तद्वृत्तित्वस्य सत्तायां सत्त्वान्नातिव्याप्तिः । ननु वज्रिमान् धूमादित्यादावप्ययोगोलकीय-वज्रौ पर्व्वतीय-वज्रौ वा महानस-वृत्तित्वाभाव-सत्त्वात् तादृश-साध्यनिष्ठाभाव-प्रतियोगि-वृत्तित्व-निरूपकमधिकरणं महानसं(१) तद्वृत्तित्वस्य धूमे सत्त्वाद-व्याप्तिः । किञ्च साध्यनिष्ठासामानाधिकरण्यमित्यत्र (२) वृत्तित्वं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यं, (३) अन्यथा सुखवान् आत्म-महा-कालान्यतरत्वादित्यन्नातिव्याप्तिः (४) । तथाच संयोगसम्बन्धेन (५) द्रव्यसामान्यस्य साध्यतायां समवायेन हेतौ द्रव्यत्वेऽव्याप्तिः । तत्र संयोगेन गुण-वृत्तित्वस्याप्रसिद्धतया साध्यनिष्ठासामानाधिकरण्य-प्रतियोगित्वस्य गुणत्वादावप्रसिद्धेरत आह “साध्यनिष्ठाधेयत्व”-मिति । साध्यनिष्ठाधेयत्वं साध्यतावच्छेदक सम्बन्धेन वाच्यं, तेन सुखवान् आत्ममहाकालान्यतरत्वादित्यादौ सम्बन्धसामान्येन सुखनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरण-गगनादाववृत्तौ नातिव्याप्तिः । समवायेन वज्रिनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरण-पर्व्वतादि-वृत्तौ धूमे नाव्याप्तिर्वा । वृत्तित्वमपि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यं, तेन संयोगेन वज्रिनिष्ठाधेयत्वानिरूपकधूमावयव-समवेते धूमे नाव्याप्तिः । नन्वेवं सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यत्र सत्तादौ साध्ये(६) समवायेन द्रव्य-

(१) महानसमेव इति घ पुस्तके ।

(२) करण्येत्यत्र इति ख घ पुस्तकयोः ।

(३) वाच्यं इति ख पुस्तके ।

(४) दित्यादावतिव्याप्तिः इति घ पुस्तके ।

(५) सम्बन्धेन इति नास्ति, संयोगेनेत्येव पाठः ग पुस्तके ।

(६) सत्तादौ साध्ये इति नास्ति ख पुस्तके ।

त्वहेतौ (१) द्रव्यं घटादित्यत्र द्रव्यत्वादौ साध्ये (२) संयोगेन हेतौ घटे चाव्याप्तिः । समवायेन साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणे सामान्यादौ गुणादौ च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन समवायेन संयोगेन वा वृत्तेरप्रसिद्धेरत आह “साध्यनिष्ठे”ति । अत्र च व्यापकता हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणतात्वावच्छिन्नाभावत्वेन बोध्या । तेन वङ्गप्रधिकरणतात्वावच्छिन्नाभावस्य प्रमेयत्वादिना-साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्व-व्यापकत्वेऽपि नातिव्याप्तिः । आर्द्रेन्धन-प्रभव-वङ्गप्रधिकरणत्वाभावस्य तादृशाधिकरणत्व-व्यापकत्वादाह “सामान्यकत्वमि”ति, वङ्गप्रधिकरणता-सामान्यान्तर्गतस्या(३)योगोलकीय-वङ्गप्रधिकरणतासामान्यस्य (४) तादृश-प्रतियोगित्वाभावान्नातिव्याप्तिरिति । साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्व-व्यापकतावच्छेदक-हेतुतावच्छेदकसम्बन्धनिरूपित हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणतात्वावच्छिन्नाभावत्वकत्वमिति तु निष्कर्षः, तेन व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य वङ्गप्रधिकरणत्वाभावस्य धूमनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्व-व्यापकत्वेऽपि नातिव्याप्तिः (५) । अत्र व्यापकतायां प्रतियोगिव्यधिकरणत्वं न निविष्टं, (६) तेन संयोगेन वङ्गप्रधिकरणत्व-

-
- (१) हेतौ द्रव्यत्वे इति ख पुस्तके ।
 (२) द्रव्यत्वादौ साध्ये इति नास्ति ख पुस्तके ।
 (३) अन्तर्गत इति नास्ति घ पुस्तके ।
 (४) सामान्यस्येत्यत्र साधारणस्य इति घ पुस्तके ।
 (५) न क्षतिरिति ख पुस्तके ।
 (६) प्रयोजनाभावादिति शेषः ।

स्याप्यव्याप्यवृत्तितया तदभावस्य केवलान्वयित्वेऽपि नातिव्याप्तिः ।
 “अनतिप्रयोजनकतये”ति, हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेत्वधिकरण-
 त्वाभावस्य घटकत्वे हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नाभावस्यानिवेशात् ;
 यथा सन्निवेशे अवैयर्थ्येऽपि अनतिप्रयोजनकत्वादित्यर्थः* ।
 “साध्य”मिति साध्यमधिकरणानधिकरणं यस्य(१) तत् साध्याधि-
 करणानधिकरणं तद्भावः साध्याधिकरणानधिकरणत्वं(२) तदभावः,
 चरम-नजर्थस्य (३) तद्धितान्तार्थः प्रतियोगी व्युत्पत्ति-वैचित्र्यात्(४)
 नञ् व्यत्यासाद्वा (५) । द्वितीयेऽपि स एव प्रतियोगी । † वस्तुतस्तु

* ननु वङ्गिमान् गगनादित्यादावतिव्याप्तिस्तत्र वङ्गिनिष्ठाघेतवानिरूपकाधि-
 करणत्वव्यापकीभूतस्य गगनाभावस्य प्रतियोगिताया गगने सत्त्वात् । अधिकरणत्व-
 प्रवेशे तु तादृशव्यापकीभूताभावप्रतियोगिनो गगनस्याधिकरणत्वस्याप्रसिद्धत्वात्
 नातिव्याप्तिरिति चेत्तत्र व्याप्तिरिष्टैव, तादृश भ्रमात्मकव्याप्यवत्त्वज्ञानादेवानुमिति
 निर्व्विह इति तु तत्त्वमिति ।

(१) अधिकरणमनधिकरणं यस्य (साध्यस्य) तत् अधिकरणानधिकरणं,
 ततः साध्यपदेन सह समास इति भावः ।

(२) साध्यमनधिकरणाधिकरणं यस्य तत् साध्यानधिकरणाधिकरणं तद-
 भावः साध्यानधिकरणाधिकरणत्वं इति ख घ पुस्तकयोः ।

(३) पश्चात्समस्यमान-नजर्थस्य इत्यर्थः ।

(४) यत्पूर्वं नञः श्रवणं तदर्थस्त्वैवाभावो नञा प्रत्याय्यते इति हि व्युत्पत्तिः
 तथाच साध्याधिकरणानधिकरणत्वपदात् पूर्वं नञोऽश्रवणेन तेन तदर्थबोधा-
 सम्भव इत्यत आह व्युत्पत्तिवैचित्र्यादिति ।

(५) साध्यपदात् पूर्वं इति शेष इति भावः ।

† ननु समस्यमान पूर्व्वनिपतितस्यैव नञः साधुत्वेनात्र मध्य-निवेशो न युक्तः,
 कुत्राप्येतादृशरीत्यदर्शनादिति चेन्न समसम्बन्धकार्यबोधकोत्तरपदघटितसमुदायेन
 समं नञ्समासस्थले नञो मध्यनिवेशस्यापि साधुत्वादिति भावः ।

घटानधिकरणं भूतलमित्यादौ भूतले घटाधिकरणत्वावच्छिन्न-
भेदः प्रकारतया भासते, तत्र चानधिकरणेत्यत्राधिकरणपदं
घटपद-समभिव्याहार-बलाल्लक्षणया घटाधिकरणोपस्थापकं, घट-
पदं तात्पर्यग्राहकमात्रं, अन्यथा घटपदेन सममनधिकरणपदस्य
षष्ठी-तत्पुरुषसमासे घटसम्बन्धनधिकरणमित्यर्थः स्यात्तथाच
बाधः, अधिकरणत्वावच्छिन्न-भेदस्य भूतले अभावात् । अन्य-
थावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य व्युत्पत्ति-बल-लभ्यतया-
ऽनधिकरण-पदेन घटाधिकरणत्वावच्छिन्न-भेदस्य प्रत्याययितुम-
शक्यत्वात्, एवं प्रतियोग्यनधिकरणेत्यादौ । प्रकृतेऽप्येषैव
रौति(१)रनुसरणीया (२) ।

दौधितिः ।

तत्र केवलान्वयिनि साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपका-
धिकरणाप्रसिद्धा नानाव्यक्तिसाध्यके च एकसाध्य-
व्यक्तिनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वं साधनाधिक-
रणव्यक्त्यन्तरस्येत्यव्याप्तिः, क्वचिद्व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्ग-
श्चादे ।

दौधिति-प्रकाशः ।

साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वं हि साध्यनिष्ठाधेयत्व-निरूप-
कत्व-सामान्याभावो, यत्किञ्चित् साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वं वा ।

(१) प्रकृतं पश्यमेव प्रकार इति च पुस्तके ।

(२) अनुसन्धेया इति ग पुस्तके ।

आद्ये “केवलान्वयिनी”ति, केवलान्वयिसाध्यक इत्यर्थः । अव्या-
 मेहेतुं पूरयति “साध्यनिष्ठे”ति । द्वितीये “नाने”ति, (१) वङ्गिमान्
 धूमादित्यादौ । आद्ये दोषान्तरमाह “क्वचि”दिति, गुणान्वत्-
 विशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ सत्तारूपसाध्यनिष्ठाधेयत्वानिरू-
 पकत्वस्य जात्यादौ सत्त्वेन तत्र जात्यधिकरणत्वाभावस्य सत्त्वा-
 दिति भावः ।

दोधितिः ।

द्वितीये च साध्यवैयधिकरण्ये यदि साध्यवत्त्वाव-
 च्छिन्नप्रतियोगिताको भेदो विवक्षितस्तदा केवला-
 न्वयिनि, यदि च यत्किञ्चित्साध्यवद्वाक्तिभेदस्तदा
 नानाधिकरणसाध्यके सर्व्वत्राव्याप्तिः । केचित्तु साध्या-
 समानाधिकरण्यं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधि-
 करणे तेनैव सम्बन्धेन साध्यवद्भूतित्वाभावस्तदधि-
 करणभिन्नत्वमर्थस्तेन धूमस्य स्वावयवे संयोगेन, वङ्गि-
 मति च समवायेनावृत्तावपि न क्षतिः । तादृशा-
 भावश्च सम्बन्धान्तरेण तत्रैव वर्त्तमाने सुलभः । व्यभि-
 चारिणस्तु व्यभिचारनिरूपकाधिकरण एव तादृशि

(१) नानाव्यक्त्यधिकरणकसाध्ये इत्यर्थः । अन्यथा अयमेतद्भूति-यावद्भूमि-
 वान् एतच्चादित्यत्र नानाव्यक्ते साध्यत्वेऽपि नाव्याप्तिः सम्भवतीति ध्येयम् ।

तादृशाभाववत्त्वं, सत्तायां गुणे न द्रव्यत्वसामानाधि-
करण्यमित्यनुभवात्, न चैवं गुणकर्मान्यत्व(१)विशिष्ट-
सत्त्वेऽव्याप्तिः, विशिष्टस्यातिरिक्तत्वात् । अनतिरिक्तत्वे
तु विशेषण-विशेष्य-सम्बन्धस्यैव परस्परया व्याप्तत्वात् ।
केवलान्वयिनि चाव्याप्तेरभिधानं द्वितीयलक्षणाभि-
प्रायेणेत्याहुस्तच्चिन्त्यम् ।

द्विधिति-प्रकाशः ।

“तदा केवलान्वयिनी”ति, यद्यपि सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ
अव्याप्तिस्तथापि साध्यवद्भिन्ने यदधिकरणत्वाभाव इत्युक्तौ तद-
व्याप्तिवारणं सम्भवतीति तन्नोक्तम् । “नानाधिकरणे”ति(२) एतद्रूप-
वान् एतद्रसादित्यादौ द्वित्वावच्छिन्नसाध्यवद्भेदस्य साध्यवति सम्भवे-
ऽपि प्रतियोग्यवृत्तित्वस्य भेद-विशेषणत्वेन नाव्याप्तिः सम्भवतीति
नानाधिकरणेत्युक्तम् । “सर्वत्र” अन्वयिनि व्यतिरेकिणि च । “हेतु-
तावच्छेदके”ति हेत्वधिकरण इति सप्तमी अवच्छेदकतायाम् ।
हेत्वधिकरणावच्छेदेनेत्यर्थः । “तेनैव” हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनैव ;
आद्य-दल-व्यावृत्तिमाह—“संयोगेने”ति अवृत्तावपीत्यनेनान्वयः ।
वह्निमतीत्यत्रापि संयोगेनेत्यनुषज्यते । तत्प्रयोजनं च समवायेन

(१) गुणकर्माण्यत्व इति पाठेन प्रकाशकत्वं सम्मतः । तन्मते विशिष्टसत्त्वे-
ऽव्याप्तिरिति पाठः ।

(२) अव्यक्तेतद्वृत्ति यावद्वह्निवान् एतत्त्वादित्यत्र दोषाभावान्नानाव्यक्तिसाध्य-
केत्यपह्नाय नानाधिकरणकेत्युक्तम् ।

वक्त्रेः साध्यतायां संयोगिन हेतौ धूमादावतिव्याप्ति-वारणं, “सम्बन्धान्तरेण”ति, न चाकाशादावेव तस्य प्रसिद्धिरिति सम्बन्धभेदेन वर्तमानता(१)पर्यन्तानुधावनं व्यर्थमिति वाच्यम् आकाशादेरवृत्तित्वेन तद्वृत्तिसाध्यवृत्तित्वाभावे हेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वा(२)सम्भवात् । यद्यपि पर्वतीयरूपादावपि वक्त्रिमत्-संयुक्तत्वाभावस्य न पर्वतादि-देशावच्छिन्नत्वं रूपादेः कुत्रापि(३) संयोगाभावेन स्वरूपेणैव तथात्व-सम्भवात् । गुणकिरणावल्यां खयमेव व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकनिरासाच्च । तथापि पर्वते रूपे न वक्त्रिमत्संयुक्तत्वमिति प्रतीतिबलात् विलक्षणमेवावच्छेदकत्वं पर्वतादेः स्वीकार्यमिति भावः । न च धूमवत्कपाल(४)समवेत-घटस्य वक्त्रिमत्पर्वते संयोगिन वृत्तित्वात् हेत्वधिकरण-कपालावच्छेदेन तद्वृत्तित्वाभावस्याव्याप्यवृत्तित्वात् व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकास्वीकारेऽपि न क्षतिरिति वाच्यम् एतद्रूपवान् एतद्रसादित्यादौ एतद्रसाधिकरणावच्छेदेनैतद्रूपवत्समवेतत्वाभावस्य एतद्रूपवदसमवेत एव सम्भवेनाव्याप्यवृत्तित्वासम्भवादिति । (ननु द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ हेत्वधिकरणे द्रव्ये द्रव्यत्ववृत्तित्वाभावस्य सत्तादावसत्वेन तत्र तद्वृत्तित्वाभावाधिकरणाभिन्नत्व-सत्त्वादत आह “व्यभिचारिणस्त्विति”, (५) “तादृशि” हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणे, “तादृशाभाववत्त्वं” हेतुतावच्छेदक-

(१) ता इति नास्ति घ पुस्तके ।

(२) वक्त्रिमवृत्तित्वा इति घ पुस्तके ।

(३) कुत्रापि इति नास्ति घ पुस्तके ।

(४) कपाले इति ग पुस्तके ।

(५) () एतद्विज्ञमध्यस्थपाठो नास्ति घ पुस्तके ।

सम्बन्धेन साध्यवृत्तित्वाभाववत्त्वम् । ननु साध्यवृत्तित्ववति (१)
व्यभिचारिणि कथं तदभाव इत्यतः प्रतीतिं प्रमाणयति, “सत्ताया”-
मिति । “एवं”सत्तायां द्रव्यत्ववृत्तित्वाभावे “विशिष्टसत्त्वे” गुण-
कर्माख्यत्वविशिष्टसत्त्वे “अतिरिक्तत्वा”दिति, यद्यपि हेतुतावच्छेद-
कावच्छिन्नहेत्वधिकरण इति विवक्षाया आवश्यकत्वादेवाव्याप्ति-
निरासे विशिष्टस्यातिरिक्तत्वानुधावनमफलम्, अन्यथा इदं स्पर्शवत्
भूतत्वमूर्त्तत्वोभयव्याप्तिः इत्यादावव्याप्तेः (२) केवलहेत्वधिकरणस्या-
काशादेर्भूतत्वादिनिष्ठस्पर्शवृत्तित्वाभाववच्छेदकत्वात् तथापि
सार्वभौमेन विशिष्टनिरूपिताया अधिकरणताया अतिरिक्तत्वा-
नभ्युपगमेन (३) गुणादेरपि विशिष्टसत्त्वाधिकरणत्वमित्यभि-
प्रायेण विशिष्टस्यातिरिक्तत्वाभ्युपगमेनैव सर्वसामञ्जस्यमिति कुत-
स्तथा विवक्षणीयमित्यभिप्रायेणैव तथाभिधानात् । न चोक्त-
भूतत्वमूर्त्तत्वोभयव्याप्तिः उभयत्वादेरपि एकविशिष्टापरत्वरूपत्वे-
नाकाशादिवृत्तिभूतत्वादेरुभयान्यत्वादिति । विशिष्टस्यातिरिक्तत्वं
इति सार्वभौम-मतं न तु प्रकारान्तरेणाव्याप्ति-निरास एव न
सम्भवतीति तथोक्तमिति कश्चित् । “द्वितीयलक्षणे”ति, तत्र वैय-
धिकरण्यपदार्थ-मध्ये साध्यवद्भेदस्य (४) घटकत्वात्तदप्रसिद्धैर्वा-
व्याप्तिरिति भावः (५) ।

(१) साध्यवृत्तित्वं साध्यवृत्तित्ववति सत्त्वेऽख्येव इति घ पुस्तके ।

(२) अव्याप्यापत्तेरिति घ पुस्तके ।

(३) अतिरिक्ताया अनभ्युपगमेन इति ग पुस्तके ।

(४) साध्यवदन्यत्वस्य इति घ पुस्तके ।

(५) तदप्रसिद्धावाव्याप्तेरिति भाव इति ख पुस्तके ।

दीधितिः ।

सत्तायां गुणे न द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिर्हि द्रव्यत्वे गुणे न पृथिवीत्वसमानाधिकरण्यमिति-प्रतीतिवत् सत्तानिष्ठद्रव्यत्वसमानाधिकरण्यावच्छेदकत्वस्य परम्परासम्बन्धेन सामानाधिकरण्यस्य वा अभावं गुणेऽवगाहते न तु सत्तायामेव द्रव्यवृत्तित्वाभावं, सत्ता न द्रव्यवृत्तित्वाभाववती द्रव्यवृत्तित्वाभावो न सत्तावृत्तिरित्यादिसर्वजनसिद्धप्रतीति—वाधितत्वात् । वाधकाभावात्तु संयोगतदभावयोरवच्छेदकभेदेनैकत्व-प्रतीत्या तदुभयोरैकत्र सिद्धिः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“द्रव्यत्वे गुण” इति, द्रव्यत्वस्य गुणावृत्तित्वेन गुणावच्छेदेन तादृशवृत्तित्वाभावस्याभावात्(१)तादृशसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वाभावस्यैव विषयत्वादिति । ननु तादृशप्रतीत्या सामानाधिकरण्यस्यैव प्रतियोगित्वं विषयीक्रियते न तु (२) तदवच्छेदकत्वस्येत्यत आह “परम्परासम्बन्धेन”ति, स्वरूपक (३) यावदाश्रयत्वरूपस्त्वावच्छेदकत्वसम्बन्धेन द्रव्यत्व-सामानाधिकरण्यं द्रव्ये वर्तते ; न तु

(१) स्यासम्भवाच्च इति ग घ पुस्तकयोः ।

(२) तु इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) स्वरूपक इति ख पुस्तके ।

गुण इति, गुणे (१) तादृशसम्बन्धेन तदभाववत्त्वमिति भावः । ननु द्रव्यवृत्तित्वाभावाभावो द्रव्यवृत्तित्वं “सत्ता न द्रव्यवृत्तित्वाभाववती”ति प्रत्ययस्य (२) विषयः, तच्चाव्याप्यवृत्त्येवेति कुतो विरोधः द्रव्यवृत्तित्वाभाववद्भेदप्रत्ययस्त्वसिद्ध एवेत्यत आह “द्रव्यवृत्तित्वाभाव” इति, न च द्रव्यवृत्तित्वाभावो न सत्तावृत्तिरिति प्रतीत्या द्रव्यवृत्तित्वाभावे सत्तावृत्तित्वाभावो विषयी क्रियते, तस्य गुणावच्छेदेनैव सत्तावृत्तितया द्रव्यावच्छेदेन सत्तावृत्तित्वाभावो न विरुध्यते इति वाचं विरुद्धस्वभावयोर्भावाभावयोरेकत्र प्रतीतेरवच्छेदकभेदमादायैव सम्भवात् । प्रकृते च गुणद्रव्यादिरूपावच्छेदकाप्रतीतावपि द्रव्यवृत्तित्वाभावो न सत्तावृत्तिरिति प्रत्ययादिति । नन्वेवं संयोगाभावोऽपि अव्याप्यवृत्तिर्न स्यात् मूले न संयोग इति प्रतीते मूले संयोगावच्छेदकत्वाभावस्यैव विषयत्वमित्यस्यापि सुवचत्वादत आह “वाधकाभावात्त्वि”ति, तत्र संयोगाभावो न द्रव्य (३) वृत्तिरित्यप्रयादिति भावः ।

दीधितिः ।

अतीन्द्रियसाध्यकेऽतीन्द्रिये व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गाच्च, तत्र सामानाधिकरण्याभावस्य प्रत्यक्षत्वासम्भवेनासिद्धेः, न च तदभाववद्बृद्धित्वेन तत्र तदनुमेयं तद-

(१) गुणे इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) प्रत्यक्षस्यैव इति ख पुस्तके ।

(३) द्रव्य इत्यत्र वृत्ति इति पाठः ग पुस्तके ।

वृत्तिभिन्नत्वस्य उपाधित्वात् । किञ्च इदमिदानीमिति प्रतीति-नियामक-विशेषणताविशेषेण हेतुतायां सङ्घे-
तावव्याप्तिः तेन सम्बन्धेनाधिकरणे काले तेन सम्ब-
न्धेन साध्यवृत्तित्वस्य विरहिणोऽप्रसिद्धेः ।

इति श्रीमद् रघुनाथशिरोमणिकृतायां दीधितौ
अनुमानखण्डे सिंहव्याघ्रोक्त-लक्षण-
प्रकरणं समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु द्रव्यवृत्तित्वाभावो न सत्तावृत्तिरिति प्रत्ययो विवादग्रस्त इत्यत आह “अतीन्द्रिये”ति, अन्यतरस्यैन्द्रियकतायां कदाचित् साध्यवृत्तित्वाभावस्य हेतुवृत्तित्वाभावस्य वा प्रत्यक्ष-सम्भव इत्यु-
भयोरती(१)न्द्रियत्वोपादानम् । इदं गुरुत्ववदाकाशाभावादित्यत्रे-
त्यर्थः । ननु तत्र प्रत्यक्षस्यासम्भवेऽपि आकाशाभावो गुरुत्ववृत्ति-
त्वाभाववान् गुरुत्वाभाववृत्तित्वात् रूपाभाववदित्यनुमानं सम्भ-
वतीत्यत आह “न चे”ति, “तत्र” अतीन्द्रिये व्यभिचारिणि “तत्”
तद्वद्वृत्तित्वं (२) “तद्व” दिति, गुरुत्ववृत्तिभिन्नत्वस्याव्याप्य-
वृत्तित्वाभावात् आकाशाभावादौ साधनाव्यापकत्वं रूपाभावादौ

(१) उभयत्वाती इति ख पुस्तके ।

(२) तद्वद्वृत्तित्वाभाववत्त्वं इति ग पुस्तके ।

च साध्यव्यापकत्वमिति भावः । नन्वेवमतीन्द्रिय-संयोगस्या-
व्याप्यवृत्तित्वानुपपत्तिः । तथा प्रत्ययाभावादनुमानस्य चाप्रयो-
जकत्वात् । किञ्चातीन्द्रियसाध्यके व्यभिचारनिर्णय एव कुतोऽनु-
मानादिति यदि, तदा तत एव तद्वृत्तित्वाभावोऽप्यनुमीयताम्
अप्रयोजकत्व-शङ्काया उभयत्र तुल्यत्वादित्यत आह “किञ्चे”ति,
“इद”मित्यादि कालिकसम्बन्धेनेत्यर्थः । कालो घटवान् पटादि-
त्यत्र कालिकसम्बन्धेन पटाधिकरणे काले तेन सम्बन्धेन
साध्यवृत्तित्वस्याभाववतोऽप्रसिद्धेः सम्बन्धान्तरेण कालवृत्तेरपि
कालिकसम्बन्धेनापि तद्वृत्तित्वात् । अवृत्तावभावस्य च निरव-
च्छिन्नत्वात् (१) इति भावः । एतेन महाकालस्यापि तादा-
त्म्येन स्व-सम्बन्धितया तत्रैव साध्यवृत्तित्वाभावस्य (२) प्रसिद्धि-
रिति परास्तं । तदात्म्यसम्बन्धस्यावच्छेदकत्वानियामकत्वाच्च । अत्र
केचित् (३) साध्यवृत्तित्वाभावे यद्वेत्वधिकरणावच्छिन्नत्व-यद्वेतु-
वृत्तित्वोभयाभावस्तत्त्वं विवक्षणीयम् । तेन कालिकसम्बन्धेन हेतु-
तायामवृत्तिनिष्ठसाध्यवृत्तित्वाभावे हेत्वधिकरणकालावच्छिन्न-
त्व-हेतुवृत्तित्वोभयाभावसत्त्वान्नाव्याप्तिः । व्यभिचारिणि व्यभि-
चारनिरूपकहेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वहेतुवृत्तित्वोभयस्य तादृश-
वृत्तित्वाभावे सत्त्वान्नातिव्याप्तिरित्याहुः । तन्न वङ्गिमान् धूमा-
दित्यत्र स्वावयवावच्छेदेन धूमवृत्तिसाध्यवृत्तित्वाभावस्यैव

(१) चानवच्छिन्नत्वात् इति ग घ पुस्तकयोः ।

(२) वृत्तित्वाभाववत्त्व इति ग पुस्तके ।

(३) केचित्तु इति ग पुस्तके ।

रूपादि-निष्ठस्य हेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वेनाव्याप्तेरिति, हेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वस्याव्याप्यवृत्तित्वेन तदभावोपपादने व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गादिति (१) ।

अपरे तु स्वनिष्ठसाध्यवृत्तित्वाभावा(२)नवच्छेदकहेतुतावच्छेदकसम्बन्धीयहेत्वधिकरणकत्वविवक्षया न दोषः । न च वङ्गिमान् धूमादित्यत्र स्वनिष्ठं यत्सामानाधिकरण्यं रूपादिनिष्ठस्यैव तदभावस्य पर्व्वतादेरवच्छेदकत्वादव्याप्तिरिति वाच्यम् । स्वनिष्ठो यः साध्य (३) सामानाधिकरण्याभावः तदनवच्छेदकत्वस्योक्तत्वात् । यद्यपि धूमवृत्ति-तदभावस्यापि रूपादि-निष्ठतदभावाभिन्नस्यावच्छेदकमेव हेत्वधिकरणं पर्व्वतादि, तथापि तदभावस्य रूपादि-वृत्तित्व एवावच्छेदकं पर्व्वतादि न तु धूमादि वृत्तित्व इति नोक्तदोषः । न च पर्व्वतीयधूमस्यापि कालिकसम्बन्धेन महानस-वृत्तितया महानसे पर्व्वतीयधूमे न वङ्गिमद्वृत्तित्वमिति प्रत्ययात् हेतुवृत्ति-तदभावस्यावच्छेदकमेव महानसादिकं हेत्वधिकरणमित्यव्याप्तिरिति वाच्यं स्ववृत्ति-तदभावानवच्छेदकस्वाधिकरणकत्वस्य विवक्षितत्वात् । प्रकृते च पर्व्वतीयधूमवृत्ति-तदभावस्यानवच्छेदकमेव हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन पर्व्वतीय-धूमाधिकरणं पर्व्वतादिकमित्याहुः ।

(१) इति इति नास्ति ख पुस्तके ।

(२) साध्यासामानाधिकरण्या इति ग पुस्तके ।

(३) साध्य इति नास्ति ख पुस्तके ।

अत्रास्मद्गुरुचरणाः । इदं पार्थिवपरमाणुत्वाभाववत्पर-
माणुत्वाभावादित्यादावव्याप्तिः अत्र परमाणुत्वाभावस्य कालि-
कादिसम्बन्धेनाधिकरणे कालादौ तस्य दैशिकसम्बन्धेनापि
वृत्तित्वेन तादृशसाध्यवृत्तित्वाभावस्य हेतुवृत्तित्वाभावात्,
परमाणौ च कालिकसम्बन्धेनापि तस्यावृत्तेः, परमाणोः
कालोपाधित्वाभावात् । न च मूर्त्तमात्रस्य दिगुपाधित्वात्
परमाणोर्दिगुपाधितया परमाणुत्वाभावाधिकरणत्वात् तदव-
च्छेदेन परमाणुत्वाभावे पार्थिवपरमाणुत्वाभाववृत्तित्वाभावः
प्रसिद्ध एवेति वाच्यं कालिकसम्बन्धवदैशिकसम्बन्धस्यातिरिक्तस्या-
भावात्, कप्तानामेव संयोगादीनामिहेति प्रत्यय-प्रमाणकत्वात्
(१) परमाणौ च परमाणुत्वाभावस्य कप्तसम्बन्धानामभावात् ।
यदि च कालिकसम्बन्धवत् दैशिकसम्बन्धोऽप्यतिरिक्तोऽभ्युपेयते
तदापि यस्य यत्र तथा प्रतीतिस्तत्रैव तस्य तादृशः सम्बन्धः
कल्प्यते, न चेह परमाणौ परमाणुत्वाभाव इति प्रतीतिरस्ति ।
यदि च घटे घटत्वाभाव इति प्रतीत्यभावेऽपि इदानीं घटत्वाभाव
इति प्रतीत्या यथा घटे घटत्वाभावो विषयीक्रियते तथा परमाणौ
परमाणुत्वाभाव इति प्रतीत्यभावेऽपि इह परमाणुत्वाभाव इति
प्रतीत्या परमाणवपि दैशिक-विलक्षण-सम्बन्धेन परमाणुत्वा-
भावो विषयीक्रियत इत्युपेयते (२) तथापि आकाशत्वाभाव-
वत् आत्माकाशान्यतरत्वाभावादित्यादावव्याप्तिर्विज्ञलेपायितैव ।

(१) प्रत्ययनियामकत्वात् इति ग पुस्तके ।

(२) इत्युच्यते इति ग पुस्तके ।

आकाशस्याजन्यत्वेनामूर्त्तत्वेन च केनापि सम्बन्धेन हेतोरनधिकरणत्वादित्याहुः । *

परे तु, हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमद्वृत्तिर्यः साध्यवद्वृत्तित्वाभावः तदनवच्छेदकत्वं हेत्वधिकरणस्य वाच्यं, तेन पार्थिवपरमाणुत्वाभाववत्परमाणुत्वाभावादित्यादौ पार्थिवपरमाणुवृत्तौ तादृश-घटत्वाभावे वर्त्तमानस्य पार्थिवपरमाणुत्वाभाववद्वृत्तित्वाभावस्यानवच्छेदकमेव परमाणुत्वाभावरूपहेत्वधिकरणमिति न कोपि दोषः । एवमाकाशत्वाभाववत् आत्माकाशन्यतरत्वाभावा-(१)दित्यादावपि । न चोक्त-क्रमेण धूमादावव्याप्तिर्हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमद्वृत्तिर्यस्तदभावस्तदनवच्छेदकं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन तस्य (२) हेतोश्चाधिकरणम् इति विवक्षितत्वात् । भवति हि महानसावच्छेदेन पर्वतीयधूमे यस्तदभावस्तदनवच्छेदकं पर्वतीयधूमाधिकरणम् । एवं तादृश-घटत्वाभावाधिकरणस्य हेतुभूतपरमाणुत्वाभावाधिकरणस्य च पटादेः पार्थिवपरमाणुत्वाभाववद्वृत्तित्वाभावानवच्छेदकत्वान्न तत्राव्याप्तिरिति । यद्वा स्वाधिकरणावच्छिन्न-स्ववृत्त्यभावत्वावच्छेदेन साध्यवद्वृत्तित्वप्रतियोगिताकत्वाभाववत्त्वं, स्वाधिकरणावच्छिन्न-स्ववृत्त्यभावप्रतियोगितानवच्छेदकसाध्यवद्वृत्तित्वत्वकत्वं (३) वा

(१) आत्माकाशन्यतरत्वाभावात् इति नास्ति ष पुस्तके ।

(२) तस्य वृत्तिमत इत्यर्थः ।

(३) स्वाधिकरणावच्छिन्न-स्ववृत्त्यभावप्रतियोगितानवच्छेदकं यत्साध्यवद्वृत्तित्वत्वं इति ष पुस्तके ।

विवक्षितम् । परमाणुत्वाभावाद्वा च स्वाधिकरणीभूतघटाद्यव-
च्छिन्न-स्ववृत्ति-(१) पटवृत्तित्वाभावे पार्थिव-परमाणुत्वाभाववृत्ति-
त्वत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिकत्वाभावात् नाव्याप्तिः । व्यभिचारि
वृत्त्यभावान्तरस्य साध्यवृत्तित्व-प्रतियोगिकत्वाभावात् अवच्छेदे-
नेति । यद्यपि उत्पत्ति-कालावच्छेदेन पर्वते वज्रिमहृत्ति-
त्वाभावोऽधूमेऽप्यस्ति, पर्वते उत्पत्ति-काले धूमे न वज्रिमत्संयुक्त-
त्वम् (२) इत्यनुभवात्, तथापि हेत्वधिकरण-मात्रावच्छिन्न-हेतु-
वृत्त्यभाव इति विवक्षणीयम् । प्रकृते तु वज्रिमहृत्तित्वाभावे (३)
उत्पत्ति-कालस्याप्यवच्छेदकत्वात् नाव्याप्तिः ।

यत्तु उत्पत्ति-कालावच्छेदेन धूमस्य पर्वतेऽवृत्तित्वाद्वा
तत्कालावच्छेदेन तत्र साध्यवृत्तित्वाभाव इति तत्र घटो गन्ध-
वान् पृथिवीत्वादित्यादौ उत्पत्ति-कालावच्छेदेन घट-वृत्तौ पृथि-
वीत्वे तदवच्छेदेन गन्धवृत्तित्वस्यासम्भवादव्याप्तेः, तस्मात् यथोक्त-
मेव सम्यक् ।

परं तु पर्वते रूपे वज्रिमत्संयुक्तत्वं नास्तीति प्रतीति-बलात्
पर्वतादेरवच्छेदकत्वं विषयीक्रियते, तत्र पर्वत-रूपयोरपि समवायः
सम्बन्ध-विधयाऽवच्छेदकः, अन्यथा पर्वतावृत्ति-पदार्थेऽपि वज्रि-
महृत्तित्वाभावे पर्वतस्यावच्छेदकत्वापत्तिः । अतएवोक्तं सम्ब-
न्धान्तरेण वर्तमाने सुलभ इति । तथाच हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेन

(१) स्ववृत्ति इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) वज्रिमहृत्तित्वमिति ग पुस्तके ।

(३) वज्रिमहृत्तित्वाभावे इति नास्ति ग च पुस्तकयोः ।

यद्वेत्यधिकरण-निष्ठहेतुतावच्छेदक-सम्बन्धे साध्यवद्भूतित्वाभावाव-
च्छेदकत्वाभावस्तद्वेतुत्वमुक्त-लक्षणार्थः । महानसे पर्वतीय-धूमे
वह्निमद्भूतित्वं नास्तीति प्रतीति-बलात् पर्वतीय-धूमे वह्निमत्सं-
युक्तत्वाभावे यन्महानसस्यावच्छेदकत्वं तत्र महानस-पर्वतीय-
धूमयोः कालिक-सम्बन्ध एव सम्बन्ध-विधयाऽवच्छेदकत्वं न तु
संयोग इति नाव्याप्तिः । व्यभिचारिणि तु व्यभिचार-निरूपकाधि-
करण-सम्बन्धस्यैव तादृशस्य साध्यवद्भूतित्वाभावावच्छेदकत्वान्नाति-
व्याप्तिः । शेषं दर्शित-दिशावसेयम् इत्याहुः (१) ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे अनु-
मानखण्डे सिंह व्याघ्रोक्त-लक्षण-प्रकरणं समाप्तम् ।

अथ व्याप्तिवादे व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-
प्रकरणे तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथेदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ समवायितया
वाच्यत्वाभावो घट एव प्रसिद्धः । व्यधिकरण-धर्माव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावस्य * केवलान्वयित्वात् । न
चैवं घट एव व्यभिचारः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-प्रति-
योगिताकाभाववद्भूतित्वं हि व्यभिचारः, न च वाच्य-
त्वाभावस्तादृशो घट इति चेत् तर्हि तादृशसाध्याभाव-
सामानाधिकरण्याभावो व्याप्तिस्तथा चाप्रसिद्धिः । प्रति-
योग्यवृत्तिश्च धर्मी न प्रतियोगितावच्छेदकः, तद्विशिष्ट-
ज्ञानस्याभाव-धी-हेतुत्वात्, अन्यथा निर्विकल्पादपि
घटो नास्तीति प्रतीत्यापत्तेः । गवि शश-शृङ्गं नास्तीति

* व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वञ्च अवच्छेदकतावदनुयोगि-
तावत्त्वम्, अनुयोगितायामवच्छेदकतावत्त्वञ्च खनिष्ठावच्छेदकताकभेदवत्त्व-
सम्बन्धेन, खनिष्ठावच्छेदकत्वञ्च खनिरूपितप्रतियोगितानिरूपकत्व-स्वाश्रयवृत्ति-
प्रतियोगितानिरूपकत्वोभयसम्बन्धेन, स्वाश्रयवत्त्वं स्वावच्छेदकसम्बन्धेन । यद्वा
अवच्छेदकताविशिष्टानुयोगितावत्त्वमेव तत्त्वं, वैशिष्ट्यं निरुक्तोभयसम्बन्धेन ।
केचित्तु अवच्छेदकताविशिष्टान्यप्रतियोगिताकत्वमेव तत्त्वं, वैशिष्ट्यं खनिरूपितत्व-
स्वाश्रयवृत्तित्वोभयसम्बन्धेनेति प्राहुः ।

प्रतीतेरसिद्धेः, शश-शृङ्गं नास्तीति च शशे शृङ्गाभाव
इत्यर्थः ।

इति श्रीमद्भट्टेशोपाध्याय-कृते तत्त्वचिन्तामणी अनु-
मानखण्डे व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-
प्रकरणं समाप्तम् ।

अथ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-प्रकरणे दीधितिः ।

“समवायितये”ति, वाच्यत्वं यथा न समवायि
तथा वक्ष्यते । घटादि-समवायितयेत्यर्थं इत्यप्याहुः ।
प्रमेय-साध्यके च भावत्वेनाभावानां अभावत्वेन भावानां
वह्नित्वेन निर्व्वज्जी अवृत्ति-मात्र-वृत्ति-गगनत्वादिना
विरुद्ध-घटत्व-पटत्वाभ्याञ्च सर्व्वत्र प्रमेयमात्रस्याभावः
सुलभः ।

अथ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-प्रकरणे दीधिति-प्रकाशः ।

ननु अस्मात् शब्दादयमर्थो बोद्धव्य इत्याकारिकेश्वरेच्छैव
वाच्यत्वं, सा च ईश्वरे समवेता, समवायिनी चेच्छात्वादेरतः कथं
समवायित्वं तद्व्यधिकरण-धर्म इत्यत आह “वाच्यत्वं यथे”ति,
वाच्यत्वं नेश्वरेच्छामात्रं, ईश्वरं दूषयतामपि शाब्द-बोधोदयात्
अतिप्रसङ्गाच्च, किन्तु पदार्थान्तरं, तच्च न समवेतं अभावा-

दावपि सत्त्वात्, किन्तु वैशिष्ट्याख्येनातिरिक्त-सम्बन्धेनैव (१) वर्तत इति भावः ।

यत्तु वाच्यत्वं नेश्वरेच्छामात्रं घट-शब्दस्यापि पट-शक्तत्व-प्रस-
ङ्गात्, किन्तु घटशब्दकरणकत्वविशिष्टघट-बोधविषयकेच्छा, सा च
विशिष्टा न समवायिनी न वा समवेतेति; न चैवं केवलान्वयित्वा-
नुपपत्तिः तत्-पदादि (२) वाच्यत्वस्य तथात्वादिति तन्न ।
एकस्यैव समवायस्य पृथिव्याद्यवच्छेदेन रूपादि-सम्बन्धतावदे-
कस्या एवेच्छाया घटत्वविशिष्टाद्यवच्छेदेन घट-पद-सम्बन्धता-
सम्भवादिति । स्वयं वक्ष्यमाण-स्व-पर-साधारण यावल्लक्षणेभु प्रमेय-
साध्यके व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावं प्रदर्शयति — “भावत्वेने”ति,
तत्र यद्यपि घटत्वेन वाच्यत्वाभावमादाय स्वीकृतं प्रथम-लक्षणं,
वाच्यत्वत्वेन घटाभावमादाय द्वितीयं च सङ्गतमेव ; तथापि साध्य-
तावच्छेदक-समनियत-प्रतियोगिताकाभाव-घटित-सार्वभौमीय-
लक्षण-साधारण्यार्थमयमारम्भ इति भावः । तत्राभाववान् भाववान्
वा मेयत्वादित्यत्राभावत्वादि-समनियत-प्रतियोगिताकाभावं दर्श-
यति “भावत्वेने”त्यादिना । यद्वा प्रमेयत्वावच्छिन्न-साध्यक एव
समनियताभावैक्य-मते भावत्वेन योऽभावाभावः स एवाभावत्वेन
भावाभाव इति भवति प्रमेयत्व-समनियत-प्रतियोगिताक इति
भावः । ननु समनियताभावैक्य-मते वङ्गिमान् धूमादित्यत्र
वङ्गित्व-समनियत-प्रतियोगिताकाभावस्याप्रतिज्ञा लक्षणाव्याप्तिः

(१) एव इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) आदि इति नास्ति ग पुस्तके ।

घटत्वेन वङ्गाभावस्यापि घटत्वेन पटाभावाभिन्नत्वात् । अत एका-
वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन समनैयत्यं वाच्यम् । तथाच कथं
भावत्वाभावत्व-रूपावच्छेदक-द्वयावच्छिन्न-प्रतियोगितामादाय
लक्षण-सङ्गतिरित्यरुचे स्थैवाह “वङ्गित्वेने”ति, जलद्वदे वङ्गित्वेन
किमपि प्रमेयं नास्तीति प्रतीत्या प्रमेयमात्रस्यैव प्रतियोगित्वाव-
गाहनादिति भावः । ननु प्रमेयवान् वङ्गेरित्यलोक्ताभावो न
साधन-समाधिकरण इत्यत आह “अवृत्तौ”ति, गगनत्वादेरपि
कालिकादि-सम्बन्धेन घटादि-वृत्तित्वादाह “अवृत्तिमात्रवृत्तौ”ति,
तथा चावृत्तिमात्रवृत्तिता-नियामकसम्बन्धमेव प्रतियोगितावच्छे-
दकीकृत्य तथाऽभावो ग्राह्य इति भावः । गगनत्वेन किमपि प्रमेयं
नास्तीति प्रतीति सूचनाय गगनत्वादिनेति । ननूक्तप्रतीत्या प्रमेय-
मात्रस्य प्रतियोगित्वावगाहनं न सर्व-जन-सिद्धं, तथात्वेऽपि वा प्रमे-
यवान् वाच्यत्वादित्यादौ वङ्गित्व-रूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव-
समुदायाधिकरणप्रसिद्ध्याऽव्याप्ति-भयेन स्व-(१)
न्यूनवृत्ति-स्व-(२)समानाधिकरण-धर्मानवच्छिन्न-प्रतियोगितायाः
साध्यतावच्छेदक-समसैतयत्यं विवक्षणीयम् (३) । तथाच कथमेवं
विधाभावमादाय-लक्षण-गमनमत आह “विरुद्धे”ति, घटत्व-पटत्वो-
भयोरपि कालिकसम्बन्धेन सामानाधिकरण्य-सत्त्वादाह “विरु-
द्धे”ति विरोधिता-नियामक-समवायादेः प्रतियोगितावच्छेदकता-

(१) स्व इति नास्ति घ पुस्तके ।

(२) स्व इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) विवक्षणीयमवश्यमिति ग, । वाच्यमवश्यम् इति घ पुस्तके ।

वच्छेदकत्व-प्रापकम् । इदमुपलक्षणं घटत्वादिकमपि संयोगेन मेयसामान्यावृत्तीति तेन सम्बन्धेन घटत्वादवच्छिन्नप्रतियोगिता-
कमेय-सामान्याभावोपि * बोद्धव्यः (१) ।

अथ शिरोमणि-कृत व्याप्तिलक्षण-प्रकरणे दीधितिः ।

ननुपारिभाषिकमेवाव्यभिचरितत्वं, तथा हि यत्
समानाधिकरणाः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-व्यापकता-
वच्छेदक-प्रतियोगिताका यावन्तोऽभावाः प्रतियोगि-
समानाधिकरणास्तत्त्वम् ।

शिरोमणिकृतलक्षणे दीधिति-प्रकाशः ।

पारिभाषिकमेवेत्येवकारेण योगानादरः (२) सूचितः ।
“यदि”ति, यत्पदं हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न-हेतु-परं, तेनायमात्मा-
घटान्यत्वेसत्यात्मघट-संयोगादित्यत्र हेतु-समानाधिकरणस्यात्मत्वा-
भावस्य स्व-विशिष्ट-प्रकृत(३)हेत्वधिकरणाप्रसिद्धावपि नाव्याप्तिः ।
न च ज्ञानादि-वृत्तेरात्मत्वादभावस्यापि स्वाश्रय-समवायादि-सम्ब-
न्धेनात्म-वृत्तित्वात् स्व-विशिष्ट-हेत्वधिकरणस्य नाप्रसिद्धिरिति वाच्यं
विशिष्ट-प्रतीति-नियामक-विशेषस्यैव सम्बन्धत्वात्, न चानेन

* अपिना गगनादिना प्रमेयाभावस्यापि ग्रहणं सूचितम् ।

(१) बोध्यः इति घ ।

(२) योगार्थस्यानादरः इति घ । तत्र सूचित इति नास्ति ।

(३) प्रकृत इत्यत्र हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न इति ग, घ पुस्तकयोः ।

सम्बन्धेनात्मनि आत्मत्वाभाव-विशिष्ट-बुद्धि(१)रस्ति, अतएव स्फटि-
कादि-भिन्ने सन्नपि लौहित्यस्य स्वाश्रय-संयोगो न सम्बन्धः, किन्तु
स्फटिकादावेवेति । एतेन एक-कालीनत्व एकज्ञान-विषयत्वा-
दिना सम्बन्धेन सर्वस्यैव सर्वत्र सत्वात् यत् समानाधिकरणा
इत्यस्य वैयर्थ्यमिति प्रत्युक्तं । न च यत्-समानाधिकरणा इत्यत्र(२)
साध्य-समानाधिकरणा इति कथं नोच्यतां, सत्तावानात्मत्वात्
प्रमेयवानात्मत्वादित्यादौ गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्ताभावस्य सम-
वायावच्छिन्न प्रमेयाभावस्य च तादृशस्य स्व-विशिष्ट-हेत्वधिकरणा-
प्रसिद्धाऽव्याप्तिरिति तन्नोक्तम् । अत्र साध्यनिष्ठा व्याप्यता सम्बन्ध-
सामान्येन वाच्या । न च समवायेन ज्ञान-साध्यके द्रव्यत्वाद्भि-
हेतावतिव्याप्तिः विषयतया तस्य केवलान्वयित्वेन केवलान्वयि-
निष्ठ-प्रतियोगिताया एव तद्व्यापकतावच्छेदकत्वेन तादृशभावस्य
प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वादिति वाच्यं प्रतियोगि-सामानाधि-
करण-दले साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यनिष्ठा या व्याप्यता
तन्निरूपित-व्यापकता-घटक-यावत्-सम्बन्धेन प्रतियोगि-सामानाधि-
करणस्यावश्यं विवक्षणीयत्वेनैवानतिप्रसङ्गात् (३) । समवायेन
ज्ञानादि-व्यापकस्य ज्ञानादे(४)रभावस्य हेत्वधिकरणावच्छेदेन
निरुक्त(५)प्रतियोगि-सामानाधिकरणाभावात् । यदि च संयोग-

(१) बुद्धिरित्यत्र धीरिति पाठ ग, घ पुस्तकयोः ।

(२) यत्समानाधिकरणा इत्यत्र इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) विवक्षणीयत्वात् तेनैवानतिप्रसङ्गात् इति घ पुस्तके ।

(४) ज्ञानादेरित्यत्र इच्छादेरिति पाठः घ पुस्तके ।

(५) निरुक्त इति नास्ति क, ग पुस्तकयोः ।

समवायादि-साधारणं सम्बन्धत्वं नैकं अन्यतमत्वेन तादृशसम्बन्धानां प्रवेशे गोरवं, यत्किञ्चित्सम्बन्धेन साध्य-निष्ठ-व्याप्यताभिधाने चाय-मात्मज्ञानादित्यत्र कालिक-सम्बन्धेनात्मत्वस्य व्यापकं जन्य महा-कालान्यतरत्वं तदभावस्य हेतु-समानाधिकरणस्य प्रतियोगिनः समवायेनात्मत्वनिष्ठव्याप्यतानिरूपितव्यापकताघटकसम्बन्धाप्रसि-द्धाऽव्याप्तिरिति विभाव्यते तदा साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्याप्यता बोध्या । एवं च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यता-वच्छेदकावच्छिन्नसाध्यवद्बुद्ध्यभावप्रतियोगितानवच्छेदिका यद-भावप्रतियोगिता तादृशाभावइत्यर्थः, तेन गुणकस्मान्यत्वविशिष्ट-सत्तावान् जातेरित्यादौ द्रव्यत्वाद्यभावस्य तादृशस्य प्रतियोग्य-समानाधिकरणत्वान्नातिव्याप्तिः । धूमवान् वज्जेरित्यादौ धूमा-भाव-प्रतियोगितायाः स्वरूपसम्बन्धात्मक-तत्तद्व्यक्ति-स्वरूपाया धूम-व्यापकतानवच्छेदकत्वेऽप्ययोगोलकान्यत्वाद्येकव्यक्ति-निष्ठ-प्रतियोगिताया एव तथात्वात् अयोगोलकान्यत्वाभावादेः प्रति-योग्यसमानाधिकरणत्वादेव नातिव्याप्तिः । वज्जिमान् धूमादि-त्यादौ च घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक-द्रव्यत्वाभावमादाय लक्षण-समन्वयः । घटत्वावच्छिन्नद्रव्यत्वाभावप्रतियोगित्वेन पटो नास्ती-त्यादि-क्रमेण प्रतियोगितामात्रस्यैव व्यधिकरणतया साध्यवन्निष्ठा-भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेन साध्यवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितानव-च्छेदक-प्रतियोगिताया अप्रसिद्धेर्वारणाय साध्यवन्निष्ठाभावे प्रति-योगि-व्यधिकरणत्वं देयम् । तदर्थश्च न प्रतियोगि-समानाधिकरण-भिन्नत्वं, गोत्वत्वेन गोत्वाभावादेरपि गोत्वत्वेन किमपि प्रमेयं

नास्तीति प्रतीति-सिद्धाभाव-समनैयत्येन तदात्मकतया प्रतियोगि-
व्यधिकरणाभावाप्रसिद्धेः । नापि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
समानाधिकरण-भिन्नत्वं तदर्थः व्यापकत्वस्य सम्बन्धविशेषनिय-
न्विततया येन सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-समानाधि-
करणभिन्नस्य साध्यवन्निष्ठाभावस्य प्रतियोगितानवच्छेदिकाप्रति-
योगिता स एव व्यापकता-घटकसम्बन्धो वाच्यः । तथा च
संयोगेन द्रव्यत्वमपि वङ्गि-व्यापकं स्यात्, वङ्गिमन्निष्ठस्य संयोगेन
द्रव्यत्वाभावस्य तेन सम्बन्धेन द्रव्यत्वाधिकरणाप्रसिद्धा प्रतियोगि-
वैयधिकरणा-भावात् । तथाच तेन सम्बन्धेन द्रव्यत्वाद्यभावस्य
प्रतियोगि-सामानाधिकरणाभावादसम्भव इति । न च संयोगेन
स्य प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-समानाधिकरणं यद्यत्तद्भिन्नत्वं
संयोगेन द्रव्यत्वाभावे वर्तते एवेति वाच्यम् । संयोगेन द्रव्यत्वाभाव
स्यापि घटत्वेन वङ्गभावाभिन्नतया घटत्वावच्छिन्न-समानाधि-
करणत्वेन तद्भिन्नत्वाभावात् । न चैवं संयोगेन द्रव्यत्वाभावस्य
वङ्गिरूप-प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वान्नासम्भव इति वाच्यम् ।
एवमपि सत्तावान् जातेरित्यत्रोक्त-क्रमेण सत्तां प्रत्यपि संयोगेन
द्रव्यत्वादेर्व्यापकत्वेन तदभावस्य गुणादौ हेत्वधिकरणे संयोगेन
प्रतियोगि-सामानाधिकरणाभावादव्याप्तेः । व्यापकत्वाभिमतस्य
तेन सम्बन्धेन वृत्तिमत्त्व-विवक्षणेऽपि संयोगादेरपि सत्तां प्रति
व्यापकतया गुणादौ तदभावस्य प्रतियोगि-सामानाधिकरणा-
भावात्, सत्तावान् जातेरित्यत्राव्याप्तेरपरिहारात् । तस्मात्
यत्सम्बन्धसामान्ये यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिक-

त्व-साध्यवद्यत्किञ्चिद्व्यतिथ्यनुयोगिकत्वोभयाभावः तद्व्यतिथ्योगिताव-
च्छेदक-भिन्ना या, येन सम्बन्धेन यादृशप्रतियोगितावच्छेदक-
विशिष्टानधिकरणं यत्साध्याधिकरणं तादृशप्रतियोगितावच्छेदक-
भिन्ना तेन सम्बन्धेन वृत्तिमन्निष्ठा वा या प्रतियोगिता, सा तेन
सम्बन्धेन व्यापकतावच्छेदिका । वस्तुतस्तु साध्यवन्निष्ठप्रति-
योगिताया यत्सम्बन्धावच्छिन्नायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदि-
का या प्रतियोगिता सा तेन सम्बन्धेन तथेति वाच्यम् । साध्य-
वन्निष्ठत्वं चाभावस्य दैशिकविशेषणता-विशेषेण । तेनायं घट-
एतद्वट-पटान्यतरत्वादित्यादौ व्यभिचारनिरूपकाधिकरणैतत्-
पटान्यत्वादेरभावस्य कालिकसम्बन्धेन घटे वृत्तावपि नैतत्-
पटान्यत्वस्य घटत्व-व्यापकत्व-क्षतिः । अनवच्छेदकत्वं चाव-
च्छेदकत्वावच्छिन्नावच्छेदक-भेदः । तेन घटादिनिष्ठप्रतियोगि-
तायां अवच्छेदकत्वेन घटादिभेद-सत्वेऽपि न क्षतिः । न च
घटत्वावच्छिन्नद्रव्यत्वाभाव-प्रतियोगितया द्रव्यत्व-वक्त्री न स्त
इति प्रतीतिसिद्धाभावप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनैवाव-
च्छेदकत्वात्तादृशप्रतियोगितानां कथं व्यापकतावच्छेदकत्व-
मिति वाच्यम् । अवच्छेदकपदेनावच्छेदकत्वपर्व्याह्यधिकरणत्वस्य
विवक्षणात्, तत्पर्याप्तश्च न प्रकृतप्रतियोगितायामन्यथा
तादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नद्रव्यत्ववति तदभावाप्रत्यय-
प्रसङ्गात् । किन्तु तद्व्यतिथ्योगितायां द्रव्यत्व-वक्त्रि-वृत्तिद्वित्वे
चेति ध्येयम् । यथा चैवं स्व-विशिष्टपदं न व्यर्थं तथा तत्रैव
प्रपञ्चयिष्यते ।

दोषितिः ।

सर्वत्र वाचात्वाद्यभावस्य तथात्वात् यावच्चोपादानं, अतएव भूतत्व-मूर्त्तत्वोभयवान् मूर्त्तत्वादित्यादौ द्वित्वावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वेऽपि (१) भूतत्व-मनोऽन्यत्वाद्यभावस्यातथात्वान्नातिप्रसङ्गः । साधन-समानाधिकरणस्य गोत्वाद्यभावस्य तत्तत्साध्य-व्यक्त्यभावस्य चातथात्वात् साध्यतावच्छेदकेत्यादि । येन सम्बन्धेन हेतुस्तेनैव तदधिकरणं बोध्यं, तेनात्मत्वे साध्ये समवायेन हेतोर्ज्ञानस्य विषयतयाधिकरणे घटादौ वर्त्तमानस्य साध्याभावस्यातथात्वेऽपि न क्षतिः । एवं दलान्तरेऽपि सम्बन्ध-भेद-निवन्धनो दोषः सम्बन्धैक्य-विवक्षया निरसनीयः ।

दोषिति-प्रकाशः ।

यावत्पदं विनाऽतिव्याप्तिरेव भवति नासम्भवोऽव्याप्तिर्वेति (२) प्रदर्शयितुमाह “सर्वत्रे”ति “सर्वत्र” सर्वाधिकरणावच्छेदेन,

(१) सामानाधिकरण्येऽपि इति सोसाइटी-सुद्धितपुस्तके ।

(२) नाव्याप्तिरसम्भवो वा इति ग पुस्तके ।

तथाच स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेनेत्यस्यापि सत्त्वं प्रदर्शित-
मिति भावः । “तथात्वात्” प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वात् ।
ननु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावः, साध्य-
तावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकाभावो वा (१) कथं नोक्त इत्यत
आह “अतएवे”ति, निरुक्ताभावे यावत्त्व-विशेषण-दानादेव (२) ।
ननु भूतत्वं वहिरिन्द्रियग्राह्यजातीय-विशेषगुणवत्त्वं, तस्य चोत्पत्ति
कालावच्छेदेन घटादावभावात्प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वाघटितं साध्य-
व्यापकत्वं न सम्भवतीत्याह “मनोन्यत्वे”ति, केचित्तु साध्य-
प्रतियोगिकमभावमादायापि नातिव्याप्तिरिति कैमुतिक न्याये-
नाह मनोन्यत्वेत्याहुः, गोत्वाभावस्य साध्याभावेत्यनेनैव वारणा-
दाह “तत्तत्साध्ये”ति, वज्रिमान् धूमात् जातिमान् सत्त्वादित्यादौ
तत्तद्वज्रभावस्य तत्तज्जात्यभावस्य च स्वविशिष्टहेत्वधिकरणाव-
च्छेदेन प्रतियोगि-समानाधिकरणाभावात् अव्याप्तिरित्यर्थः ।
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकप्रतियोगिकेत्युक्तावपि तथा, तत्त-
द्वज्रेः प्रमेयत्वादिना वज्रित्वावच्छिन्न-व्यापकत्वात् । न च तत्र-
प्रतियोगितानां प्रमेयत्वादिना तद्व्यापकतावच्छेदकत्वमपि, तादृशा-
भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावस्य केनापि रूपेणासत्त्वा (३)
दिति । वज्रिमान् धूमादित्यत्र चरमक्रियाभावाभावस्य धूमा-

(१) व्यापकप्रतियोगिताको वा इति ग पुस्तके ।

(२) विशेषणादेव इति ग पुस्तके ।

(३) असत्त्वादित्यत्र असम्भवात् इति ग पुस्तके ।

धिकरणमहाकालवृत्तिनिरुक्तरूपशालिनः चरमक्रियात्मकस्य पर-
माणुमहाकालादेः संयोगेन धूमाधिकरणत्वसम्भवेन स्वविशिष्ट-
हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वसम्भवादव्याप्तेर-
सम्भवात् “आत्मत्वे साध्य” इत्युक्तम् । न च परमाण्वादिकं न
संयोगेन धूमाधिकरणं तत्संयोगस्य वृत्त्यनियामकत्वादिति वाच्यं
परमाणौ धूम इत्याद्यानुमानिक-प्रतीति-सत्त्वात् । न चानु-
मानमप्रयोजकमिति वाच्यम् । तथाप्यव्याप्तेरनिर्णयेन तद्वारक-
विशेषणदानानौचित्यात् । केचित्तु अत्र साध्याभावस्याव्याप्यवृत्ति-
त्वेन (१) प्रतियोगिसमानाधिकरण्यान्नाव्याप्तिस्तुमादाय सम्भवतीति
आत्मत्वे साध्ये इत्युक्तमित्याहुः । ननु सुखवानात्म महाकालान्य-
तरत्वादित्यत्रातिव्याप्तिः, सर्वेषामेव तादृशाभावानां स्वविशिष्ट-
हेत्वधिकरणीभूत-महाकालावच्छेदेन कालिकसम्बन्धेन प्रति-
योगि-समानाधिकरणत्वात्, न चात्मनोऽपि तादात्म्येन सुख(२)-
व्यापकतया आत्माभावस्यापि तादृशत्वात्तस्य च काले आत्म-
समानाधिकरण्याभावान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । आत्मनोपि
काले वृत्त्यनियामकसम्बन्धेन सत्त्वात्, अन्यथा सदातनत्व-
कारणत्वादिकं न स्यात् । तस्य काल-वृत्तित्व-घटितत्वात् ।
एवमपि सुखवान् आत्म-घटान्यतरत्वादित्यत्रातिव्याप्तिः, अत्र
घटादौ संयोगेनात्मनो वृत्तेरित्यत आह “दलान्तरेऽपौ”ति,
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्यनिष्ठ-

(१) साध्याभावस्याव्याप्यवृत्तेरिति च पुस्तके ।

(२) सुख इत्यत्र साध्य इति पाठः च पुस्तके ।

व्याप्यता-निरूपितव्यापकता-घटकसम्बन्ध-प्रतियोगिसामानाधिक-
रण्य-घटकसम्बन्धयोरैक्यविवक्षयेत्यर्थः । तेन धूमवान् धूमकालीन-
वक्त्रेरित्यादावयोगोलकान्यत्वाभावादेरपि सम्बन्धसामान्येन धूम-
निष्ठव्याप्यतानिरूपित-व्यापकता-घटकसम्बन्धसामान्येन प्रति-
योगि-सामानाधिकरण्येऽपि न क्षतिः । एवं यत्किञ्चित् सम्बन्धा-
वच्छिन्नव्याप्यतानिरूपितव्यापकता-घटकेन कालिकादि-सम्बन्धेन
स्व-विशिष्टहेत्वधिकरणवच्छेदेन प्रतियोगि-सामानाधिकरण्य-
सत्त्वेपि नातिव्याप्तिः । न वा विशिष्टसत्तावान् गुणवत्त्वा-
दित्यादौ विशिष्टसत्ता-व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य द्रव्य-
त्वाभावस्य कालिकसम्बन्धेन हेतु-समानाधिकरणस्य प्रति-
योगिनि द्रव्यत्वे शुद्ध सत्तानिष्ठव्याप्यतानिरूपितव्यापकता-घटक-
सम्बन्धाप्रसिद्धाऽव्याप्तिः । वस्तुतस्तु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन
साध्यतावच्छेदकविशिष्ट-साध्यवन्निष्ठाभावीय यद्यत्सम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगितानवच्छेदक-प्रतियोगिताका ये येऽभावा स्तेन तेन
सम्बन्धेन प्रतियोगि-समानाधिकरणा इत्यर्थात् व्यापकता-
घटकत्वेन न सम्बन्धानां प्रवेश इति । यद्यत्सम्बन्धेति कर-
णाच्च इदमीश्वर-ज्ञानमीश्वर-सविषयकत्वादित्यत्र व्यभिचाराधि-
करणीभूतेच्छान्यत्वादेर्विषयितया दैशिकविशेषणतया चेश्वर-
ज्ञानत्व-व्यापकत्वेन तदभावस्येच्छायां व्यापकता-घटक-विषयि-
तया प्रतियोगि-सामानाधिकरण्येऽपि दैशिकविशेषणतयाऽतथा-
त्वान्नातिव्याप्तिरिति (१) । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकता,

तेनैव सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरणमित्यक्तौ च “सर्वत्र वाच्यत्वादभावस्ये”तिग्रन्थविरोधः । यत्र महाकालान्यत्व-विशिष्ट-घटत्वं कालिकतया साध्यं कालत्वं हेतुस्तत्र तादृशाभावानां कालिकसम्बन्धेन महाकाले प्रतियोगि-सामानाधिकरण्यादति-व्याप्तिश्च स्यात् । अस्मद्विवक्षायां तु महाकालान्यत्वस्यैव दैशिक-तया साध्यव्यापकत्वात् तदभावस्य तेन सम्बन्धेन महाकाले प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावान्नातिव्याप्तिरिति ।

(वस्तुतस्तु, महाकालान्यत्वविशिष्टघटत्वमपि महाकाले कालि-कतया वर्तते इति व्यवस्थापयिष्यते । तथाप्ये(१)तद्रूपान्यत्वविशिष्ट-सत्तावान् सत्त्वादित्यादौ समवायेन साध्यतायां उक्त-क्रमेणाति-व्याप्तिर्द्रष्टव्या) (२) । केचित्तु प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन व्याप-कता तेनैव प्रतियोगि-सामानाधिकरणं, समवायेन वङ्गि व्यापक-तावच्छेदकप्रतियोगिताकस्यापि संयोगेन द्रव्यत्वाभावस्य प्रतियोगि-तावच्छेदकसम्बन्धेन संयोगेन द्रव्यत्वासामानाधिकरण्यादव्याप्ति-रत स्तेन सम्बन्धेन व्यापकत्वमुक्तम् । न वेदं वाच्यं प्रमेय-त्वादित्यादौ प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन साध्य-व्यापकताव-च्छेदकप्रतियोगिताकाभावस्याप्रसिद्धिः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-भावस्य प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्ध स्वीकारे मानाभावेन घटत्वेन वाच्यत्वादभावस्यातथात्वादिति वाच्यम् । वाच्यत्व-घटत्वोभया-भावस्य घटादि-वृत्तित्वविशिष्ट वाच्यत्वादभावस्य वा तादृशस्य

(१) तथापि इत्यत्र तथाच इति पाठः ग पुस्तके ।

(२) () एतच्चिह्नमध्यस्थपाठो नास्ति घ पुस्तके ।

प्रसिद्धेरिति । न चैवं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावं विनैव लक्षण-समन्वयेन “प्रतियोग्यवृत्तिश्चे”त्यादि-ग्रन्थावतारणं न स्यादिति वाच्यं व्यापकता-लक्षणे व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-वारकस्य सामानाधिकरण्येनेत्यादि-विशेषणस्य तदभ्युपगममन्तरेण वैयर्थ्यापत्त्या प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यवतारकत्वस्योभय-समाधेयत्वादिति । वस्तुतस्तु, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यापि प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धोऽनुभव-वलादास्थीयते, कथमन्यथा घटे पटत्वभ्रमदशायां पटत्वविशिष्टघटसंयुक्तत्वेन यदा भूतलं प्रतीयते, तदा भूतले पटत्वेन घटोनास्तीति धीः संयोगेन न भवति, भवति च समवायेनेत्युपपद्यते । अतएव प्रमेयत्वत्वेन वाच्यत्वं नास्तीत्यभावस्य प्रमाविषयत्वीय-स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नतया द्वितीयलक्षणस्यापि सङ्गतिः । अन्यथा विशिष्ट वाच्यत्वाभावमादाय पूर्व्वलक्षणोपपादने द्वितीयलक्षणस्याप्रतीकारादित्याहुः । परे तु विशेषणताविशेषेण व्यापकता तेनैव प्रतियोगि-सामानाधिकरण्यं, विशेषणताविशेषश्चाभावीयः प्रमाविषयत्वो वा वाच्यः । व्यभिचारिणि व्यभिचारनिरूपकाधिकरणं यत्तदन्यत्वस्य तद्व्यकारक-प्रमाविषयत्वस्य वाऽभावमादाय नातिव्याप्तिः । अव्याप्यवृत्तिप्रमाविषयत्वं अव्याप्यवृत्त्येव, तेन न स्वविशिष्टपद-वैयर्थ्यम् । सत्तावान् जातेरित्यादौ सत्ताप्रकारकप्रमाविषयत्वस्य गुणकस्मान्यत्वविशिष्टस्याभावे हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगि-सामानाधिकरण्याभावाद्वा तत्पदमित्याहुः ।

दीधितिः ।

रूपादिसामान्याभावे साध्ये पृथिवीत्वादिकं सङ्गे-
तुरिव, प्रलये परमाणुवत्पत्तिकाले चावयविनि तत्
सत्त्वात् । न च प्रतियोगिवत्तद्धंसप्रागभावयोरत्य-
न्ताभावविरोधित्वं, मानाभावात् । अतएवान्तराश्यामे
रक्तं रूपं नास्तीति प्रत्ययः । न चैष रक्तिम-ध्वंसाद्य-
वगाही ; पूर्वपररक्तिम-ध्वंस-प्रागभाववति रक्तेऽपि
तथा प्रत्यय-प्रसङ्गात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु रूपसामान्याभाववान् पृथिवीत्वादित्यत्र प्राचां मते
विरुद्धेऽतिव्याप्तिः, पृथिव्यन्यत्वादेः स्वमते रूपसामान्याभावा-
व्यापकत्वात्तदभावमादायातिव्याप्ति-वारणासम्भवात् । अतस्तत्रा-
लक्ष्यत्वाभावमुपपादायति “रूपे”ति, केचित्तु साध्यतावच्छेदकाव-
च्छिन्नसाध्याभावित्युक्तौ भूतत्वभूर्त्तत्वाभयवान् भूर्त्तत्वादित्यत्रैव
रूपसामान्याभाववान् पृथिवीत्वादित्यत्राप्यतिव्याप्तिः स्यात् रूप-
सामान्याभावाभावस्य रूपस्य स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन
तत्तद्रूपविशेषप्रागभाव ध्वंसादिरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वाद-
तस्तदेव किं नोदाहृतमित्यतस्तस्य लक्ष्यत्वमेवाह “रूपेती”ति
व्याचक्रुः । अविनश्यदवस्थरूपस्यैव (१) रूपोत्पत्तिप्रतिबन्धक-

विषयताशालि (१) प्रत्यय इत्यर्थः (२) ध्वंसादीत्यादिना तत्प्राग-
भावपरिग्रहः । “पूर्वोपर” इति, पूर्व्वरक्तस्य (३) ध्वंसवति अपर-
रक्तस्य (४) प्रागभाववतीत्यर्थः । “तथा प्रत्यये”ति, रक्तं रूपं
नास्तीति विलक्षणविषयता (५) शालिप्रत्यय इत्यर्थः । न च
तत्र रक्तरूपवत्ताज्ञानमेव प्रतिबन्धकं, तदज्ञाने जायमानायाः
प्रतीतिः प्रमात्वापातात् । न च रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकलं
ध्वंसस्याव्याप्यवृत्ति (६) इति रक्ततादशायां ध्वंसे तदसत्त्वादेव न
तथा प्रत्यय इति वाच्यं प्रागभावे एव तदव्याप्यवृत्ति किं न स्यादि-
त्यत्र विनिगमकाभावात् । न चोभयत्रैव तदस्तु तथापि तद्ध्वंस-
प्रागभावसमनियतस्पर्शादिध्वंस-प्रागभावादीनामपि विनिगमना-
विरहेण तत्कल्पनापत्तेः । तथाचानन्तानां ध्वंसप्रागभावादीनां रक्त-
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकलस्य तदव्याप्यवृत्तित्वस्यान्तराश्यामे रक्तं
रूपं नास्तीति प्रतीतिरनेकध्वंसादिविषयत्वस्य च कल्पनामपेक्ष्य रक्त-
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाल्यन्ताभावस्यैवान्तराश्यामादौ सम्बन्धः
कल्पयते लाघवादित्येतत्सूचनायाप्युक्तम् “अन्तराश्याम” इति ।

दीधितिः ।

तत्समानाधिकरण्यं च स्व-विशिष्टहेत्वधिकरणा-

(१) विलक्षण-विषयताशालि इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) इत्यर्थ इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) पूर्व्वरक्तिम इति ग पुस्तके ।

(४) अपररक्तिम इति ग पुस्तके ।

(५) विषयिता इति क पुस्तके ।

(६) ध्वंस एवाव्याप्यवृत्ति इति ग पुस्तके ।

वच्छेदेन बोध्यम् । तेन गोत्व-जन्यद्रव्यत्व-प्रलयावृत्तित्वा-
दिना गवादेरभावस्य गवादनधिकरण-धर्मावच्छेदेन (१)
तद्वति काले महाकाले वा वृत्तावपि; यदा गोत्वं तदा
गौः, यत्र कालत्वं तत्र जन्यद्रव्यं प्रलयावृत्तिर्वा इत्यादौ
नातिप्रसङ्गः । हेतुमति प्रलये तत्सामानाधिकरण्या-
भावात् । स्व-विशिष्टेति विशेषणात् कपि-संयोगा-
भाववान् मेयत्वादित्यादौ संयोगाद्यात्मकस्य साध्या-
भावस्य सकल-हेत्वधिकरणावृत्तित्वेऽपि नाव्याप्तिः ।
जलादिवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाद्यभावस्याभावस्तु जलत्वा-
द्यभावो न तु धूमाद्यभावो जलादावपि तदभाव-प्रत्यय-
प्रसङ्गात् ।

द्विधिति-प्रकाशः ।

“स्वविशिष्टे”ति, यत्राभावे प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं ग्राह्यं
तदेव स्वं, तद्विशिष्टं यद्वेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुतावच्छेदकाव-
च्छिन्न (२) हेत्वधिकरणं तदवच्छेदेनेत्यर्थः । तेन वज्रिमान् धूमादि-
त्यादौ कालिकसम्बन्धेन धूमाधिकरण-क्रियावच्छेदेन घटत्वेन
द्रव्यत्वाद्यभावस्य प्रतियोगि-सामानाधिकरण्याभावेऽपि न क्षतिर्न

(१) धर्मावच्छेदेन इति कचित् पाठः स च न भवानन्दसम्मतः ।

(२) हेतुतावच्छेदकविशिष्ट इति ग पुस्तके ।

वा द्रव्यं विशिष्टसत्त्वादित्यादौ (१) स्वविशिष्टसत्त्वाधिकरणगुणादौ द्रव्यत्वरूपप्रतियोगि-सामानाधिकरण्य-विरहेऽपि क्षतिरिति । धूमवान् वज्जेरित्यत्र धूमाधिकरण-यावत्-ध्वंसानन्तरं वज्राधिकरणोत्पत्तिसम्भावनायां चरमधूमाधिकरण-ध्वंसस्य कालिकतया यदधिकरणं दैशिकतया च यदधिकरणं तदन्यतरत्वावच्छिन्न-भेदस्य दैशिकतया धूमव्यापकस्याभावे चरमधूमाधिकरणध्वंसात्मके व्यापकता-घटकदैशिकतया स्वप्रतियोगि-सामानाधिकरण्याभावान्नातिव्याप्ति-निर्णयः सम्भवतीति तदुपेक्ष्याह । “गोत्व” इति । पर्वतादेः कालोपाधित्वास्वीकारे अयोगोलकान्यत्वादभावस्य पर्वताद्यवृत्तित्वात्तत्रातिव्याप्तिर्न सम्भवतीति तन्नोक्तमिति कश्चित् । सर्वत्रैव साध्यता कालिकसम्बन्धेन ; तेन गोः साध्यतायां तद्व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावमादायापि नातिव्याप्ति-वारणं सम्भवतीत्येतदप्रदर्शनाय तेन रूपेण साध्यतामाह । “जन्यद्रव्यत्वे”ति, व्यभिचारित्वसंपादनाय “जन्य” इति । “तद्वति” गवादिमति काले गवाद्यनधिकरणधर्मवच्छेदेन गवादेरभावस्य वृत्तावपीति योजना । दैशिकतया प्रतियोगिनोऽधिकरणे देशे दैशिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य दैशिकतया वृत्तौ कालिकतया प्रतियोग्यनधिकरणकालस्येव कालिकतया प्रतियोगिनोऽधिकरणे काले कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य दैशिकतया वृत्तौ दैशिकतया प्रतियोग्यनधिकरणदेशस्यावच्छेदकत्वादिहेदानीं

(१) सत्त्वादित्यत्र घटवृत्तित्वविशिष्ट-द्रव्यत्वाभावस्य निरुक्तरूपशालिनः इति अधिकपाठः ग पुस्तके ।

गौर्नास्तीति प्रत्ययात् । न च तस्यैतत्कालावच्छेदेनैतद्देशे गवात्म-
न्ताभावो विषयः, यद्देशे दैशिकतया कदाचित् न गौस्तत्रापि तथा
प्रत्ययात् । तत्र च दैशिकतया गवाभावस्य व्याप्यवृत्तित्वेनैव
तत्कालस्यावच्छेदकत्वाकल्पनादिति । यत्तु प्रतियोगिनोऽधिकरणे
काले कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य कालिकतया
वृत्तौ प्रतियोग्यनधिकरण-देशोऽवच्छेदक इति तत्तुच्छं विरोधिता-
नियामकसम्बन्धेन वृत्तावेवावच्छेदकानुसरणात् । विरोधिता-
नियामकस्याभावस्य दैशिकविशेषणताविशेष एव । अन्यथा घट-
वति भूतले घटाभावस्य कालिकतया वृत्तावप्यवच्छेदकं स्यादिति ।
साध्यव्यापक-चरम-ध्वंसप्रतियोगिकाभावाभावस्य चरम-ध्वंसात्म-
कस्य सृष्टि-काले प्रतियोगि-सामानाधिकरण्याभावादाह “महा-
कालेवे”ति, तादृशध्वंसस्य महाकाले कालिकसम्बन्धेन वृत्तेः, अभा-
वस्य वृत्तौ सम्बन्धविशेषो न विवक्षित इति भावः । परे तु अभावस्य
दैशिकविशेषणताविशेषविवक्षायां प्रलयावृत्तित्वेन रूपेण
साध्यतायामतिव्याप्तिः, तदवच्छिन्नाभावस्य प्रलयमात्रवृत्तेः प्रलया-
त्मकतया स्व-प्रतियोग्यधिकरणेऽपि दैशिकतया वृत्तेः । न च
प्रलयावृत्तेः कालिकतयाऽभावस्याकाशादिवृत्तेः कथं प्रलयात्म-
कत्वमिति वाच्यं प्रलयभेदस्यापि प्रलयावृत्तितया विशेषणतया
तदभावस्य प्रलयमात्रवृत्तित्वात् । अतएव दैशिकविशेषणता-का-
लिकविशेषणता-साधारणसम्बन्धत्वस्यैकस्याभावात्तावदन्यतमत्वस्य
प्रवेशे चातिगौरवात्, अभावस्य वृत्तौ दैशिकविशेषणतैव निवेशनीये-
त्यभिप्रेत्य प्रलयमात्रं व्यभिचाराधिकरणं प्रतिपिपादयिषुः प्रलया-

वृत्तित्वेन साध्यं निर्दिष्टवान् । पूर्वसाध्यद्वयं कालिकेन, चरमं तु दैशिकविशेषणताविशेषणैवेति । न च प्रलयान्यत्वाभावो न प्रलयात्मा, अन्यथा तस्य चरमदुःखादि-ध्वंसरूपतया आत्मादावपि वृत्तेस्तत्तावपि प्रलयान्यत्वाभावप्रत्यय-प्रसङ्गादिति वाच्यं प्रलयान्यत्वा-देरात्मादौ वृत्तावपि (१) प्रलयान्यत्वाभावत्व-विशिष्टस्य स्वस्मिन्नेव वृत्तेः, प्रतीति-बलेन तथैव कल्पनात् । अन्यथा तस्यातिरिक्तत्वे तत्त-दन्यत्वाभावस्यापि तथात्वादनवस्था स्यात् । अतएव वीद्वाधिका-रेऽभावाधिकरणकाभाव-प्रसङ्गेऽनवस्थान्योन्याश्रयापेक्षया आत्मा-श्रयस्यैव लघुत्वात् स एव दीधिति-कृता स्वीकृत इति प्राहुः । संयोगसामान्याभावस्य द्रव्ये प्राचां मते अस्वीकारादाह, “कपी-” ति, प्रतियोगि-वैयधिकरणघटितं संयोगाभावस्यापि संयोगाभावस्य व्यापकत्वमित्युक्तं, प्रतियोगि-वैयधिकरण्या-घटितव्यापकतायामपि कपिसंयोगाभावव्यापकस्याकाशाभावस्याभावे आकाशे एवं मेय-सामान्यस्य समवायेनाभावे मेयत्वस्य भेदेऽपि हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगि-सामानाधिकरण्याभावात् एवं सत्तावान् जातेरित्यत्र सत्त्वात्वावच्छिन्नाभावस्य कालिकतया नित्यत्वविशिष्टसत्तात्वाव-च्छिन्नाभावस्य दैशिकतयापि हेतुसमानाधिकरणस्य हेत्वधिकरणी-भूतनित्यद्रव्यगुणयोरवृत्तेः स्वविशिष्टपदमिति । अतएवोक्तं “कपि-संयोगादौ”ति । केचित्तु व्यापकतायामभावस्य वृत्तिता अभा-वीयस्वरूपसम्बन्धेनैव (२) विवक्षिता । सा च न भावाभाव-

(१) स्वरूपतत्तत्तात्मादौ वृत्तावपि इति ग पुस्तके ।

(२) स्वरूपसम्बन्धरूपेणैव इति ग पुस्तके । स्वरूपसम्बन्धेन इति घ पुस्तके ।

साधारणी, तथाच संयोगाभाव-समानाधिकरणा ये घटाभावा-(१)
दय एव (२) तत्प्रतियोगितानवच्छेदकमेव कपिसंयोगाभावाविष्ठ-
प्रतियोगित्वं कपिसंयोगस्याभावोयसम्बन्धेन कपिसंयोगाभावासा-
मानाधिकरण्यात् (३) यथाश्रुत एव ग्रन्थः साधुः । न चैवं घटत्वा-
त्यन्ताभावस्यापि कपिसंयोगाभाव-प्रमेयत्वादि (४) व्यापकतया
तदभावस्य घटत्वादेः स्व-विशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन घटत्वा-
भावात्मक-प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वान्नक्षणासम्भव इति वाच्यम् ।
घटत्वाभावप्रकारकप्रमा-विषयत्वाभावस्य (५) भावप्रतियोगिकतया-
ऽतिरिक्तस्य घटत्वसमनियततया घटत्वाभावादेरपि तत्प्रतियोगि-
त्वेन (६) व्यापकत्वाभावात् । संयोगाभावप्रकारक-प्रमाविषयत्वं च
संयोगाभाववद्वाव्याप्यवृत्तीति, तदभावस्य न संयोग-समनैयत्वमिति,
संयोगाभावो न तत्प्रतियोगीति न तस्य व्यापकत्व-क्षतिरित्याहुः ।

ननु धूमाभावे जलवृत्तित्वविशिष्ट-गोत्वाभावो नास्तीति धिया-
धूमाभाव एव (७) विषयीक्रियते अभावप्रतियोगिकाभावाधिकरण-
कातिरिक्ताभावानभ्युपगमात् । तथाच धूमवान् वङ्गेरित्यादावति-

(१) घटात्यन्ताभावा इति ग घ पुस्तकयोः ।

(२) एव इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) भावासमानाधिकरणत्वात् इति घ पुस्तके ।

(४) प्रमेयत्वादि इति नास्ति घ पुस्तके ।

(५) विशेष्यत्वाभावस्य इति ग घ पुस्तके ।

(६) प्रतियोगित्वेनैव इति ग घ पुस्तके ।

(७) नास्तीति धीर्धूमाभावेनैव विषयीक्रियते इति ग पुस्तके । नास्तीति-

धमाभावेनैव व्यवहियते इति घ पुस्तके ।

व्याप्तिः, धूमाभावस्य गोत्वाभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरण-
त्वस्य (१) स्व-विशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन सत्त्वात् । न च याव-
द्वापकताघटकसम्बन्ध-मध्य-निविष्टसंयोगेनातथात्वान्नातिप्रसङ्गः,
धूमाभावे जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभाव-संयोग्यन्यतरन्नास्तीति
प्रतीति-बलात् संयोगि-सामान्यस्यैव तत्प्रतियोगित्वेन (२) तस्यापि
सम्भवात् । एवमयो गोलकान्यत्वाभावस्याप्युक्तक्रमेण गोत्वा-
भावादिरूपप्रतियोगिसमानाधिकरण्यमत आह, * “जलादि-
वृत्ती”ति, यद्यपि धूमाभावस्वरूपत्वेऽपि तदभावस्य (३)
जलादावेव (४) तदभावत्वेन न वृत्तिः किन्तु धूमाभावत्वेनैव,
यथा घटात्यन्ताभावे पटो नास्तीति बुद्धेरनतिरिक्ताभावविषय-
कत्व-मते घटात्यन्ताभावस्यैव पटात्यन्ताभावतया (५) पटवति

* ननु अभावाधिकरणकाभावप्रतियोगिकाभावस्यैवाधिकरणस्वरूपया अयो-
गोलकान्यत्वाभावरूपपायोगोलकत्वे भावरूपे वर्त्तमानस्य विशिष्टगोत्वाभावाभावस्य
तत् स्वरूपत्वाभावेनायोगोलकत्वरूपस्यैव तादृशाभावस्य प्रतियोगिसमानाधि-
करण्याभावाङ्गभवान् वङ्गेरित्यादावतिव्याप्तिर्न सम्भवतीति कथं जलादिवृत्तित्वे-
त्यादि-ग्रन्थ-सङ्गतिरिति चेन्न गगनाभावभिन्नं मेघत्वादित्यादावतिव्याप्तेः, यावदन्त-
र्गतस्य तादृशसाध्याभावस्य तादात्म्येन गगनाभावरूपतया तद्वृत्ति-विशिष्टगोत्वा-
भावाभावस्य तदात्मकतया तत्प्रतियोगिना गोत्वाभावेन सामानाधिकरण्यादिति
भावः ।

(१) प्रतियोगिसमानाधिकरण्यत्वात् इति घ पुस्तके ।

(२) प्रतियोगित्वे इति घ पुस्तके ।

(३) एतदभावस्य इति ग, घ पुस्तकयोः ।

(४) जलादावपि इति घ पुस्तके ।

(५) पटात्यन्ताभावात्मकतया इति घ पुस्तके ।

पटाभावतया (१) न वृत्तिः, किन्तु घटा- (२) भावतयेति कथमतिप्रसङ्गः* । तथाप्येतावद्गुरु (३) कल्पने (४) गौरवात्, अन्यत्र क्लृप्तस्य जलत्वाभावस्य एतदभावत्वं (५) कल्पयति लाघवा-दिति भावः ।

ननु तथापि धूमवान् वज्जेरित्यादावतिव्याप्तिः । धूमवद्वृत्ति-त्वविशिष्टगोत्वाभाव-संयोग्यन्यतराभावस्य धूमत्वेन प्रमेयसामान्या-भावस्य च धूमाभावाभिन्नतया अयोगोलकान्यत्वत्वेन प्रमेयसामा-न्याभावस्यायोगोलकान्यत्वाभावाभिन्नतया (धूमवद्भेदत्वेन प्रमेया-सामान्याभावस्य धूमवद्भेदाभावाभिन्नतया) (६) तेषां च व्यापकता-घटक-तत्तत्सम्बन्धेन स्व-विशिष्ट-हेत्वधिकरणावच्छेदेन यत्किञ्चि-अतियोगि-सामानाधिकरण्यात् । न च व्यापकतावच्छेदिका या या प्रतियोगिता प्रत्येकं तदाश्रय-सामानाधिकरण्यं वक्तव्यं, प्रकृते चायोगोलकान्यत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगितादेरपि तथात्वात्तदाश्रया-योगोलकान्यत्वासमानाधिकरणत्वान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम्, एवं

* प्रत्ययातिप्रसङ्ग इत्यर्थः ।

(१) पटात्यन्ताभावतया इति घ पुस्तके ।

(२) घटात्यन्ता इति ग पुस्तके ।

(३) तथापि तावद्गुरु इति ग पुस्तके ।

(४) तादृशकल्पने इति घ पुस्तके ।

(५) तदभावत्वं इति घ पुस्तके ।

(६) () एतच्चिह्नितस्थले धूमवद्वृत्तित्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य धूमाभावा-भिन्नतया इति पाठः ग पुस्तके । धूमवद्वृत्तित्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य धूमभेदा-भिन्नतया इति च घ पुस्तके ।

सति “जलवृत्तित्वविशिष्टे”त्यादिग्रन्थ-विरोधात् । अभावे साध्य-
तावच्छेदकावच्छिन्नेत्यादि-विशेषण-वैयर्थ्याच्च । गोत्वाभावादेरपि
गोत्वत्वेन प्रमेयाभावाभिन्नत्वात् (१) तद्वट-ध्वंसादेरपि तद्वट-ध्वंस-
कालावच्छेदेन तद्वत्सवदवृत्तित्वेन प्रमेयाभावाभिन्नतया तादृशप्रति-
योगिताश्रय-सामानाधिकरण्य-सम्भवात्, अतः समनियताभाव-
भेदाभिप्रायेणैव प्रथम-लक्षणं युक्तं (२) समनियताभावैक्याभिप्रायेण
लक्षणान्तरमाह, “यत्समानाधिकरणाना”मिति ।

दीधितिः ।

यत्समानाधिकरणानां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां याव-
दभावानां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-समानाधि-
करण्यं तत्त्वं वा तत् । ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वादीना-
मभावः सुलभ एव, शेषं दर्शित-दिशावसेयमत आह,
“प्रतियोग्यवृत्तिश्चे”ति (३) ।

इति शिरोमणि-कृत-लक्षण-प्रकरणं समाप्तम् ।

(१) भिन्नतया इति ग पुस्तके ।

(२) लक्षणसूत्रा इति ग पुस्तके । लक्षणसूत्रमिति घ पुस्तके ।

(३) १३१ पृ: ११ प: मूलं द्रष्टव्यम् ।

दोधिति-प्रकाशः ।

तथाच तत्तातिव्याप्ति-वारणाय प्रतियोगितावच्छेदकाव-
च्छिन्न-सामानाधिकरण्यं वाच्यं, तथाचासम्भवः वङ्गिमान् धूमात्
सत्तावान् जातेरित्यादौ च जलवृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्वाभावस्य गुण-
वृत्तित्व(१)विशिष्टसत्ताभावस्य च तादृशस्य स्व-विशिष्टहेत्वधिकर-
णावच्छेदेन प्रतियोगितावच्छेदकाच्छिन्नासामानाधिकरणत्वादतो
“व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्ने”त्यादि * जलादि(२)वृत्तित्ववि-
शिष्टद्रव्यत्वस्य वङ्गित्वावच्छिन्नं प्रति, गुणादिवृत्तित्व(३)विशिष्ट
सत्तात्वस्य सत्तात्वावच्छिन्नं प्रति व्यापकतानवच्छेदकत्वात् तत्तद-
वच्छिन्नाभावमादाय न दोषः । यत्तु वङ्गित्वेन ऋदाभावस्य (४)
हेत्वधिकरणे प्रतियोगि-सामानाधिकरण्याभावादव्याप्तिरतः प्रति-

* ननु समनियताभावैक्यमते जलवृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्वाभावमादाया-व्याप्ति-
दानसङ्कृतं तादृशभावस्य जलत्व-द्रव्यत्वान्यतरत्वेन जलत्व-द्रव्यत्वोभयाभावरूप-
त्वेन तत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूतान्यतरत्वावच्छिन्न-सामानाधिकरणत्वादिति चेन्न
सामान्यधर्मेण विशेषाभावाभ्युपगम-पक्षे धूमसामान्याभावस्य प्रमेयत्वेन धूमाभाव-
समनियततया तदात्मकस्य तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकप्रमेयत्वावच्छिन्न-सामानाधि-
करणत्वेन धूमवान् वङ्गेरित्यादावतिव्याप्ति-वारणार्थं यादृशप्रतियोगिताकाभावे
स्वावच्छेदकावच्छिन्नवृत्तित्व-जगद्वृत्तिभिन्नत्वोभयाभावस्तद्विशिष्टप्रतियोगितावच्छेदका-
वच्छिन्न-सामानाधिकरण्यमित्यस्य विवक्षणीयत्वेन निरुक्तान्यतरत्वावच्छिन्नप्रति-
योगितायास्तादृशत्वाभावादव्याप्तेः सुसङ्गतत्वादिति ।

(१) गुणान्यत्व इति ग पुस्तके ।

(२) आदि इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) गुणान्यत्व इति ग पुस्तके ।

(४) ह्रदत्वाभावस्य इति क पुस्तके ।

योगितावच्छेदकावच्छिन्नेति, ह्रदत्वेन वज्रभावस्य हेत्वधिरणे प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नासमानाधिकरणत्वादव्याप्तिरतो व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नेति । तदसत् वज्रत्वेन ह्रदाभावस्यापि (१) ह्रदत्वेन वज्रभावाभिन्नतया प्रतियोगि-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाभ्यां सामानाधिकरण्य-सम्भवादिति (२) । “शेष”मिति, हेतु-सामानाधिकरण्यं हि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुतावच्छेदकविशिष्ट-हेत्वधिकरण-वृत्तित्वं, साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्य-निष्ठ-व्याप्यता-निरूपित-व्यापकता-घटक-सम्बन्धेन साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन वा प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-सामानाधिकरण्यम् । महाकालान्यत्व-विशिष्ट-घटत्ववान् कालत्वादित्यत्र प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-सामानाधिकरण्याभावादेवातिप्रसङ्ग-भङ्गात् (४) । इत्थं च व्यापकताऽपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनैव (५) वाच्या, हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेन हेतुतावच्छेदकविशिष्टाधिकरणं सत् यत् स्व-विशिष्टं तदवच्छेदेन तादृशसामानाधिकरण्यमित्यादि । व्यावृत्तिस्तु पूर्वमेव प्रपञ्चितेति ।

अत्र केचित् वज्रत्वेन धूमकालावच्छेदेन धूमवहृत्तित्व-विशिष्टस्याभावो धूमाभाव एव, द्रव्यवृत्तित्वेन धूमत्वगुणत्वान्य-

(१) ह्रदत्वाभावस्य इति क पुस्तके ।

(२) इति इति क ग पुस्तकयोः ।

(३) हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न इति घ पुस्तके ।

(४) अनतिप्रसङ्गात् इति ग घ पुस्तकयोः ।

(५) एव इति नास्ति घ पुस्तके ।

तरस्याभावो धूमभेद एव, अयोगोलक-भिन्नवृत्तित्वेनायोगोलक-भेदायोगोलकान्यभेदान्यतरस्याभावोऽयोगोलकान्यत्वाभाव एव (१)
 एतेषाञ्चाभावानां हेत्वधिकरणावच्छेदेनैव वङ्गित्व-द्रव्यवृत्तित्वा-
 योगोलकभिन्नवृत्तित्व-रूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-सामाना-
 धिकरण्यात् धूमवान् वङ्गेरित्यदावतिव्याप्तिरिति । न च साध्य-
 व्यापकतावच्छेदकं यद्यत् प्रतियोगितावच्छेदकं प्रत्येकं तदव-
 च्छिन्न-सामानाधिकरण्यं वाच्यं (२) प्रकृते च धूमत्वायोगोलकान्य-
 त्वत्वादीनामपि तादृशत्वात्तदवच्छिन्नासामानाधिकरण्या (३)
 त्वातिव्याप्तिरिति वाच्यं साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नित्यादि-विशेषणस्य
 वैयर्थ्यात् । गोत्वाभावादेरपि प्रमेयत्वेन गो-वृत्ति किमपि प्रमेयं
 नास्तीति धी-विषयाभावाभिन्नतया (४) प्रतियोगितावच्छेदकाव-
 च्छिन्न-समानाधिकरणत्वात् । किं चैवमभावे यावत्त्व-विशेषणमपि
 व्यर्थं स्यात् । न च प्रमेयत्वत्वेन घटाभावमादाय धूमवान् वङ्गे-
 रित्यत्रातिव्याप्तिः, प्रमेयत्वत्वेन घटाभावस्यापि धूमत्वेन घटा-
 भावाभिन्नतया हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगितावच्छेदकाव-
 च्छिन्नासमानाधिकरणत्वादेवातिप्रसङ्ग-भङ्गात् (५) ।

अत्र गुरवः वङ्गित्वेन धूमववृत्ति किमपि नास्तीति प्रतीती

-
- (१) एव इति नास्ति क, ख, ग पुस्तकेषु ।
 (२) वाच्यमित्यत्र वक्तव्यमिति घ पुस्तके ।
 (३) तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्याभावा इति ग पुस्तके ।
 (४) हेत्वधिकरणावच्छेदेन इति अधिक पाठः ग पुस्तके ।
 (५) अतिप्रसङ्गाभावात् इति ग घ पुस्तकयोः ।

दण्डेन पुरुषो नास्तीत्यत्रेव विशिष्टधर्म एव प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वेन (१) भासते, न तु शुद्धवर्जित्वम्, अन्यथा उक्त-प्रतीतौ
वङ्गेरपि प्रतियोगित्वावगाहनेन प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्ट-
प्रतियोगिमत्ययोगोलके तदप्रत्यय-प्रसङ्गात् । न च (२) धूमवद्वृत्ति-
किमपि नास्तीत्यंशे तादृश-निखिलस्यैव प्रतियोगित्वावगाहनेना-
न्यांशे वर्जित्व-विरहेण शुद्धवर्जित्वस्यैवावच्छेदकत्वमिति वाच्यं धूम-
वद्वृत्तित्वविशिष्ट-वर्जित्वस्यैव तादृश-वङ्गांशे समानाधिकरणतया-
ऽवच्छेदकत्व-सम्भवादित्याहुः ।

परे तु (३) स्व-न्यूनवृत्तिस्व(४)समानाधिकरणधर्मानवच्छिन्ना
या प्रकृताभाव(५)प्रतियोगिता तदवच्छेदकावच्छिन्नसमानाधि-
करणं वाच्यं, वर्जित्वेन धूमवद्वृत्ति किमपि नास्तीत्यत्र प्रकृताभाव-
प्रतियोगितायाः स्व-न्यूनवृत्तिसमानाधिकरणतयैव (६) वर्जित्वमव-
च्छेदकमितितदुदासः । तादृशमव(७)च्छेदकं शुद्ध-समानाधिकरणं
शुद्ध-व्यधिकरणं चेति । न च धूमाभावादेरपि धूमत्वेन प्रमेय-
सामान्याभावाभिन्नतया धूमत्वमपि न तादृशमवच्छेदकमिति

(१) अवच्छेदकतया इति घ पुस्तके ।

(२) वर्जित्वेन इति अधिक पाठः ग पुस्तके ।

(३) अन्ये तु इति ग पुस्तके ।

(४) स्व इति नास्ति घ पुस्तके ।

(५) प्रकृताभाव इति नास्ति ग पुस्तके ।

(६) प्रकृतप्रतियोगिता-न्यूनवृत्ति-समानाधिकरणतया इति घ पुस्तके ।

(७) तादृशञ्चाव इति घ पुस्तके ।

वाचं प्रमेयसामान्याभावप्रतियोगितातो धूमत्वावच्छिन्नधूमाभाव-
प्रतियोगिताया विलक्षणत्वात् । तस्यास्तु स्व-न्यूनवृत्तिस्व समानाधि-
करणधर्मानवच्छिन्नत्वेन तदवच्छेदक-धूमत्वावच्छिन्नासमानाधि-
करणत्वेनैवानतिप्रसङ्गादिति दिक् ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे
शिरोमणिकृत-लक्षणव्याख्या समाप्ता ।

अथ चक्रवर्त्तिलक्षण-प्रकरणे दीधितिः ।

केचित्तु व्याप्यवृत्तेर्हेतुसमानाधिकरण-साध्याभावस्य
प्रतियोगिताया अनवच्छेदकं, हेतुसमानाधिकरणस्य
व्याप्यवृत्तेः प्रतियोगि-व्यधिकरणस्य वा अभावस्य प्रति-
योगितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकं यत्साध्य-
तावच्छेदकं तदवच्छिन्न-सामानाधिकरण्यं व्याप्तिः । एवं
च व्याप्तेरव्यभिचारि-सम्बन्ध-रूपताऽपि सङ्गच्छते ।
हेतौ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्याभाववृत्तित्वस्यैव
साध्यतावच्छेदके हेतुमन्निष्ठ-साध्याभाव-प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वस्यापि व्यभिचारत्वात् । अवच्छेदकत्वं चेह
तत्पर्थ्याप्तप्रधिकरणत्वं, तेन विशिष्टबङ्गाभावस्य ऋदत्व-
वङ्गित्वोभयावच्छिन्नाभावस्य च प्रतियोगितावच्छेद-

कत्वेऽपि वङ्गित्वस्य न क्षतिः । सत्त्ववति गुणादौ
 संयोगाद्यभावोऽपि व्याप्यवृत्तिर्व्यवह्यमाणं वा प्रतियोगि-
 तावच्छेदकानतिरिक्तवृत्तित्वमेव तदवच्छेदकत्वमि-
 हापि बोध्यम् । भवति च गुणत्व-गुणावृत्तित्व-द्रव्य-
 मात्रसमवेतत्वाद्यवच्छिन्न-प्रतियोगिताक-व्याप्यवृत्त्यभाव-
 प्रतियोगितावच्छेदक-गुणत्वाद्यनतिरिक्तवृत्त्येव संयोग-
 त्वमिव्याहुः ।

इति दीधितौ चक्रवर्त्ति-लक्षण-प्रकरणं समाप्तम् ।

चक्रवर्त्ति-लक्षणे दीधिति-प्रकाशः ।

चक्रवर्त्ति-लक्षणमाह, “केचित्त्वि”ति, इदं कपि-संयोगि
 ऐतत्त्वादित्यत्राव्याप्ति-वारणाय, “व्याप्यवृत्ते”रिति । वङ्गित्वेन
 घटाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकमेव वङ्गित्वमतः “साध्ये”ति,
 समवायेन वङ्गाद्यभावस्य धूमादि-समानाधिकरणस्य प्रति-
 योगितावच्छेदकत्वादङ्गित्वादेरसम्भव इत्यतः साध्यतावच्छेदक-
 सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धातिरिक्त-
 सम्बन्धानवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं वा अभावे देयम् । तेन
 व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धान-
 ङ्गीकारेऽपि न क्षतिः । अत्र प्रतियोगि-व्यधिकरण-पद-दाने इदं
 वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यत्र * प्रतियोगि-व्यधिकरण-साध्याभावाप्रसिद्धि-

* वङ्गिमान् धूमादित्यत्र घटत्वादिना तत्तदङ्गभावमादायलक्षण-गमन-

रिति तन्नोक्तम् । व्याप्यवृत्तित्वं च हेत्वधिकरणे बोध्यं, तेन कपि-
संयोगि एतत्त्वादित्यत्र कपि-संयोगाभावस्य गुणे व्याप्यवृत्तित्वेऽपि
न क्षतिः । तच्च* हेत्वधिकरणीभूत-यत्किञ्चिद्व्यक्ति-वृत्त्यभाव-प्रति-
योगितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकं यदभाव-व्यक्तित्वं
तत्त्वं, यत्किञ्चित्त्व-प्रयोगाच्च(१) कपि संयोगाभाव-व्यक्तित्वस्य हेत्व-
धिकरण(२)गुणनिष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात्, गुणे हि
संयोगाभावस्य व्याप्यवृत्तित्वमिति कपि-संयोगि सत्त्वादित्यादौ
नातिव्याप्तिः† । सर्वस्यैवाभावव्यक्तित्वस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् अप्रसिद्धि-वारणाय सामानाधि-
करण्येनेति । शेषं पूर्वोक्तदिशाऽवसेयम् ।

ननु वङ्गित्वावच्छिन्नघटाभावस्य घटत्वावच्छिन्नवङ्गभावा-
भिन्नतया साध्याभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकमेव वङ्गित्वमित्य-

सम्भवाच्चासम्भवः, वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यत्र तु घटत्वादिना-साध्याभावस्यापि प्रति-
योगिव्यधिकरणत्वा-सम्भवादव्याप्तिः, अत्र साध्याभावे प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वञ्च
प्रतियोगित्वान्नयानधिकरणं यद्वैत्वधिकरणं तद्वृत्तित्वमिति भावः ।

व्याप्यवृत्तित्वञ्चेत्यर्थः ।

† ननु यत्किञ्चित्त्व-प्रवेशे धूमवान् वङ्गेरित्यादावप्यतिव्याप्तिः सम्भवति संयोगेन
धूमस्याव्याप्यवृत्तित्वादिति स्थलान्तरानुधावनं सन्दर्भ-विरुद्धमिति चेन्न संयोगि-
सत्त्वादित्यस्य दीधितिदुद्धृताध्यकत्वेन तत्रैवातिव्याप्तिः, प्रदर्शिता, किञ्च संयोगेन
द्रव्यस्याव्याप्यवृत्तित्वानङ्गीकारे धूमवान् वङ्गेरित्यतिव्याप्त्यसम्भवेन स्थलान्तरानु-
सरणमिति भावः ।

(१) यत्किञ्चित्त्व-प्रवेशाच्च इति ग पुस्तके ।

(२) सत्त्वाधिकरण इति ग, व पुस्तकयोः ।

व्याप्तिरतः * समनियताभावैक्यमतेन लक्षणमाह “हेतुसमानाधिकरणे”ति,† । ननु यत्किञ्चित्त्वं नैकं, तथाच हेत्वधिकरण-व्यक्तीः शृङ्गग्राहिकतया उपादाय तत्तद्व्यक्तिवृत्त्यन्ताभावस्य प्रतियोगितानवच्छेदकं यद्यदभावव्यक्तित्वं तत्तदभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं वक्तव्यं (१) तथाचातिगौरवम् । किञ्चाकाशाभावस्य कालिकसम्बन्धेनाभावे साध्ये आत्मत्वादि-हेतावव्याप्तिः । तत्र हेतुसमानाधिकरणस्य दैशिकतया (२) आकाशाभावात्मकाभावस्य व्याप्यवृत्तेः प्रतियोगिताया अवच्छेदकत्वात् तादृशाकाशाभावाभावत्व(३) स्थित्यत आह “प्रतियोगिव्यधिकरणस्ये”ति । केचित्तु भावाभाव-

* ननु असम्भव-सम्भवे अव्याप्तिदानमनुचितं तथाहि प्रमेयवान् वाच्यत्वादित्यादावपि व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्न-साध्यतावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकताक-प्रतियोगिताकाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य साध्यतावच्छेदके सत्त्वेनाव्याप्तिः सम्भवतीति चेन्न साध्यतावच्छेदकता-घटकसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावस्य निवेशादिति भावः ।

† ननु समनियताभावैक्यमते हेतुसमानाधिकरणाभावीय-साध्यनिष्ठ-प्रतियोगितानवच्छेदकत्व-विवक्षणेनैव घटत्वेन वङ्गाभावस्य वङ्गत्वेन घटाभावाभिन्नत्वेऽपि तद्वीथ्यवङ्गनिष्ठप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य साध्यतावच्छेदके सत्त्वेनाव्याप्ति-विरहात् कृतं लक्षणान्तरानुवरणेनेति चेन्न विवक्षितव्याप्यवृत्तित्वस्य तत्तदभाव एव पर्यवसिततया व्याप्यवृत्ति-तत्तदभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावाकूटस्य व्याप्ति-घटकत्वेन व्याप्यवृत्ति-यावदभावान्तर्गत-घटाद्यभावानिरूपित-साध्यनिष्ठ-प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्याप्रसिद्ध्या तदभावप्रसिद्धेर्व्यङ्गमान् भूमादित्यादावव्याप्तिरिति भावः ।

(१) वक्तव्यमित्यत्र वाच्यमिति घ पुस्तके ।

(२) दैशिकतया इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) तादृशाभावत्व इति घ पुस्तके ।

साधारणं व्याप्यवृत्तित्वं नैकं, भावनिष्ठव्याप्यवृत्तित्वस्य संयोग-
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाप्रतियोगित्वात्मकत्वात्, अभा-
वनिष्ठव्याप्यवृत्तित्वस्य च विशेषणताविशेषसम्बन्धावच्छिन्नप्रति-
योगिताकाभावाप्रतियोगित्वात्मकत्वादत आह “प्रतियोगिव्यधि-
करणस्ये”ति व्याचक्रुः ।

प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वं च न प्रतियोगि-समानाधिकरण-
भिन्नत्वं, घटत्वेन किमपि प्रमेयं नास्तीति प्रतीति-सिद्धाभावमादाय
समनियताभावैक्यमते निखिलस्यैवाभावस्य प्रमेयमात्रप्रतियोगि-
कतया तादृशाभावाप्रसिद्धेः । नापि प्रतियोगितावच्छेदकाव-
च्छिन्न-समानाधिकरणं यत्तद्भिन्नत्वं(१) संयोगि सत्त्वादित्यत्राति-
व्याप्तः, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य तेनैव वारणे सामाना-
धिकरण्येनेत्यस्य वैयर्थ्यापाताच्च । न च साध्यतावच्छेदकसम्ब-
न्धेन (२) यत्प्रतियोगिताश्रयानधिकरणं हेत्वधिकरणं तदनव-
च्छेदकत्वं निरुक्त-लक्षणार्थः, वज्रित्वेन ऋदो नास्तीत्यभाव-
प्रतियोगिताश्रय-ऋदानधिकरण-धूमाधिकरणवृत्त्यभावीयतादृश-
प्रतियोगितावच्छेदकत्वाद्वज्रित्वस्याव्याप्तिरतः सामानाधिकरण्ये-
नेति वाच्यम् । गुणकस्मान्धत्वविशिष्ट-सत्तावान् जातेरित्यत्राति-
व्याप्तेः । न च तत्र प्रतियोगिता विशिष्ट एव पर्थ्याप्ता, न तु सत्ता-
यामेवेति वाच्यं मानाभावात् ; तस्मात् यादृशप्रतियोगितावच्छेद-

(१) समानाधिकरणभिन्नत्वं इति ग, घ पुस्तकयोः ।

(२) साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन इति नास्ति घ पुस्तके ।

कविशिष्ट-प्रतियोग्यनधिकरणं यद्वैत्त्वधिकरणं तादृशप्रतियोगि-
तानवच्छेदकत्वं वाच्यम् । अतएव द्रव्यत्वाभाववान् सत्त्वादित्यत्र
द्रव्यत्वरूपाभावस्य नित्यत्वादि-विशिष्टद्रव्यत्वाभावरूपप्रतियोगि-
समानाधिकरणत्वेऽपि (१) नातिव्याप्तिः । द्रव्यत्वाभावत्वावच्छिन्ना-
नधिकरणत्वस्य हेत्वधिकरणे सत्त्वेन द्रव्यत्वाभावत्वस्य तादृशप्रति-
योगितावच्छेदकत्वात् (२) । यादृश- (३) प्रतियोगितावच्छेदक-
विशिष्ट-प्रतियोग्यनधिकरणत्वं तु प्रतियोग्यं प्रकाशतापन्न-तादृश-
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताक (४) प्रति-
योगिमज्ञेदवत्वम् । भवति चैवं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावोऽपि
प्रतियोगि-व्यधिकरणः । धूमवति वज्रित्वेन घटो नास्तीति-
वत् धूमवान् वज्रित्वेन घटवान्नेति प्रतीति-बलेन प्रति-
योगि-प्रकारीभूत-धर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताक-तद्व- (५)
ज्ञेदस्याप्यभ्युपगमात् । अतएव समवायितया चाच्यत्ववज्ज्ञेदो-
ऽपि (६) स्वीकृतो मिश्रैः, तथाच तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वा-
वज्रित्वादेरव्याप्तिरतः सामानाधिकरण्येनेति । वज्रित्वेन वज्रिधूमो-
भयं नास्तीत्यभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्व-पर्याप्तिसु न वज्रित्वे,

(१) सामानाधिकरण्येऽपि इति ग, घ पुस्तकयोः ।

(२) सत्त्वेन द्रव्यत्वाभावत्वभिन्नत्वस्य स्वच्छिन्नभावात् इति घ पुस्तके ।

(३) यादृश इति नास्ति घ पुस्तके ।

(४) प्रकारतापन्नं यत्प्रतियोगितावच्छेदकं तदवच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदक-
ताक इति ग पुस्तके ।

(५) तद्वदित्यस्य प्रतियोगिमदित्यर्थः ।

(६) घटादौ इति अधिकपाठ ग पुस्तके ।

किन्तु वज्रिधूभोभयत्वेपीत्युक्तमतो नाव्याप्तिः । तादृशप्रतियोगि-
ताया अन्यूनवृत्तित्वे सति यदवच्छेदकं तदन्यत्वं च वक्तव्यं,
अवच्छेदकपददानाच्च (१) महानसीय वज्रभाव-प्रतियोगि-
ताया अन्यूनवृत्तित्वेऽपि वज्रित्वस्य न क्षतिरिति केचित् ।
तादृशप्रतियोग्यनधिकरणत्वं च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वाच्यं,
तेन ज्ञानवान् द्रव्यत्वादित्यादौ समवायेन साध्यतायां नाति-
व्याप्तिः । महाकालो घटवान् कालपरिमाणादित्यत्र कालिक-
सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणः घटत्वेन पटाभाव एव महाकालो
घटत्वेन पटवान्नेति प्रत्ययादिति ।

केचित्तु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन यादृशप्रतियोगिता (२)
तदवच्छेदक(३)विशिष्टोभयानधिकरणं हेत्वधिकरणं * तादृशप्रति-
योगितायाः, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये यदभावोय यादृश-
प्रतियोगिताश्रयप्रतियोगिकत्व-यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशि-
ष्टप्रतियोगिकत्व-हेत्वधिकरणीभूत-यत्किञ्चिद्व्यतिरिक्तयुगयोगिकत्व-एत-
द्वितयाभाव-स्तादृशप्रतियोगिताया वा अनवच्छेदकत्वं वाच्यम् ।
वज्रित्वावच्छिन्न-ऋदनिष्ठ(४)प्रतियोगिताया वज्रित्वादेरवच्छेदक-

* यत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरत्व-यत्प्रतियोगित्वावच्छिन्नाधिकर-
त्वोभयाभाववत्त्वं हेत्वधिकरणे बोध्यं, तेन धूमवान् वज्रेरित्यादौ धूमसामान्याभाव-
प्रतियोगिताश्रय-तदवच्छेदकाश्रयोभयाप्रसिद्धावपि नातिव्याप्तिरिति त्व तत्त्वम् ।

- (१) पदोपादानाच्च इति घ पुस्तके ।
- (२) प्रतियोगिताश्रय इति ग, घ पुस्तकयोः ।
- (३) यादृशप्रतियोगितावच्छेदक इति ग, घ पुस्तकयोः ।
- (४) निष्ठ इत्यत्र छत्ति इति ग, घ पुस्तकयोः ।

तया ऽव्याप्तेर्वारणाय-सामानाधिकरण्येनेत्याहुः । तच्चिन्त्यम् ।
 प्रतियोगिभेदेन प्रतियोगिता-भेदे वङ्गिमान् धूमादित्यत्र महा-
 नसीयवङ्गिनिष्ठा या प्रतियोगिता तदाश्रय-वङ्गित्वविशिष्टोभया-
 नधिकरणत्वस्य (१) पर्व्वतादौ सत्त्वात्, उत्पत्तिकालावच्छिन्न-
 वङ्ग्यभावस्यापि प्रतियोगि-व्यधिकरत्वादव्याप्तिः स्यात् । प्रति-
 योगि-भेदेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकैक्येन प्रतियोगिताया ऐक्ये तु
 वङ्गित्वेन वङ्गि-भिन्नं नास्तीत्यभावस्य वङ्गि-भिन्न-निष्ठ-व्यधिकरण-
 धर्मावच्छिन्ना एकैव प्रतियोगिता सैव च वङ्गित्वेन ऋदो नास्ती-
 त्यादिनाऽपि प्रतीयते, न तु ऋदमात्रवृत्तिरन्या गौरवात्, तथाच
 वङ्गि-भिन्नस्य यस्य कस्यचित् वङ्गित्वावच्छिन्नस्य चोभयस्याधि-
 करणमेव सर्व्वं धूमाधिकरणमिति, व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्ना-
 भावस्य न प्रतियोगि-वैयधिकरण्यमिति सामानाधिकरण्येनेति
 व्यर्थमेव स्यादिति* । न च घटत्वेन वङ्गिर्नास्तीत्यभाव-प्रतियोगि-

* ननु प्रतियोगितावच्छेदकाभेदेन प्रतियोगितैक्ये प्रतियोग्यंशे प्रकारता-
 पक्षेत्वादिकल्पे स्वमतेऽपि सामानाधिकरण्येनेत्यस्य वैयर्थ्यमिति प्रतियोगिभेदेन
 तज्ज्ञेदे तु वङ्गिसामान्याभावमादाय दोष इति तथाच “यश्चोभयोः समो दोषः
 परिहारोपि तत् समः नैकः पर्य्यनुयोज्यो हि तादृगर्थविचारणे” इति
 न्यायेनैकस्य पर्य्यनुयोगो न युक्त इति चेन्न एतादृश-सूक्ष्माहुसम्भाने तु विषयिता-
 सम्बन्धेन घटत्वेन घटस्य साध्यत्वे प्रतियोगित्वरूपेण घटाविषयक-तज्ज्ञानत्वस्य
 हेतुत्वे अव्याप्तेर्वारणायैव एतत्कल्पस्य परित्यागोयुक्तः, अत्र हेतुमति साध्यता-
 वच्छेदकविषयिता-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगित्वावच्छिन्नाधिकरणत्व-साध्यतावच्छे-
 दक-घटत्वावच्छिन्नाधिकरणत्वयोरभाव-सत्त्वेन साध्याभावस्य लक्षणघटकत्वात्
 इति चिन्तनीयम् ।

(१) धमाधिकरण्ये इति अधिक पाठः ग, घ पुस्तकयोः ।

ताया वैयधिकरणेन घटत्वमिव, सामानाधिकरणेन वज्रित्व-
मध्यवच्छेदकमित्यव्याप्तिरिति वाच्यम् । मानाभावात्, प्रति-
योगितावच्छेदकस्य यद्विषयविशिष्टावृत्तित्वं तद्विषयविशिष्टप्रतियोगि-
विषयकमेव व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-भानं, तेन घटत्वेन
प्रमेयं नास्तीत्याकारेण न घटत्वावच्छिन्नवज्रभाव-भान(१)-
मिति ।

“एवं चे”ति । तथा चाव्यभिचारस्य प्रारिभाषिकत्वानिर्व्व-
चनेऽपि न क्षतिः । “तदि”ति, पर्याप्तिश्च द्वयी, विशेषणविशेष्य-
भावानापन्ने तदापन्ने च, यथा वज्रि-घटी न स्तः, महानसीयवज्रि-
र्नास्तीत्यत्र च, प्रथमे वज्रित्वे द्वित्वे घटत्वे च परस्परविशेष्य-
विशेषण-भावानापन्ने तत्पर्याप्तिः, महानसीयवज्रित्वे तु विशेष्य-
विशेषणभावापन्ने विशिष्ट इति भेदः । “विशिष्टवज्रभावस्य”
महानसीयत्वविशिष्टवज्रभावस्य । ननु विशिष्टस्यातिरिक्तत्व-मते
वज्रित्वमनवच्छेदकमेवानतिरिक्तत्व-मतेऽपि महानसीयत्ववज्रित्व-
वैशिष्ट्यमेव परस्परसम्बन्धेन तदवच्छेदकमिति नोक्तं दोष
इत्यत आह “ऋदत्वे”ति । ननु ऋदत्व-वज्रित्वोभयाभ्यां वज्रि-
र्नास्तीत्यभावस्य प्रतियोगितायां यत्तदुभयमवच्छेदकं, तन्न सामा-
नाधिकरणेन, तदुभयत्वावच्छिन्नस्य प्रतियोगिताधिकरणावृत्ति-
त्वात्, शुद्धवज्रित्वस्य तत्सामानाधिकरणेऽपि तस्यावच्छेदक-
त्वाघटकत्वात् लक्षणे च तथैव विवक्षणात्, यदाह सामा-

नाधिकरणेनेति चेन्न प्रतियोगिता-समानाधिकरणं सत् यदव(१)-
च्छेदकं तदन्यत्वमात्रोक्तौ (२) उक्तदोषेण * तथा विवक्षणात् † ।
वस्तुतस्तु सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्व-विवक्षणेऽपि वङ्गि-
द्भोभयं नास्तीत्यभावे वङ्गित्व-द्भदत्व-द्वित्वादीनां सामानाधि-
करण्येणैवावच्छेदकत्वात् तदभिप्राय कोऽयं (३) ग्रन्थः ।

ननु संयोगि सत्वादित्यत्रातिव्याप्तिः, संयोगाभावस्याव्याप्य-
वृत्तितया व्याप्यवृत्त्यभावान्तर-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् संयोग-
त्वस्येत्यत आह “सत्त्ववती”ति । “व्याप्यवृत्ति”रिति तथाच हेत्व-
धिकरणीभूत-यत्किञ्चिद्व्यक्ति इत्यादिना पूर्वनिर्मुक्तं हेत्वधिकरण्ये
व्याप्यवृत्तित्वं बोध्यमित्यर्थः । इदमुपलक्षणं प्रतियोगि-व्यधिक-
रणोऽपि बोध्यः ।

ननु गुरुधर्मेण साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्ति-वारणाय-
पारिभाषिकमवच्छेदकत्वमवश्यं वाच्यं, तथाच व्याप्यवृत्तित्वं प्रति-
योगिव्यधिकरणत्वं वा अभावे विशेषणं व्यर्थमित्यभिप्रायेणाह
“वक्ष्यमाणं वे”ति, सिद्धान्तलक्षणे वक्ष्यमाणमित्यर्थः । तच्च हेतु-
समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनावच्छे-
दकं ‡ यदिशिष्ट-सम्बन्धिनिष्ठाभाव-प्रतियोगितायाः सामानाधि-

* उभयावच्छिन्नाभावमादाय दत्तदोषेणेत्यर्थः ।

† पर्याप्तप्रधिकरणत्वविवक्षणादित्यर्थः ।

‡ असम्भववारणार्थं सामानाधिकरण्येनेति भावः ।

(१) यत्तदव इति घ पुस्तके ।

(२) भावस्योक्तौ इति घ पुस्तके ।

(३) तदभिप्रायेणार्थं इति ग पुस्तके ।

कंरणेनानवच्छेदकं तत्पारिभाषिकमवच्छेदकं, तदन्यत्वं साध्यताव-
च्छेदके वाच्यमित्यर्थः । तेन* सत्तावान् जातेरित्यत्र जात्यधिकरण-
गुणादिनिष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्ट-सत्तात्वानतिरिक्त-
वृत्तित्वेऽपि सत्तात्वस्य न क्षतिः । न वा तादृश-प्रतियोगिताया
अवच्छेदकं यत्तदवच्छिन्नाभाववदसम्बन्धं यद्विशिष्टसामान्यं तत्पारि-
भाषिकमवच्छेदकमित्युक्तौ सत्तावान् प्रमेयत्वादित्यत्र तादृशाव-
च्छेदकं सत्तात्वं तदवच्छिन्नाभाववर्तित-सामान्योदौ समवायेन सम्ब-
न्धित्वस्याप्रसिद्धा तस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्व-क्षतिः । जात्य-
धिकरणगुण-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्टसत्तात्वस्य
सत्तात्व-विशिष्टसम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वाभा-
वात्, मेयत्वाधिकरण-सामान्यनिष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-
सत्तात्वस्य सत्तात्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेद-
कत्वाच्चेति ।

अत्र प्रतियोगितयोरेकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं, विशेषणताविशेषा-
वच्छिन्नत्वं वा वाच्यं, तेन साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनाभाव-विवक्षणे
संयोगेन साध्यतायां तादृशावच्छेदकाप्रसिद्धिर्न भवतीति । इत्यञ्च
धूम-सामानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिताया विशेषणताविशेषाव-
च्छिन्नाया अवच्छेदकं घटवत्त्वप्रकारकप्रमा-विशेष्यत्वत्वं तत्तु घटत्व-
विशिष्ट-सम्बन्धिनिष्ठाभावीय-तादृश-प्रतियोगितानवच्छेदकमतो
घटत्वाद्येव तादृशमवच्छेदकं, तदन्यत्वस्य वक्रित्वादौ सत्त्वान्नाप्रसङ्ग
इति । धूमवान् वक्रेरित्यादौ तु वक्रिमन्निष्ठाभावीय-तादृश-

* यथाश्रुतानतिरिक्तवृत्तिर्वादिहोपावच्छेदकत्वानिर्देशेनेत्यर्थः ।

प्रतियोगितावच्छेदकमयोगोलकान्यत्व-प्रकारक-प्रमा-विशेष्यत्वत्वं तद्भूमत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावीय-तादृशप्रतियोगितानवच्छेदक-मतो धूमत्वादेव तादृशमवच्छेदकमतो न तत्रातिप्रसङ्ग इति । अधिकञ्चाग्रे प्रपञ्चयिष्यामः ।

ननु गुणत्वमादाय संयोगत्वस्य न पारिभाषिकावच्छेदकत्वं, गुण-सामान्याभावस्योत्पत्तिकालावच्छेदेनावयविनि वर्तमानतया संयोगत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वाभावा-दत आह, “गुणावृत्ती”ति । गुणावृत्तिरभावः संयोगवति नास्ति, उत्पत्तिकालेऽपि गुणावृत्तिद्रव्यत्वादिजातेः सत्त्वादिति भावः ।

ननु इदं संयोगि गुणान्यत्वविशिष्ट-सत्त्वादित्यत्र गुणावृत्त्य-भावो न हेतुसमानाधिकरण इत्यतः संयोग-साध्यक व्यभिचारि-चारिमात्रे यादृशाभावमादाय नातिव्याप्ति स्तं दर्शयति “द्रव्ये”ति द्रव्यसमवेतत्वं गौरवेण न प्रतियोगितावच्छेदकं, तथात्वेऽपि वा तदवच्छिन्नाभावां न गुणादौ, सत्ताया स्तत्र सत्त्वादतो “मात्रे”ति । द्रव्यान्यासमवेतत्वं तदर्थः । “व्याप्यवृत्ती”ति तथाच संयोग-विशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वं न तस्येति न संयोगत्वस्य परिभाषिकावच्छेदकत्व-क्षतिरिति भावः ।

यत्तु यत्किञ्चिदधिकरणावच्छेदेन व्याप्यवृत्तित्व-निर्व्वचने गौरवादाह “वक्ष्यमाणं वे”ति तथाच सामान्यत एव व्याप्य-वृत्तित्वं निवेशनीयमिति भावः शेषं पूर्व्ववदिति, तन्न साध्यता-वच्छेदकसम्बन्धेनाभाव-विवक्षणे संयोगेन साध्यतायां तादृश-

वच्छेदकाप्रसिद्धेः, तादृश-व्याप्यवृत्त्यभाव-प्रतियोगितावच्छेदकस्य गगनत्वस्य घटत्वादि-विशिष्टसम्बन्धिनिष्ठ-तादृशाभाव-प्रतियोगिताया अप्यवच्छेदकत्वात् । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन गगनत्व-विशिष्टसम्बन्धिनश्चाप्रसिद्धेः घटत्वगगनत्वादौनां तादृशावच्छेदकत्वा-सम्भवादिति दिक् ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये दीधितिप्रकाशे चक्रवर्त्ति-
लक्षणव्याख्या समाप्ता ।

अथ प्रगल्भ-लक्षण-प्रकरणे दीधितिः ।

साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्यसामानाधिकरण्या-वच्छेदक-स्वसमानाधिकरण-साध्याभावत्वकत्वं, यत्-समानाधिकरण-साध्याभाव-प्रमायां साध्यवत्ता-ज्ञान-प्रतिबन्धकत्वं नास्ति तत्त्वं वा व्याप्तिरिति तु न युक्तं, सर्व्वत्र साध्याभावपद-वैयर्थ्यात् । यत्तु सध्याभाववति यद्वृत्तौ प्रकृतानुमिति-विरोधित्वं नास्ति तत्त्वं व्याप्तिरिति तन्न अनुमित्यविरोधित्व-ज्ञानस्यानुमिति-जनकत्वे साध्याभाववद्वृत्तित्वज्ञानस्यानुमित्यविरोधितया व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गात् ।

इति दीधितौ प्रगल्भ-लक्षण-प्रकरणं समाप्तम् ।

प्रगल्भ-लक्षणे-दीधिति-प्रकाशः ।

प्रगल्भीयं लक्षणमाह “साध्ये”ति । गुणान्यत्वविशिष्ट-सत्तावान् जातेरित्यत्र जाति-समानाधिकरण-यावदभावानां सत्ता-रूपसाध्य-सामानाधिकरणत्वादतिव्याप्तिरतः “साध्यतावच्छेदकावच्छिन्ने”ति । तदर्थश्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याधिकरणे दैशिकविशेषणतया-वृत्तित्वं, तेन समवायेन साध्यतायां ज्ञानवान् द्रव्यत्वादित्यादौ नातिप्रसङ्गः, न वा अयं काल-परिमाणवान् प्रमेयत्वादित्यादौ सर्वेषामेव साध्याभावानां काले कालिकसम्बन्धेन वृत्तेरतिप्रसङ्गः । न चैवं कालिकसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताके आकाशाभावस्याभावे साध्ये मेयत्वादि-हेतावतिव्याप्तिः, अत्र साध्याभावस्याकाशाभावात्मकस्य दैशिक-विशेषणतया सर्वत्र सत्त्वादिति वाच्यम् । दैशिकविशेषणतया कालभिन्नवृत्तित्वविशिष्टस्य योऽभावस्तस्यापि साध्याभावात्मकस्य कालमात्रवृत्तितया साध्य-सामानाधिकरण्याभावात् । अवच्छेदकत्वज्ञानतिरिक्तवृत्तित्वं, तेन धूमवान् वज्जेरित्यादौ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नस्य साध्याभावस्य धूम-समानाधिकरणत्वेऽपि न क्षतिः । “स्वे”ति हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न-हेतोर्हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन यदधिकरणं दैशिकविशेषणतया तद्वृत्तित्वमित्यर्थः । तेन द्रव्यं गुणकर्मन्यत्वे सति सत्त्वात्, अयमात्माज्ञानात्, जातिमान् सत्त्वादित्यादौ (हेतुतावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन सत्त्वाधिकरणे स्पन्दादौ वर्त्तमानस्य समवायेन जाति-सामान्याभावस्य यथोक्तसाध्याभावस्य साध्य-सामानाधिकरण्या-

भावात्) (१) नाव्याप्तिः । धूमवान् वज्जेरित्यादौ विशेषणतया योगोलकावृत्तेरभावस्यापि साध्याभावतया धूम-सामानाधिकरण्याभावादेव नातिव्याप्तिः ।

“यत्समानाधिकरणे”ति । यत्समानाधिकरणा ये साध्याभावास्तत्प्रमासामान्ये इत्यर्थः । तेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-साध्याभाव-प्रमायां साध्यवत्त्व-ज्ञानाप्रतिबन्धकत्वेऽपि धूमवान् वज्जेरित्यादौ नातिव्याप्तिः । प्रमात्वञ्च यवद्वूमभिन्नत्वं, तेनाव्याप्यवृत्तेः साध्याभावस्य व्याप्यवृत्तित्व-भ्रमदशायां व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-साध्याभावस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्याभावत्व-भ्रमदशायां च साध्यवत्त्व-ज्ञान-प्रतिबन्धकत्वेऽपि न क्षतिः । साध्यवत्त्वज्ञान-प्रतिबन्धकत्वञ्च हेत्वधिकरणमात्रवृत्तियद्वाभिंतावच्छेदकं * तदवच्छेदेन यत्साध्यवत्त्व-ज्ञानं तत्प्रतिबन्धकत्वं, तेन

* ननु हेतुतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नावच्छेदकताकविशेष्यताकसाध्यवत्ताज्ञान-विरोधित्वनिवेशेनैव दोषवारणसम्भवे हेत्वधिकरणमात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्व-निवेशो व्यर्थ इति चेन्न वज्जिमान् सहजानसीयवज्जेरित्यादावव्याप्तेः, सहजानसीय-वज्जिमान् वज्जप्रभाववान् इत्याकारकज्ञानस्याहार्थ्यतया सहजानसीयवज्जिमान् वज्जिमान् इत्याकारकज्ञानीयप्रतिबन्धकत्वाप्रसिद्धेरिति । न च साध्यवत्ताज्ञान-प्रतिबन्धकत्वं कामिनीजिज्ञासायां प्रसिद्धं ज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रत्येव कामिनीजिज्ञासात्वेन प्रतिबन्धकत्वादिति वाच्यं, संयोगाभाववान् संयोगादित्यादौ संयोग-वद्भिन्निकसंयोगाभावज्ञानस्याहार्थ्यतया तत्प्रतिबन्धकत्वाप्रसिद्धाऽव्याप्तेः । तस्याहार्थ्यत्वेन कामिनीजिज्ञासाया अपि तत्प्रतिबन्धकत्वासम्भवात्, कामिनीजिज्ञासा-निष्ठप्रतिबन्धकतानिरूपितप्रतिबन्धतायासपि अनाहार्थ्यत्वस्य प्रविष्टत्वात् । यदि कामिनीजिज्ञासां प्रति आहार्थ्यज्ञानस्यापि प्रतिबन्धत्वमङ्गीक्रियते तदा संयोगवान् संयोगाभावादित्येवाति व्याप्तिर्व्याप्तिरिति भावः ।

(१) () चिह्नमध्यस्थपाठो नास्ति घ पुस्तके ।

वर्द्धमान् धूमादित्यादावुत्पत्तिकालावच्छेदेन धूमसमानाधिकरणस्यैवाभावस्य ऋदादौ प्रमायाः साध्यवत्ता-ज्ञान-विरोधित्वेऽपि न क्षतिः । हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नत्वादेः सम्बन्ध-भेदादेश्च विवक्ष्यमाणं तत्प्रयोजनञ्च पूर्ववद्बोध्यम् । “सर्व्वे”ति तादृशसामानाधिकरण्यावच्छेदकं स्वसमानाधिकरणत्वकत्वमित्यत एवादयस्य, यत्समानाधिकरण-प्रमात्वावच्छेदेन तादृश-प्रतिबन्धकत्वं, नास्तीत्यत एव द्वितीयस्य समकत्वादिति । *

प्रथमलक्षणे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगि-सामानाधिकरण्यं, द्वितीयलक्षणे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिमत्ता-ज्ञानं वाच्यं, इत्यञ्च हेतुसमानाधिकरणघटाभावे तत्प्रमायाञ्च वर्द्धित्वावच्छिन्नघटस्याप्रसिद्ध्या तत्समानाधिकरणस्य तज्ज्ञान-प्रतिबन्धकत्वस्य चाभावादसम्भव इत्युभयत्र साध्याभावपदम् । अवच्छेदकत्वे चाऽनतिरिक्तवृत्तित्वरूपे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगि-सामानाधिकरण्याभावस्याखण्डस्यैव, प्रतिबन्धकत्वे च कार्यानुत्पत्तिनियतत्वरूपे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगि-मत्ताज्ञानाभावस्य चाखण्डस्यैव निवेशान्नोभयत्र प्रतियोगिपदवैयर्थ्यमिति तु केचित् ।

* न च द्वितीयलक्षणे साध्याभावपदानुपादाने यत्समानाधिकरणप्रमा-सामान्यान्तर्गत-सिद्धिरूपप्रमायां अनुमित्यात्मकसाध्यवत्ताज्ञान-प्रतिबन्धकत्व-सत्त्वाद-सम्भव इति वाच्यं साध्यवत्त्वपक्षत्वावच्छिन्न-प्रतिबन्धकानिरूपितप्रतिबन्धकत्वस्य विवक्षितत्वात् तस्य च सिद्धिरूपप्रमायासम्भवात् तस्याः प्रतिबन्धतावच्छेदकमनु-मितित्वमिति भावः ।

साध्याभावपदं सार्थकीकृत्य-प्रकारान्तरेण दूषयितुं तन्मत-
मुपन्यस्यति “यत्त्वि”ति “यद्वृत्तौ” यन्निष्ठ-तादृशवृत्तित्वसामान्ये ।
तेन * व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य व्यभिचारि-
हेतुनिष्ठस्याविरोधित्वेऽपि न क्षतिः । विरोधित्वञ्च ज्ञाननिष्ठ-
विरोधितायां विषयतयाऽवच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणत्वम् । व्यभि-
चारिहेतुनिष्ठ-केवलवृत्तित्वस्यातथात्वात् “साध्याभाववती”ति ।
न चैवमपि व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः, साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
साध्याभाववद्वृत्तित्वेनैव विरोधितया साध्याभाववद्वृत्तित्वस्या-
तथात्वादिति वाच्यं, एतस्य दूषणस्य स्वयमेवोद्भावनीयत्वादिति ।

व्यभिचारिणि साध्याभाववद्वृत्तित्वेनासाधकत्वानुमितेर्जनना-
दनुमितिसामान्य-विरोधित्वं न सम्भवतीत्यत आह, “प्रकृते”ति,
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन तत्साध्यकतत्साधनकानुमितिकारणी-
भूतज्ञानविरोधित्वमित्यर्थः । तेन समवायावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कवङ्गाभावति धूम इति ज्ञानस्य समवायेन वङ्गानुमिति-विरो-
धित्वेऽपि व्यभिचारधियोऽनुमित्यविरोधित्वेऽपि न क्षतिः ।

यत्तु अनुमिति-विरोधित्वम् अनुमिति-प्रतिबन्धकत्वं तच्च न
व्यभिचारे इत्यतः “प्रकृते”ति विशेषणं, तथाचानुमितिकार-
णीभूतज्ञान-प्रतिबन्धकज्ञानविषयत्वं प्रकृतानुमिति-विरोधित्वम्
तथाच (१) भ्रम-भिन्न-साध्याभाववति हेतुरित्याकारक-यद्वेतुविषय-

* सामान्यपदोपादानेनेत्यर्थः ।

(१) पवञ्च इति घ पुस्तके ।

कज्ञानसामान्ये अनुमितिकारणीभूतज्ञानप्रतिबन्धकत्वाभावस्तत्त्वं फलितोऽर्थः, तेन घटाभाववद्वृत्तिर्हेतु(१)रिति ज्ञानस्य घटानुमिति-विरोधित्वादसम्भव इत्यतः “साध्याभाववती”ति । विशेषणान्तरप्रयोजनञ्च पूर्व्ववदिति । तन्न एवमपि साध्याभाववद्वृत्तिर्हेतुर्घटाभाववद्वृत्तिश्चेति ज्ञानस्य घटानुमिति-विरोधित्वेनासम्भवात् । न च साध्याभाववद्वृत्तित्वं (२) न प्रतिबन्धकतायां विषयतयावच्छेदकं, * साध्याभाववद्वृत्तित्व (३) मेव यत्र घटानुमितौ (४) हेतुतावच्छेदकं तत्र तथात्वस्यापि सम्भवात् । न च तद्व्यवच्छेदकताया न पर्याप्ति(५)रिति † वाच्यं तथा सति केवलवृत्तित्व-विशिष्टहेतौ तत्पर्याप्त्यभावेन साध्याभाववती(६)त्यस्य उक्तव्यावृत्ति-दानस्यासङ्गतिरिति दिक् ।

“अनुमित्यविरोधित्वज्ञानस्ये”ति, अनुमिति-विरोधित्वम् अनुमिति-कारणीभूतज्ञान-विरोधित्वमित्युक्तं तत्कारणञ्च प्रकृतव्याप्तिज्ञानं, तद्विरोधि च न साध्याभाववद्वृत्तित्व-ज्ञानं, वङ्गप्रतियोगिकाभाववद्वृत्तिर्धूम इति ज्ञाने सत्यपि उक्तव्याप्ति-ग्रहात्, किन्तु

* तथाच तादृशप्रतिबन्धकतायां विषयतयाऽवच्छेदकत्वाभाववत्तादृशवृत्ति-यङ्गत्वत्वं तत्त्वमिति लक्षणं कर्त्तव्यमिति भावः ।

† तथाच पर्याप्तिप्रबन्धनेनावच्छेदकत्वाभावो वक्तव्य इति भावः ।

(१) हेतुरित्यत्र भेदत्वमिति घ पुस्तके ।

(२) वृत्तिहेतुमिति घ पुस्तके ।

(३) वृत्तिहेतु इति घ पुस्तके ।

(४) घटानुमिति इति घ पुस्तके ।

(५) अवच्छेदकतायामपर्याप्ति इति घ पुस्तके ।

(६) केवलसाध्याभाववती इति ग पुस्तकयोः ।

अनुमिति-विरोधिसाध्याभाववद्वृत्तित्वज्ञानं * तथा (१) तथाच-
तादृशविरोधित्वघटितलक्षणकरणे असम्भवः, सङ्घेतौ प्रकृतानु-
मितिविरोधिसाध्याभाववद्वृत्तित्वाभावात्, इतरथा तु व्यभि-
चारिण्यतिव्याप्तिरिति भावः † ।

यदि चानुमितिपदं प्रकृतव्याख्यानमितिपरं तच्च साध्याभाव-
वद्वृत्तिर्हेतुरित्याकारकं, तथाच यद्वेतुनिष्ठतत्त्वप्रतियोगितावच्छे-
दकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्या-
भाववद्वृत्तित्वसामान्ये साध्याभाववद्वृत्तिर्हेतुरित्याकारकज्ञान-
विरोधि-ज्ञान-विषयतावच्छेदकत्वाभावस्तत्त्वं व्याप्तिरित्यर्थः क्रियते
तदा नायं दोष इति स्मर्त्तव्यम् ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये दीधिति-प्रकाशे प्रगल्भ-
लक्षण-व्याख्या समाप्ता ।

अथ मिश्र-लक्षण-प्रकरणे दीधितिः ।

केचित्तु यावन्तः साध्याभावाः प्रत्येकं तत्तत्प्रजातीया

* साध्याभावाद्वृत्तित्वं अनुमिति-विरोधि इत्याकारकं ज्ञानमित्यर्थः ।

† अयं भावः तादृशानुमिति-विरोधित्वाभावस्य व्याप्तित्वे एतादृशव्याप्ति-
ज्ञानमेवानुमिति-कारणं वाच्यं एवञ्च धूमवान् वज्जेरित्यादौ सर्वत्र व्यभिचारि-
ण्यतिप्रसङ्गः वज्जिनिष्ठतादृशद्वित्वे अनुमितिकारणीभूतैतादृशानुमित्यविरोधित्व-
रूपव्याप्तिज्ञानप्रतिबन्धकज्ञानविषयत्वाभावसत्त्वात्, एतादृशानुमित्यविरोधित्वरूप-
व्याप्तिज्ञानं प्रति साध्याभाववद्वृत्तित्वज्ञानस्य प्रतिबन्धकत्वाभावादित्यर्थ इति ।

(१) तथा इति नास्ति ग पुस्तके ।

ये तत्तदधिकरण-वृत्तित्वाभावास्तद्वत्त्वं तत्त्वं, साजात्यञ्च
 समानासमानाधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-
 त्वान्यतररूपेण, साध्याभावञ्च पूर्वोक्त-द्वितीय-रीत्या
 प्रत्येतव्यो व्याप्यवृत्तिश्च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
 प्रतियोगिव्यधिकरणो वा, तेन तत्तत्साध्यव्यक्तेरव्याप्य-
 वृत्तेर्वा साध्यास्याभाववति वृत्तावपि हेतोर्नाव्याप्तिः ।
 तद्वद्वृत्तित्वाभावश्च तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वव्यापक-
 व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताको बोध्यः, तेन
 साध्याभाववद्वृत्तिविशेष-वृत्तित्वस्य पार्थिवत्वादि-विशे-
 पितस्य द्वित्वाद्यवच्छिन्नस्य वा साध्याभाववद्वृत्तित्वस्या-
 भावमादाय नातिप्रसङ्गः । अत्र च हेतुतावच्छेदकसम्ब-
 न्धेन साध्याभाववद्वृत्तित्वं बोध्यं, तेन बहुधाभाववति
 स्वावयवे धूमस्य वृत्तावपि न दोषः । इत्यञ्च साध्या-
 भावोऽपि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन कस्यचिदधिकरणे
 वर्तमानो ग्राह्यः, तेन जातिमान् सत्त्वादित्यादौ हेतु-
 तावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववद्वृत्तित्वस्याप्रसिद्धावपि
 न क्षतिः ।

मिश्र-लक्षणे दीधिति-प्रकाशः ।

मिश्रलक्षणमेव परिष्कृत्य दर्शयति “केचित्त्विति” । साजात्यं

सादृश्यं, तच्च तद्वृत्तिधर्मवत्त्वं, (१) तादृशधर्म एव तृतीयार्थेऽन्वेति, तृतीयार्थश्चाभेदः धान्येन धनवानितिवत्, तथाचाह्लादकत्वेन चन्द्र-सदृशं मुखमित्यत्राह्लादकत्वाभिन्नचन्द्रवृत्तिधर्माश्रयो मुख-मिति शाब्दबोधः । एवञ्च तादृशान्यतररूपेण यावत्साध्याभाव-सजातीया इत्यत्र तादृशान्यतररूपाभिन्नयावत्साध्याभाववृत्तिधर्म-वन्त इत्यर्थः । तथाच व्यतिरेकि-साध्यकेऽव्याप्तिस्तत्र तादृश-याव-त्साध्याभाववृत्त्यन्यतररूपस्याप्रसिद्धेरतः “प्रत्येक”मिति । तेन तत्तदभावानां प्रातिस्विकरूपेण साजात्य-निरूपकता लभ्यते । याव-तामभावानां प्रत्येकनिरूपितं यत्साजात्यं तद्वान् न कोऽप्यभावो व्यतिरेकि-साध्यके इत्यतः “स्तत्त”दिति । तेन प्रत्येक-वृत्तित्वाभावस्य प्रत्येकसाध्याभावसाजात्यं लभ्यते । तदधिकरणेत्यत्र केवलेन तत्पदेन यावत्त्वविशिष्टसाध्याभावानुकर्षेण (२) वक्लिमान् धूमादि-त्यादौ तत्तद्भेदावृत्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावानां तत्तद्-भेदमात्रवृत्तीनां यावतामधिकरणमप्रसिद्धम् अतः “स्तत्तदधिक-रणे”ति, यावत्पदादाने व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-साध्याभाव-सजा-तीयस्य तद्वृत्तित्वस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य (३) व्यभि-चारिणि सत्त्वादतिव्याप्तिरिति तदुपात्तम् । समानाधिकरण धर्मा-वच्छिन्न-साध्याभाववृत्तित्वस्यापि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-सत्त्वाद्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरतः “सजातीया” इति, तस्याप्यभाव-

(१) तद्वृत्तधर्मवत्त्वं इति ग पुस्तके ।

(२) व्यनुकर्षणे इति घ पुस्तके ।

(३) साध्याभावसजातीयतद्वृत्तित्वाभावस्य इति घ पुस्तके ।

त्वादिना सजातीतत्वात्तथैवातिव्याप्तिरत आह “साजात्यञ्चे”ति,
 “समाने”ति, समानञ्चासमानञ्च समानासमाने, ते अधिकरणे
 ययोस्तौ समानासमानाधिकरणौ तौ च तौ धर्मा च ताभ्यामव-
 च्छिन्ने (१) प्रतियोगिते (२) ययोरभावयोस्तत्त्वमित्यर्थः । तेन
 साध्याभावनिष्ठं यत् स्वप्रतियोगिता-समानाधिकरणधर्मावच्छिन्न-
 प्रतियोगिताकत्व-स्वप्रतियोगित्वासमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-
 योगिताकत्वान्यतररूपं तद्वत्त्वं तादृशवृत्तित्वाभावे लभ्यते । स्व-
 प्रतियोगिता-समानाधिकरण-धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वञ्च स्व-
 प्रतियोगित्वासमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका ये ये
 तत्तद्भेदकूटवत्त्वं, एवं स्वप्रतियोगित्वासमानाधिकरणधर्माव-
 च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वञ्च स्वसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नस्वसमा-
 नाधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताका ये ये तत्तद्भेदकूटवत्त्वं,
 तेन न स्वत्वाननुगमः, समनियताभावैक्यमते सर्वस्यैव व्यधि-
 करणधर्मावच्छिन्नाभावस्य समवायावच्छिन्नाकाशाद्यभावात्मक-
 समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाभिन्नतया तद्भेदकूटवदभावस्या-
 प्रसिद्धेः (३) समानाधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नत्वमपि प्रतियोगि-
 तायां विशेषणम् । वस्तुतस्तु समनियताभावैक्यमते आकाशा-
 भावत्वाकाशाभावभिन्नत्वान्यतररूपेण सजातीयत्वमेव वाच्यं, लाघ-
 वादिति ध्येयम् । “पूर्वोक्तद्वितीये”ति, प्रथमरीती तु वङ्गा-

(१) अवच्छिन्ना इति ग पुस्तके ।

(२) प्रतियोगिता इति ग पुस्तके ।

(३) चरमे इति अधिक पाठः घ पुस्तके ।

काशोभयाभावस्य जलवृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्वाद्यभावस्य तादृशस्य सजातीयो यस्तद्वृत्तित्वाभावस्तस्य धूमादावभावादसम्भव इति भावः । अत्र च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्वस्य अभावस्य च विवक्षणे स्वाधिकारीभूतयत्किञ्चिद्वृत्तिवृत्त्यभाव-प्रतियोगिताया दैशिकविशेषणताविशेषावच्छिन्नायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकं यदभावव्यक्तित्वं तत्त्वं व्याप्यवृत्तित्वं बोध्यं, तेन (१) संयोगेन साध्यतायां व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यैव सर्वाधिकरणावच्छेदेन व्याप्यवृत्तितया तज्जातीयतद्वृत्तित्वाभावस्य व्यभिचारिणिसत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिः । तद्वृत्तित्वाभावोऽपि व्याप्यवृत्तितानिरूपकाधिकरण-वृत्तित्वस्याभावो बोध्यः । तेन वङ्गिमान् धूमात् संयोगि (२) एतत्त्वादित्यादौ वङ्गभावस्य संयोगाभावस्य (३) च जले गुणादौ च व्याप्यवृत्तेः केवलान्वयितया तद्वृत्तित्वात्-व्यापकप्रतियोगिताकस्य सजातीयाभावस्य (४) धूमादावसत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिः । व्यापकताघटकसम्बन्धेनाभावस्य विवक्षणे तु व्याप्यवृत्तित्वं यत्किञ्चिद्वृत्ति-वृत्तित्वान्तर्भावेण न वाच्यं, धूमवारन् वङ्गेरित्यादौ अयोगोलोकेकान्यत्वाभावस्य व्याप्यवृत्तेः सजातीयो यस्तद्वृत्तित्वाभावस्तस्य वङ्गावसत्त्वादेवातिव्याप्त्यनवकाशात् । ननु कालिक-सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाकाशाभावस्याभावे साध्ये आत्मत्वादित्येतावव्याप्तिः उक्तसाध्याभावस्याकाशाभावस्य व्याप्यवृत्तेरधिक-

(१) तेन इत्यत्र अतः इति ग पुस्तके ।

(२) कपिसंयोगि इति ग पुस्तके ।

(३) कपिसंयोगाभावस्य इति ग पुस्तके ।

(४) सजातीयस्याभावस्य इति ग पुस्तके ।

रणे आत्मत्वस्य वृत्तेरत आह “प्रतियोगी”ति, प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यव्यापकतावच्छेदकीभूत-यत्किञ्चिदप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वविशिष्टत्वञ्चेहप्रतियोगि-व्यधिकरणत्वम् । ज्ञानवानात्ममहाकालान्यतरत्वादित्यादौ आत्मत्वाद्यभावरूपस्य तादृशसाध्याभावस्य काले कालिकसम्बन्धेन प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वात्प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वविशिष्ट-तदधिकरणमाकाशाद्येव तद्वृत्तित्वाभावस्य हेतौ सत्त्वादतिव्याप्तिरतः प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनेति । वङ्गिमान् धूमादित्यादौ तद्गूम-संयोगस्य वङ्गिव्यापकतावच्छेदक-तद्गूम-संयोगाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य गुणसामान्याभावत्वरूप-यत्किञ्चिदप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणवृत्तित्वविशिष्टस्याधिकरणे धूमस्य वृत्तेरव्याप्तिरतः साध्य-व्यापकतावच्छेदकीभूतेति, गुणसामान्याभावत्वस्य वङ्गि-व्यापकतावच्छेदकत्वाभावात् तत्र दोषः । सर्वस्यैवाभावस्य यत्किञ्चिद्व्यक्त्य-(१)धिकरण-वृत्तित्वविशिष्ट-स्वाभाव(२)पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्ट-स्वाभावात्मक (३) तादृश-प्रतियोग्यधिकरण-वृत्तित्वात्, तादृशभावाप्रसिद्धेरतो यत्किञ्चिदिति । केबलान्वयिसाध्यके सर्वस्यैव तादृशभावस्य साध्य-व्यापकतावच्छेदक-प्रमेयत्वत्वाद्यवच्छिन्न-समानाधिकरणत्वात्(४) प्रतियोगितावच्छेद-

(१) व्यक्ति इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) वृत्तित्वविशिष्टाभावाभाव इति घ पुस्तके ।

(३) वृत्तित्वविशिष्टाभावाभावात्मक इति घ पुस्तके ।

(४) सामानाधिकरण्यात् इति ग पुस्तके ।

केचित्तु प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन स्वप्रतियोगितावच्छेद-
कावच्छिन्न-भावरूप-प्रतियोगि-समानाधिकरणं यद्यत्तत्तद्विन्नत्वं
तद्वाच्यम् (१) । ज्ञानवान् आत्म-महाकालान्यतरत्वादित्यादौ
आत्मत्वाभावानां काले प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वात्, द्रव्य-
त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्व, कालत्व—प्रकारकप्रमाविशेष्यत्वान्यतरा-
भाव एव * तादृशसाध्याभावस्तद्वृत्तित्वाभावस्य हेतौ सत्त्वादति-
व्याप्तिरतः प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनेति, समनियताभावेक्य-
नये गोत्वाभावादेरपि गोत्वत्वेन प्रमेयाभाव-समनियततया
द्रव्यत्वाभावादेरपि गुणकस्यान्यत्वविशिष्टसत्त्वाभाव-समनियततया
ज्ञेयत्वत्वेनाकाशाभावस्यापि आकाशत्वेन ज्ञेयत्वाभाव-समनियततया
तत्तत्प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वात् प्रतियोगि-समानाधिकरण-
भिन्नाभावाप्रसिद्धिरतः प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेति । सर्व-
स्यैवाभावस्य पूर्वक्षणावृत्तित्वविशिष्टाभावाभावात्मक-स्वप्रतियोगि-
समानाधिकरणत्वात् भावेति, आकाशाभावत्वेन घटाभावस्यापि
ज्ञेयत्वत्वेन घटाभावाभिन्नतया सर्वस्यैव व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्ना-
भावस्य ज्ञेयत्वत्वावच्छिन्नभाव-समानाधिकरणत्वात् केवलान्वयिनि-
तादृशाभावाप्रसिद्धिरतः प्रतियोगीति । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावोपि भाव-

* द्रव्यत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्तु जन्यगुणे कालिकसम्बन्धेन प्रतियोगि-
समानाधिकरण इति तदुपेक्ष्यान्यतराभावानुसरणम्, अन्यतराभावस्तु न जन्यगुणे,
तस्य जन्यत्वेन कालत्वविशिष्टत्वादिति भावः ।

(१) तद्वाच्यमित्यत्र वाच्यमिति ग पुस्तके ।

भिन्नो वाच्यः (१) तेन वङ्गिमान् धूमादित्यादौ तत्तद्भूमसंयोगा-
भावाभावस्य तत्तद्भूमसंयोगस्य निरुक्तप्रतियोगि-व्यधिकरणत्व-
शालिनोऽधिकरणवृत्तित्वाभावस्य धूमादावसत्त्वेऽपि न क्षतिरि-
त्याहुः । तच्चिन्त्यं, कपिसंयोगाभावभिन्नं मेयत्वादित्यादौ पूर्वोक्त-
रीत्याकपिसंयोगाभावभेदाभावस्य कपिसंयोगाभावात्मकतया तस्य
च कपिसंयोगरूपतादृशप्रतियोगि-समानाधिकरणतया तद्विन्नत्वा-
भावेनातिव्याप्तेर्व्यञ्जलेपायितत्वात् । आकाशाभावस्य कालिक-
सम्बन्धेनाभावे साध्ये आत्मत्वादिहेतावव्याप्तिः, तत्राकाशाभावा-
त्मकस्य साध्याभावस्य निरुक्तप्रतियोगिव्यधिकरणत्वशालिनोऽधि-
करणे आत्मत्वादेर्वृत्तेरिति दिक् ।

साध्याभावश्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यः । तेन वङ्गि-
मान् धूमादित्यादौ समवायेन वङ्गाभाववति धूमादेर्वृत्तावपि
न क्षतिः । इत्यत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-व्यापकतापि तेनैव
सम्बन्धेन वाच्या, तेन कालिकसम्बन्धेन वङ्गिव्यापकस्य घटस्य
संयोगिनाभाववति धूमस्य वृत्तावपि न क्षतिः । अतएव प्रति-
योगि-व्यधिकरणत्वं व्यापकतायां निवेश्य कपि-संयोगाभावा-
देरपि व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावत्वमुपपाद्य पुनस्तद्व्या-
वृत्त्यर्थं व्याप्यवृत्तीत्यादिविशेषणं “प्रक्षालनादौ”ति न्यायमनुसर-
तीति प्रत्युक्तम् । प्रतियोगिव्यधिकरणत्वगर्भतां विना संयोगिन
व्यापकत्वस्य (२) दुर्व्यवृत्तात् संयोगिन साध्यतायामव्याप्तेः ।

(१) वाच्यः इत्यत्र ग्राह्यः इति ग पुस्तके ।

(२) व्यापकत्वस्यैव इति ग पुस्तके ।

केचित्तु व्यापकताघटकसम्बन्धेनाभावो वक्तव्यः, एवञ्च सम्बन्ध-
भेदेन (१) व्यापकता न निवेशनीयेत्याहुः। साध्याभावस्याधि-
करणतायाञ्च सम्बन्धभेदो न निवेशनीयः, कालः काल-परिमाण-
वान् कालत्वादित्यादौ, कालिकसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताका-
काशाभावाभाववान् आत्मत्वादित्यादौ च हेत्वधिकरणस्य कालस्य
कालिकतया तादृशसाध्याभावात्मक (२) कालपरिमानाभावाधि-
करणत्वेऽपि आत्मनोदेशिकतया तादृशसाध्याभावात्मकाकाशा-
भावाधिकरणत्वेऽपि काले आत्मनि च तादृशाभावद्वयस्य
प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्ववैशिष्ट्याभावान्नाव्याप्तिरिति अलमति-
विस्तरेण।

साध्याभावत्वरूपेणाभाव-प्रवेशे निर्व्वर्जित्वत्वाभावस्य साध्य-
भाववृत्तित्वाव्यापकप्रतियोगिताकत्वाभावात् समानाधिकरण-
धर्मावच्छिन्नाभावसजातीयस्य साध्याभाववृत्तित्वाव्यापकप्रति-
योगिताकाभावस्य धूमादावभावादाह “तत्तदि”ति। तत्तत्सा-
ध्याभाववृत्तित्वत्व-व्यापिका व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्ना च
या प्रतियोगिता तादृशप्रतियोगिताका इत्यर्थः। “व्यक्तिविशे-
षे”ति, धूमाभाववज्जलवृत्तित्वस्य वज्जावसत्त्वादित्यर्थः। तत्त-
दयोगोलकावृत्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तत्तदयगोलकमात्र-
वृत्तेः साध्याभावस्य यदधिकरणं तद्वृत्तित्वाभावस्य वज्जादाव-

(१) सम्बन्धविशेषेण इति ग पुस्तके।

(२) तादृशसाध्याभावात्मक इति नास्ति घ पुस्तके।

सत्त्वादतिव्याप्तेरभावादाह “पार्थिवे”ति । पार्थिवत्वविशिष्टं (१)
यन्निर्धूमवृत्तित्वं तदङ्गी नास्ति वङ्गस्तेजसत्त्वादिति भावः ।
“व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नेत्यस्य व्यावृत्तिमाह “द्वित्वाद्यव-
च्छिन्ने”ति । निर्धूमवृत्तित्व-धूमवृत्तित्वोभयत्वावच्छिन्न-विहरस्य
तत्तत्ताध्याभाववृत्तित्व-विषमव्यापकप्रतियोगिताकस्य, निर्धूम-
वङ्गाधिकरणवृत्तित्व-निर्धूमवङ्गानधिकरणवृत्तित्वोभयाभावस्य तत्त-
त्ताध्याभाववृत्तित्व-समनियतप्रतियोगिताकस्य वङ्गादौ सत्त्वा-
दित्यर्थः । तादृशवृत्तित्वाभावोऽपि व्याप्यवृत्तिर्बोध्यः । तेन
संयोगात्मकवृत्तित्वाभावस्याव्याप्यवृत्तेः पूर्व्वक्षणवृत्तित्वविशिष्ट-
वृत्तित्वाभावस्य च व्यभिचारिणि सत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिः । न
च ऋदवृत्तित्वत्वेन निर्धूमवृत्तित्वसामान्यस्य तत्तत्ताध्याभाव-
वृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकस्य वङ्गी (२) सत्त्वादतिव्याप्ति-
रिति वाच्यं – स्वान्यूनवृत्तिसमानाधिकरणधर्माणानवच्छिन्ना या
प्रतियोगिता तस्यास्तत्ताध्याभाववृत्तित्व-व्यापकव्यासज्य-
वृत्तिधर्माणवच्छिन्नत्वस्य विवक्षणात्तादृशी च प्रतियोगिता
स्वान्यूनवृत्तिसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्ना स्वव्यधिकरणधर्माव-
च्छिन्ना च भवतीति, न एतादृशाभावमादाय दोषः । “वृत्ता-
वपी”ति, इदञ्च सम्बन्धसामान्येन वृत्तित्वाभावविवक्षणेऽव्याप्ति-
रभिहिता, यदि च सम्बन्धत्वं नैकमिति यत्किञ्चित् सम्ब-
न्धेनैव तादृशवृत्तित्वाभावो विवक्षणीय इत्युच्यते तदा व्यभि-

(१) विशिष्टमित्यत्र विशेषितमिति ग पुस्तके ।

(२) वङ्गादौ, इति ग पुस्तके ।

चारिण्यतिव्याप्तिरेव द्रष्टव्या । “इत्यञ्च” हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्वविवक्षणे च, “वर्त्तमानः” व्याप्यवृत्तितया वर्त्तमानः, तेन संयोगेन द्रव्यसामान्याभावस्य द्रव्यवृत्तेर्वाप्यवृत्तितानिरूपकाधिकरणे गुणादौ संयोगेन वृत्तेरसिद्धावपि न क्षतिः । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्वस्याभावस्य च विवक्षणे तु वर्त्तमान् धूमादित्यादौ जातित्वावच्छिन्नाभावो न लक्षणघटकः संयोगेन द्रव्यसामान्याभावस्य च(१) तथात्वेऽपि उत्पत्तिकालावच्छेदेन तस्य द्रव्य-वृत्तितया व्याप्यवृत्तितानिरूपकाधिकरण-पर्यन्तानुसन्धानेनैवा(२) व्याप्तिनिर्णयः (३) सम्भवतीति तदुपेक्ष्याह “जातिमानि”ति । समवायेन साध्यतायामेवोक्ताभावमादायाप्रसिद्धिर्यद्यपि, तथापि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावाधिकरणे हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धि-प्रतिपादनाय जातित्वरूपेण साध्योक्तेः । इत्यञ्च जातिमान् सत्त्वादित्यादौ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावमादायैव लक्षणसमन्वयः (४) ।

ननु द्रव्यं गुणकर्मन्यत्वे सति सत्त्वादित्यत्राव्याप्तिः विशिष्टस्यानतिरिक्ततया द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक-द्रव्यत्वाभाववृत्तित्वस्य सत्तायां सत्त्वेन तदभावासत्त्वात् । न चैवं गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्ता गुणवृत्तिरिति प्रतीतिः स्यादिति वार्त्तं गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्तात्वावच्छेदेन गुणवृत्तित्वस्य सत्तायामभा-

(१) च इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) निश्चयः इति ग पुस्तके ।

(३) अनुधावनेनैवा इति ग पुस्तके ।

(४) लक्षणसङ्गतिर्बोद्धा इति ग पुस्तके ।

वात् तादृशविशिष्टे अवच्छेदकत्वानवगाहिप्रत्ययस्य चेष्टत्वादत
आह यदेति ।

दीधितिः ।

यद्वा यावन्तस्तादृशाः साध्याभावाः प्रत्येकं तेषां
सजातीयस्य व्यापकीभूतस्य व्याप्यवृत्तेरभावस्य प्रति-
योगितावच्छेदकेन धर्मेण यद्रूपावच्छिन्नं प्रति व्याप-
कत्वमवच्छिद्यते तद्रूपवत्त्वं तत्त्वम् । साधनस्य तादृ-
शाभाव-प्रतियोगित्वं, तदवच्छेदकत्वं वा साधनता-
वच्छेदकस्येति तु न वक्तव्यम् । द्रव्यं सत्त्वादि-
त्यादौ सत्तादेर्गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्त्वात्वादवच्छि-
न्नप्रतियोगिताक-तादृशाभाव-प्रतियोगित्वादतिव्याप्तेः,
ज्ञेयं प्रमेयादित्यादौ प्रमेयत्वादेस्तादृशप्रतियोगिता-
नवच्छेदकत्वादव्याप्तिश्च, प्रमेयत्व-व्यधिकरणप्रतियोगि-
त्वस्याप्रसिद्धेः । यद्वा यावन्तस्तादृशाः साध्याभावाः-
प्रत्येकं तत्प्रतियोगितावच्छेदकेन धर्मेण यद्रूपाव-
च्छिन्नं प्रति व्यापकत्वमवच्छिद्यते तद्रूपवत्त्वं वा तत्त्व-
मित्याहुः ।

इति दीधितौ मिश्र-लक्षण-प्रकरणं समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“तादृशा” व्याप्यवृत्तयः प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रति-
योगि-व्यधिकरणा वा “साध्याभावाः” साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावाः “तेषा”-
मिति, तस्य च तस्य च तस्य च तेषामिति, स्वरूपैकशेषेण तत्तद-
भाव-सजातीयत्व-लाभः । अत्रापि यावत्प्रत्येकतत्तत्पदानां, व्याप्य-
वृत्तित्वस्य, द्वितीयरीत्या साध्याभावस्य च प्रयोजनं पूर्व्ववद्बोध्यम् ।
धूमत्वावच्छिन्नधूमाभाव-व्यापकस्य वज्रित्वेन घटाभावस्य प्रति-
योगितावच्छेदकवज्रित्वेन (१) वज्रित्वावच्छिन्नं प्रति वज्रे(२)व्याप-
कत्वात् अतिव्याप्तिरतः “सजातीयस्ये”ति, धूमाभाव-सजातीयस्य
तत्त्वमानाधिकरणस्य(३) वज्रभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकेन वज्रि-
त्वेन वज्रित्वावच्छिन्नं प्रति व्यापकत्वादतिव्याप्तिरतो “व्यापकीभूत-
स्ये”ति । व्यापकत्वन्तु तदभावमात्रवृत्तिधर्मेण, दैशिकविशेषण-
तया च बोध्यं, तेन वज्रभावस्य अभावत्वादिना धूमाभाव-व्याप-
कत्वेऽपि न क्षतिः, न वा महाकालभिन्नः कालत्वादित्यत्र
कालत्वाभावस्य कालिकतया महाकाल-भेदाभाव-व्यापकत्वेऽपि
क्षतिः । संयोगेन द्रव्यस्याव्याप्यवृत्तितया(४) धूमवान् वज्जेरित्यादौ
वज्रभावस्यापि धूमाभाव-व्यापकत्वात्, रूपवान् कपि-संयोगादि-

(१) प्रतियोगितावच्छेदकेन इति ग पुस्तके ।

(२) वज्जेरिति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) तत्त्वमानाधिकरणस्य इति नास्ति ग पुस्तके ।

(४) अव्याप्यवृत्तितामते इति ग पुस्तके ।

त्यादौ च कपि-संयोगाभावस्यापि रूपाभाव-व्यापकत्वादतिव्याप्ति-
रतो “व्याप्यवृत्तौ”ति । अत्र तादृशाभावस्य हेतुतावच्छेदक-सम्ब-
न्धावच्छिन्ना या प्रतियोगिता तदवच्छेदकधर्मेण हेतुतावच्छेदक-
सम्बन्धेन हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नं प्रति व्यापकत्वं बोध्यम् । तेन
स्वरूपसम्बन्धेन वङ्गाभावस्य संयोगेन द्रव्यत्वाभावाभिन्नस्य केवला-
न्वयिनो धूमाभाव-व्यापकतया स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्न-तत्प्रतियोगि-
तावच्छेदकीभूत-वङ्गित्वेन वङ्गित्वावच्छिन्नं प्रति संयोगेन, संयोगाव-
च्छिन्न-तत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-द्रव्यत्वत्वेन समवायेन च व्याप-
कत्वेऽपि न क्षतिः । हेतोर्व्याप्यतापि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन
बोद्धा, तेनायमात्मा ज्ञानादित्यत्र विषयतासम्बन्धेन हेतुतायाम्
आत्मविषयकज्ञानत्वेन तादृशाभावप्रतियोगितावच्छेदकेन सम-
वायसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानं प्रति विषयतया व्यापकत्वेऽपि न
क्षतिः ।

केचित्तु यत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूतो यो धर्मस्तत्प्रतियोगि-
तावच्छेदक-सम्बन्धेन व्यापकता बोद्धा । यत्तदिति करणात्
स्वरूपसम्बन्धेन वङ्गाभावस्य संयोगेन द्रव्यत्वाभावाभिन्नतया
तत्प्रतियोगितावच्छेदक (१) संयोगेन वङ्गेर्व्यापकत्वेऽपि न क्षति-
रित्याहुः ।

“तादृशे”ति, तादृश साध्याभाव-व्यापकीभूत-सजातीय-व्याप्य-
वृत्त्यभाव-प्रतियोगित्वमित्यर्थः । “तदवच्छेदकत्व”मित्यत्र तत्प-

देन (१) अव्यवहितोक्त-प्रतियोगित्व-परामर्शः । लक्षणयोः क्रमेण दोषमाह “द्रव्य”मित्यादिना, “तादृशाभावे”ति, द्रव्यत्वाभाव-व्यापक-सजातीय-व्याप्यवृत्त्यभावेत्यर्थः । समवायेन प्रमेय-सामान्याभावस्य (२) प्रमेयत्वमपि तादृश(३)प्रतियोगितावच्छेदकमत-“स्तादृशे”ति, प्रकृत-साध्याभाव-सजातीयाभाव-प्रतियोगितेत्यर्थः । अतएव केवलान्वयि-साध्यक-पर्यन्तानुधावनम् । तत्र व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नस्यैव साध्याभावस्य सम्भवात् प्रमेयत्व-व्यधिकरण प्रतियोगित्वस्य चाप्रसिद्धा प्रमेयत्वस्य तथानवच्छेदकत्वात् इति भावः । न च कालिकसम्बन्धेन प्रमेयत्वस्यात्माऽवृत्तितया तत्सम्बन्धमवच्छेदकी(४)कृत्य प्रमेयत्वेनात्मा नास्तीति प्रत्यय-विषयीभूतमभावमादाय प्रमेयत्वस्यापि व्यधिकरणतयाऽवच्छेदकत्वमिति वाच्यं, हेतुतावच्छेदकतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यावश्यं वक्तव्यत्वात्, (५) अन्यथा धूमवान् वज्जेरित्यादौ विषयितया वज्जित्व-विशिष्टस्य ज्ञानादेरभावस्य धूमाभाव-व्यापकस्य प्रतियोगितावच्छेदकमेव वज्जित्वमित्यतिव्याप्तेः, “प्रमेया”दित्यत्र तु तादृशः सम्बन्धो विषत्वीय-स्वरूपसम्बन्धः, न च तेन सम्बन्धेन प्रमेयत्वं तथेति भावः ।

सजातीयादि-पदपरित्यागेन लघु-लक्षणमाह “यद्वे”ति,

(१) तत्त्वदेनेत्यत्र तदा इति पाठः ग पुस्तके ।

(२) सामान्याभावे इति घ पुस्तके ।

(३) तादृश इति नास्ति ग पुस्तके ।

(४) सम्बन्धं प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकी इति घ पुस्तके ।

(५) वाच्यत्वादिति इति घ पुस्तके ।

“तादृशः” साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-व्यापकतावच्छेदक-रूपाव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताकाः, “साध्याभावा” इति स्वरूप-कथनम्, अत्र
च व्याप्यवृत्तित्वमपि त्याज्यं, निष्प्रयोजनकत्वात् । व्यतिरेकि-
साध्यके यावत्साध्याभावीय-प्रतियोगितावच्छेदकस्याप्रसिद्धेराह
“प्रत्येक”मिति, अत्र च तादृशभावस्य साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धा-
वच्छिन्ना या प्रतियोगिता तदवच्छेदक(१)धर्मेण तेनैव सम्बन्धेन
हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नं प्रति व्यापकत्वं बोध्यं, तेन कालत्व-प्रका-
रक प्रमा-विषयो द्रव्यत्वादित्यत्र कालिक-सम्बन्धेन प्रमेयत्वाभावस्य
स्वरूप-सम्बन्धावच्छिन्न-साध्याभाव-समनियततया तत्प्रतियोगिता-
वच्छेदकीभूत-प्रमेयत्वत्वेन स्वरूपसम्बन्धेन द्रव्यत्व-व्यापकत्वेऽपि न
क्षतिः, प्रमेयत्वत्वस्य साध्यतावच्छेदकीभूत-स्वरूप-सम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् । न वा अयं घट एतद्वट-पटान्यतरत्वा-
दित्यत्र तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-घटत्वत्वादिना कालि-
कतया हेतु-व्यापकत्वेऽप्यतिव्याप्तिः साध्यतावच्छेदकीभूत-सम-
वाये(२)नाव्यापकत्वात् । इत्यञ्च तादृश-साध्याभावः, तादृश-साध्य-
व्यापकत्वञ्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यं, तेन वज्रिमान् धूमा-
दित्यादौ समवायेन वज्रभावस्य साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगित्वाप्रसिद्धावपि, संयोगेन द्रव्यत्वाभावस्य प्रतियोगिता-
वच्छेदकीभूत-द्रव्यत्वत्वेन संयोगेनाव्यापकत्वेऽपि च न क्षतिः ।

केचित्तु स्व-प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्य-व्यापकता,

(१) तदवच्छेदकेन इति घ पुस्तके ।

(२) समवायसम्बन्धे इति घ पुस्तके ।

तेन संयोगेन द्रव्यत्वाभाव-निरासः । यत्सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगि-
तावच्छेदकं यत्तेन धर्मेण तेन सम्बन्धेन च हेतुं प्रति व्यापकता-
बोध्या, तेन कालत्व-प्रकारक प्रमा-विषयो द्रव्यत्वादित्यादौ
पूर्वोक्त-रीत्या नातिव्याप्तिरित्याहुः ।

इति श्रीमद्भवानन्देयै तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे
मिश्र-लक्षण-व्याख्या समाप्ता ।

अथ सार्वभौम-लक्षण-प्रकरणे दीधितिः ।

परं तु वृत्तिमद्वृत्तयो यावन्तः साध्याभाववद्वृत्ति-
त्वाभावास्तद्वत्त्वं व्याप्तिः, येन सम्बन्धेन हेतुता तेनैव
वृत्तिमत्त्वमपि बोध्यं, तेन व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-
वक्त्रभाववति संयोगेन यां वृत्तिस्तदभावस्य जात्यादौ
वर्तमानस्य धूमादावसत्त्वेऽपि न क्षतिः । साध्याभावश्च
पूर्वबोध्यः, तद्वद्वृत्तित्वाभावोऽपि स्व-व्यापक-तत्त-
त्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताकः, तत्त-
त्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्तेन समानाधिकरणेन
साध्याभाववद्वृत्तित्व-वृत्तिना वा धर्मेणानवच्छिन्न-प्रति-
योगिताको बोध्यः । तेनालोकाद्यवृत्तित्वेन रूपेण
यो वक्त्र-सामान्याभाववद्वृत्तित्वस्य यश्चेत्यनत्वाद्यवच्छि-

न्न-वङ्गाभावाधिकरणीभूत-महानस-वृत्तित्वादेरभाव-
स्तस्य धूमादौ, स्व-निष्ठ-साध्याभाववद्वृत्तित्व-विरहस्य
हेत्वन्तरवृत्तेः स्वस्मिन्नसत्त्वेऽपि न क्षतिरित्याहुः ।

दोधिति-प्रकाशः ।

सार्वभौम-लक्षणे समुदाय-पदादाने तत्तदोषाणामलग्नकते-
त्याशयेन समुदाय-पदानन्तर्भावेन (१) तल्लक्षणमाह “परेत्वि”ति ।
साध्याभाववद्वृत्तित्वञ्च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यस्य पूर्वोक्तत्वात्त-
दनुक्ता वृत्तिमद्वृत्तित्वस्य व्याख्यान-सम्बलितं प्रयोजनमाह “येने”
त्यादिना, (२) यावत्पदानानि अतिव्याप्तिरेव (३) । अत्र वृत्तिम-
त्पदादाने असम्भवो नास्ति, तादात्म्य-सम्बन्धेन विषयिता-सम्बन्धेन
च हेतुतायां व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न तादृश-साध्याभाववद्वृत्तित्व-
त्वव्यापक-प्रतियोगिताकस्य व्यधिकरण धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिता-
काभावस्यैव सम्भवात्, तादात्म्येन विषयितया च सर्वस्यैव वृत्ति-
मत्त्वादिति ध्येयम् । जाल्यादावित्यनेन सम्बन्धान्तरेण वृत्तिम-
न्निष्ठत्वं तदभावस्य दर्शितम् । “पूर्वव”दिति, साध्यतावच्छेद-
कावच्छिन्न-व्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्नप्रतियोगिताको व्याप्य-
वृत्तिः, प्रथम-रीत्या वङ्गिमान् धूमादित्यादौ सत्तावत् द्रव्यत्वादि-
त्यादौ च तार्णातार्णीभयत्वावच्छिन्नाभाववद्वृत्तित्वाभावस्य (४)

(१) वेनेव इति घ पुस्तके ।

(२) येनेत्यादिनेत्यत्र येनेति इति पाठः घ पुस्तके ।

(३) यावत्पदादाने अतिव्याप्तिरेव इति नास्ति ग पुस्तके ।

(४) वृत्तित्वस्य इति घ पुस्तके ।

पृथिवीवृत्तित्वविशिष्टसत्ताभाववद्वृत्तित्वाभावस्य (१) च धूमे
द्रव्यत्वे च असत्त्वात् (२) असम्भवः स्यात् । व्याप्यवृत्तित्वोपा-
दानाच्च कपि-संयोगाभाववान् द्रव्यत्वादित्यादौ तादृश-साध्या-
भावात्मक-कपिसंयोगवद्वृत्तित्वाभावस्य गुणत्वादि-निष्ठस्य द्रव्य-
त्वादासत्त्वेऽपि न क्षतिः । साध्याभावश्च साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धेन साध्य-व्यापकताघटकसम्बन्धेन वा बोध्यः । तेन वङ्गि-
मान् पर्वत-रूपादित्यत्र संयोगेन साध्यतायां समवायावच्छिन्न-
वङ्गभाववत्समवेतत्वाभावस्य वङ्गवयव-रूपादि-निष्ठस्य हेताव-
सत्त्वेऽपि न क्षतिः । अत्र पूर्वोक्त-तत्तत् (३) साध्याभाववद्वृत्तित्व-
त्व-व्यापक व्यासह्यवृत्ति-धर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताक- (४) त्व-विव-
क्षणे आलोकावृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य तादृशस्य यावदन्तर्भूतस्या-
सत्त्वादव्याप्तिरतस्तदुपेक्ष्याह “स्वव्यापके”ति, स्वं प्रतियोगिता,
तद्व्यापकं यत् तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वं तद्व्यापक-प्रतियोगिताक
इत्यर्थः । प्रतियोगिता व्यापक-साध्याभाववद्वृत्तित्वत्व-व्यापक प्रति-
योगिताकत्व (५) विवक्षणे आलोकावृत्ति-वृत्तित्वत्वावच्छिन्ना-
भावस्य वङ्गित्वावच्छिन्न वङ्गभाववद्वृत्तित्वत्व व्यापकप्रतियोगिता-
कस्य निरुक्तसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्व-व्याप्यप्रतियोगिताकस्यालोक-
वृत्तेर्धूमेऽभावादव्याप्तिरतो व्यापकतावच्छेदके “तत्त”दिति ।

(१) वृत्तित्वस्य इति घ पुस्तके ।

(२) सत्त्वात् इति घ पुस्तके ।

(३) तत्तदिति नास्ति घ पुस्तके ।

(४) प्रतियोगिताक इति नास्ति ग पुस्तके ।

(५) व्यापकप्रतियोगिताकत्व इति नास्ति घ पुस्तके ।

तथाच तादृशाभावं शृङ्गाहिकतयोपादाय तद्वृत्तित्वत्वस्य
प्रतियोगिता-व्यापकत्वं बोध्यं, आलोकावृत्ति-वृत्तित्वाभाव-प्रति-
योगिता व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-वङ्गाभाववद्वृत्तित्वत्व-व्याप्या, न
तु तद्व्यापिका, समानाधिकरण-धर्मावच्छिन्न-वङ्गाभाववद्वृत्तित्वत्व-
व्यापिका न तु तद्व्याप्येति तादृशाभाव निरासः । धूमवान् वङ्गे-
रित्यादौ साध्याभाववद्वृत्तित्वत्व-व्यापकप्रतियोगिताकस्य व्यधि-
करण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यैव वृत्तिमद्वृत्तेः सम्भवादतिव्याप्तिः
व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यापि साध्याभावतया तत्साधारण-
साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वं प्रति निर्जूमवृत्तित्वाभाव-प्रतियोगिताया
अव्यापकत्वादतो व्याप्यतावच्छेदकेपि “तत्त”दिति । वङ्गिमान्
धूमादित्यादौ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-साध्याभाववत्संयोगित्वत्व-
समनियत-प्रतियोगिताकस्य पर्वत-संयोगित्व-तदन्य-संयोगित्वो-
भयत्वावच्छिन्नाभावस्य महानस-वृत्त्यालोकवृत्तेः, सत्तावान् द्रव्य-
त्वादित्यादौ च व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-साध्याभाववत्समवेतत्व-
समनियतप्रतियोगिताकस्य घटसमवेतत्वं घटान्यसमवेतत्वोभयत्वा-
वच्छिन्नाभावस्य घटत्वादिवृत्तेर्हेतावभावात्, एवं एतद्रूपवान् एतद्र-
सादित्यादौ तादृशसाध्याभाववत्समवेतत्वत्व-समनियत-प्रतियोगिता-
कस्यैतत्क्षणावच्छिन्नैतद्रसवत्समवेतत्व-तदन्यक्षणावच्छिन्नसमवेत-
त्वोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य रूपादि-वृत्तेर्हेतावभावाच्चासम्भवः । तादृ-
शप्रतियोगितायां व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्व-विवक्षणेऽपि (१)

धूमनिष्ठवृत्तित्वत्वरूपेण वृत्तित्व सामान्याभावस्य व्यधिकरण-
धर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्व-समनियत-प्रतियोगिताकस्या-
लोकादि वृत्तेर्धूमाद्यवृत्तित्वादसम्भव इत्यत “स्तत्तत्साध्याभाव-
वद्वृत्तित्वत्वे”ति । धूमवान् वङ्गेरित्यादौ (समानाधिकरण-
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभाववद्वृत्तित्वस्य व्यधिकरण-
धर्मेणाभावस्य) (१) हेतौ सत्त्वादतिव्याप्तिरतोऽतिरिक्तान्तम् ।
तत्रापि साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त-समानाधिकरण-धर्मानव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यैव सम्भ-
वात्तथैवातिव्याप्तिरतः “तत्त”दिति । केवलान्वयि-साध्यके व्यधि-
करण-धर्मावच्छिन्न-साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त-धर्मानवच्छिन्न-
प्रतियोगिताकस्याभावस्या (२) प्रसिद्धिस्तादृशसाध्याभाववद्वृत्तित्व-
त्वस्य गुरुतया तदपेक्ष्यवृत्तित्वस्यैव लघुतया अवच्छेदकत्वात् (३)
अतः “समानाधिकरणेने”ति । अतएव साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वा-
वच्छिन्न-प्रतियोगिताकेत्यादि न कृतम् । न च वृत्तिमद्वृत्तिपदं
व्यर्थं (४) अत्र कल्पे तत्पदानुपादानस्य (५) दृष्टत्वात् । केचित्तु (६)
तादात्म्येन विषयितया च हेतुतायां व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-

(१) () चिह्नितस्य हे समानाधिकरण-धर्मानवच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य
व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-वृत्तित्वाभावस्य इति पाठः घ पुस्तके ।

(२) प्रतियोगिताकतादृशाभावस्या इति घ पुस्तके ।

(३) तदवच्छेदकत्वात् इति ग पुस्तके ।

(४) वृत्तिमद्वृत्तिपदवैयर्थ्यम् इति घ पुस्तके ।

(५) तत्पदानुपादानस्य इति नास्ति ग पुस्तके ।

(६) केचित्तु इति नास्ति घ पुस्तके ।

साध्याभाववत्तादात्म्यस्य (१) केवलान्वयितया तादात्म्यत्वा-
वच्छिन्न(२)प्रतियोगिताकस्याभावस्याप्रसिद्धिरतो गुरुधर्मस्याव-
च्छेदकत्वेऽपि सामानाधिकरण्येनेत्यस्यावैयर्थ्यं (३) अतएव वृत्ति-
मद्वृत्ति-पदमप्यत्र कल्पे सार्थकमित्याहुः ।

वस्तुतो (४) विशिष्टस्यानतिरिक्ततया महानस-वृत्तित्वत्वादि-
कमपि न (५) साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्तं, अतस्तदवच्छिन्ना-
भावमादाय तथैवासम्भवः, अतः स्वाविषयक-प्रतीति-विषय-तत्त-
त्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वकत्वं तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्तत्वं
निर्व्याच्यं, अतो वृत्तित्वत्वमपि न तादृश-साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वाति-
रिक्तं, वृत्तित्वत्वाविषयक-प्रतीत्या तादृश-साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वस्या-
विषयीकरणात्, एवञ्च वृत्तित्वत्वावच्छिन्न-वृत्तित्वाभावमादाय
पूर्वोक्ताव्याप्ति-वारणाय एतत्कल्पेऽपि (६) वृत्तिमद्वृत्ति-पदं
सार्थकम् । अत्र च तत्तत्साध्याभावं प्रतियोगितावच्छेदकाद्यविशेषितं
तत्तद्व्यक्तित्वेनोपादाय तद्वृत्तित्वत्वे स्वाविषयक-प्रतीति-विषयकत्वं
ग्राह्यं, तेनालोकावृत्तित्वेनालोकावृत्तेरभावस्य वद्वृत्तित्ववच्छिन्न-
व्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताकतया आलोकावृत्ति-

-
- (१) साध्याभाववत्तादात्म्यस्य इति ग पुस्तके ।
(२) तादात्म्यत्वावच्छिन्नेत्यत्र तदवच्छिन्न इति घ पुस्तके ।
(३) त्यस्य न वैयर्थ्यामिति घ पुस्तके ।
(४) वस्तुतस्तु इति घ पुस्तके ।
(५) तादृश इत्यधिकपाठः घ पुस्तके ।
(६) अपि इति नास्ति घ पुस्तके ।

त्वादवच्छिन्न-प्रतियोगिताक (१) तद्वृत्तित्वत्वस्यालोकावृत्तित्वा-
विषयक-प्रतीत्यविषयत्वेऽपि आलोकावृत्तित्वावच्छिन्नाभावमादाय
नाव्याप्तिः ।

तादृश-वृत्तित्वाभाव-प्रतियोगिता-समानाधिकरणत्वाद्यपे-
क्षया(२) लाघवादाह “वृत्तित्व-वृत्तिना वे”ति, तादालेपन
विषयितया च हेतुतायां केवलान्वयिनि विरुद्ध-घटत्व पटत्वाभ्यामेव
तादृश-वृत्तित्वाभावः” सुलभः । साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त-
वृत्तित्व-वृत्ति-धर्मानवच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य धूमत्वाद्यभावस्य
धूमादावभावात् अव्याप्तेर्व्यारणाय “तद्वृत्तित्वाभाव” इत्यनेन
तद्वृत्तित्व-प्रतियोगिकत्वमभावे विशेषणम् ।

ननु धूम-निष्ठ-वृत्तित्वाभाव-धूमत्वाभावयोः समनैयत्यात्
धूमत्वाभावोपि वृत्तित्व-प्रतियोगिक एवेत्यव्याप्तिः । न चैवं तत्त-
त्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त-वृत्तित्व-वृत्तिना धूम-निष्ठ-वृत्तित्व-
त्वेनावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वान्नायमभावो लक्षण-घटक इति वाच्यं
तथा सति केवलान्वयिन्यप्रसिद्धापत्तेः, घटत्वेन तादृश-वृत्तित्वा-
भावस्य (३) वृत्तित्वत्वेन घटाभावाभिन्नत्वात् । न च तत्र साध्या-
भाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त-वृत्तित्व-वृत्ति-धर्माणानवच्छिन्नापि घटत्वे-
नावच्छिन्ना प्रतियोगितास्तीति वाच्यं प्रकृतेऽपि तुल्यत्वात्,
धूम-निष्ठ-वृत्तित्वाभावेऽपि साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त-वृत्ति-

(१) आलोकावृत्तित्वादवच्छिन्न प्रतियोगिताक इति नास्ति ख पुस्तके ।

(२) सामानाधिकरण्यापेक्षया इति घ पुस्तके ।

(३) भावस्यापि इति घ पुस्तके ।

त्व-वृत्ति-धर्मानवच्छिन्न-धूमत्वत्वावच्छिन्न-प्रतियोगितायाः सत्त्वा-
दिति चेन्न साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त-वृत्तित्व-वृत्ति-धर्मेणा-
नवच्छिन्न-वृत्तित्व-निष्ठ-प्रतियोगिताकाभावस्य विवक्षितत्वात्,
धूमत्वाभावस्तु धूम-निष्ठ-वृत्तित्वत्वरूप-तादृश-धर्मावच्छिन्न-
वृत्तित्व-निष्ठ-प्रतियोगिताक इति न तमादायाव्याप्तिः (१)। न च
धूम-त्वत्वेन धूमत्व-निर्व्यङ्गि-वृत्तित्वान्यतराभावस्य तादृशस्य धूमा-
वृत्तितयाऽव्याप्तिरिति वाच्यं तत्र पूर्वोक्त-रीत्या धूमत्वत्व-विशिष्ट-
तादृशान्यतरत्वस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन तस्य च तत्तत्साध्या-
भाववद्वृत्तित्वत्वातिरिक्त-तादृश-वृत्तित्व-वृत्तित्वात्, स्व-न्यूनवृत्ति-
समानाधिकरण-धर्मानवच्छिन्नत्वेन प्रतियोगिताया विशेषणाद्वा ।

स्वव्यापकेत्यस्य फलमाह “आलोकाद्यवृत्तित्वेन”ति, निर्व्यङ्गि-
वृत्तित्वत्वन्तु घटादि-साधारण्या आलोकाद्यवृत्त्यभाव-प्रतियोगि-
ताया न व्यापकमिति भावः । तादृश-वृत्तित्वत्व-व्यापक-प्रतियोगि-
तेत्यस्य फलमाह “यथे”ति, वङ्गित्वावच्छिन्न-व्यापकतावच्छेदक-
रूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव(२) प्रदर्शनार्थम् “इत्थने”ति,(३)
साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्नत्व(४)प्रदर्शनाय “वङ्गभाव” इत्यु-
क्तम् । महानस-वृत्तित्वाभावस्य पर्वतीय-धूमादौ सत्त्वेऽपि धूमत्वा-
वच्छेदेनासत्त्वात्, अन्यथा निर्धूम-वृत्तित्वाभावस्याद्र्ध्वनज-वङ्गी

(१) ताकोनेति तमादायाव्याप्तिः इति ग पुस्तके ।

(२) अभावत्व इति ख घ पुस्तकयोः ।

(३) इत्थनत्वेनेति इति क ख पुस्तकयोः ।

(४) न्धावच्छिन्न इति ग पुस्तके ।

सत्त्वादतिव्याप्तिस्तथाचासम्भव इति भावः । महानसावृत्ति-हेतु-
स्थले महानस-वृत्तित्वाभावस्य सत्त्वात्तमादायासम्भवस्य स्फुटता न
स्यादतोऽसम्भवमेव स्फुटीकर्तुं साधारण शब्देनाह “स्वनिष्ठे”ति,
स्वनिष्ठं यत्साध्याभाववद्वृत्तित्वं तद्विरहस्येत्यर्थः । प्रमेयहेतुक-
स्थलेऽपि एक-प्रमेय-निष्ठ-तादृश-वृत्तित्वस्य प्रमेयान्तरे योऽभावस्तस्य
तत्रासत्त्वादसम्भव इत्येतत्सूचनायाह “हेत्वन्तरवृत्ते”रिति, हेतुता-
वच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमद्वृत्तित्व-प्रदर्शनायाह “हेत्वन्तरवृत्ते-
”रिति (१) कश्चित् । “क्षति”रव्याप्तिरसम्भवश्च (आद्यविशेषणा-
भावेऽव्याप्तिः, द्वितीयाभावेऽसम्भव इति भावः (२) ।

यत्तु (३) साध्य-समानाधिकरणत्वं हेतोः (४) विविशेषणं, (५) तेन
जात्यभाववान् सत्त्वादित्यादौ जात्यभावाभाववत्समवेतत्वस्य
तादृशा (६) भावो व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव एव, तस्य च सत्त्वादौ
सत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिरिति तन्न घटावृत्तित्वादेरपि जात्यभाव-व्याप-
कतावच्छेदकतया तदवच्छिन्नाभाववत्समवेतत्वाभावस्य पटत्वादि-
वृत्तेः सत्तायामभावादेवातिव्याप्त्यनवकाशात् । (परन्त्ववृत्तिसाध्यके
अवृत्तिहेतुके वा अतिव्याप्ति-वारणाय साध्य-समानाधिकरणत्वं

(१) रिति तु इति क ख पुस्तकयोः ।

(२) () चिह्नसध्यस्यपाठो नास्ति क, ख, घ पुस्तकेषु ।

(३) अत्र इति अधिक पाठः ख पुस्तके ।

(४) हेतौ इति क पुस्तके ।

(५) तद्वतो विशेषणं इति ख पुस्तके ।

(६) एतादृशा इति क ख पुस्तकयोः ।

हेतौ साध्यहेत्वोर्वा (१) तादृशवृत्तिमत्त्वं विशेषणमिति तत्त्वम्) (२) ।

अत्रापि महाकालान्यत्वादि-साध्यके कालिकसम्बन्धेन हेतौ वक्ष्यमाणातिव्याप्तिर्विधा, कालिकसम्बन्धेन वृत्तिमद्वृत्तेर्महाकालान्यत्वाभाववद्वृत्तित्वाभावस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यैव (३) सम्भवात् । परन्तु तदतिरिक्त-दोषाणामत्रासम्भव इति कृत्वैव परेत्येति कृत्वा एतस्य लक्षणस्य पृथगुपन्यास इति ध्येयम् ।

दीधितिः ।

अन्ये तु वृत्तिमद्वृत्तयो यावन्तः साध्याभाव-समुदायाधिकरण-वृत्तित्वाभावास्तद्वत्त्वं, तादृश-वृत्तित्वाभावश्च स्व-व्यापक-तादृशवृत्तित्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताको बोध्यः, प्रयोजनञ्चोक्तप्रायम् । साध्याभावाधिकरण-वृत्तित्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताकस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नस्यैवाभावस्य वृत्तिमद्वृत्तित्वाद्वाभिचारिण्यतिव्याप्तिरतः समुदायेति । साध्याभावश्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यः, तेन समवायेन वङ्गेः साध्यत्वे धूमे, संयोगेन च तथात्वे वङ्गावयवत्वे, पर्वत-वङ्गावयव-संयोगे च

(१) साध्ये हेतौ वा इति क ख पुस्तकयोः ।

(२) () चिह्नितस्थले परन्त्ववृत्तिहेतुकेऽतिव्याप्तिवारणाय यत्प्रमानाधिकरणत्वं हेतौ तादृशवृत्तित्वं वा विशेषणमिति तत्त्वम् इति पाठः ग पुस्तके ।

(३) धर्मावच्छिन्नस्यैव इति क ख पुस्तकयोः ।

पर्वतस्य वज्रप्रवयवस्य च सम्बन्ध-द्वयावच्छिन्न-वज्रभाव-
 द्वयानधिकरणत्वेऽपि नातिव्याप्तिः । तथा स्व-व्यापकी-
 भूत-साध्यतावच्छेदक-व्यापक-प्रतियोगिताकोऽपि बोध्यः,
 तेन यत्र पृथिवीत्वाभावादौ साध्ये तत्तद्विपक्षावृत्ति-
 त्वाद्यवच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव-कूटाधिकरणमप्रसिद्धं
 तत्र सङ्घेतौ, पृथिवीत्वादौ साध्ये जातित्वाद्यवच्छिन्ना-
 भाववति सामान्यादाववर्तमाने द्रव्यत्व-प्रकारक-प्रमा-
 विषयत्वादौ च नाव्याप्तिरतिव्याप्तिर्व्या, नाप्यभावत्वा-
 दिना अभावादौ साध्ये तत्तत्साध्याभाव-कूटाधिकरणा-
 प्रसिद्धाऽव्याप्तिरित्याहुः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

प्रमेयं घटत्वादित्यादौ साध्याभाव-समुदायाधिकरण-समवेतत्व-
 त्व-समनियत-प्रतियोगिताकस्य समवेतत्वत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिता-
 क-समवेतत्वाभावस्याभावादि-वृत्तेर्हेतावभावादव्याप्तिरतो “वृत्ति-
 महत्तय” इति, तदर्थश्च पूर्ववद्बोध्यः । व्यधिकरण धर्मावच्छिन्न-
 प्रतियोगिताकस्य साध्याभाव-समुदायाधिकरण-वृत्तित्वाभावस्य
 व्यभिचारिणि सत्त्वादतिव्याप्तिरत उक्तं “यावन्त” इति । तादृश-
 साध्याभाववहृत्तित्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताकत्व-विवक्षणे एव समु-
 दायपद-व्यावृत्ति-दानं सङ्गच्छते इत्याशयेन प्रथमत एव तादृश-
 वृत्तित्वाभावं व्याचष्टे “तादृशे”ति, “स्वव्यापके”ति, स्वं प्रति-

योगिता, तद्व्यापकं यत्साध्याभाव-समुदायाधिकरण-वृत्तित्वत्वं तद्व्यापक-प्रतियोगिताक इत्यर्थः । “उक्तप्राय”मिति, वङ्गिमान् धूमादित्यत्र (१) आलोकावृत्ति-वृत्तित्वत्वा(२)वच्छिन्नप्रतियोगिता-कस्य वङ्गाभाव-समुदायाधिकरण-वृत्तित्वाभावस्य धूमेऽसत्त्वात् “स्व-व्यापक तादृशवृत्तित्वत्वे”ति । तादृशवृत्तित्व-व्यापक-प्रतियोगि-तेत्यस्य व्यावृत्तिसु न वङ्गिमान् धूमादित्यादौ, तत्र महानसादेः साध्याभाव-समुदायाधिकरणत्वाभावात्, किन्तु प्रमेयं घटत्वादित्यत्र, साध्याभाव-समुदायाधिकरणीभूत-घट-समवेतत्वाभावस्य तादृशस्य घटत्वेऽसत्त्वात्तादृश-वृत्तित्व-व्यापकत्वं प्रतियोगितायामिति (३) । “व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नस्यैवे”ति, निर्धूम-वृत्तित्वाभाव-प्रतियोगिता न साध्याभाववृत्तित्व-व्यापिका साध्याभावत्वेन साध्या-भावस्य केवलान्वयितया तद्वृत्तित्वस्य धूमादिनिष्ठ-वृत्तित्वेऽपि सत्त्वादतस्तादृश-वृत्तित्वाभावो व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगि-ताक एव वृत्तिमति सम्भवतीति भावः । प्रतियोगिता-व्यापक-तादृश-वृत्तित्वत्वेत्यत्र समुदायपद-व्यावृत्तिसु आलोकावृत्ति-वृत्तित्वं नास्तीत्यभावस्य धूमादाववृत्तेरव्याप्ति-वारणाय पूर्व्ववदिति ध्येयम् ।

न च व्याप्यदले समुदायपदादाने धूमवान् वङ्गेरित्यादौ नातिव्याप्तिः तत्र(४) जगद्वृत्तित्वाभाव-प्रतियोगितायाः साध्याभाव-

(१) इत्यादौ इति ग पुस्तके ।

(२) आलोकावृत्तित्वा इति घ पुस्तके ।

(३) प्रविष्टमितिशेषः ।

(४) अत्र इति नास्ति ग पुस्तके ।

कूटाधिकरण(१)वृत्तित्वत्वस्याव्याप्यत्वात्(२) निर्धूम-वृत्तित्वाभावस्य
 प्रतियोगितायाः साध्याभाववहृत्तित्वत्वाव्यापकत्वाच्च तादृशभावा-
 प्रसिद्धेः, किन्तु वज्रिमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिरुक्त-क्रमेणेति वाच्यं(३)
 व्याप्यदले हि समुदाय-पदादाने आलोकावृत्त्यभावस्य साध्याभाव-
 वहृत्तित्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताकत्वाभावात्तमादायाव्याप्तिरसम्भ-
 वेन स्व-व्यापकेत्यादि-पूर्वदलमेव न देयं, तथाच वज्रिमान् धूमा-
 दित्यादौ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावमादायैव लक्षण-गमनात्,
 किन्त्वतिव्याप्तिरेव, अतएव पूर्वदलं परित्यज्य “साध्याभाववहृत्ति-
 त्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताकस्ये”ति केवलमुक्तम् । व्याप्यदिशि (४)
 समुदायपद-दाने चालोकावृत्त्यभावोऽपि तादृश-समुदायाधिकरण-
 वृत्तित्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताक इति तमादायाव्याप्ति-भयेन पूर्व-
 दलं सप्रयोजनमिति भावः । “धूमे” इति सप्तम्यन्त-त्रयं “नाति-
 व्याप्ति”रित्यनेनान्वितम् (५) । “तथात्वे” साध्यत्वे, ननु समवायेन
 वज्रिमति धूमस्य वज्रान्तरस्य च संयोग-सत्त्वेऽपि तस्य वृत्त्यनियाम-
 कत्वात् तादृशसाध्ये धूमो वज्रावयवत्वञ्च विरुद्धं, तच्च साध्य-
 समानाधिकरण्य-निवेशेनैव वारणीयम्, आकाशादि-साध्यक-विरु-
 द्धादि-वारणाय तद्विशेषणस्यावश्यकत्वादत आह “पर्वत-वज्रावयव-
 संयोगे चे”ति, समवायेन संयोगेन च (६) साध्यत्वेऽपि पर्वत-

(१) भावाधिकरण इति ग पुस्तके । (६) वज्रेः इति अधिकं घ पुस्तके ।

(२) वृत्तित्वत्वस्याव्यापकत्वादिति घ पुस्तके ।

(३) उक्तक्रमेणैतत्कर्तव्यमिति वाच्यं इति घ पुस्तके ।

(४) व्याप्यदले इति घ पुस्तके ।

(५) अन्येति इति क, घ पुस्तकयोः ।

वङ्गवयव-संयोगो व्यभिचारी । इदमुपलक्षणं काल-भिन्नमात्मत्वादित्यत्र दैशिकसम्बन्धावच्छिन्न-काल-भेदाभाव-कालिक-सम्बन्धावच्छिन्न-काल-भेदाभाव-द्वयाधिकरणाप्रसिद्ध्या, प्रमेयमात्मत्वादित्यत्र कालिकसम्बन्धावच्छिन्न-प्रमेयत्वाभाव-घटित-कूटाधिकरणं काल-भिन्नमेव तद्वृत्तित्वाभावस्यात्मत्वेऽसत्त्वादव्याप्तिरपि द्रष्टव्या । “सम्बन्धद्वये”ति, पर्वतस्य संयोगावच्छिन्न-वङ्गभावानधिकरणत्वं, वङ्गवयवस्य समवायावच्छिन्नवङ्गभावानधिकरणत्वमित्यर्थः (१) । यद्यप्युत्पत्ति-कालावच्छेदेनोभयोरभावद्वयाधिकरणत्वमस्येव (२) तथापि संयोगी सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्ति-वारणाय विवक्षणीयस्य तावदभावस्य व्याप्यवृत्तिता-निरूपकाधिकरणत्वस्य पर्वते वङ्गवयवे चासम्भव इत्यभिप्रायेणेदम् । वस्तुतस्तु तत्तदधिकरणे साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन स्व-प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्ट-साध्यवत्ता-ग्रह-विरोधिता-नियामकसम्बन्धेनैव साध्याभावाधिकरणता वाच्या । न तु सम्बन्धसाप्तान्येन दैशिकसम्बन्धेन वा, द्रव्यगुणादित्यादौ कालिकसम्बन्धेन साध्याभावकूटाधिकरणे काले गुणस्य वृत्तेः । कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताके आकाशत्वाभावस्याभावे साध्ये तदभावस्याकाशत्वाभावस्य दैशिकतयाधिकरणे आत्मनि आत्मत्वादेश्च वृत्तेरव्याप्तेः । तथाच संयोगी-सत्त्वादित्यत्रापि नातिव्याप्तिः, संयोगाभावस्य द्रव्य-वृत्तितायाः संयोगवत्ता-ग्रहाविरोधित्वेऽपि गुण-वृत्तिताया विरोधित्वात्, गुणे

(१) करणत्वमिति बोध्यं इति क ख पुस्तकयोः ।

(२) करणत्वमेव इति क घ पुस्तकयोः ।

च सत्तायाः सत्त्वात् । केवलान्वयिनि च तादृश-प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्ट-साध्यवत्ता-ज्ञानं भ्रमरूपमेव प्रसिद्धं, भवति हि घटत्वेन वाच्यत्वं नास्तीत्यभाववत्ता-ज्ञाने नियमतो घटत्वविशिष्ट-वाच्यत्व-वत्ता-धी-प्रतिबन्धः । तथाच व्याप्यवृत्तित्वं तदनुरोधेन स्वातन्त्र्येण विशेषणं न देयम्, अतएवाह “पर्वतस्य वज्रवयवस्य च सम्बन्ध-द्वयावच्छिन्नाभाव-द्वयानधिकरणत्वेऽपी”ति ध्येयम् । किन्तु (१) कपि-संयोगाभाववान् मेयत्वादित्यादौ कपि-संयोग-घटित-तादृश-साध्याभाव-कूटस्य स्व-प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्ट-साध्यवत्ता-ग्रह-विरोधि-ग्रह-विषय-सम्बन्धाप्रसिद्धाऽव्याप्तिरतो व्याप्यवृत्ति-त्वमभावे विशेषणमावश्यकं, कपि-संयोगस्तु यत्किञ्चिदधिकरणेऽपि न व्याप्यवृत्तिरिति तत्र व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावमादायैव लक्षण-समन्वय इति ध्येयम् ।

अत्र (२) सम्प्रदाय-मते वृत्तिमत्त्वमपि अभावे विशेषणं देयं, तेनाकाशाभाव-साध्यके नाव्याप्तिः । (तस्तुतस्तु व्याप्यवृत्तित्व-विशेषण-दानेनैवावृत्तिरूपोऽभावो वारित इति ध्येयम्) (३) । अत्र पूर्वोक्त-द्वितीय-रीत्या साध्याभावे उक्ते, नानाविपक्षके प्रायस एवाव्याप्तिस्तत्तद्विपक्षावृत्तित्वावच्छिन्नाभाव-कूटाधिकरणाप्रसिद्धेरतोऽन्यथा साध्याभावं निर्वर्त्ति “तथे”ति । “स्वे”ति, स्वं प्रति-योगिता, तद्व्यापकीभूतं यत्साध्यतावच्छेदकं तद्व्यापिका या

(१) किन्त्वित्यत्र यदि च इति घ पुस्तके ।

(२) अत्र च इति क पुस्तके ।

(३) () एतच्चिह्नमध्यस्थपाठो नास्ति घ पुस्तके ।

तदभावप्रतियोगिता तादृशाभाव इत्यर्थः (१) । “स्व-व्यापके”त्यस्य व्यावृत्तिमाह “पृथिवीत्वाभावादा”विति, वज्रिमान् धूमादित्यादौ संयोगावच्छिन्न-तत्तद्भूदावृत्तित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावकूटाधिकरणं गुणाद्येव प्रसिद्धम्, अतस्तत्र कूटाधिकरणाप्रसिद्ध्या नाव्याप्तिः, किन्तु कूटाधिकरणे हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्ध्या, तादृशाव्याप्तिसु (२) निरुक्तसाध्याभाव-विवक्षणेऽपि, सत्तावान् जातेरित्यादौ भविष्यतीति तन्नोदाहृतम् । पृथिवीत्वाभावस्य विपक्षः पृथिवी तदवृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य यावत्-पृथिवी-वृत्तित्वात् कूटाधिकरणस्य नाप्रसिद्धिरत “स्तत्त”दिति । “तत्र सङ्गतौ” “नाव्याप्ति”रित्यनेनान्वयः । यावतामैकाधिकरण्यं सम्भवतीति विवक्षायामप्युक्ताव्याप्तिरुद्धर्तुं शक्यत इत्यत आह “पृथिवीत्वादा”विति, जातित्वावच्छिन्नाभावस्य साधन-समानाधिकरणत्वेन साध्याभावे विशेषितेऽपि वारण-सम्भवादाह “आदीति, तथाच जलावृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य तेजोऽवृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य च तादृशस्य कूटाधिकरणे जाल्यादाववृत्तेरतिव्याप्तिर्द्रष्टव्या । समवायेन हेतुतायां तादृशसाध्याभाव-कूटाधिकरणे जाल्यादौ समवायेन वृत्तेरप्रसिद्ध्यातिव्याप्ति-विरहात् द्रव्यत्वमुपेक्ष्याह “द्रव्यत्वप्रकारके”ति, सर्वं द्रव्यमिति भ्रम-विषयत्वस्य जाल्यादावपि सत्त्वादाह “प्रमे”ति । साध्याभावस्य साधन-समानाधिकरणत्व-विशेषणेऽपि

(१) तद्व्यापिका यदभावप्रतियोगिता तदभाव इत्यर्थ इति च पुस्तके ।

(२) कूटाधिकरणनिरूपितहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तित्वाप्रसिद्धिनिबन्धनाव्याप्तिस्त्वित्यर्थः ।

प्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदक-व्यापकत्व-विवक्षण-प्रयोजन-माह “नाप्यभावत्वादिने”ति, आदिपदेन (१) प्रमेयत्वेन प्रमेयादेः साध्यता-लाभः । एवञ्चात्र व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताको भावत्वेनाभावाद्यभाव एव लक्षण-घटक इति ध्येयम् । “तत्तत्साध्ये”ति, घटत्वाभावाभावस्य घटत्वस्य पटत्वाभावाभावस्य पटत्वस्य चैकाधिकरण्याभावेन तद्वटित-कूटाधिकरणाप्रसिद्धेरिति भावः ।

यावतामैकाधिकरणं सम्भवतीति विवक्षायामपि व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-समूहेन घटत्वस्यैकाधिकरण-सम्भवात् तद्वटित-कूटाधिकरण-घट-वृत्तित्वाभावस्य हेतावभावादव्याप्तिरेव, अतएव भूतत्व-मूर्त्तत्वन्यतराभाववान् स्पर्शवदन्यत्वादित्यादावति-व्याप्तेर्वारणाय (२) यादृश-साध्याभाव-कूटाधिकरणं साधनाधिकरणं तादृश-कूटवृत्तित्वाभाव इत्युक्तावपि तत्राव्याप्तिरिति (३) ध्येयम् । न च प्रमेय-साध्यके घटत्वाभावत्वेन प्रमेय-सामान्याभावस्य पटत्वाभावत्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य च (४) साध्यतावच्छेदक-समनियत-प्रतियोगिताकस्य तादृश-व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावेन समं सम्भवदैकाधिकरणस्याधिकरणे घटादौ प्रमेयत्वादि-हेतोर्वृत्तेरव्याप्तिरिति वाच्यम् । स्व-न्यूनवृत्ति-समाना-

(१) आदिपदेनेत्यत्र आदिना इति क, घ पुस्तकयोः ।

(२) व्याप्तिवारणाय इति घ पुस्तके ।

(३) अव्याप्तिरेवेति इति ग पुस्तके ।

(४) पटत्वाभावत्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य च इति नास्ति ग पुस्तके ।

धिकरण-धर्मानवच्छिन्न-प्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदक-सम-
नियतत्व-विवक्षणात् । यावत्प्रमेयनिष्ठ-प्रतियोगितायाश्च स्व-न्यून-
वृत्ति समानाधिकरणमेव घटत्वाभावत्वादीति तदवच्छिन्न-प्रमेय-
सामान्याभावस्य लक्षणाघटकत्वात् । अत्र च तदभाव-निरूपि-
ताया यत्किञ्चिदप्रतियोगिता-व्यक्तेः समनैयत्यं वाच्यम् । तेन
वर्जितान् धूमादित्यादौ वर्जित्वावच्छिन्न-वर्ज्यभाव-प्रतियोगिताया
वर्जित-ध्वंस-प्रागभाव-निष्ठाया, घटत्वेन वर्ज्यभावस्यापि वर्जित्वेन
घटाभावाभिन्नतया घटादि-निष्ठायाः, स्वीय-विशिष्टाभावादि-
निष्ठाया व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-प्रतियोगिताया अव्याप-
कत्वेऽपि वर्जित्वस्य न क्षतिः । इदन्तु प्रतियोगि-भेदेऽपि प्रति-
योगितावच्छेदकैक्येन प्रतियोगितैक्यमते (१) उक्तम् । प्रतियोगि-
भेदेन प्रतियोगिता-भेदे तु यदभावीय-यत्किञ्चिदवच्छेदका-(२)
वच्छिन्न-प्रतियोगितात्वेन साध्यतावच्छेदक-समनैयत्यं वाच्यं, तेन
नानाव्यक्तिसाध्यक-संग्रहः । न च प्रमेयं वाच्यत्वादित्यादौ घट-
त्वेन प्रमेयत्वा(३)भावस्यापि (४) घटत्वेन वाच्यत्वाभावाभिन्नतया
घटत्वावच्छिन्न-प्रतियोगितात्वेनापि न प्रमेयत्वत्व-समनैयत्यमिति
वाच्यम् । प्रमेयत्व-भिन्नत्वेन प्रमेयत्वं नास्तीति धी-बलात् प्रमेयत्व-
भेदस्यापि तादृशाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् तदवच्छिन्न-

(१) मतेन इति क पुस्तके ।

(२) यत्किञ्चिदप्रतियोगितावच्छेदक तद इति ग पुस्तके ।

(३) प्रमेयत्वादय इति क पुस्तके ।

(४) अपि इति नास्ति घ पुस्तके ।

तादृशाभाव-प्रतियोगितायाः प्रमेयत्वमात्र-निष्ठतया प्रमेयत्वत्व-
समनियतत्वात् । एवञ्च (१) वङ्गि-भिन्नत्वेन वङ्गिर्नास्त्येति धी (२)
बलात् तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिताया वङ्गि-
त्व-समनियतत्वात्, तदभावोपि लक्षण-घटको भवतीति ध्येयम् ।
पृथिवी-समवेतवान् मेयत्वादित्यत्र पृथिवी-समवेतत्वस्य गुरुतया
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽपि पृथिवी-समवेतमिति धी (३) विशिष्ट-
त्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकः पृथिव्यवच्छिन्न-प्रतियोगिताको
वाऽभावः साध्यतावच्छेदक-समनियत-प्रतियोगिताक इति न
तत्रातिव्याप्तिरिति ।

दौषितिः ।

तन्न द्रव्यत्व-पृथिवीत्वोभयवान् द्रव्यत्वादित्यादौ
तदुभयान्यतरत्वावच्छिन्नाभाववति द्रव्यत्वादेरवृत्तेरति-
व्याप्तेः । अपिच इदं पृथिव्यन्य-द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादि-
त्यादौ द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभावकूटाधिकरण-गुणाद्य-
वृत्तित्वस्य द्रव्यत्वे सत्त्वादतिव्याप्तेः, द्रव्यत्वत्वावच्छिन्न-
प्रतियोगितायाः पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वत्व-सम-व्या-
प्तत्वात् । किञ्च रूपाभाव-साध्यके सङ्घेतौ साध्याभाव-
समुदाय-निविष्ट-सकलरूप-व्यक्त्यधिकरणाप्रसिद्धेः ।

(१) च इति नास्ति घ पुस्तके ।

(२) भेतङ्गी इति घ पुस्तके ।

(३) धो इत्यत्र प्रतीति इति पाठ घ पुस्तके ।

यावतामभावानामैकाधिकरण्यं तावतां समुदाये विव-
क्षितेऽपि इदं पृथिवी-वृत्ति-गुण-शून्यं सत्तान्य-पृथिवी-
समवेत-शून्यं वा वायुत्वात्, रूपवदन्यत्वाद्धेत्यादावति-
व्याप्तिः । तत्र तादृश-साध्याभाव-स्तोमस्य नियमतो
रूपादि-घटितत्वेन तद्वति तद्वेतोरवृत्तेः । वस्तुतो
निखिलानामेव रूपाणां तादृशाभाव-सहस्र-समानाधि-
करणत्वात्, समानाधिकरण-यावदभावाधिकरणा-
प्रसिद्धिर्द्वारैव ।

दौधिति-प्रकाशः ।

ननु स्व-व्यापक-साध्यतावच्छेदकेत्यस्य स्वावच्छेदक-समानवृ-
त्तिक(१)स्व-व्यापकीभूत-साध्यतावच्छेदकेत्यर्थस्तथाच नेदं दूषणं,
साध्यतावच्छेदकोभयत्वस्य व्यासज्यवृत्तितया प्रत्येक-पर्यवसित-वृ-
त्तिक-तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकान्यतरत्वासमान-वृत्तिकत्वादत
आह “अपि चे”ति “द्रव्यत्वादित्यादा”विति, आदिपदात् जलादि-
वृत्तित्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वत्वानामवच्छेदकानां संग्रहः (२) । ननु
सार्वभौम-मते विशिष्टमतिरिक्तमेवेति द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभावो
नोक्त-साध्यतावच्छेदक-समनियत-प्रतियोगिताकः, अनतिरेके तु
परम्परया पृथिव्यन्यत्व-द्रव्यत्व-सम्बन्धस्यैव तत्र साध्यत्वान्नोक्त-

(१) प्रतियोगितावच्छेदक-पर्यायवच्छेदक-धर्मावच्छिन्न-पर्यायिकेत्यर्थः ।

(२) यह इति घ पुस्तके ।

दोष (१) इत्यत आह “किञ्चे”ति । केचित्तु विशिष्टे (२) पर्याप्तैव विशिष्टाभाव-प्रतियोगिता, तथाच समनैयत्यं समनियतावच्छेदकत्वं (३) * द्रव्यत्वाभाव-प्रतियोगिता च (४) पृथिव्यवच्छेदेनापि द्रव्यत्वे वर्तते (५) न तु तदवच्छेदेन तत्र पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्य-

* समनियतावच्छेदकत्वमित्यस्य समनियतावच्छेदकत्वकत्वमित्यर्थः । एवञ्च साध्यतावच्छेदकावच्छेदकता-समनियतावच्छेदकताक-प्रतियोगिता, साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगितापदेन विवक्षणीया । अथवा अवच्छेदकता-सम्बन्धेन साध्यतावच्छेदक-समनियतप्रतियोगितैव तादृशप्रतियोगितापदार्थः । समनियतत्व-घटक-व्याप्यत्वव्यापकत्वे साध्यतावच्छेदके प्रतियोगितायाञ्चोभयतैवावच्छेदकता-सम्बन्धेन बोध्यं इति भावः । केचित्तु समनियतावच्छेदकत्वं समानावच्छेदककत्वं एवञ्च प्रतियोगित्व-साध्यतावच्छेदकयोरेकावच्छेद्यत्वं विवक्षितम् । तथाच साध्यतावच्छेदकावच्छेदकं यादृशप्रतियोगिताया अवच्छेदकं भवति, तादृशप्रतियोगिता इति प्रतियोगितान्तार्थः । नोक्तसाध्यतावच्छेदकेत्यादेरपि नोक्तसाध्यतावच्छेदक-समानावच्छेदकप्रतियोगिताक इत्यर्थः इत्यभिप्रायः । किञ्च समनियतो “अवच्छेदो” अवच्छिन्नत्वं ययोः तौ समनियतावच्छेदकौ तयोर्भावः समनियतावच्छेदकत्वं, अवच्छिन्नत्वयोः समनैयत्यं तादात्म्येन । तथाच साध्यतावच्छेदके यदवच्छिन्नत्वं प्रतियोगितायामपि तदवच्छिन्नत्वस्य लाभः । एवञ्च साध्यतावच्छेदकनिष्ठावच्छेद्यत्वाभिन्ना या अवच्छेद्यता तद्वती या प्रतियोगिता तन्निरूपकाभाव इति फलितम् । साध्यतावच्छेदक-समनियतावच्छेदकप्रतियोगिताक इत्यत्र साध्यतावच्छेदकपदस्य साध्यतावच्छेदकावच्छेदोऽर्थः, तथाच तादृशावच्छेदेन समनियतो अवच्छेदो यस्याः सा तादृशी प्रतियोगिता तन्निरूपकोऽभाव इत्यर्थ इति प्राङ्गः ।

(१) साध्यत्वे नोक्तदोषः इति घ पुस्तके ।

(२) विशिष्ट इति क, घ पुस्तकयोः ।

(३) अवच्छेदकत्वमिति ग पुस्तके ।

(४) योगिता तु इति क ख घ पुस्तकेषु ।

(५) वर्तते इति नास्ति क ख घ पुस्तकेषु ।

त्वत्वमिति द्रव्यत्वाभावो (१) नोक्त-साध्यतावच्छेदक-समनियता-
वच्छेदक-प्रतियोगिताक * (२) इत्यतः “किञ्चे”तीत्याहुः ।

परं तु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-साध्यतावच्छेदकावच्छि-
न्नयोः समनैयत्यं वाच्यं, तेन द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभाव-निरासः ।
द्रव्यत्वत्वावच्छिन्न-पृथिव्यन्त-द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नयोः समनैयत्या-
भावादिति (३) । वक्त्रिमान् धूमादित्यत्र वक्त्रित्वेन घटाभावं
वक्त्रित्वावच्छिन्न-वक्त्राभावं चादाय लक्षण-समन्वयः । प्रमेयवान-
भिधेयात् (४) सत्त्वादित्यादौ स्वरूपसम्बन्धेन समवाय-सम्बन्धेन च
साध्यतायां वाच्यत्वत्वादिना सत्तात्वादिना वा घटाभाव-मादाय
लक्षण-समन्वयः (५) । तथाच स्व-व्यापक-साध्यतावच्छेदकेत्या-
द्यस्य (६) स्वावच्छिन्न-व्यापक(७)साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-व्याप-
कतावच्छेदक-रूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताकोऽर्थः (८) स्वं प्रतियोगि-

* समनियतावच्छेदक इत्यत्रावच्छेदकपदं अवच्छेदकत्वपरं, तथाचावच्छेदकत्व-
सम्बन्धेन साध्यतावच्छेदक-समनियतप्रतियोगिताक इति प्रतियोगिताकान्तस्यार्थः
इत्याशयः ।

- (१) द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभावो इति क ख पुस्तकयोः ।
- (२) योगितावच्छेदक इति ग पुस्तके ।
- (३) इति नास्ति क पुस्तके ।
- (४) प्रमेयवान् मेयत्वात् इति घ पुस्तके ।
- (५) इत्यप्याहु रिति अधिकपाठः घ पुस्तके ।
- (६) दकेत्यादेरिति घ पुस्तके ।
- (७) स्वावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदक इति ग पुस्तके ।
- (८) प्रतियोगिताकेत्यर्थः इति ग पुस्तके ।

तावच्छेदकं (१) अतएव विशिष्टाभाव-निरासः (२) । अतएवात्र स्वन्यूनेत्यादि न देयमित्यत आह किञ्चेती (३) त्याहुः, तन्न प्रमेय-वानभिधेयादित्यादौ तादात्म्येन साध्यतायां तादृश-समनियत-प्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धेरिति ।

“अप्रसिद्धे”रिति, कालस्य सकल-रूपाधिकरणत्वेऽपि साध्य-वत्ता-ग्रह-विरोधि-सम्बन्धेनानधिकरणत्वादिति पूर्वोक्त-युक्त्या (४) तस्यावश्यं वक्तव्यत्वात् (५) इति ध्येयम् ।

संयोगाभाव-साध्यके संयोग-रूप-साध्याभावस्य यत्किञ्चिदधि-करणे व्याप्यवृत्तित्वाभावात् तादृश-साध्याभावो व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव एव, तत्कूटाधिकरणस्याप्रसिद्धभावात् रूपा-भावानुसरणम् । रूपस्याव्याप्य-वृत्तित्वेऽपि जलादि-परमाणु-रूपाणां व्याप्यवृत्तित्वात् तत्कूटाधिकरणस्याप्रसिद्धिर्बोद्ध्या । “यावता”मिति, तथाच व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावमादायैव सम्भवदेकाधिकरणस्य (६) तत्तद्रूपस्याधिकरणे वृत्तित्वस्य प्रसिद्धि-सम्भवान्नाव्याप्तिरिति भावः । “पृथिवी”ति ; पृथिवीपदमेतत् पृथिवीपरम्, अन्यथा घटवायुवृत्ति (७) द्वित्व-पट-वायुवृत्ति (८)

(१) खं प्रतियोगितावच्छेदकं इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) अतएव विशिष्टाभावनिरास इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) त्यत आह किञ्चेती इति नास्ति ग पुस्तके ।

(४) युक्त्या इत्यत्र रीत्या इति पाठः घ पुस्तके ।

(५) वक्तव्यत्वादित्यत्र वाच्यत्वादिति घ पुस्तके ।

(६) सम्भवदैकाधिकरणस्य इति क पुस्तके ।

(७) वृत्ति इति नास्ति क, घ पुस्तकयोः ।

(८) वृत्ति इति नास्ति क, घ पुस्तकयोः ।

द्वित्योर्वायौ सम्भवदैकाधिकरणयोरधिकरणत्वस्य वायोरेव (१)
सम्भवात् तद्वृत्तित्वाभावस्य हेतावभावा(२)दतिव्याप्तेरभावात् । *
नन्विदं पृथिवी-वृत्ति-गुण-शून्यं वायुत्वादिति सङ्केतुरेव, जन्य(३)
वायावुत्पत्तिकालावच्छेदेन नित्ये च महाप्रलयावच्छेदेन पृथिवी-
वृत्ति(४)गुण-सामान्याभाव-सत्त्वादत आह “सत्तान्ये”ति । समवेत-
त्वावच्छिन्नाभावे साध्ये नातिव्याप्ति-सम्भावना, सम्भवदैकाधि-
करण(५)समवेतकूटस्याधिकरणे वायौ हेतोर्वृत्तेः । पृथिवी-सम-
वेत-प्रतियोगिकाभावत्वेन साध्यतायां सङ्केतुत्वं, पृथिवी-समवेत-
त्वावच्छिन्नाभावश्चाप्रसिद्धत्वान्न साध्यः, लाघवेन तदभाव-प्रति-
योगितायाः समवेतत्वाद्य(६)वच्छेद्यत्वात् । पृथिव्यवच्छिन्नाभावस्य
सम्भवेऽपि समवेताभाव-समनियततया समवेतमात्रस्यैव तत्तदभाव-
तया (७) तद्वटित-कूटाधिकरणत्वस्य वायौ सम्भवादतः “पृथिवी”ति,
“सत्तान्ये”ति च । अत्रापि पृथिवी-पदमेतत् पृथिवीपरं, पृथिवी-
वृत्ति-पदं वा पृथिवी-पर्याप्त-वृत्तिक-परम् । तेन न पूर्वोक्त-रीत्या
वायोरपि तादृशाभाव-कूटाधिकरणतेति ध्येयम् । वायुत्वस्य विरुद्ध-
तया साध्य-सामानाधिकरण्य-विशेषणेनैव वारणादाह, “रूपवदन्य-

* ननु षट्वायुद्वित्व-षट्वायुद्वित्वादीनां अव्याप्यवृत्तित्वेनैव तादृशकूट-निविष्टत्वं
नास्तीति चेन्न व्याप्यवृत्तित्वं देशानवच्छिन्नवृत्तिकत्वरूपं पारिभाषिकं निर्व्याच्यं,
तथाच तेषां कालावच्छिन्नवृत्तिकत्वेऽपि देशानवच्छिन्नवृत्तिकत्वरूपं व्याप्यवृत्तित्व-
मक्षतमेवेति भावः ।

(१) वायावेव इति क पुस्तके ।	(१) करणपद इति घ पुस्तके ।
(२) हेतावसत्त्वा इति क पुस्तके ।	(६) तत्वमात्रा इति घ पुस्तके ।
(३) जन्ये इति क पुस्तके ।	(७) तदभावतया इति घ पुस्तके ।
(४) वृत्ति इति नास्ति क पुस्तके ।	

त्वादि”ति, रूपाभावस्योत्पत्तिकाले पृथिव्यामपि सत्त्वादाह,
“अन्यत्वादि”ति । एतस्य हेतोर्गुणादौ प्रकृत-साध्य-सामानाधि-
करणमिति मन्तव्यम् ।

ननु सत्तान्य-पृथिवी-समवेताभावस्य सत्तान्य-द्रव्यसमवेता-
भावाभिन्नतया सत्तान्यद्रव्यसमवेत-मात्रस्यैव तदभावतया सम्भव-
दैकाधिकरण्यानां वायुमात्रसमवेत (१) तदभावकूटानामधि(२)
करणे वायौ हेतोर्वृत्तेर्नातिव्याप्तिरित्यस्वरसादाह “वस्तुतः”
इति । तादृशाभावो व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताको
घटत्वादिना रूपसामान्याभावाभावः । तथाच सर्वाण्येव रूपाणि
तादृशाभाव-सहस्रेण सम्भवदैकाधिकरण्यानीति तावदधिकरणा-
प्रसिद्धाऽव्याप्तिरिति भावः ।

दीधितिः ।

किञ्च हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेन या साध्याभाव-
वति वृत्तिस्तदभावो व्यक्तव्यः । अन्यथा धूमादाव-
व्याप्तिः, साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्याभाववति
कालादौ वृत्तिमन्मात्रस्यैव वृत्तेः, व्यभिचारिण्यति-
प्रसङ्गो वा, तथाच सत्तादि-साध्यके संयोगेन समवायेन
वा हेतावव्याप्तिः । साध्याभाववति तेन सम्बन्धेन
वृत्तेरप्रसिद्धेः । साधन-समानाधिकरणत्वेन साध्याभावा

(१) वेततया इति ग पुस्तके ।

(२) भावकूटाधि इति ग पुस्तके ।

विशेषणीयाः इति चेत् ? विशेष्यन्तां, तथापि भूतत्व-
भूर्त्तत्वादोरन्यतरत्वेनाभावे साध्ये स्पर्शवदन्यत्वादा-
वतिव्याप्तिः, तादृशसाध्याभाव-समुदायवति पृथिव्यादौ
तस्यावृत्तेः । किञ्च महाकालान्यत्वादि-साध्यके व्यभि-
चारिणि कालिकविशेषणता-विशेषेण हेतावतिव्याप्तिः,
तादृश-साध्याभाव-समुदायवति महाकाले तेन सम्बन्धेन
वृत्तिमन्मात्रस्यैव वृत्तेः । एतेन साध्यतावच्छेदकाव-
च्छिन्न-व्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-
व्याप्यवृत्ति-स्व-समानाधिकरण-यावदभावाधिकरण-
वृत्तित्वाभावा यावन्तो वृत्तिमद्वृत्तयस्तद्वत्त्वं व्याप्तिः ।
केवलान्वयिनः संयोगाद्यभावस्याभावाः संयोगादयो न
व्याप्यवृत्तयः, एवं साध्यस्य गुण-सामान्यस्याभावो
द्रव्यत्वाधिकरणे उत्पत्ति-कालावच्छेदेन वर्त्तमानोऽपि न
व्याप्यवृत्तिः । उक्तरूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाः क्वचिद-
प्रसिद्धादि-सम्पादकाः पुनरभावा न हेतु-समानाधिक-
रणाः । उक्त-समुदायाधिकरण-वृत्तित्व-तदभाव-वृत्तिम-
त्त्वानि पूर्वोक्त-रीत्या प्रत्येतव्यानीत्यादिकमपास्तम् ।
इति दीधितौ सार्वभौम-लक्षण-प्रकरणं समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु यादृश-साध्याभावस्तोमेन समानाधिकरणो यादृश-साध्या-
भावस्तादृशकूटवद्वृत्तित्वाभावा यावन्तस्तद्वत्त्वं विवक्षितं, प्रकृते च
तत्तद्रूपस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्तोम(१)समानाधिकरण-
स्याधिकरणं तत्तद्रूपाधिकरणमेव प्रसिद्धं तद्वृत्तित्वाभावस्य वायुत्वे
सत्त्वादेव नाव्यामिरतः “किञ्चे”ति ।

(एकाधिकरण्यावच्छेदक-यावत्त्वावच्छिन्नाधिकरणत्वं निरुक्त-
समुदायाधिकरणत्वं व्यक्तव्यं, निखिल-रूप-वृत्ति-यावत्त्वन्तु नैका-
धिकरण्यावच्छेदकम्, अपि तु तद्रूप-व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्ना-
भाव-यावत्त्वमिति, तदवच्छिन्नाधिकरणं प्रत्येक-रूपाधिकरणमेव
प्रसिद्धम् अतः “किञ्चे”त्यपि कश्चित्) (२) ।

यत्तु साध्यतावच्छेदक-समनियत-प्रतियोगितात्वा व्यापकं यद-
धिकरण-वृत्त्यभाव-प्रतियोगितात्वं तदेव निरुक्त-समुदायाधिकरणं
वाच्यं, प्रकृते च रूपसामान्याभावनिष्ठाया यावद् रूपनिरूपितायाः
प्रतियोगिताया एकत्वात् तत्तद्रूपाधिकरण-निष्ठाभाव-प्रतियोगि-
तात्वं तादृश-प्रतियोगितात्व-व्यापकमेवेति तत्तद्रूपाधिकरणमेव
तादृशकूटाधिकरणं प्रसिद्धमतः “किञ्चे”ति, तन्न प्रथमत एव तथा
विवक्षणे भूतत्वमूर्त्तत्वान्यतराभाववान् स्पर्शवदन्यत्वादित्यत्र वक्ष्य-
माणाति-व्याप्तेरलम्बनतापत्तेः, तत्रापि तादृशान्यतराभावनिष्ठायाः
प्रतियोगिताया एकत्वात्, मनोनिष्ठाभावप्रतियोगितात्वस्य तादृश-

(१) स्तोमेन इति घ पुस्तके ।

(२) () विङ्गितपाठो नास्ति क, ख, घ पुस्तकेषु ।

करणत्वात् (१) तमादायैव लक्षण-समन्वयः (२) । व्यभिचारिणि (३) व्यभिचार-निरूपकाधिकरण-वृत्ति (४) समानाधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यापि तादृशत्वात् (५) तमादायैव नातिव्याप्तिः । इत्यञ्च यथा साध्यतावच्छेदक-समनियत-प्रतियोगिताकत्वस्य व्यावृत्ति-स्तथा पूर्वमावेदितम् । न चैवमपि सत्तावान् जातेरित्यादौ गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्ताभावस्य कर्मान्यत्व-विशिष्ट-सत्ताभावस्य च तादृशत्वात् तद्वटित-कूटाटिकरण- (६) सामान्यादौ समवायेन वृत्तेरप्रसिद्धाऽव्याप्तिरिति वाच्यं, विशिष्टस्यातिरिक्तत्वेन गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्तात्वस्य गुरुतया लाघवेन गुणान्यत्व-विशिष्टत्वस्यैवावच्छेदकतया गुणान्यत्व-विशिष्टद्रव्यत्वादावपि सत्त्वेन च तादृश-भाव प्रतियोगितायाः सत्तात्व-समनियतत्वाभावात् ।

ननु भूतत्वं वहिरिन्द्रिय-ग्राह्य-जातीय-विशेषगुणवत्त्वं, मूर्तत्वं परिच्छिन्न-परिमाणवत्त्वं, तच्च तादृशविशेषगुण-परिमाणपर्यवसन्नं, तथाच स्पर्शवदन्यत्व-समानाधिकरणं यत् भूतत्वं मूर्तत्वञ्च शब्द-मनः परिमाणरूपं तच्च न पृथिव्यादाविति कथमतिव्याप्तिरत आह “आद्यो”रिति, भूतभेद-मूर्तभेदान्यतरत्वावच्छिन्नाभाववान् भूतमूर्तान्यतरत्वादित्यादौ इति उभयत्रादि-पदार्थः । भूतत्व-मूर्त-

(१) समानाधिकरणत्वात् इति घ पुस्तके ।

(२) लक्षणसङ्गतिः इति घ पुस्तके ।

(३) व्यभिचारिणि तु इति घ पुस्तके ।

(४) व्यभिचारनिरूपकाधिकरणवृत्ति इति नास्ति घ पुस्तके ।

(५) तादृशत्वादित्यत्र समानाधिकरणत्वात् इति पाठः घ पुस्तके ।

(६) कूटाधिकरणे इति घ पुस्तके ।

त्वोभयाभावे साध्ये स्पर्शवदन्यत्वादिकं सङ्घेतुरेवेत्यतो “अन्यतर-
त्वे,”ति । स्पर्श-सामान्याभावस्य उत्पत्ति-कालावच्छेदेन पृथिव्या-
दावपि वृत्तेरतो “ऽन्यत्वे”ति, “तादृश-साध्याभाव-समुदायवति”
भूतत्व-मूर्त्तत्वात्मात्मक-साधन-समानाधिकरण-साध्यतावच्छेदक-
समनियत-प्रतियोगिताकाभाववति ।

ननु यावत्त्वं फलतस्तादृश प्रतियोगिताकत्वे विशेषणं, तथाच
साधनाधिकरणे स्वाश्रयद्वारक-सम्बन्धेन सम्बद्धं यावत्साध्यताव-
च्छेदक-समनियत-प्रतियोगिताकत्वं स्वाश्रयद्वारकसम्बन्धेन यत्तद-
धिकरणं तद्वृत्तित्वाभावोऽर्थः । भूतत्व-मूर्त्तत्वोभयनिष्ठञ्च तादृशान्य-
तराभावत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वमेकमेव, तत् प्रतियोगिताया
ऐक्यात्तस्या एव च निरूपकता-सम्बन्धेन प्रतियोगिताकत्वात्मक-
त्वात्, तथाच मूर्त्तत्व-निष्ठं यदन्यतराभावत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिता-
कत्वं यच्च व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वं स्पर्शवदन्यत्व-
समानाधिकरणं स्वाश्रयद्वारकसम्बन्धेन तावदधिकरणं मन एव,
तद्वृत्तित्वाभावस्य तु स्पर्शवदन्यत्वेऽसत्त्वादेव नातिप्रसङ्गः । साधन-
समानाधिकरणाभाव-निरूपिता यावती (१) साध्यतावच्छेदक-
समनियत-प्रतियोगिता (२) प्रत्येकं तत्तन्निरूपकाभावाधिकरणं
यत्तदेव वा तादृश-कूटाधिकरणं, भवति हि तादृशान्यतराभाव-
त्वावच्छिन्न-प्रतियोगिता-निरूपक-मूर्त्तत्वात्मकाभाव-घटित-कूटा-
धिकरणं मनोऽपीति नातिप्रसङ्गः । इत्यञ्च पृथिवी द्रव्यत्व-प्रकारक-

(१) यावत्त्वः इति घ पुस्तके ।

(२) प्रतियोगिताः इति घ पुस्तके ।

प्रमा-विषयत्वात्, अभाववान् मेयत्वादित्यादौ चातिव्याप्त्यव्याप्त्योश्च
 वारणाय प्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदक-व्याप्यत्व-व्यापकत्व-
 विवक्षणमपि सङ्गच्छते । न चैवमपि विशिष्टस्यानतिरिक्तत्व-मते
 पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादावतिव्याप्तिर्जलान्यत्व-
 विशिष्ट-द्रव्यत्वाभाव-पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वाभावयोरपि साधन-
 समानाधिकरण-तादृशभावतया तद्वटित-कूटाधिकरणत्वस्य गुण-
 एव सम्भवादिति वाच्यं साध्यतावच्छेदक-विशिष्ट-साध्यवद्बुद्धित्व-
 साध्यतावच्छेदक-व्यापकीभूत-स्व-समानाधिकरण-धर्मावच्छिन्न-
 प्रतियोगिताकत्वोभयाभाववत्त्वरूपेण प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वेना-
 भावस्य विशेषणात् । पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यत्र
 पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वाभावस्य द्रव्यत्व-रूप-साध्यवद्बुद्धित्व-
 साध्यतावच्छेदक-व्यापकीभूत-स्व-समानाधिकरण-धर्मावच्छिन्न-
 प्रतियोगिताकत्वोभय-सत्त्वान्नोक्तं प्रतियोगि-वैयधिकरणं, तथाच
 साधन समानाधिकरणस्तादृश-प्रतियोगि-व्यधिकरणो व्यधिकरण-
 धर्मावच्छिन्नाभाव एव, तद्वद्बुद्धित्वाभावस्य व्यधिकरण-धर्माव-
 च्छिन्नाभावस्यैव वृत्तिमद्बुद्धित्वादतिव्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदक-
 विशिष्टेति । सङ्घेतौ साधन-समानाधिकरणाभाव-मात्रस्यैवं
 साध्यवद्बुद्धित्वात्तादृशभावाप्रसिद्धिरतः प्रतियोगिताकत्वान्तम् ।
 प्रमेय-साध्यके साध्यतावच्छेदक-विशिष्ट-साध्यवद्बुद्धेर्यधिकरण-
 धर्मावच्छिन्नाभावस्याकाशात्मक-साध्य-वृत्त्याकाशत्वावच्छिन्न-प्रति-
 योगिताकत्वात्तादृशभावाप्रसिद्धिरतो व्यापकीभूतेति । प्रमेयत्व-
 व्यापकीभूत-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वन्तु समवाय-सम्बन्धेन

प्रमेय-सामान्याभावे प्रसिद्धम् । वज्रिमान् धूमादित्यादौ घटत्वेन वज्रभावस्यापि वज्रत्वेन घटाभावाभिन्नतया तादृशभावा प्रसिद्धिरतः स्व-समानाधिकरणेति । न चैवमपि वृत्तित्वाभाव-स्याव्याप्यवृत्तित्वानङ्गीकारे संयोगी सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिः, तत्र संयोग सामान्याभावे संयोगवद्वृत्तित्व-संयोगत्व-व्यापक-स्व-समाना-धिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वोभय-सत्त्वेन निरुक्त-प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव एव सम्भवादिति वाच्यं तादृश-साध्यवद्वृत्तित्वस्य किञ्चिदनवच्छिन्नस्य विवक्षितत्वात्तस्य च संयोगाभावेऽसत्त्वात् (१) । संयोगाभावस्य द्रव्य-वृत्तितायामुत्पत्तिकालादेरवच्छेदकत्वात् । न चैवमपि संयोगा-भाववान् मेयत्वादित्यादौ संयोगस्यापि निरुक्त-प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वादव्याप्तिरिति वाच्यं तादृश-प्रतियोगि-वैयधिकरणस्य विशिष्टः सन् यो हेत्वधिकरणेऽनवच्छिन्नवृत्तिस्तादृशभावस्य साधन-समानाधिकरणाभावान्तेन विवक्षितत्वात्, संयोग-रूपाभावस्य हेत्वधिकरणे किञ्चिदनवच्छिन्न-वृत्तिकत्वाभावादेव नाव्याप्तिः । संयोगाभावस्य गुणादौ अनवच्छिन्न-वृत्तिकत्वात् द्रव्येऽवच्छिन्नवृत्तिकत्वाच्च संयोगी सत्त्वात् द्रव्यत्वादेत्यादौ नातिव्याप्तिरव्याप्तिर्व्या । इत्यच्च साध्याभावस्याधिकरणता साध्यवत्ता-ग्रह-विरोधि-सम्बन्धेनापि न विवक्षणीया । कालिकसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताके आकाशाभावस्याभावे साध्ये तदभावस्याकाशाभाव-रूपस्या-

त्ननि निरुक्त-प्रतियोगि-व्यधिकरणत्व-विशिष्टत्वाभावादेवाव्याप्तेर-
भावात् ।

तदयं निर्गलितार्थः ; निरुक्त प्रतियोगि-वैयधिकरण-
विशिष्टानवच्छिन्न-वृत्तिक-हेत्वधिकरण-वृत्त्यभाव-निरूपिता यावती
साध्यतावच्छेदक-समनियत-प्रतियोगिता प्रत्येकं तत्तन्निरूपका-
भावस्यानवच्छिन्नवृत्त्यधिकरणं यत्तद्वृत्तित्वाभावा यावन्तो वृत्ति-
मद्वृत्तयस्तद्वत्त्वम् । पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादौ
जलाद्यन्यत्वविशिष्ट-द्रव्यत्वाभावमादायातिव्याप्तेः, संयोगाभाववान्
मेयत्वादित्यादौ संयोगरूपाभावं, सत्तावान् जातेरित्यादौ सत्तात्वा-
वच्छिन्नाभावञ्चादायाव्याप्तेश्च वारणाय विशिष्टान्तं वृत्तिकान्तं
वृत्त्यन्तञ्चाभाव-विशेषणम् । संयोगी सत्त्वादित्यादौ तादृश(१)
निरुक्त-प्रतियोगि-व्यधिकरणो हेत्वधिकरणेऽनवच्छिन्न-वृत्तिर्यः
संयोगाभावस्तन्निरूपिता यावती साध्यतावच्छेदक-समनियत-प्रति-
योगिता तन्निरूपकाभावस्याधिकरणं जगदेव, तद्वृत्तित्वत्व-सम-
नियत-प्रतियोगिताकाभावो व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव एव
वृत्तिमद्वृत्तिरित्यतिव्याप्तिरित्यतोऽनवच्छिन्न-वृत्तिकेति । तादृश-
वृत्तित्वाभावश्च तादृश-वृत्तित्वत्व-व्यापक-व्यासज्यवृत्ति-धर्मानव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताको ग्राह्यः । तेन प्रमेयं (२) सत्त्वादित्यत्र
घट-समवेतत्व-घटान्य-समवेतत्वोभयाभावस्य तादृश-वृत्तित्वत्व-
व्यापक-प्रतियोगिताकस्य घटत्वादिवृत्तेः सत्तादावभावात् पूर्वोक्त-

(१) तादृश इति नास्ति घ पुस्तके ।

(२) जातिमान् इति घ पुस्तके ।

रीत्या असम्भव-वारणायानवच्छिन्नान्तम् । साधन-समानाधिकरण-तादृशाभाव कूटवद्वृत्तित्वस्यालोकावृत्तित्वाभावात्तादृश वृत्तित्व-व्यापकत्वस्यालोकावृत्त्यभाव-प्रतियोगितायामसम्भवात्तादृश-वृत्तित्व-व्याप्यत्वं प्रतियोगितायां न देयमेवेति । शेषं दर्शित-दिशावसेयमत आह “किञ्चे”ति ।

केचित्तु स्व-निष्ठ-साधन-समानाधिकरण-तादृश-साध्याभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-तादृश-यावदभाववत्त्वं निरुक्त-समुदायाधिकरणत्वं, भूतत्व-भूतत्वान्यतराभाववान् स्पर्शवदन्यत्वादि-त्यादौ च तादृशं स्वं मनोऽपीति, तद्वृत्तौ स्पर्शवदन्यत्वे नातिप्रसङ्गः । अत्र च साधन-समानाधिकरण-पदादाने निर्वर्त्ति-निष्ठ-साध्याभाव-कूटस्य वृत्तित्वावच्छिन्न-वृत्त्यभाव-घटितस्याधिकरणे साधनाधिकरणत्वाभावात् स्व-निष्ठ-साध्याभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-यावत्साध्याभाववद्वृत्तिमदेव, तद्वृत्तित्वाभावस्य धूमादावभावादव्याप्तिः स्यादतः साधन-समानाधिकरणेति (१) । साधनाधिकरण-पदादाने रूपाभाववान् वायुत्वादित्यादौ सत्तावान् जातेरित्यादौ च स्व-निष्ठ-साधन-समानाधिकरण-साध्याभाव-कूटाधिकरण वृत्ते-र्यावद्रूपघटितस्य सत्तात्वावच्छिन्नाभाव-घटितस्य च यावत् साध्याभावस्य यदधिकरणं तस्य, हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेन तद्वृत्तित्वस्य चाप्रसिद्धिः । सङ्घेतौ तादृशं स्वं जगदेव, व्यभिचारिणि विपन्न एव । भूतं वेगादित्यादौ अभूत-निष्ठं यन्भूतत्व-गन्धवत्त्वोभया-

(१) अतः साधनसमानाधिकरणेति इति नास्ति च पुस्तके ।

भाव-मूर्त्तत्व-पृथिव्यन्यत्वोभयाभावादि-घटित-तादृश-साध्याभाव-
 कूटवत्त्वं तस्य हेत्वधिकरणेऽसत्त्वात्, स्व-निष्ठ-साधन-समानाधि-
 करण-साध्यतावच्छेदक-व्यापक-प्रतियोगिताकाभाव-कूटाधिकरण-
 साधनाधिकरण-वृत्ति-साध्याभाव-कूटाधिकरणं मूर्त्तमेव तद्वृत्ति-
 त्वाभावस्य हेतावभावादव्याप्तेः, भूतत्वाभाव-मूर्त्तत्वाभावान्यतर-
 वान् स्पर्शवदन्यत्वादित्यादौ पृथिव्यादि निष्ठ-भूतत्व-मूर्त्तत्व-घटित-
 साध्यतावच्छेदक-व्याप्य-प्रतियोगिताकाभाव-कूटवत्त्वस्य साधना-
 धिकरणेऽभावात् तादृशं स्वं पृथिव्यादि-भिन्नमेव, तद्वृत्तित्वाभावस्य
 च हेतावसत्त्वादव्याप्तेः वारणाय साध्यतावच्छेदक-व्याप्यत्व-
 व्यापकत्वे प्रतियोगिता-विशेषणे । मूर्त्तं मनस्वादित्यादौ पृथि-
 व्यादेः स्व-निष्ठ-साधन-समानाधिकरण-साध्यतावच्छेदक-समनियत-
 प्रतियोगिताकाभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-मूर्त्तत्व-
 मनोन्यत्वोभयाभावादि-घटित-साध्यतावच्छेदक-व्यापक-प्रतियोगि-
 ताकाभाव-कूटानधिकरणत्वेन तादृशं स्वं पृथिव्यादि-भिन्नमेव
 तद्वृत्तित्वाभावस्य हेतावसत्त्वादव्याप्तेः, भूतत्वाभाव-मूर्त्तत्वाभावा-
 न्यतरवान् स्पर्शवदन्यत्वादित्यादावात्मादेर्न स्व-निष्ठ-साधन-समाना-
 धिकरण-तादृशसाध्याभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-
 मूर्त्तत्वादि-घटित-साध्यतावच्छेदक-व्याप्य-प्रतियोगिताकाभाव-कूट-
 वत्त्वं तादृशञ्च स्वं मूर्त्तादिकमेव तद्वृत्तित्वाभावस्य हेताव
 सत्त्वादव्याप्तेर्वारणाय द्वितीयदले प्रतियोगितायां साध्यतावच्छे-
 दक-व्याप्यत्व-व्यापकत्वे विशेषणे । एवञ्च तादृशं यद्यत् स्वं
 तावद्विशेषक-धी-विशेष्य-वृत्तित्वत्व-समनियत-प्रतियोगिताकत्वं

वाच्यं, तेन वक्लिमान् धूमादित्यादौ पर्वतादि-रूपं यत्तादृशं स्वं तद्वृत्तित्वत्व(१)समनियत-प्रतियोगिताकाभावासत्त्वेऽपि न क्षतिः । न च संयोगी सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिरिति वाच्यं (२) साध्याभाव-कूटाधिकरणतायाः किञ्चिदनवच्छिन्न-वृत्ति-निरूपिताया विवक्षितत्वात्, एतादृशी चाधिकरणता न द्रव्ये । न चैवं संयोगा-भाववान् मेयत्वादित्यादौ संयोग-घटितस्यानवच्छिन्नाधिकरण-ताया अप्रसिद्धेरव्याप्तिरिति वाच्यं साधन-समानाधिकरण-साध्या-भावस्य प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वेन विशेषितत्वात् । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन यदभाव-प्रतियोग्याधेयतायां हेत्वधिकरणीभूत-यत्किञ्चिद्व्यक्ति-निरूपितत्व-यदभाव-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वोभयाभाव-स्तादृशाभाव एवाभावान्तार्थः । प्रमेयं घटादि-त्यादौ समवायित्व-साधन-समानाधिकरण-साध्याभाव-कूटाधि-करण-समवेतत्वोभयाभावस्य घटत्वादिवृत्तेर्घटेऽभावात् वृत्तित्वत्व-व्याप्यत्वं प्रतियोगितायां विशेषणं इत्यस्वरसादाह “किञ्चे”ती-त्याहुः ।

तत्र समवेतवान् द्रव्यत्व-प्रकारक-प्रमा-विशेष्यत्वादि-त्यादाव-व्याप्तेः असमवायि-जात्यादि-निष्ठ घटमात्रसमवेत-घटत्ववद्विन्न-समवेतोभयाभाव-घटान्यमात्र-समवेत-घट-समवेतोभयाभावादि-घटित-साध्यतावच्छेदक समनियत-प्रतियोगिताकाभाव-कूटवत्त्वस्य

(१) पर्वतादिरूपतादृशवृत्तित्वत्व इति ख घ पुस्तकयोः ।

(२) वाच्यमिति नास्ति घ पुस्तके ।

हेत्वधिकरणेऽसत्त्वात्तादृशं स्वं साध्यवदेव तद्वृत्तित्वा-भावस्य जातित्व-प्रकारक-प्रमा-विशेष्यत्व-वृत्तेर्हेतावभावात्, एवं वङ्गिमान् धूमादित्यत्राप्यव्याप्तिः निर्व्वङ्गि-निष्ठ-तद्वङ्गि-तद्विन्नवङ्गुभयाभाव-एतद्वङ्गि-एतद्वङ्गिभिन्नवङ्गुभयाभाव-घटित-कूटवत्त्वस्य हेत्वधि-करणेऽवृत्तेस्तादृश-धूम-जनक-वङ्गिमतां पर्व्वत-महानसादीनां वङ्ग-वयवमादायापि वङ्गि-इयवत्त्वादेकमात्र-वङ्गिमतो धूमाधिकरण-स्याप्रसिद्धेस्तादृशं स्वं वङ्गिमदेव तद्वृत्तित्वाभावस्य धूमेऽसत्त्वात् । किञ्च तावद्विशेष्यकधी-विशेष्य-वृत्तित्वत्व-समनियतेत्यत्र-तावन्मात्र-विशेष्यकधी-विशेष्यत्वं, तावद्विशेष्यकधी-विशेष्यत्वं वा वाच्यम् ? आद्ये असम्भवः सङ्गतौ जगत एव तादृश-स्वत्वेन मात्र-पद-व्यावृत्त्य-प्रसिद्धेः, अन्ये व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः तादृश-विपक्षात्मक-स्वविशेष्यकं सर्व्वमितिधी-विशेष्यत्वस्य केवलान्वयित्वात्, तद्वृत्ति-त्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताकस्य व्यधिकरण-धर्म्मावच्छिन्नाभावस्यैव वृत्तिमति सम्भवात् इति । प्रमेयं सत्त्वादित्यत्राप्यव्याप्तिः घट-समवेतत्व-घटान्यसमवेतत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य तादृश-वृत्ति-त्वत्व-समनियत-प्रतियोगिताकस्य घटत्वादिवृत्तेः सत्तादावभावा-दित्यलमसदुग्रहेण ।

यत्तु स्व-निष्ठ-साध्यभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-साध्याभाव-कूटाधिकरण-वृत्तित्वाभावाः साधन-समानाधिकरण-वृत्तिमद्वृत्तयो (१) यावन्तस्तद्वत्त्वं वक्तव्यं (२) (वङ्गिमान् धूमादि-

(१) साधनाधिकरण-वृत्तिमद्वृत्तयः इति ख ग पुस्तकयोः ।

(२) वाच्यमिति घ पुस्तके ।

त्यादौ च तादृशं स्वं वज्जिमदेव न तु निर्व्वज्जिः, निर्व्वज्जि-निष्ठ-
वज्जित्वावच्छिन्नाभाव-घटित-कूटस्य हेत्वधिकरणेऽवृत्तेर्व्वज्जिमवृत्ति-
त्वाभावस्य च व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यैव साधन-समानाधि-
करण-वृत्तिमवृत्तेरतस्तमादाय लक्षण-समन्वयः । धूमवान् वज्जे-
रित्यादौ च तादृशं स्वं निर्द्धूम एव न तु धूमवान्, तस्य स्व-निष्ठ-
साध्याभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरणायोगोलक-निष्ठ धूमत्वाव-
च्छिन्नाभाववत्त्वाभावात् । निर्द्धूम-वृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावस्य च
साधन-समानाधिकरण-वृत्तिमवृत्तित्वात् तस्य च हेतावभावान्नाति-
व्याप्तिः) । (१)

द्रव्यत्व-प्रकारक-प्रमा-विषयः सत्त्वादित्यत्र स्व-निष्ठ-साध्य-
तावच्छेदक-व्यापक-प्रतियोगिताक-गुणावृत्ति-द्रव्यत्वाभावोभया-
भाव-कर्मावृत्ति-द्रव्यत्वाभावोभयाभाव-घटित-कूटाधिकरणं यत्साध-
नाधिकरणं तद्वृत्तेरभाव-कूटस्याधिकरणं स्वं द्रव्यमेव, एवं स्व-
निष्ठ-गुणावृत्त्यभाव-घटितस्य साध्याभाव-कूटस्याधिकरणं यत्साध-
नाधिकरणं तद्वृत्तेरभाव-कूटस्याधिकरणं स्वं गुण एव, एवं स्व-
निष्ठ-कर्मावृत्त्यभावघटित-साध्यभाव-कूटस्याधिकरणं यत्साधनाधि-
करणं तद्वृत्तेरभाव-कूटस्याधिकरणं स्वं कर्मेव, तथाच तादृशं
स्वं सत्तावन्मात्रमेव, तद्वृत्तित्वत्व-समनियत-प्रतियोगिताकस्य
साधनाधिकरण(२)वृत्तिमवृत्तेर्व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाववस्यैव
सम्भवादतिव्याप्तेः, भूतत्व-मूर्त्तत्वोभयवान् भूत-मूर्त्तान्यतरत्वादि-

(१) () एतच्चिह्नमध्यस्थितपाठो नास्ति क, ख, ग पुस्तकेषु ।

(२) साधनाधिकरण इति नास्ति घ पुस्तके ।

त्यत्र स्व-निष्ठ-साध्यतावच्छेदक-व्याप्य-प्रतियोगिताक-घटान्यत्व-
विशिष्ट-मूर्त्तत्वाभाव-घटित-कूटाधिकरणं यत्साधनाधिकरणं तद्वृ-
त्तेरभाव-कूटस्याधिकरणं स्वं घट एव, एवं स्व-निष्ठ-पटान्यत्व-
विशिष्ट-मूर्त्तत्वाभाव-घटित-कूटाधिकरणं यत्साधनाधिकरणं तद्वृ-
त्तेरभाव-कूटस्याधिकरणं स्वं पटाद्येव, तथाच तादृशं स्वं भूत-
मात्रं मूर्त्तमात्रं च, हेत्वधिकरण-वृत्ति-वृत्तिमद्वृत्तेस्तादृशस्य
वृत्तित्वाभावस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यैव सम्भवादति-
व्याप्तेश्च वारणाय साध्यतावच्छेदक-व्याप्यत्व-व्यापकत्वे प्रतियोगिता-
विशेषणे ।

पृथिवी द्रव्यत्व-प्रकारक-प्रमा-विषयत्वादित्यत्र स्व-निष्ठ-तादृ-
शाभावाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-साध्यतावच्छेदक-व्यापक-
प्रतियोगिताक-जलावृत्त्यभाव-तेजोऽवृत्त्यभाव-घटित-कूटवत्त्वस्य
साधनाधिकरणे ऽवृत्तेस्तादृश-कूटाधिकरणं स्वं सामान्यादेव
तद्वृत्तित्वाभावस्य हेतौ सत्त्वादतिव्याप्तेर्वारणाय चरम-दले साध्य-
तावच्छेदक-व्याप्यत्वं प्रतियोगितायां विशेषणम् । अत्र च साध्य-
तावच्छेदक-व्यापकत्वं नोपादेयम् । अभाववान् मेयत्वादित्यादौ
घटत्व-पटत्वात्मकस्य साध्यतावच्छेदक-व्याप्य-प्रतियोगिताकस्य
वक्ष्यमाण-प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वाभावादेवाप्रसिद्धि-सम्पादकत्वा-
भावादिति ध्येयम् । द्रव्यम् गुणादित्यत्र स्व-निष्ठ साध्याभाव-
कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-साध्याभाव-कूटाधिकरणं स्वं
द्रव्यमेव गुणादि निष्ठ साध्याभाव-कूटस्य द्रव्यत्वत्वाद्यवच्छिन्ना-
भाव-घटितस्य साधनाधिकरणे वृत्तेः, द्रव्य-वृत्तित्वाभावस्य च

गुणत्वादि-वृत्तेर्गुणे (१) ऽसत्त्वादव्याप्तेर्वारणाय साधनाधिकरण-
वृत्तिमवृत्तय इति । तादृश-वृत्तित्वाभावो व्यधिकरण-धर्माव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताक एव ।

पृथिव्यन्य-द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यत्र स्व-निष्ठ-साध्याभाव-
कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-साध्याभाव-कूटाधिकरणं स्वं
सर्वमेव द्रव्यं, स्व-निष्ठ-पृथिवीत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वाभाव-घटित-
कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-साध्याभाव-कूटाधिकरणं स्वं
पृथिव्यन्य-द्रव्यमेव, स्व-निष्ठ-पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वाभाव-
घटित-साध्याभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-वृत्ति-साध्याभाव-
कूटाधिकरणं स्वं पृथिव्यपि, एवञ्च द्रव्यवृत्ति-वृत्तिस्तादृश-कूटाधि-
करणीभूत-द्रव्यवृत्तित्वाभावो व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव एवे-
त्यतिव्याप्तिरतः प्रथम-दले प्रतियोगि-व्यधिकरणेति ; तदर्थश्च
स्व-विशिष्ट-हेत्वधिकरणावच्छेदेन यत्साध्यतावच्छेदक-धर्माश्रय-
विशिष्ट-वृत्तित्वं यच्च साध्य-वृत्ति-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वं
तदुभयाश्रयान्यत्वम् । एवञ्च पृथिव्यन्य-द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादौ
व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नस्यैवाभावस्य स्व-निष्ठ-तादृशभावत्वात्
साधनाधिकरण-नानाविपक्ष-स्थले स्व-निष्ठ-तादृश साध्याभाव-
कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-तत्तद्विपक्षान्य-वृत्तित्व-विशिष्ट-द्रव्य-
त्वत्वावच्छिन्न-साध्याभाव-कूटाधिकरणं स्वमप्रसिद्धमेव । एतत्-
पृथिव्यन्य-द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादौ च तादृशं स्वमेतत्पृथिव्येव

तद्वृत्तित्वाभावस्य द्रव्यत्वेऽसत्त्वान्नातिव्याप्तिः । साध्यतावच्छेदक-
समनियत-प्रतियोगिताकत्व-विशेषण-साफल्याय (१) परमखण्डा-
भाव-घटकं हेत्वधिकरणावच्छेदेनेति । तथाच पृथिवीत्व-विशिष्ट-
द्रव्यत्वाभावादिरपि न तथा हेत्वधिकरणावच्छेदेन साध्यवद्बृत्तिरतः
स्वविशिष्टेति ।

द्रव्यं गुणादित्यादौ स्व-निष्ठ तादृश-साध्याभाव-कूटाधिकरण-
साधनाधिकरण-वृत्ति-साध्याभाव-कूटवत्त्वं न कुत्रापि, घट-निष्ठ-
तादृश-साध्याभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-पटनिष्ठ-पटान्य-
वृत्तित्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वाभाव-घटित-कूटस्य घटेऽवृत्तेः पटनिष्ठ-
तादृश-साध्याभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-घट-वृत्ति-घटान्य-
वृत्तित्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वाभाव-घटित-कूटस्य . पटेऽवृत्तेरित्यव्याप्ति-
वारणाय चरमदलेऽपि प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वमभावे विशेषणम् ।
तदर्थस्तु साध्यतावच्छेदक-विशिष्ट-साध्यवद्बृत्तित्व-साध्य-वृत्ति-
धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वोभयाभाववत्त्वम् । पटान्यत्व-
विशिष्ट-द्रव्यत्वाभावस्य गुणादावेतादृश-प्रतियोगि-वैयधिकरण-
वत्त्वेऽपि तद्विशिष्टस्य तादृश-साधनाधिकरण-वृत्तित्वाभावान्ना-
व्याप्तिः । पृथिव्यन्य-द्रव्यत्ववत्-द्रव्यत्वादित्यत्र पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-
द्रव्यत्वाद्यभावस्य साध्य-द्रव्यत्ववद्बृत्तित्व-द्रव्यत्ववृत्तिधर्मावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वोभयवत्त्वान्नोक्तं प्रतियोगिवैयधिकरणं, तथाच
स्व-निष्ठ-तादृशसाध्याभाव-कूटाधिकरण-साधनाधिकरण-घटादि-

वृत्तेरुक्तप्रतियोगिवैयधिकरणस्याश्रयस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-यावदभावस्याधिकरणं स्वं द्रव्यमात्रं, तद्वृत्ति-वृत्ति-स्तादृश वृत्तित्वाभावो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताक एव तस्य द्रव्यत्वे सत्त्वादतिव्याप्तेर्व्यारणाय साध्यतावच्छेदकविशिष्टेति । तादृश-कूटाधिकरण वृत्तित्वाभावश्च तादृश-कूटाधिकरण वृत्तित्व-व्यापक व्यासज्यवृत्ति-धर्मानवच्छिन्न-प्रतियोगिताको बोध्यः । तेन वाच्यं द्रव्यत्वादित्यादौ तादृश-कूटाधिकरण-वृत्तित्व-समनियत-प्रतियोगिताकस्य घट-वृत्तित्व-घटान्यवृत्तित्वोभयाभावस्य साधन-समानाधिकरण-घटत्वादि-वृत्तेर्द्रव्यत्वेऽसत्त्वेऽपि नाव्याप्तिरिति ।

तदपि न साधीयः-वृत्तित्वाभावस्याव्याप्यवृत्तित्वानभ्युपगमे संयोगि सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तेः, तत्र संयोगाभावे द्वितीय-दल-निरुक्त-प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वाभावेन व्यधिकरण-धर्मावच्छि-न्नाभावस्यैव तादृशत्वेन तत्कूटाधिकरण-वृत्तित्वाभावस्य वृत्तिमद्वृत्ते-र्व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यैव सम्भवात् । प्रथमत एव वृत्ति-त्वाभावस्याव्याप्यवृत्तित्वानभ्युपगमे च “किञ्चे”त्यादि-वक्ष्यमाण-दोषाणामलग्नकतापातात् (१) । किञ्च तादृशं यद्यत् स्वं (तावन्मात्रविशेष्यकधी-विशेष्य-वृत्तित्वाभावः), (२) तावद्विशेष्यक-

(१) अव्याप्यवृत्तित्वे महाकालान्यो घटादित्यत्र महाकालवृत्तित्वाभावोऽपि खण्डकालावच्छेदेन घटादावेव प्रसिद्धस्तथा च तादृशाभावाप्रसिद्धिप्रयुक्तदोषदानम-सङ्गतमिति भावः ।

(२) () चिह्नमध्यस्थपाठो नास्ति घ पुस्तके ।

धी-विशेष्य-वृत्तित्वाभावो वा (१) वक्तव्यः, तथाच तावन्मात्र-विशेष्य-
कत्वोक्तौ प्रमेयं वाच्यत्वादित्यत्राप्रसिद्धिः, जगत एव तादृश-
स्वत्वेन (२) मात्रपद-व्यवच्छेद्याप्रसिद्धेः। मात्रपदानन्तर्भावे व्यभि-
चारिण्यतिव्याप्तिः, तत्र जगत एव विपक्षात्मक-तादृश स्व-विशेष्यक-
सर्वमिति धी-विशेष्यत्वात् जगद्वृत्तित्व-व्यापक प्रतियोगिताका-
भावस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नस्यैव वृत्तिमद्वृत्तित्वादिति दिक्।

कालान्यत्वे साध्ये कालिकसम्बन्धेन हेतुर्विरुद्ध एव, तद्वार-
णञ्च साध्य-समानाधिकरणत्वेनैव सम्भवतीत्यत आह “महे”ति।
“तेन सम्बन्धेन” कालिकविशेषणता-विशेषेण। एवं (३) इदमेत-
द्रूपाभिन्नं गुणत्वात् ज्ञानादेत्यादौ समवायेन विषयितया च
हेतावतिव्याप्तिस्तादृश-कूटाधिकरणैतद्रूपभिन्न-समवेतत्व-सम-
नियत-प्रतियोगिताकस्य एतद्रूपभिन्नविषयित्व-समनियत-प्रति-
योगिताकस्य वा व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावस्यैव
वृत्तिमद्वृत्तित्वादिति।

वृत्तित्वाभावस्याव्याप्यवृत्तिता-मते तु हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन
हेत्वधिकरणावच्छेदेन वृत्तिमद्वृत्ति-तादृशवृत्तित्वाभाव-समुदायवत्त्वं
वाच्यं, एवञ्च महाकालान्यो घटात् एतद्रूपाभिन्नं गुणत्वादित्यत्र
खण्ड-कालावच्छेदेन घटादिवृत्तेस्तादृश-कूटाधिकरण-महाकाल-
वृत्तित्वाभावस्य एतद्रूपावच्छेदेन गुणत्वादिवृत्तेस्तादृश-कूटाधि-

(१) वा इति नास्ति घ पुस्तके।

(२) स्वत्वेनेत्यत्र भिन्नत्वेन इति घ पुस्तके।

(३) एवं इति नास्ति ग पुस्तके।

करणैतद्रूपभिन्न-समवेतत्वाभावस्य च हेत्वधिकरण-महाकालानव-
च्छेद्यत्वात् हेत्वधिकरणैतद्रूप-भिन्नानवच्छेद्यत्वाच्च नातिव्याप्तिः ।
वृत्तिमद्वृत्तित्वञ्च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन यद्व्यक्तेर्यदधिकरणं
तदवच्छेदेन तद्व्यक्ति-वृत्तित्वं, तेन वज्रिमान् धूमादित्यादौ द्रव्यं
गुणादित्यादौ च महाकालाद्यवच्छेदेन घटादि-निष्ठस्य साध्या-
भाव-कूटाधिकरण-संयुक्तत्वत्व-समवेतत्वत्व-व्यापक-व्यासज्य-वृत्ति-
धर्मानवच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य तादृश-संयुक्तत्वत्वावच्छिन्न-प्रति-
योगिताकस्य समवेतत्वत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य वाऽभावस्य
हेत्वधिकरणावच्छेदेनासत्त्वेऽपि न क्षतिः ।

वृत्तित्वाभावस्य व्याप्यवृत्तित्व-नयेपि तादृश-साध्याभाव-कूटा-
धिकरण-वृत्तित्वस्यावच्छेदकता-सम्बन्धेन योऽभावो हेतुताव-
च्छेदक-सम्बन्धेन यत्किञ्चित्पदार्थाधिकरण-वृत्तिस्तादृश यावद-
भाववत्त्वं यद्वेत्वधिकरणावच्छेदेन तत्त्वं व्याप्तिरिति । महा-
कालान्यो घटादित्यत्र तादृश-साध्याभाव-कूटाधिकरणीभूत-
महाकाल-वृत्तित्वस्यावच्छेदकता-सम्बन्धेनाभावः खण्डकाले
वर्तते, न तु महाकाले इति हेत्वधिकरणावच्छेदेनासत्त्वान्नाति-
व्याप्तिः । इत्यञ्च प्रमेयं घटत्वादित्यत्र साध्याभाव-कूटाधिकरणी-
भूत-जगत्समवेतत्वस्यावच्छेदकता-सम्बन्धेनाभावो जात्यादौ तस्य
च घटरूपहेत्वधिकरणावच्छेदेनासत्त्वादव्याप्तिरतो हेतुताव-
च्छेदक-सम्बन्धेन यत्किञ्चित्पदार्थाधिकरण-वृत्तीति । लक्षणस्थ-
वृत्तिमद्वृत्तिपदस्यापि स एवार्थः । शेषं पूर्वोक्त-दिशावसेयम् ।

(केचित्तु हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्न यावदाधेयता-

वृत्तिधर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावभिन्नत्वं वृत्तिमद्वृत्ति-पद-
 स्यार्थः । तथाच महाकालवृत्तित्वाभावोऽपि निरुक्त-वृत्तिम-
 द्वृत्तिरेव । कालिक-सम्बन्धावच्छिन्नाधेयता महाकालावच्छिन्ना
 खण्डकालावच्छिन्नाऽपि, महालवृत्तित्वत्वं न यावदाधेयतावृत्ति,
 तावदाधेयतावृत्ति-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव आकाशादौ
 प्रसिद्धः । आकाशादेः स्वरूपसम्बन्धेन-वृत्तिमत्त्वे तु तादृशाधेयता-
 त्वावच्छिन्न-घट-निष्ठ-प्रतियोगिताकाभाव-रूप-व्यधिकरणधर्माव-
 च्छिन्नाभाव एव प्रसिद्धः, एवं तादृशाधेयतात्वावच्छिन्न-प्रति-
 योगिताक-भेदो-घट एव प्रसिद्धस्तादृशाभाव-भिन्न एव महाकाल-
 वृत्तित्वाभाव इति नातिव्याप्तिरिति तन्न महाकाल-वृत्तित्वाभावस्य
 वृत्तित्वाभाव-समनियततया लाघवात् वृत्तित्वमेव प्रतियोगि-
 तावच्छेदकमिति वृत्तित्वत्वस्य तादृश-यावदाधेयता-वृत्तित्वात्
 तदवच्छिन्न-वृत्तित्वाभावस्य लक्षणाघटकत्वादित्यतिव्याप्तिर्वज्र-
 लेपायितैव ।

परे तु विशेषणताविशेषसम्बन्धेन तादृश-वृत्तित्वाभावो विशे-
 षणता-विशेषावच्छिन्न-वृत्तिमद्वृत्तिर्यद्भेद-प्रकारक-प्रमाविशेष्यत्वे
 वर्तते तत्त्वं व्याप्तिरिति, तादृश सम्बन्धावच्छिन्न-महाकाल-वृत्ति-
 त्वाभावस्तु महाकाल-भेद एव प्रसिद्ध इति ।) (१)

“एतेन”त्यादि । “एतेन” महाकालान्यत्वादि-साध्यके
 कालिकविशेषणताविशेषेण हेतावतिव्यापकत्वेन । एवमीश्वर-

ज्ञान-भिन्नं घटादित्यत्र विषयितया हेतावतिव्याप्तिर्विध्या । एत-
द्रूपाभिन्नं गुणत्वात् ज्ञानादेत्यादौ तु साध्य-व्यापकतावच्छेदक-
तत्तद्विपक्षावृत्तित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव-कूटाधिकरणस्या-
प्रसिद्धेर्यादृश-साध्याभाव-स्तोमाधिकरणं साधनाधिकरणं तादृश-
स्तोमवद्भूतित्वाभावस्योक्तौ च तादृशस्तोमवद्भूतित्वस्य गुणत्वे
सत्त्वान्नातिव्याप्तिः । अतएव पृथिव्यन्य-द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादौ
घटान्यत्व-विशिष्टद्रव्यत्वाभाव-पटान्यत्व-विशिष्टद्रव्यत्वाभावानामपि
साधन-समानाधिकरण-तादृश-साध्याभावतया तत्कूटाधिकरण-
गुणादि-वृत्तित्वाभावस्य द्रव्यत्वे सत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिः, तत्र
घटान्यत्व-विशिष्टद्रव्यत्वाभाव-घटितस्तोमाधिकरण-साधनाधिकरणं
पट एव, तद्भूतित्वाभावस्य द्रव्यत्वेऽसत्त्वात् । सत्तावान् जातेरि-
त्यादौ विशिष्ट-सत्ताभावादीनां हेतु-समानाधिकरणानां साध्य-
व्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्नत्वाभावादेव नातिव्याप्तिः । (सत्ता-
वान् जातेरित्यत्र द्रव्यान्यत्वविशिष्टसत्ताभाव-घटित-कूटाधिकरणं
हेत्वधिकरण-द्रव्यं तादृशभाव-कूटवद्द्रव्य-वृत्तित्वाभावमादाय,
वर्जितमान् धूमादित्यत्र च पर्वतीय-वक्त्रभावं परित्यज्य तादृश-
महानसीयवक्त्रभावादि-घटित-कूटाधिकरणं हेत्वधिकरण-पर्वत-
स्तादृशभाव-कूटवत्पर्वतादि-वृत्तित्वाभावमादाय वातिव्याप्ति-वार-
णाय साध्य-व्यापकतावच्छेदकेत्यादि ।) (१) अभावश्च साध्य-
तावच्छेदक-सम्बन्धेन बोध्यः, तेन समवायेन वक्त्रभाववति

धूमस्य वृत्तावपि न दोषः । इत्यञ्च साध्य-व्यापकतापि तेनैव
 सख्येन बोध्या, तेन कालिकसख्येन वङ्गिव्यापकस्य घटादेः
 संयोगिनाभाववति धूमस्य वृत्तावपि न क्षतिः । इत्यञ्च व्याप्य-
 वृत्तित्वं किञ्चिदनवच्छिन्ना या वृत्तिस्तद्वत्त्वं, तेन धूमवान् वङ्गे-
 रित्यादौ धूमाभावस्याप्ययोगोलकेऽनवच्छिन्न वृत्तिकत्वाद्वाप्य-
 वृत्तित्वम् । तद्विशिष्टस्य साधन-समानाधिकरणत्वं तद्विशिष्ट-
 तादृश-साध्याभाववद्वृत्तित्वाभावश्च बोध्यः, तेन संयोगी घटादित्यत्र
 साधन-समानाधिकरण-संयोगाभाव-घटित-कूटस्य व्याप्यवृत्तित्व-
 विशिष्टस्याधिकरणं गुण एव, तत्र हेतुतावच्छेदकीभूत-सख्येन
 वृत्तेरप्रसिद्धा नाव्याप्तिः । न वा संयोगेन धूमाभावस्य केवलान्वयि-
 तया तद्वद्वृत्तित्व-व्यापक-प्रतियोगिताकस्य व्यधिकरण-धर्माव-
 च्छिन्नाभावस्यैव वृत्तिमद्वृत्तित्वात् धूमवान् वङ्गेरित्यादावति
 व्याप्तिः । पृथिवी-द्रव्यत्वप्रकारक-प्रमा-विषयत्वादित्यादौ जला-
 वृत्त्यभाव-तेजोऽवृत्त्यभाव घटितस्य साध्य-व्यापकतावच्छेदक-रूपाव-
 च्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य साधन-समानाधिकरणस्य साध्यताव-
 च्छेदक समवाय-सख्यन्तावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव-कूटस्याधि-
 करणे जाल्यादौ हेतोरवृत्त्या अतिव्याप्तिरतः कूटतापन्नस्य साधन-
 समानाधिकरणत्वं वाच्यम् । तदर्थञ्च यादृश-साध्याभावस्तोमस्या-
 धिकरणं साधनाधिकरणं तादृश-स्तोमवद्वृत्तित्वाभावः । इत्यञ्च
 जलावृत्त्यभाव-घटित-स्तोमाधिकरण-साधनाधिकरणं जलमेव,
 तद्वृत्तित्वाभावस्य द्रव्यत्व-प्रकारक-प्रमाविषयत्वेऽसत्त्वादेव नाति
 व्याप्तिः । वङ्गिमान् धूमादित्यादौ तत्तत्संयोगात्मकाभावस्य

साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्नत्वाभावान्नाव्याप्तिर्घटत इति तदु-
पेक्ष्य संयोगाभाववान् मेयत्वादित्यत्राव्याप्ति वारणाय व्याप्यवृत्तिपद-
मिति दर्शयति “केवलान्वयिन” इति । व्याप्यवृत्तित्व-विशिष्ट-
तादृशाभाववद्वृत्तित्व-विवक्षायाः फलं दर्शयितुं यत्किञ्चिदधिकरणे
व्याप्यवृत्तिसाध्याभावमादायाव्याप्तिं प्रसज्य निषेधति “एवं
साध्यस्ये”ति, गुणसामान्याभावस्य गुणादौ व्याप्यवृत्तित्वेपि तद्वि-
शिष्टस्य द्रव्यत्वाधिकरणेऽवृत्तेर्गुणवद्द्रव्यत्वादित्यादौ नाव्याप्ति-
रित्यर्थः ।

केचित्तु व्याप्यवृत्तित्वं किञ्चिदवच्छिन्न-वृत्तिक-भिन्नत्वम् ।
दैशिक-कालिकाव्याप्यवृत्तिभेदेनोदाहरणद्वयं संयोगाभाववान् मेय-
त्वात् गुणवद्द्रव्यत्वादिति । अभावः साध्यतावच्छेदक सम्बन्धेन
बोध्यः, तेन कालत्वप्रकारक-प्रमाविषयः कालत्वादित्यादौ साध्यस्य
कालिकसम्बन्धेन व्यापकं भावत्वाभावत्व सत्त्वं कर्मत्व गुणत्वादि,
तेषाञ्च दैशिकसम्बन्धावच्छिन्न प्रतियोगिताकाभावानां साधन-समा-
नाधिकरणानां कूटाधिकरणस्याप्रसिद्धावपि नाव्याप्तिः । इत्यञ्च
धूमवान् वक्त्रेः पृथिवी द्रव्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादित्यादौ नाना-
विपक्षके व्यभिचारिणि विशेषणताविशेषेण तत्तद्विपक्षावृत्तित्वा-
त्मक-साध्यव्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव-
कूटस्य साधन-समानाधिकरणस्याधिकरणस्याप्रसिद्धा नातिव्याप्ति-
रित्याहुः । न च विवक्षाद्वये कालिकसम्बन्धावच्छिन्न प्रति-
योगिताके आत्मत्वाभावे साध्ये आत्मत्वादिहेताव्याप्तिः, तत्रात्मत्व-
घटित-तादृशाभाव-कूटवदात्मवृत्तित्वाभावस्यात्मत्वेऽभावादिति वाच्यं

साध्याभावतावच्छेदकसम्बन्धेन साधनाधिकरणवृत्तित्वस्याभावे विवक्षणात् । आत्मत्वाभावस्याभावत्वावच्छेदकस्यात्मत्वे कालिक-सम्बन्धस्तस्यात्मन्यभावादेकव्याख्यानवकाशात् ।

“अप्रसिद्धे”ति, रूपाभाववान् वायुत्वादित्यादौ कूटाधिकरणप्रसिद्धेः, सत्तावान् जातेरित्यादौ सत्तात्वावच्छिन्नाभावस्याविकरणे जात्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः । आदिना सत्तान्यपृथिवीसमवेतशून्यं रूपवदन्यत्वा(१)दित्यादौ पृथिवीमात्रसमवेतं तादृशभावमादाय पृथिव्या एव कूटाधिकरणत्वेन तद्वृत्तित्वाभावस्य हेतौ सत्त्वादतिव्याप्तिरित्यस्य परिग्रहः । तादृशकूटाधिकरणवृत्तित्वाभावेत्यत्र (२) तादृश-कूटाधिकरणवृत्तित्वस्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन विवक्षण (३) एव वृत्तिमद्वृत्तिपदस्य व्यावृत्तिः सङ्गच्छते, अन्यथा तादात्म्यादि साधारण-वृत्तित्वत्व-व्यापक-प्रतियोगिताकस्य व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-स्यैवाभावस्यावृत्तिमात्र-वृत्तित्वाभावादव्याप्तेरभावादतस्तदेव प्रथमतो दर्शयति “तादृशसमुदायाधिकरण-वृत्तित्वे”ति, तादृशवृत्तित्वाभावश्च तादृशवृत्तित्वत्व-व्यापक-व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्न-प्रतियोगिताको बोध्यः, तेन प्रमेयं द्रव्यत्वादित्यत्र साध्याभाववद्वृत्तित्व-समनियत-प्रतियोगिताकस्य घटवृत्तित्व-घटान्यवृत्तित्वोभयत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य, वङ्गिमान् धूमादित्यत्र पर्वतान्य-संयुक्तत्व-

(१) रूपवदन्यत्वादित्यत्र वायुत्वा इति पाठः घ पुस्तके ।

(२) तादृशकूटाधिकरणवृत्तित्वाभावेत्यत्र इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) सम्बन्धविवक्षण इति घ पुस्तके ।

पर्वत-संयुक्तत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य एतद्रूपवान् एतद्रसादित्यादौ
एतत्क्षणावच्छिन्नैतद्रसनिष्ठवृत्तित्वैतदन्यक्षणावच्छिन्नवृत्तित्वोभया-
भावस्य च तत्र हेतावसत्त्वेऽपि नासम्भवः । धूमनिष्ठवृत्तित्वत्वेन
वृत्तित्वसामान्याभाव-स्वीकारे तु स्व-न्यूनवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वमपि
प्रतियोगितायां देयम् (१) ।

यत्तु । तादृश-कूटाधिकरण-वृत्तित्वातिरिक्त-वृत्तित्व-वृत्ति-
धर्मानवच्छिन्न-वृत्तित्ववृत्ति-प्रतियोगिताकीऽभावो बोध्यः । वङ्गा-
मान् धूमादित्यादौ तादृश-वृत्तित्व-वृत्तिधर्मेणानवच्छिन्न-प्रति-
योगिताकस्य धूमत्वाद्यभावस्य धूमादावभावावृत्तित्व-वृत्ति-प्रति-
योगितेति । तन्न, धूमवान् वङ्गेरित्यत्रातिव्याप्तेः । तत्र निर्धूम-
वृत्तित्वापेक्षया तादृशकूटाधिकरणवृत्तित्वत्वस्य गौरवेणानवच्छेदक-
त्वात् व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव तादृशत्वेन तस्य च वङ्गा-
दावपि सत्त्वात् ।

अत्र कश्चित् (२) यदि उक्तवृत्तित्वाभावे हेतुतावच्छेदक-
सम्बन्धेन यत्किञ्चित्पदार्थानधिकरणवृत्तित्व-प्रतियोगिकत्वं प्रक्षि-
प्यते तदा नाऽयं दोषः । महाकाले वृत्तित्वाभावे हेतुताव-
च्छेदकसम्बन्धेन यत्किञ्चित्पदार्थानधिकरणवृत्तित्व-प्रतियोगिकत्वा-
भावात् * वृत्तिमद्वृत्तीत्यनेन वा वृत्तिमदवृत्तित्व-साध्यवृत्तित्व-
प्रतियोगिकत्वोभयानधिकरणत्वं विवक्षितम् । महाकालवृत्तित्व-

* तथा च तादृशवृत्तित्वाभावाप्रसिद्धैव तत्र नातिव्याप्तिरिति भावः ।

(१) विशेषणं देयमिति घ पुस्तके ।

(२) अत्र केचिदिति घ पुस्तके ।

त्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-महाकालवृत्तित्वाभावस्य साध्यवृत्तित्व-
प्रतियोगिताकत्वविरहादुभयानधिकरणत्वं तस्य च हेतावसत्त्वात्,
तत्र नातिव्याप्तिरिति तन्न साधीयः, महाकालवृत्तित्वत्वापेक्षया
वृत्तित्वत्वस्यैव लघुतया तादृशभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन
साध्यवृत्तित्व-प्रतियोगिकत्वस्य महाकाल-वृत्तित्वाभावे सत्त्वेन
व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यैव तादृशत्वेन तस्य च हेती सत्त्वा-
दिति । तस्मात् पूर्वोक्त विवक्ष्येवातिव्याप्त्युद्धारः ।

केचित्तु साधन-समानाधिकरण-व्याप्य-वृत्ति-साध्याभाव-
घटित (१) कूटे साध्य-समानाधिकरणत्वमपि विशेषणम् । व्यभि-
चारिणि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्याभाव-घटित-कूटे साध्य-
समानाधिकरणत्वाप्रसिद्धेरेव नातिव्याप्तिरिति प्राहुः ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे
सार्वभौमीय-लक्षण-व्याख्या समाप्ता ।

अथ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-खण्डने

दीधितिः ।

“तद्विशिष्टे”(२)ति* । विशेषणतावच्छेदकविशिष्ट-

* मूले “तद्विशिष्टे”ति अभावविषयतानिरूपित-प्रतियोगित्व-निष्ठ-सांसर्गिक-
विषयतानिरूपित-घटत्वादि-विशिष्ट-विषयतावच्छेदकत्व-सम्बन्धेनाभावलौकिक-
प्रत्यक्षं प्रति प्रकारतासम्बन्धेन घटत्वाद्यापस्थितित्वेन हेतुत्वादित्यर्थः । एतादृशकार्य-

(१) घटित इति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) १२१ पुः ११ पः मूलं द्रष्टव्यम् ।

ज्ञानस्य विशिष्ट-वैशिष्ट्य-प्रत्यय-हेतुत्वात्, अभाव-
प्रत्ययो हि घटत्वादि-विशिष्टस्य घटादेः प्रतियोगित्वम-
वगाहमानो विशेषणस्यापि घटत्वादेस्तदवच्छेदकत्वमव-
गाहते न स्वातन्त्र्येण, घटो नास्तीत्येव प्रतीतेः । तदिहा-
भावप्रत्ययो यदि व्यधिकरणधर्मेण विशिष्टं प्रतियोगिनं
नावगाहते नावगाहत एव तदा तस्यापि प्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वं, अथावगाहते तर्हि भ्रम एव, नच ततोऽर्थ-
सिद्धिरिति भावः । यदि पुनरानुभविको लोकानां

कारणभावश्चावश्यकः, अन्यथा द्रव्यत्वविशिष्ट-प्रतियोगिताकत्वेन घटाभाव-प्रत्यक्षा-
पत्तेः । इत्यञ्च उक्तसम्बन्धेन पटत्वेन घटाभावप्रत्यक्षं पटत्वे भविष्यति तत्र च घटत्वो-
पस्थित्यभावाच्च-तादृशाभावप्रत्यक्षमिति भावः । यद्वा स्वीयाभावविषयतानिरूपित-
घटत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिता-संसर्गावच्छिन्न-प्रकारता-निरूपित-प्रकारतासम्बन्धेन
अभावत्व-प्रकारक-लौकिकप्रत्यक्षं प्रति घटत्वोपप्रकारतासम्बन्धेन घटत्व-प्रकारको-
पस्थितेहेतुत्वं निर्विकल्पकानन्तरं घटो नास्तीति प्रतीतिवारणाय-द्रव्यत्वेन घटो
नास्तीति द्रव्यत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेन घटाभावप्रत्यक्षवारणाय च
विषयभेदेनावश्यं स्वीकार्यं, इत्यञ्च घटत्वेन पटो नास्तीति व्यधिकरणधर्माव-
च्छिन्नाभावप्रत्यक्षं उक्तसम्बन्धेन पटत्वेऽपि भविष्यति तत्र चोक्तसम्बन्धेन घटत्वोप-
स्थित्यभावात् व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावनिरासः, अतएव घटत्वेन घटो नास्तीति
स्वातन्त्र्येण घटत्वावगाहप्रतीतेरपि वारणम् । तथा चायमनुमानाकारः पटत्वं
घटनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभाववत् घटत्वविशिष्टविषयतानिरूपिताभावविष-
यताशालिप्रत्यक्ष-सामग्र्यात्मक-घटत्वोपस्थित्यभावादिति प्रतियोग्यवृत्तिधर्मा-पक्ष-
काहुमानम् । एतादृशकार्यकारणभावे मानाभावादाह दीधितौ “विशेषणताव-
च्छेदके”ति ।

स्वरसवाही घटत्वेन पटो नास्तीत्यादि-प्रत्ययो, न तदा तादृशाभाव-निवारणं गीर्वान-गुरूणामपि शक्यमिति मन्तव्यम् ।

इति दीधितौ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-खण्डनं समाप्तम् ।

इति श्रीमद्गुरुनाथशिरोमणि-कृतायां दीधितौ
अनुमानखण्डे व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्ना-
भाव-प्रकरणं समाप्तम् ।

अथ व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-खण्डने

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्ट-ज्ञानं नाभावप्रत्यक्षमात्रे(१) हेतुः, इदन्त्वादिना अभाव-प्रत्यक्षे व्यभिचारात्(२) न तावदभाव-प्रत्यक्षविशेषे, मानाभावात् अत आह “विशेषणतावच्छेदकविशिष्टे”ति । विशेष्ये विशेषणमिति न्यायेन च नाभावः प्रत्यक्षः अननुभवात्, विवेचितच्चेदं शब्दालोकसारमञ्जर्यामस्माभिः । ननु भ्रमरूपमेव तज्ज्ञानं नासम्भवि तादृश-भ्रमाभावदशायां तादृशाभावधीरसिद्धैवेत्यत आह “अभावप्रत्ययो ही”ति । “विशेषणस्यापि” विशेषणत्व-

(१) मात्र इति नास्ति घ पुस्तके । तत्र च प्रत्यक्षे इति पाठः ।

(२) इदन्त्वादिना प्रत्यक्षे व्यभिचारादित्यत्र इदन्त्वेनाभावप्रत्यक्षोदयादिति पाठः घ पुस्तके ।

रूपविषयत्वावच्छिन्नस्यापि(१)। “तदवच्छेदकत्वं” प्रतियोगितावच्छेदकत्वं, “न स्वातन्त्र्येण”ति, प्रतियोगि-विशेषणतानवच्छेदेन इत्यर्थः, तदेव द्रढयति “घटो नास्तीत्येव”ति । दण्डी पुरुष इत्यत्र (२) दण्डत्व-विशिष्ट-वैशिष्ट्य-ज्ञाने पुरुषांशे विशेषणतावच्छेदक-दण्डत्वस्य यादृशी प्रकारता घटो नास्तीत्यत्रापि अभावांशे विशेषणतावच्छेदक-घटत्वस्य तादृशी प्रकारता, न तु घटस्यैव घटत्वस्याप्यभावांशे साक्षात्प्रकारता, तथा सति घटीयोऽभावो घटत्वीय इत्याकारकः प्रत्ययः (३) स्वादिति भावः । एवकारेण कदापि घटत्वेन घटो नास्तीति स्वातन्त्र्येण घटत्वावच्छेदकत्वावगाहि-प्रत्ययो न भवतीति सूचितम् । “तस्यापि” व्यधिकरण-धर्मास्यापि । “भ्रम एव”ति प्रतियोगिनि वैशिष्ट्यानवगाहिज्ञानमवच्छेदकत्वं नावगाहते इत्युक्ति-भङ्गाऽवच्छेदकत्वं प्रतियोगि-वैशिष्ट्य-घटितमित्युक्तं, तस्य च प्रकृते अभावात् भ्रमः* इत्यर्थः । ननु तत्र घटो नास्तीत्येव प्रतीतिस्तथैवासु, अत्र तु स्वातन्त्र्येण अवच्छेदकत्वावगाहनादेवावच्छेदकत्वं न प्रतियोगि-वैशिष्ट्य-घटितं, घटत्वेन घटो नास्तीत्यनुभवस्य

* न च तादृशप्रत्ययस्य भ्रमत्वेऽपि स प्रत्ययो घटत्व-विशिष्टांश एव भ्रमो, न तु अभावांशेऽपि, इत्यभावांशे तस्य प्रमात्वमिति वाच्यम् । अभावस्याहकमानेन नियमतस्तत्तद्वर्माविशिष्ट-प्रतियोगिकत्वेनैवाभाव-ग्रहणात्, इत्यञ्च तादृशरूपेणाभाव-ग्रहणे अभावांशेऽपि तादृश-प्रत्ययस्य भ्रमत्वमिति भावः ।

(१) विशेषणत्वरूपविषयतयावच्छिन्नस्यापि इति घ पुस्तके ।

(२) दण्डी पुरुष इति प्रतीतौ इति घ पुस्तके ।

(३) प्रत्ययः इति घ पुस्तके ।

दूरपङ्क्तवत्वादित्यत आह “यदि पुन”रिति । आहार्य-प्रत्ययस्य
वस्त्वसाधकत्वादाह “स्वरसवाही”ति । लोकानामीदृशानुभवो-
“यद्यानुभविकः” अनुभवसिद्ध इत्यर्थः । केचित्तु घटत्वेन घटो
नास्तीति पाठः, समानाधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-प्रत्ययो यदि
प्रतियोगिन इव प्रतियोगितावच्छेदकस्याप्यभावांशे वैशिष्ट्याव-
गाही तदा इत्यर्थः । “तादृशभाव-निवारणं” तत्तुल्य-व्यधिकरण-
धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावस्तद्धारणं (१) इति व्याचक्रुः ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे
व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-खण्डन-
प्रकरण-व्याख्या-समाप्ता ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे
अनुमानखण्डे व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभाव-
प्रकरणं समाप्तम् ।

(१) तत्तुल्याभावव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावनिवारणमिति ग पुस्तके ।

अथ पूर्वपक्षोक्त-लक्षण-प्रकरणे

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथ साध्यासामानाधिकरण्यानधिकरणत्वे सति साधिकरणत्वं व्याप्तिः । केवलान्वयिनि साध्या-सामानाधिकरण्यं निरधिकरणे आकाशादौ प्रसिद्धमिति चेत् । न, साध्यासामानाधिकरण्यं हि न साध्यानधिकरणाधिकरणत्वं, साध्याधिकरणानधिकरणत्वं वा, केवलान्वयिनि यत्किञ्चित्साध्याधिकरणानधिकरणे धूमे चाव्याप्तेः ।

अथ पूर्वपक्षोक्त लक्षण-प्रकरणे

दीधितिः ।

“साध्ये”ति, साध्यस्यासामानाधिकरण्यं येषु, तेषामनधिकरणत्वं तदभाववत्त्वमिति यावत्, तस्मिन् सति “साधिकरणत्वं” तदवच्छिन्नाधिकरणताकत्वं, सति सप्तम्या अवच्छेदकत्व-लाभात्, तच्चेहान्यूनवृत्तित्वं, एवञ्च साध्यवदवृत्ति-सकल-पदार्थाभाववत्त्वं यदधिकरणताया अन्यूनवृत्ति तत्त्वमिति तु फलितार्थः ।

अथ पूर्वपक्षोक्त-लक्षण-प्रकरणे

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु असामानाधिकरण्यं न तदनधिकरण-वृत्तित्वं केवलान्वयिन्यव्याप्तेः, “केवलान्वयिनी”त्यादि-ग्रन्थ-विरोधाच्च । नापि तदधिकरणावृत्तित्वं, साधिकरणत्वपद-वैयर्थ्यात्, द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तेश्चातः “साध्ये”त्यादि । केवलान्वयिनि साध्यवदवृत्ति-गगनादेरधिकरणाप्रसिद्धाऽनधिकरणत्वस्याप्रसिद्धेराह “तदभाववत्त्व”मिति । ननु वज्रिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः, साध्यवदवृत्ति-धूमत्वादेरभावस्य धूमादावसत्त्वादत आह “तदवच्छिन्ने”ति । अवच्छिन्नत्वस्य कुतो लाभ इत्यतः “सती”ति । नन्ववच्छेदकत्वं अनतिरिक्तवृत्तित्वं तथा चातिव्याप्तिः धूमवान् वज्जेरित्यादौ धूमवदवृत्ति-सकलपदार्थाभाव-कूटस्य वज्ररधिकरणतानतिरिक्तवृत्तित्वात्, वज्रिमान् धूमादित्यादौ वज्रिमदवृत्ति-सकलपदार्थमध्यनिविष्ट-ऋदत्वाद्यभावस्य धूमाधिकरणतातिरिक्तवृत्तित्वादव्याप्तिर्वा इत्यत आह “अन्यूनवृत्तित्व”मिति । धूमवान् वज्जेरित्यादौ धूमवदवृत्तिर्ऋदत्वाभाववत्त्वस्य वज्ररधिकरणताया अन्यूनवृत्तित्वादतिव्याप्तिरत आह “साध्यवदवृत्तिसकलपदार्थे”ति, तत्र तादृश-योगोलकत्वाभावस्य वज्ररधिकरणताया अन्यूनवृत्तित्वाभावान्नातिव्याप्तिरिति । साध्यवदवृत्तित्वस्य सम्बन्ध-भेदेन भिन्नत्वात्सामान्याभावो न घटत इति भावः ।

दीधितिः ।

यथा सन्निवेशे अधिकरणत्वस्य न वैयर्थ्यं, हेतु-
तावच्छेदकसम्बन्ध-लाभाय वा तत् । येन येन सम्ब-
न्धेन यो यः साध्यवदवृत्तिस्तेन तेन सम्बन्धेन तत्तद-
भावो बोध्यः, एतेन साध्यवदवृत्तित्वं यदि साध्यताव-
च्छेदकसम्बन्धेन विवक्षितं तदा समवायेन साध्यतायां
साध्यवदसमवेतस्य सार्वत्रिकत्वात् सकल-तच्छून्या-
प्रसिद्धिः । अथ तदभावोऽपि तादृशेनैव(१) सम्बन्धेन
वाच्यस्तदा जातिमान् प्रमेयत्वादित्यादावतिव्याप्तिः
जातिमदसमवेतानां समवायेनाभावस्य केवलान्वयि-
त्वात् । अत एव न संयोगेन समवायेन वा, इदं न
जातिमज्जातित्वादित्यादौ साध्यवत्समवेताद्यप्रसिद्धेश्च ।
नापि साधनतावच्छेदकसम्बन्धेन, इदमेतद्रूप-भिन्नं
गुणत्वादित्यादावतिव्याप्तिः । नापि विषयतया घट-भिन्नं
मेयत्वादित्यत्वाद्यतिव्याप्तिः, सविषयमात्रस्यैव घटभिन्न-
विषयत्वात्, घट-निर्विकल्पकेऽपि घटत्वादि-भानात् ।
नापि सम्बन्धमात्रेण द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिः,
वृत्तिमन्मात्रस्यैव स्वरूपसम्बन्धेन महाकाले वृत्तेरवृत्तेर-

भावस्य च केवलान्वयित्वादिति प्रत्युक्तम् । विशेषण-
ता-विशेषेण वा साध्यवदवृत्तित्वं वक्तव्यं, सर्व्वत्रैव तत्त-
द्वाप्तित्वे तत्तदन्यान्यत्वे तत्प्रकारक-प्रमा-विषयत्वे वा
तत् सुलभं, तेनैव सम्बन्धेन तदवच्छिन्न-सामान्या-
भावो वाच्य इति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु तादृश-सकलपदार्थाभाववत्त्वं यदन्यूनवृत्ति-तत्त्वमित्यस्यैव
सम्यक्त्वे यदधिकरणतेत्यत्राधिकरणतापदं व्यर्थमत आह “यथे”ति,
तथाप्यनतिप्रयोजनकत्वादाह “हेतुतावच्छेदके”ति, “तत्” अधि-
करणत्वम् । संयोगेन साध्यवदवृत्तेरयोगीलकत्वादेः संयोगेना-
भावस्य वङ्गाधिकरणत्वान्यूनवृत्तित्वादतिव्याप्तिरतो “येन येने”ति
वीक्षा । “एतेन” “येन येने”त्यादि-विवक्षणेन * । “साध्यव”-
दिति, साध्यवदसमवेतस्याकाशाभावादेः केवलान्वयित्वादिति (१)

* दीधितौ समवायेनेत्यस्य जातिमान् सत्त्वादित्यादावित्यर्थः । न च वङ्गि-
मान् धूमादित्यादावपि साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्यवदवृत्ति-सकल-पदार्थ-
सम्यग्निविष्टाकाशाभाव-न्यूनत्वाप्रसिद्धाऽव्याप्ति-सम्भवे समवाय-सम्बन्धावच्छिन्न
साध्यताक-स्थलानुसरणमफलमिति वाच्यम् । साध्यसाधनभेदेन लक्षणस्य विभिन्न-
तया वङ्गिसाध्यकव्याप्तिनक्षणे साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेनाभावस्य विवक्षणे तत्र
नाव्याप्तिः सम्भवति, संयोगसम्बन्धावच्छिन्नवङ्गिसदसंयुक्ताभावस्य हेत्वधिकरणत्वा-
न्यूनवृत्तित्वादिति समवायावच्छिन्न-साध्यकानुसरणमिति भावः ।

(१) साध्यवदसमवेतकाशाभावादिः केवलान्वयीति इति पाठः च पुस्तके ।

भावः । “सकलतच्छून्ये”ति, सम्बन्ध-सामान्येन तच्छून्येत्यर्थः ।
 “तदभावः” साध्यवदवृत्तेरभावः । “तादृशेन” साध्यतावच्छेदकेन,
 “जातिम”दिति, जातिमदसमवेतमसमवेतमेव तस्य च समवाये-
 नाभावः केवलान्वयीति भावः । “अतएव” जामिमान् मेयत्वा-
 दित्यादावतिव्याप्तेरेव । दूषणान्तरमाह “इदं न जातिम”दिति,
 साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनावृत्तित्व-विवक्षायां प्रकृते स्वरूप-
 सम्बन्धस्यैव तथात्वात्तेन सम्बन्धेन साध्यवदवृत्तेर्जात्यभाववत्त्व-
 प्रकारक-प्रमा-विषयत्वाभावस्य प्रसिद्धत्वात्तदभावस्य हेत्वधिकरण-
 ताया अन्यूनवृत्तित्वान्नातिव्याप्तिः सम्भवतीति, संयोगत्व-समवाय-
 त्वादिनैव तादृश-विवक्षणेऽव्याप्तिरुक्ता, रूपभिन्नं गुणत्वादित्यादौ
 रूपभिन्ने समवायेनासम्बद्धं रूपत्वादि तदभावस्य गुणत्वान्यून-
 वृत्तित्वाभावान्नातिव्याप्तिः सम्भवतीत्यतः “एत”दिति । समवेत-
 मात्रस्यैव एतद्रूप-भिन्ने समवेतत्वादेतद्रूप-भिन्नासमवेतमसमवेत-
 मेव, समवायेन तदभावः केवलान्वयीति भावः । (एतद्वट-
 भिन्नं सत्त्वादित्यादौ तु एतद्वटभिन्नासमवेतस्यैतद्रूपादेरभावस्य
 सत्त्वान्यूनवृत्तित्वाभावान्नातिव्याप्तिः सम्भवतीति तन्नोक्तं) (१)
 “एतद्वटभिन्न”मिति, घटभिन्नाविषयकं निर्विषयकमेव, तस्य च
 विषयतया अभावः केवलान्वयीति भावः । “इत्यत्रापी”त्यपिना
 एतद्रूपभिन्नं गुणत्वादित्यस्य संग्रहः । “द्रव्यं सत्त्वादित्यादा”

वित्यादिना एतद्रूपभिन्नं गुणत्वात् घटभिन्नं मेयत्वादित्यादि-परि-
ग्रहः । “स्वरूपसम्बन्धेन” कालिकविशेषणतया । यच्च-तत्त्वयो-
रननुगमात् (१) साध्यवदसमवेतस्य समवायेनाभावः साध्यवद-
संयुक्तस्य संयोगेनाभाव इत्येवं क्रमेण निवेशे अतिगौरवं, (२) तत्र
च विशेषणताविशेषेण साध्यवदवृत्तेरभावस्यापि निवेशने तेनैव
सामञ्जस्ये शेष-वैयर्थ्येऽप्येत्याशयेनाह “विशेषणते”ति, विशेषणता च
तत्तद्व्यक्तित्वस्य अभावस्य प्रमाविषयत्वस्य वा ग्राह्या । “सर्व्ववै-
वे”ति, पूर्व्वोक्त-यावद्व्यभिचारिणीत्यर्थः, तेन केवलान्वयिनि तत्त-
द्व्यक्तित्वादौ साध्यवदवृत्तित्वस्याप्रसिद्धावपि न क्षतिः * । तत्र
तत्तद्व्यक्तित्वं तत्तद्व्यक्तिस्वरूपं, तच्च विलक्षणविशेषणता सम्बन्धेन(३)
स्वस्मिन्नपि वर्त्तत इत्याशयेनाह “तत्तद्व्यक्तित्व” इति, तत्तद्व्यक्तित्वं
तत्तद्व्यक्तिमात्रवृत्तिरसाधारणो धर्म्मो रूपादिः, स च समवायादि-
नैव वर्त्तते न विशेषणतया इत्यत आह “तत्तदन्यान्यत्व” इति,
तत्तदन्यान्यत्वमपि तत्तद्व्यक्तित्वमेव तदुक्तं “न हि घट-भिन्न-भेदो
घटत्वादतिरिच्यते” इति, तथाच स एव दोष इत्यत आह “तत्-
प्रकारके”ति, तथाचेतद्रूपभिन्नं गुणत्वादित्यादौ एतद्रूपत्व-प्रकारक-
प्रमाविषयत्वं विशेषणताविशेषेण साध्यवदवृत्ति तेन सम्बन्धेन

तत्तावृत्तावेव तत्प्रसिद्धिमिति भावः ।

(१) यच्चतत्त्वाननुगमादिति घ पुस्तके ।

(२) अतिगौरवादिति घ पुस्तके ।

(३) विशेषणता विशेषेण इति घ पुस्तके ।

तदभावस्य गुणत्वा(१)न्यूनवृत्तित्वाभावान्नातिव्याप्तिरिति भावः ।
“तत्” साध्यवदवृत्तित्वम् । एवञ्च सामान्याभाव-निवेशोऽपि
सम्यगित्याशयेनाह “तेनैव”ति । “तदवच्छिन्ने”ति, साध्यवद-
वृत्तित्वावच्छिन्नेत्यर्थः ।

दोषितिः ।

केचित्तु (२) नञ्व्यत्यासेन असाध्यानि साध्य-
विरोधीनि साध्यासमानाधिकरणानीति यावत्, तानि
सामानाधिकरण्यानधिकरणानि यस्य तत्त्व', साध्य-
सामानाधिकरण्याभाव-व्यापकाभाव-प्रतियोगि-सामा-
नाधिकरण्य-सामान्यकत्वमिति फलितार्थः । अत्र च
साध्य-सामानाधिकरण्यं, साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन
साध्यवति हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेन वृत्तिः, परञ्च (३)
सामानाधिकरण्यं हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेन हेतुमति
तेनैव वृत्तिः । तेन समवायेन पृथिवीत्वादेः साध्य-
तायां व्यभिचारिणि कालिकसम्बन्धेन हेतौ, द्रव्यत्वा-
देश्च समवायेन साध्यतायां समवायेन हेतौ सत्त्व-

(१) गुणत्वाधिकरणत्वा इति घ पुस्तके ।

(२) केचिदिति हस्तलिखित पुस्तके पाठः ।

(३) परन्तु इति हस्तलिखित पुस्तके ।

गुणत्वादौ नातिप्रसङ्गः, न वा संयोगेन वङ्गादौ साध्ये
समवायेन तद्व्याप्यस्य रूपविशेषादेः कालिकसम्बन्धे-
नाधिकरणे काले स्पन्दे च (१) कालपरिमाण-स्पन्द-
त्वादेः समवायेन तदधिकरणे घटादेः संयोगेन
वृत्तावपि चाप्रसङ्गः । सम्बन्धविशेषेण व्याप्यत्व-लाभाय
साधिकरणत्वमित्याहुः । तच्चिन्त्यम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“केचित्त्विति । साध्य-विरोधित्वं साध्याभाव-व्याप्यत्वं तच्च
केवलान्वयिन्यप्रसिद्धमत आह “साध्यासामानाधिकरणानि”
इति । ननु साध्यासमानाधिकरणानां गगनादीनां हेत्वसामाना-
धिकरण्याद्व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरत आह “साध्य-सामानाधिकर-
ण्याभावे”ति, आर्द्रेत्यन-प्रभव-वङ्गि-सामाधिकरण्य-व्यक्तेरभावस्य
धूम-सामानाधिकरण्याभाव-व्यापकत्वाद्व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरतः
“सामान्ये”ति हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न-हेतु-सामानाधिकरण्यत्वा-
वच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावत्वेन व्यापकत्व-स्फोरकम् । तेनायो-
गोलकीय-वङ्गि-सामानाधिकरण्यस्यापि द्वित्वादिनाऽभावस्य धूम-
सामानाधिकरण्याभाव-व्यापकत्वेऽपि न क्षतिः, न वा द्रव्यं गुण-
कर्मान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादावव्याप्तिरिति । “साध्यवति” साध्य-
तावच्छेदकावच्छिन्न-साध्यवति । तेन गुणकर्मान्यत्व-विशिष्ट-

सत्तावान् जातेरित्यादौ नातिव्याप्तिः । “परञ्च सामानाधिकरण्यं” हेतु-सामानाधिकरण्यम् । “हेतुमति” हेतुतावच्छेदक-विशिष्ट-हेतुमति । “तेनैव” हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेनैव । तेन द्रव्यं गुण-कर्मान्यत्व विशिष्ट-सत्त्वादित्यादौ नाव्याप्तिः । क्रमेण सम्बन्ध-भेद(१)विवक्षयाः प्रयोजन(२)माह “तेन”त्यादिना * पृथिवी-त्ववति कालिकसम्बन्धेनावर्त्तमानस्य चरम-ध्वंसादेर्हेत्वधिकरणे-काले वृत्तेर्नातिप्रसङ्गः । अतएवोत्तरत्र पृथिवीत्वं विहाय द्रव्यत्वेत्युक्तम् † । सत्त्वहेतौ हेतुसामानाधिकरण्याभावस्य साध्य-सामानाधिकरण्याभाव-व्यापकत्वं न स्वस्मिन्, गुणत्वे तु स्वस्मिन्नेव तदिति तथाक्तम् । (३) परसामानाधिकरण्ये ‡ हेतुताव-च्छेदकसम्बन्धस्य (४) फलमाह “न वा संयोगिने”ति, वज्रि-मानेतद्रूपादित्यादौ वज्रिमति समवायेनावर्त्तमानं कालपरि-

* साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धाविवक्षणे पृथिवी घटादित्यत्र कालिकेन हेतौ व्यभिचारिण्यति व्याप्तिः पृथिवीत्वाधिकरणे सङ्गाकाले वृत्तिमन्मात्रस्यैव वृत्तेः सम्बन्धसामान्येनावृत्तौ गगनादौ च हेतु-सामानाधिकरण्याभावात्, तद्विवक्षणे तु नातिव्याप्तिरिति सङ्गमयति “पृथिवीत्वे”त्यादिना इति भावः ।

† पृथिवी सत्त्वादित्यादौ च समवायेन पृथिवीत्ववत्यवर्त्तमाने गुणत्वे हेतु सामानाधिकरण्याभावान्नातिव्याप्तिः सम्भवति, क्रियामात्रस्यैव कालोपाधित्वा-दिति भावः ।

‡ हेतु-सामानाधिकरण्ये इत्यर्थः ।

(१) सम्बन्धभेद इति नास्ति घ पुस्तके ।

(२) प्रयोजनमित्यत्र फलमिति पाठः घ पुस्तके

(३) तदुदाहृतमिति ख पुस्तके ।

(४) हेतुतावच्छेदक सम्बन्धेनेत्यस्य इति घ पुस्तके ।

माणं * स्रन्दत्वञ्च तच्च कालिकतया एतद्रूपाधिकरणे काले
 स्रन्दे च समवायेन वर्त्तत इत्यव्याप्तिर्नैत्यर्थः । “स्रन्दत्वादे”-
 रिति “वृत्तावपी”त्यत्रानुषज्यते । “तेनैवे”त्यस्य फलमाह
 “समवायेने”ति । “तदधिकरणे” एतद्रूपाधिकरणे पर्व्वतादौ ।
 “सम्बन्धविशेषेण” हेतु सामानाधिकरण्ये हेतौ प्रविष्टेन ।
 वज्रिमानाकाशादित्यादौ चा(१)काश-सामानाधिकरण्याप्रसिद्ध्या
 तद्विनाशत-लक्षणस्य तत्रातिव्याप्त्यभावादिति भावः । “तच्चिन्त्य”-
 मिति, एतद्रूप-भिन्नं गुणत्वात् ज्ञानादेत्यादौ महाकालान्यो
 घटादित्यत्र च कालिकसम्बन्धेन हेतौ चातिव्याप्तिरत्रास्वरसः ।
 साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्यवति विशेषणताविशेषेण
 वृत्तित्वाभाव-(२)-व्यापको हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेन हेतुमति
 तेनैव सम्बन्धेन वृत्तित्वाभाव इत्युक्तौ च नायं दोष इति
 स्मर्त्तव्यम् ।

दौधितिः ।

यथाश्रुतं यथासम्भवं विकल्प्य दूषयति “ने”त्यादि ।

* कालिकसम्बन्धेनैतद्रूपाधिकरणे महाकाले वर्त्तमानं कालपरिमाणं,
 क्रियाभावस्यैव कालोपाधित्वात् तदधिकरण-क्रियावृत्ति-स्रन्दत्वमिति महाकाल-
 खण्डकालभेदेन द्वयमुपात्तम् ।

(१) वज्रिमानाकाशादित्यादौचेति नास्ति ग पुस्तके ।

(२) वृत्तित्वस्याभाव इति घ पुस्तके ।

धित्वं प्रतियोगि(१)-तदधिकरणावृत्तित्वं, व्याप्यवृत्तित्वं स्वसमानाधिकरणात्यन्ताभावाप्रतियोगित्वम् । “अधिकरणे”ति, तथा सत्यभाव एव न सिध्येदिति भावः । संयोगात्यन्ताभावस्य द्रव्ये प्रतियोगि-सामानाधिकरण्यं अव्याप्यवृत्तित्वञ्च प्रतियोग्यधिकरणीभूत-द्रव्यवृत्तित्वं स्वाधिकरणीभूत-द्रव्यवृत्त्यत्यन्ताभाव-प्रतियोगित्वं, गुणे च प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यं व्याप्यवृत्तित्वञ्च प्रतियोग्यनधिकरणीभूत-गुण-वृत्तित्वं स्वाधिकरणीभूत-गुण-निष्ठात्यन्ताभावाप्रतियोगित्वं; एतानि च न भेदकानि अविरोधात् । सामान्यतश्चाव्याप्यवृत्तौ प्रतियोगि-समानाधिकरणे च न तथात्व-व्यतिरेक इति भावः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

प्रतियोगि-विरोधित्वं यदि प्रतियोग्यभाव-व्याप्यत्वं * प्रति-

* संयोगाभावश्च न द्रव्यान्तर्भावेन प्रतियोग्यभाव-व्याप्यः, तत्र संयोगाभावाभाव-सत्त्वात्, तथाच हेत्वधिकरणान्तर्भावेन प्रतियोग्यभावव्याप्यत्वविशिष्टाभावाप्रतियोगित्वं लक्ष्यं कर्त्तव्यं, एवञ्च संयोगि द्रव्यत्वादित्यत्र नाव्याप्तिः तत्र संयोगाभावस्य लक्षणाघटकत्वात् । संयोगि सत्त्वादित्यत्र च गुणान्तर्भावेन प्रतियोग्यभावव्याप्यत्व-विशिष्टत्वेन संयोगाभावस्य लक्षण-घटकत्वाच्चातिव्याप्तिः स्यादिति भावः ।

(१) प्रतियोगीति नास्ति हस्त-लिखित-पुस्तके । सोसाइटी-मुद्रित-पुस्तके एवैतादृशः पाठो वर्तते ।

योग्यनधिकरणवृत्तित्वं वा, व्याप्य-वृत्तित्वञ्च यदनवच्छिन्ना या वृत्तिस्तद्वत्त्वं स्वाधिकरणीभूत-यत्किञ्चिद्वृत्तिवृत्त्यन्ताभावा(१)-प्रतियोगित्वं वा तदा नातिव्याप्तिरत आह “प्रतियोगि-विरोधित्व”मिति । “तदधिकरणे”ति, प्रतियोग्यधिकरणेत्यर्थः । “न सिध्ये”दिति, अधिकरणानामनन्तत्वान्नास्तीति प्रतीति-निवाम-कानन्त कल्पने गौरवादतिरिक्तोऽभावः कल्पते इत्येवाभाव-सिद्धौ बीजं, तच्चाधिकरण-भेदेनाभाव-भेदाभ्युपगमे न सम्भवतीति भावः । ननु संयोगात्यन्ताभावो गुणे प्रतियोग्यसमानाधिकरणो व्याप्यवृत्तिश्च । द्रव्ये प्रतियोगि-समानाधिकरणोऽव्याप्य-वृत्तिश्चेति व्यवहारात् प्रतियोगि-समानाधिकरण्यासमानाधिकरण्य-व्याप्यवृत्तित्वाव्याप्यवृत्तित्व-(२)लक्षण-विरुद्ध-धर्म-संसर्गित्वं संयोगा-भावादि-भेदकं स्यादत आह “संयोगात्यन्ताभावस्ये”ति । “द्रव्य” इति अव्याप्यवृत्तित्वञ्चेत्यत्रानुषज्यते । “गुणे”इत्यपि “व्याप्यवृत्तित्वञ्चे”त्यत्रानुषज्यते । “अविरोधा”दिति, संयोगाधिकरण-द्रव्य-वृत्तित्व-संयोगानधिकरण-गुणवृत्तित्वयोराकाशाभावादौ दर्शनादिति भावः । “सामान्यतो” “न तथात्वव्यतिरेक” इत्यन्वयः । तथाच स्व-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगिनि न स्व-समानाधिकरणत्यन्ताभाव-प्रतियोगित्वाभावः, न वा प्रतियोग्यधिकरणवृत्तौ प्रतियोग्यधिकरण-वृत्तित्वाभाव इत्यर्थः ।

(१) वृत्त्यभावा इति घ पुस्तके ।

(२) व्याप्याव्याप्यवृत्तित्व इति घ पुस्तके ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

नापि साधनवन्निष्ठान्योन्याभावाप्रतियोगि-साध्य-
वत्कत्वं व्याप्तिः । मूले वृक्षः कपि-संयोगवान्नेत्य-
वाधित-प्रतीतेस्तदन्योन्याभावस्यापि तत्र सत्त्वात् । न
चैवं भेदाभेदः, अवच्छेदक-भेदेन तत्सत्त्वाभ्युपगमात् ।
साधनवन्निष्ठान्योन्याभावाप्रतियोगि-साध्यवद्यस्येति ष-
ष्ठ्यर्थ-व्याप्य-व्यापकभावानिरूपणात् । साध्य-साधनयो-
र्व्याप्ति-निरूप्यत्वात् । वङ्गिमत्पर्व्वतस्य धूमवन्महानस-
निष्ठान्योन्याभाव-प्रतियोगित्वाच्च, विशेषाभावकूटादेवा-
भाव-व्यवहारोपपत्तौ सामान्याभावे मानाभावात् ।

दीधितिः ।

ननु साध्यवान् यस्येति साध्यवति सम्बन्धोऽन्वे-
ष्टव्यः, स चाधिकरणत्वं, साध्य-साधनयोरपि सामाना-
धिकरण्यमेवेत्यतो दूषणान्तरमाह “साध्ये”ति ।
साध्यत्व-साधनत्वे व्याप्ति-प्रतियोगित्वानुयोगित्वे । यत्त-
द्भ्रामेव व्याप्तिर्निर्वक्तव्येत्यत आह “वङ्गिम”दिति ।
ननु यत्समानाधिकरणान्योन्याभाव-प्रतियोगितावच्छे-
दकं यद्रूपावच्छिन्नं न भवति तद्रूपावच्छिन्नेन समं
तस्य सामानाधिकरण्यं व्याप्तिरित्यर्थः । न च धूम-समा-

नाधिकरणान्योन्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदको वङ्गित्वावच्छिन्नो वङ्गिः, धूमवान् वङ्गिमान्नेत्यप्रतीतेरत आह “विशेषे”ति । य एव प्रत्येकं वङ्गिमङ्गेदा धूम-समानाधिकरणास्त एव चैकाधिकरण-वृत्तित्वावच्छिन्ना वङ्गिमत्सामान्य-भेद-बुद्धिं जनयन्ति, तत्प्रतियोगितावच्छेदको-वङ्गित्वावच्छिन्नो वङ्गिरिति भवत्यव्याप्तिः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“साध्यवती”ति, न तु साध्ये इति भावः । “सचे”ति, तथाच साध्यवान् यस्येत्यस्य साध्यवान् यदधिकरणमित्यर्थः । ननु यथा चैत्रस्य पुत्रवानयं देश इत्यत्र चैत्रस्य सम्बन्धित्व (१) पुत्रेऽन्वेति न तु पुत्रवति, तथा ससम्बन्धिकपदत्वात् साध्यवान् यस्येत्यत्रापि यत्सम्बन्धित्वं साध्य एवान्वेति तच्च व्याप्तिनिरूपकत्वमित्यत आह “साध्यसाधनयोरपी”ति । सामानाधिकरण्यमेव साध्यवान् यस्येत्यत्र षष्ठ्यर्थः सम्बन्ध इत्यन्वयः । साध्य-साधनयो धर्मिणोर्न व्याप्ति-निरूप्यत्वमत आह “साध्यत्वे”ति । “यत्तद्भ्यामेवे”त्येवकारेण साध्य-साधन-व्यवच्छेदः । तथाच यत्समानाधिकरणान्योन्याभावाप्रतियोगि यत्तेन सममितिरीत्या वाच्यमित्यर्थः (२) । “न च धूमसमानाधिकरणे”त्यादि, यद्यपि वङ्गित्व-विशिष्ट-वङ्गिरेव तत्तद्वङ्गित्वादिना धूमसमानाधिकरणान्योन्याभाव-प्रतियोगिताव-

(१) चैत्रसम्बन्धित्वमिति घ पुस्तके ।

(२) रीत्येत्यर्थ इति घ पुस्तके ।

च्छेदक इत्ययुक्तमेतत्तथापि यद्रूपावच्छिन्नं प्रतियोगितावच्छेदकं तदन्य-रूपावच्छिन्न-सामानाधिकरणमित्यर्थे तात्पर्यं, * । तत्त-
द्वह्नित्वादिना प्रतियोगितावच्छेदकमपि वह्नित्वेन प्रतियोगितानव-
च्छेदकमिति मतान्तरमङ्गीकृत्येदमुक्तमित्यन्ये । वह्नि-समानाधि-
करण-विशेषाभाव-कूट-प्रतियोगितावच्छेदकतया धूमवान् वह्ने-
रित्यादौ नातिव्याप्तिरित्यव्याप्ति-परतया व्याचष्टे “य एवे”ति,
“प्रत्येक” प्रातिस्विक-रूपेण तत्तद्भेदत्वादिना, धूमसमानाधि-
करणाः (१) ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

नापि साधन-समानाधिकरण-यावद्बन्ध-निरू-
पित-वैयधिकरणानधिकरण-साध्य-सामानाधिकरण्यं,
साधन-समानाधिकरणस्य प्रमेयत्वादेवैयधिकरण्या-
प्रसिद्धेः, महानसादौ समवायितया वह्नि-वह्निमतोर-
त्यन्तान्योन्याभावयोः सत्त्वात् धूमादावप्युक्त-लक्षणा-
भावाच्च ।

द्विधितिः ।

“साधने”ति, वैयधिकरण्यं तदनधिकरण-वृत्तित्वं

* तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकतानवच्छेदकं यत्साध्यतावच्छेदकं तदवच्छिन्न-
सामानाधिकरण्यमित्यर्थे इति भावः ।

(१) धूमसमानाधिकरणा इति नास्ति क, ख, ग पुस्तकेषु ।

तच्च केवलान्वयिनः साधनस्याप्रसिद्धम्, अतिप्रसङ्गकञ्च पृथिवी द्रव्यत्वादित्यादौ अतः समानाधिकरणोपादानम् । धूमादेरपि न वज्रादि-समानाधिकरण-द्रव्यत्वाद्यनधिकरण-वृत्तित्वमतो “याव”दिति । यद्यपि पृथिवीत्वादि-समानाधिकरण-घटत्वपटत्वाद्यनधिकरणवृत्तित्वं द्रव्यत्वादेस्तदनधिकरणमात्र-वृत्तित्वञ्च निखिलघट-पटादि-रूपाणां तथापि तादृश-धर्मानधिकरणमात्रवृत्तित्वानवच्छेदक-साध्यतावच्छेदकवत्त्वं बोध्यं, न हि पृथिवीत्व-समानाधिकरणस्तादृशः कश्चिदेको धर्मा यदनधिकरणमात्रवृत्तितावच्छेदकं रूपत्वादि, धूमत्वादिकन्तु वज्रादि-समानाधिकरणायोगोलकत्वाद्यनधिकरणमात्र-वृत्तितावच्छेदकम् । तदवच्छेदकत्वञ्च (१) तदनतिरिक्तवृत्तित्वं तच्च तच्छून्यधर्मावृत्तित्वं तेन मेयत्व-समानाधिकरण-गुणत्वाद्यनधिकरण-मात्रवृत्तितानधिकरण-गगनादि-वृत्तित्वेऽपि द्रव्यत्वस्य द्रव्यसाध्यक-मेयत्वे नातिप्रसङ्गः ।

दीधिति प्रकाशः ।

“प्रमेयत्वादे”रिति मूल * मनूष्याह “वैयधिकरण”मिति ।

* प्रमेयत्वादेवैयधिकरणप्रसिद्धेरिति मूलमित्यर्थः ।

“पृथिवी”ति, * द्रव्यत्वानधिकरण-वृत्तित्वस्य पृथिवीत्वेऽसत्त्वादिति भावः । धूमवान् वज्जेरित्यत्रायोगोलकीय-वज्जानधिकरण-वृत्तित्वं धूमे वर्तत इति अखण्ड-हेत्वनुधावनम् । साधनाधिकरणे येन सम्बन्धेन धूमस्य वृत्तित्वं तेन सम्बन्धेन तदनधिकरणं यत्साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन तद्वृत्तित्वञ्चात्र तादृश, २ वैयधिकरण्यं, तेन (३) (साधनसमानाधिकरणधूमस्यैव समवायसम्बन्धेनानधिकरणे संयोगेन संयोगेनानधिकरणे समवायेन वज्जेर्हेत्तावपि नक्षतिः ।) (४) “धूमादेरपी”ति, समवायेन धूमस्य साध्यतायां व्यभिचारिणि वज्जावतिव्याप्तिर्विध्या (५) । संयोगेन (६) साध्यतायां द्रव्यत्वानधिकरणे शुणादौ संयोगेन वृत्तित्वस्याप्रसिद्धेर्द्रव्यत्वमादाय नातिव्याप्तिः सङ्गच्छते । “द्रव्यत्वादे”रिति, तथाच द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिरित्यर्थः । “तदनधिकरणे”ति, साधन-समानाधिकरणघटत्वानधिकरणेत्यर्थः । तथाच मात्रपदे दत्तेऽपि रूपवान् पृथिवीत्वादित्यत्राव्याप्तिरित्यर्थः । “तादृशे”ति साधन-समानाधिकरणे-

* तद्वज्जि-तद्भूमयोर्व्याप्तिरेव धूमसामान्यवज्जिसामान्ययोर्व्याप्तिः, इत्यत्र पर्व-तोयधूमनधिकरणवृत्तित्वानधिकरणत्वस्य पर्वतोयवज्जौ सत्त्वाद्दिशेषव्याप्तिरक्षतैवेत्यभिप्रायेणेदं, अन्यथा वज्जिमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिः स्यादिति भावः ।

(१) अवच्छेदकत्वन्तु इति ऋस्त-लिखित-पुस्तके ।

(२) तादृश इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) तेन सम्बन्धभेदमादाय न दोषः इति घ पुस्तके ।

(४) () मध्यस्थितः पाठो नास्ति घ पुस्तके ।

(५) वतिव्याप्तिरित्यर्थ इति घ पुस्तके ।

(६) धूमस्येत्यधिकं घ पुस्तके ।

त्यर्थः । “नही”ति, नीरूप-पृथिव्यभावादिति भावः । “धूमत्वा-
दिकन्ति”ति, तथाच व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिः । नन्वन्यून-
वृत्तित्वरूपावच्छेदकत्वं मेयत्वादावपीति तत्साध्यकाव्याप्तिरत आह
“तदवच्छेदकत्व”मिति । “तच्छून्यधर्म”ति, धर्मत्वं वृत्तिमत्त्वं ।
तत्प्रयोजनमाह “तेने”त्यादिना । द्रव्यवान् मेयत्वादित्यत्र सम-
वायेन द्रव्यस्य साध्यतायां मेयत्वसमानाधिकरण-गुणत्वानधि-
करणमात्र-समवेतत्व-शून्यगगनादि-वृत्तित्वेऽपि तच्छून्यानि यावन्ति
वृत्तिमन्ति सत्तादीनि(१) तदवृत्तित्वस्य द्रव्यत्वे सत्त्वान्नातिव्याप्ति-
रिति भावः ।

ननु धर्मत्वं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन सम्बन्धित्वं वाच्यम् * ।
अन्यथा गगनादेरपि संयोगेन सम्बन्धितयोक्तदोषापरिहारात्,

* ननु धर्मपदं व्यर्थं तथाहि तदनधिकरणमात्रवृत्तित्वं तदनधिकरणेतरा-
वृत्तित्वे सति तदनधिकरणवृत्तित्वं, अत्र विशेष्यदलमनादित्य-तदनधिकरणेतरा-
वृत्तित्वस्यैव मात्रपदार्थत्वे तदनधिकरणेतरावृत्तित्वशून्यत्वं गगने नास्तीति कृत्वा-
गगनवारणसम्बन्धे किं धर्मपदेनेति चेन्न धूमवान् वज्रेरित्यत्रातिव्याप्तिवारणाय
तदनधिकरणेतरावृत्तित्वमित्यत्र वृत्तित्वं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वाच्यम् । एवं
सति गुणत्वानधिकरणेतरावृत्तित्वस्याप्रसिद्ध्या संयोगसम्बन्धेन द्रव्याद-साध्यक-
मेयत्वादित्येतौ अवच्छेदकत्वलक्षणाव्याप्तिवारणाय तादृश-यावद्गर्भानधिकरणे-
तरत्ववन्निष्ठान्योन्याभाव-प्रतियोगितानवच्छेदके स्वाधिकरणत्वस्य-साध्यतावच्छे-
दकसम्बन्धेन वृत्तिमत्त्वरूपधर्मत्वस्योभयाभावस्तादृशं यदुद्यत्त्वं तदेवावच्छेदक-
मिति पारिभाषिकावच्छेदकलक्षणं निर्व्याच्यम् । तथाचात्र द्रव्यवान् मेयत्वादि-
त्यादौ तादृशानवच्छेदक-गगनादौ द्रव्यत्वाधिकरणत्वाभावो नास्तीति पारिभाषि-
कावच्छेदकत्वाभावात्, तादृशावच्छेदकं यदुद्यत्त्वं तद्विज्ञमेव साध्यतावच्छेदकमिति

(१) सत्तादीनि इति नास्ति ग पुस्तके ।

एवमभाव-द्रव्यान्यतरत्वेन समवायेन साध्यतायां मेयत्वादि-हेतौ व्यभिचारिणि तादृश-गुणत्वानधिकरणमात्र-समवेतत्वशून्येऽभावे वृत्तिमति तादृशान्यतरत्वस्य सत्त्वादनवच्छेदकत्वं स्यात्, तथाच संयोगेन द्रव्यस्य साध्यतायां मेयत्वादावतिव्याप्तिः तादृश-गुण-त्वाद्यनधिकरणमात्र-संयुक्तत्वशून्यस्य संयोगेन वृत्तिमतोऽप्रसिद्धा द्रव्यत्वस्यावच्छेदकत्वाभावात् । एवं तच्छून्यधर्मावृत्तित्वमित्यत्रा-वृत्तित्वं साध्यतावच्छेदकतावच्छेदकसम्बन्धेन वाच्यम्, अन्यथा वङ्गि-समानाधिकरणायोगोलकत्वाद्यनधिकरणमात्रवृत्तिता-शून्या-योगोलकीय-वङ्गी धूमत्वस्यापि कालिकसम्बन्धेन वृत्तित्वादवच्छेद-कत्वापातात् । इत्यत्र समवायेन द्रव्यस्य साध्यतायां मेयत्वादि-हेतौ तादृशगुणत्वानधिकरणमात्रवृत्तिता-शून्ये धर्मे सत्त्वादौ साध्य-तावच्छेदकताघटकसमवायेन वृत्तित्वाप्रसिद्धेरवच्छेदकलक्षणा-व्याप्तिः । न च तादृशधर्मानधिकरणमात्रवृत्तित्वाभाव-वृत्ति-मत्त्वोभयाभाववद्-यावत्स्वाश्रयकत्वं तदवच्छेदकत्वं वाच्यम् । अभावीयविशेषणतया वृत्तिमत्त्वोयसम्बन्धविशेषेण चोभयाभाव-स्योभयवत्यपि सत्त्वात्, अन्यतरसम्बन्धेनाभावस्याननुगमात् । एवं सत्ताद्रव्यत्वोभयवान् जातिमत्त्वादित्यादौ वक्ष्यमाणरीत्याऽति-प्रसङ्गश्चेत्यस्वरसादाह “वस्तुतस्त्विति” ।

तत्रातिव्याप्तिरिति सत्त्वा वृत्तिमत्त्वरूपधर्मत्वोपादानमिति निष्कर्षः । एतन्मते-वस्तुत इत्यादि हीधिति-ग्रन्थस्याभासस्तु सत्ताद्रव्यत्वोभयवान् जातिमत्त्वादि-त्वादिरिति भावः ।

दीधितिः ।

वस्तुतस्तु तादृश-धर्मानधिकरण-मात्रवृत्ति-स्वाव-
च्छिन्नाधिकरणताकत्वं तदवच्छेदकत्वं वाच्यम् । तेन
सत्ता-द्रव्यत्वोभयवान् गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् वा
जातिमत्त्वादित्यादौ नातिप्रसङ्गः । सत्ताया गुणत्वा-
भाववन्मात्रवृत्तित्व-विरहेऽपि उभयत्वावच्छिन्नाधि-
करणताया गुणत्वाभाववन्मात्रवृत्तित्वात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“तादृशधर्म”ति, साधनसमानाधिकरणधर्मोत्तर्यः । “स्वं”
अवच्छेदकत्वेनाभिमतम् । तथाच संयोगेन द्रव्यस्य साध्यतायां
सत्त्वादिहेतौ संयोगेन द्रव्यत्वावच्छिन्नाधिकरणतायास्तादृश-
गुणत्वानधिकरणमात्रवृत्तित्वात् द्रव्यत्वस्य नावच्छेदकत्व-क्षतिः ।
तादृश-धर्मानधिकरणमात्रवृत्ति-स्वावच्छिन्नकत्वमित्युक्तौ गुणा-
न्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातिमत्त्वादित्यादौ गुणान्यत्वविशिष्टसत्ता-
त्वावच्छिन्नस्य सत्त्वस्य गुणत्वानधिकरणमात्रवृत्तित्वाभावात् अति-
प्रसङ्ग (१) इत्यधिकरणतापर्यन्तानुधावनम् । तादृशधर्मानधि-
करणमात्रवृत्तित्वञ्च तादृश-धर्माधिकरणावृत्तित्वं, इतरांशस्य
वैयर्थ्यात् । न च स्वावच्छिन्नाधिकरणता साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन

(१) अतिप्रसङ्गमिति घ पुस्तके ।

वाच्या, अन्यथा धूमवान् वज्जेरित्यादौ कालिकसम्बन्धेन धूमत्वा-
वच्छिन्नाधिकरणताया अयोगोलकत्वाधिकरण-वृत्तित्वेन धूमत्वस्या-
नवच्छेदकत्वापातात् ; तथाच कालो घटवान् कालपरिमाणात्,
ईश्वरज्ञानं घटवत् नित्यज्ञानत्वादित्यादौ कालिकसम्बन्धेन विष-
यतासम्बन्धेन च साध्यतायां तादृशावच्छेदकाप्रसिद्धेरव्याप्तिरिति
वाच्यम् । येन येन सम्बन्धेन स्वावच्छिन्नाधिकरणता तादृशी
तेन तेन सम्बन्धेन स्वावच्छिन्न-प्रकारकज्ञानभिन्नं यत्साध्यताव-
च्छेदकसम्बन्धेन यत्साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-प्रकारकं ज्ञानं तदव-
च्छिन्न-सामानाधिकरण्यस्य विवक्षितत्वात्, विवेचयिष्यते चेद-
मुपरिष्ठात् । महाकालान्यत्वविशिष्ट-घटत्वस्य ईश्वरज्ञानान्यत्व-
विशिष्ट-घटत्वस्य च तत्रावच्छेदकत्वादिति कश्चित् । ननु
तच्छून्यधर्मपर्याप्तिवृत्तिकत्वं वाच्यम् । सत्ता-द्रव्यत्वोभयत्वञ्च न
सत्तापर्याप्तिवृत्तिकमत आह “गुणान्ये” ति ।

दोषितिः ।

“प्रमेयत्वादे”रिति । ननु व्यतिरेकित्वेन धर्मो
विशेषणीयः । वस्तुतस्तु यावत्पादं तादृश्यं कस्यापि (१)
न वैयधिकरण्यावच्छेदकमेतावन्मात्र-स्फोरणाय, तथाच
साधन-समानाधिकरण-धर्मनिरूपित-वैयधिकरण्याव-
च्छेदकं यद्यत्तद्भिन्न-धर्मवता यावत्तादृशावच्छेदकत्व-

(१) कस्यापि तादृश्यस्य इति हस्तलिखित पुस्तके ।

शून्यधर्मता वा समं सामानाधिकरण्यामिति पर्यव-
सितं, अतो दोषान्तरमाह “महानसादा”विति ।
तथाच तदनधिकरणत्वं तदभावाधिकरणत्वं तद्विन्नत्वं
वा द्वयमपि दुष्टमित्यर्थः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

व्यतिरेकित्वं अन्योन्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वं तच्च
नाकाशाभावे, व्यतिरेकि यावद्धर्माधिकरणाप्रसिद्धा (१) तदनधि-
करणमप्रसिद्धं, प्रातिस्विकरूपेण धर्मस्योपादाने चावच्छेदकस्यैव
तद्योपादानमुचितं किं व्यतिरेकित्व-विशेषणेनेत्याह “वस्तुतस्त्विति”
ति । “तादृशस्ये”ति । एवञ्च यावत्पदं तत्तद्धर्म-वैयधिकरण्या-
वच्छेदकं यद्युत्तत्तद्भेदकूटस्य बोधनाय । ननु धूम-समानाधि-
करण-पर्वतत्वादि-वैयधिकरण्यावच्छेदक-महानसीय-वर्जित्वाद्य-
भिन्नतया वर्जित्वादेर्न तादृशावच्छेदक-भेद-कूटवत्त्वमत आह
“यावत्तादृशे”ति । तथाच तादृशावच्छेदकत्वस्य महानसीयत्व-
विशिष्टवर्जित्वे पर्याप्तत्वेऽपि शुद्धवर्जित्वे तदभावः प्रतीति-बलाद-
भ्युपेयत इति भावः । यद्यप्यवच्छेदकत्वस्य व्यासज्यवृत्तित्वे तद-
वच्छिन्नभेदोऽपि शुद्धवर्जित्वे सम्भवति, एको न द्वैविति वत्, तथापि
तदनभ्युपगमेनेदम् । “तथाचे”ति, इत्यञ्च साधन-समानाधिकरणो
धर्मो वर्जित्वेति ध्येयम् ।

(१) यावद्धर्माणामधिकरणाप्रसिद्धा इति घ पुस्तके ।

दीधितिः ।

एतेन तदधिकरणावृत्तित्वमत्र वैयधिकरण्यमिति
निरस्तं, समवायितया महानसृष्टित्वं वङ्गौ नास्तीति
प्रतीतेर्वङ्गादेरपि तादृशवैयधिकरण्याधिकरणत्वात्,
सम्बन्धविशेषेण वैयधिकरण्य-विवक्षायां नोक्तदोष
इति ध्येयम् ।

दीधितिप्रकाशः ।

मूलस्य न्यूनतां परिहर्तुं तदधिकरणावृत्तित्वरूपमपि वैय-
धिकरण्यं दूषयति “एतेन”ति । “सम्बन्धविशेषेणे”ति, एतत्तत्त्वं
प्रागेव निरूपितम् ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथानौपाधिकः सम्बन्धो व्याप्तिः, उपाधिश्च
साध्य-व्यापकत्वे सति साधनाव्यापकः, व्यापकत्वन्तु
तद्वन्निष्ठात्यन्ताभावाप्रतियोगित्वम् । व्यभिचारे चावश्य-
मुपाधिः । प्रतियोगित्वं न विरोधित्वं सहानवस्थान-
नियमलक्षणं, गोत्वाश्रयत्वयोरतथात्वात् अन्योन्याभाव-
प्रतियोगिन्यसत्त्वाच्च, किन्तु यथाधिकरणाभावयोः
स्वरूपविशेषः सम्बन्धस्तथा प्रतियोगित्वमनुयोगित्वमपि,

अभावविरहात्मत्वं वेति चेत् यत्किञ्चित्साध्य-व्यापक-
साधनाव्यापकधर्म-निषेधो न धूमादौ, प्रकृतसाध्य-
व्यापकसाधनाव्यापकधर्मश्च सिद्धासिद्धिभ्यां न निषेधु-
शक्यः, यावत्साध्य-व्यापके प्रमेयत्वादौ साधनाव्याप-
कत्वं यावत्साधनाव्यापके च घटत्वादौ साध्य-व्यापकत्वं
निषिध्यते इति चेन्न व्यधिकरणत्वात् । यावत्साधना-
व्यापकमव्यापकं यत्साध्यस्य, यावत्साध्य-व्यापकं व्यापकं
वा यस्य तत्त्वं तदिति चेन्न सोपाधिरपि तथात्वात्
तथाहि साधनस्य वङ्गेरव्यापकं यावदार्द्ध्यनन्तत्पत्येक-
मव्यापकं साध्य-धूमस्य, द्वितीये साध्य-धूमस्य व्यापक-
मार्द्ध्यनं तद्व्यापकं महानसीय-वङ्गेः । नापि साध्यं
यावद्व्यभिचारि तदव्यभिचारित्वमनौपाधिकत्वं, साध्या-
व्यभिचारित्वस्यैव गमकत्व-सम्भवात्, तच्च दूषितम् ।

दीधितिः ।

उपाधिपदस्य साध्य-समव्याप्त-वचनतया आत्मा-
श्रय-प्रसङ्गादाह “साध्य-व्यापके”ति । व्यापकत्वं व्याप्ति-
निरूपकत्वं आत्माश्रयादि-ग्रस्तमत आह “तद्वन्निष्ठे”ति ।
यतोपाधिरव्याप्यवृत्तिर्नानाव्यक्तिको वा तत्रापि व्याप्य-

वृत्तिरखण्डश्चान्ततस्तद्विद्वन्मूल्य-प्रकारक-प्रमाविषयत्वा-
भावादि-रेवास्ति । यदि च तस्यापि विशेषणान्तर-
विशिष्टस्य द्वित्वाद्यवच्छिन्नस्य वा तत्राभाव-सम्भवस्तदा
साध्य-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितानवच्छेद-
कीभूत-साधन-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगि-
तावच्छेदक-धर्मवत्त्वं दलप्रयार्थो बोध्यः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“आत्माश्रये”ति, साध्य-निरूपित-व्याप्तेः साध्यादि-निष्ठायाः
प्रवेशादात्माश्रयः* । “आत्माश्रयादौ”ति, धूमवान् वज्जेरित्यादौ†
धूम-निरूपित-धूमनिष्ठ-व्याप्तेरपि लक्ष्यतया धूमनिष्ठ-व्याप्ति-निरू-
पकत्वस्य धूम-निष्ठस्यापि प्रवेशादात्माश्रयः, धूमसामग्रादि-निष्ठस्य
प्रवेशेत्वन्थोन्याश्रयः । धूमसामान्यादिनिष्ठस्य धूमव्याप्तिनिरू-
पकत्वस्यापि धूमसामग्रीव्यापकत्व-घटितोपाधि-घटितत्वात्, तत्र च
धूम-निष्ठस्य धूमसामग्री-निष्ठ-व्याप्ति-निरूपकत्वस्य घटकत्वा-
दिति । ननु यत्रोपाधिरव्याप्य-वृत्तिर्नानाव्यक्तिको वा तत्रोपाधि-
लक्षणा-सत्त्वादनौपाधिकत्व-लक्षणातिव्याप्तिरत आह “यत्रे”ति ।

* साध्य-समव्याप्ताव्याप्यत्वं साधने, इत्यर्थलाभेन धूमस्यापि धूम-समव्याप्यत्वात्
तदव्याप्यत्व-घटितव्याप्तौ धूमनिष्ठ-धूमनिरूपितव्याप्तेरपि निवेशादिति भावः ।

† अत्रापि साध्य-व्यापकाव्याप्यत्वं साधने, इत्यर्थलाभेन धूमस्यापि धूमव्याप-
कत्वात् तदव्याप्यत्व-घटितव्याप्तौ धूमनिष्ठ-धूमनिरूपितव्याप्तेरपि निवेशादिति
भावः ।

इदमेतद्वत्त्ववत् द्रव्यत्वादित्यत्रैतत्कपि-संयोगोऽव्याप्यवृत्तिरूपाधिः,
धूमवान् वज्जेरित्यादौ आर्द्रेऽन्धनादि-नानाव्यक्तिकोपाधिः ।
“अन्ततः” इति, व्यभिचार-निरूपकाधिकरण-तत्तद्व्यक्ति-भिन्न-
त्वस्यैवाखण्डस्य सर्वत्र सम्भवादिति भावः * । “तद्वदिति,
तत्पदेनाव्याप्यवृत्तिर्नानाव्यक्तिकोपाधिश्च संगृह्यते । तत्र तत्र तत्कपि-
संयोगवद्विन्नत्वप्रकारक-प्रमाविशेष्यत्वाभाव आर्द्रेऽन्धनवद्विन्नत्व-
प्रकारक प्रमाविशेष्यत्वाभावश्चाखण्डो व्याप्यवृत्तिरेक (१) उपाधि-
रित्यर्थः । तद्वद्विन्नत्वाभावस्य तदभिन्नत्वात् तत्प्रकारक-प्रमा-
विशेष्यत्वस्य च विशेष्य-भेदेन भिन्नत्वात् † गुरुतरानुसरणम् ।
“तस्यापि” अखण्डस्यापि, विशिष्टस्यातिरिक्तत्वे विशिष्टाभावस्य
सम्बन्धाभावात्मकत्वे वा विशेष्यस्य न तत्प्रतियोगित्व-मत आह
“द्वित्वाद्यवच्छिन्नस्य वे”ति, “सम्भव” इति, द्वित्वावच्छिन्नाभाव-
स्यातिरिक्तस्य कैश्चिदनभ्युपगमात् क्लृप्ताभावस्यैव तादृशप्रतीति-
विषयत्वाभ्युपगमादिति । “साध्यसमानाधिकरणे”ति, अत्र तादृश-
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं यद्रूपेण तद्रूपेणैव तादृश-प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वं वाच्यं, तेन सहेतौ शुद्धस्येन्धनत्वस्य वज्जिसमानाधिकरणा-
भाव-प्रतियोगितानवच्छेदकस्य महानसीयत्व-विशिष्टस्य तस्य धूम-

* व्यभिचाराधिकरण-तद्व्यक्तिभेदस्य तूपाधित्वेनाज्ञानदशायाश्चोपाधित्वे-
नाभिमतौयस्तद्विन्नत्व-प्रकारक-प्रमाविशेष्यत्वाभाव एवोपाधिः सुलभः इति
“अन्ततः” पदेन सूचितमिति तत्त्वम् ।

† तथाच तस्य तादृशभाव-प्रतियोगित्वात्तथैव दोष इति भावः ।

(१) आखण्डसर्ववृत्तिरेक इति घ पुस्तके ।

समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः ।
प्रतियोगितयोरेकसम्बन्धावच्छिन्नत्वादिकं पश्चाद्वक्ष्यति ।

दोषितिः ।

अनवस्थान्निरसितुमाह “प्रतियोगित्व”मिति ।
“सहे”ति एक-देश-कालावच्छेदेनेति पूरणीयम् । तेन
नाव्याप्यवृत्तेरभावस्य प्रागभावादेश्च प्रतियोगिताया
मव्याप्तिः । “अन्योन्ये”ति, अत्र समवायादि-सम्बन्धा-
वच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाववति महानसादौ संयोगा-
दिना वङ्गादेर्वृत्तेर्येन सम्बन्धेनाभावस्तद्वति तेनावृत्ति-
वृत्तव्या, इत्यञ्च तेन सम्बन्धेनासम्बद्धत्वोक्तौ नायं दोषः ।
अन्योन्याभावस्य तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगि-
ताकतया तद्वति तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिनोऽसम्बद्ध-
त्वात्, परन्तु समवायेन सत्ताया अभावस्य प्रतियोगि-
तायामव्याप्तिः, तद्वति समवायेन वृत्तेरप्रसिद्धेः, तादृश-
स्व-सम्बन्धाधिकरणावृत्ति-तत्कत्वाभिधाने च व्यधि-
करण-सम्बन्धावच्छिन्नाभाव-प्रतियोगितायामव्याप्तिः,
सिद्धान्तलक्षण-वक्ष्यमाणरीत्या च खण्डशः प्रसिद्ध्या
तत्परिहारोऽपीति ध्येयम् ।

दोषिति-प्रकाशः ।

“अनवस्था”मिति, विरोधित्वस्य परस्परभाव-व्याप्यत्वरूपस्य* प्रवैशे तद्व्याप्तेरपि (१) विरोधित्वरूप-प्रतियोगित्व-घटकतया (२) व्याप्यन्तराणां प्रवेशादनवस्थेत्यर्थः । निरुक्तसहानवस्थायित्वे तदधि-करणावृत्तित्वरूपे व्याप्तेरप्रवेशादनवस्थाया अभावेऽपि दोषान्तर-मेव तत्रेति ध्येयम् । “अव्याप्यवृत्ते”रिति, अत्रैकदेशो नाव-च्छेदकः । “प्रागभावादे”रिति, अत्रैककालो नावच्छेदकः † । “येन सम्बन्धेन”ति, तत्सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाववति तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिनोऽवृत्तित्वं वक्तव्यमित्यर्थः । तथापि तादात्म्येन वृत्तित्वस्याधेयत्व-रूपस्याप्रसिद्ध्या कथमन्योन्याभाव-प्रतियोगि-साधारण्यमत आह “इत्यच्चे”ति, सम्बन्धभेद-विवक्षणे चेत्यर्थः । “नायं दोषः” नाव्याप्तिः । “तद्वति” समवाय-सम्बन्धावच्छिन्न-सत्ताभाववति सामान्यादौ । “तादृशे”ति,

* सहानवस्थाननियमलक्षणस्येत्यर्थः ।

† इत्यञ्च स्वाभावावच्छेदक-देशावच्छिन्न-स्वाभावाधिकरण-वृत्तित्व-स्वाभावाव-च्छेदककालावच्छिन्न-स्वाभावाधिकरण-वृत्तित्वोभयाभाववत्त्वं प्रतियोगित्वम् । न च व्याप्यवृत्तिकाभावस्थले अवच्छेदका-प्रसिद्ध्या तत्प्रतियोगितायामव्याप्तिरिति वाच्यम् । स्वाभावानवच्छेदकदेशानवच्छिन्न-स्वाभावाधिकरण-वृत्तित्व-स्वाभावा-नवच्छेदककालानवच्छिन्न-स्वाभावाधिकरण-वृत्तित्वोभयाभाववत्त्वस्य विवक्षित-त्वात् । स्वाभावानवच्छेदकत्वञ्चावच्छेदकता-सम्बन्धेन स्वाभाववत्त्वं, तेन व्याप्य-वृत्तिकाभावस्थले नावच्छेदकाप्रसिद्धि-निबन्धनो दोषः । प्रागभाव-प्रतियोगिनि स्वाभावानवच्छेदककालावच्छेदेन स्वाभावाधिकरण-कपालवृत्तित्वसञ्जादुभयाभाव-वत्त्वमेवमन्यत्वापीति बोध्यम् ।

(१) तद्व्याप्तावपि इति घ उक्तके ।

(२) घटक इति घ उक्तके ।

प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-सम्बद्धं यदधिकरणं तदवृत्त्यभावकत्वमित्यर्थः । प्रकृते च तादृश-प्रतियोगि-सम्बद्धमधिकरणं सत्तावदेव तत्र सत्त्वाभावस्यावृत्तित्वान्नाव्याप्तिरिति भावः । यद्यपीत्यमपि सत्ताभाव-निष्ठे सत्तारूपाभाव-प्रतियोगित्वेऽव्याप्तिस्तत्र तादृश-प्रतियोगि-सम्बद्धं यदधिकरणं सत्ताभाव-वदेव (१) तत्र तादृशाभाववत्ता-नियामक-समवायेन वृत्तेरप्रसिद्धेस्तथापि सप्तम-पदार्थ-रूपाभाव-प्रतियोगित्वमेव लक्ष्यमिति यदि ब्रूयात् तदा नोक्ताव्याप्तिर्घटत इति दीषान्तरमाह “व्यधिकरणे”ति । संयोगेन जात्यभावादौ संयोगेन जातिसम्बद्धाधिकरणाप्रसिद्धेरव्याप्तिरित्यर्थः । “खण्डश” इति, यत्रप्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्ध-सामान्ये यत्रप्रतियोगिकत्व-तत्तद्देशकालाद्यवच्छिन्न-यदभावाधिकरणानुयोगिकत्वोभयाभावस्तस्य तदभाव-प्रतियोगित्वत् । संयोग-सम्बन्ध-सामान्ये च जाति-प्रतियोगिकत्व-जात्यभाववदनुयोगिकत्वोभयाभावसत्त्वान्न-तत्रप्रतियोगित्वेऽव्याप्तिरिति । “तत्परिहार” इति । तस्य उक्तदोषस्याव्याप्तेः परिहारः । आकाशादौ घटाद्य-भाव-प्रतियोगित्वस्य * वारणाय-स्वाभावाधिकरणानुयोगित्वेत्य-

* यत्रप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये यत्रप्रतियोगिकत्वाभाव इत्युक्तौ घटाभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-संयोगसम्बन्धसामान्ये गगन-प्रतियोगिकत्वाभावात्तस्यापि घटाभाव-प्रतियोगित्व-प्रसङ्गोऽतश्चरमदलभावश्चकम् । तस्यार्थविवेचनेन दोषमाह “आकाशादा”वित्यादि । चरमदलदाने तु प्रथमद्वितीय यत्प्रदाभ्यामेकव्यक्तिरेव गृह्यते, तथाच प्रकृते गगनस्य न घटाभाव-प्रतियोगित्वं, किन्तु स्वाभावस्यैवेति ध्येयम् ।

(१) सत्त्वाभाववदेवेत्यत्र सामान्यादिति पाठः च पुस्तके ।

स्यावश्योपादाने स्वस्याभाव इत्यत्रैवमुभयाभाव इत्यत्र षष्ठ्यर्थस्य
प्रतियोगित्वस्यापि निरुक्तिरपिना सूचिता * ।

दौधितिः ।

“अभावविरहात्मत्व”मिति । न चान्योन्याभाव-
प्रतियोगि-तत्त्वावच्छेदकयोरप्रसक्त्यतिप्रसक्ती ; प्रकृतो-
पयोगि-प्रतियोगितामात्रस्य लक्ष्यत्वे तु लक्षणे अत्यन्ता-
भावपद-वैयर्थ्यं, सर्वत्र नित्यस्य नित्यसाधारण-रूपाव-
च्छिन्नस्य वा उपाधिता-सम्भवात्, इतरथा तु भेदप्रति-
योगिता-वारणाय संसर्गाभाव-परतया तस्य सार्थकत्वा-
दिति वाच्यम् । विरहपदस्य तज्ज्ञान-प्रतिबन्धक-
ज्ञान-विषयार्थकत्वात् । प्रतिबध्नाति हि तादात्म्येन
प्रतियोगि-ज्ञानमन्योन्याभाव-बुद्धिं, प्रतिबन्धकत्वञ्चा-
त्रैक-कालावच्छेदेन एकत्वावर्तमानत्वं अभावपदस्य च
स्वाभाव-परत्वात् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“अप्रसक्तिः”, अन्योन्याभाव-प्रतियोगिनि, तस्यान्योन्याभाव-
विरहत्वाभावात् । “अतिप्रसक्तिः” तत्त्वावच्छेदके † तस्यैवान्यो-

* तत्प्रतियोगित्वञ्च स्वरूप-सम्बन्धविशेष इति भावः ।

† अन्योन्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदके इत्यर्थः ।

न्याभाव-विरहत्वादिति । “प्रकृतोपयोगी”ति, व्याप्ति-लक्षण-घटकेत्यर्थः । “मात्रस्ये”ति, मात्रपदेनान्योन्याभाव-प्रतियोगि-त्वस्य व्यवच्छेदः । तथाचेदं पर्यवसन्नं, साध्यवन्निष्ठो योऽत्यन्ता-भावस्तदभावत्वरूपं यत्प्रतियोगित्वं तदभाववत्त्वे सति साधन-वन्निष्ठो योऽत्यन्ताभावस्तदभावत्वरूपं प्रतियोगित्वं यत्र, स उपाधि-रेतस्याभावो यत्र, तत्रानौपाधिकत्व-रूपव्याप्तिरिति । “लक्षणे” उपाधिलक्षणे । “वैयर्थ्य”मिति, धूमवान् वज्जेरित्यादौ धूमवति वर्तमानो य आर्द्रेन्धनाद्यन्योन्याभावस्तदभावत्वस्यार्द्रेन्धनादाव-भावेन तत्रोपाधिलक्षण-गमनसम्भवेनानौपाधिकत्वरूपव्याप्ति-लक्षण-स्यातिव्याप्त्यभावादन्योन्याभाव-प्रतियोगिता(१)वारकं अत्यन्तपदं व्यर्थमित्यर्थः । ननु तद्धूमवान् वज्जेरित्यादौ तदार्द्रेन्धनस्याप्युपा-धित्वात् तस्य च तद्धूम-समानाधिकरण-ध्वंस-प्रागभाव-प्रति-योगित्वादनुपाधितापत्तिरतो-ध्वंसादि-वारणायात्यन्तपदं सार्थक-मत आह “सर्वत्र-नित्यस्ये”ति । तत्रापि व्यभिचाराधिकरणायो-गोलकाद्यन्यत्वस्योपाधित्व-सम्भवान्नानौपाधिकत्व-लक्षणातिव्याप्तिः, न च तथापि तदार्द्रेन्धने उपाधि-लक्षणाव्याप्तिरिति वाच्यं, उपाधि-लक्षणस्याप्रकृतत्वान्न तदव्याप्तिर्दोष इति भावः । नित्यस्यापि विशिष्टाभावादि-प्रतियोगित्वात् अवच्छेदकानुसरणमावश्यकं,

* समवायिनाशाधीन-समवेतनाशस्य प्रतियोगि-समवायिदेशनियतत्वाभावात्-पर्यवतादावपि तादृशार्द्रेन्धनध्वंसस्य वृत्तेर्धूम-समानाधिकरणत्वमक्षतमिति । अथवा-र्द्रेन्धनावयवे तत्समानाधिकरणत्वमिति ध्येयम् ।

(१) प्रतियोगितेति नास्तिष पुस्तके ।

तथाचानित्यस्यापि नित्य-साधारण-धर्मेण प्रकृतोपाधिता सम्भवत्येवेत्याशयेनाह “नित्यसाधारणे”ति । तथाच तदार्द्रैश्वर्यायोगोलक-भेदान्यतरत्वेन तदार्द्रैश्वर्यस्यापि उपाधित्वमित्यर्थः । “इतरथा” भेद-प्रतियोगिता-साधारण-प्रतियोगितामात्रस्य लक्ष्यते । “भेद-प्रतियोगिते”ति, धूमवान् वज्जेरित्यादावयोगोलकान्यत्वादेरुपाधे-धूमवन्निष्ठभेद-प्रतियोगित्वादिति । “तस्य” श्रुत्यन्ताभावपदस्य । न च सर्वत्र व्यभिचाराधिकरणान्यस्य साध्य-साध्यवदन्यतरस्य वा तत्त्वेनोपाधित्वं सम्भवत्येवेति तद्धारणमफलमिति वाच्यम् । इदं जन्यत्ववत् पृथिवीत्वादित्यत्र व्यभिचाराधिकरण-परमाणु-भेदस्य परमाणुत्वाभावस्य वा नोपाधित्वं, तस्य जन्यत्व-समानाधिकरण-भेद-(१)प्रतियोगित्वात् । परमाणुभिन्नस्य जन्यत्व-तद्वदन्यतरस्य वा नोपाधित्वं तादृशस्य परमाणुवपि सत्त्वेन साधन-व्यापकत्वात्* । न च तादात्म्यसम्बन्धेन साधनाधिकरणे परमाण्वादावसत्त्वात् साधनाव्यापकत्वमन्नतं † सम्बन्धविवक्षायाः प्रकृतेऽकृतत्वात् ‡ ।

* परमाणौ परमाणुभिन्नस्य द्व्यणुकस्य जन्यत्व-तद्वदन्यतरस्य च द्व्यणुकस्य सत्त्वात्, परमाणौ तयोरत्यन्ताभावासत्त्वात् साधन-व्यापकत्वमिति भावः ।

† अथाच परमाणुभिन्नस्य जन्यत्वतद्वदन्यतरस्य च परमाणुनिष्ठभेदप्रति-योगितावच्छेदकत्वादिति भावः ।

‡ तथाच परमाणौ सम्बन्ध-सामान्येन तयोरभावविरहात्, साधन-व्यापक-तेति भावः । नन्वेवं सति धूमवान् वज्जेरित्यादावेवोक्तक्रमेणायोगोलकान्यत्वादेः साधनव्यापकतयोपाधित्वाभावाद्वाग्मिलक्षणातिव्याप्तिसम्भवे एतावद्दूरपर्यन्तानु-धावनमफलमिति चेन्न धूम-धूमवदन्यतरस्योपाधित्वात् तस्य च वज्जिमत्परमाणु-निष्ठाभावप्रतियोगित्व-सम्भवादिति ।

(१) भेद इत्यत्वान्योन्याभाव इति च पुस्तके ।

सम्बन्ध-विवक्षणेत्वत्यन्तपदानुपादानस्य “वस्तुतस्त्वि”त्यादिना स्वयमेव वाच्यत्वात् । एवं तत्परमाण्ववृत्तित्वादिनापि नोपाधित्वं * सम्बन्ध-सामान्येन परमाण्ववृत्तित्वस्य जन्यत्ववद्वाणुकनिष्ठभेद-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात्, स्वरूपसम्बन्धेन परमाण्ववृत्तिरूपादेः परमाण्वावपि सत्त्वेन साधन-व्यापकत्वादिति ।

केचित्तु घटाभावान्यत्ववान् मियत्वादित्यादौ व्यभिचार-निरूपकाधिकरणस्य घटाभावस्य यदन्यत्वं तदवच्छिन्नभेदस्य घटाभावात्मकतया घटाभावान्यत्वस्य घटाभावान्यत्वसमानाधिकरण-घटाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् घटाभावान्यो नोपाधिः, घटाभावत्वप्रकारक-प्रमाविशेष्यत्वाभावस्य च साध्यवन्निष्ठभेद-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन तदाश्रयस्यानुपाधितापत्त्या अत्यन्तपदस्य संसर्गाभावपरतया सार्थकत्वमित्याहुः ।

अन्योन्याभाव-प्रतियोगिन्यव्याप्तिं निरस्यति “प्रतिवध्नाति ही”ति, प्रतिबन्धकत्व कारणीभूताभावप्रतियोगित्वं चेत्तदात्माश्रय इत्यत आह “प्रतिबन्धकत्वञ्चान्ने”ति । “अत्र” प्रतियोगिता-लक्षणे । प्रतियोगिज्ञान-तदभावज्ञानयोर्भिन्नकालावच्छेदेनैकत्रात्मनि वृत्ते “रेककालावच्छेदेने”ति । एक-शरीरावच्छेदेनेत्यपि बोध्यम् । तेन कायव्यूह-दशायां भिन्नशरीरावच्छेदेनैकत्रात्मनि

* परमाण्ववृत्तित्वं सम्बन्धसामान्येन यत्किञ्चित् सम्बन्धेन वा आद्ये माध्या-
व्यापकत्वमाह “सम्बन्धसामान्येने”त्यादि, द्वितीय साधनव्यापकत्वमाह स्वरूप-
सम्बन्धेनेत्यादि इति ।

एककालावच्छेदेन तयोर्वृत्तावपि न दोषः । अन्योन्याभावबुद्धिं प्रति प्रतियोगितावच्छेदकज्ञानस्यापि प्रतिबन्धकत्वात् तत्रातिव्याप्तिं निरस्यति “अभावपदस्येति, घटान्योन्याभावस्तु न घटत्वस्याभाव इति न तत्रातिव्याप्तिरिति भावः ।

दौषधितिः ।

वस्तुतस्त्वेक-सम्बन्धावच्छिन्नायास्तत्समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिताया अनवच्छेदकमपि भवत्येव सम्बन्धान्तरावच्छिन्नायास्तस्या अवच्छेदकमतो यत्-सम्बन्धावच्छिन्नायाः साध्य-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिताया अनवच्छेदकं तत्सम्बन्धावच्छिन्नाया एव साधन-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिताया अवच्छेदकं तद्वाच्यम् । तथाच संसर्गाभावत्वमनुपादेयमेव । वा शब्दोऽत्रास्वरस-सूचनाय । स च व्यधिकरण-सम्बन्धेन सर्वस्य प्रतियोगिनस्तादृशभ्रमे मानाभावात् । स्वाभाव-सम्बन्धित्वस्य स्वाभावज्ञान-विषयत्वस्य वा लघोः सर्वत्र सम्भवितत्वात् स्वाभावेत्यादौ षष्ठार्थ-प्रतियोगितायाः प्रवेशात्, तत्र स्वरूप-सम्बन्धस्य शरणीकरणीयतया तस्यैवावश्यकत्वेन तथात्वौचित्याच्च ।

अभावत्व-प्रतिबन्धकत्वयोः प्रतियोगिता-घटितत्वात्,
तथाविध-व्यवहार-गोचरस्यापि विना प्रतियोगितां
निर्व्वक्तुमशक्यत्वाच्च ।

“यत्साध्यस्य” यत्समानाधिकरण-साध्यस्य । “तथा-
ही”त्यादि, यत्समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगिता-
वच्छेदकं यावत्साध्य-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रति-
योगितावच्छेदकं साध्य-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-
प्रतियोगितानवच्छेदकं यावत् यत्समानाधिकरणा-
त्यन्ताभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं तत्त्वमित्यर्थे तु
नोक्तदोष इति ध्येयम् । प्रतियोगितयोश्चैकसम्बन्धा-
वच्छिन्नत्वं विशेषणताविशेषावच्छिन्नत्वं वा वक्तव्यम् ।
तेन प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव यत्किञ्चित्सम्बन्धा-
वच्छिन्न-साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वेऽपि एकसम्बन्धावच्छिन्न-साध्यसमानाधि-
करणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकस्य सम्बन्धा-
न्तरावच्छिन्न-साधनसमानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वेऽपि च न क्षतिः । व्यभिचारिणि तु यत्राधि-
करणे व्यभिचारो विशेषणताविशेषावच्छिन्न-तन्निष्ठा-
भाव-प्रतियोगितावच्छेदकं साध्यवत्त्व-प्रकारक-प्रमा-

विषयत्वत्वं विशेषणता-विशेषावच्छिन्न-साध्यसमानाधिकारणाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकमिति नातिप्रसङ्गः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

वक्ष्यमाणास्वरसादाह “वस्तुतस्त्वि”ति । “एकसम्बन्धे”ति, तथाच यत्किञ्चित्सम्बन्धाविशेषित-प्रतियोगितानवच्छेदकत्व-घटित-व्यापकत्वस्याप्रसिद्ध्या व्यापकत्वदले यत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य प्रतियोगितायां विवक्षणे अव्यापकत्वदले च तदविवक्षणे वङ्गिमान् धूमादित्यादौ नानौपाधिकत्वं स्यात् । तत्र समवायावच्छिन्न-वङ्गि-समानाधिकारणाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकीभूतस्यापि द्रव्यत्वत्वादेः संयोगावच्छिन्न-धूमसमानाधिकारणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात्, द्रव्यत्वस्योपाधित्व-सम्भवात् । न च प्रतियोगिता सामान्यानवच्छेदकत्व-घटितमेव व्यापकत्वं वाच्यम् (१) धूमवान् वङ्गेरित्यादावयोगोलकभेदत्वमेव धूमवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगिता-सामान्यानवच्छेदकं, संयोगावच्छिन्नाभाव-प्रतियोगितायामयोगोलकभेदत्वस्य गुरुतया भेदत्वस्यैवावच्छेदकत्वादिति वाच्यम् । जन्यमात्रस्यैव कालोपाधितयाऽयोगोलकभेदानधिकारणदेशावच्छेदेन कालिकसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकायोगोलक-भेदाभावस्यापि धूमवन्निष्ठतयाऽयोगोलकभेदत्वस्य तादृशाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् । एवं पृथिवी रूपादित्यादौ व्यभिचारा-

(१) वाच्यमिति नास्ति ध पुस्तके ।

धिकरण-जल-भेदादीनां कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य पार्थिव-
परमाणौ सत्त्वादुपाधेरप्रसिद्धिरित्यादिकभूह्यम् । “तत्सम्बन्धा-
वच्छिन्नाया एवे”ति । वङ्गिमान् धूमादित्यादी तु द्रव्यत्वे
नार्तिप्रसङ्गः, (१) तत्र समवायावच्छिन्नधूमवन्निष्ठाभाव-प्रति-
योगितावच्छेदकत्वस्य द्रव्यत्वत्वेऽभावादिति भावः । “तद्वाच्यं”
उपाधित्वं वाच्यम् । “तथाचे”ति, इत्थं विवक्षणे अन्योन्याभाव-
मादाय दोषाभावादिति(२) । “स च” अस्वरसञ्च । “व्यधि-
करणसम्बन्धेने”ति, यद्यपि समानाधिकरण-सम्बन्धावच्छिन्ना-
भाव-स्थलेऽपि सर्वत्राभाववति तेनैव सम्बन्धेन प्रतियोगिनो
अमे मानाभाव इति व्यधिकरण-सम्बन्धानुसरणमफलमिति
तथापि तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिमत्ताज्ञानं यत्र * तत्र तत्कालाव-
च्छेदेन तदात्मीय-तदभाववत्ताज्ञानाभाव इत्युक्तौ नाप्रसिद्धिः
सम्भवतीति तत्पर्यन्तानुधावनमिति । अत्र सर्वत्र पञ्चम्यन्तानि
“सचे”त्यत्र हेतुत्वेनान्वीयन्ते (३) । स्वाभावज्ञान-प्रतिबन्धक-
ज्ञानविषयत्वमित्यत्र गौरवमत आह “स्वाभाव सम्बन्धित्वस्ये”ति,
सम्बन्धत्वस्य नियम-(४)घटितत्वेन (५) अनौपाधिकत्वलक्षणे (६)

* विशेष्यतासम्बन्धेनेति भावः ।

(१) द्रव्यत्वे न प्रसङ्ग इति घ पुस्तके ।

(२) दोषासंस्पर्शादिति इति घ पुस्तके ।

(३) पञ्चम्यन्तं सचेत्यनेनान्वयि इति ग पुस्तके ।

(४) व्याप्ति इति घ पुस्तके ।

(५) घटकरवेन इति ख पुस्तके ।

(६) व्यापिलक्षणे इति घ पुस्तके ।

अनवस्था गौरवञ्चेत्यत्र आह “स्वाभावः*ज्ञानविषयत्वे”ति । उभय-
त्रैव प्रतियोगित्वस्य (१) प्रतियोगि-निष्ठत्वं सम्पादयितुं विशिष्टानु-
सरणम् । ननु तदेवास्तु प्रतियोगित्वं अतस्तदपि (२) दूषयति
“स्वाभावेत्यादा”विति । “तत्र” षष्ठ्यर्थे । “तथात्वौचित्यात्”
प्रतियोगित्वौचित्यात् । प्रकारान्तरेणापि प्रतियोगितायाः प्रवेशं
दर्शयति “अभावत्वे”ति, अभावत्वं द्रव्यादि-षट्कान्योन्याभाववत्त्वं,
प्रतिबन्धकत्वं एककालावच्छेदेनैकत्र वर्त्तमानत्व-प्रतियोगिताकोऽ-
भावः । तत्र प्रतियोगिता-निर्व्वचनानुयोगस्तदवस्थः । “तथा-
विधे”ति, अभावत्वादि प्रकारकेत्यर्थः । “विने”ति, तत्राप्यभावत्वस्य
प्रवेशात् तस्य च प्रतियोगित्वाघटितस्य दुर्व्वचत्वात् इति भावः ।

“यत्साध्यस्ये”त्यत्र मूले कस्मिंधारय-भ्रमे व्याप्तेर्हेतु-वृत्तित्वा-
लाभोऽतः षष्ठी-समासाभिप्रायेणाह “यत्समानाधिकरणे”ति ।
यावत्साधनाव्यापकमव्यापकं यत्साध्यस्य तत्त्व', यावत्साध्य-व्यापकं
व्यापकं वा यस्य साधनस्य तत्त्वमित्यनौपाधिकत्वद्वयं क्रमेण परि-
ष्करोति “यत्समानाधिकरणात्यन्ताभावे”ति । धूमवान् वङ्गेरित्यत्र
तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकस्य घटत्वादेर्धूम-समानाधिकरणा-
भाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वादाये“याव”दिति । एवं तत्रैव धूम-
समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकस्यापि द्रव्यत्वादेर्वङ्गि-
समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वादुत्तत्रापि “याव”-

*स्वाभावेत्यत्र स्वपदसंभावपरम् स्वाभावसम्बन्धनिमित्तत्वस्येत्यत्र च प्रतियोगिपरमिति ।

(१) प्रतियोगित्वस्येति नास्ति ष पुस्तके ।

(२) तदेवेति ष पुस्तके ।

दिति । “नोक्तदोषः” न मूलोक्तदोषः । एक-सम्बन्धस्य तत्त-
त्सम्बन्ध-पर्यवसानेनानुगमात्, तत्र च विशेषणताविशेषस्यापि (१)
निवेशे तस्यैव विशिष्य (२) प्रवेशौचैत्यात् (३) आह “विशेषण-
ते”ति । प्रथमे सम्बन्धविशेषाप्रवेशे (४) दूषणमाह “प्रतियोगि-
तावच्छेदकमात्रस्यैवे”ति । मात्रपदं कृतस्मार्थकं, तथाच हेतु-
समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकस्य सुतरां तथात्वमिति,
धूमवान् वज्जेरित्यादावतिव्याप्तिरिति भावः । * धूमवान् वज्जे-
रित्यादावयोगोलक-भेदत्वादीनां यथा साध्य समानाधिकरणाभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकत्वं तथा प्रागेव दर्शितम् । न चेयं जातिर्मैय-
त्वादित्यत्र तादात्म्येन जातेः साध्यतायां व्यभिचारिणि मेयत्ववन्निष्ठ-
भेद-प्रतियोगितावच्छेदकस्य जातित्वस्य केनापि सम्बन्धेन साध्य-
वन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावात् कथमेवं नियमः †
समवायाद्यवच्छिन्न-जात्यभाव-प्रतियोगितायां नित्यत्वादेर्वैयर्थ्येन
समवेतत्वस्यैवावच्छेदकत्वादिति ‡ वाच्यम् । विशेष्यतासम्बन्धेन

* ननु वज्जि-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकस्योगोलकभेदत्वं तच्च
न धूमवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं, संयोगसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगितायाश्च
भेदत्वमेवावच्छेदकं न त्वयोगोलकभेदत्वं गुरुत्वादिति कथमतिव्याप्तिरित्यत आह
धूमवानित्यादि ।

† तथाच दीधितिकृतां प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैवेत्यादिनियमनमसङ्गत-
मिति भावः ।

‡ जात्यभावसमवेताभावयोः समनैयत्येनेति भावः ।

- (१) विशेषस्यैव इति घ पुस्तके ।
- (२) विशिष्य इति नास्ति घ पुस्तके ।
- (३) निवेशस्यौचैत्यात् इति घ पुस्तके ।
- (४) विशेषाविवक्ष्ये इति घ पुस्तके ।

जातेरभावस्य नित्यगुणादिविशेष्यक-ज्ञानेऽपि सत्त्वेन(१)तत्र नित्या-
नेकसमवेतत्वरूपजातित्वस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् तद-
भावस्य साध्यवत्यपि सत्त्वादिति । “साध्यसमानाधिकरणे”त्यत्र
साध्यपदं धूमादि-रूप-साध्य-परमित्यपि कश्चित् । द्वितीय-लक्षणे
सम्बन्ध-विवक्षायाः फलमाह “एकसम्बन्धे”ति, सामान्यतस्तादृशा-
भाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽप्रसिद्धिरित्यतो * यत्किञ्चित्सम्बन्धाव-
च्छिन्नत्वस्य प्रतियोगितायां निवेश आवश्यकस्तथाचाव्याप्तिः,
सम्बन्धैक्य-विवक्षणे तु नायं दोष इति स्फोटयितुं एकसम्बन्धाव-
च्छिन्नत्वेन प्रतियोगिता निर्दिष्टा । उक्तविवक्षणे लक्षणद्वय-
स्यैवातिप्रसङ्गाभावं (२) दर्शयति “व्यभिचारिणि त्वि”ति ।
“विशेषणते”ति, विशेषणताविशेषश्चात्र प्रमा-विषयत्वौयो धृतः ।

दीधितिः ।

वस्तुतो(३) हेतु(४) समानाधिकरणान्योन्याभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकं यावत् यद्वर्मावच्छिन्न-समानाधि-
करणान्योन्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं तद्वर्मावच्छिन्न-
सामानाधिकरण्यं, साध्य-समानाधिकरणान्योन्याभाव-

* सम्बन्धसामान्येन तादृशाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकरूप-प्रतियोग्यप्रसङ्गा-
ऽप्रसिद्धिरिति भावः ।

(१) सत्त्वादिति घ पुस्तके ।

(२) द्वयस्यानतिप्रसङ्गमिति घ पुस्तके ।

(३) वस्तुतस्तु इति हस्तलिखित पुस्तके ।

(४) हेतु इत्यत्र यदिति पाठः प्रकाश-कङ्गावानन्द-सम्मत इति प्रतिभाति ।

प्रतियोगितानवच्छेदकं यावत् स्व-(१)समानाधिककर-
णान्योन्याभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं तत्त्वं वा व्याप्ति-
रिति ध्येयम् । “साध्य”मिति, यावतां तेषामित्यर्थः ।
दूषितं केवलान्वयिन्यव्याप्ता, सा च यथोक्त-लक्षणे-
ऽपि, गौरवं परमतिरिच्यत इति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

सम्बन्धविशेषाप्रवेशे लाघवात् कल्पान्तरमाह “वस्तुतः” इति ।
“य”दिति, यत्पदं हेतुपरम् । “यद्वन्भावच्छिन्ने”ति, साध्यताव-
च्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थः । अत्र धूमवान् वङ्गेरित्यादौ वङ्गिमन्निष्ठ-
भेद-प्रतियोगितावच्छेदकस्यायोगोलकान्यत्वस्य धूमवत्त्व प्रकारक-
प्रमाविशेषत्वादेर्वा तद्वज्ज्ञानभेद-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् प्रति-
योगितावच्छेदक-सम्बन्धाप्रवेशेऽपि अवच्छेदकताघटक-सम्बन्धैक्य-
विवक्षणमावश्यकं, तथाच क्व लाघवम् ? न चात्यन्ताभाव-घटित-
लक्षणे प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धैक्य-विवक्षणेऽपि अवच्छेद-
कता-घटक-सम्बन्धैक्याविवक्षणे विशेषणताविशेष-सम्बन्धावच्छिन्न-
वङ्गिमन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकस्यायोगोलकान्यत्वत्वादेर्वि-
षयितया तद्वज्ज्ञानाभावस्य तादृशविशेषणताविशेषावच्छिन्नस्य
प्रतियोगितावच्छेदकत्वादतिव्याप्तिः स्यादिति वाच्यम् अभावीय-
विशेषणतया ज्ञानाभावस्य व्यधिकरण-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगि-

ताकाभावत्वेन केवलान्वयितया तत्प्रतियोगितायां लाघवाद्भेदत्वादे-
रेव विषयितया ऽवच्छेदकत्वेनायोगोलक-भेदत्वस्य विशिष्टस्या-
नवच्छेदकतयाऽति-प्रसङ्गाभावेनावच्छेदकतायां सम्बन्धैक्यस्य तत्रा-
विवक्षणात्, तस्मात् वस्तुत इत्यादिपाठः काल्पनिकः । अतएव
प्राचीनपुस्तके उक्तोलित एव तिष्ठतीति वद्वः ।

यावत्त्वस्य साध्ये विशेषणता-भ्रमं तावदव्यभिचारौ (१) त्वच
कर्म्मधारय-भ्रमञ्च निराकर्तुमाह “यावतां तेषां इत्यादि, तथाच
साध्यं यावतामव्यभिचारि तेषामव्यभिचारित्वं व्याप्तिरित्यर्थः ।
“दूषित”मित्यत्र हेतुं पूरयति “केवलान्वयिन्यव्याप्ते”रिति (२) ।
ननु साध्याव्यभिचारित्वस्य तत्त्वे केवलान्वयिन्यव्याप्तिरेव दोष इति
प्रकृतलक्षणमेव सम्यगत आह “साच यथोक्ते”ति (३) । केवला-
न्वयि-साध्यस्याव्यभिचारितस्याप्रसिद्धेरितिभावः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

नापि काट्स्नान सम्बन्धोव्याप्तिः ; एक-व्यक्तिके
तदभावात्, नानाव्यक्तिकेऽपि सकल-धूम-सम्बन्धस्य
प्रत्येक-वक्त्रावभावात् । अतएव न काट्स्नान साध्येन

(१) तावदव्यभिचारौति च पुस्तके पाठधारणदर्शनात् “साध्यं यावदव्यभि-
चारि तावदव्यभिचारित्व”मिति मूलपाठः कश्चित् पुस्तके वर्त्तत इत्यनुमीयते ।
तदव्यभिचारौति च पुस्तके पाठः ।

(२) केवलान्वयिन्यव्याप्तेरिति पाठधारणदर्शनात् दीधितौ “केवलान्वयिन्य-
व्याप्ते”त्यत्र केवलान्वयिन्यव्याप्तेरिति पाठो भवानन्दसम्मत इत्यनुमीयते ।

(३) सा च प्रकृतेपीति च पुस्तके पाठधारणदर्शनात् दीधितौ “सा च यथोक्त-
लक्षणेऽपि”त्यत्र सा च प्रकृतेऽपि लक्षणे इति पाठः कश्चिदस्तीत्यनुमीयते ।

सम्बन्धोव्याप्तिः, विषमव्याप्ते तदभावाच्च । नच यावत् साधनाश्रयाश्रित-साध्य-सम्बन्धः, साधनाश्रये महान-सादौ सकले प्रत्येक-(१)वक्त्रेराश्रितत्वाभावात् । नापि साधन-समानाधिकरण-यावद्बन्ध-समानाधिकरणसाध्य-सामानाधिकरण्यं, यावद्बन्ध-सामानाधिकरण्यं हि यावत्तद्बन्धाधिकरणाधिकरणत्वं, तच्चाप्रसिद्धं साधन-समानाधिकरण-सकल-महानसत्त्वाद्यधिकरणाप्रतीतिः ।

दीधितिः ।

“नापी”ति, (२) कात्स्न्यं साधनस्य साध्यस्य साध्याश्रयस्य साध्य सामानाधिकरण्यस्य साधनाश्रयस्य साधन-सामानाधिकरण्यस्य वा ? आद्ये कृत्स्न-साधन-समानाधिकरण्यं साध्ये, कृत्स्नेषु साधनेषु साध्य-सामानाधिकरण्यं वाऽर्थः ? प्रथमे “एके”ति “नाने”ति च । व्याप्तेश्चाहेतु-वृत्तित्वं, पृथिवी पृथिवीत्व-व्यापक-जाते-रित्यादावतिव्याप्तिश्च, अतएव नेतरः । अर्थाभिधान-पूर्वकं द्वितीयं निरस्यति ‘अत एवे’ति । “अतएव” एक-व्यक्ति-साध्यकाव्याप्तेरेव । विषमव्याप्ते समाव्याप्ते-

(१) प्रत्येकमिति कचित्पाठः ।

(२) “नापीति” इति नास्ति सोसाइटी मुद्रित पुस्तके ।

ऽपि च संख्या परिमाणादौ(१) एकत्र साधने सकल-
साध्यसम्बन्धस्याभावात्, भावाच्च शब्दवान् द्रव्यत्वादि-
त्यादौ । तृतीये साध्याश्रय-यावद्वृत्तित्वं, चतुर्थे साध्य-
समानाधिकरण-यावत्सामानाधिकरण्यमर्थः, तत्र च
यथासम्भवमेकमात्रवृत्ति-साध्यके, वङ्गादौ साध्ये
धूमादावव्याप्तिरतिव्याप्तिश्च सत्त्वादौ । अर्थ-परिष्कार-
पूर्वकं पञ्चमं निरस्यति “नचे”ति । एकमात्र-
वृत्तिसाधने चाव्याप्तिश्च तथैव । षष्ठं निरस्यति
“नापी”ति, तादृशानां सर्वेषां महानसत्त्वादीनां
प्रत्येक-निरूपितान्यपि सामानाधिकरण्यानि न कुत्रापि
वङ्गौ । अथ यद्वर्मावच्छिन्न-सामानाधिकरण्यत्वेन
साधन-सामानाधिकरण्य-व्यापकत्वं तद्वर्मावलीढ-
सामानाधिकरण्यं विवक्षितमिति चेत् इतोऽपि लघु-
तया साधन-व्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्न-सामा-
नाधिकरण्यमेव व्याप्तिरिति सिद्धान्तयिष्यते ।

दीधिति-प्रकाशः ।

एतस्मिन् लक्षणे * कात्स्न्यस्य विशेषतः किञ्चिन्निष्ठत्वेनानु-

* कार्त्स्न्येन सम्बन्धो व्याप्तिरिति लक्षण इत्यर्थः ।

(१) संख्यापरिमाणयोरिति प्रकाशकसम्मतः पाठ इत्यनुमीयते, परन्तु
कुत्राप्यादर्श-दीधिति-पुस्तकेषु तादृशपाठो नास्ति ।

पादानात् कात्स्न्यास्य (१) विकल्पपुरःसरं दोषदानपरतया उत्तर-
ग्रन्थं पूरयितुं मूलस्य न्यूनतां परिहर्तुमाह “कात्स्न्या”मित्यादिना ।
“साध्याश्रयस्ये”त्यादि-द्वयञ्च मूलस्य न्यूनता-परिहाराय । “सकल-
धूम-सम्बन्धस्य वक्तावभावा”दितिग्रन्थदर्शनाद्व्याप्तेः साध्य-निष्ठत्वं
दर्शयितुं प्रथमं विकल्पयति “आद्य”इति । स्वातन्त्र्येण दोषमाह
“व्याप्तेश्चे”ति । ननु साध्य-निष्ठ-सामानाधिकरण्य-निरूपकत्वं यद्वर्त्म-
व्यापकं तद्वर्त्मवत्त्वं व्याप्तिरतो नोक्त-दोष इत्यत आह “पृथिवीत्व-व्याप-
के”ति (२) । पृथिवीत्ववन्निष्ठान्योन्याभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्व-
मिह तद्व्यापकत्वम् । तत्र च विषयितया ज्ञान-निष्ठतया सर्वस्यैव
तादृशज्ञान-भेद-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात्तदनवच्छेदकाऽप्रसिद्धि-
रतः समवायेन या अवच्छेदकता तदभावरूपं तादृशप्रतियोगि-
तानवच्छेदकत्वं वाच्यं, तथाचासमवेतस्य गगनादेस्तादृश- (३) प्रति-
योगितानवच्छेदकत्वात् तत्र च पृथिवीत्वनिष्ठसामानाधिकरण्य-
निरूपत्वा- (४) भावान्नातिव्याप्तिः स्यादतस्तत्सम्पत्तये गगनादि-
वारणाय “जाती”ति समवेत-परम् । (न च पृथिवीत्व सामानाधि-
करण-जाते रित्येवोच्यतां किं व्यापकत्वेनेति वाच्यं तत्समानाधिक-
रण-घटत्व-पटत्वादेरेकाधिकरणाऽप्रसिद्ध्याऽतिव्याप्ति-विरहात्) (५)

(१) कात्स्न्यास्यधिकरणत्व इति ग पुस्तके ।

(२) पृथिवीत्वव्यापकेतीत्यत्र पृथिवीति इति घ पुस्तके ।

(३) गगनादेरेव तादृश इति घ पुस्तके ।

(४) पृथिवीत्व-सामानाधिकरण्या इति घ पुस्तके ।

(५) () चिह्नमथस्थितः पाठो नास्ति ग पुस्तके ।

द्रव्यत्वादेरेक-व्यक्तिकत्वेन कार्त्स्न्याभावादेवं-विध-हेतु-करणम्(१) ।
 “अतएव” उक्तातिव्याप्तेरेव । द्वितीय-विकल्पस्य मूलोक्तानुवादं
 सार्थकयति “अर्थाभिधाने”ति । एक-हेतु-व्यक्ति (२)-काव्याप्तेः
 पूर्वमुक्तत्वात् * तत्परामर्शकत्वेऽसङ्गतिरतस्तत्परामर्शनीयं दर्शयति
 “एक-व्यक्तिसाध्यकाव्याप्तेरेवे”ति । पूरयति “समव्याप्तेऽपि चे”ति ।
 (तदेव दर्शयति “संख्यापरिमाणयो”रित्यादिना, संख्यापरि-
 माणयोरेकस्य साध्यत्वे इदम् । “तदभावा”दित्यत्र तच्छब्दस्यार्थं
 विग्रहञ्च दर्शयति “सकले”ति) (३) ननु हेतु-निष्ठ-सामानाधि-
 करण्य-प्रतियोगित्वं यद्वर्त्म-व्यापकं तद्वर्त्मावच्छिन्न-सामानाधि-
 करण्यं हेतौ व्याप्तिरतो नोक्त-दोष इत्यत आह “भावाच्चे”ति,
 द्रव्यत्वे सकल-साध्य-सम्बन्धस्य सत्त्वादित्यर्थः (४) । साध्यस्य
 कार्त्स्न्यं विवक्षितमिति (५) शब्दानित्यनेक-व्यक्ति-साध्यकता ।
 रूपादि-साध्यतायां कृत्स्न-रूपाधिकरणत्वस्य यथाश्रुतार्थस्या-
 प्रसिद्ध्या तदुपेक्षितम् । तृतीय-चतुर्थयोरर्थ-परिष्कारं दूषण-
 आह (६) “तृतीये” इति, एकमात्र-वृत्ति-साध्यकेऽपि साध्य-

* अतएवेत्यादिनेति शेषः ।

(१) एवं विधानुसरणमिति घ पुस्तके ।

(२) व्यक्ति इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) () एतच्चिह्नितस्थले घ पुस्तके पाठो यथा “तदेव दर्शयन् तदभावादित्यत्र
 तच्छब्दस्यार्थं विग्रहञ्च दर्शयति संख्यापरिमाणयोरित्यादिना, संख्या परिमाणयो-
 रेकस्य साध्यत्वे अन्यस्य साधनत्वे इति” ।

(४) द्रव्यत्वे सकल साध्यसम्बन्धस्य सत्त्वादित्यर्थ इति नास्ति ग पुस्तके ।

(५) विवक्षितमितीत्यत्र रक्षितमिति ग पुस्तके ।

(६) परिष्कारपूर्वकं दूषणमाह इति घ पुस्तके ।

समानाधिकरणानां वङ्गनां सम्भवात् चतुर्थं तद्दोषस्यासम्भवात् “यथासम्भव”मिति, “वङ्गगदा”वित्यादि-दोषस्तूभयोरेवेति । “अतिव्याप्तिश्चे”ति, साध्य-समानाधिकरण-धर्माणां (१) प्रातिस्निक-रूपेण साध्य-(२) सामानाधिकरण-विवक्षणे वङ्गगदौ साध्ये-सत्त्वादावतिव्याप्तिरिति, यथाश्रुते तु तद्वङ्गि-साध्यक-सत्वेऽतिव्याप्तिरप्रसिद्धिश्च वङ्गगदि-साध्यक-सङ्केताविति “अर्थपरिष्कारे”ति, साधनाश्रयस्य कात्स्न्य-विवक्षणे क्तस्त्रसाधनाश्रय-श्रितत्वं साध्ये लभ्यते तथाच व्याप्तेर्हेत्ववृत्तित्वं अतस्तस्या हेतु-निष्ठत्व-सम्पादनार्थमर्थ-परिष्कारः । एवं साधन-सामानाधिकरणेत्यत्रापि परिष्कारः । स्वयं दूषणमाह “एकमात्रवृत्ती”ति, “तथैव” अर्थ-परिष्कार-पूर्वकमेव । प्रत्येक-निरूपित-सामानाधिकरण-विवक्षणे मूलोक्ताप्रसिद्धभावाद्दूषणान्तरमाह “तादृशाना”-मिति साधन-समानाधिकरणानामित्यर्थः (३) । “न कुत्रापि”ति, पञ्चमी-वङ्गौ महानसत्व-सामानाधिकरण्याभावादेवमन्यत्रापि भावः । “यद्वर्मावच्छिन्ने”ति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थः । तेन गुणान्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ जाति-सामानाधिकरणं प्रति सत्तात्मक-साध्यसामानाधिकरणस्य व्यापकत्वेऽपि न दोषः । “इतोऽपि”ति, तथाच वक्ष्यमाण-लक्षणापेक्षया-गौरवमेव प्रकृत-लक्षणे दोष इति भावः ।

(१) सामाधिकरणानामिति ग पुस्तके ।

(२) साध्य इति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) इत्यर्थ इति नास्ति ग पुस्तके ।

तथाच “विनाभावः” साध्याभाव-व्यापकीभूतोऽभावः, “अविने”
 त्वस्य नञा पुनस्तस्याभावः प्रत्याख्यते, स एव च प्रतियोगित्वमिति
 भाव-प्रधान-निर्देशात्तादृशाभाव-प्रतियोगित्वस्य लाभ इति ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथ सम्बन्धमात्रं व्याप्तिः, व्यभिचारि-सम्बन्धस्यापि
 केनचित्सह-व्याप्तित्वात् धूमादिव्याप्तिस्तु विशिष्यैव
 निर्व्वक्तव्येति तन्न लिङ्गपरामर्श-विषय-व्याप्तिस्वरूप
 निरूपण-प्रस्तावे लक्षणाभिधानस्यार्थान्तरत्वात् । न च
 सम्बन्धमात्रं तथा तद्विधादनुमित्यनुत्पत्तेः ।

नापि व्याप्तिपदप्रवृत्तिनिमित्तमिदं सम्बन्धज्ञानेऽपि
 व्याप्तिपदाप्रयोगात् । केवलान्यथिनि केवलान्यथि-धर्म-
 सम्बन्धो व्यतिरेकिणि साध्यवदन्यावृत्तित्वं व्याप्तिः,
 एतयोरनुमिति-विशेष-जनकत्वम् । अनुमितिमात्रे पक्ष-
 धर्मतैव प्रयोजिका । न चातिप्रसङ्गः, विशेष-
 सामग्री-सहिताया एव सामान्य-सामग्राः कार्य-जन-
 कत्व-नियमादिति केचित् । तदपि न, साध्यवदन्या-
 वृत्तित्वस्य धूमेऽसत्त्वात् वज्रिमत्पर्व्वतान्यस्मिन् धूम-
 सत्त्वात् । न च सकलसाध्यवदन्यावृत्तित्वं, वज्रिमतां
 प्रत्येकं तथात्वात् । सर्व्वत्र लक्षणे साध्यत्व-साधनत्व-

तदभिमतत्वानां व्याप्तिनिरूप्यत्वेनात्माश्रयः, साध्यत्वं, हि सिद्धिकर्मत्वं सिषाधयिषाविषयत्वं वा महानसीय-वङ्गौ तदभावात् । न च सामान्यतो व्याप्त्यवगमो-ऽस्येव परस्य, कथमन्यथा दूषणेनासाधकतां साध-येदिति वाच्यं स्वार्थानुमानोपयोगि-व्याप्तिस्वरूप-निरू-पणं विना कथायामप्रवेशादिति ।

इति श्रीमद्गङ्गेशोपाध्याय-कृते तत्त्वचिन्तामणौ

अनुमानखण्डे पूर्वपक्षोक्त-लक्षण-प्रकरणं

समाप्तम् ।

दोधितिः ।

“अथे”ति “सम्बन्धः” सामानाधिकरण्यं व्यभि-चारि (१) सम्बन्धस्य “केनचित्” किञ्चिद्रूपावच्छिन्नेन, धूमादेरपि द्रव्यत्वादिना वङ्गि-व्यापकत्वात् । “तद्वो-धा”दिति, न च (२) व्यभिचाराग्रह-सहकृतस्तद्वोध-स्तथा *, व्यभिचार-तद्व्यतिरेकयोरनुपस्थितावपि †

* “तद्वोधः” सामानाधिकरण्यबोध इत्यर्थः । “तथे”त्यस्य कारणमित्यर्थः ।

† अनुमित्यनुत्पादस्यानुभक्तित्वप्रदर्शनाय व्यभिचाराभावस्यानुपस्थितिरुक्तेति भावः ।

(१) व्यभिचारिणीति हस्तलिखित-पुस्तके ।

(२) चकारो नास्ति हस्तलिखित-पुस्तके ।

समानाधिकरण-धर्मवत्ताज्ञानमात्रादनुमित्यनुत्पादस्य
सर्वानुभवसिद्धत्वात्, हेत्वन्तरे तत्रैव च रूपान्तरेण
व्यभिचारग्रहे हेतुतावच्छेदकाग्रहेऽपि अनुमित्युत्पा-
दाच्च (१) । विवदन्ते च सामानाधिकरण्य-ज्ञानस्यैव
हेतुतायां, व्यभिचार-ज्ञानाभाव-कारणत्वमपेक्ष्य कार-
णीभूत-सामानाधिकरण्य-ज्ञाने लाघवेनाव्यभिचारस्य
विषयतयाऽवच्छेदकत्वमुचितम् ।

दीधितिप्रकाशः ।

कार्यकारणभावाद्यात्मक-सम्बन्धस्य व्याप्तिभावादाह “सामा-
नाधिकरण्य”मिति । “व्यभिचारि-सम्बन्धस्य” व्यभिचारिहेतु-निष्ठ-
साध्य-(२) सामानाधिकरण्यस्य, “केनचि”दितिमूलस्यार्थासङ्गतेः
किञ्चिद्रूपावच्छिन्न-साध्य-परतया व्याचष्टे “किञ्चिद्रूपावच्छिन्ने”ति,
तदेवाह “धूमादेरपी”ति* । व्यभिचाराग्रहे सति चाव्यभिचारग्रहे-
ऽनुमित्यनुत्पादोऽसिद्ध एवेत्यतस्तद्व्यतिरेक उक्तः । अनुभवे विप्रति-

* “तद्वोधादनुमित्यनुमित्यनुत्पत्ते”रिति मूलस्यार्थं भावः, यदि सामानाधि-
करण्यज्ञानमात्रमनुमितिहेतुस्तदा व्यभिचारज्ञाने सत्यपि तद्वोधादनुमित्यनुत्पत्ति-
रिति, यदि व्यभिचारग्रहाभावस्यानुमितिहेतुत्वमुच्यते तदा नोक्तार्थत्तरित्वभि-
प्रायेण शङ्कते दीधितौ न चेति, तथा चानुमितिं प्रति व्यभिचारज्ञानाभावः
सामानाधिकरण्य-ग्रहश्च हेतुर्वक्तव्य इत्यर्थः ।

(१) अनुमितेरुत्पादाच्च इति हस्तलिखित पुस्तके ।

(२) साध्य इति नास्ति ग पुस्तके ।

पक्षं प्रत्याह “हेत्वन्तर” इति । तद्धेतुकानुमितौ तद्धेतुक-व्यभि-
चाराग्रहो हेतुरत “स्तत्रैवे”ति । द्रव्यत्वरूपेण धूमे वज्रि-व्यभि-
चार-ग्रहेऽपि धूमत्वावच्छिन्नधूमहेतुकानुमितेरुदयादिति भावः ।
येन रूपेण हेतौ पक्षधर्मताधीस्तेन (१) रूपेण व्यभिचार-ज्ञाना-
भावो हेतुर्वाच्य इत्यतो “हेतुतावच्छेदकाग्रहेऽपी”ति, वज्रि-समा-
नाधिकरणवानित्यादौ हेतुतावच्छेदकधूमत्वादेरग्रहादित्यर्थः ।
ननु वज्रि-समानाधिकरणवानित्यादौ सामानाधिकरण्य-प्रकारक-
मेव पक्षधर्मता-ज्ञानं तेन रूपेण व्यभिचारज्ञानाभावश्च (२) कारणं,
वज्रिसमानाधिकरणवज्रिमदन्यावृत्तिमानित्यादौ* तु वज्रिमदन्या-
वृत्तित्व-प्रकारेण व्यभिचारज्ञानाप्रसिद्ध्या तेन रूपेण सामानाधि-
करण्यप्रकारक-पक्षधर्मताज्ञानमेव कारणं न व्यभिचार-ग्रहाभाव
इत्यत आह “विवदन्ते चे”ति । (केचित्तु ननु हेतुतावच्छेदकाव-
च्छिन्नधर्मिक-सामानाधिकरण्यज्ञानमेव हेतुरन्यथा विरोधस्य
हेत्वाभासताऽनुपपत्तिर्निर्दिष्टतावच्छेदकक—सामानाधिकरण्य-
ज्ञानस्याप्रतिवध्यत्वात् इत्यञ्च हेतुतावच्छेदकाग्रहेऽनुमितिर्न भव-
त्येवेत्यत आह “विवदन्ते चे”ति) (३) परामर्शे चैतत् स्फुटी-
भविष्यति । ननु सामानाधिकरण्यज्ञानस्य कारणतावादि-मते
इदं स्यादत आह “व्यभिचारज्ञाने”ति । (ननु सामानाधिकर-

* वज्रिमदन्यावृत्तेर्हेतुतास्ये इति भावः ।

(१) धीस्तेनेत्यत्र ज्ञानन्तेनेति ध पुस्तके ।

(२) व्यभिचाराज्ञानं इति ध पुस्तके ।

(३) () एतच्चिह्न-सम्यस्थितः पाठो नास्ति ग पुस्तके ।

एष ज्ञानस्याहेतुत्वे साध्याधिकरणावृत्तित्वरूप-विरोधस्य हेत्वाभा-
सताऽनुपपत्तिरत आह “व्यभिचारज्ञाने”ति) (१) “उचित”
मिति, व्यभिचार-ज्ञानाभावस्य कारणतायां स्वातन्त्र्येण ज्ञानस्य
हेतु-(२) प्रवेशे कारणान्तर-कल्पने च गौरवात् कारणीभूत-सामा-
नाधिकरण्य-ज्ञाने विषयतयाऽव्यभिचारस्यावच्छेदकत्वमेवो (३)-
चितमित्यर्थः ।

दीधितिः ।

न च व्यभिचार-संशयेऽनुमित्यनुत्पादात् अव्यभि-
चार-निश्चयत्वेन कारणत्वोक्तौ गौरवं, व्यभिचार-ज्ञानस्य
हि भ्रमत्व-निश्चय-दशायामेवाविरोधितया भ्रमत्वेनानि-
श्चीयमानस्य विरोधित्वं वाच्यं अव्यभिचार-निश्चयस्य
च भ्रमत्व-शङ्कायामप्यनुमित्यजनकतया भ्रमत्वेनागृह्य-
माणस्यैव हेतुत्वमिति तत्रैव(४) गौरवात् । नानाविध-
व्यभिचार-ज्ञानाभावानां नियतपूर्ववर्तित्वेन क्लृप्ताना-
मपि हेतुत्वमपेक्ष्य वक्ष्यमाणैकविधाऽव्यभिचार-ज्ञान-
स्यैव हेतुत्वं युक्तमित्यप्याहुः ।

(१) () एतच्चिह्नमध्यस्थोऽपि पाठो नास्ति ग पुस्तके ।

(२) हेतु इति नास्ति घ पुस्तके ।

(३) एवेति नास्ति घ पुस्तके ।

(४) तत्रैव इति हस्तलिखित-पुस्तके ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“गौरव”मिति, व्यभिचाराप्रकारकं सत् यदव्यभिचार-प्रकारकं तत्त्वेन हेतुत्वापेक्षया व्यभिचार-प्रकारक-ज्ञानाभावस्य हेतुत्वे लाघवादिति भावः । “तवैवे”ति व्यभिचाराप्रकारकमव्यभिचार-प्रकारकं ज्ञानमव्यभिचार-निश्चयः, तस्य भ्रमत्वं व्यभिचार-वत्यव्यभिचार-प्रकारकत्वं, व्यभिचार-ज्ञानस्य भ्रमत्वं व्यभिचाराभाववति व्यभिचार-प्रकारकत्वं, तस्य निश्चयो व्यभिचाराभाववति व्यभिचार-प्रकारकत्वाभावाप्रकारत्वे सति व्यभिचाराभाववति व्यभिचार-प्रकारकत्व-प्रकारकं ज्ञानं, तथाच व्यभिचारवत्यव्यभिचार-प्रकारकत्व-प्रकारक-ज्ञानानास्कन्दित-व्यभिचाराप्रकारकाव्यभिचार-प्रकारक-ज्ञानत्वमपेक्ष्य व्यभिचाराभाववति व्यभिचार-प्रकारकत्वाभावाप्रकारक(१)व्यभिचाराभाववति व्यभिचार-प्रकारकत्व-प्रकारक(२)ज्ञानानास्कन्दित-व्यभिचार-प्रकारक-ज्ञानत्वेऽतिगौरवात् तदवच्छिन्नाभाव-हेतुत्वे सुतरां गौरवादिति भावः* । न च यत्र विषय-विशेषे व्यभिचार-ज्ञान-भ्रमत्व-निश्चयो न जातस्तत्र लाघवाद्द्व्यभिचार-ज्ञानाभावस्यैव हेतुत्वं स्यादिति वाच्यं तथाभ्युपगन्तु

* नन्वप्रामाण्य-ज्ञाने भवद्भिरप्रामाण्य-निश्चय उत्तेजकीकर्तव्यो मया तु अप्रामाण्य-निश्चयेऽप्रामाण्य-ज्ञानमुत्तेजकतयाऽङ्गीकर्तव्यमिति भवतामेव गौरवमिति चेन्न अप्रामाण्य-ज्ञानेऽप्रामाण्य-ज्ञानस्यानुत्तेजकत्वात्, तथा सत्यनवस्थया कारणतावच्छेदकत्वमेव दुर्यहं स्यादिति भावः ।

(१) प्रकारकत्वाभावाप्रकारकं सदित्येवं भवितुं युक्तम् ।

(२) प्रकारकत्वप्रकारकं यत्तज् इति भवितुं युक्तम् ।

रिष्टत्वात् । (ननु तथापि नियत-पूर्ववर्त्तित्वेन क्लृप्तानां व्यभिचार-
ज्ञानाभावानां अनन्यथासिद्धत्वमात्रं कल्प्यते भवन्मते तु अव्यभि-
चार-ज्ञानस्यानन्यथासिद्धत्वं नियत-पूर्ववर्त्तित्वञ्च कल्प्यमिति गौरव-
मत आह “नानाविधे”ति) (१) “वक्ष्यमाणैकविधे”ति, अन्योन्या-
भाव-गर्भेत्यर्थः । यदि च लाघवादेकविधव्यभिचार-ज्ञानस्य कार-
णत्वं तदान्यादृश-व्यभिवार-ज्ञानस्यानुमितौ व्याप्ति-ज्ञाने वा
स्वातन्त्र्येण प्रतिबन्धकत्वं कल्प्यं तथा चातिगौरवं, अन्यादृश-
व्यभिचार-ज्ञानस्य व्याप्ति-ज्ञानाप्रतिबन्धकत्वे तु ममापि लघुतर-
मेकविधमेव व्यभिचार-ज्ञानं (२) प्रतिबन्धकमस्त्वित्यस्वरस आहु-
रित्यनेन सूचितः ।

दौधितिः ।

सामानाधिकरण्य-विशिष्ट-पक्ष-धर्मत्वं तु पक्षे
साध्य-ग्रहं विना दुर्ग्रहमिति केवलान्वयित्वस्याग्रहे
सामानाधिकरण्यमात्र-ग्रहादनुमित्यनुत्पत्तेस्तद्ग्रहोऽपि
वाच्यः, तच्च वृत्तिमदत्यन्ताभावाप्रतियोगित्वादिक-
मन्योन्याभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं वा, तथाच
सर्व-साधारण्याय लाघवात् साधनवतस्तद्वृत्तित्वस्य (३)

(१) () एतच्चिह्नमध्यस्थितः पाठो नास्ति ग पुस्तके ।

(२) विधव्यभिचारज्ञानमिति घ पुस्तके ।

(३) वृत्तित्वस्य वा इति हस्तलिखित पुस्तके पाठः ।

द्वितीयो न्याभावस्य वा विशेषणत्वमुचितमिति सिद्धान्त-
रहस्यम् । शेषं केवलान्वयि-खण्डने वक्ष्यामः ।

इति श्रीमद्भगवद्गीतायाम् शिरोमणि-कृतायां दीधिति
अनुमानखण्डे पूर्वपक्षोक्त-लक्षण-प्रकरणं
समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

नन्वव्यभिचारित-हेतुमत्त्वे पक्षस्य (१) साध्यवत्त्वावश्यकत्वं
तज्ज्ञान-हेतुतायां बीजं, तच्च सामानाधिकरण्य-विशिष्ट-हेतुमत्त्वे-
ऽपीति लाघवात्तज्-ज्ञानमेव-हेतुरस्त्वित्याशङ्क्य निराचष्टे “सामाना-
धिकरण्येति”ति । “पक्षे साध्य-ग्रहं विने”ति, पर्वतो वज्रिमा-
ञ्चवेति संशयोत्तरं वज्रिमदृत्तित्व-विशिष्ट-धूमवान् पर्वत इति
निर्णयस्यानुत्पत्तेस्तद्विनिर्मुक्तावच्छेदक-विशिष्ट-धूमिणि तदधिकरण-
वृत्तित्व-विशिष्टवत्ता-निर्णयं प्रति तद्विनिर्मुक्तावच्छेदक-विशिष्ट-
धूमिणि तद्वत्ता-निर्णयस्य हेतुत्वमनायत्या कल्पयत इति भावः ।
केवलान्वयि-साध्य-सामानाधिकरण्यस्य केवलान्वयित्वं विशिष्ट-सा-
ध्य-सामानाधिकरण्यस्य वा ज्ञानं हेतुरिति मतं दूषयति “केव-
लान्वयित्वस्येति”ति । “तदग्रहः” केवलान्वयित्व-ग्रहः (२) “तच्च”

(१) पक्षे इति घ पुस्तके ।

(२) तदग्रहः केवलान्वयित्वग्रह इति नास्ति घ पुस्तके ।

केवलान्वयित्वञ्च । वृत्तिमत्त्व-प्रवेशे गौरवादन्वोन्याभाव-घटिता-
 व्यभिचार-धियः कारणत्व-निर्व्वाहायान्वोन्याभाव-घटित-केवला-
 न्वयित्वमाह “अन्योन्याभावे”ति । कालिकतया वाच्यत्वादिमतो
 भेदस्य प्रतियोगितायां वाच्यत्वादेरवच्छेदकत्वेन स्वरूप-सम्बन्ध-
 विशेषणानवच्छेदकत्वं वाच्यमिति न दोषः । “सर्व्व साधारण्याय”
 केवलान्वयि-व्यतिरेकि-साधारण्याय । “साधनवत” इति वृत्तेर्विशे-
 षणम् । “तद्वृत्तित्वस्य” साधनवद्वृत्तित्वस्य, इदमन्वोन्याभाव-
 विशेषणं, तथाच साधनवद्वृत्त्यन्ताभावाप्रतियोगित्वं साधन-
 वद्वृत्त्यन्वोन्याभाव प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं वा उभय-साधारणं
 साध्य-विशेषणमसु किं पृथक्कारणत्व-कल्पनेनेति भावः । एकस्यैव
 वाच्यत्वस्य केवलान्वयित्व-ज्ञान-काले व्यतिरेकित्व-भ्रम-काले
 च पृथक्कार्य-कारण-भाव-कल्पने गौरवादेक एव कार्य-कारण-
 भावः कल्प्यते लाघवादिति भावः । “शेष”मिति, लाघवात्
 साध्यवदन्यावृत्तित्व-ज्ञानमेवानुमिति-कारणं केवलान्वयित्व-ज्ञान-
 काले च नानुमितिरित्यादिकमित्यर्थः ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे

अनुमानखण्डे पूर्व्वपक्षोक्त-लक्षण-प्रकरण-

व्याख्या समाप्ता ।

अथ सिद्धान्तलक्षण-प्रकरणे ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अत्रोच्यते । प्रतियोग्यसमानाधिकरण-यत्स-
मानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नं
यन्न भवति तेन समं तस्य सामानाधिकरण्यं व्याप्तिः ।

इति श्रीमद्गङ्गेशोपाध्याय-विरचिते तत्त्वचिन्तामणौ
अनुमानखण्डे सिद्धान्तलक्षण-प्रकरणं
समाप्तम् ।

अथ सिद्धान्तलक्षण-प्रकरणे दीधितिः ।

“प्रतियोग्यसमानाधिकरणे-”ति । प्रतियोग्यसमा-
नाधिकरण-यद्रूप-विशिष्ट-समानाधिकरणात्यन्ता भाव-
प्रतियोगितानवच्छेदको यो धर्मस्तद्धर्मावच्छिन्नेन
येन केनापि समं सामानाधिकरण्यं तद्रूप-विशिष्टस्य
तद्धर्मावच्छिन्न-यावन्निरूपिता व्याप्तिरित्यर्थः ।

अथ सिद्धान्तलक्षण-प्रकरणे दीधिति-प्रकाशः ।

वह्नित्वावच्छिन्न-वह्नेरेव तत्तद्वह्नित्वावच्छिन्नत्वादव्याप्तिरतो
नञ्-व्यत्यासाभिप्रायेणाह “प्रतियोगितानवच्छेदक” इति । वह्नि-

मान् धूमादित्यादौ वज्रादि-व्यक्ति-वृत्ति-तत्तद्वक्तित्वावच्छिन्न-सामानाधिकरण्यस्य, पृथिवी-वृत्तित्व-विशिष्ट-द्रव्यत्ववत् गन्धादित्यादौ शुद्ध-द्रव्यत्व-सामानाधिकरण्यस्य च प्रकृत-साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-निरूपित-व्याप्तित्वाभावादाह “तद्वन्मावच्छिन्ने”ति । “तद्रूप-विशिष्टे”त्यादिना लक्ष्य-निर्देशः । द्रव्यत्व-रूपेण धूमादेर्व्याप्यत्व-वारणाय “तद्रूपविशिष्टस्ये”ति । तत्रैव वज्रेस्तत्तद्वक्तित्वादिना व्यापकत्व-वारणाय “तद्वन्मावच्छिन्ने”ति । महानसौय-वज्रि-सामानाधिकरण्यस्यैव निखिल-धूम-वज्रादि-व्याप्तित्वमिति व्याप्तेः सामान्य-रूपता-लाभाय ‘याव’दिति । पूर्वोक्तं ‘येन केनापी’ति च ।

दौधितिः ।

दण्डादौ साध्ये परम्परा-सम्बद्धं दण्डत्वादिकमेव साध्यतावच्छेदकमतो नाव्याप्तिः ।

दौधितिप्रकाशः ।

ननु दण्डिमान् दण्डि-संयोगादित्यत्र * साध्यतावच्छेदकस्य तत्तद्दण्डस्य तादृशाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं दुर्घटं चालनी-न्यायेन तत्तद्दण्डावच्छिन्नाभावस्य दण्डि-संयोगाधिकरणे सत्त्वात् । न च तद्दण्डी नास्तीत्यादौ तत्ताविशिष्ट-दण्ड एव प्रतियोगितावच्छेदको न तु शुद्ध-दण्डः, दण्डी नास्तीत्यप्रतीतिरिति वाच्यं, तद्दण्डी

*दण्डिसंयोगादित्यत्र दण्डिसंयोग-पदं दण्डि-प्रतियोगिकत्व-विशिष्ट-संयोग-परं, तथाच संयोगस्य द्विनिष्ठतया दण्डि-संयोगस्य दण्डिनि वर्तमानत्वेऽपि न सङ्केतत्व-व्याघातः तत्प्रतियोगिकत्व-विशिष्टत्वेन संयोगस्य तत्त्विकनङ्कोकारादित्यभिप्रायः ।

नास्तीत्यादौ तत्त्वेनोपलक्षित-शुद्धदण्ड एव प्रतियोगितावच्छेदक-
तया भासते न तु तत्त्वमपि तद्विशेषणतया, यत्र तु शुद्धस्य विशे-
षस्यातिप्रसक्तत्वं तत्रैव तद्विशेषणतया तद्विशेषणस्यावच्छेदकत्वं
प्रमाणेन गृह्यते, यथा गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्तावद्भेदे शुद्ध सत्ताया
अतिप्रसक्तत्वात् सामानाधिकरण्येन तद्विशेषणस्य गुणान्यत्वस्य ।
किञ्च पृथिवीत्व-व्याप्य-जातिमत्त्वान् पृथिव्या इत्यत्र समवायेन
हेतुतायां साध्यतायाच्च तादृश-घटत्व-पटत्वादि-जातेः पृथिव्यधि-
करण-तन्तु-कपाल-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वादव्याप्ति-
स्तादृश-जातीनां स्वरूपत एवावच्छेदकत्वादुक्तप्रकारासम्भवादाह
“दण्डादा”विति । दण्डाधिकरण-निष्ठ दण्डाभाव-प्रतियोगितायां
दण्डत्वस्य साक्षात् सम्बन्धेन समवायात्मनैवावच्छेदकत्वादाह
“परम्परासम्बन्ध”मिति, तथाच दण्डत्वस्य दण्डिनि स्वाश्रय-
संयोग-रूपः परम्परासम्बन्धः साध्यतावच्छेदकता-नियामकस्तेन
सम्बन्धेन यत्तदवच्छेदकं तत्त्वाभावो दण्डत्वे वर्तते इति नाव्याप्तिः,
इत्यञ्च दण्डत्वस्योक्त-सम्बन्धेन दण्डिनि प्रकारतया भानात् दण्ड-
वानित्यनुमित्याकारः, दण्डिमानित्यनुमितिसु तद्व्यक्तित्वादि-
हेतुक-स्थले दण्डत्व-समानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्व-ज्ञानस्य प्रमा-
त्तात्तादृश-प्रमा-जन्या, दण्डि-संयोगादि-हेतुक-स्थले त्वनव-
च्छेदकत्व भ्रमजन्यैवेति । यदि च विशेष-दर्शनामपि दण्डि-
संयोगादि-हेतुक-स्थले दण्डिमानित्याकारिकानुमितिरनुभव-सिद्धा
तदा हेतु-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकतानवच्छेदकं
यदूपं तद्विशिष्टावच्छिन्न-सामानाधिकरण्यं दण्डादि-साध्यक-

स्थले व्याप्तिरिति विशिष्टैव साध्य-साधन-भेदेन लक्षणं वाच्यम् ।
शब्दैक्यमात्रस्यानुपादेयत्वादिति । एनञ्चार्थं (१) वङ्गादी तद्वादी
तत्संयोगादी च साध्ये सर्वत्र साक्षात्परम्परया वाऽनुगमकं (२)
वङ्गित्वादिकमेव साध्यतावच्छेदकमित्यादिना दीधिति कृदेव
स्फुटयिष्यति (३) ।

केचित्तु यत्र व्यापकता-ज्ञाने दण्डत्वं निरुक्तं सम्बन्धेन
साक्षादेव साध्यांशे प्रकारीभूय भासते तत्रानुमितावपि तथैव
तस्य भानमिति दण्डवानित्येवानुमित्याकारः । यत्र तु साध्यांशे
विशेषणतावच्छेदकीभूतस्य दण्डत्वस्य व्यापकता-ज्ञाने भानं
तत्रानुमितावपि तथैवेति । दण्डत्वादेर्व्यापकतावच्छेदकत्वेऽपि
दण्डिमानित्यनुमित्याकारो न विरुध्यते । न च दण्डीति ज्ञाने
दण्डत्वस्य दण्डिन्यप्रकारत्वात्, कथं तेन सम्बन्धेन तत्रावच्छेद-
कत्व-भानमिति वाच्यम् । दण्डः प्रमेय इति ज्ञाने दण्डत्व-विशिष्टे
प्रमेयत्वान्वये दण्डत्वांशेऽपि प्रमेयत्वान्वयवत्, दण्डीति ज्ञाने
दण्डत्व-विशिष्टस्य दण्डिनि प्रकारत्वे दण्डत्वस्यापि प्रकारत्वात् ।
तयोरियानपरं भेदः तत्र (४) दण्डत्वं दण्ड-विशेषणतापन्नमेव
दण्डांशे प्रकारो न तु स्वातन्त्र्येणेति (५) नानुमितेर्दण्डवानित्या-
कारतेत्याहुः ।

(१) एनमर्थमिति ग पुस्तके ।

(२) अनुगतमिति ग पुस्तके ।

(३) स्फुटीकरिष्यतीति ग पुस्तके ।

(४) यत्र इति घ पुस्तके ।

(५) तत्र इत्यधिकपाठो वर्तते घ पुस्तके ।

दोधितिः ।

इत्यञ्च इदं द्रव्यं गुण-कर्मन्यत्वे सति सत्त्वादि-
त्यादौ सत्त्वाद्यधिकरण-गुणादि-निष्ठात्यन्ताभाव-प्रति-
योगित्वेऽपि द्रव्यत्वादेर्नाव्याप्तिः, साधनस्य विशिष्ट-
सत्त्वादेर्गुणादाववृत्तेः । सामानाधिकरण्य-व्यक्तीनां
भेदेऽपि निरूपकतावच्छेदकस्याधिकरणतावच्छेदकस्य
चैक्याद्याप्तेरैक्यम् । वस्तुतस्तु धूमत्वादि-विशिष्ट-व्यापक-
वक्त्रि-सामानाधिकरण्यस्य रासभादि-साधारणत्वाद्भूम-
त्यादिमति तादृश-सामानाधिकरण्यं तद्वति धूमत्वादि-
वा व्याप्तिः । आद्या भिन्ना द्वितीया त्वभिन्नैवेति
ध्येयम् ।

दोधिति-प्रकाशः ।

“यद्रूपविशिष्टे”त्यस्य फलमाह “इत्यञ्चे”ति । “अवृत्तेः”
असम्बन्धात् । तथाच गुणादौ विशिष्ट-सत्ता-सम्बन्धाभावादित्यर्थः ।
सामानाधिकरण्य-व्यक्तीनां व्याप्तित्वे “एकैव हि सा व्याप्तिः” रित्य-
ग्रिम-ग्रन्थ-विरोधमुपपादयति “सामानाधिकरण्येति । “निरूपकता-
वच्छेदकस्य” तादृश-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे सति सामानाधि-
करण्य-प्रतियोगिनि प्रकारौभूय भासमानस्य । “अधिकरणताव-
च्छेदकस्य” सामानाधिकरण्यानतिप्रसक्तस्य । तथाच “एकैव हि”
इत्यादि-ग्रन्थस्य एकनिरूपकतावच्छेदकैकाधिकरणतावच्छेदकाव-

च्छिन्नेति लक्षणयाऽर्थ इति भावः । ननु सामान्य-लक्षणान-
भ्युपगमे महानसीय-धूम-निष्ठ-वह्नि-सामानाधिकरणस्य पर्व-
तीय-धूमादाववृत्तेः, पर्वतीय-धूम-निष्ठ-वह्नि-सामानाधिकरणस्य
च पर्वतीय-वह्नेरसन्निकर्षेण ग्रहायोगात्, कथं व्याप्ति-धीरित्याक्षेपे
“एकैव ही”त्यादि-ग्रन्थावतारः । अत्र च निरूपकतावच्छेदका-
देरैक्येऽपि तदाक्षेपस्यानुद्धारादसङ्गतिः । न च स्व-समानाधि-
करण-धूमत्व-रूप-परम्परा-सम्बन्धेन महानसीय-धूम-निष्ठ-वह्नि-
सामानाधिकरणस्य पर्वतीय-धूमे भानं, साक्षात्सम्बन्धेन व्याप्ति-
प्रकारक-ज्ञानस्यानुमिति-हेतुत्वादत आह “वस्तुतः” इति ।
“रासभादौ”ति । न च “तद्रूप-विशिष्टस्ये”त्यादि-करणादेव
रासभे तत्त्वत्वेऽपि न क्षतिरिति वाच्यम् । तावता रासभो वह्नि-
व्याप्य इति व्यवहाराभावोपपादनेऽपि धूम-व्यापक-वह्नि-समा-
नाधिकरण-रासभवानिति ज्ञानस्यापि पक्ष-धर्मतांशे व्याप्ति-प्रका-
रकतया ततोऽनुमितिर्वारयितुमशक्यत्वादिति । “धूमत्वादिमती”
ति, अत्र धूमत्वस्य सामानाधिकरण्य-सम्बन्धेन वह्नि-सामानाधि-
करणस्य स्वरूपतः * प्रकारत्वे धूमत्व-विशिष्ट-तादृश-सामानाधि-
करणमेव व्याप्तिः, इतरथा † तु धूमीय-तादृश-सामानाधिकरण्यं

* तथाच धूमत्वस्य स्वरूपतः प्रकारत्वं पारतन्त्र्येण बोध्यम् । एतन्मते धूम-
व्यापक-वह्नि-समानाधिकरणधूमवान् पर्वत इत्येवं परासर्शकारः । सामानाधि-
करणयोर्हेतुतावच्छेदकीभूतं धूमत्वं धूमे प्रकारोभूय सामानाधिकरण्येऽपि प्रकारो-
भूय भासत इत्यभिप्रायः ।

† “इतरथा” धूमत्वस्य स्वरूपतो भानानङ्गीकारे इत्यर्थः ।

तद्व्यकारक-पक्षधर्मता-ज्ञानमनुमिति-हेतुः । “तद्वती”ति सामा-
नाधिकरण्यवतीत्यर्थः । अत्र च (१) सामानाधिकरण्य-विशिष्ट-
धूमत्वं व्याप्तिस्तद्व्यकारक-ज्ञानञ्च धूमो वह्नि-समानाधिकरण इति
ज्ञानोत्तर-कालीनं, तत्रापि धूमत्वस्य स्वरूपत एव भानं न तु
धूमत्वत्वेनेति न गौरवम् । न च हेतु-निष्ठ-सामानाधिकरण्य
मित्यनेनैव रासभादि-वारणात् हेतुतावच्छेदकवतीत्यस्याप्रवेशात्,
कथं विनिगमना-विरह इति वाच्यम् । वह्निमान् महानस-
वृत्तित्व-विशिष्टादित्यादौ महानस-वृत्तित्व-विशिष्टत्वेन रासभस्यापि
हेतुत्वात् तद्वारणासम्भवादिति । “अभिन्नैवे”ति, तथा चैकैव
हीति ग्रन्थस्तदभिप्रायक एवेति भावः ।

दौर्धितिः ।

अयं कपि-संयोग्येतद्वृत्तत्वादित्यादि-संग्रहायासमा-
नाधिकरणान्तम् । यत्त्विदं संयोगि-द्रव्यत्वादित्यत्रा-
व्याप्तिवारणाय तत्-संयोगस्य शाखाद्यवच्छेदेन वृत्तेर्वृत्त-
त्वावच्छेदेन तत्सामान्याभावस्य वृत्तावविरोधात् । तत्र
चातीन्द्रियस्यापि संयोगस्य सत्त्वात्, परितः प्रतियोग्यु-
पलब्धेर्दोषाद्वा वृत्ते न संयोग इति नाध्यक्षमिति तन्न
द्रव्ये संयोग-सामान्याभावे मानाभावात् । न च यो
यदीय-यावद्विशेषाभाववान् स तत्सामान्याभाववानिति

व्याप्तेर्यावत्-संयोगाभावा एव मानं, यत्तदर्थयोरननु-
गमादेकावच्छेदेन यावद्विशेषाभाववत्त्वस्योपाधित्वाच्च ।
एतेनायं संयोग-सामान्याभाववान् संयोग-यावद्विशे-
षाभाववत्त्वादिति निरस्तं, व्यर्थ-विशेषणत्वाद्प्रयो-
जकत्वात् निर्गुणत्वादेरुपाधित्वाच्च ।

दोधिति-प्रकाशः ।

“अयं कपि-संयोगी”ति । कपि-संयोगीति पदस्य साध्य-
वाचक-पदत्वमाविष्कृतुं “मय”मिति पक्ष-पदस्य निर्देशः । एव-
मन्यत्रापि । “तत्” असमानाधिकरणान्तम् । द्रव्ये कथं संयोग-
सामान्याभाव इत्यत आह “संयोगस्ये”ति । तर्हि संयोग-सामा-
न्याभावस्य कथं नाध्यक्षतेत्यत आह “तत्र चे”ति । “तत्र” वृत्ते,
“अतीन्द्रियस्ये”ति तथाच न योग्यानुपलब्धिरिति भावः । ननु
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-यत्किञ्चित्प्रतियोगि-योग्यतैव संसर्गा-
भाव-प्रत्यक्षे तन्त्रमिति-मते तथा स्यादत आह “परित” इति ।
वृत्ते उद्भूत-रूपवन्महत् संयोग-सामान्याभावाप्रत्यक्षत्वमपि परितः
प्रतियोग्युपलब्धेर्दोषादेवेत्यत आह “परित” इति तु कश्चित् ।
(ननु संयोगसामान्याभावस्य प्रत्यक्षाभावेऽपि अनुमानमेवमानं
भविष्यतीत्याशङ्कते) (१) “यो यदीये”ति । यो यद्वन्म *

* अत्र यद्वन्मः प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन विशेषणीयस्तेन गुरुत्वार्थावच्छिन्ना-
भावाप्रसिद्धा न दोषः ।

(१) () चिह्नितपाठो नास्ति ग ।

व्याप्य † धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-यावदभाववान् स तद्धर्माव-
च्छिन्नाभाववानित्यर्थः । “एके”ति, (विभिन्नावच्छेदकानवच्छिन्न-
यावद्विशेषाभाववत्त्वस्य फलतोऽनवच्छिन्न-यावद्विशेषाभाववत्त्व-
स्येत्यर्थः) (१) । अत्र यद्यपि यथाश्रुते संयोग-सामान्याभाववति
गुणे संयोग-यावद्विशेषाभावानां व्याप्यवृत्तितयाऽवच्छेदकाभावेन
साध्याव्यापकतया नोपावित्वम् । अनवच्छिन्न-वृत्तिक-यावद्विशे-
षाभावे विवर्त्तितेऽपि कपि-संयोग-सामान्याभाववति मूलाव-
च्छिन्न-वृत्ते यावद्विशेषाभावान्तःपाति-तद्वृत्तीय-कपि-संयोगा-
भावस्यावच्छिन्न-वृत्तिकस्य सत्त्वादनवच्छिन्न वृत्तिक-यावद्विशेषा-
भावस्यासम्भवेन तथैव दोषः । मिथोऽनवच्छेदकानवच्छिन्न-
वृत्तिक-यावद्विशेषाभाववत्त्व-रूपे विवर्त्तितेऽपि यत्राग्रे मूले च
कपि-संयोगो न मध्ये (२) तत्राग्रेय-कपि-संयोगाभावस्य मूलो-
कपि-संयोगाभावस्य च मिथोऽनवच्छेदकमूलाग्रावच्छिन्ने सत्त्वा- (३)
तथैव दोषः, तथापि एकावच्छेदकानवच्छिन्न-वृत्तिकत्वाव-
च्छिन्नवृत्तित्वोभयाभाववद्वावद्विशेषाभावस्येत्यर्थः (४) । तेन गुणे
संयोगाभावस्यावच्छेदक-विरहेऽपि नाप्रसिद्धिः । “एतेन” उक्तो-

† अत्र व्याप्यधर्मे उभयावृत्तित्वविशेषणं देयम् अन्यथा तत्-संयोगान्य-
संयोगत्वावच्छिन्नाभावमादाय स्वरूपासिद्धिः स्यादिति ।

(१) () चिह्नितपाठो नास्ति घ ।

(२) न मध्ये इत्यत्र मध्ये कपिसंयोगसामान्याभाव इति ग ।

(३) मूलाग्रावच्छिन्नत्वा इति घ ।

(४) विशेषभाववत्त्वमित्यर्थ इति घ ।

पाधिना । अभाववत्त्वादित्येव हेतुर्वाच्य इत्यत आह “अप्रयोजक-
त्वा”दिति । निर्गुणत्वं गुणवद्भिन्नत्वम्, आदिना निष्क्रियत्व-
परिग्रहः । अत्र वृत्तौ न संयोगसामान्याभाववान् निर्गुणत्वाभा-
वादिति न प्रत्यनुमानं, संयोग-सामान्याभावाभावस्य संयोग-रूप-
त्वेन सिद्ध-साधनात् । किन्तु संयोग-सामान्याभावो न वृत्त-
वृत्तिर्निर्गुणत्व--व्याप्यत्वादित्यनुमानादृच्छ-वृत्तित्वाभाव-सिद्धिरिति
ध्येयम् ।

दीधितिः ।

न च प्रतियोग्यनवच्छेदकतयैव वृत्तत्वादेरभाव-
वच्छेदकत्वं, गुणाद्यनवच्छेदक-प्रमेयत्वादेस्तदभाववच्छेद-
कत्व-प्रसङ्गात्, यथा च घट-पूर्व-वर्तित्वस्य प्रति दण्डं
वह्नि-सामानाधिकरण्यस्य वा प्रति धूमं भिन्नत्वेऽपि
दण्डत्वं धूमत्वं वा तत्सामान्यस्यावच्छेदकं, तथैव संयोग-
सामान्यस्यावच्छेदकं द्रव्यत्वादिकमित्यस्यापि सुवचत्वा-
च्चेति सम्प्रदाय-विदः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु यदभावाधिकरणे प्रतियोगिनो वृत्तौ यदनवच्छेदकं तत्
तदभाववच्छेदकं, गुणाभावश्च न गुणाधिकरणे इत्यतो “यथे”ति ।
“प्रतिदण्ड”मिति “भिन्नत्वेऽपि”त्यनेनान्वितम् । ननु तत्तदव्यव-

हित-पूर्व-वर्त्तिताया अवच्छेदकं न दण्डत्वं अतिप्रसङ्गात्, किन्तु अव्यवहित-पूर्ववर्त्ति-जातीयतायाः, सा च न भिन्नेत्यतः संयोग स्थल एवानुरूपं दृष्टान्तमाह “वङ्गो”ति । वङ्गि-सामानाधिकरण्यं वङ्गि-संयोगि-संयोगः । “तत्सामान्यस्य” घट-पूर्ववर्त्तित्व-सामान्यस्य । वङ्गि-सामानाधिकरण्य-सामान्यस्य च । नन्वकाश-संयोग एव व्याप्यवृत्तिः, तस्यापि वृत्तादौ यत्किञ्चिदवच्छेदेनैव (१) वृत्तेः, आकाशे सर्वावच्छेदेन वृत्त्यसम्भवाच्च ।

दीधितिः ।

नवीनास्तूत्पत्ति-कालावच्छेदेन घटादौ गुणस्य प्रलयावच्छेदेन गगनादौ संयोगस्य, सामान्याभावो वर्त्तते, तथा धूमवत्यपि विरहो दहनस्य दूह पर्वते नितम्बे हुताशनो न शिखरे इति प्रतीतेः, संयोगेन द्रव्यस्याव्याप्यवृत्तित्वात्, वृत्तेरव्याप्यवृत्तित्वे वृत्तिमतो व्याप्यवृत्तित्वस्यात्यन्तमसम्भावितत्वाच्च, एवं प्रतियोगि-मतोरपि काल-देशयोर्देश-काल-भेदावच्छेदेन तदभावः, तथाच तत्तत्साध्यकाव्याप्ति-वारणाय तत्, नोपादेयञ्च सर्वथैव व्याप्यवृत्ति-साध्यके, साध्य-साधन-भेदेन व्याप्ति-भेदादिति वदन्ति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“गुणस्ये”ति “सामान्याभाव” इत्यनेनान्वितम् । “वृत्ते”-
 रिति, “वृत्तेः” संयोगस्य शिखरावच्छेदेनासत्त्वात् तेन सम्बन्धेन
 वङ्गेः सर्वावच्छेदेन सत्त्व-रूपं व्याप्यवृत्तित्वमत्यन्तासम्भावितमि-
 त्यर्थः । न च संयोगस्य वृत्तेः समवायस्य मूले सत्त्वेऽपि संयोग-
 सत्त्ववदिदमप्युपपत्स्यते (१) इति वाच्यं तत्राप्यवच्छिन्न-समवाय-
 स्यैव वृत्तित्वात्, तस्य च मूलादावभावादिति । एवं समवाय-
 सम्बन्धेनापि द्रव्यस्य दैशिकमव्याप्यवृत्तित्वं दशासु न पट इति
 प्रत्ययादिति ध्येयम् । “प्रतियोगिमतो”रिति, प्रतियोगिमतः
 कालस्य प्रतियोग्यनधिकरणदेशावच्छेदेन, प्रतियोगिमतो देशस्य
 च प्रतियोग्यनधिकरण-कालावच्छेदेन तद्भाव इत्यर्थः । “तत्तत्-
 साध्यके”ति । गुणवत् संयोगवद्वा द्रव्यत्वात्, वङ्गिमान् धूमान्,
 गोमान् एतत्कालत्वात्, रूपवान् पृथिवीत्वात्, इत्यादेर्वारणायेत्यर्थः,
 “व्याप्यवृत्तौ”ति येन रूपेण येन सम्बन्धेन च यद्वाप्यवृत्ति (२)
 तेन रूपेण तेन सम्बन्धेन तस्य (३) साध्यतायामित्यर्थः । तेन
 संयोगत्वेनाव्याप्यवृत्तेरपि संयोगस्य समवेतत्वेन साध्यतायां
 कालिकतयाऽव्याप्यवृत्तेरपि घटत्वस्य समवायेन साध्यतायां न
 प्रतियोगि-व्यधिकरण-पदमिति । अव्याप्यवृत्ति-साध्यके प्रतियोगि-
 व्यधिकरण-पदं क्वचिन्न देयम् । संयोगाभाववान् गुणत्वादित्यादौ

(१) उपपद्यत इति ग ।

(२) यस्य व्याप्यवृत्तिता इति घ ।

(३) तस्येति नास्ति ग ।

तद्व्ययोजनाभावात्, * व्याप्यवृत्ति-साध्यके तु कापि हेतो तन्न देय-
मित्याविष्कर्तुं सर्वथैवेति ।

दोषितिः ।

प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यञ्च प्रतियोगितावच्छेद-
कावच्छिन्नासामानाधिकरण्यं, तेन अयं गुण-कर्मा-
न्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् जातेः भूतत्व-मूर्तत्वोभयवान्
मूर्तत्वादित्यादौ नातिव्याप्तिः । न चोभयत्वमेक-
विशिष्टापरत्वं विशिष्टञ्च केवलादन्यदिति तदभावो
मनसि सहजत एव प्रतियोगि-व्यधिकरण इति वाच्यम्
उभयत्वं हि न विशिष्टत्वादनतिरिक्तं, न वा तदव-
च्छिन्नाभावस्तदवच्छिन्नाभावात्, वैशिष्ट्य-विरहेऽपि घट-
त्व-पटत्वयोरुभयत्वस्योभयत्वेन तदभावस्य च प्रत्यक्ष-
सिद्धत्वात् । न च तत्र व्याप्तिरेवोभयत्वाधिकरणस्य
मूर्तत्वस्य मनसि सत्त्वादिति वाच्यं तथात्वेऽप्युभयत्वेन
रूपेण तत्रासत्त्वात्, नात्रोभयमिति प्रतीतेर्दुर्वारत्वात् ।

* ननु प्रतियोगिवैयधिकरण्यानिवेशे संयोगाभाववान् गुणत्वादित्यत्र संयोग-
रूपसाध्याभावस्य हेत्वधिकरणे कालिकसम्बन्धेन वर्तमानतयाऽव्याप्तिरिति चेन्न
गुणत्वादिस्य नित्यगुणत्वादित्यर्थस्तथाच नित्यगुणे तादृशसाध्याभावस्यावृत्तित्वेना-
व्याप्त्यनवकाशादिति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“तेने”त्यादि । एकत्र समवायेनापरत्र स्वरूपेण साध्यता । इदञ्चैकोक्त्यभिप्रायेण, निष्कृष्ट-लक्षणे व्याप्य-वृत्तिसाध्यके प्रतियोगि-वैयधिकरण्याप्रवेशात् । तच्च पटान्यत्व-विशिष्ट-संयोगवान् द्रव्यत्वात् घट-पटसंयोग-घटभूतलसंयोगोभयवान् घट-पटान्यतरत्वादित्यादावतिव्याप्तिर्विधा । विशिष्टस्य सार्वभौममतेऽतिरिक्तत्वादत आह “भूतत्वे”ति (१) । “तदभावः भूतत्व-मूर्त्तत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावः । “सहजत एवे”ति, प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-विवक्षां विनैव, मनो वृत्ति-क्षेत्र-मूर्त्तत्वस्य भूतत्व विशिष्ट-मूर्त्तत्व-रूप-प्रतियोगिनोऽन्यत्वादिति भावः । ननूभयत्वस्य विशिष्टत्वादतिरिक्तत्वेऽपि उभयत्वावच्छिन्नाभाव-प्रतीतिर्विशिष्टाभाव एव विषय इति तस्य विशिष्टमेव प्रतियोगीत्यत * आह “नवे”ति, “तदवच्छिन्नाभावः” उभयत्वावच्छिन्नाभावः । “तदवच्छिन्नाभावात् विशिष्टत्वावच्छिन्नाभावात् । अनतिरिक्तः † इति विपरिणत-

* तथाचोभयत्वावच्छिन्नाभाभस्य प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वात् तत्प्रतियोगितावच्छेदकमेवोभयत्वमिति नातिव्याप्तिरिति भाषः ।

† ननु नञ् इयानुधावनं व्यर्थमिति चेन्न एवं सत्युभयत्वं विशिष्टत्वादतिरिक्तं वैशिष्ट्यविहरेऽपि तयोरुभयत्वस्य प्रत्ययात् तथाच हेतोः पक्षाद्वृत्तित्वं पृथिवी जलत्वोभयमित्यत्र वैशिष्ट्याप्रसिद्धा हेत्वसिद्धिश्चातोऽत्र सामान्यसुखीव्याप्तिः करणीया । हेत्वर्थश्च तद्विषयकप्रतीतिविषयत्वं यथाच यो यद्विषयकप्रतीतिविषयः स तदतिरिक्त-इत्येवं करणे व्यभिरः, घटाभावप्रतियोगित्वाविषयक-प्रतीतिविषयो घटः स न प्रतियोगित्वातिरिक्तः प्रतियोगित्वस्य प्रतियोगिस्वरूपत्वात् । न च

(१) अतिरिक्तत्वादभूतत्वेति इति च ।

स्यानुषङ्गः । “उभयत्वस्ये”ति “प्रत्यक्षसिद्धत्वा”दित्यनेनान्वितम् ।
 “तदभावस्य” तयोरभावस्य । न च विरुद्धयोरुभयत्वावच्छिन्ना-
 भावस्यातिरिक्तस्य सिद्धावपि समानाधिकरणयोरुभयत्वावच्छिन्ना-
 भाव-धीरेकविशिष्टापराभावमेवावलम्ब्यत इति वाच्यम् भूतत्व-
 मूर्त्तत्वयोर्विरुद्धत्व-भ्रम-दशायामपि उभयत्वावच्छिन्नाभाव-प्रत्य-
 येन तत्रापि विशिष्टाभावस्याविषयत्वादिति । “तत्र” भूतत्व-
 मूर्त्तत्वोभयवानित्यादौ । “व्याप्तिरेवे”ति, तथाच लक्ष्यमेव तदिति
 भावः । “तथात्वेऽपि” उभयत्वाधिकरणस्य मूर्त्तत्वस्य सत्त्वेऽपि ।
 “तत्र” मनसि । तथाच हेत्वधिकरण-सामान्ये साध्यतावच्छे-
 दकावच्छिन्नाधिकरणता-सत्त्व एव व्याप्ति-सत्त्वं न तु साध्यताव-
 च्छेदकाश्रय-सत्त्वे इति भावः ।

दीधितिः ।

अत्यन्तप्रदञ्चात्यन्ताभावत्व निरूपक-प्रतियोग्यसामा-
 नाधिकरण्यस्य अत्यन्ताभावत्व-निरूपकप्रतियोगितायाश्च
 लाभाय, अन्यथा सर्वस्यैवाभावस्य स्व-समानाधिकरणा-
 भावान्तर-भिन्नत्वात् तद्भेदस्य स्व-स्वरूपानतिरिक्ततया
 प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यस्यैव दुर्लभत्वापत्तेः, सर्वेषा-
 मेवाभावानां हेतु-समानाधिकरणात्यन्ताभावत्व-निरू-

साध्यमपि तद्विषयकप्रतीतिविषयत्वं वक्तव्यं साध्याविशेषात् । अतो नञ् इत्याहु-
 धावनं तदर्थश्च तद्विषयकप्रतीत्यविषयाविषयत्वं व्यापके व्यर्थविशेषणता न दूष-
 णावहेति चिन्त्यम् ।

पक्-प्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावान्तरात्मकस्य स्व-
भेदस्य प्रतियोगित्वात् अभाव-साध्यकाव्याप्तश्चेति सम्प्र-
दाय-विदः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु ध्वंस-प्रागभावादीनां प्रतियोग्यसमानाधिकरण-पदेनैव
वारणे लक्षणे अत्यन्त-पदं व्यर्थमत आह “अत्यन्तपदञ्चे”ति ।
अत्यन्ताभावत्व-निरूपके”ति । एक एवाभावः कस्यचिदत्यन्ताभावः
कस्यचिद्भेदोऽपि भवति, तत्र यस्यात्यन्ताभाव स एवा(१)त्यन्ता-
भावत्व निरूपक-प्रतियोगौ तदसामानाधिकरण्य-लाभायेत्यर्थः ।
क्रमेण व्यावृत्तिमाह “अन्यथे”ति, “तद्भेदस्य” तयोरभावयोर्भेदस्य ।
“दुर्लभत्वापत्ते”रिति, सर्व्वस्यैवाभावस्य स्वात्मक-भेद-प्रतियोगि
यदभावान्तरं तत्समानाधिकरणत्वादिति भावः । न च भाव-
रूपाभावस्यैव प्रतियोग्यसमानाधिकरण्यं सुलभमिति वाच्यम्
तस्यापि स्व-समानाधिकरण-भेद-भिन्नत्वात्, तद्भेदस्य चाधिकरण-
स्वरूपत्वेन भेद-रूप-प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वात्, अभाव-
मात्राधिकरण इव अभावमात्रप्रतियोगिकोऽपि विशिष्टाभावाद्य-
नात्मकोऽभावोऽधिकरणभिन्नो नेष्यते । अतएव * घट-ध्वंसवान्
एतदूघटादित्यादौ सर्व्वेषामेव हेतु-समानाधिकरणभावानां
स्व-निष्ठ-घट-ध्वंसात्यन्ताभावत्व-निरूपक-प्रतियोगि-समानाधिक-
रण-तादृशाभावाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरिति परास्तम् । (घटध्वंसा-

* अभावमात्रप्रतियोगिकाभावस्यानतिरिक्तत्वादेवेत्यर्थः ।

(१) एवेति नास्ति घ ।

त्यन्ताभावस्य घटात्यन्ताभावात्मकस्याधिकरणानात्मकत्वादिति भावः) । (१)

यद्यपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन वा प्रतियोग्यसामानाधिकरणं सुलभमेव तथापि यथा-श्रुताभिप्रायेणेदम् ! साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसामानाधिकरणस्य विवक्षणे अभावसाध्यके प्रतियोग्यसामानाधिकरण्याप्रसिद्धिरेवेति । “हेतु-समानाधिकरणे”ति, हेतु-समानाधिकरण-आसावत्यन्ताभावत्व-निरूपक-प्रतियोग्यसमानाधिकरणश्चेति सं तथा तस्य । “अभावसाध्यके”ति, घटत्वाभाववान् पटत्वादित्यादौ पटत्व-समानाधिकरणस्य गोत्वाभावस्य अत्यन्ताभावत्व-निरूपक-प्रतियोगि-यत्नोत्वं तदसमानाधिकरणस्य घटत्वाभाव-भिन्नत्वात् घटत्वाभावत्वं प्रतियोगितावच्छेदकमेवेत्यव्याप्तिः । “सम्प्रदाय”इत्य-स्वरस-वोजन्तु यादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमत इत्यादिविवक्षाया आवश्यकत्वे अत्यन्त-पटस्य वैयर्थ्यमेवेति ।

दोधितिः ।

अथ यदा गोत्वं तदा गौरित्यत्रातिव्याप्तिः प्रलयस्य गो-ध्वंसवत्त्वेन गवात्यन्ताभावानधिकरणत्वात् । संसर्गाभाव-मात्रोक्तावपि यदा स्पन्दस्तदा द्वाणुकं, यदाऽदृष्टं तदा जन्यं ज्ञानं दुःखं वा, यदा तस्यादृष्टं तदा तदीयज्ञानमित्यादावतिव्याप्तिः, द्वाणुकत्वादौ-

गुणादि-शून्य-खण्डप्रलयादि-निष्ठ-ध्वंस-प्रागभाव-प्रति-
 योगितानवच्छेदकत्वात् । न हि तयोः सामान्याभा-
 वत्व-मतेऽपि एक-विशेष-प्रागभाव-विशेषान्तर-ध्वंसव-
 त्यपि समये सामान्यावच्छिन्न-ध्वंस-प्रागभावयोः सम्भव
 इति चेन्न प्रतियोगिमत् इव तद्वत्सादिमतोऽपि काल-
 स्यात्यन्ताभावत्वेऽविरोधात् (१) अन्यथा अत्यन्ताभावस्य
 कालमात्रावृत्तित्व-प्रसङ्गात् । इयांस्तु विशेषो यदेकस्य
 देश-भेदावच्छिन्नं तथात्वमपरस्य तु स्वरूपावच्छिन्न-
 मिति, देशे कालस्येव कालेऽपि देशस्यावच्छेदकत्वात्,
 तच्छून्ये च काले तदभावस्य प्रतियोगि-व्यधिकरण-
 त्वात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“गो-ध्वंसवत्त्वेने”ति, प्राचीन-मते गो-ध्वंसस्यापि गवात्यन्ता-
 भाव-विरोधित्वादिति भावः । यद्यपि दैशिक-सम्बन्धेन गो-ध्वंस-
 वत्त्वेव गवात्यन्ताभावो निश्च्यते, कालस्य च कालिक-सम्बन्धेनैव
 गो-ध्वंस-सम्बन्धित्वमिति तद्वति गवात्यन्ताभाव-वृत्तौ न विरोधस्त-
 थापि प्रतियोग्यसमवायिनो भूतलादेरिव कालस्यापि दैशिक-
 सम्बन्धेन गो-ध्वंसवत्त्वमित्याशयः । अतएवाश्रय-नाश जन्य-गुण-
 नाशस्य भूतलादि-देशे समये च वृत्तित्वं वक्ष्यति । इदञ्च कालिक-

(१) विरोधाभावादिति भवानन्दसम्मतः पाठः ।

दैशिक-साधारण-सम्बन्धत्वस्यैकस्याभावात् दैशिक-सम्बन्धेनाभावस्य हेतु-समानाधिकरणत्वं विवक्षितमित्यभिप्रेत्य, अन्यथा गो-ध्वंसस्य कालिकसम्बन्धेन गवात्यन्ताभाववद्भूताविरोधात् प्रलयेऽपि गवात्यन्ताभावस्य कालिकसम्बन्धेन सत्त्वेनातिव्याप्त्यनवकाशादिति ।

न च साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य नित्य-प्रतियोगिकाकस्यानित्य-प्रतियोगिकस्य वाऽत्यन्ताभावस्य हेत्वधिकरण-वृत्तित्वाऽप्रसिद्ध्या कथमतिव्याप्तिरिति वाच्यं * पूर्व-क्षण-वृत्तित्व-विशिष्ट-गोत्वादेरभावस्यैव तादृशस्य प्रसिद्धेः ।

“संसर्गे”ति, अत्यन्ताभाव-पदेन संसर्गाभावमात्रोक्तावपीत्यर्थः । तथाच गोत्वावच्छिन्न-ध्वंस एव दैशिकतया प्रलये वर्तत इति नातिव्याप्तिरिति भावः । “यदास्यन्द” इति गोत्वावच्छिन्न-यावन्तो-नाशानन्तरं स्यन्द-सत्त्वादतो द्व्यणुक-पर्यन्तानुधावनम् । अत्र च स्यन्द-नाशान्तरमेव द्व्यणुक-नाशादिति भावः । अत्र च व्यभिचारित्वं न महाप्रलये तत्र स्यन्दाभावात्, किन्तु खण्ड-प्रलये, तत्र च द्व्यणुकत्वावच्छिन्न-ध्वंसाभावादतिव्याप्तिरिति भावः । ननु (१) चरम-परमाणु-कर्माणां चरमोत्तर-संयोग-नाशानामधिकरणे महाप्रलयाव्यवहित-पूर्वे तृतीय-क्षणे द्व्यणुकत्वावच्छिन्न-ध्वंस-सत्त्वात्नातिव्याप्ति-सम्भव इत्यतो “यदाऽदृष्ट”-मिति । अत्र स्यन्द-वत्त्वस्य हेतुत्वेऽपि न क्षतिः । न च खण्ड-प्रलये स्यन्द-सत्त्वे

* अनित्यप्रतियोगिकात्यन्ताभावस्य तद्वृत्तेन सह विरोधात् न हेत्वधिकरण-वृत्तित्वं, नित्यप्रतियोगिकाभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्याप्रसिद्धिरिति भावः ।

(१) नान्वति नास्ति घ ।

मानाभावः, ब्रह्मवर्षशतमित्यागम-प्रसिद्धेरेव मान-सत्त्वात्, न च क्रियां विना तत्तत्क्षण-मुहूर्त्त-घटितस्य वर्षस्य सम्भव इति । नित्यसुखाभिव्यक्तिर्मुक्तिरिति मते यदाऽदृष्टं तदा जन्यं ज्ञान-मित्यत्र व्याप्तिरस्येवेत्यतो “दुखं वे”ति । अत्रापि महाप्रलया-व्यवहित-प्राक्क्षणे महाप्रलय-जनकादृष्ट-शालिनि दुःखत्वावच्छि-न्नध्वंस-सत्त्वान्नातिव्याप्तिः, स्वसाक्षात्कार-नाशस्य दुःखस्य महा-प्रलयाव्यवहितप्राक्क्षणेऽसम्भवादत आह “यदा तस्यादृष्ट”मिति, अत्र च तत्पुरुषीय-चरम-ज्ञान-ध्वंसस्य तज्जनकादृष्ट-ध्वंसस्य च युग-पदेव सम्भवान्न तत्पुरुषीयादृष्ट-सत्त्व-काले तत्पुरुषीय-ज्ञानत्वाव-च्छिन्न-ध्वंस-सम्भावना । व्यभिचारस्तु खण्डप्रलये सुषुप्त्यादौ चेति । “द्व्यणुकत्वादे”रिति, खण्डप्रलये केषाञ्चित् द्व्यणुकानां ध्वंसस्य केषाञ्चित् प्रागभावस्य च सत्त्वेन द्व्यणुकत्वस्य तत्प्रतियोगिताति-रिक्त-वृत्तित्वेन तत्प्रतियोगितानवच्छेदकत्वादित्यर्थः ।

ननु द्व्यणुकत्वावच्छिन्नानधिकरण-(१)वृत्तित्व-विशिष्टस्यैव द्व्यणुक-ध्वंसस्य प्रतियोगितावच्छेदकं द्व्यणुकत्वम् अवच्छेद-कत्वञ्चेहान्यूनवृत्तित्वेनैवेत्यत आह “न ही”ति, वस्तुतो ध्वंस-प्रा-गभावयोरत्यन्ताभावाविरोधित्वात् अत्यन्ताभावस्यैव सामान्याव-च्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वमिति भावः । “सम्भव” इति, अवच्छेद-कत्वस्यानतिरिक्तवृत्तित्व-नियतस्यैव तैरभ्युपगमादिति भावः । “तद्वृत्तादौ”ति, प्रतियोगि-ध्वंसादीत्यर्थः ।

“विरोधाभावा”दिति, न च साधकाभाव एव बाधकः

प्रलये गौर्नास्तीति प्रतीतेरेव साधकत्वादिति । “अन्यथा” ध्वंस-
प्रागभावयोरपि (१) अत्यन्ताभाव-विरोधित्वे । “अत्यन्ताभावस्य”
कालिक-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिकातकस्य विशिष्टाभावातिरि-
क्तात्यन्ताभावस्य दैशिक-सम्बन्धेन काल-भावावृत्तित्व-प्रसङ्गादिति ।
तेन समवाय-सम्बन्धेन गवादेरभावस्य दैशिकतया गगनादौ वर्त-
मानस्य कालिक-सम्बन्धेन गवादेरभावस्य च कालिकतया काले
सत्त्व-सम्भवेऽपि न दोषः । ननु प्रतियोगितावच्छेदकीभूतकालिक-
सम्बन्धेन प्रतियोगिनो विरोधिनः सत्त्वात् कथं तदभाव-सत्त्वमत
आह “इयांस्त्वि”ति । “एकस्य” प्रतियोगिमतः कालस्य । “देशभेद”
प्रतियोग्यनधिकरण-देशः । “तथात्वं” अत्यन्ताभाववत्त्वम् । “अप-
रस्य” तद्वृत्तादिमतः । “स्वरूपावच्छिन्नं” स्वस्य यद्रूपमधिकरणता-
वच्छेदकं तेनेवावच्छिन्नं न तु स्वरूप-सम्बन्धिना केनापि, तथा च
नावच्छिन्नवृत्तिकमिति भावः । प्रतियोग्यधिकरण-काल-वृत्तेर-
त्यन्ताभावस्य कथं प्रतियोगि-वैयधिकरण्यमत-आह “तच्छून्ये
चे”ति । कालिकसम्बन्धेन प्रतियोगि-शून्ये चेत्यर्थः । तथाच प्रतियो-
ग्यनधिकरण-वृत्तित्व-रूपं तद्वैयधिकरण्यम् अक्षतमे वेति भावः ।

दौधितिः ।

न च संसर्गाभाव-विशेषोऽत्यन्ताभावः, संसर्गाभाव-
त्वञ्च संसर्गारोप-जन्य-प्रतीति-विषयाभावत्व-रूपं जन्य-
ता-घटक-नियम-घटितमिति वाच्यं तद्वदन्यावृत्तित्व-

रूप-नियमस्य तत्र घटकत्वात् । एवं नियमान्तरस्यात्र-
प्रवेशेऽपि न क्षतिरित्याहुः । वक्ष्यते च नियमाघटित
मेव संसर्गाभावादि-लक्षणम्, अनुपदमेव च विवेचयि-
ष्यते संसर्गाभावत्व-प्रवेशे प्रयोजन-विरहोऽव्याप्तिश्च ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“संसर्गाभावविशेषः” सदातन-संसर्गाभावः । “संसर्गारोपे”ति,
तादात्म्यातिरिक्त-सम्बन्धेन यः प्रतियोगिन आरोपस्तज्जन्य-धी-
विषयो योऽभावस्तत्त्वमित्यर्थः । “तत्र” जन्यत्वे । “नियमा-
न्तरस्य” संसर्गत्व घटक-नियमस्य । “अत्र” संसर्गाभावत्वे ।
तत्रापि तद्वदन्यावृत्तित्वस्यैव निवेशादिति भावः । “आहुः”
रित्यत्रास्वरसं प्रकाशयति “वक्ष्यते चे”ति द्वयेन (१) । “नियमा-
घटित”मिति, आरोपस्य हेतुतायां मानाभावात् । अन्योन्याभाव-
भिन्नाभावत्वं संसर्गाभावत्वं, तादात्म्यावच्छिन्न-प्रतियोगिताका-
भावत्वञ्चान्योन्याभावत्वमिति । “प्रयोजन-विरह” इति, साध्य-
तावच्छेदक-सम्बन्धेन स्व-प्रतियोग्यसम्बन्धित्वाभिधाने वङ्गिमान्
धूमादित्यादावन्योन्याभावमादाय दोषाभावात् प्रयोजन-विरह
एव । साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिता-विवक्षायां
तादात्म्येन साध्यत्वे साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगि-
ताकात्यन्ताभावाऽप्रसिद्धाऽव्याप्तिरित्यर्थः ।

दोधितिः ।

अथ ज्ञानवान् द्रव्यत्वात् विशेष-गुणवान् मनोऽन्य
द्रव्यत्वात् जातिमान् भावत्वादित्यादौ समवायेन
ज्ञानादेः साध्यतायामतिव्याप्तिः, साध्य-शून्यानामपि
हेतुमतां विषयत्व-विशेषणत्वैकार्थसमवायैः साध्य-
वत्त्वादिति चेन्नैवं प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रति-
योगिनो यदधिकरणं सम्बन्धि वा तद्वृत्तित्वाभावस्योक्त-
त्वात् । भवति चैवमन्योन्याभावोऽपि प्रतियोग्यसमा-
नाधिकरणः ।

दोधिति-प्रकाशः ।

वृत्ति-नियामक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-वैयधिकरणं वाच्यं, विष-
यता च न वृत्ति-नियामिका इत्यतो नातिव्याप्तिः सम्भवति अतो
“विशेष गुणवानि”ति । मूर्त्तमात्रस्यैव दिगुपाधित्वे कालोपाधा-
विव दिगुपाधौ समवायादिना तत्तदनधिकरणे न दैशिक-सम्बन्ध-
स्वीकारः तत्रेह मनसि विशेष-गुण इत्यप्रत्ययादतो “मनोऽन्ये”ति,
अत्र व्यभिचाराधिकरणे दिक्-कालाविव । अत्र च दिशि दैशिक-
सम्बन्धेन काले च कालिक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-सत्त्वादिति न
साध्याभावस्य प्रतियोगि-वैयधिकरणमिति । अत्र च मनोऽन्य-
द्रव्यत्वाधिकरणे घटादावतीत-तत्तद्व्यक्त्यभाव एव प्रतियोगि-व्यधि-
करणः प्रसिद्धः । दिक्-कालौ नेश्वरादतिरिच्येते इति मते इदं

सदनुमानमेवेत्यत आह “जातिमानि”ति । “एकार्थे”ति, जाति-समवायिनि स्वात्मक-स्वरूप-सम्बन्धेन समवायस्य सत्त्वात् समवायेऽपि जातेरेकार्थसमवायः । जातिः सतीत्यादिवत् सम-वायः सन्निति तुल्यवत्प्रतीतेरिति भावः । तादात्म्येन साध्यतायां संयोगादिना प्रतियोगि-व्यधिकरणस्य घटादेरभावस्य तादात्म्याव-च्छिन्न-प्रतियोगिताया अप्रसिद्धाऽव्याप्तिरत आह “सम्बन्धि-वे”ति । एतदेव स्पष्टयति “भवती”ति । “एवं” सम्बन्धित्वस्य निवेष्टे । “अन्योन्याभावोऽपी”ति । तथाच वृक्षः शिंशपाया इत्यत्र तादात्म्येन साध्यतायां नाव्याप्तिरिति भावः ।

दीधितिः ।

तद्विशिष्टस्य च हेत्वधिकरण-वृत्तित्वं वाच्यं, तेन नाव्याप्यवृत्ति-साध्यकासंग्रहः । तद्वृत्ति-भिन्नत्वन्तु नार्थः अव्याप्यवृत्ति-साध्यक-व्यभिचारिण्यतिप्रतिज्ञात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु कपि-संयोगी एतत्वादित्यादौ कपि-संयोगाभावोऽपि गुणादौ कपि-संयोगवद्वृत्तित्वाभाववान् इत्यव्याप्तिरत “स्तद्विशिष्ट-स्ये”ति प्रतियोग्यधिकरण-वृत्तित्वाभाव-विशिष्टस्येत्यर्थः । हेत्वधि-करण-द्रव्ये च तादृश-प्रतियोग्यसामानाधिकरण्य-विशिष्टाभावा-धिकरणता नास्तीति भावः । “तद्वृत्ति-भिन्नत्वं” प्रतियोगिमद्वृत्ति-भिन्नत्वम् । “अव्याप्यवृत्ती”ति, संयोगी-सत्त्वादित्यादौ संयोगा-

भावस्य संयोग-वृत्तित्वेन तद्भिन्नत्वाभावात् तद्वृत्तित्वाभावस्तु
हेत्वधिकरण-गुणायवच्छेदेन वर्तत एवेति भावः ।

दौधितिः ।

अत्र च सामानाधिकरण्यवतो न तदभाववच्चं,
प्रतीतेरन्यथैवोपपादितत्वादित्यस्वरसात् प्रतियोगि-वैय-
धिकरण्येत्यादि-विशेषणं वक्ष्यति । तच्च हेत्वधिकरणे
बोध्यम् । प्रतियोग्यनधिकरणीभूत-हेत्वधिकरण-वृत्त्य-
भावेति पुनरभावान्तार्थ-निष्कर्षः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

अत्रास्वरसमाह “अत्र चे”त्यादिना । “प्रतीतेः” कपि-संयोगा-
भावे गुणे न कपि-संयोग-सामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिः । “अन्य-
थैव” तदवच्छेदकत्वाभावादि-विषयकतयैव । “वक्ष्यतीति” मणि-
कारः । “तच्च” प्रतियोगि-वैयधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नत्वञ्च ।
“हेतुधिकरण” इति, तेन कपि-संयोग्येतत्त्वादित्यत्र कपि-संयो-
गाभावस्य गुणे प्रतियोगि-वैयधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नत्वेऽपि
नाव्याप्तिः । हेत्वधिकरणे प्रतियोगि-वैयधिकरण्यावच्छेदकाव-
च्छिन्नो योऽभाव इत्यपेक्षया प्रतियोग्यनधिकरणीभूत-हेत्वधि-
करण-वृत्त्यभावेत्यत्रलाघवात्तथैवाह “प्रतियोग्यनधिकरणीभूते”ति ।

दौधितिः ।

ननु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नस्य यस्य कस्य-

चित्, तत्सामान्यस्य, प्रतियोगितावच्छेदक-यत्किञ्चिदव-
च्छिन्नस्य वाऽनधिकरणत्वमुक्तं? आद्ये अव्याप्यवृत्ति-सा-
ध्यकाव्याप्तिः एक-प्रतियोग्यधिकरणस्यापि तद्व्यत्यन्तरा-
नधिकरणात् । द्वितीये संयोग-सामान्याभाववान् द्रव्य-
त्वाभाववान् वा सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिः; साध्याभाव-
वतो द्रव्यस्य तत्प्रतियोगि-संयोग-विशेषाभाववत्त्वात्,
नित्यत्वादि-विशिष्ट-द्रव्यत्वाभावात्मक-तत्प्रतियोगिनो-
ऽधिकरणत्वाच्च, स्वाभावाभावात्मकस्य विशिष्टस्यापि द्रव्य-
त्वस्य द्रव्यत्वानतिरेकात् । तृतीये कपि-संयोगाभाववा-
नात्मत्वादित्यादावव्याप्तिः, साध्याभावानां कपि-संयो-
गानां गुणानामधिकरणस्यात्मनस्तत्प्रतियोगितावच्छेद-
क-गुण-सामान्याभावत्वावच्छिन्नाननधिकरणत्वात् ।

दोधिति-प्रकाशः ।

“प्रतियोगितावच्छेदके”त्यादि-षष्ठ्यन्तानि “अनधिकरणत्व”-
मित्यत्रान्वितानि । “तत्सामान्यस्य” प्रतियोगितावच्छेदकाव-
च्छिन्न-सामान्यस्य । प्रतियोगितावच्छेदकादि-यावत्त्वन्तु यावत्तद-
वच्छिन्नाप्रसिद्धेरेव नाशङ्कितम् । “तद्व्यत्यन्तरे”ति, प्रतियोगि-
व्यत्यन्तरेत्यर्थः । द्रव्ये संयोग-सामान्याभावस्य स्वमते सत्वेन
संयोग-सामान्याभाववान् सत्त्वादित्यादिसङ्घेतोरेवेत्यतो “द्रव्य-
त्वाभाववान्”ति । प्रथमे योजयति “साध्याभाववत” इति ।

“तत्रप्रतियोगी”ति, संयोग-स्वरूप-साध्याभावस्य प्रतियोगी यः कपि-
संयोग-विशेषाभावस्तद्वत्त्वादित्यर्थः । संयोग-सामान्याभावस्यैव
संयोग-विशेषाभावस्यापि संयोग-रूपाभाव-प्रतियोगित्वादिति
भावः । द्वितीये योजयति “नित्यत्वादी”ति, नित्यत्व-विशिष्ट-
द्रव्यत्वाभावात्मको यः साध्याभाव-प्रतियोगी तस्याधिकरणत्वात्
“साध्याभाववतो द्रव्यस्येत्यन्वयः । “स्वाभावे”ति, स्वं नित्यत्व-
विशिष्ट-द्रव्यत्वं तदभावाभावात्मकस्य नित्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वस्य
द्रव्यत्वातिरिक्तत्वाभावादित्यर्थः । ननु चात्र सर्वस्यैवाभावस्य स्वीय-
तत्तदधिकरण-वृत्तित्वं विशिष्ट-स्वाभावेन प्रतियोगिना समं सामा-
नाधिकरण्यात् एकाधिकरण-वृत्ति-गुणादि-रूपाभावस्यापि पूर्व-
क्षण-वृत्तित्वं विशिष्ट-स्वाभावेन प्रतियोगिना-सामानाधिकर-
ण्यात् प्रतियोगि-व्यधिकरणाभावाप्रसिद्ध्या कथमतिव्याप्तिरिति
चेत् अतिव्याप्तिपदमसम्भवपरमिति । वस्तुतो गगनाद्यभाव एव
खण्डशः * प्रसिद्ध्या प्रतियोग्यसमानाधिकरणः । नित्यत्व-विशि-
ष्ट-गगनाभावस्य योऽभावस्तदभावो नित्यत्वमेव न गगनाभाव-
स्तस्यातिप्रसक्तत्वादिति † । न चैवं नित्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वा-
भावस्याभावोऽपि नित्यत्वमेव स्यादिति वाच्यं नित्यत्वस्य गुणादौ
द्रव्यत्वस्यानित्ये द्रव्येऽतिप्रसक्तत्वात् । नित्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वस्यैव

* साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिकत्वे-
त्युभयाभावघटितकल्पमनुसृत्य खण्डशः प्रसिद्धिर्विधीयते भावः ।

† जन्तेऽपि गगनाभावस्तत्र च न नित्यत्वविशिष्टगगनाभावाभाव इति व्यभि-
चार इति भावः ।

तदभावात्मकत्वादिति । “कपी”ति, प्राचां मते संयोग-सामान्याभावस्य द्रव्येऽभावात् विशेषणानुसरणम् । द्रव्यत्वाभाववानित्यादौ द्रव्यत्वाभावत्व-रूप-यत्किञ्चित्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं द्रव्यस्य (१) सम्भवतीति नातिव्याप्ति सम्भव इति भावः । गुण-सामान्याभावस्योत्पत्ति-कालावच्छेदेन घटादौ सम्भवात् घटत्वादिकमुपेक्ष्यात्मत्वानुसरणम् । न च समवायेन मेय-सामान्याभावस्य द्रव्यमात्र-समवेताभावस्य च प्रतियोगिनोऽनधिकरणत्वस्य घटादौ सम्भवात् कथं घटत्वादिकमुपेक्षितमिति वाच्यं प्रमेय-सामान्याभावस्याभावः सत्तैव, द्रव्यमात्र-समवेताभावाभावो द्रव्यत्वमेव लाघवादिति कपि-संयोगात्मक-साध्याभावस्य तयोर-प्रतियोगित्वादिति । “गुणाना”मिति गुण-सामान्याभावत्वस्य तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वमाविष्कर्तुम् ।

दीधितिः ।

मैवं यादृश-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमतस्तदनवच्छेदकत्वस्योक्तत्वात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

तृतीय-पक्षानुसारेण परिहरति “यादृशे”ति । यादृश्याः प्रतियोगिताया अवच्छेदकाच्छिन्नानधिकरणत्वं हेत्वधिकरणस्य तादृश्याः प्रतियोगिताया अनवच्छेदकत्वस्येत्यर्थः । कपि-संयोगा-भाववानात्मत्वादित्यादौ गुण सामान्याभावत्वावच्छिन्न-प्रतियोगि-

सम्बन्धः क्वचिद्देशिक-विशेषणता, क्वचिच्च समवायादिरपि । तेन द्रव्यत्वाभाववान् सत्त्वादित्यादौ देशिक-विशेषणतया द्रव्यत्वादे-
रवृत्त्या नातिव्याप्तिः । वस्तुतस्तु द्रव्यत्वं नास्तीतिवत् द्रव्यत्वाभावो
नास्तीति सम्बन्धांशे तुल्याकार-प्रतीति-वलाज्ञावानामपि देशिक-
विशेषणता स्वीकार्या । अतएव द्रव्यत्वाभाववज्जातित्वादित्यादौ
(समवायसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-द्रव्यत्वाभावे साध्ये) (१)
जातित्वाधिकरणे (२) समवाय-सम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धा देशिक-
तया (३) वृत्तेर्विवक्षणे द्रव्यत्वाभाववान् भेद्यत्वादित्यादावतिव्याप्ति-
रिति दूषणमनवकाशम् । कालिक-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताके
आकाशाभावाभावे (४) साध्ये आत्मत्वादि-हेतौ कालिक-सम्बन्धे-
नात्मत्वाधिकरणे वृत्तेरप्रसिद्धा देशिक-विशेषणतया तद्वृत्त्याका-
शाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य साध्यतावच्छेदके सत्त्वादव्याप्ति-
रतो व्याप्यवृत्ति-साध्यकेऽपि तत्र प्रतियोगि-वैयधिकरण्यं देय-
मिति । ग्राह्य-सामानाधिकरण्ये साध्यस्य यादृशः सम्बन्धः प्रविष्ट
इत्यन्वयः । “तेन सम्बन्धेन यो हेतुमानित्य”स्य फलमाह “धूम-
समवायी”त्यादिना । “साध्यस्य चे”त्यस्य (५) फलमाह “धूम-संयो-
गी”त्यादिना । प्रतियोगितावच्छेदक सम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धि-

(१) () एतद्विज्ञमध्यस्थितः पाठोनास्ति व ।

(२) जातित्वाद्यधिकरणे इति व ।

(३) देशिकविशेषणताया इति व ।

(४) आकाशाभावस्याभावे इति व ।

(५) चेत्यादेरिति व ।

हेतु-सम्बन्धिः (१) वृत्त्यभावस्य साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्ना या प्रतियोगितेत्यत्र सम्बन्ध-द्वय-प्रवेशे गौरवादाह “यदेति” ।

दोषितिः ।

यद्वा साध्यआवच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धित्वं वक्तव्यम् । तथाच सम्बन्ध-भेदेन प्रतियोगिता न विशेषणीया ।

दोषिति-प्रकाशः ।

तादात्म्येन साध्यतायां साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोग्य-धिकरणत्वस्याप्रसिद्धेः “प्रतियोग्य-सम्बन्धित्व”मिति । सम्बन्ध-भेदेन” साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन ।

दोषितिः ।

एवं स्थिते सामानाधिकरण्यादौ सम्बन्धित्वं निवेशनीयम् । तथाच धर्मिणोऽपि व्याप्यत्वं व्यापकत्वञ्च निर्वहति । तथा हि तादात्म्येन सम्बन्धेन धूमवतः सम्बन्धिनि महानसे वर्तमानो योऽन्योन्याभावस्तस्य तादात्म्य-सम्बन्धावच्छिन्ना या प्रतियोगिता तदनवच्छेदक-वङ्गिमत्त्वावच्छिन्नस्य वङ्गिमतस्तादात्म्येन सम्ब-

न्विनि महानसे धूमवतस्तादात्म्येन सम्बन्धित्वम् । एवं
धर्मिणो धर्म-व्याप्यत्व-व्यापकत्वे बोध्ये ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“पवं स्थिते” प्रतियोग्यसम्बन्धित्व-घटित-प्रतियोग्यसामा-
नाधिकरण्य निर्व्वचने । “सामानाधिकरण्यादौ” सर्व्वत्राधिकरण-
त्वांशे, आदिना हेतु-सामानाधिकरणेत्यस्य परिग्रहः । “धर्मिणः”
व्याप्य-व्यापक धर्मवतो धूमवतो वङ्गिमतः । “एव”मित्यादि,
“धर्मिणः” धूमवतः । “धर्म-व्याप्यत्वं” वङ्गि-व्याप्यत्वम् । “धर्मिनः”
वङ्गिमतः । “धर्म-व्यापकत्वं” धूम-व्यापकत्वञ्चेत्यर्थः ।

दौधितिः ।

अतएव जलादीनां पृथिवीत्वाभाव-व्याप्यत्वं तत्र
तत्रोक्तं सङ्गच्छते । यथाच यादृशेन सम्बन्धेन हेतो-
र्व्याप्यता गृहीता तादृशेन सम्बन्धेन तस्य पक्ष-विशि-
ष्टत्व-ज्ञाने यादृशेन सम्बन्धेन च साध्य-व्यापकत्वमव-
गतं तादृशेनैव साध्य-पक्षयोर्विशिष्टानुमितिः । तेन न
धूमावयवे संयोगेन न वा समवायेन पर्व्वते वङ्गि-धीः ।
तथैवावगत-व्याकता-घटक-सम्बन्धेन व्यापकस्याभाव-
ग्रहे गृहीत-व्याप्यता-घटक-सम्बन्धेन व्याप्यस्याभावः
सिध्यतीति । कथमन्यथा समवायेन वङ्गि-विरहिणि

महानसे संयोगेन संयोगेन वा वक्लि-विरहिणि स्वावयवे
धूमः समवायेन न निवर्त्तते, निवर्त्तते च संयोगेन
वक्लि-विरहिणि स्वावयवे संयोगेनेति नियम उपपद्यते ।
तथाच तादात्म्य-सम्बन्धेन जलादीनां व्याप्यत्व-ग्रहाद्
व्यापक-निवृत्त्या तादात्म्येनैव तेषामभावः सिध्यति,
स एव चान्योन्याभावः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“अतएव तादात्म्येन व्याप्तेर्व्यवस्थापनादेव(१)। ननु जलानीनां
पृथिवीत्वाभाव व्याप्यत्वेऽपि पृथिवीत्वाभाव-स्वरूप व्यापकाभावेन
जलादीनामत्यन्ताभाव एव सिध्येन्नान्योन्याभाव (२) इति तदुप-
पादयति “यथाचे”त्यादिना । क्रमेण फलमाह “तेने”त्यादिना ।
धूमावयवे समवायेन तादृश-धूमवत्त्व-ग्रहेऽपि न संयोगेन (३)
वक्लानुमितिः, पर्वते संयोगेन धूमवत्त्वग्रहेऽपि न समवायेन
वक्लानुमितिःरित्यर्थः । न चात्र बाध एव विरोधी, तदनवतारेऽपि
तथात्वस्यानुभव-सिद्धत्वादिति । अन्वयिनि-नियमं व्यवस्थाप्य
तद्वृष्टान्तेनैव व्यतिरेकिण्यपि नियमं व्यवस्थापयति “तथैवे”ति ।
एतदेवान्वय-व्यतिरेकाभ्यां द्रष्टव्यं “कथमन्यथे”ति । कथमन्यथा

(१) व्याप्तिव्यवस्थापनादेव इति घ ।

(२) जलादीनामत्यन्ताभावसिद्धावपि नान्योन्याभावसिद्धिरिति घ ।

(३) संयोगेनेतिनास्ति घ ।

इति नियम उपपद्यते इत्यन्वयः । नियमं दर्शयति “समवायेने”-
त्यादिना । संयोगेन न निवर्त्तते इत्यन्वयः । “निवर्त्तते चे”त्यत्र
“धूम” इत्यनुषङ्गः ।

दीधितिः ।

इत्यमेव च तादात्म्यावृत्त-शिंशपयोर्व्याप्ति-निश्चय
इति सङ्गच्छते ।

दीधिति-प्रकाशः ।

प्राचीन-ग्रन्थ-सम्प्रतिं दर्शयति “इत्यमेव चे”ति तादात्म्येन
व्याप्ति-व्यवस्थापनेनैव चेत्यर्थः । “वृत्त-शिंशपयो”रिति, या शिंशपा
स वृत्त इति क्रमेणेत्यर्थः ।

दीधितिः ।

अतएव गोत्वत्वाद्यग्रह-दशायां यत्र सास्त्रादिः
सा गौरिति तादात्म्येन गोव्यापकत्व-ग्रहे सास्त्रादिना
तादात्म्येन गौः, तादात्म्येन गोव्यतिरेकाच्च सास्त्रादि-
व्यतिरेकः सिध्यति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

अन्यदप्युपष्टम्भकमाह “अतएवे”ति । यत एव च तादात्म्ये-
नापि व्यापकत्वमतएवेत्यर्थः । गोत्वत्वोपस्थिति-दशायाञ्च तत्र

गोत्वस्यैव समवायेनानुमितिरीत्यादि वक्तुं शक्यत इति तदग्रह-
दशायामित्युक्तम् । अत्र च स्वरूपत उपस्थित एव गोत्वे तादृश प्रति-
योगितानवच्छेदकत्व-ग्रहो विलक्षण-विषयता शाली अनुमिति-
हेतुः * । अन्यथा तादृश-प्रतियोगितानवच्छेदक-गोत्वावच्छिन्न-
सम्बन्धी सास्त्रादिरित्येवं रीत्या ग्रहस्य गोत्वत्वाद्यग्रह-दशायामस-
म्भवादसंगत्यापत्तेः । न चाभाव-ग्रहेऽधिकरणतावच्छेदक-प्रकारे-
णाधिकरणोपस्थितिः कारणमिति स्वरूपत उपस्थिते गोत्वे कथं
तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभाव-ग्रह(१) इति वाच्यम् अभाव-
लौकिक प्रत्यक्षं प्रत्येव तथा हेतुत्वस्याभ्युपगमात् † । (अत्र त्वभा-
वस्यालौकिकप्रत्यक्षाङ्गीकारात्) (२) । (केचित्तु प्रतियोगिता-धर्मि-

* साम्नासमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकीय-गोसम्बन्धिसाम्नावती-
यमिति ज्ञानं हेतुरिति भावः ।

† न च स्वरूपतो गोत्वविशेष्यकानवच्छेदकत्वप्रकारकज्ञानस्य तादृशानुमिति
हेतुत्वे यत् गोत्वं प्रतियोगितावच्छेदकमिति व्यभिचारधीस्तत् तदुत्तरं निर्द्धमिताव-
च्छेदकगोत्व-विशेष्यकतादृशानवच्छेदकत्वज्ञानोत्पादे बाधकाभावात्तदनन्तरं तादृ-
शानुमित्यापत्तिरिति वाच्यं तादृशव्यभिचारज्ञानस्य प्रतिबध्यतावच्छेदकं गोत्वत्वाति-
रिक्तधर्मानवच्छिन्न-गोत्ववृत्तिविशेष्यतानिरूपित-तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्व-प्र-
कारकताशालिज्ञानत्वमेवञ्च तादृशव्यभिचारज्ञानकाले निर्द्धमितावच्छेदक-
गोत्वविशेष्यक-तादृशानवच्छेदकत्वज्ञानस्याभ्युपगमोत्पत्तेरुत्तरेण कारणाभावादेवा-
नुमित्यापत्त्यसम्भवादिति ध्येयम् ।

(१) उपस्थिते गोत्वे तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावोदुर्गह इति घ ।

(२) () चिह्नितस्थले अत्रत्वभावस्योपनीतभानतया तथा हेतुत्वस्यासम्भवा-
दितीति पाठः घ ।

कोभयाभाव-घटित-लक्षणाभिप्रायेणेदं*मित्याहुरिति (१) । वस्तुतो लक्षणाभिप्रायेणेदं, तादृश-प्रतियोगिता-सामान्ये स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छेद्यत्व-साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभाव इत्यत्र तादात्म्येन गोः साध्यत्वे गो-सम्बन्धि-निष्ठाभाव इत्यादौ गोत्वस्य स्वरूपेणैव प्रवेशः, समवायेन गोत्वस्य साध्यतायान्तु स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव इत्यादौ गोत्वत्वस्य निवेशात् गोत्वत्वाद्यनुपस्थिति-दशायां तादृश-ज्ञाना-सम्भव इत्यत्र तात्पर्यम् (२) ।

“तादात्म्येन गोः” “सिध्यती”त्यन्वयः ।

दीधितिः ।

एवञ्च संयोगेन गगनादेरपि द्रव्यत्व-व्याप्यत्वं वृत्त्य-नियामक-संयोगमात्रस्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्ध-रूपत्वे साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धित्वाभिधाने वा पृथिवीत्वादि-व्यापकत्वमपि, तदभावतोऽपि पृथिव्यादेः संयोगेन तत्सम्बन्धित्वात्, सिद्धि-

* हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिता-सामान्ये यत्सम्बन्धावच्छिन्नत्व यदु-धर्मावच्छिन्नत्वोभयाभाव-स्तद्वर्मावच्छिन्न-सामानाधिकरण्यं व्याप्तिरिति लक्षणा-नुसारेणेत्यर्थः, तादृशज्ञाने शुद्धगोत्वस्यैव प्रकारत्वादिति : एषमस्ते तादृशप्रतियोगिता निरुक्तोभयवतातिव्यभिचारज्ञानं समानप्रकारकतया प्रतिवन्धकमितिभावः ।

(१) () चिह्नितपाठोनास्ति ग ।

(२) वस्तुत इत्यादि तात्पर्यमित्यन्तः पाठोनास्ति घ ।

रपि तस्य तथैव, न तु वृत्त्यनियामक-सम्बन्धेन, तेना-
सम्बन्धित्वादव्यापकत्वाच्च, व्यक्ती भविष्यति चैतदुपरि-
ष्ठात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“एवञ्चे”ति, हेतु-सम्बन्धीत्यभिधाने चेत्यर्थः । “वृत्त्यनियाम-
के”ति “संयोग-मात्रस्य” आधेयतादनवच्छिन्न-संयोगस्य अतएव
वृत्त्यनियामकस्येत्यर्थः । इह भूतले घटो नास्तीत्यादावाधेयत्वा-
वच्छिन्न-संयोग (१) एव प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्ध-विधया वि-
षयः, तथैवानुभवात् । यदि चाधेयत्वमविषयीकृत्य शुद्ध-संयोगमात्रं
प्रतियोगितावच्छेदक-विधया विषयीकृत्याभाव-प्रत्ययः प्रामाणिक-
स्तदा गगनादेः पृथिवीत्वादि-व्यापकत्वमिति तात्पर्यार्थः * ।

केचित्तु मात्र-पदं कृत्स्नार्थकं, तेन गगनवान् पृथिवीत्वादित्यत्र
जलादि-निष्ठेन (२) वृत्त्यनियामक-संयोगेन वर्तते यो यस्तदभावस्य
पृथिव्यां प्रतियोगि-व्यधिकरणस्य तादृश-संयोगावच्छिन्ना या प्रति-
योगिता तदनवच्छेदकत्वमादाय लक्षण-सङ्गतिः । अन्यथा गगनसं-
योगमात्रस्यैव तादृशस्य तादृश-प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्ध-रूपत्वं
नान्यस्येत्युक्ते † गगनाभाव-प्रतियोगितायां तादृश-संयोगावच्छिन्न-

* इत्यञ्च जलमात्रसंयुक्तस्य पदार्थस्य योऽभावस्तस्य प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वेन
तमादाय लक्षणसम्बन्ध इति भावः ।

† एतन्मते गगनसंयोगत्वेनैव घटादिसंयोगत्वेनैव वा संयोगादीनां संसर्गता न
तु शुद्धसंयोगत्वेनेति भावः ।

(१) घटोनास्तीत्याधाराधेयत्वावच्छिन्न संयोग इति घ । (२) जलादिष्वेवेति घ ।

त्व-सत्त्वेन प्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावान्तर-प्रतियोगितायां तादृश-संयोगावच्छिन्नत्वस्याप्रसिद्ध्या लक्षणासङ्गतिः स्यादिति व्याचक्रुः ।

“प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्ध-रूपत्व” इति, तस्य प्रति-योगितानच्छेदक-सम्बन्ध-रूपत्वे साध्यतावच्छेदक-वृत्त्यनियामक-संयोगावच्छिन्नायाः प्रतियोगिताया अप्रसिद्धिः स्यादित्यर्थः ।

द्वितीय-विवक्षानुसारेणाह “साध्यतावच्छेदके”त्यादि । इत्यञ्च वृत्त्यनियामक-संयोगस्याभाव-प्रतियोगितानच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः । तेन सम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धिनि घटाद्यभाव एव तथाविधः प्रसिद्ध इति । ननुत्पत्तिकाले जन्यस्य प्रलये च नित्यस्य पृथिवीमात्र-स्यैव गगनाभाववत्त्वात् कथं तस्य पृथिवीत्व-व्यापकत्वमत आह “तदभाववतोऽपी”ति, गगनाभावतोऽपीत्यर्थः । (“तत्सम्बन्धित्वात्” गगनादि-सम्बन्धित्वात् । तथाच स्थिति-काले सृष्टि-काले च सर्व-पृथिवीष्वेव गगन-सम्बन्धात् गगनाभावो न प्रतियोगि-व्यधिकरण इति भावः) (१) । “तथैव” वृत्त्यनियामक-संयोगिनैव । “असम्बन्धित्वा”दित्यनेन साध्य-सामानाधिकरण्यस्य व्याप्ति-घटकस्याभावः प्रदर्शितः । सामानाधिकरण्य-ज्ञानस्यानुमित्यहेतुत्व-नयेत्वाह * “अव्यापकत्वा”दिति । ननु वृत्ति नियामक-संयोगेन गगनादेः कथमव्यापकत्वं तेन सम्बन्धेन गगनाभावस्य प्रतियोगि-सम्बन्धिनो-

* एतन्मते केवलव्यापकताज्ञानमेवाहुमिति हेतुरिति भावः ।

(१) () चिह्नितस्थले तत्सम्बन्धित्वात् गगनाभावो न प्रतियोगिव्यधिकरण इति भाव इति ग पुस्तके पाठः ।

ऽप्रसिद्धा प्रतियोगि-वैयधिकरण्याभावात् तादृशस्याभावान्तरस्या-
प्रतियोगितया गगनादेर्व्यापकत्वमेव स्यादत आह “व्यक्ती”ति, अग्रे
खण्डः प्रसिद्धा आकाशाभावस्यापि प्रतियोगि-वैयधिकरणं *
निर्व्याच्यमित्यर्थः ।

दीधितिः ।

नन्वष्ट-द्रव्यातिरिक्त-द्रव्यात्मक-काल-माव-वृत्ति-
धर्मस्य विशेषणता-विशेषेणाव्याप्यवृत्ति किमपि व्यापकं
न स्यात् ; स्वावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगिनोऽसम्ब-
न्धिनि काले वर्तमानस्याभावस्य प्रतियोगितायां तत्स-
म्बन्धावच्छिन्नत्वस्य, तेन सम्बन्धेन यत् प्रतियोगि-
सम्बन्धि तदन्यत्वस्य च कालेऽसम्भवात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“अष्टद्रव्यातिरिक्ते”ति । क्रियाद्यात्मक-खण्ड-काल-वारणाय
चरम-द्रव्य-पदम् । खण्ड-कालेऽतीत-तद्वाक्यभावस्य प्रतियोगि-वैय-
धिकरण्य-सम्भवात् तद्वृत्ति-धर्म-व्यापकत्वं सुघटमेव स्यादतस्तद्वा-
रणाय सर्वाणि विशेषणानि । यद्यपि चतुर्द्रव्यातिरिक्त्येव वक्तु-
मुचितं तावदेव महाकाल-लाभ-सम्भवात्, इतरेषामाकाशादीनां
कालत्वाभावादेव वारणात् । तथापि तान्त्रिक-परिभाषामाश्रित्य

तथाभिधानम् । तथाच महाकालो घटवानेतत्परिमाणादित्यादा-
वव्याप्तिरित्यर्थः ।

ननु महाकालान्यत्व-विशिष्ट-घटाभाव एव महाकाले प्रति-
योगि-व्यधिकरण इत्यत आह “विशेषणता-विशेषणे”ति, महा-
काल-मात्र-वृत्ति-विशेषणता-विशेषणेत्यर्थः * । महाकालीय-
विशेषणताया इदानीं घट इति प्रतीति-विषय-खण्ड-कालीय-
विशेषणता-विलक्षणत्वात् । कथमन्यथा इदानीं सर्वमिति प्रतीत्य-
भावेऽपि कालः सर्ववानित्यौपपत्तिक-प्रतीति-वलात् कालस्य
सर्वाधिकरणत्वमिति ।

केचित्तु इदानीमिति धी-विलक्षणा धीर्महाकाले नाभ्युपेयते,
इदानीमित्यत्र तु महाकालावच्छिन्नैतत्-क्रिया एतत् क्रिया-
वच्छिन्नो वा महाकालोऽधिकरणत्वेन विषय इति, महाकालेऽपि
सैव विशेषणता, † महाकाले च महाकालान्यत्व-तत्सम्बन्ध-घटानां
तादृश-विशेषणतया सत्त्वात् महाकालान्यत्व-विशिष्ट-घटोऽपि
महाकाल-वृत्तिरिदानीं महाकालान्यत्व-विशिष्टो घट इति
धी-सत्त्वात् । न चैवं गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्त्वमपि गुण-वृत्ति-
स्यादिति वाच्यं गुणो गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्तावानिति धी-विरहा-
दित्याहुः ‡ ।

* तथाच महाकालवृत्तिविशेषणतासम्बन्धेन महाकालान्यत्वविशिष्टघटाधि-
करणाप्रसिद्धाप्रतियोगिवैयधिकरणयाप्रसिद्धिरिति भावः ।

† तथाच खण्डकाल-महाकाल-साधारणी एकैव विशेषणतेति भावः ।

‡ ननु तत्रैव विशिष्टाधिकरणता, यत्र विशेषणविशेष्योभय-सामानाधिकरण्ये
विशेषणस्य यादृशः सम्बन्धः प्रविष्टस्तेन सम्बन्धेन विशेषणं विशेष्यस्य च यादृशः सम्बन्धः

व्याप्यवृत्ति-साध्यके प्रतियोगि-वैयधिकरणस्यानुपादानादाह
“अव्याप्यवृत्ती”ति । कालिक-सम्बन्धेन व्याप्यवृत्तिश्चाकाशाभावा-
दिरिव, कालिकतया (१) प्रतियोग्यनधिकरण-कालावच्छेदेन
दैशिक-सम्बन्धावच्छिन्न-घटाभाववत् दैशिकतया प्रतियोग्यनधि-
करण-देशावच्छेदेनैव कालिक-सम्बन्धावच्छिन्नाभाव-सत्त्वात्, न
चाकाशाभावस्य दैशिकतयाऽनधिकरणमस्ति, केवलान्वयित्वात् ।
कालिकतया तदनधिकरणस्यात्मादेः सत्त्वेऽपि काले तदवच्छेदेन
तदभावासम्भवात् । आत्मनीदानीमाकाशाभाव इति प्रतीत्या

प्रविष्टत्वेन सम्बन्धेन विशेष्यञ्च वर्त्तते, अन्यथा गुणेऽपि गुणकर्मनान्यत्व-विशिष्ट-
सत्ताधिकरणता-प्रतीत्यापत्तेः । तथाच कथं महाकाले महाकालान्यत्वविशिष्ट-
घटाधिकरणतासम्भवः ? तत्र सामानाधिकरण्यप्रविष्ट-दैशिकविशेषणता-विशेषेण
महाकालभेदासत्त्वात् । न च तादृशनियमेऽङ्गीकृते सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन
दण्डविशिष्टपुरुषस्य कथं ज्ञानेऽधिकरणत्वं ; तत्र सामानाधिकरण्यप्रविष्टविशे-
षण सम्बन्धेन संयोगेन दण्डस्य ज्ञानेऽसत्त्वात्, तथाचैवं नियमद्वयं कर्त्तव्यं, यत्र
विशेषण-विशेष्ययोः सम्बन्धस्तत्र, यत्र च विशेष्यसम्बन्धेनैव विशेषणविशेष्योभयं
तत्रापि च विशिष्टाधिकरणत्वमिति ; एवञ्च महाकालान्यत्वविशिष्टघटोऽपि
महाकाले वर्त्तते, विशेष्यसम्बन्धेन कालिकेन भेदस्य घटस्य च तत्र सत्त्वादिति
वाच्यं दण्डविशिष्टपुरुषाधिकरणता ज्ञाने न स्वीक्रियते अपि तु दण्डोपलक्षित-
पुरुषाधिकरणतैव, तथाच द्वितीयनियमो नाङ्गीकर्त्तव्यः, तथाच महाकाले कथं
तादृशघटाधिकरणत्वमिति चेन्न सर्वत्र महाकाल एवाधिकरणम्, इदानीं घट-
इत्यादिप्रत्ययेनापि महाकाल एवाधिकरणत्वेन विषयी क्रियते खण्डकाल-
स्तावदवच्छेदकत्वेनेति, तथाच कालिकेन महाकालो न महाकालभेदविशिष्ट-
घटाधिकरणं लोलावतीकारादिसम्मतत्वादेवञ्च तादृशघटाधिकरणमप्रसिद्धमेवेति
प्रतियोग्यधिकरणाप्रसिद्ध्या महाकालो घटवानित्यत्राव्याप्तिर्दुर्वारैति विभा-
वनीयम् ।

(१) कालिकविशेषणतया इति ग ।

आत्माद्यवच्छेदेन तत्काले आकाशाभावस्याविषयीकरणात् । न च कालिकतया आकाशाभावाभावस्यात्मादिवृत्तेः कालिकतया काले सत्त्वात् तद्धारणाय प्रतियोगि-वैयधिकरण्यमावश्यकमिति वाच्यं व्याप्यवृत्ति-साध्यके दैशिक-विशेषणतया हेतु-समानाधिकरणत्व-स्यैव निवेशेनाव्याप्यभावात् । अन्यथा सत्तावान् जातेरित्यादावपि कालिकतया सत्त्वाभावस्य हेतु-समानाधिकरणत्वात् प्रतियोगि-वैयधिकरण्य-विशेषण-निवेशनापत्तेरिति संक्षेपः ।

विवक्षा-द्वयस्यैवासम्भव दर्शयति “स्वावच्छेदक-सम्बन्धेन”त्यादिना । स्वं प्रतियोगिता । तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वस्यासम्भवादित्य-ग्रिमेण सम्बन्धः । “तेन सम्बन्धेन” कालिक सम्बन्धेन ।

दीधितिः ।

न च तादृश-सम्बन्धेन हेत्वधिकरणीभूत-यत्किञ्चिद्व्याप्यवृत्ति-प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्ट-प्रतियोगि-सामान्यकत्वमेव वक्तव्यं ; तथाचावृत्ति-गगनाद्यभाव-द्वारिकैव तत्प्रसिद्धिः, सत्त्वाद्यधिकरण-कर्मादौ सम-वायेन ज्ञान-सामान्यस्य संयोग-सामान्यस्य चावृत्ते-र्नातिप्रसङ्गः । भूतत्व-मूर्तत्वोभयत्व-विशिष्ट-गुण-कर्मान्यत्व-विशिष्ट-सत्त्वात्व-विशिष्ट-सत्त्वादिकन्तु न मनो-गुणादि-वृत्ति संयोग-सामान्यन्तु न किञ्चिद्व्यावृ-त्तीति वाच्यम् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“न चे”ति “वाच्य”मित्यभिनेणान्वयः । “तादृश-सम्बन्धः”
प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धः साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धो वा ।
इदञ्चावृत्तीत्यनेनान्वितम् । सम्बन्ध-विवक्षायाः फलमाह, “सत्त्वा-
दौ”ति, इदं ज्ञानवत् संयोगवद्वा सत्त्वादित्यादावित्यर्थः । अत्र
विषयताया वृत्त्यनियमकत्वात् आकाशादौ ज्ञानाभावस्य वृत्तित्ता-
नियामक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-वैयकरणं सुघटमेवेत्यतः संयोग-
साध्यकानुसरणम् । अत्रापि नित्य-गुणे संयोगस्य केनापि सम्बन्धेना-
सत्त्वात् तत्रैव प्रतियोगि-वैयधिकरणं स्यादत आह, “आदौ”ति ।
आदिना गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्ता-परिग्रहः । अतएवाह, “कस्मा-
दा”विति । इत्यञ्च कस्मै-मात्रस्यैव कालिकतया संयोगवत्त्वात्
तत्र संयोगाभावस्य प्रतियोगि-वैयधिकरण्यासम्भवादतिव्याप्तिरिति
भावः । सत्त्वाद्यधिकरण-सामान्य-समवेतत्वाभावस्य संयोगेऽसम्भ-
वादाह, “यत्किञ्चि”दिति । प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्टेत्यस्य फल-
माह, “भूतत्वे”ति । द्वित्वावच्छिन्नाभावस्य मनो-वृत्ति-प्रतियोगि-
कत्वेऽपि द्वित्वावच्छिन्ने मनो-वृत्तित्वाभावात् प्रतियोगि-वैयधि-
करणं तत्रेत्यर्थः । द्वित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताया व्यासज्यवृत्तित्वे
प्रतियोगिता-विशिष्टस्यैवावृत्तित्वाभिधाने * उक्तातिव्याप्ति-निरास
इति स्थलान्तरमाह, “गुणे”ति । अत्र च विशिष्ट-सत्तात्वाव-
च्छिन्न-प्रतियोगिता विशेष्य-पर्याप्त-वृत्तिकेति भावः । विशिष्टान्त-
द्वयं मनो गुणयोर्यथाक्रममन्वेति । सामान्य-पद-फलमाह, “संयोग-

* प्रतियोगिता पर्यायधिकरणस्यैवावृत्तित्वविवक्षया इत्यर्थः ।

सामान्यत्वि”ति । तथाच संयोगी ब्रूयत्वादित्यादौ संयोग-
व्यक्ति-विशेषस्य यत्किञ्चिद्ब्रूयाद्वृत्तित्वेऽपि उत्पत्ति-कालावच्छिन्न-
संयोगाभावो न प्रतियोगि-व्यधिकरण इति नाव्याप्तिरिति भावः ।

दीधितिः ।

विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वात् । समवायेन जाते सा-
ध्यत्वे मेयत्वादावतिव्याप्तिः, जातिमन्निष्ठ-तादृशाभाव-
प्रतियोगिताया जातित्वेनानवच्छेदात् ; जाति-शून्ये च
तादृश-सम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः, संयोगादि-साध्यक-गुण-
कर्मान्यत्वादौ चातिव्याप्तिः, अद्रव्ये हेतुमति तादृश-
सम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः, द्रव्ये च संयोगादेरपि वृत्तेः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“विशिष्टस्ये”ति, तथाच गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् जाते-
रित्यादौ गुणावृत्तित्वस्य विशिष्ट-सत्तायां शुद्ध-सत्तानतिरिक्तायाम्
अभावात् न विशिष्टाभावो निरुक्त-प्रतियोग्यसमानाधिकरण
इत्यतिव्याप्तिरिति भावः । ननु यत्किञ्चिद्देत्वधिकरण-वृत्तिता-
नवच्छेदक-प्रतियोगितावच्छेदकत्वं वक्तव्यमत आह, “समवाये-
ने”ति । अतिव्याप्तिमेव घटयति, “जातिमदि”ति । मेयत्वा-
धिकरणं जातिमत् जाति-शून्यञ्च, तत्र जातिमति समवायेन
वृत्ति-प्रसिद्ध्या प्रतियोगि-व्यधिकरणस्य घटत्वाभावादेः प्रसिद्धा-
वपि तदप्रतियोगिता न जातित्वेनावच्छिद्यते, जातिशून्ये च सम-

वायेन वृत्त्यप्रसिद्धा जातित्वावच्छिन्नाभावो न प्रतियोगि-व्यधि-
करण इति भावः ।

ननु जातिर्यूप्य-वृत्तित्वात्तत्साध्यके प्रतियोगि-वैयधिकरण्यमेव
न देयमतः, “संयोगादी”ति । “गुण-कर्मान्यत्वे”ति । एकैकानु-
पादाने तत्रैव प्रतियोगि-वैयधिकरण्यं प्रसिद्धं स्यादत उभयान्यत्व-
सुपात्तम् । अद्रव्ये गुणादौ समवायेन वृत्तेः प्रसिद्धत्वादाह, “हेतु-
मती”ति । तादृशञ्च सामान्यादिकमिति भावः ।

द्विधितिः ।

मैवं साध्यतावच्छेदक-सम्बन्ध-सामान्ये निरुक्त-प्रति-
योगि-प्रतियोगिकत्व-हेत्वधिकरणीभूत-यत्किञ्चिद्व्यक्त्य-
नुयोगिकत्व-सामान्योभयाभावस्य विवक्षितत्वात् । धूम-
संयोगे वङ्गाधिकरणायोगोलकानुयोगिकत्वस्य, चैतानु-
न्यत्व-विशिष्टैतद्गण्ड-संयोगे एतद्गण्डाधिकरण-चैवानु-
योगिकत्वस्य, गुण-कर्मान्यत्व-विशिष्ट-सत्ता-समवाये च
जात्यधिकरण-गुणानुयोगिकत्वस्य विरहान्नातिप्रसङ्गः ।

द्विधिति-प्रकाशः ।

साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धि हेतु-सम्बन्धि-
निष्ठाभावान्तमाकाशाभाव-साधारणं निर्वृत्ति, “साध्यतावच्छेदके”
त्यादिना । प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धी-
त्यादि-विवक्षायाश्च गगनादेर्वृत्तिमत्त्व-पक्षे निष्कृष्यदर्शनीयत्वान्न

तत्र समाधिरुक्तः । कचिच्च तादृश-सम्बन्धेत्यादि-पाठः, तत्र प्रति-
योगितावच्छेदक-सम्बन्ध सामान्ये साध्यतावच्छेदक-सम्बन्ध-सामान्ये
चेत्यर्थः । वङ्गिमान् धूमादित्यादौ महानस्यीय-वङ्गि-संयोगस्यापि
वङ्गित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिकत्व-धूमाधिकरण-यत्किञ्चित्पर्व्वतानु-
योगिकत्वोभयाभावस्य सत्त्वादव्याप्ति-वारणाय, “सामान्य” इति ।
“निरुक्ते”ति तादृशाभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-विशिष्टेत्यर्थः ।
घटादि-संयोग-निष्ठ-पर्व्वतानुयोगिकत्व-व्यक्ति-विशेषायोगोलकीय-
संयोग-निष्ठ वङ्गि प्रतियोगिकत्व-विशेषोभयाभावस्य संयोग-सामान्ये
सत्त्वात्तथैवाव्याप्तिरतः, “सामान्योभये”ति ।

अत्र च प्रतियोगित्वमनुयोगित्वञ्च सम्बन्ध-निरूपितं प्रति-
योग्यनुयोगि-निष्ठम्, अधिकरणतादि-व्यावृत्त-स्वरूप-सम्बन्ध-
विशेषः, स च सम्बन्ध-भेदेऽपि न भिन्नः । तेन धूम-संयोगे
कालिक-सम्बन्धेनायोगोलक-वृत्तित्व-सत्त्वेऽपि नायोगोलकानु-
योगिकत्वं, किन्तु धूम-संयोगीय-कालिक-सम्बन्ध एवायोगोलका-
नुयोगिकत्वमिति नातिव्याप्तिः । एतेन हेत्वधिकरणानुयोगिक-
त्वेत्यत्रानुयोगिकत्व-सामान्य-प्रवेशे धूमवान् वङ्गेरित्यादावति-
व्याप्तिः, धूम-संयोगस्य कालिकादि(१)सम्बन्धेनायोगोलकानुयोगि-
कत्व-सत्त्वात् । संयोगीय-विलक्षणानुयोगिकत्वस्य प्रवेशे च द्रव्य-
वान् सत्त्वादित्यादौ संयोगेन साध्यतायामतिव्याप्तिस्तत्र हेत्वधि-
करणीभूत-गुणानुयोगिकत्वस्य संयोग-निष्ठस्याप्रसिद्धेर्द्रव्याभावस्य-
गुणे प्रतियोगि-वैयधिकरणत्वाभावादिति दूषणमलग्नकं, गुणानु-

योगिकत्वस्य समवायादावेव प्रसिद्धेरिति । (“विवक्षितत्वा”-
दिति, अभावान्तेन विवक्षितत्वादित्यर्थः) (१) ।

“यत्किञ्चिदि”त्यस्य फल(२)माह, “वक्त्राधिकरणायोगोलके”ति,
अन्यथा वक्त्राधिकरण-सामान्यानुयोगिकत्व-धूम-प्रतियोगिकत्वो-
भयस्य धूम-संयोगे सत्त्वात् धूमाभावस्य प्रतियोगि-वैयधिकरण्यं न
स्यादिति भावः * ।

“निरुक्त”पदस्य फलमाह, “चैत्रान्यत्वे”ति, चेन्नान्यत्व-
विशिष्टैतद्दण्डवान् एतद्दण्डादित्यादौ चैत्रान्यत्व-विशिष्टैतद्दण्डा-
भाव-प्रतियोगी एतद्दण्डस्तत्प्रतियोगिकत्व(३)चैत्रानुयोगिकत्वो-
भयस्य चैत्र-वृत्ति-दण्ड-संयोगे सत्त्वात् प्रतियोगि-वैयधिकरण्यं न
स्यात्, निरुक्त-पद-दाने तु चैत्र-वृत्ति-दण्ड-संयोगे चैत्रान्यत्व-
विशिष्टैतद्दण्ड-प्रतियोगिकत्वाभावादुभयाभाव इति भवति चैत्रान्य-
त्व-विशिष्टैतद्दण्डाभावः प्रतियोगि-व्यधिकरण इति भावः ।
एकस्या एव दण्डव्यक्तेश्चैत्रान्यत्व-विशिष्टत्वेन साध्यत्वं दण्डत्वेन
हेतुत्वञ्चैतत् सूचनाय “एतदि”ति (४) । अन्यथा चैत्र-वृत्ति-
दण्ड-व्यक्तेश्चैत्रान्यत्व-विशिष्टत्वाभावेन चैत्रान्यत्व-विशिष्ट-दण्डा-
भाव-प्रतियोगित्वाभावात्, निरुक्त-पदं विहाय केवल-प्रतियोगि-

* तथाचाभावान्तरमादायातिव्याप्तिरिति भावः ।

(१) () चिह्नितपाठो नास्ति व ।

(२) प्रयोजनेति पाठः घ ।

(३) प्रतियोग्येतद्दण्डप्रतियोगिकत्वेति घ

(४) हेतुत्वञ्च सूचयितुमेतदिति इति घ ।

प्रतियोगिकत्वोक्तावप्युभयाभाव-सत्त्वेन प्रतियोगि-वैयधिकरण्य-सम्भ-
वान्निरुक्त-पदानर्थक्यापातात् । समवायेन साध्यतामपि निरुक्तपद-
व्यावृत्तिमाह, “गुणे”ति । यद्यपि सत्ता-समवायस्यैक्यात् गुण-कर्मान्य-
त्व-विशिष्ट-सत्ता-प्रतियोगिकत्व-गुणानुयोगिकत्वोभयमपि सम-
वायेऽस्थेवेति निरुक्त-पदे दत्तेऽपि न प्रतीकारः । न च साध्यता-
वच्छेदकावच्छिन्न-साध्य-प्रतियोगिक-सम्बन्ध एव साध्यतावच्छे-
दक-सम्बन्धोऽत एव, “धूमसंयोग” इत्यादिना तथैव दर्शितं,
तथाच समवाये गुणानुयोगिकत्व-सत्त्वेऽपि गुण-कर्मान्यत्व-विशिष्ट-
सत्ता-समवाये गुणानुयोगिकत्वाभावात् उभयाभाव इति वाच्यं
तथा सति निरुक्त-पद-वैयर्थ्यापातात् । तथापि समवाये नानात्वा-
भिप्रायकोऽयं ग्रन्थः । अतएवोत्तर-विवक्षायां “समवायस्यैकत्वे-
ऽपी”त्यादिनाऽस्यां विवक्षायाम् अस्वरसं वक्ष्यति ।

केचित्तु समवायस्य तत्तन्निरूपितस्यैव सम्बन्धत्वं न तु
शुद्धस्य, अन्यथा रूपि-नीरूप-व्यवस्था न स्यात् । तथाच सम्बन्ध-
पद-स्वरसात् यद्रूपावच्छिन्न-समवायस्य सम्बन्धत्वं तद्रूपावच्छेदे-
नैवोभयाभावः सामान्य-पदोपसन्धानाद्वाच्यः, तथाच सत्ता-प्रति-
योगिक-समवायस्यापि सम्बन्धत्वात् सत्ता-प्रतियोगिकत्वावच्छेदेन
केवल-सत्ता-प्रतियोगिकत्व-गुणानुयोगिकत्वोभय-सत्त्वाद्विशिष्ट-स-
त्ताभावस्य प्रतियोगि वैयधिकरण्य-क्षतिरतो, “निरुक्ते”ति । इत्यञ्च,
“समवायस्यैकत्वेऽपी”ति ग्रन्थस्तु शुद्धस्य समवायस्यैव कस्मिंश्चिद-
धिकरणे कस्यचित्सम्बन्धत्वं न तु तत्तन्निरूपितस्येत्याशयेन
योज्य इत्याहुः ।

दीधितिः ।

स्वरूपसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वे तु निरुक्त-
प्रतियोग्यनधिकरण-हेतुमन्निष्ठाभाव-प्रतियोगिता-सा-
मान्ये यत्सम्बन्धावच्छिन्नत्व-यद्वर्त्मावच्छिन्नत्वोभयाभाव-
स्तेन सम्बन्धेन तद्वर्त्मावच्छिन्नस्य व्यापकत्वं बोध्यम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“स्वरूप-सम्बन्धेने”ति । गगनादेरवृत्तित्व-प्रवादस्तु संयोग-सम-
वाय-सम्बन्ध-पर इति भावः । “निरुक्त-प्रतियोग्यनधिकरणं” प्रति-
योगितावच्छेदक-सम्बन्धेन यादृश-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ना-
धिकरण-भिन्नम् । “प्रतियोगिता-सामान्ये” तादृश-प्रतियोगिता-
सामान्ये । (महाकालो घटवानित्यत्र समवाय-सम्बन्धावच्छिन्न-
घटाभावमादाय लक्षण-समन्वयः ।) (१) धूमवान् वज्जेरित्यादौ
घटाद्यभाव-प्रतियोगितायाम् उभयाभाव-सत्त्वादतिव्याप्तिरतः
“सामान्य” इति । वज्जिमान् धूमादित्यादौ समवायावच्छिन्न-
वज्जप्रभाव-संयोगावच्छिन्नमहानसीयवज्जप्रभाव-प्रतियोगितयोरैकै-
काभाव-सत्त्वादुभयाभावानुधावनम् । “तेन सम्बन्धेने”ति ।* न चैवं

(१) () एतच्चिह्नितपाठो नास्ति ग ।

* ननु निरुक्तप्रतियोगिव्यधिकरणहेतुसमानाधिकरण-यद्वर्त्मावच्छिन्नाभाव-
प्रतियोगितायां यत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वं नास्ति तेन सम्बन्धेन तद्वर्त्मावच्छिन्नस्य
व्यापकत्वमित्येकाभावघटितलक्षणसम्भवे कथं दीधितिकृतोभयाभाव-घटित-लक्षणं
कृतमिति चेन्न इदं प्रमेयवत् जन्यज्ञानत्वादित्यत्र समवायेन प्रमेयसाध्यकैऽव्याप्ते-
स्तत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धेः । न च तत्र संयोगेन

समवायेन गगनादेरपि व्यापकत्वं स्यात् समवायेन गगनाभावस्य प्रतियोगि-वैयधिकरण्याभावादिति वाच्यं तथात्वेऽपि सामानाधिकरण्याभावेनैव व्याप्ति-लक्षणेऽतिव्याप्त्यभावात् । गगनादिव्यावृत्त-व्यापकत्वस्य निर्व्वचनीयत्वे तु साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन यत्किञ्चिदधिकरण-वृत्तितावच्छेदकत्वं व्यापकतावच्छेदके विशेषणीयं, तेन वङ्गाकाशोभयत्वादिनापि न व्यापकतेति ।

यद्वन्भावच्छिन्नत्वमभाव प्रतियोगिता-निष्ठं विलक्षणं निवेश्यम् । अन्यथा विषयतया ज्ञानावच्छिन्नस्य समवायेन साध्यतायां ज्ञानावच्छिन्न सुखी दुःखादित्यादौ हेतु समानाधिकरण-घट-पटाद्यभाव-प्रतियोगितायां ज्ञानावच्छिन्नत्व-समवाय-सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभय-सत्त्वादव्याप्त्यापत्तेः, विषयता-सम्बन्धेन ज्ञानाश्रयेऽपि ज्ञानावच्छिन्नत्व-सत्त्वात्, ज्ञानावच्छिन्नो घट इति प्रतीतेः । तदपि साध्यता-वच्छेदकतावच्छेदक-सम्बन्धेन बोध्यं, तेन वङ्गिमान् वङ्गावयवत्वादित्यादौ समवायेन साध्यतायां विषयितया वङ्गित्व-विशिष्टस्य ज्ञानादेर्योऽभावस्तत्प्रतियोगितायां विषयितया वङ्गित्वावच्छिन्नत्व-समवाय-सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभय-सत्त्वेऽपि नाव्याप्तिरिति ।

दीधितिः ।

समवाय-सम्बन्धेन मेय-सामान्याभावस्य सामा-

प्रमेयाभावः प्रसिद्ध इति वाच्यं संयोगावच्छिन्न-प्रमेयाभावस्य संयोगेन द्रव्यं नास्तीत्यभाव-समनियततया तत्प्रतियोगितावच्छेदकं द्रव्यत्वमिति तथाच तदवच्छिन्नाभावाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिदुर्व्वारैवेति ध्येयम् ।

न्यादौ सत्त्वान्मेयत्वादेरप्यभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वं
सुलभम् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

विषयितया मेयत्व-विशिष्टस्य ज्ञानादेरभाव-प्रतियोगितायां
विषयितया मेयत्वावच्छिन्नत्वस्य प्रसिद्धावपि स्वरूप-सम्बन्धेन साध्य-
तावच्छेदकतावच्छेदकेन तदवच्छिन्नत्वस्याप्रसिद्धाऽव्याप्तिरत आह,
“मेयत्वादेरपी”ति ।

दौधितिः ।

अतएव समवायस्यैकत्वेन द्रव्यत्वादि-प्रतियोगि-
कत्व-गुणाद्यनुयोगिकत्वोभय-सत्त्वेऽपि द्रव्यं जातेरित्यादौ
वङ्गि-धूमोभयवान् वङ्गेरित्यादौ संयोगस्य द्वित्वा-
वच्छिन्न-प्रतियोगिकत्व-विरहेऽपि च नातिव्याप्तिरित्यपि
वदन्ति ।

दौधिति-प्रकाशः ।

गगनादेरवृत्तित्व-पक्षेऽपि पूर्व-कल्पो न सम्यगिति दर्शयति
“अतएवे”ति । अत्र * संयोगस्य द्वित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिकत्व-विर-
हेणातिव्याप्तिरित्यपि (१) द्रव्यं जातेरित्यादौ नातिव्याप्तिरित्य-
न्वयः । “विरहेऽपी”ति, तथाच पूर्व-कल्पेऽपि तत्रातिव्याप्ति-सम्भावना

वङ्गिधूमोभयवान् वङ्गेरित्यन्वेत्यर्थः ।

द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वविरहेऽपीति पाठः घ ।

नेत्यर्थः । न च वक्लि-धूमोभयवान् धूमादित्यत्राव्याप्तिः संयोग-
सामान्ये द्वित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिकत्व-विरहादिति * वाच्यं निरु-
क्त-प्रतियोगिकत्वेत्यनेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-विशिष्ट-धी-
नियामकता-विशेषस्य संसर्ग-निष्ठस्य विवक्षितत्वात्, उभयत्वावच्छि-
न्न-विशिष्ट-धी-नियामकत्वञ्च एकाधिकरणकोभय-संयोग-द्वये, (१)
(अन्यथा पर्व्वतो वक्लि-धूमोभयवानिति प्रलीत्यनापत्तेः) (२) । एव-
मेव चैत्रानुयोगिक-दण्ड प्रतियोगिक-संयोगेऽपि चैत्रान्यत्व-विशिष्ट-
दण्ड-प्रतियोगिकत्वाभावादुभयाभावः संगच्छते । इत्यञ्च संयोगस्ये-
त्यस्य अयोगोलकानुयोगिक-संयोगस्येत्यर्थः । महानस-वृत्ति-संयोग-
द्वये द्वित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिकत्व-सत्त्वादिति ध्येयम् । “विरहेऽपि
चे”त्यत्र चकारः प्रामादिक इति भावः (३) । वक्लि-धूमोभयवान्
धूमादित्यादौ संयोगस्य द्वित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिकत्व-विरहेऽपि
च नातिव्याप्तिरव्याप्तिर्व्वेत्येव पाठ इत्यन्ये ।

वस्तुतस्तु साध्य-साधन-भेदेन लक्षण-भेदात् वक्लि-धूमोभयवान्
धूमादित्यादावुभयत्वावच्छिन्न-साध्यक-व्याप्ति-लक्षणे निरुक्त-पद-दा-
नेऽसम्भव इत्यतस्तत्र निरुक्त-पदं न देयम् । तथाच वक्लि-धूमोभयवान्
वक्लेरित्यादावतिव्याप्तिरित्याह, “वक्लिधूमोभयवानि”त्यादिना ।
“विरहेऽपि चे”ति तथाचासम्भव-सम्पादकतया निरुक्त-पदाप्रक्षेप
इत्येतत् सूचनायेति, यथाश्रुतमेव सम्यगिति ध्येयम् ।

* तथाच साध्याभाव एव प्रतियोगिव्यधिकरण इति भावः ।

(१) संसर्गद्वये इति घ ।

(२) () चिह्नितपाठो नास्ति घ ।

(३) भाव इत्यत्र बहव इति घ ।

दीधितिः ।

प्रतियोगित्वादिश्च स्वरूप-सम्बन्ध-विशेषो न सम्बन्धत्वेन निविष्टः, सामानाधिकरण्येऽपि सम्बन्धः संयोगत्वादिनैव निविशते । दर्शितञ्च नियमाघटितमपि सम्बन्धत्वम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु प्रतियोगित्वं स्वरूप-सम्बन्ध-विशेषः, तत्र च नियम-घटित सम्बन्ध-प्रवेशादात्माश्रय इत्यत आह, “प्रतियोगित्वादिश्चे”ति । आदिनाऽनुयोगित्व-निरूपितत्व-वृत्तित्वानां परिग्रहः । “न सम्बन्धत्वेन”ति, किन्तु प्रतियोगित्वत्वादिना सम्बन्ध-विधया निविष्ट इति भावः ।

ननु सामानाधिकरण्यं सम्बन्धि-सम्बन्धित्वं, तत्र च सम्बन्धत्व-प्रवेशादात्माश्रय इत्यतः “सामानाधिकरण्येऽपी”ति ।

ननु यत्र सम्बन्ध-सामान्येनैव व्याप्तिस्तत्र सम्बन्धत्वं निविष्टम् अतो “दर्शितञ्चे”ति, प्रकारता विशेषतान्य-विशेषण-विषयक-धी-विषयत्वादि(१)रूपमित्यर्थः ।

दीधितिः ।

अभावत्वञ्चेदमिह नास्तीदमिदं न भवतीति

प्रतीति-नियामको भावाभाव-साधारणः स्वरूप-सम्बन्ध-
विशेषः, अतो नाभाव-साध्यक-व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु (२) अभावत्वं द्रव्यादि-षट्कान्योन्याभाववत्त्वं, तथाचा-
भाव-साध्यके व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरत आह “अभावत्वञ्चे”ति ।
इदमिह नास्तीति प्रतीति-नियामक-भावाभाव-साधारणाभावत्व-
प्रवेशे तादात्म्येन साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिस्तादृश-प्रतीति-
नियामकाभाव-प्रतियोगितायां तादात्म्यावच्छिन्नत्वाभावेनोभया-
भाव-सत्त्वादत “इदमिदं न भवती”त्युक्तम् । “भावाभावसाधारण”
इति, भाव स्वरूपाभाव-मात्र-प्रवेशे घटाभिन्नं मेयत्वादित्यादौ (३)
व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरतोऽभावोपादानम् ।

दीधितिः ।

तदपि वा नोपादेयं प्रयोजन-विरहात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

यादृश-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमत-
स्तादृश प्रतियोगितायामुभयाभाव-विवक्षयैव सामञ्जस्ये तदुपादान-
मपि न कर्त्तव्यमित्याह “तदपी”ति ।

(२) नन्विति नास्ति ग ।

(३) घटाभिन्नं मेयत्वादित्यत्र भावसाध्यक इति पाठः घ ।

दीधितिः ।

विषयता-तत्त्वादिवत् प्रतियोगित्वाधिकरणत्व-
तत्त्व-सम्बन्धत्वादयोऽप्यतिरिक्ता एव पदार्था इत्येक-
देशिनः ।

इति श्रीमद् रघुनाथ-शिरोमणि-कृतायां दीधितौ

अनुमान-खण्डे सिद्धान्तलक्षण-

प्रकरणं समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु घटाभाव-प्रतियोगित्वं घटस्वरूपं घटत्व-स्वरूपं वा ? आद्ये
घटाभाव-प्रतियोगीत्यस्य घटोऽभाव-घटवानित्यर्थः स्यात्तथाचाननु-
भवः । द्वितीये घटोऽभाव-घट इत्याकारः स्यात्तत्रापि च स एव
दोषः । एवमधिकरणत्वमपि न संयोगादिरूपं, वदरस्यापि कुण्डा-
धारत्व-प्रसङ्गात् अत आह “विषयते”ति । “तत्त्वादिवदि”ति, नैया-
यिकैकदेशिनाप्यतिरिक्त-विषयता-स्वीकारात् तस्य दृष्टान्तता । अत-
एवातिरिक्त-विषयतावादि-मत इति तत्र दर्शयति । “तत्त्वादी”ति,
विषयतात्वादीत्यर्थः । आदिना प्रकारता-विशेष्यता-तत्त्व-परिश्रहः ।
“तत्त्वे”ति प्रतियोगित्वत्वाधिकरणत्वत्वेत्यर्थः ।

इति अमङ्गवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे

अनुमानखण्डे सिद्धान्त-लक्षण-प्रकरण-

व्याख्या समाप्ता ।

अथावच्छेदकत्व-निरुक्ति-प्रकरणम् ।

अथावच्छेदकत्व-निरुक्ति-प्रकरणे दीधितिः ।

नन्ववच्छेदकत्वमिह न स्वरूप-सम्बन्ध-विशेषः,
सम्भवति लघौ धर्मे गुरौ तदभावात्, प्रमेय-धूमत्व-
कम्बु-ग्रीवादिमत्त्व-प्राण-ग्राह्य-गुणत्वादेरतथात्वेन तेन
रूपेण साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गात् ।

अथावच्छेदकत्व-निरुक्ति-प्रकरणे दीधिति-प्रकाशः ।

प्रतियोगितानवच्छेदकेत्यत्रावच्छेदकत्वं किमिति तन्निरूपयति
“नन्वि”त्यादिना । “इह” एतल्लक्षणे * । “सम्भवति” समन्यते
लघौ (१) सम्भवति । (ननु प्रमेय-धूमत्वस्य धूमत्व-घटितत्वात्
वक्ष्यमाण-रीत्या न तत्र धूमत्व-भेदः † सम्भवतीत्यत आह “कम्बु-
ग्रीवे”ति) (२) कम्बुग्रीवात्वादिकं (३) संस्थान-वृत्ति-जाति-भेदः,
परम्परा-सम्बन्धेन तद्वत्त्वमेव कम्बु-ग्रीवादिमत्त्वं, अतएव गौरव-

* अत्रानुमानवाक्यं यथा स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वम् एतल्लक्षणघटकत्वा-
भाववत् स्वसमन्यत-लघुधर्मत्व-कालीन-गुरुधर्मावृत्तित्वादिति ।

† तल्लक्षणत्वं तदघटितत्वं तदविषयकप्रतीति विषयत्वमिति यावत् तथाच
तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकधूमत्वाविषयक-प्रतीति-विषयत्वस्य प्रमेय-धूमत्वेऽसत्त्वा-
न्नातिव्याप्तिरिति भावः ।

(१) लघौ इति नास्ति घ ।

(२) () एतच्चिह्नमध्यस्थितः पाठो नास्ति ग ।

(३) कम्बुत्वादिकमिति पाठः घ ।

मपीति भावः । ननु पार्थिवत्वादि-व्याप्य-नानाघटत्वानां कम्बु-
ग्रीवादिमत्त्वं न समनियतं अतस्तत्प्रतियोगितावच्छेदकं भवत्येवेति
नातिव्याप्तिरतो “घ्राणग्राह्ये”ति । इदमपि यथाश्रुतं यद्यपि न
गन्धत्व-समनियतं अतीन्द्रिय-गन्धे तदभावात् । न च ग्राह्यत्वं
ग्रहण योग्यत्वं योग्यतावच्छेदकञ्च गन्धत्वमेवेति वाच्यम् । तथा
सति प्रमेय-धूमत्व-तुल्यतापत्त्या पृथगुपन्यासानौचित्यात् । तथापि
घ्राण-ग्राह्य-वृत्ति-गुणत्व-व्याप्य-जातिमत्त्वं तद्वाच्यं, तस्य च न
गन्धत्व-घटितत्वं, गन्धत्वाविषयक-सुरभित्वादि-विषयक-प्रतीत्या
विषयीकरण-सम्भवात्, वक्ष्यमाण-रीत्या चावच्छेदक-भेद-सत्त्वा-
दिति भावः । (यद्वा घ्राणग्राह्यगुणत्वं घ्राणग्राह्य-गुणत्वव्याप्य-
जातिमत्त्वं, तस्य च परम्परासम्बन्धेन गन्धत्व-समनियतत्वात् तेन
रूपेण साध्यतायामतिव्याप्तिर्यथा श्रुतैवेति ।) (४) “अतथात्वेन”
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन ।

दीधितिः ।

नाप्यनतिरिक्त-वृत्तित्वं, प्रतियोगितायाः स्वरूप-
सम्बन्धात्मिकायाः प्रतिव्यक्ति-भिन्नत्वेन धूमत्वादेरपि
तदतिरिक्तवृत्तित्वात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

तत्तत्प्रतियोगितामादायानतिरिक्तवृत्तित्वं निर्व्याचं, तथा-

विध-प्रतियोगितात्वेनानुगतीकृत-प्रतितोगितामादाय वा ? आद्ये दोषमाह “प्रतियोगिताया” इति । प्रतिव्यक्ति भिन्नत्वे हेतुमाह “स्वरूपसम्बन्धात्मिकाया” इति । “धूमत्वादेरपी”ति, तथा चानेक-वृत्ति-धर्मेण साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरिति भावः ।

दौधितिः ।

न च तथाविध-यत्किञ्चिदेकाभाव-प्रतियोगिता-सामान्य-शून्यावृत्तित्वं तत्, अतएवातिरिक्त-सामान्या-भावस्याभावे धूमत्वादेरप्यनवच्छेदकत्वापातादग्रे तत्-साधनमपि साधु सङ्गच्छत इति वाच्यं, वङ्गि-घट-वृत्ति-द्वित्व-तार्ण्यतार्ण्य-दहन-वृत्ति-द्वित्वाद्यवच्छिन्न-प्रति-योगिताकाभाव-प्रतियोगितानतिरिक्तवृत्ति-वङ्गित्वादा-वतिप्रसङ्गात् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

द्वितीयमाशक्य निषेधति “न च तथाविधे”ति । हेतु-समानाधिकरण-प्रतियोगि-व्यधिकरणेत्यर्थः । प्रतियोगि-व्यधिकरण-हेतु-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिता-सामान्य-शून्यत्वस्याप्रसिद्धिः, तादृश-प्रतियोगिता-सामान्यस्य * केवलान्वयित्वात् । स्वान्यूनवृत्ति-तादृश-प्रतियोगिता-सामान्यकत्वोक्तौ चासम्भवः, सर्वस्यैव साध्य-

* वैशिष्ट्यव्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावसादायेति भावः ।

तावच्छेदकस्य स्वान्यूनवृत्तितादृश-प्रतियोगिताकत्वादत (१) आह
 “यत्किञ्चिदेक”ति । एक-पदं तत्तदभावानां प्रातिस्विक-रूपेण-
 ग्रहणस्य, यत्किञ्चित्पदञ्च तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकं यद्यत्
 तत्तद्दे-कूटवत्त्वस्य च लाभायेति ध्येयम् । तत्तदभाव-प्रतियोगि-
 तात्वावच्छिन्नाभाव लाभाय “सामान्ये”ति । न च प्रमेयवान्
 मेयत्वादित्यादौ समवायेन साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः
 समवायावच्छिन्न-प्रमेय-सामान्याभाव-प्रतियोगितायाः केवलान्वयि-
 त्वेन तच्छून्याप्रसिद्ध्या प्रमेयत्वस्य तादृश-प्रतियोगितानवच्छेदक-
 त्वादिति वाच्यं, स्वान्यूनवृत्ति-तादृशप्रतियोगिता-सामान्यकत्वे
 तात्पर्यात् । (यद्वा समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताक प्रमे-
 याभावस्य सत्त्वाभावादनतिरिक्तत्वात्तस्य प्रतियोगी सन्नेव प्रति-
 योगितासामान्य-शून्यत्वन्तु सामान्यादौ प्रसिद्धमिति) (२) । “तत्”
 अनतिरिक्तवृत्तित्वम् । “अतएव” यत्किञ्चिदेकाभाव-प्रवेशादेव ।
 “अनवच्छेदकत्वापातात्” तादृश-यत्किञ्चिदेकाभाव प्रतियोगिता-
 नवच्छेदकत्वापातात् । “तत्साधनं इति अनतिरिक्त-सामान्याभाव-
 साधनम् । “सङ्गच्छत” इति, अन्यथा वङ्गि-समानाधिकरण-
 विशेषाभाव-कूट-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेनैवातिप्रसङ्ग-वारणे तत्सा-
 धनं व्यर्थमेव स्या(३)दित्याशयः । ननु तादृश-प्रतियोगित्वा-

(१) स्वान्यूनवृत्ति-तादृश-प्रतियोगिताकत्वादत इत्यत्र तादृश-प्रतियोगिता-
 वच्छेदकत्ववत्त्वादत इति पाठः घ ।

(२) () चिह्नितपाठो नास्ति ग ।

(३) स्वादिति नास्ति ग ।

न्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वमेवावच्छेदकत्वं निर्व्याच्यमत आह “तार्णे”ति,
“द्वित्वादी”त्यादिना यावच्च-परिग्रहः ।

दीधितिः ।

एतेन अन्यून-वृत्तित्व-विशेषितमपि परास्तम्,
अतएव नानाप्रतियोगि-वृत्त्येक-प्रतियोगिताङ्गीकारे-
ऽपि न निस्तारः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“एतेन” तार्णातार्णीभयत्वावच्छिन्न-प्रतियोगित्वान्यूनानति-
रिक्तवृत्तित्वस्य वङ्गित्वे सत्त्वेन । “विशेषितम्” अनतिरिक्तवृत्तित्वम्,
“अतएव” वङ्गित्वादावतिप्रसङ्गादेव, “न निस्तार” इति, धूमत्वा-
देरिव सर्वस्यैव तादृश-प्रतियोगितानतिरिक्तवृत्तित्वेन व्याप्ति-
लक्षणस्यासम्भवापातादिति भावः ।

दीधितिः ।

लघुरूप-समनियत-गुरुरूपेण साध्यतायां सङ्केता-
वव्याप्तिः तादृश-तदवच्छिन्नत्वाप्रसिद्धेरिति चेन्न प्रति-
योगितावच्छेदकानतिरिक्त-वृत्तित्वस्य विवक्षितत्वात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु तथापि प्रतियोगिता-धर्म्मिकोभयाभाव-घटित-विवक्षायां
प्रमेय-धूमत्वाद्यवच्छिन्नत्वस्याप्रसिद्ध्या नातिव्याप्तिः सम्भवतीत्यत

आह “लघुरूपे”ति, “तादृशे”ति, तादृश-लघु-रूप-समनियतं यद्गुरु-रूपं प्रमेय-वह्नित्वादि तदवच्छेद्यत्वाप्रसिद्धेः, तथा चैतद्विवक्षायामतिव्याप्ति-विरहेऽपि प्रमेय-वह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तिरिति भावः ।

“प्रतियोगितावच्छेदके”ति, प्रतियोगितानतिरिक्त-वृत्तित्व-मित्युक्तौ हेतु-समानाधिकरण-यत्किञ्चिदेकाभावत्वादेरपि प्रवेशे गौरवम् अनेक-वृत्त्येक-प्रतियोगिताङ्गीकारेऽपि द्वित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताया व्यासन्नवृत्तित्वानङ्गीकारे तार्ण्यतार्ण्यभयत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताया अपि वह्नित्व-समान-वृत्तिकत्वात्तदनतिरिक्त-वृत्ति-वह्नित्वस्यापि अवच्छेदकत्वापत्तिरतोऽवच्छेदक पर्थ्यन्तानुधावनम् । प्रतियोगितावच्छेदकञ्च विषयोपादेयं, * तेन तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेनानुगतीकृतानां तत्तद्वह्नित्वानाम् अनतिरिक्त-वृत्तित्वेऽपि वह्नित्वस्य न क्षतिः ।

तदनतिरिक्तवृत्तित्वञ्च प्रतियोगितावच्छेदकता-नियामक-सम्बन्धेन तदभाववति साध्यतावच्छेदकता-नियामक-सम्बन्धेनावृत्तित्वं, तेन तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-घटत्वादेरपि कालिक-सम्बन्धेन वह्नि-वृत्तित्वात् सम्बन्ध-सामान्येन तदभाववति समवायेन वह्नित्वस्यावृत्तावपि न क्षतिः । न वावच्छेदकता-नियामक-समवाय(१)सम्बन्धेन घटत्वादेरभाववति कालादौ कालिक-सम्बन्धेन घटत्वादेर्वृत्तित्वेऽपि अवच्छेदकत्व-क्षतिः । महाकालो ध्वंसवान्

* तथाच यत्किञ्चिदप्रतियोगितावच्छेदकानतिरिक्तवृत्तित्वमित्यर्थः ।

(१) समवाय इति नास्ति ग ।

कालपरिमाणादित्यादावपि आकाशत्व-घटत्वादिकमेव पारिभाषिकमवच्छेदकम् । तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-गगनत्वाभाववति गगनत्वादेर्ध्वसत्वीय-स्वरूप-सम्बन्धेनावृत्तेरिति ।

दीधितिः ।

स्व-समान-वृत्तिकञ्चावच्छेदकं ग्राह्यम् । तत्त्वञ्च स्व-पर्याप्तप्रधिकरण-पर्याप्ति-वृत्तिकत्वं, यावत्त्वादिकन्तु न तथा ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु तथाविध-प्रतियोगितावच्छेदक-तार्ण्यतार्ण्येभ्यस्तादृश-नतिरिक्तवृत्त्येव वज्रित्वादिकमित्यसम्भव इत्यत आह,* “स्वसमाने”ति । स्वं पारिभाषिकावच्छेदकत्वेनाभिमतम् । ननु समानत्वम् अन्यूनानतिरिक्ताधिकरणकत्वेन समवायित्वादिना वा ? इयमपि तादृशो-

* ननु प्रमेयवान् वाच्यत्वादित्यत्र समवायेन साध्यतातां व्यभिचारिणि प्रमेयत्वाभावाप्रसिद्धाऽतिव्याप्तिवारणाय स्वाधिकरणवृत्त्यन्योन्याभाव-प्रतियोगितानवच्छेदक-तत्कत्वं वाच्यं, स्वम् अवच्छेदकत्वेनाभिमतम्, एवञ्च वज्रिभान् धूमादित्यादौ वज्रित्वं स्वं नैतादृशं तदधिकरणे वज्रौ उभयत्ववद्भेदासत्त्वात् तत्प्रतियोगितावच्छेदकमेवोभयत्वमिति वज्रित्वस्य नावच्छेदकत्वमिति किं स्वसमानवृत्तिकत्वनिवेशेनेति चेन्न वज्रित्वाधिकरणे उभयत्ववद्भेदासत्त्वात् तत्प्रतियोगितानवच्छेदकमेवोभयत्वमिति वज्रित्वस्यावच्छेदकत्वापातात्तदनुसरणम् ; एको न द्वौ इत्यादिप्रतीत्या हि एकस्मिन् द्वित्ववद्भेदो न विषयीक्रियते किन्त्वेकत्वे द्वित्वाधारतावच्छेदकत्वाभावस्तथाच वज्रौ उभयभेदासत्त्वादुभयत्वमनवच्छेदकमिति समानवृत्तिकत्वनिवेश इति भावः ।

भयत्वादौ गतमत आह, “तत्त्वञ्चेति । स्व-समानवृत्तिकत्वञ्चे-
त्यर्थः । उभयत्वादेरपि वङ्गित्वाधिकरणे पर्याप्तेराह, “स्व-पर्या-
प्ती”ति स्व-पर्याप्त्यवच्छेदकावच्छिन्न-पर्याप्तिकत्व(१)मित्यर्थः* । तेन
यावदङ्गीनामेव वङ्गित्व-पर्याप्त्यधिकरणत्वेऽपि न क्षतिः । प्रत्येक-
रूपावच्छिन्न-पर्याप्त्यवच्छेदकत्वञ्च प्रकृते ग्राह्यं यावान् वङ्गिरिति
प्रत्यये च वङ्गित्वपर्याप्तित्वेनानुगतानां तावत्पर्याप्तीनामवच्छेद-
कतया यावत्त्वं भासते न तु प्रत्येकरूपावच्छिन्नपर्याप्तेरिति † न
यावत्त्वादौ वङ्गित्व-समानवृत्तिकत्वमिति भावः ।

यत्तु स्वपर्याप्त्यवच्छेदकता-व्यापक-पर्याप्त्यवच्छेदकताकत्व-
मर्थः । वङ्गित्व-पर्याप्त्यवच्छेदक-तत्तद्गङ्गित्वावच्छेदेन यावत्त्व-
स्यापर्याप्तेर्न तत्रातिप्रसङ्ग इति । तन्न तथासत्यनतिरिक्तवृत्ति-
त्वांशस्य वैयर्थ्यादिति ।

उभयत्वादेरपि वङ्गित्व पर्याप्त्यवच्छेदकावच्छेदेन समवाय-
सत्त्वादाह, “पर्याप्तिवृत्तिकत्व”मिति, वङ्गित्व-पर्याप्त्यवच्छेदकाव-
च्छिन्नपर्याप्तिकं महानसीयत्वादिकमपीति तदनतिरिक्तवृत्तित्व-
सुक्तम् । “यावत्त्वादिक”मित्यादिना तार्णातार्णीभयत्व-परिश्रहः ।
“न तथा” न वङ्गित्व-पर्याप्त्यधिकरण-पर्याप्तिकम् ।

* तथाच वङ्गित्वपर्याप्त्यवच्छेदकं तत्तद्गङ्गित्वं तदवच्छेदेन नोभयत्वं पर्याप्ति-
मिति भावः ।

† यावत्त्वे तत्तद्गङ्गित्वावच्छिन्नपर्याप्त्यवच्छेदकता न स्वीक्रियते इति भावः ।

(१) पर्याप्तवृत्तिकत्वमिति च ।

दीधितिः ।

पर्याप्तिश्चायमेको घट इमौ द्वाविति प्रतीति-
साक्षिकः स्वरूप-सम्बन्ध-विशेष एव ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु पर्याप्तिः समवाय एव, स च प्रत्येक-वङ्गावपीत्यत आह,
“पर्याप्तिश्चे”ति । “एको घट” इति एकमात्र-वृत्ति-धर्मावच्छेदेन
घटत्वस्य पर्याप्तिं दर्शयितुम् । “इमौ द्वा”विति उभय-वृत्ति-धर्मा-
वच्छेदेनैव द्वित्वस्य पर्याप्तिरिति दर्शयितुम् ।

दीधितिः ।

त्रित्वादिकमपि न द्वित्वादि-समान-वृत्तिकमिति
द्वित्वादिना साध्यतायां नाव्याप्तिः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु प्रत्येकवृत्तित्व-व्यासज्यवृत्तित्वाभ्यामेव समानता, तथाच
वङ्गि-धूमोभयवान् धूमादित्यादावव्याप्तिस्तदुभयत्वस्य समान-
पर्याप्तिक-वङ्गिधूमाकाश-त्रित्वानतिरिक्तवृत्तित्वादत आह “त्रित्वा-
दिकमपी”ति ।

ननु द्वौ न स्त इति प्रतितौ प्रतियोगितावच्छेदकता-नियाम-
कतया पर्याप्तिरेव सम्बन्धो भासते न समवायः, अन्यथा (१)

प्रत्येक-सत्त्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिसत्त्वात्
द्वित्वावच्छिन्नाभावो न स्यात्, तथाच पर्याप्ति-सम्बन्धेन
उभयत्वाभाववति प्रत्येक-वङ्गौ वङ्गित्वस्य सत्त्वेनैवावच्छेदक-
त्वाभावे किमिति स्वसमानवृत्तिकत्व-मवच्छेदक-विशेषणमिति
चेत्तादृश-सम्बन्ध-विशेषणानतिरिक्तवृत्तित्व-लाभायैव तदुपादान-
मित्येके ।

पर्याप्ति-सम्बन्धेन द्वित्वस्याभावो न प्रत्येकस्मिन्, अन्यथा
उभयत्रैव प्रत्येक-रूपेण द्वित्वाभाव-सत्त्वादिमौ न द्वाविति प्रती-
त्यापत्तेः । न च तदुभयत्वावच्छेदेन (१) द्वित्ववृत्ता-ज्ञानं विरोधि
तत्रेति वाच्यम् । तदुभयत्वस्यानतिरिक्तवृत्तित्व-रूपावच्छेदकत्वमा-
दाय (२) तादृश-प्रतीत्यापत्तेर्दुर्वारत्वात् । तादृश-प्रतीतिं प्रत्यपि
विरोधित्व-कल्पने तदपेक्षया तत्र द्वित्वाभावानभ्युपगम एव लाघ-
वात्, एको न द्वौ इति प्रतीतिर्द्वित्वाधारतावच्छेदकत्वाभावावगा-
हित्वेनैवोपपत्तेरित्यन्ये ।

परे (३) तु तादृश-सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकाभाववद-
वृत्तित्वमित्युक्तौ तार्णातार्णोभयत्वमपि न प्रतियोगितावच्छेदकं
स्यात् उभयत्वाभाववत्प्रत्येक-पर्याप्तत्वादुभयत्वस्य, तथाच तत्साधार-
ण्याय प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वस्याभाव-विशेषणस्यावश्यकत्वे वङ्गि-
त्वादाविति-व्याप्तिरतः स्वसमानवृत्तिकत्व-विशेषणम् । न च प्रति-
योगि-व्यधिकरणत्वं प्रतियोग्यनधिकरण-वृत्तित्वं, उभयत्वा(४)नधि-

(१) अवच्छेदेनैव इति घ ।

(२) तथापीत्यधिकं घ ।

(३) अपरे इति घ ।

(४) द्वित्वा इति घ ।

करणञ्च प्रत्येकमपीति तद्दोष-तादवस्थं, पर्याप्त्यवच्छिन्न-समवाय-
स्त्वैव प्रकृते प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धत्वेन तच्च पर्याप्त्यंशं विहाय
समवाय-सम्बन्धेन यद्यप्रतियोग्यधिकरणं तदन्यत्वस्यैव लाघवेन
विवक्षणात् । यद्वा द्वौ नस्तु इति प्रतीतेरवच्छेदकता-नियामकः
पर्याप्त्यवच्छिन्न-समवाय एव सम्बन्धो भासते, तथाच तेन सम्ब-
न्धेन तदभाव-विवक्षणे तार्ण्यतार्ण्यभयत्वादेरवच्छेदकत्व-सम्प्रत्यये
प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वविवक्षणापत्तेरतः पर्याप्त्यंशमनुपादाय सम-
वायादि-रूपमेव प्रतियोगितावच्छेदकता-नियामकसम्बन्धमादाय
तदनतिरिक्तवृत्तित्वं निर्व्याच्यम् । तथा सति वङ्गित्वादावतिव्याप्ति
रतः स्वसमानवृत्तिकत्वमिति प्राहुः ।

दौधितिः ।

घटकञ्चावच्छेदकत्वं स्वरूप-सम्बन्ध-विशेषः । एवञ्च
यद्वर्मावच्छिन्नेत्यत्र यद्वर्मान्यूनवृत्ति-धर्मावच्छिन्नेति
वक्तव्यं, तेनोक्ताव्याप्ति-निरासः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“घटकञ्चे”ति, प्रतियोगितावच्छेदकानतिरिक्त्यत्रावच्छेदकत्वं
स्वरूप-सम्बन्ध-विशेष इत्यर्थः । (द्वितीयकत्वं परिष्कारोति) (१)
“एवञ्चे”ति, स्वसमानवृत्तिकत्व- (२) विवक्षणे चेत्यर्थः* । अन्यथा

* तथाच यद्वर्मासमानवृत्ति यद्वर्मान्यूनवृत्तिर्यस्तदवच्छिन्नत्वमित्यर्थ इति
भावः ।

(१) () चिह्नितपाठो नास्ति ग ।

(२) वृत्तिकत्वस्य इति घ ।

च तज्ज्ञानीय-तद्व्यक्तित्वं दण्ड-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिता-
नवच्छेदकमिति नाव्याप्तिरिति वाच्यम् । जात्यतिरिक्त-पदार्थस्य
किञ्चिद्वन्मावच्छिन्नस्यैवावच्छेदकत्वेन दण्ड-भिन्नाविषयक- (५)
दण्ड-विशेषक-ज्ञानत्वेनावच्छेदकत्वे वाच्ये, तदपेक्षया दण्डत्वेनै-
वावच्छेदकत्वे लाघवादाह “वस्तुतः” इति ।

दीधितिः ।

वस्तुतस्तु तदवच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाववदसम्बन्ध-
स्व-विशिष्ट-सामान्यकत्वं, स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठा-
भावप्रतियोगितानवच्छेदक-तत्कत्वं वा तदनतिरिक्त-
वृत्तित्वं वक्तव्यम् । अतएव सत्तावान् जातेरित्यादौ
जातिमन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-गुणान्यत्ववि-
शिष्ट-सत्तात्व-तुल्य-वृत्तिकत्वेऽपि सत्तात्वस्य न क्षतिः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“तदवच्छिन्ने”ति, तदवच्छिन्नाभाववदसम्बन्धं यद्विशिष्ट-
सामान्यं तत्त्वमित्यर्थः । तत्पदं तादृश-स्वरूप-सम्बन्ध-रूपावच्छेदक-
परम्* । भवति हि वक्त्रि-समानाधिकरण-तादृशाभाव-प्रतियोगि-
तायाः स्वरूप-सम्बन्ध-रूपं यदवच्छेदकं धूमत्वं तदवच्छिन्नाभाव-

* हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकपरमिति भावः ।

(१) भिन्नाविषेयक इति घ ।

वति प्रमेय-धूमत्व-विशिष्ट-सामान्यसम्बन्धमेवेति प्रमेय-धूमत्व-
मप्यवच्छेदकम् ।

अत्र तादृश-धूमत्वाश्रय-प्रतियोगिक-धूमाकाशीभय(१)त्वाव-
च्छिन्नाभाववति धूमत्व-विशिष्टस्य सम्बन्धत्वाद्भूमत्वादावव्याप्तिरत-
स्तदवच्छिन्नेति । न च तत्र तादृशवच्छेदकाप्रसिद्ध्या (२) न
व्याप्ति-लक्षणातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । गगनत्वस्यैव तथात्वात् । गग-
नत्व-विशिष्टस्य कुत्राप्यधिकरणेऽसम्बन्धत्वेन तदवच्छिन्नाभाववत्य-
सम्बन्धत्वात् ।

धूमत्वावच्छिन्नाभावस्यापि उत्पत्तिकालावच्छेदेन(३) धूमवति
सत्त्वात् गगनत्व-रूप-तादृशावच्छेदकमादाय धूमत्वादिकमप्यनव-
च्छेदकं स्यात्, अतः प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वेनाभावो विशेष-
णीयः (४) । तदर्थं च साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन तत्प्रतियोगिताव-
च्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोग्यनधिकरणत्वं* (तेन प्रतियोगितावच्छे-
दकावच्छिन्नस्य यस्य कस्यचित् सामान्यस्य वेत्यादि-विकल्पोक्त-
दोषानवकाशः) (५) । न वा (६) समवायेन धूमानधिकरण-
पर्वतादौ धूमत्व-विशिष्टस्य सम्बन्धत्वेऽपि धूमत्व(७)स्यावच्छेदकत्व-
क्षतिः । सम्बन्ध-सामान्येन प्रतियोगि-व्यधिकरणत्व-विवक्षणे घट-

* तथाच तदवच्छिन्नाभावीप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणासम्बन्ध-
विशिष्टसामान्यकत्वमित्यर्थ इति तु तत्त्वम् ।

(१) धूमघटोभय इति घ ।

(४) विशेष्य इति घ ।

(२) अप्रसिद्धाविति घ ।

(५) () चिह्नितपाठो नास्ति घ ।

(३) कालाद्यवच्छेदेनेति घ ।

(६) नवेत्यत्र तेनेति घ ।

(७) न धूमत्व इति घ ।

रूप-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-पटत्वावच्छि-
न्नस्यानधिकरणे गगनादौ घटत्वत्व-विशिष्टादेरसम्बद्धत्वात् अयं
घटत्ववान् घटरूपादित्यादौ नाव्याप्तिः, * न वा द्रव्यं गुणादित्यत्र
पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वाभावस्य तादृशस्य प्रतियोगितावच्छे-
दकीभूत-पृथिव्यन्यत्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य
द्रव्यत्व-रूप-प्रतियोगि-व्यधिकरणस्याधिकरणे गुणादौ द्रव्यत्वत्व-
विशिष्ट-सामान्यस्यासम्बद्धत्वेऽपि क्षतिरिति । तदवच्छिन्नाभावो-
ऽपि साध्यतावच्छेदक सम्बन्ध-सामान्ये इत्यादि-क्रमेण प्रति-
योग्यसमानाधिकरणः, तेन न कालो घटवान् कालपरिमाणा-
दित्यत्र तादृशाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत गगनत्वावच्छि-
न्नाभावस्य प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वाप्रसिद्ध्या गगनत्वस्य पारिभाषि-
कावच्छेदकत्व-क्षतिः ।

तादृशाभाववदसम्बद्धत्वञ्च साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन तादृशा-
भाववत्सम्बद्धत्व-सामान्याभावः, तेन गगनत्वादि-विशिष्ट-सामान्य-
स्यापि गगनत्वावच्छिन्नाभाववति तादात्म्येन वृत्त्यनियायक-
सम्बन्धादिना सम्बद्धत्वात्पारिभाषिकावच्छेदकाप्रसिद्धौ न व्याप्ति-
लक्षणासम्भवः । † न वा तादृशाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-
महानसीय-वह्नित्वावच्छिन्नाभाववति जलादौ वह्नित्व-विशिष्ट-
सामान्यासम्बद्धत्वेऽपि वह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः ।

तादात्म्येन साध्यतायां तेन सम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेरसम्बद्ध-

* गगने संयोगेन वह्नेः सम्बन्धत्वात् वह्निमान् धूमादित्युपेक्षितमिति भावः ।

† सामान्याभावनिवेशव्यावृत्तिमाह नवेत्यादिना ।

त्वेति । स्वविशिष्टेति करणाच्च गुणकर्माण्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् जातिमत्त्वादित्यत्र विशिष्ट-सत्तात्वावच्छिन्नाभाववति गुणे विशिष्ट-सत्तात्वाश्रयीभूत-सत्तायाः सम्बद्धत्वेऽपि विशिष्ट-सत्तात्वस्य नावच्छेदकत्व-क्षतिः ।

स्व-विशिष्टत्वं यद्यपि (१) न साध्यतावच्छेदकता-घटक-सम्बन्धेन, कालो दण्डिमान् ध्वंसवान् वा काल-परिमाणादित्यादौ वृत्तिता-नियामक-संयोगेन ध्वंसत्वीय-विशेषणता-विशेषेण वा साध्यतावच्छेदकतायां तादृशावच्छेदकाप्रसिद्धेः, गगनत्वादेस्तेन सम्बन्धेनावृत्तेः । नापि प्रतियोगितावच्छेदकता-घटकेन, सम्बन्धीवादिमत्त्वान् मेयत्वादित्यत्र घटत्व-निष्ठ-प्रतियोगितावच्छेदकता-घटकीभूत-समवायेन कम्बूग्रीवादिमत्त्वस्य वृत्तेरप्रसिद्धेरनवच्छेदकत्वापातात् । वङ्गिमान् धूमादित्यादौ विषयितया वङ्गित्ववज्ज्ञानाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-वङ्गित्व-विशिष्ट-ज्ञानादेस्तदवच्छिन्नाभाववत्यसंयुक्तत्वात्, वङ्गित्वादेरवच्छेदकत्वापाताच्च । नापि सम्बन्ध-सामान्येन, घटत्वावच्छिन्नाभाववति गगनत्वावच्छिन्नाभाववति च कालिकादि-सम्बन्धेन घटत्व-गगनत्वादि-विशिष्टस्य साध्यतावच्छेदकीभूत-संयोग-सम्बन्धेन सम्बद्धत्वात्तादृशावच्छेदकाप्रसिद्धाऽसम्भवात् । नापि साध्यतावच्छेदकताघटक-प्रतियोगितावच्छेदकताघटकान्यतर-सम्बन्धेन, कालिक-सम्बन्धेन दण्ड-विशिष्टस्य कालिक-सम्बन्धेन साध्यतायां काल परिमाण-हेतौ (२) तादृशाव-

(१) विशिष्टत्वञ्च इति घ ।

(२) कालपरिमाणे हेतौ इति घ ।

च्छेदकाप्रसिद्धापत्तेः । तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत गगन-
 त्वादेः कालिक-सम्बन्धेनाश्रयस्य घटादेस्तदवच्छिन्नाभाववति
 कालादौ सम्बद्धत्वात्, कालभेद-विशिष्ट-गगनत्वस्य कालिकसम्बन्धेन
 घटावृत्तितयाऽन्यतर-सम्बन्धेन तद्विशिष्ट सामान्यस्य तदवच्छिन्ना-
 भाववदसम्बद्धतया तत्रावच्छेदक प्रसिद्धावपि तादात्म्येन धूम-सम्ब-
 न्धिनः संयोगेन साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः, तादृश-प्रति-
 योगितावच्छेदकीभूत-धूमत्वावच्छिन्नाभाववति प्रतियोगितावच्छे-
 दकता-घटक-समवायेन धूम-विशिष्टस्य परमाखादेः संयुक्तत्वेन
 धूमादेरनवच्छेदकत्वात् । तथापि तदवच्छिन्नाभाववति येन येन
 सम्बन्धेन यद्विशिष्ट-सामान्यमसम्बद्धं तेन तेन सम्बन्धेन तद्व्य-
 कारक-ज्ञानत्वावच्छिन्न भिन्नं साध्यतावच्छेदकता-घटक-सम्बन्धेन
 यद्व्यङ्ग्य-प्रकारक-ज्ञानं तद्व्यङ्ग्यावच्छिन्न-सामानाधिकरण्यं व्याप्तिरिति
 वर्तुलार्थः(१) । विषयिता-सम्बन्धेन वङ्गित्व-प्रकारक-ज्ञानत्वावच्छि-
 न्न-भिन्नं समवायेन वङ्गित्व-प्रकारक-ज्ञानमपीति वङ्गिमान् धूमा-
 दित्यादौ वङ्गित्वादेर्नावच्छेदकत्व-सम्भवः । अतएव प्रमेय-धूमत्व-प्रका-
 रक ज्ञानत्वावच्छिन्ने धूमत्व-प्रकारक-ज्ञानत्वावच्छिन्न-भेदाभावात्
 स्वरूप-सम्बन्ध-रूपावच्छेदकत्वस्य लक्षणे प्रवेशेऽपि न तदातिव्याप्ति-
 सम्भव इत्यभिप्रेत्य तादृश-लघु-रूपाघटितं कम्बुग्रीवादिकमुपक्रान्त
 वानवच्छेदक-लक्षण-पूर्वपक्षोपक्रमे दीधिति-कारः । विवेचयि-
 ष्यते चेदमधिकम् । महानसीय-वङ्गित्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताक
 तादृशाभाववति वङ्गित्व-विशिष्टस्य महानसीय-वङ्गेरसम्बद्धत्वात्

सामान्येति, पर्वतीय वङ्गादेर्वङ्गित्व-विशिष्ट-सामान्यस्य महान-
सीय-वङ्गाद्यभाववति सम्बद्धत्वान्नाव्याप्तिः ।

ननु गुणकर्मान्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् जातेरित्यत्रातिव्याप्तिः,
विशिष्टस्यानतिरेकेण विशिष्ट-सत्तात्वावच्छिन्नाभाववति विशिष्ट-
सत्ताया अपि सम्बद्धत्वात् । न च तदवच्छिन्नाभाववदधि-
करणतानवच्छेदकत्वं तदर्थः, प्रमेय-वङ्गिमान् धूमादित्यादाव-
व्याप्तेः । तादृश-महानसीय-वङ्गित्वावच्छिन्नाभाववति प्रमेय-
वङ्गित्व-विशिष्टस्य सम्बद्धत्वेऽपि प्रमेय-वङ्गित्वस्य गुरुतया आधेयता-
नवच्छेदकत्वात् । प्रमेय-वङ्गिमान् पर्वत इति प्रतीति-बलात्
गुरुणोऽप्याधेयतावच्छेदकत्व-स्वीकारेऽपि सत्तावान् मेयत्वादि-
त्यत्रातिव्याप्तिः । तत्र सत्तात्वावच्छिन्नाभाववति जात्यादौ सम-
वायेन वृत्तेरप्रसिद्धतया सत्तात्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वा-
भावात्, इत्यरुचेराह “स्वविशिष्टे”ति । स्वं पारिभाषिकाव-
च्छेदकत्वेनाभिमतम् । तद्विशिष्टत्वञ्च पूर्व्वनिरुक्त-सम्बन्धेन बोध्यम् ।
तेन न पूर्व्वोक्त-दोषः । तत्पदं तादृश-स्वरूप-सम्बन्ध-रूपावच्छेदक-
परम् । तथाच हेतु-समानाधिकरण-तादृशाभाव-प्रतियोगिताव-
च्छेदकं यद्विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं तत्
पारिभाषिकावच्छेदकमित्यर्थः । विशिष्ट-सत्तात्वाश्रय-सत्ता-
सम्बन्धि-गुणादि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वाद्विशिष्ट-सत्ता-
त्वस्यानवच्छेदकत्वापत्तिरतः स्वविशिष्टेति । प्रतियोगितावच्छे-
दकमात्रस्यैव सम्बन्धान्तरेण स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रति-
योगितावच्छेदकत्वात्तादृशावच्छेदकाप्रसिद्धा व्याप्ति-लक्षणासम्भव

इत्यतः साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन सम्बन्धित्वं वाच्यम् । संयोगेन साध्यतायां तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वादवच्छेदकाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरतः प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वमभावे देयम् ।

साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नासमानाधिकरणत्वं तदर्थः । तेन वङ्गिमान् धूमादित्यादौ वङ्गि-समानाधिकरण-घटाद्यभावस्यापि कालिकादि-सम्बन्धेन प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वात्तादृशभाव-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-घटत्वादेर्वङ्गित्वादि-विशिष्ट सम्बन्धि-निष्ठो यः सम्बन्ध सामान्येन प्रतियोगि-व्यधिकरणोऽभावः-स्तप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽपि नासम्भवः । न च शब्दवान् गगनत्वादित्यादौ शब्द-समानाधिकरणस्य घटत्वाद्यभावस्य केनापि सम्बन्धेन प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वाभावात् घटत्वादौ शब्दत्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यैव सत्त्वात् शब्दत्वादेर्नावच्छेदकत्वमिति नासम्भव इति वाच्यम् । घटत्वादेरपि स्वाश्रय-संयोगादिना गगनादि-सम्बद्धत्वात् । एवं समवायेन गगनाद्यभावस्यापि शब्द-समानाधिकरणस्य तादात्म्येन स्व-प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वात्प्रतियोगि-व्यधिकरण-तादृशभावान्तर-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् गगनत्वादेस्तमादायापि शब्दत्वस्यावच्छेदकत्वं बोध्यम् । तादात्म्यादि-सम्बन्धेन साध्यतायामव्याप्तिवारणाय प्रतियोग्य-सम्बन्धि-

त्वस्यैव तदर्थत्वादिति (१) । न चैवं सर्वस्यैव धर्मस्य यत्किञ्चित्-
सम्बन्धेन (२) सत्त्वात् प्रतियोगि-व्यधिकरणाभावस्यैवाप्रसिद्धिः,
विशिष्ट-प्रतीति-विषयस्यैव सम्बन्धत्वात्, सर्वत्र च सर्वस्यैव विशिष्ट-
प्रतीतौ मानाभावात् । एतावताप्यसम्भवस्यानपायाच्चेति ।

सत्तात्वविशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठो यः प्रतियोगि-व्यधिकरणो-
ऽभावस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकं विशिष्ट-सत्तात्वमपीति सत्तावान्
जातिरित्यत्राव्याप्तिरतः प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेति । प्रति-
योगितानवच्छेदकेत्यत्रावच्छेदकत्वं हेतु-समानाधिकरणाभाव-प्रति-
योगितावच्छेदकता घटक-सम्बन्धेन बोध्यम् । तेन विषयिता-
सम्बन्धेन घटत्व-विशिष्टस्य ज्ञानादेः संयोगिनाभावस्य प्रतियोगि-
व्यधिकरणस्य घटत्वादि-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठस्य प्रतियोगिताया
विषयिता-सम्बन्धेनावच्छेदकत्वेऽपि घटत्वादेर्न तादृशावच्छेदकत्वा-
प्रसिद्धिः । विषयितया धूम-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिताव-
च्छेदकस्य वह्नित्वादेर्वह्नि-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव प्रतियोगि-
तायाः समवायेनानवच्छेदकत्वात् वह्नित्वादेर्न तादृशावच्छेद-
कत्वापत्तिर्वा । नन्वेवं हेतु-समानाधिकरणाभावे प्रतियोगि-
व्यधिकरणत्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नासमानाधिकर-
णत्व-विवक्षणं व्यर्थं, जाति-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिता-
वच्छेदकं यद्द्रव्यत्वत्वं तदवच्छिन्नाभाववति विशिष्टसत्तात्व-विशि-
ष्टस्यासम्बन्धत्वात्, द्रव्यत्वत्वस्य विशिष्ट-सत्तात्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-

(१) तदर्थतया वाच्यत्वादिति चेत् ।

(२) सर्वत्रेति अधिकं च ।

निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वाच्च लक्षण-द्वयेऽपि तादृश-द्रव्य-
त्वाभावमादाय (१) विशिष्ट-सत्तात्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन
गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् जातरित्यत्रातिव्याप्ति-विरहादिति ।
अत्र श्रुमः ; प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानुपादाने हि यत्
प्रतियोगिता-विशिष्टस्यानधिकरणं हेत्वधिकरणं तत्प्रतियोगिता-
वच्छेदकं यद्विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठ-तादृशभाव-प्रतियोगितानव-
च्छेदकं तद्विन्नं यत्साध्यतावच्छेदकमित्यर्थः, तथाचाव्याप्तिः वज्जि-
मान् धूमादित्यादौ महानसीय-वज्जि-निष्ठा या वज्जित्वावच्छिन्ना
प्रतियोगिता तद्विशिष्ट-महानसीय-वज्जेरनधिकरणं धूमाधि-
करणं पर्वतादि तत्प्रतियोगितावच्छेदक-वज्जित्वस्य वज्जित्व-विशि-
ष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन वज्जित्वादेरपि
पारिभाषिकावच्छेदकत्वात् । प्रतियोगि-भेदेऽप्येकाभाव-प्रति-
योगिताया अभेदे तु गुणकस्मान्न्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् जातरित्य-
त्रातिव्याप्तिः, विशिष्ट-सत्ताभावस्य द्रव्यत्वाभाव-समनियततया
एकत्वेन द्रव्यत्व-निष्ठ-प्रतियोगिताया अपि सत्ता-निष्ठतया गुणादेः
प्रतियोगिता-विशिष्ट-सत्ताधिकरणत्वेन द्रव्यत्वाभावस्यापि प्रति-
योगि-व्यधिकरणत्वाभावात् । न चैवं समवायेन गगनाभावस्य
संयोगेन सत्ताभावाभिन्नतया समवायेन प्रतियोगि-व्यधिकरणस्या-
भावस्य जातिमत्यसम्भवात् कथमतिव्याप्तिरिति वाच्यं तथापि
लक्षणस्यासम्भवात् । संयोगेन घटाभावस्यापि घटवद्भूतित्व-
विशिष्ट-प्रमेयत्वाभावाभिन्नतया तत्प्रतियोगिता-विशिष्ट-प्रमेयत्वस्य

केवलान्वयितया प्रतियोगि व्यधिकरणाभावस्यैवाप्रसिद्धेः । न च प्रतियोगितावच्छेदक-भेदेनैव प्रतियोगिता भिद्यत इति द्रव्यत्व-त्वावच्छिन्ना प्रतियोगिता विशिष्ट-सत्तात्वावच्छिन्न-प्रतियोगितातो भिन्नैवेति वाच्यं मानाभावात् प्रतीति-बैलक्षण्यस्यावच्छेदक-भेदेनो-
(१)पपत्तेः । न चेवं सति (२) (क) जगति समवायवदेकैव प्रति-
योगिता (ख) स्यात् लाघवादिति वाच्यम् इष्टत्वात् ।

(ग) वस्तुतस्तु प्रतियोगितावच्छेदक-भेदेन प्रतियोगिता-
भेदेऽपि एतद्रूपान्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् जातेः, आकाशान्यत्व-
विशिष्टद्रव्यवान् द्रव्यत्वादित्यादौ समवायेन संयोगिन च
साध्यतायामति व्याप्तिः (घ) । (ङ) एतद्रूपसमवेतैतद्रूप-भिन्न-

(१) भेदेनैवो इति च ।

(२) सतीति नास्ति ।

(क) अवच्छेदकभेदेनैव प्रतीति-बैलक्षण्ये सतीत्यर्थः ।

(ख) निखिलाभावनिरूपिता एकैव प्रतियोगिता स्यादित्यर्थः, घटत्वादव-
च्छेदकभेदेनैव घटो नास्तीत्यादि प्रतीतिबैलक्षण्योपपत्तेरिति भावः ।

(ग) ननु प्रतियोगितावच्छेदकभेदेन तत्तत्प्रतियोगिताभेदानङ्गीकारे घटत्वादेः
घटत्वादिसाधारण प्रतियोगिताया न्यूनवृत्तित्वेनावच्छेदकत्वानुपपत्तिरत आह-
‘वस्तुतस्त्विति ।

(घ) साध्याभावस्य सत्तादिरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वेन लक्षणाघटक
त्वादिति भावः ।

(ङ) रूपान्यत्वविशिष्टसत्तायाः साध्यत्वे रूपान्यत्वविशिष्टसत्तासम्बन्धिनि
रूपसमवेतत्वावच्छिन्नाभावासत्त्वात्तत्सम्बन्धिनिष्ठाभाव प्रतियोगितानवच्छेदकं यद्रू-
पासमवेतत्वं तच्च हेतुमज्जिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं भवतीति रूपान्यत्वविशिष्ट-
सत्तात्वं पारिभाषिकावच्छेदकं भवेत् तथाच नातिव्याप्तिरित्यतो रूपान्यत्वमपहाय
साध्य एतद्रूपान्यत्वेत्युक्तम् । एतद्रूपसमवेतत्वावच्छिन्नाभावस्तु एतद्रूपान्यत्वविशिष्ट-
सत्तासम्बन्धिनि तद्रूपे वर्तते एतद्रूपसमवेतैतद्रूपभिन्नयावद्रूपसमवेतस्याप्रसिद्धेस्तथा-

(क) यावत्समवेतस्याकाशासंयुक्तस्य काशातिरिक्त-यावत्-द्रव्य-सं-
युक्तस्य चाप्रसिद्धा प्रतियोगि-व्यधि-करण-तादृशाभावासम्भवादतो
हेतु-समानाधिकरणाभावेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नास-
मानाधिकरणत्वं वाच्यमिति दिक् ।

ननु महाकालो घटवान् काल-परिमाणादित्यत्राव्याप्तिः,
तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-गगनत्वस्य गगनत्व-विशिष्ट-सम्ब-
न्धप्रसिद्धा पारिभाषिकावच्छेदकत्वाभावात् । न च सम्बन्ध-
सामान्येन स्व-विशिष्ट-सम्बन्धित्वं वाच्यं तथाच तादात्म्येन वृत्त्य-
नियामक-संयोगेन वा गगनत्व-विशिष्ट-सम्बन्धी प्रसिद्ध एवेति
वाच्यं तादृश-सम्बन्धिनि (ख) कालिक-सम्बन्धेन गगनाभा-
वस्य (ग) सत्त्वात् तत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन गगत्वस्यावच्छेद-
कत्वाभावात् । न च स्वविशिष्ट-सम्बन्धित्वं सम्बन्धसामान्येन वाच्यं
तन्निष्ठाभावोऽपि सम्बन्ध-सामान्येनैव (१) वाच्यः सम्बन्ध-सामान्येन

चैतद्रूपासमवेतत्वस्य एतद्रूपान्यत्वविशिष्टसत्तासम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वेन साध्यतावच्छेदकस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वाभावादतिव्याप्तिरिति
विभावनीयम् ।

(क) अत्रैतद्रूपासमवेतैतद्रूपभिन्नयावत्समवेताद्यभावसादायापि नातिव्याप्ति-
परिहार इत्याशयेनाह “एतद्रूपासमवेत”ति एतद्रूपासमवेतैतद्रूपभिन्नयावत्कञ्चित्-
समवेताद्यभावसादायातिव्याप्तिपरिहारसंस्थावनाया अभावादाह “एतद्रूपभिन्न-
याव”दित्यादि ।

(ख) गगन-परमाख्यादाविति शेषः ।

(ग) गगनाभावस्यापि सम्बन्धधर्मीकोभयाभावघटितप्रतियोगिव्यधिकरण-
त्वादिति भावः ।

(१) सामान्येनेति घ ।

गगन सम्बन्धिनि च न तेन सम्बन्धेन गगनाभाव इति वाच्यं धूम-समानाधिकरण-तादृशाभाव-(क)-प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-द्रव्यत्वत्वादेः(१)वङ्गित्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनि सम्बन्ध-सामान्येन यो-ऽभाव(ख)स्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् वङ्गित्वादेरप्यवच्छेदक-त्वापातात् । नापि तादात्म्येन सम्बन्धित्वं प्रतियोगित्वञ्च वाच्यं विशिष्ट-सत्तात्वस्य सत्तात्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठ-भेद-प्रति-योगि-तानवच्छेदकतया सत्तावान् जातेरित्यत्र सत्तात्वस्यावच्छेदक-त्वापातात् ।

यत्तु हेतु-समानाधिकरण-तादृशाभाव-प्रतियोगितावच्छेदको यः सम्बन्धस्तेन सम्बन्धेन स्व-विशिष्ट-सम्बन्धित्वं प्रतियोगित्वञ्च वाच्यं, भवति हि काल-परिमाण-समानाधिकरणो गगन-भेदः कालिक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणस्तत्प्रतियोगितावच्छेदकी-भूत-तादात्म्य-सम्बन्धेन यद्गगनत्व-विशिष्ट-सम्बन्धि तन्निष्ठो यो भेदस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकं गगनत्वमिति । न च विशिष्ट-सत्तात्वावच्छिन्न-प्रतियोगिक-भेदस्यापि गुण-निष्ठतया तत्-प्रति-योगितावच्छेदक-तादात्म्य-सम्बन्धेन सत्तात्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनि वर्तते यो भेदस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकं विशिष्ट-सत्तात्वमिति सत्तावान् जातेरित्यत्राव्याप्तिरिति वाच्यं विशिष्ट-सत्तात्वस्य गुरुतया जाति-समानाधिकरण-तादृश-भेद-प्रतियोगितायाः सत्तात्वेनैवा-

(क) उभयाभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरणस्याश्रयसंयोगेन द्रव्यत्वाभाव इत्यर्थः ।

(१) घटत्वादेरिति ग ।

(ख) अतीतानागतव्यक्तेरभाव इत्यर्थः ।

वच्छेदात् । तथाच साध्यतावच्छेदक-समवायेन स्व-प्रतियोगि-
 तावच्छेदक-सत्तात्वावच्छिन्न-समानाधिकरणत्वाद्विशिष्ट-भेदस्येति
 न विशिष्टाभावो लक्षण-घटक इति भावः । तन्न वङ्गिमान्
 धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरण-
 धूम-समानाधिकरण-समवाय-सम्बन्धावच्छिन्नाभाव-प्रतियोगिता-
 वच्छेदकं रूपत्वम् उत्पत्तिकालेऽवयविनि रूप-सामान्याभावस्य
 सत्त्वात् तद्व्यतिथिगतावच्छेदकीभूत-समवाय-सम्बन्धेन वङ्गित्व-
 विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठो यः समवायावच्छिन्न-प्रतियोगिताको-
 ऽभावस्तद्व्यतिथिगतानवच्छेदकमित्यव्याप्तेः । न च स्व-विशिष्ट-
 सम्बन्धि-निष्ठाभावे प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वं साध्यतावच्छेदक-
 सम्बन्धेनैव वक्तव्यं न तु प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धेन, तथाच
 वङ्गित्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठो यो रूपाभावः स संयोगेन स्व-प्रति-
 योगि-व्यधिकरण एवेति तद्व्यतिथिगतावच्छेदकं रूपत्वमिति
 नाव्याप्तिरिति वाच्यम् इदं जल-द्वयणुकवत् जल-द्वयणुक-संयोगादि-
 त्वत्वं संयोगेन साध्यतायां जल-द्वयणुक-संयोग-समानाधिकरण-
 तादृशभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं रूपत्वं तद्व्यतिथिगतावच्छेदकी-
 भूत-समवायेन जल-द्वयणुकत्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनि जल-परमाणौ
 समवायावच्छिन्न-प्रतियोगिताकः संयोगेन प्रतियोगि-व्यधिकरणो
 यो घटाद्यभावस्तद्व्यतिथिगतानवच्छेदकमित्यव्याप्तेः जल-परमाणौ
 रूप-सामान्याभावस्याभावादिति ।

अत्र केचित् साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धसामान्ये यद्विशिष्ट-प्रति-
 योगिकत्वं यादृश-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाभाववदनुयोगिक-

त्वोभयाभावस्तत्पारिभाषिकावच्छेदकम् । कालो घटवान् काल-
परिमाणादित्यत्र तादृशाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं गगनत्वं
कालिकं सम्बन्ध-सामान्ये च गगनत्व-विशिष्ट-प्रतियोगिकत्व-तद-
वच्छिन्नाभाववदनुयोगिकत्वोभयाभाव-सत्त्वात् न गगनत्वस्य पारि-
भाषिकावच्छेदकत्व-क्षतिः । गगनाभावस्य प्रतियोगि व्यधिकर-
णत्वं पूर्वोक्त-रीत्या निर्व्याच्यम् । स्व-विशिष्ट-प्रतियोगिकत्वञ्च
विशिष्टोपादेयम् । तेन प्रमेय-धूमत्व-विशिष्ट-प्रतियोगिकत्व-घटितो
भयत्वस्य गुरुतया प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः ।
इत्यञ्च (क) तादृशोभयाभाव-कूट एव लक्षण-घटकस्तेन वङ्गित्व-
विशिष्ट-महानसीय-वङ्गि-प्रतियोगिकत्व-महानसीय-वङ्गित्वाव-
च्छिन्नाभाववदनुयोगिकत्वोभयाभावस्य संयोग-सामान्ये सत्त्वेऽपि न
वङ्गित्वस्यावच्छेदकत्वमिति ।

(ख) इदन्त्ववधेयं ; हेतु समानाधिकरणाभावस्य प्रतियोगि-व्य-
धिकरणत्व-निरुक्तौ प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिकत्व-
मपहाय यद्वर्त्म-विशिष्ट-प्रतियोगिकत्वमात्रमुपादेयं, तथाच साध्य-
तावच्छेदक-सम्बन्ध-सामान्ये यद्वर्त्म-विशिष्ट-प्रतियोगिकत्व-हेत्व-
धिकरणीभूत-यत्किञ्चिद्वस्तुन्युयोगिकत्वोभयाभाव-कूटवत्त्वं(ग) तद्व-
र्त्म-भिन्नं यत्साध्यतावच्छेदकं तदवच्छिन्न-सामानाधिकरण्यं व्याप्ति-
रित्येतावतैव प्रमेय-धूमवान् वङ्गेरित्यत्रातिव्याप्तेः कालो घटवान्

(क) स्वविशिष्टप्रतियोगिकत्वस्य विशिष्टोपादानस्यावश्यकत्वे चेत्तर्थाः ।

(ख) पूर्वकल्पे गौरवात् प्रकारान्तरमाहेदन्वित्यादिना ।

(ग) पूर्वोक्तरीत्या सामान्याभावनिवेशसम्भवात् कूटेत्यादि ।

काल-परिमाणादित्यादौ चाव्याप्तेर्वारणे तादृशोभयाभाव-घटितं लक्षणं नादरणीयम् । धूम-संयोग-सामान्ये प्रमेय-धूमत्व-विशिष्ट-तत्त्वप्रतियोगिकत्व-वङ्गाधिकरणायोगोलकानुयोगिकत्वोभयाभाव-कूट-सत्त्वेनातिव्याप्तेरभावात् । कूटपद-दानाच्च संयोग सामान्ये वङ्गित्व-विशिष्ट महानसीय-वङ्गि-प्रतियोगिकत्व हेत्वधिकरणीभूत-पर्व्व-तानुयोगिकत्वोभयाभाववत्त्वेऽपि वङ्गित्व-विशिष्ट-पर्व्वतीय-वङ्गि-प्रतियोगिकत्व-पर्व्वतानुयोगिकत्वोभयवत्त्वात् पर्व्वतीय-वङ्गि-संयोगस्य तादृशोभयाभावासत्त्वात् न तादृशोभयाभावकूटवत्त्वमिति न वङ्गिमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिरिति ।

केचिकत्तु तादात्म्य-साध्यतावच्छेदकान्यतर-सम्बन्धेन यत् स्व-विशिष्ट-सम्बन्धितन्निष्ठो यस्तदन्यतर-सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणोऽभावस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदक-तत्त्वत्वमित्यर्थः । (क) गगनत्व-विशिष्ट-तादृश-सम्बन्धिनि गगने वर्त्तते यः कालिक-सम्बन्धेन गगनाभावः स तादात्म्येन प्रतियोगि-समानाधिकरण एवेति न तमादाय गगनत्वस्यावच्छेदकत्व-क्षतिः । (ख) सत्तावान् जातेरित्यत्रान्यतर-सम्बन्धेन तादात्म्य-समवायेन गुणकस्यैव सत्ताया असम्बन्धिनि गुणे सत्तात्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनि वर्त्तते योऽभावस्तत्प्रतियोगितावच्छेदकमेव गुणकस्यैव सत्तात्वमिति नाव्याप्तिरित्याहुः । तदपि न साधीयः ; आकाशं शब्द-समानाधिकरण-वङ्गिमत् शब्दादित्यत्र (ग)

(क) तादात्म्यनिवेशस्य फलमाह गगनत्वेत्यादिना ।

(ख) साध्यतावच्छेदकसम्बन्धनिवेशस्य फलमाह सत्तावानित्यादिना ।

(ग) वङ्गित्वेनैव वङ्गेः साध्यत्वे आकाशसंयुक्तततोद्वादिक्षणविनष्टवङ्गिव्यक्तौ

वृत्त्यनियामक-संयोगेन साध्यतायामव्याप्तेः ; भवति हि शब्द-
समानाधिकरण-तादृशभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं गगनत्वं तच्च
तादृशसम्बन्धेन शब्द-समानाधिकरण-वङ्गित्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनि
गगने वङ्गी च वर्तते यस्तादृश-सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणो-
ऽभावस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकमिति वङ्गी साध्यतावच्छेदकीभूत-
वृत्त्यनियामक-सम्बन्धेन गगने तादात्म्येन गगनस्य च सम्बद्धत्वेन
तादृश-गगनाभावस्य प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वाभावात् ।

अन्ये तु येन येन सम्बन्धेन स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि यद्यत् तेन
तेन सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणो यस्तन्निष्ठोऽभावस्तत्प्रति-
योगितानवच्छेदक-तत्कत्वमित्यर्थः । न च इदं सर्व्ववत्प्रमेयत्वा-
दिति समवायादिना साध्यतायां व्यभिचारिणि सर्व्वत्वस्य पारि-
भाषिकावच्छेदकत्वं न स्यात् । विषयितया कालिकेन वा सर्व्वत्व-
विशिष्ट-सम्बन्धिनि विषयितया कालिकेन वा प्रतियोगि-व्यधि-
करणाभावस्याप्रसिद्धेरिति वाच्यं विषयिता सम्बन्धे निरुक्तप्रति-
योगि-प्रतियोगिकत्व-स्व-विशिष्ट-सम्बन्धनियोगिकत्वोभयाभावस्य
सत्त्वादुक्तरीत्या ईश्वर-ज्ञानान्यत्व-विशिष्ट-घटाभावे एव प्रति-
योगि-वैयधिकरणस्य प्रसिद्धि-सम्भवात् । साध्यतावच्छेदक-सम्ब-
न्धेन सम्बन्धित्वं प्रतियोगित्वञ्च वाच्यमित्यग्रेतन्मोक्षरत्नक्षणाभि-
प्रायेण, अतो न तद्विरोध इत्याहुः (क) ।

वृत्त्यनियामकसंयोगेन गगनस्यासम्बद्धतया गगनाभावस्य प्रतियोगि-वैयधिकरण्या-
न्नाव्याप्तिरत आह शब्देत्यादि ।

(क) अग्रेतन्—अस्य संकोचेनोत्तरलक्षणाभिप्रायकत्ववर्णनरूपस्वरस-
स्त्वनाय आहुरित्युक्तम् ।

नयानु वाकारो (क) व्यवस्थित-विकल्पार्थः । तेन यत्र तादृश-
प्रतियोगितावच्छेदके साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन स्व-विशिष्ट-सम्ब-
न्धी अप्रसिद्धस्तत्र तदवच्छिन्नाभाववदसम्बद्ध-स्व-विशिष्ट-सामान्य-
कत्वमेवोपादेयम् । यत्र तु तदवच्छिन्नाभाववति साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धेन सम्बन्धित्वमप्रसिद्धं तत्र स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठेत्या-
त्यादिकमेवोपादेयम् । तेन कालो घटवान् काल-परिमाणादि-
त्यादौ गगनत्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनोऽप्रसिद्धा तदवच्छिन्नाभाववदि-
त्यादिकमेवोपादेयम् । सत्तावान् मेयत्वादित्यादौ तु सत्तात्वाव-
च्छिन्नाभाववति सामान्यादौ समवायेन सम्बद्धत्वस्याप्रसिद्धा
स्वविशिष्ट-सम्बन्धीत्यादि-रूपमेवोपादेयमिति । वस्तुतस्त्वित्या-
रभ्य लक्षण-द्वयमेव व्यवस्थित-वैकल्पिकमेकः कल्पः । अतएव
मिलित्वैक-कल्पना-सूचनाय शेषे तदनतिरिक्तवृत्तित्वमित्यु-
क्तम् । एवञ्च (ख) दूषणाभास-समाधानाभासा नादरणीया इति
प्राहुः (ग) ।

(क) दीधितौ अनवच्छेदकतत्कत्वं वेति वाकार इत्यर्थः ।

(ख) “एवञ्च” वाकारस्य व्यवहितविकल्पार्थकत्वे चेत्यर्थः । घटवान् काल-
परिमाणादित्यादाववच्छेदकाप्रसिद्धिरूपदूषणाभासः, तत्तद्वादिज्ञतसमाधानरूपश्च
समाधानाभासो ज्ञेयः, वस्तुतः उक्तरोत्याऽप्रसिद्धभावादूषणस्याभासत्वं तत्तद्वादि-
ज्ञतसमाधानस्य चाभासत्वमप्रयोजकत्वादिति भावः ।

(ग) अप्येतन्मन्ताविरोधरूपप्रकर्षज्ञापनाय प्राङ्गरित्युक्तम् । वस्तुतस्तु तादृश-
प्रकर्षवत्त्वेऽपि कालो घटवान् कालपरिमाणादित्याद्यनुरोधेन प्रथमावच्छेदकत्वज्ञा-
नस्यानुमितहेतुत्वावश्यकत्वे सत्तावान् मेयत्वादित्यत्र प्रथमनिरुक्तावच्छेदकत्वा-
भावस्य सत्तात्वेऽक्षततया भ्रमं विनैव सत्तानुमित्यापत्तिरित्यस्वरसः प्राङ्गरित्य-
नेनाभिहित इति विभावनीयम् ।

प्रतियोगितावच्छेदकानतिरिक्त-वृत्तित्वमित्यचारुचिं प्रकाशयति “अतएवे”ति तदवच्छिन्नाभाववदित्यादि-विवक्षणादेवेत्यर्थः । “तुल्य-वृत्तिकत्वेऽपी”त्यपिरभ्युपगमे । तेन द्वित्वादि-वद्विशिष्ट-धर्मस्यापि विशेष्य-विशेषण-सम्बन्धेषु पर्याप्तत्व-स्वीकारे नायं दोष इति सूचितम् ।

अत्रेदं चिन्त्यम् । हेतु-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं यद्विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं तद्विन्नं यत्साध्यतावच्छेदकमित्युक्तौ विशिष्टस्यानतिरिक्तत्व-मते वङ्गिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिर्महानसीय-वङ्गित्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वेन वङ्गित्वे तद्भेदाभावात् । न चावच्छेदकत्वं व्यासज्यवृत्तीति तदवच्छिन्न-भेदो वङ्गित्वे वर्तते एवेति वाच्यं स्वरूप-सम्बन्ध-रूपावच्छेदकस्य भेद-प्रतियोगित्वेन प्रकृत-लक्षणेऽप्रवेशात् (किन्तु पारिभाषिकावच्छेदकभिन्नत्वेन)(१)(क) । तस्मात्तदघटितं यत्साध्यतावच्छेदकमिति वक्तव्यम् । तदघटितत्वञ्च तदविषयक-प्रतीति-विषयत्वं, भवति च वङ्गित्वं महानसीय-वङ्गित्वाविषयक-प्रतीति-विषयः । तादृश-पारिभाषिकावच्छेदकता येन रूपेण तेन रूपेण तदविषयकत्वं वाच्यं, तेन (ख) महानसीयत्व-विशिष्टत्वेन वङ्गित्वाविष-

(१) () चिह्नित पाठोऽस्ति ग पुस्तके । अत्र तु “किन्तु पारिभाषिकावच्छेदकस्यैव” इति पाठः समीचीनतया प्रतिभाति ।

(क) स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वमेव व्यासज्यवृत्ति न तु पारिभाषिकावच्छेदकत्वमिति भावः ।

(ख) अन्यथा वङ्गित्वविषयकप्रतीतिर्वङ्गित्वाभिन्नमहानसीय-वङ्गित्वविषयकत्वेन वङ्गित्वे महानसीयवङ्गित्वाविषयकप्रतीतिविषयत्वस्यानिर्व्याहार्त्वादिति भावः ।

यक-प्रतीत्या वङ्गित्वस्य विषयी-करणान्न वङ्गित्वस्य तदघटितत्व-
क्षतिः ।

(क) यदि चैकमान-प्रतीतं विजातीयमङ्कुर-द्वयं न परस्परा-
विषयक-प्रतीति-विषय इति एतदङ्कुरस्य तादात्म्येन साध्यतायां
तदङ्कुरत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वे एतदङ्कुरत्वे तदघटितत्वं तद-
विषयक-प्रतीति-विषयत्व-रूपं नास्तीति सम्भाव्यते तदा प्रकारता-
सम्बन्धेन (ख) यद्वर्मावच्छिन्न-कार्यतातो यद्वर्मावच्छिन्न-कार्यता
भिन्ना (१) भवतीति वाच्यं, भवति हि एतदङ्कुरत्व-प्रकारकत्वाव-
च्छिन्न-कार्यतातस्तदङ्कुरत्व-प्रकारकत्वावच्छिन्न-कार्यता भिन्ना ।
विशेषण-ज्ञानस्य विशेषणतावच्छेदक-प्रकारक-निश्चयस्य वा
कार्यतायां प्रमेय-धूमत्वादेरपि कार्यतावच्छेदकत्वं प्रसिद्धमिति
मन्तव्यम् । (२)

दीधितिः ।

एवं स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितान-
वच्छेदकावच्छेद्यत्वं बोध्यम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु प्रतियोगिता-धर्म्मिकोभयाभाव-विवक्षायां यद्वर्मान्यून-

(क) नियत-समूहालम्बने मानाशावादस्वरस-सूचनाय यद्विचेति ।

(ख) प्रकारतायाः प्रकारतया निवेशे गौरवादाह प्रकारतासम्बन्धेनेति ।

(१) कार्यतातो भिन्ना यद्वर्मावच्छिन्नकार्यता इति घ ।

(२) यद्वर्मावच्छिन्नविषयितातोभिन्ना यद्वर्मावच्छिन्नविषयिता तद्वर्मा-

वृत्ति-धर्मावच्छिन्नत्वोक्तौ सत्तावान् जातेरित्यत्र सत्तात्वान्यूनवृत्ति-
गुणान्यत्व-विशिष्ट-सत्तात्वावच्छेदत्वस्य समवाय-सम्बन्धावच्छिन्न-
त्वस्य च जाति-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितायां सत्त्वाद-
व्याप्तिरत आह “एव”मिति । “स्व-विशिष्टे”ति, स्व(क) साध्यताव-
च्छेदकत्वेनाभिमतम् । ईत्यच्च तादृश-प्रतियोगिता-सामान्ये यद्वि-
शिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छेदत्व-यत्सम्ब-
न्धावच्छिन्नत्वोभयाभावस्तेन धर्मेण तेन सम्बन्धेन व्यापकत्वमिति
बोध्यम् । गुणान्यत्व-विशिष्ट सत्तावान् जातेरित्यादौ गुणान्य-
त्व-विशिष्ट-सत्तात्वाग्रय-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं
सत्तात्वादिकमेव, जाति-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिता-सामान्ये
तदवच्छेदत्वस्याभावादतिव्याप्तिरतः “स्व-विशिष्टे”ति । स्व-विशि-
ष्टत्वं साध्यतावच्छेदकतावच्छेदक-सम्बन्धेन, तेन धूमवान् वङ्गे-
रित्यत्र कालिकेन घटादेरपि धूमत्व-विशिष्टत्वात् धूमत्व विशिष्टस्य
संयोगेन यत् सम्बन्धि तन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं द्रव्यत्वं
तदवच्छेदत्वाभावस्य वङ्गिमन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितायां सत्त्वेऽपि
नातिव्याप्तिः । धूमवान् वङ्गेरित्यादावतिव्याप्ति-वारणाय सम्ब-
न्धित्वं साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन वाच्यम् । न च कालिक-
सम्बन्धेन धूमत्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनि ध्वंसादौ (ख) वर्तते योऽभावः

वच्छिन्न सामानाधिकरण्यमिति वा वक्तव्यं इदन्तु कार्यत्वावैलक्षण्येऽपि सम्भवति ।
इत्यधिकपाठः टिप्पनीरूपेण वर्तते च पुस्तके ।

(क) पूर्वोक्तक्षणेः स्व-शब्दस्य पारिभाषिकावच्छेदक-परतया अत्र तत्परत्व-
शङ्का निरासार्थमाह स्वमिति ।

(ख) आदिना क्रिया-परिग्रहः ।

संयोगावच्छिन्न-तत्प्रतियोगितानवच्छेदकाप्रसिद्धा कथमतिव्याप्ति-
रिति वाच्यं घटाभावत्वादेरेव तथात्वात्, घटाभावस्य संयोगाव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव प्रतितोगितायां लाघवादभावत्वेनैवा-
वच्छेदात्(क) । न चैवमपि तदवच्छेद्यत्वाप्रसिद्धा कथमतिव्याप्तिः,
घटाभावस्य भेद-प्रतियोगितायां घटाभावत्वावच्छिन्नत्वस्य प्रसिद्धि-
सम्भवात् । अतएव वज्रिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिर्न भवति
तादृश-घटाभावत्वावच्छेद्यत्वाभावेनैव लक्षण-समन्वयात् ।

प्रतियोगि व्यधिकरण-पदमप्येतदर्थमेवाभावे देयम् । अन्यथा
संयोगावच्छिन्न-प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव धूमत्व-विशिष्ट-स-
म्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् तदनवच्छेदकं घटाभा-
वत्वादिकमेव वज्रि-समानाधिकरणाभाव प्रतियोगितायां तदवच्छे-
द्यत्वाभावस्य सत्त्वात् धूमवान् वज्रिरित्यादावतिव्याप्तिः । प्रति-
योगितावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-व्यधि-
करणत्वं तदर्थः । तेनायं घटो घट-रूपादित्यत्र समवायेन घटत्वस्य
साध्यतायां घटत्वत्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनि घटे समवायावच्छिन्न-
ज्ञानाभावस्य विषयतया प्रतियोगि-समानाधिकरणत्वात् सम्बन्ध-
सामान्येन प्रतियोगि-व्यधिकरणोऽतीत-तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नाभाव-
एव तत्प्रतियोगितानवच्छेदक-ज्ञानत्वावच्छेद्यत्व-समवायावच्छिन्न-
त्वोभयस्य घटरूपवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितायां सत्त्वेन, वज्रिमान्
धूमादित्यादौ संयोगेन साध्यतायां वज्रित्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठो

(क) संयोगेनाभावत्वावच्छिन्नाभावस्य घटाभावत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य च
समनैयत्यादिति भावः ।

घटाभावः कालिक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-समानाधिकरण एवेति प्रतियोगि-व्यधिकरण-तादृशाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं घटत्वं तदवच्छेद्यत्व-संयोगावच्छिन्नत्वोभयस्य धूमवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगि-तायाञ्च सत्त्वेन, (क) सत्तावान् जातेरित्यत्र सत्तात्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठ-प्रतियोगि-व्यधिकरणाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं विशिष्ट-सत्तात्वं तदवच्छेद्यत्व-समवायावच्छिन्नत्वोभयस्य जाति-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितायां सत्त्वेऽपि च नासम्भवो-ऽव्याप्तिर्वा (ख) ।

(ग) वृत्त्यनियामक-सम्बन्धस्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वे सर्वस्यैव धर्मस्य वङ्गित्वादि-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठ-प्रतियोगि-व्यधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् तदनवच्छेदकावच्छेद्यत्वा-प्रसिद्धाऽसम्भवः । मेयत्वादेरपि पर्वतादौ विषयिता-सम्बन्धा-वच्छिन्न प्रतियोगिताकाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् । यदि च क्लृप्तत्वाद्यभाव-वङ्गिमदन्यतरत्वं वङ्गिमन्निष्ठ-तादृशा-भाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं, वङ्गिमति संयोगेन समवायेन वा तदन्यतराभाव-

(क) प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेत्यस्य व्यावृत्तिमाह सत्तावानित्यादि ।

(ख) सम्बन्धविशेषाविवक्षणे असम्भवः, प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाविवक्षणे अव्याप्तिरित्यर्थः ।

(ग) साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगित्वविवक्षणाद्योपक्रमते वृत्त्यनियामकेत्यादिना । वृत्त्यनियामकसम्बन्धस्याभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे वक्ष्यमाण-रीत्या मेयत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वासम्भवेन मेयत्वादेरेव तादृशानवच्छेदकतया तदवच्छेद्यत्वस्य समवायादिना मेयसामान्याभाव-प्रतियोगितायां प्रसिद्धा नासम्भवसम्भावनेत्यतो वृत्त्यनियामक सम्बन्धस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वोक्तोत्पत्तिः ।

सत्त्वेऽपि तद्यतियोगिताया लाघवेन वङ्गिमत्त्वेनैवावच्छेदात् (क) ।
 विषयितादि-रूप- (१) व्यधिकरण-(ख)-सम्बन्धावच्छिन्न-
 तदभाव-प्रतियोगिताया अपि वङ्गिमत्त्व-ऋदत्वाभावत्वादिनैवा-
 वच्छेदात् तदवच्छेद्यत्वञ्च भेद-प्रतियोगितायामिव प्रसिद्धमिति
 विभाव्यते तदाऽसम्भव विरहेऽपि धूमवान् वङ्गेरित्यादावतिव्याप्ति-
 रूक्तरोत्या ऋदत्वाद्यभाव-धूमवदन्यतरत्वस्यैव धूमवन्निष्ठाभाव-
 प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तदवच्छिन्नत्व-संयोगावच्छिन्नत्वोभया-
 भावस्य वङ्गिमन्निष्ठाभाव-प्रतियोगिता-सामान्ये सत्त्वादतः प्रति-
 योगित्वमपि साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन वाच्यम् । इत्यञ्च धूमत्व-
 विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठ-तादृशाभावोय-संयोगावच्छिन्न-प्रतियोगि-
 ताया अनवच्छेदकं धूमत्वायोगोलकावृत्तित्वादि तदवच्छेद्यत्वस्य
 तादृश-प्रतियोगितायां सत्त्वादेव नातिव्याप्तिरिति ।

ननु तथाप्यव्याप्तिः कालो जगदाधारः काल-परिमाणात् (ग)
 ईश्वरज्ञानं सर्व्ववन्नित्यसविषयकत्वात् (२) (इत्यादौ स्व-विशिष्ट-
 सम्बन्धिनि महाकाले ईश्वरज्ञाने) च तेन सम्बन्धेन प्रतियोगि-

(क) संयोगेन समवायेन वा तदन्यतराभावस्य वङ्गिमत्त्वावच्छिन्नाभाव-समनै-
 यत्यादिति भावः ।

(१) रूप इति नास्ति घ ।

(ख) यद्यपि तादृशान्यतरस्य विषयितया ज्ञाने वृत्तित्वेन विषयिताया व्यधि-
 करणत्वासम्भवस्तथापि व्यधिकरणत्वमवृत्त्यनियामकत्वरूपमभिप्रेतमिति भावः ।

(ग) प्राचां मते क्रियामात्रस्यैव कालोपाधित्वेन कालत्वादित्युक्तौ व्यभिचारः
 स्यादतः कालपरिमाणादित्युक्तं नव्यमते कालपरिमाणपदं महाकालपरिमाणपरं
 अन्यथा तन्मते जन्य-द्रव्यस्य कालोपाधित्वेन तत्र व्यभिचारप्रसङ्गः स्यादिति भावः ।

(२) () एतच्चिह्नितस्थले “इत्यत्र कालिक-विषयितासम्बन्धाभ्यां साध्यतायां

व्यधिकरणस्याभावस्याप्रसिद्धेः । न च महा-कालान्यत्व-वि-
शिष्ट-घटाद्यभावस्य ईश्वर-ज्ञानान्यत्व-विशिष्ट-घटाद्यभावस्य वा
तथात्वान्नायामिरिति वाच्यम् । तथापि महा-कालमात्र-वृत्ति-
विशेषणता-विशेषेण ईश्वरज्ञान-वृत्ति-विषयिता-विशेषेण च
साध्यतायामव्याप्तेरपरिहारात्, तेन सम्बन्धेन महा-कालान्य-
त्व-विशिष्ट-घटाधिकरणस्याप्यप्रसिद्धेरिति । चेन्न स्व-विशिष्ट-
सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितायां यद्वन्भावच्छिन्नत्व-यत्-सम्ब-
न्धावच्छिन्नत्वोभयाभावो हेतु-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगि-
ता-सामान्ये तद्वन्भावच्छिन्नत्व-तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभावस्य
विवक्षितत्वात् । भवति हि(क) सर्व्वत्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-महाकाल-
निष्ठ-समवायाद्यवच्छिन्न-प्रतियोगिताक-घटाभावाद-प्रतियोगि-
तायां सर्व्वत्वावच्छेद्यत्व-कालिक-सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभावः
काल-परिमाण-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितायामपि तदु-
भयाभाव इति नाव्याप्तिः । धूमत्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठ-तादृशा-
भाव-प्रतियोगितायां धूमत्वावच्छेद्यत्व-संयोग-सम्बन्धावच्छिन्न-
त्वोभयाभावस्य सत्त्वेऽपि वज्रि-समानाधिकरण-तादृशाभाव-प्रति-
योगितायां तदुभय-सत्त्वान्न धूमवान् वज्जेरित्यादावतिव्याप्तिरिति
कृतं पल्लवितेन ।

तेन सम्बन्धेन जगदाधारत्वविशिष्टमहाकाले सर्व्वत्वविशिष्टसम्बन्धिनि ईश्वरज्ञा-
नादौ" इति पाठो वर्त्तते ष पुस्तके ।

।क। साध्ये जगदाधारत्वं सर्व्ववत्परमेवैत्याशयेनाह सर्व्वत्वविशिष्टेत्यादि ।
एतेन पूर्व्वपक्षे जगदाधारत्वसाध्यकेऽव्याप्तिरुक्ता सिद्धान्ते च सर्व्वसाध्यकेऽव्याप्तिः
परिहृतेति शङ्कानिरस्तेति भावः ॥

दोधितिः ।

तादृश-प्रतियोगिताश्च विशिष्योपादेया नातो गुरो-
रवच्छेदकत्वं विना दुर्वचत्वम् ।

दोधिति प्रकाशः ।

ननु प्रमेय-धूमवान् वज्जेरित्यादौ प्रमेयधूमत्वे गुरुधर्म-स्व-
विशिष्टेत्यादि-पारिभाषिकावच्छेदकत्व-लक्षणमव्याप्तं स्व-विशिष्ट-
सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकेत्यत्र तादृश-प्रतियोगि-
तावच्छेदक-प्रतियोगिक-भेदस्यातिप्रसङ्गकतया (क) तादृशप्रति-
योगितावच्छेदकत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकभेदस्य विवक्षणीयत्वेन
प्रमेय-धूमत्वविशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य
धूमत्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्व-लघु-
रूप-समनियतस्य गुरुतयानवच्छेदकत्वात्, एवं प्रमेयवर्जमान्
धूमादित्यत्र प्रतियोगिता-धर्मिकोभयाभाव-(ख)-लक्षणमव्याप्तं,
प्रमेय-वर्जित्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य
गुरुतयाऽभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तादृश-प्रतियोगितानव-
च्छेदकावच्छेद्यत्वस्याप्रसिद्धेरत आह “तादृशे”ति । तथाच प्रमेय-
वर्जित्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभावीया या या प्रतियोगिता-
तत्तदवच्छेदक-भेदकूटवदेव तादृशानवच्छेदकं प्रसिद्धमिति ना-

(क) तादृश प्रतियोगितावच्छेदकेऽपि यत्किञ्चित्तादृशावच्छेदकभेदसत्त्वादिति-
भावः ।

(ख) उभयाभावघटितमित्यर्थः ।

व्याप्तिः । एवं पारिभाषिकावच्छेदक-लक्षणमपि प्रमेय-धूमत्वादौ
त्रयमिति (१) ।

न च तादृशावच्छेदकमेव विशिष्य वक्तुमुचितमिति वाच्यम् ।
एक-प्रतियोगिताया अपि नाना-तदवच्छेदकाङ्गीकारात्, नानाव-
च्छेदकानां विशिष्योपादाने गौरवात्, तदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे-
नोपादाने च लाघवादिति ।

दीधितिः ।

प्रतियोगित्वं सम्बन्धित्वञ्च साध्यतावच्छेदक-सम्ब-
न्धेन बोध्यम्, अतो न सम्बन्ध-भेदमादाय दोषः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“प्रतियोगित्व”मिति, प्रतियोगिता-धर्म्मिकोभयाभाव-विव-
क्षायां स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगित्वं साध्यतावच्छेद-
क-सम्बन्धेनैव वाच्यं, न तु पूर्वत्रापि, तत्र साध्यतावच्छेदक-सम्ब-
न्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वेनैव सम्बन्ध-भेदमायाय दोषाभावात् ।
व्यावृत्तिस्तु तद्व्याख्यानावसर एव प्रपञ्चितेति नेह प्रस्तूयते, एवम्
उत्तरत्रापि । “सम्बन्धित्वं” स्व-विशिष्ट-सम्बन्धित्वम् । प्रतियोगि-
त्वस्य चरमोक्तत्वेऽपि प्रतियोगित्वस्याव्यवहित(क)लक्षण एव विशे-
षण(ख)दानात्तस्य प्रथमं निर्देशः । सम्बन्धित्वस्य लक्षण-द्वयेऽपि

(१) नेयमितीति ष ।

(क) उभयाभावघटितेत्यर्थः ।

(ख) साध्यतावच्छेदकसम्बन्धवच्छिन्नत्वरूपविशेषणमित्यर्थः ।

विशेषण-दानात्तस्य चरमं निर्देशः । अभावे प्रतियोगि-वैयधिक-
रण्यञ्च “वस्तुतस्त्वि” त्वारभ्य-लक्षण-त्रय एव देयमित्यभिप्रायेण तत्र
पूर्वपक्षसमाधानयोरप्यवतारणीयत्वेन च तस्य चरमं निर्देशः ।

दीधितिः ।

कालिक-विशेषणता-विशेषेण च साध्यतायां तादृ-
श-प्रतियोगितावच्छेदकत्वमनित्य-तत्तद्वाक्तित्वे प्रसि-
द्धम् । अभावश्च प्रतियोगि-व्यधिकरणो बोध्यः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु कालो घटवान् कालपरिमाणादित्यत्र कालिक-सम्बन्धेन
घटत्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठ प्रतियोगि-व्यधिकरणाभावीय-कालि-
क-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगितावच्छेदकाप्रसिद्ध्या तदनवच्छेकाव-
च्छेद्यत्वमप्रसिद्धमत आह, “कालिके”ति । “अनित्ये”ति, अतीत-
तत्तद्द्वयव्यक्तित्वावच्छिन्नानधिकरणं स्वविशिष्ट-सम्बन्धि- (वर्तमान-
क्रियात्मक) (१) खण्डकालोपाधिरेव तन्निष्ठ-तादृशाभाव प्रतियोगि-
तावच्छेदकं तत्तद्द्वयव्यक्तित्वमिति नाप्रसिद्धिः । कालो जगदाधारः
कालपरिमाणादि यत्र तु पूर्वोक्त दिशा (क) लक्षणं सङ्गमनीयमिति ।
“अभावश्चे”त्यत्र प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नस्य यस्य कस्यचित्
तत्सामान्यस्य वा प्रतियोगितावच्छेदक-यत्किञ्चिदवच्छिन्नस्य वाऽन-
धिकरणं न वाच्यम्, आद्ये धूमवान् वज्जेरित्यत्रातिव्याप्तिः, धूमवतो

(१) () चिह्नित पाठो नास्ति च ।

(क) स्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितायामित्याद्यपदर्शितदिशेत्यर्थः ।

ऽपि यत्किञ्चिद्धूमव्यक्त्यनधिकरणत्वेन तद्वृत्ति-धूमाभावस्य प्रति-
योगि-व्यधिकरणत्वात् तादृश-प्रतियोगि-व्यधिकरणाभाव-प्रति-
योगितानवच्छेदक घटाभावत्वावच्छेद्यत्व-घटितोभयाभावस्य तादृ-
श-प्रतियोगितायां सत्त्वात् । द्वितीये द्रव्यत्वाभाववान् गुणत्वादित्य-
त्वादावव्याप्तिर्गुणत्ववन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितायां गुणत्वाभावत्वा-
वच्छिन्नायां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-सामान्यानधिकरण-
द्रव्यत्वाभाव-सम्बन्धि निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदक-गुणत्वाभा-
वत्वावच्छेद्यत्व-तादृश सम्बन्धावच्छेद्यत्वोभय-सत्त्वात् । गुणत्वा-
भावाभाववतोऽपि गुणस्य नित्यत्वादि-विशिष्ट-गुणत्वाभावात्मक-
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोग्यधिकरणत्वात् । नित्यत्वा-
दि-विशिष्ट-गुणत्वस्य नित्यत्वादि-विशिष्ट-गुणत्वाभावाभावात्म-
कस्य गुणत्वानतिरेकात् । तृतीये धूमवान् वक्त्रेरित्यत्रातिव्याप्तिः
धूमत्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनो धूमाभाववत्पर्वतादेरपि (१) धूमा-
भाव-पर्वत-भिन्नत्व-प्रकारक-प्रमा-विषयत्वा(२)भावान्यतरत्वाव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावत्व-रूप-यत्किञ्चित्-प्रतियोगितावच्छेद-
कावच्छिन्न-सामान्यानधिकरणत्वात्, तादृशाभाव-प्रतियोगितानव-
च्छेदकं घटाभावत्वादिकमेव, तदवच्छेद्यत्व-संयोगावच्छिन्नत्वोभया-
भावस्य वक्त्रि-समानाधिकरण-तादृशाभाव-प्रतियोगितायां सत्त्वात् ।
किन्तु तादृश-सम्बन्धेन यादृश-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नान-
धिकरणत्वं स्व-विशिष्ट-सम्बन्धिनस्तादृश-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं

(१) धूमाभाववतः पर्वतः देरपीति व ।

(२) विशेयत्वा इति व ।

वाच्यं तेन नातिव्याध्यादि-दोषः । एतस्य व्यावृत्तिस्तु (क) तल्लक्षणावसर एवानुसन्धेया ।

दौधितिः ।

न च मौलमिदमीयञ्च प्रतियोगिवैयधिकरण्य-
मनुपादेयं, संयोगत्वाद्यवच्छिन्नाभाववति संयोगत्वादि-
विशिष्टस्य वृत्तेर्गुणादि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छे-
दकद्रव्यत्वत्व-द्रव्यमात्र-सममेतत्वाद्यवच्छिन्नाभाववति
चावृत्तेरव्याप्तातिव्याप्तोरनवकाशादिति वाच्यं धूमवान्
वक्त्रेरित्यादावतिव्याप्तिः, न ह्युत्पत्तिकालावच्छेदेनापि
महानसादौ किञ्चित् संयोगेन वर्तते येन वक्त्रिमदयो-
गोलक-निष्ठात्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकायोगोल-
कावृत्ति-द्रव्यत्वाद्यवच्छिन्नाभाववदवृत्तित्वं धूमत्व-विशि-
ष्टस्य सम्भाव्येत ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“मौलं” मूलोपात्तम् । “इदमीयम्” अवच्छेदक-लक्षणे प्रविष्टम् ।
ननु मौल-प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वानुपादाने इदं संयोगि द्रव्यत्वा-

(क) पूर्वलक्षणद्वये साध्यतावच्छेदक सम्बन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यस्य तृ-
तीयलक्षणे प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य व्यावृत्तिरि-
त्यर्थः ।

दित्यादावव्याप्तिरत आह “संयोगत्वे”ति । संयोगत्वस्य द्रव्यत्व-समानाधिकरणाभाव प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि तदवच्छिन्नाभाववति संयोगत्व-विशिष्टस्य सम्बन्धत्वात् संयोगत्वस्य न पारिभाषिकावच्छेदकत्वं (१) तादृशञ्चावच्छेदकं (२) गगनत्वादिकमेवेति तद्भिन्नत्वस्य संयोगत्वे सत्त्वान्नाव्याप्तिरित्यर्थः । इदमीय-प्रतियोगिवैयधिकरणानुपादानेऽपि (३) संयोगी सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिं निरस्यति “गुणादी”ति । संयोगत्वावच्छिन्नाभाववति संयोगत्व-विशिष्टस्य सम्बद्धत्वेऽपि गुणादि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकौभूत-द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभाववत्यसम्बद्धत्वात् संयोगत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वा(४)-न्नातिव्याप्तिरित्यर्थः । सकल-द्रव्य-वृत्तित्व-घटितं द्रव्यत्वत्वं नावच्छेदकमतो “द्रव्यमात्रे”ति द्रव्यान्यासमवेतत्वावच्छिन्नेत्यर्थः । संयोग-प्रतियोगिकाभावमादायाप्यतिव्याप्तिं वारयति “द्रव्यमात्रे”त्यपि कश्चित् ।

अवच्छेदक-लक्षणे तत्पदं प्रवेशयितुम् आह “धूमवान् वज्रे”-रिति । अन्नातिव्याप्ति(५)वारणाय-तत्पदे दत्ते मूलेऽप्यव्याप्ति-वारणाय तत्पदं दत्तमिति भावः । तदेव दर्शयति “न ही”ति, धूमवान् वज्रेरित्यत्र वज्र-समानाधिकरणाभावीय-संयोग-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगितावच्छेदकं यद्यत् उत्पत्ति-कालावच्छेदेन तत्तद-

(१) पारिभाषिकमवच्छेदकत्वमिति घ ।

(२) तादृशावच्छेदकमिति घ ।

(३) वैयधिकरणानुपादाने इति घ ।

(४) अवच्छेदकत्वेन तद्भिन्नत्वाभावा इति घ ।

(५) तथा धूमवान् वज्रेरित्यत्रातिव्याप्ति इति घ ।

वच्छिन्नाभाववति धूमत्व-विशिष्टस्य सत्त्वात् धूमत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वमनुपपन्नमिति तादृशावच्छेदकं गगनत्वादिकमेव तद्भिन्नत्वस्य धूमत्वे सत्त्वादतिव्याप्तिरित्यर्थः । “येन”त्यादि । यदि च यत्किञ्चित्संयोगेनोत्पत्तिकालेऽपि वर्त्तते(३) तदायोगोलकावृत्तिद्रव्यत्वावच्छिन्नाभाववदयोगोलकाद्येव स्यान्न तु धूमवत् येन (४) तत्र धूमत्व-विशिष्टस्यासम्बद्धत्वात् धूमत्वस्यावच्छेदकत्वं स्यादिति भावः । “अयोगोलकावृत्तिद्रव्यत्वे”ति अत्र द्रव्यत्व-पदं संयोग-सम्बन्धेनायोगोलकावृत्तित्वस्य संयोगावच्छिन्नायाश्च प्रतियोगिताया अवच्छेदकत्व-लाभाय । “तदवच्छिन्नाभावव”दित्यादित्यादि-प्रथम-विवक्षायां प्रतियोगिता-धर्म्मिकोभयाभाव-विवक्षायाच्चातिव्याप्तिः । प्रथमे गगनत्वरूप-तादृशावच्छेदकं प्रसिद्धं तद्भेदस्य धूमत्वे सत्त्वात् । तृतीये धूमत्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभावस्य संयोगावच्छिन्न-प्रतियोगितानवच्छेदकं घटाभावत्वं संयोगावच्छिन्न-प्रतियोगिताया लाघवेनाभावत्वेनैवावच्छेदात् तदवच्छेद्यत्वस्य भेद-प्रतियोगितायां प्रसिद्धस्य संयोगावच्छेद्यत्व-तदवच्छेद्यत्वोभयाभावस्य हेतु-समानाधिकरण-तादृशाभाव-प्रतियोगिता-सामान्ये सत्त्वात् । मध्यम-विवक्षायान्तु नातिव्याप्तिः । गगनत्व-विशिष्ट-सम्बन्ध्य-प्रसिद्धा गगनत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वासम्भवात् । किन्तु संयोगेन साध्यतायामव्याप्तिः, तादृश-पारिभाषिकावच्छेदका-प्रसिद्धेरिति । न च प्रथम-विवक्षायां कथमतिव्याप्तिः हेतु-समा-

(३) यदि किञ्चित् संयोगेन उत्पत्तिकालावच्छेदेनापि वर्त्तते इति घ ।

(४) येनेति नास्ति घ ।

नाधिकरणस्यायोगोलकभेदाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकं यदयोगोलक-भेदत्वं तदवच्छिन्नाभाववत्ययोगोलके धूमत्व-विशिष्टस्यासम्बन्धत्वेन धूमत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वादिति वाच्यं प्रतियोगि-वैयधिकरणानुपादाने तादात्म्येन साध्यतायां धर्ममात्रस्यैव तदवच्छिन्नाभाववत्सम्बद्ध-स्वविशिष्ट-सामान्यकत्वेन पारिभाषिकावच्छेदकाप्रसिद्धाऽव्याप्ति-भयेन प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य विवक्षणीयत्वात् संयोगावच्छिन्नप्रतियोगितायां लाघवेन भेदत्वस्यैवावच्छेदकत्वेनायोगोलकभेदत्वस्य (१) प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावेऽप्यतिव्याप्तेः (२) सत्त्वादिति । वस्तुतस्तु अयोगोलक-भेदस्य कालिक-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकी-ऽभावः (३) कालेऽयोगोलकावच्छेदेन वर्तते इत्यविवादं जन्यमात्रस्यैव कालोपाधित्वाच्च (४) पर्वताद्यपि तादृशाभाववदेव (५) तत्र च धूमत्वविशिष्टस्य सम्बद्धत्वात् । साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगित्व-विवक्षणेऽप्यतिव्याप्तिर्दुरुद्धरैवेति, तथाचातिव्याप्ति-वारणाय इदमीय-प्रतियोगि-वैयधिकरणोपादाने कपि-संयोगी एतत्त्वादित्यादावव्याप्तिः, एतत्त्व-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-कपि संयोगत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-प्रतियोगि-व्यधिव्यधिकरणाभाववति कपि-संयोगत्व-विशिष्टस्यासम्बद्धत्वेनावच्छेद-

(१) भेदत्वे इति ग ।

(२) प्रतियोगितावच्छेदकत्वेनातिव्याप्तेरिति ग ।

(३) प्रतियोगिताकाभावः इति घ ।

(४) चकारो नास्ति ग ।

(५) तादृगभाववदेव इति ग ।

क-लक्षणाक्रान्तत्वात्, एवञ्चाव्याप्ति-वारणाय मीलमपि प्रतियोगि-वैयधिकरणसुपादेयमिति भावः ।

दौधितिः ।

प्रतियोगितयोरिक-सम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य विशेषण-ता-विशेषावच्छिन्नत्वस्य वा विवक्षणे पुनरनुपादेयमेव प्रतियोगि-वैयधिकरण-द्वयम् । यत्राधिकरणे व्यभिचारस्तदन्यत्वत्व-तदन्यत्व-प्रकारक-प्रमा-विषयत्वत्व-साध्यवत्त्व-प्रकारक-प्रमा-विषयत्वत्वादीनां साध्यतावच्छेदक-विशिष्ट-साध्यवन्निष्ठात्यन्ताभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात्, हेतुतावच्छेदक-विशिष्ट-हेतुमन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वाच्चातिव्याप्तेरनवकाशात् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“प्रतियोगितयो”रिति । हेतु-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिता-ऽवच्छेदकलक्षणनिविष्टाभावप्रतियोगितयोरित्यर्थः । तथाच हेतु-समानाधिकरणाभावीय-यत्सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगितावच्छेदकं यत् तत्सम्बन्धावच्छिन्न-तदवच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाववदसम्बद्ध-स्व-विशिष्ट-सामान्यकं यत्तत् पारिभाषिकावच्छेदकमिति ! एवमन्य-लक्षणेऽपि योज्यम् । धूमवान् वज्जेरित्यादौ हेतु-समानाधिकरणाभावीय-स्वरूप-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगितावच्छेदकम् अयोगोलक-भेदत्वं तदवच्छिन्न-तत्सम्बन्धावच्छि-

न्न-प्रतियोगिताकाभाववत्ययोगोलके धूमत्व-विशिष्टस्यासम्बद्धत्वा-
न्नावच्छेदकत्व-क्षतिः ।

यच्च-तत्त्वयोरननुगमात् विशिष्यतत्तत्सम्बन्धानां निवेशे
विशेषणता-विशेषस्यापि निवेशात् तन्निवेशादेव सामञ्जस्ये सम्ब-
न्धान्तर-प्रवेशो व्यर्थ इत्याशयेनाह “विशेषणता विशेषे”ति, जाति-
मान् भावत्वादित्यत्र भावत्व-समानाधिकरणाभावीय-विशेषणता-
विशेषावच्छिन्न-प्रतियोगितावच्छेदकं जातिमत्त्व-प्रकारक-प्रमा-
विशिष्यत्वत्वं तदवच्छिन्नाभाववति समवायेन सम्बद्धत्वस्याप्रसिद्ध्या
जातित्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्व-क्षतिरतो मध्यम-प्रकार-
मालम्ब्य प्रतियोगि-वैयधिकरणानुपादानेऽप्यतिव्याप्ति (१)वारण-
प्रकारं दर्शयति “यत्रे”त्यादिना । घटत्ववान् (घट-तद्विन्नान्यतरत्वा-
दित्यत्र व्यभिचार-निरूपकाधिकरणान्यत्वादेः साध्यवन्निष्ठस्य
घटत्वात्मकस्याभावीय-विशेषणता न सम्भवतीत्यतो) (२) ज्ञान-
विषयतानिरूपित-विशेषणता-विशेषमवलम्ब्यातिव्याप्ति-वारणमाह,
“तदन्यत्व-प्रकारके”ति । लाघवमभिप्रेत्याह, (क) “साध्यवत्त्वे”ति ।

(१) अनुपादानेऽपि व्यभिचारिण्यातिव्याप्ति इति घ ।

(२) () चिह्नितस्थले ‘घटतद्भेदान्यतरत्वादित्यत्र घटभेदात्मकव्यभिचार-
निरूपकाधिकरणान्यत्वस्य साध्यवन्निष्ठस्य (ख) घटात्मकस्याभावीयविशेषणता न
सर्व्वसम्भतेत्यतो” इति पाठो वर्त्तते घ पुस्तके ।

(क) तदन्यत्वत्वादेर्भेदघटिततया साध्यवत्त्वे त्यादेस्तदघटितत्वादिति भावः ।

(ख) घटभेदभेदस्याधिकरणस्वरूपतया घटात्मकत्वं, तस्यातिरिक्तत्वे तद्भेदो-
ऽप्यतिरिक्त इत्येवं क्रमेण भेदानन्त्यं स्यादतो घटपटादिभेदेन नानैवेति टिप्पणी-
वर्त्तते घ पुस्तके ।

दौधितिः ।

तथा च विशेषणता-विशेषावच्छिन्न-यद्वर्त्म-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छेद्यत्वं तत्सम्बन्धावच्छिन्न-साधन-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगिता-सामान्ये नास्ति साधने धद्वर्त्म-विशिष्ट-समानाधिकरण्यं व्याप्तिरिति पर्यवसितोऽर्थः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

(क) यद्वर्त्म-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभावीय-विशेषणता-विशेषावच्छिन्न-प्रतियोगितानवच्छेदकं हेतु-समानाधिकरणाभावीय-विशेषणता-विशेषावच्छिन्न-प्रतियोगितावच्छेदकं तदन्य-धर्मवत्त्वं व्यापकत्वमित्येवं मध्यम-प्रकार पर्यवसितेऽर्थे कालो घटवान् काल-परिमाणादित्यत्राव्याप्तिः (ख) तादृश-पारिभाषिकावच्छेदका-प्रसिद्धेः, महाकालान्यत्व-विशिष्ट-घटत्वादीनां (ग) प्रागुक्तरीत्या (१)

(१) प्रागुक्तश्रुत्या इति च ।

(क) दौधितौ द्वितीयलक्षणं परित्यज्य तृतीयलक्षणपरिष्कारे बीजमाह यद्वर्मेत्यादिना ।

(ख) स्वरूपसम्बन्धेन गगनादेरवृत्तित्वे वृत्तित्वे चाव्याप्तिः, अवृत्तित्वपक्षे साध्यतावच्छेदककालिकसम्बन्धेन गगनत्वविशिष्टसम्बन्धिनोऽप्रसिद्ध्या गगनत्वादे-स्तथात्वासम्भवात्, वृत्तित्वपक्षे तादृशसम्बन्धिनः प्रसिद्धावपि तद्विष्ठाभावीयतादृश-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य हेतुसमानाधिकरणाभावीयतादृशप्रतियोगितावच्छेदके-ऽसम्भवादिति भावः ।

(ग) महाकालीयविशेषावच्छिन्नसाध्यकस्थलीयाव्याप्तिरूपरीत्यर्थः ।

तादृशत्वासम्भवात् । (क) एवं समवायेन गगनादेरपि धूम-व्यापक-
तापत्तिः समवायेन गगनत्व-विशिष्ट-सम्बन्धप्रसिद्ध्या गगनत्वा-
देरपि तादृशावच्छेदकत्वाभावात् (१) अतः प्रतियोगिता-धर्म्मि-
कोभयाभाव-विवक्षणमेव तृतीयं प्रकारं साध्यतावच्छेदक-सम्ब-
न्धावच्छिन्नत्वांश-परित्यागेन परिष्कुरुते “तथाचे”ति, विशेषण
ताविशेषस्य लक्षण-घटकत्व इत्यर्थः । “यदधर्म्म”ति, यो धर्म्मः
साध्यतावच्छेदक-रूप-धर्म्मः, “तत्सम्बन्धावच्छिन्ने”ति विशेषणता-
विशेषावच्छिन्नेत्यर्थः । धूमवान् वल्लेरित्यादौ वल्लि-समानाधि-
करण-ऋदत्व-प्रकारक-प्रमाविषयत्वाभाव-प्रतियोगितायां धूमत्व-
विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकीभूतधूमवत्त्व-
प्रकारक-प्रमा-विषयत्वत्वावच्छेद्यत्वाभावादतिव्याप्तिरतः “सा-
मान्य” इति । इत्यञ्च धूमवत्त्व प्रकारक-प्रमा-विशेष्यत्वाद्यभावः (२)
प्रतियोगितायां तदवच्छेद्यत्वाभावस्यासत्त्वादेव नातिव्याप्तिः ।
(ख) कालो-घटवान् काल-परिमाणादित्यादौ तु कालान्वय-

(१) पारिभाषिकावच्छेदकत्वाभावादिति घ ।

(२) विषयत्वाभाव इति घ ।

(क) ननुपदर्शितरीत्या घटवान् कालपरिमाणादित्यादौ तदवच्छिन्नेत्यादि-
प्रथमप्रकारावलम्बनेनान्यत्वं मध्यमप्रकारे वाच्यत्वाभाव इत्यत आह एवमिति ।

(ख) ननु विशेषणताविशेषावच्छिन्नत्वनिवेशेऽपि हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगिता-
सामान्ये तादृशानवच्छेदकावच्छिन्नत्वविशेषणताविशेषावच्छिन्नत्वोभयाभावनिवेश
एवोचितः सिद्धान्तलक्षणे प्रतियोगिताधर्म्मिकोभयाभावनिवेशादित्यत आह काल
इत्यादि ।

प्रकारक-प्रमा-विषयत्वाभाव-प्रतियोगिता तादृशी (क) प्रसिद्धेति नाव्याप्तिः (ख) ।

अत्र यद्यपि साधन-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिता-सामान्ये यद्वर्त्म-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छेद्य-त्वमित्यत एव सर्व्व-सामञ्जस्ये नञ्-द्वय-गर्भतायां गौरवं तथापि मूले नञ् उपादानात्तद्वटितमेव लक्षणमुक्तं, यथा सन्निवेशे न वैयर्थ्यम् ।

परे तु नञ्-द्वयागर्भतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः, वक्त्रि-समानाधिकरण-धूमवत्त्व-प्रकारक-प्रमा-विषयत्वाभाव-प्रतियोगितायां तादृश-प्रमा-विषयत्वात्मक-प्रतियोगि-रूपायां (ग) धूमत्व-विशिष्ट-सम्बन्धि-निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकीभूतं यन्महानस-वृत्तित्व-विशिष्ट-तादृश-प्रमा-विषयत्वत्वं तदवच्छेद्यत्वस्य सत्त्वात् (घ) महानसवृत्तित्वविशिष्ट-तादृश-प्रमा-विषयत्वाभाव-प्रतियोगिता-

(क) विशेषणताविशेषावच्छिन्नसाधनसमानाधिकरणात्यन्ताभावीत्यर्थः ।

(ख) उभयाभावानिवेशेऽपि नाव्याप्तिरित्यर्थः । अयमाशयः सिद्धान्तलक्षणे साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्यानुयोगितावच्छेदककोटौ निवेशे कालो घट-वानित्यादौ तादृशप्रतियोगित्वाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरित्यगत्या तत्रोभयाभावो निवेशितः । इह तु कालान्यत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावप्रतियोगिताया एव तादृश्याः प्रसिद्ध्याऽव्याप्यभावेनानुयोगितावच्छेदककोटौ विशेषणताविशेषावच्छिन्नत्वनिवेशे नैव सामञ्जस्ये उभयाभावनिवेशे प्रयोजनाभाव इति ।

(ग) इदञ्च धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावप्रतियोगिताया महानसवृत्तित्वविशिष्टतादृशप्रमाविषयत्वाभावप्रतियोगितायास्यैक्य एवातिव्याप्तिरिति तदुपादानाद्योक्तम् इति भावः ।

(घ) एतन्मते अवच्छेद्यत्वं वैशिष्ट्यं न तु विलक्षणमिति भावः ।

विशेष्ये तादृश-प्रमा-विषयत्वे तदवच्छेद्यत्व-सम्भवेऽपि विशेषणे तद-
भावेन विशिष्टे (क) तदवच्छेद्यत्वाभावा-(१) दित्याहुः(ख) । (२)

दोधितिः ।

यत्र सङ्केत-विशेषे साध्यतावच्छेदकं न प्रतियोगि-
तावच्छेदकं तत्रैवेयं रीतिरुपादेयेत्यपि वदन्ति ।

(१) अवच्छेद्यत्वाभावसत्त्वा इति घ ।

(२) परे तु नज्ज्ञयागर्भतायां तादृशप्रतियोगितात्वव्यापक यङ्गर्भविशिष्ट-
सम्बन्धिनिष्ठाभाव प्रतियोगितावच्छेदकावच्छेद्यत्वमित्यर्थस्तादृशप्रतियोगिता सामा-
न्य इत्यादेर्भावी, व्यापकत्वञ्च तद्विज्ञाभावप्रतियोगितानवच्छेदकावच्छिन्नत्वं तथाच
प्रमेयधूमवान् वङ्गेरित्यादावतिव्याप्तिस्तथाहि वङ्गमविज्ञाभावप्रतियोगितात्व-
समानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकमेव प्रमेयधूमवविज्ञाभावप्रतियोगिता-
वच्छेदकावच्छेद्यत्वत्वं तत्प्रतियोगिताया लाघवेन धूमवविज्ञाभावप्रतियोगितावच्छे-
दकावच्छेद्यत्वत्वेनैवावच्छेदात् । किञ्च नानाव्यक्तिकस्थलेऽव्याप्तिश्च चालनीन्यायेन
साध्यवविज्ञाभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छेद्यत्वत्वमात्रमेव हेतुसमानाधिकरणा-
भावप्रतियोगितात्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकमिति । नज्ज्ञयगर्भ-
तायान्तु साध्यवविज्ञाभावप्रतियोगिताः प्रातिस्विकरूपेणोपादाय तत्तत्प्रतियोगि-
तावच्छेदकभेदकूटवान् यो धर्मस्तद्धर्मवच्छेद्यत्वाभावस्तादृशप्रतियोगितात्वव्यापक
इत्यर्थस्तात्पर्यविषय इति न कश्चिद्दोष इतीत्यधिकः पाठो वर्तते घ पुस्तके ।

(क) विशिष्टे विशिष्टरूपप्रतियोगित्वे इत्यर्थः ।

(ख) तथाच विशिष्टाभाव-प्रतियोगिताया विशेष्य-विशेषणोभयरूपत्वोपगमेन
शुद्धे विशेषणे तदवच्छेद्यत्वाभावादेव विशिष्टे तदवच्छेद्यत्वाभाव इति भावः । अत्र
विशेषण-वैशिष्ट्यावच्छेदेनावच्छेद्यत्वाभावोपगमेऽतिव्याप्तिरशक्यवारणा धूमवत्त्व-
प्रकारक-प्रमाविषयत्वरूपायां शुद्धधूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वतावच्छिन्नप्रति-
योगितायामपि किञ्चिद्विशेषणवैशिष्ट्यावच्छेदेन तदवच्छेद्यत्वाभावसम्भवादित्य
स्वरसवीजम् आह्निरित्यनेन सूचितम् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“यत्र सङ्केत-विशेष” इति प्रमेय-वर्जिमान् धूमादित्यादावि-
त्यर्थः । “तत्रैवेति,” वर्जिमान् धूमादित्यादौ तु प्रतियोगितावच्छे-
दक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणस्य हेतु-समानाधिकरणाभावस्य
प्रतियोगितायां यद्वर्ज्यावच्छिन्नत्व-यत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभाव
इत्येतावदेव सम्यगिति भावः । तेन (क) कालोघटवान् काल-
परिमाणादित्यादौ साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधि-
करणाभावाप्रसिद्ध्या नाव्याप्तिः ।

“यत्रासङ्केत-विशेष” इति पाठः प्रामादिकः । असङ्केतौ व्याप्ते-
रभावेन तत्र लक्षणस्याप्रसक्तत्वादिति । “वदन्ती”त्यस्वरस-
स्तद्धीजन्तु अव्याप्यवृत्ति-साध्यके प्रतियोगि-व्यधिकरणत्व-घटित-
लक्षणापेक्षया निरुक्त लक्षणमेव लघुतयोचितमिति (ख) ।

दौधितिः ।

गौरव-प्रतिसम्बन्ध-दशायामपि कम्बुग्रीवादिमा-
न्नास्तीति प्रतीतिबलात् गुरुरपि धर्म्मोऽवच्छेदकः प्रति-
योगितायाः ।

(क) लघुरूपेण साध्यतायां अनवच्छेदकत्वघटितलक्षणं विहाय प्रतियोगिता
धर्मिकोभयाभावघटितलक्षणकरणेनेत्यर्थः ।

(ख) तथाच तत्रैवेत्येवकारो न सङ्गत इति भावः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

(१)(क) गौरवे सति यादृशावच्छेदकत्व-विरह(ख)-स्तादृशाव-
च्छेदकत्वस्य संसर्गतयापि (ग) भाने गौरव-ज्ञानं विरोधि (घ)
प्रकृते च गौरव-ज्ञाने सत्यपि कम्बुग्रीवादिमत्त्वस्यावच्छेदकत्वो

(१) अपरोषाच्चिन्मत्तमाह इत्यधिकः पाठो वर्तते व पुस्तके ।

(क) ननु गुरोरनवच्छेदकत्वमतेपि गौरवप्रतिसम्भानदशायां कम्बुग्रीवादि-
माह्नास्तीति प्रतीतेर्नामुपपत्तिः, तन्मते गौरव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वयोर्विबुद्धत्वेन
तद्विरोधिज्ञानस्य तद्विप्रतिवन्धकत्वसद्भावाद् गौरवज्ञानस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्व-
बुद्धौ प्रतिवन्धकत्वं वाच्यं, तत्र तद्विरोधिज्ञानस्य तत्प्रकारक बुद्धावेव प्रतिवन्धक-
त्वस्य दृष्टतया कम्बुग्रीवादिमाह्नास्तीति प्रतीतौ च प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य संसर्ग-
तया गौरवज्ञानाप्रतिवध्यत्वादत आह 'गौरवे सती'ति :

(ख) शक्यतावच्छेदकत्वादिविरह इत्यर्थः ।

(ग) अन्यथा गवयो गवयपदवाच्य इत्युपमितेः संसर्गतया गवयपदवाच्य-
तावच्छेदकत्व-विषयकत्वेन गौरवज्ञानाप्रतिवध्यतया, गोसादृश्यादौ गवयत्वापेक्षया
गौरवज्ञानदशायासपि तत्र संसर्गतया गवयपदवाच्यतावच्छेदकत्वविषयिण्या गो-
सदृशो गवयपदवाच्य इत्याकारिकाया उपमितेरापत्तिरिति भावः ।

(घ) तथाच विरोधिभेदेन प्रतिवन्धकताया विभिन्नतयान्यत्र तद्विरोधि-
ज्ञानस्य तत्प्रकारक-बुद्धावेव विरोधित्वेपि प्रकृते फलबलात् तादृशावच्छेदकत्व-
विषयक ज्ञान एव गौरवज्ञानस्य प्रतिवन्धकत्वं कल्प्यत इति भावः । अथैवमपि
गौरवज्ञानदशायां प्रमेयत्वादिना तज्ज्ञानोदयेन तत्र व्यभिचारः, अवच्छेदकतात्वा-
वच्छिन्नविषयतायाः प्रतिवध्यतावच्छेदकत्वे च सम्बन्धभाने संसर्गतावच्छेदकभाना-
नङ्गीकृत्यते अवच्छेदकत्व-संसर्गकज्ञानासंग्रह इति चेन्न तादृशावच्छेदकत्वत्वा-
तिरिक्ताप्रकारक तादृशावच्छेदकत्वविषयकज्ञानत्वस्यैव प्रतिवध्यतावच्छेदकत्वोप-
गमात् ।

लेखि (क) प्रत्यय-सत्त्वाद्गौरव-ज्ञानं नैतादृशावच्छेदकत्व-ग्रह-विरो-
धीत्यभिप्रायेणाह, (ख) “गौरवे”ति ।

दोधितिः ।

न चास्यास्तत्प्रतियोगिकाभाव-मात्रावलम्बनं, तथा-
विध-यत्किञ्चिद्व्यक्ति-सत्त्व एव तादृश-प्रतीतेरनुदयात् ।

दोधिति-प्रकाशः ।

“अस्याः” कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति प्रतीतिः । “तथाविधे”ति
कम्बुग्रीवादिमद्यत्किञ्चिद्व्यक्ति सत्त्व इत्यर्थः ।

दोधितिः ।

अतएवैक-घटवति भूतले कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति
शब्दो न प्रमाणं, प्रमाणञ्च घट-सामान्य-शून्ये । न
चेदेवं, लघु-रूप-समनियतानां गुरूणामव्याप्यतापत्तिः ।

(क) संसर्गविधया प्रतियोगितावच्छेदकत्वविषयकेत्यर्थः ।

(ख) यथा घटादौ अनेकगुणसत्त्वे गौरवमिति गौरवज्ञान-सत्त्वेऽपि चतुः-सङ्घ-
कर्षवलाहटादौ अनेकगुणसाक्षात्कारोदयेन गौरवज्ञानस्य न तादृशज्ञानविरोधित्वं,
तथा प्रकृतेऽपि कम्बुग्रीवादिमत्त्वाद्दौ घटत्वाद्यपेक्षया गौरवज्ञानसत्त्वेऽपि कम्बुग्रीवा-
दिमान्नास्तीति प्रतियोगितावच्छेदकत्वविषयक-प्रतीतेरुदयेन गौरवज्ञानस्य नैता-
दृशज्ञानविरोधित्वं, शक्यतावच्छेदकत्वादिज्ञानं प्रत्येव तस्य विरोधित्वकल्पनादिति,
तथाच व्यापकाभावे व्याप्याभावस्यावश्यकतया गौरवज्ञानस्य प्रतियोगितावच्छेदक-
त्वज्ञानविरोधित्वाभावे गौरवे प्रतियोगितावच्छेदकत्वविरोधित्वासिद्ध्या गुरु-
धर्मस्यावच्छेदकत्वसिद्धिरिति संसृदिताभिप्रायः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“अतएवे”ति, यत एव कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति प्रतीतिर्यत्-
किञ्चित्कम्बुग्रीवादिमप्रतियोगिकाभावमात्रं न विषयः, किन्तु
कम्बुग्रीवादिमत्त्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव एव अतएवेत्यर्थः ।
अन्यथा एक-घटवत्यपि यत्किञ्चित्कम्बुग्रीवादिमद्वयत्तेरभाव-सत्त्वा-
त्तत्रापि प्रमाणं स्यादिति भावः । ननु गुरुतयानवच्छेदकस्य
कम्बुग्रीवादिमत्त्वस्यावच्छेदकत्वावगाहनादेव स शब्दो न प्रमाण-
मत आह, “प्रमाणञ्चे”ति । तथा सति घट-सामान्य-शून्येऽपि
प्रमाण-व्यवहारो न स्यादिति भावः । “न चेदेवं” यदि गुरु-
धर्मस्य न प्रतियोगितावच्छेदकत्वम् ।

दीधितिः ।

गुणादि-गुणकर्मन्यत्व-विशिष्ट-सत्तादि-समाना-
धिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्व-निष्ठाया प्रति-
योगिताया लाघवेन द्रव्यादि-निष्ठाभाव-प्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वत्वेनैवावच्छेदात् तत्तदवच्छेदकत्व-व्यक्तीनाञ्च
प्रातिस्विक-रूपेणाभावानां युग-सहस्रेणापि ज्ञातुम-
शक्यत्वात् । एवं द्रव्यत्वत्वादि-विशिष्ट-द्रव्यत्वादेरव्या-
प्यत्व-प्रसङ्गोऽप्यनुसन्धेयः । उपदर्शित-प्रकाराणामपि
स्वत्वादि-घटितत्वेन दुर्ज्ञेयत्वात् । अतएव घ्राण-ग्राह्य-

गुणत्वादिना साध्यतायां द्रव्यत्वादेर्व्यभिचारित्वं साधु-
सङ्गच्छत इत्यपि केचिदिति कृतं पल्लवितेन ।

इति श्रीमद्-रघुनाथ-शिरोमणि-कृतायां दीधिति

अनुमान-खण्डे अवच्छेदकत्व-निरुक्ति-

प्रकरणं समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“गुणादीति” । इदं द्रव्यं गुणात्, गुणकस्मान्न्यत्व-विशिष्ट-
सत्त्वात्, द्रव्यत्वाच्चेत्यत्र त्रयाणामेवाव्याप्यत्वं स्यादित्यर्थः । “लाघ-
वेने”ति, गुणादि-समानाधिकरणान्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेद-
कत्वत्वस्य द्रव्य-वृत्त्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वत्व-रूप-लघु-
रूप-समनियतस्यानवच्छेदकत्वादिति भावः । एवं तादात्म्येन
द्रव्यस्यापि न व्याप्यता, द्रव्य-सम्बन्धि-निष्ठेत्याद्यपेक्षया द्रव्य-वृत्ती-
त्यादेर्लघुत्वादिति ।

ननु तत्तदवच्छेदक-व्यक्तीः प्रातिस्विक-रूपेणोपादाय तावद्-
भाव-कूट एव वक्तव्य इत्यत आह, “तत्त”दिति । ननु तादृशावच्छे-
दकत्वत्वावच्छिन्नाभावो न वाच्यः, किन्तु स्वावच्छिन्नाभाववदस-
म्बद्ध-हेतुमन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्व-सामान्यको यो धर्म-
स्तद्व्यभिचारित्व-प्रतियोगिताकाभाववद्व्युत्साध्यतावच्छेदकं तद-

वच्छिन्न-सामानाधिकरण्यं व्याप्तिः, द्रव्यं गुणादित्यादौ द्रव्य-निष्ठा-
 भाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वावच्छिन्नाभाववदसम्बद्धमेव गुण-
 वन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्व-सामान्यमिति द्रव्यनिष्ठा-
 भाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वमेव तादृशं स्वं तदवच्छिन्नाभावस्य
 च द्रव्यत्वत्वे सत्त्वान्न गुरोरवच्छेदकत्व-स्वीकार इत्यत आह “उप-
 दर्शिते”ति । द्रव्यवृत्त्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वमेव
 प्रकृते स्वपदार्थस्तस्य च न दुर्ज्ञेयत्वमतः “स्वत्वादौ”ति । आदिना
 हेतु-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्व-व्यक्तीनां प्राति-
 स्विक्-रूपेणाज्ञाने तत्सामान्ये तादृशाभाववदसम्बद्धत्वस्य ज्ञातु-
 मशक्यत्वमित्यादेः परिग्रहः । यद्यपि धूमत्वावच्छेदेन वज्रिमद-
 न्यावृत्तित्वमिव गुण-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-
 त्वत्वावच्छिन्ने द्रव्य-वृत्त्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वाव-
 च्छिन्नाभाववदसम्बद्धत्वं सुग्रहमेव तथापीदृश ज्ञान-सामग्राभाव-
 दशायामपि निरुक्त-यथाश्रुत-व्याप्तिज्ञानादनुमितेरानुभक्तत्वान्नायं
 प्रकारः सम्भवतीति भावः । “अतएव” यत एव प्राण-ग्राह्य-गुण-
 त्वादेर्गुरोरपि प्रतियोगितावच्छेदकत्वमतएवेत्यर्थः । केचित्तु
 पूर्वोक्त-रीत्या व्याप्तेर्न दुर्ज्ञेयत्वमित्यस्वरसादाह “अतएव”ति । अत्र
 हेतु-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं यद्विशिष्ट-सम्बन्धि-
 निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं तद्वन्मः (१) पारिभाषिकावच्छे-
 दक इत्येवं रीत्या व्यभिचारस्य दुर्ज्ञेयत्वं तत्र प्रतियोगिता-

व्यक्तीनां विशिष्य ज्ञानासम्भवेन तादृश-व्यभिचारस्याज्ञान-सम्भवा
दिति (१) व्याचक्रुः ।

इति श्रीमद्भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे

अनुमान-खण्डे अवच्छेदकत्व-निरुक्ति-प्रकरण-

व्याख्या समाप्ता ।

सामान्याभाव-प्रकरणम् ।

अथ सामान्याभाव-प्रकरणे तत्त्वचिन्तामणिः ।

अन्य-निष्ठ-वक्त्रेधूमवत्पर्वत-वृत्त्यन्ताभाव-प्रतियोगि-
त्वेऽपि तत्प्रतियोगिता न वक्त्रित्वेनावच्छिद्यते धूमवति
वक्त्रिर्नास्तीत्यप्रतीतेः, सामान्यावच्छिन्न-प्रतियोगिता-
काभावः पृथगेव । अन्यथा सकल-प्रसिद्ध-रूपाभावे
प्रसिद्ध-रूपवदन्यत्वे चावगते वायौ रूपं न वा वायू-
रूपवान्न वेति संशयो न स्यात्, विशेषाभाव-कूटस्थ
निश्चितत्वात् ।

इति श्रीमद्-गङ्गेशोपाध्याय-विरचिते तत्त्व-
चिन्तामणौ अनुमान-खण्डे सामान्या-
भाव-प्रकरणं समाप्तम् ।

अथ सामान्याभाव-प्रकरणे दीधितिः ।

ननु य एव मिलिता वक्त्रभावा जल-ऋदादौ
वक्त्रिर्नास्तीति धियं जनयन्ति त एव प्रत्येकं धूमवति
महानसादौ वर्तन्ते, तत्र च तेषां स्वस्वावच्छेदक-
तत्तद्वक्त्रित्वावच्छिन्न-वैयधिकरण्य-निरूपिका याः प्रति-
योगितास्तदवच्छेदकमेव वक्त्रित्वमतोऽव्याप्तिः ।

अथ सामान्याभाव-प्रकरणे दीधिति-प्रकाशः ।

व्याप्ति-लक्षणान्तरं सामान्याभावः पृथमेवेत्यस्यावतारार्थ-
माह “ननु य एवे”ति । “प्रत्येक”मिति, महानसे पर्वतीय-
वङ्गेरभावः पर्वते महानसीयवङ्गेरभाव इत्येवं चालनी-न्यायेनेत्यर्थः ।
“तत्र” महानसाद्यवच्छेदेन । ‘स्व’ तत्तत्प्रतियोगिता । तथा च
तेषामभावानां महानसाद्यवच्छेदेन यत् तत्तत्प्रतियोगितावच्छेदक-
तत्तद्वह्नित्वावच्छिन्न-वैयधिकरणं तन्निरूपिका इत्यर्थः । तथाच
यादृश-प्रतियोगिताया यत्किञ्चिदवच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं
हेतुमतस्तादृश-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं लक्षण-घटकमित्य-
भिप्रायः ।

दीधितिः ।

न चैवं वह्नित्वावच्छिन्नस्य तद्वृत्तित्वान्न तथात्वं,
तथा सति ऋदवृत्तिधूमाभाव-प्रतियोगितावच्छेदक-
ऋदावृत्तित्वावच्छिन्नस्य वह्निमद्योगोलक-वृत्तित्वादति-
व्याप्तेः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“एवं” वह्नित्वस्यापि तत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वे । “तद्-
वृत्तित्वात्” महानस-वृत्तित्वात् । “न तथात्वं” न प्रतियोगिता-
वच्छेदकावच्छिन्न-वैयधिकरणम् । तथाच यादृश-प्रतियोगिताव-
वच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमत इत्यत्र यत्किञ्चित्-पदा
प्रक्षेपेण प्रतियोगितावच्छेदक-सामान्यमेव धर्तव्यमिति भावः ।

एवं सति वज्रिमान् धूमादित्यादौ संयोगेन साध्यतायां साध्यता-
 वच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणस्याभावस्याप्रसिद्धा तत्-
 कल्पं (क) विहाय प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोग्यनधि-
 करण-हेत्वधिकरण-वृत्त्यभाव-प्रतियोगिता सामान्ये यद्वन्भावच्छि-
 न्नत्व-यत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभाव इति विवक्ष्यमाणमाश्रयणीयं तथा
 सत्याह “तथा सती”ति । जलद्रुदे द्रुदावृत्तिर्नास्तीति बुद्धौ
 सर्वेषामेव द्रुदावृत्तीनामभावो विषयः, धूमोऽपि च द्रुदावृत्ति-
 रिति, तत्तद्धूमाभावस्यापि द्रुदावृत्तित्वं प्रतियोगितावच्छेदकं,
 तदवच्छिन्नञ्च वज्रिमत्ययोगोलके वर्तत एवेति तत्तद्धूमाभाव-
 स्यापि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-वैयधिकरण्याभावादभावा-
 न्तरमादाय धूमवान् वज्रेरित्यादावतिव्याप्तिरित्यर्थः । (ख) न च
 प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगि-व्यधिकरणस्याभावस्या-
 प्रसिद्धा कथमतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । जन्यमात्रस्य कालोपाधि-
 त्वानभ्युपगमे कालिक-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य घटादे-
 रभावस्यैव तथात्वात्, एवं (ग) विषयितासम्बन्धेन घटादेरभावोऽपि
 महानसादौ प्रतियोगि-व्यधिकरणः कालिकसम्बन्धेन विषयिता-
 दिना वा पदार्थमात्रस्यैव महानसादावसत्त्वेन केनापि रूपेण
 प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणत्वस्य हेत्वधिकरणेऽसम्भ-
 वात् ।

(क) अनवच्छेदकत्वघटितकल्पमित्यर्थः ।

(ख) अभावान्तरमादायेत्यादिकमाज्ञापति “न चे”त्यादिना ।

(ग) जन्यमात्रस्य कालोपाधित्वे त्वाह एवमिति ।

(क) एतद्वीत्या (ख) चेदमनुगत-रूपं तत्तदभाव-प्रतियोगितानव-
च्छेदकमित्यङ्गीकृत्य (ग) वङ्गिमान् धूमादित्यादौ वङ्गित्वा-
च्छेद्यत्वस्याप्रसिद्ध्या (घ) प्रतियोगिता-धर्म्मिकोभयाभाव-विव-
क्षणमुपेक्ष्य हेतु-समानाधिकरण-प्रतियोगि-व्यधिकरणाभाव-प्रति-
योगितानवच्छेदकत्व घटितं लक्षणमङ्गीकरोषि तदा धूमवान्
वङ्गेरित्यादावतिव्याप्तिरित्याह “अथे”त्यादिना ।

दीधितिः ।

अथानुगतं रूपं तत्तदभाव-प्रतियोगितानां नाव-
च्छेदकम्, अनवच्छेदकमेव तर्ह्यभाव-प्रतियोगितायाः,
अभावान्तरे मानाभावात्, तथा च तद्रूपावच्छिन्न-
साध्यके व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरत आह “सामान्ये”ति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

केचित्तु पूर्वोक्त-वृत्तित्व-विशिष्टस्य यत्किञ्चित्-क्षण-वृत्तित्व-
विशिष्टस्य वा तद्रूपाभावस्याभाव एव साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन

(क) नन्वेत्यादि दीधिति-ग्रन्थेन धूमवान् वङ्गेरित्यादावतिव्याप्त्यभिधानम्
असङ्गतं सामान्यधर्म्मस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे धूमत्वावच्छेद्यत्वाप्रसिद्ध्या
प्रतियोगिताधर्म्मिकोभयाभावघटितलक्षणासम्भवात् । न चानवच्छेदकत्वघटित-
लक्षणाभिप्रायकमिदमिति वाच्यं पूर्वोत्तरफक्कियोर्भिन्नलक्षणाभिप्रायकत्वेन
बन्धर्वविरोधादत आह “एतद्वेत्येत्यादि ।

(ख) अतिव्याप्तिभोत्यर्थः ।

(ग) अतिव्याप्तिं निरस्यति तदेति शेषः ।

(घ) अव्याप्तिरेतद्वीत्या चेदिति शेषः ।

प्रतियोगि-व्यधिकरणः (क), अभाव-प्रतियोगिकस्यापि प्रतियोग्या-
द्यतिरिक्तस्य विशिष्टाभावस्याभ्युपगमादिति (ख)। तदसत् पूर्वक्षण-
वृत्तित्व-विशिष्ट-यत्किञ्चित्-(१) रूपाभावाभावस्यापि विशेषण-
तया (ग) तद्रूपवदवृत्तित्वावच्छिन्नाभावतया विशेषणतया तद्रूप-
वदवृत्तित्व-रूप-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेन समं संयोगेन
सामानाधिकरण्यात्, अन्यथा पूर्व-क्षण-वृत्तित्व-विशिष्ट-तद्रूपस्या-
भाव एव प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वेन कुतो नोच्यते। अथ पूर्व-
क्षण-वृत्तित्व-विशिष्ट-रूपस्याभावो वाय्ववृत्तित्वावच्छिन्नाभावतया
वाय्व-वृत्तित्व-रूप-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-समानाधिकरण-
स्तदा प्रकृतेऽपि तुल्यमिति।

अन्ये तु आकाशाभाव एव प्रतियोग्यसमानाधिकरणः। न च
तस्यापि ऋदावृत्तित्वात् तदभावोऽपि (घ) तथा (ङ) यस्य ऋदा-
वृत्तेरभावाभावेन तादृश-ऋदावृत्तिर्नास्तीति-प्रतीतेरभावस्तदभाव-

(१) यत्किञ्चिदिति नास्ति घ।

(क) उभयाभाववटितप्रतियोगिवैयधिकरणस्यान्य इत्यर्थः, एवमप्येऽपि
तथाच तादृशविशिष्टाभावमादायैव वङ्गिमान् धूमादित्यत्र लक्षण-समन्वय इति
भावः।

(ख) ननु सर्वत्राभावाभावस्य प्रतियोगिरूपतया तद्रूपात्मकविशिष्टाभावस्य
हेतुसामानाधिकरण्यभावेन कथं लक्ष्य-घटकत्व-मतमाज्ञाभाव-प्रतियोगिकस्ये-
त्यादि। अभ्युपगमादिति, अन्यथा तस्य केवलान्वयित्वानुपपत्तेरिति-भावः।

(ग) विशेषणतयेति तद्रूपवदवृत्तित्वेनान्वितम्।

(घ) आकाशाभावोऽपीत्यर्थः।

(ङ) न प्रतियोगिव्यधिकरण इत्यर्थः।

स्यैव ऋदावृत्तित्वं प्रतियोगितावच्छेदकं कल्प्यते, आकाशाभावस्य च केवलान्वयित्वात् तद्व्यतिरेकेण तद्व्यतीत्यभावासिद्धेर्न तस्य तद्व्य-
तियोगितावच्छेदकमिति, तदपि तुच्छं लौकिक-प्रत्यक्षस्यैव
विषयाधोनतयाऽतीन्द्रिय धूम-द्वयणुकाभावस्याभावेन तादृश-प्रती-
त्यभावासिद्धेः तस्य न ऋदावृत्तित्वं प्रतियोगितावच्छेदकमिति ।
तस्यैव प्रतियोगि-व्यधिकरणत्वेऽतिव्याप्त्यसम्भवात् । (न च तत्त-
द्रूप-ध्वंस एव प्रतियोगि-व्यधिकरणः, तस्य ऋदावृत्तित्वं न प्रति-
योगितावच्छेदकं चरम-ध्वंसातिरिक्त-ऋदावृत्तित्वावच्छिन्न-ध्वंसा-
प्रसिद्धेरिति वाच्यं तद्रूपानधिकरण-कालावृत्तित्वावच्छिन्न-ध्वंसस्य
तद्रूप-ध्वंस-समनियततयाऽभिन्नत्वेन तद्रूप ध्वंसस्य प्रतियोगिताव-
च्छेदकं यत् तद्रूपानधिकरण-कालावृत्तित्वं तदवच्छिन्न-सामाना-
धिकरण्यात्) (१) ।

“अभावान्तर” इति, अनुगत-रूपस्य तत्तदभाव-भिन्नाभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकत्वे इत्यर्थः । “तत्तद्रूपावच्छिन्न-साध्यके”
अनुगत-रूपावच्छिन्न-साध्यके ।

द्विधितिः ।

संशयान्यथानुपपत्तिं प्रमाणयति “अन्यथे”ति ।
“वाया”विति । यद्यप्ययं संशयो न वायु-विशेष्यकः
तस्य विशेषणत्वेनोल्लेखात्, न वा रूप-विशेष्यकः तथा
सति रूप-तदभावयोर्विरोधिनोरकोटितायां प्रकृतानु-

प्रयोग-प्रसङ्गात्, तथापि वायू रूपवान् तदभाववान् वेति रूप-तदभाव-कोटिक-संशये तात्पर्यम् । अन्यस्तु रूपवत्तदन्योन्याभाव-कोटिक इति नाभेद इति सम्प्रदाय-विदः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

अत्र रूपत्वं तत्तद्रूपाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं न वेति न विप्रतिपत्तिः, (क) अभावाधिकरणकातिरिक्ताभावानभ्युपगमे सामान्याभावाभ्युपगन्वापि तत्तद्रूपाभावस्य रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्व-स्वीकारात् । किन्तु वायौ रूपं नास्तीति प्रतीतिरभाव-द्वय-विषयिनी न वा, (ख) अत्यन्ताभाव-वृत्ति-रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वं रूप-कालावच्छेदेन रूपवद्वृत्ति-भिन्न-रूपवद्वृत्ति-वृत्ति न वेत्यादिका (ग) । अत्र घटोत्पत्ति-द्वितीय-क्षणोत्पन्न-वायु-संयोग-प्रागभावे रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्व-सत्त्वात् विधौ सिद्धसाधनमतः पक्षे ह्यत्यन्तम् । तत्तद्रूपाभाव-वृत्तित्वाद्विधौ सिद्धसाधनमतः साध्ये भिन्नान्तम् । रूप-सामान्याभावस्यापि उ-

(क) विधिकोटिः परमते, निषेधकोटिः सिद्धान्ते ।

(ख) विधिकोटिः परमते, निषेधकोटिः सिद्धान्ते । अत्र सामानाधिकरण्येन पक्षत्वे अभावान्तरविषयकसमूहालम्बनसादाय विधौ सिद्धसाधनम् । अवच्छेदकावच्छेदुन पक्षत्वे तस्मादाय निषेधे बाध इति विप्रतिपक्ष्यन्तरमाह अत्यन्ताभावेत्यादिना ।

(ग) रूप-कालावच्छेदेन रूपवद् वृत्ति-भिन्नो रूपवद्वृत्तिर्योऽभावस्तद्वृत्तित्व-रूप-भावकोटिः सामान्याभाववादिनां, तदनङ्गीकुर्वतामभावः कोटिरित्यर्थः ।

त्पत्ति-कालावच्छेदेन रूपवद्वृत्तित्वाद्वाध इत्यतो रूप-कालाव-
च्छेदेनेति भेद-प्रतियोगि-विशेषणम् । रूपवत्त्व-प्रकारक-प्रमा-
विशेष्यत्वाभाव-वृत्तितया द्रव्यत्वाभाव-वृत्तितया च सिद्धसाधनमती
वृत्त्यन्तम् । रूप-कालावच्छेदेन रूपवद्वृत्तित्व-विशिष्ट-द्रव्यत्वाद्यभा-
वस्य रूप-सामान्याभाव-समनियतस्य सिद्धावपि इष्ट-सिद्धिरेव सम-
नियताभावानामैक्यादिति दिक् (क) !

“संशयान्यथानुपपत्तिम्” अन्यथानुपपद्यमान-संशयम् । “अयं”
वायौ रूपं न वेति शब्देनाभिलष्यमानः । “तस्य” वायोः “उल्ले-
खा”दिति सप्तम्यन्त-पदेन विशेषणत्व-प्रतिपादनात् इत्यर्थः । रूप-
विशेष्यकत्वे वायु-वृत्तित्व-तदभावौ कोटी वाच्यौ तथा सत्याह
“तथा सती”ति । “प्रकृते”ति, रूपाभाव-निश्चय-प्रतिबध्य-संशय-
स्यैवोक्त-रीत्या रूप-सामान्याभाव-साधकत्वेन प्रकृतोपयोगादिति
भावः, रूपवान्न वेत्युक्ते रूपवदन्योन्याभावस्यैव कोटित्वं लभ्यते
न तु रूपाभावस्येत्यतः “स्तदभाववान् वे”त्युक्तम् । “नाभेदः” न
मूलोक्त-संशययोरभेदः । शब्दासन्दर्भमेव “सम्प्रदायविद” इत्यने-
नोद्वाह्य शब्द-सन्दर्भमेव व्यवस्थापयति “विरुद्धयो”रित्यादिना ।

दौधितिः ।

विरुद्धयोरेक-धर्म्मिविशेष्यक-ज्ञानमेव संशयो न

(क) उत्पत्तिकालावच्छेदेन-रूपसामान्याभावानङ्गकत्वमेव उक्तविप्रतिपत्तेर-
सम्भवादाह “दिगि”ति, दिगर्थस्तु रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वं व्यासञ्चष्टि
नवेत्यादिकापि विप्रतिपत्तिः सम्भवतीति भावः ।

तु तदुभय-प्रकारतापि नियता, तथा च रूप-तदभाव-
विशेष्यको वायु-विशेषणकोऽसाविति तु नव्याः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

कोटि-विशेष्यकत्वे संशयत्वमनुपपन्नम्, एक-विशेष्यक-विरुद्धो-
भय-प्रकारक-ज्ञानस्यैव संशयत्वादित्यतोऽन्यथा संशयत्व-निर्व्वच-
नम् । “तदुभय-प्रकारता” विरुद्धोभय-प्रकारता । “नियता”
आवश्यकी । “तथाचे”ति, रूपं वायौ रूपाभावो वेत्याकारकः
संशय इत्यर्थः । “असौ” संशयः ।

दौधितिः ।

वायु-वृत्तित्व-तदभाव-कोटिको रूप-धर्मिक एवायं
संशयः, अधिकरणे तत्तदभावान्यतर-निश्चयस्यापि
तद्वाधिकरण-वृत्तित्व-संशय-विरोधित्वात्, अन्यथा
भूतले घट-तदभावान्यतर-निर्णयेऽपि घटो भूतल-
वृत्तिर्न वेति संशय-प्रसङ्गादित्यपरे ।

दौधिति-प्रकाशः ।

मतान्तरमाह “वायु-वृत्तित्वे”त्यादिना । ननु तथा सति
प्रकृतानुपयोग इत्यतः प्रकृतोपयोगं साधयति “अधिकरण” इति,
“तत्त”दिति, तत्-तदभावयोर्यदन्यतरत्तन्निश्चयस्येत्यर्थः । तथा च
वायौ रूपाभाव-निश्चये रूपे वायु-वृत्तित्व-संशयोऽनुपपन्न इति
रूप-सामान्याभावासत्त्वे विशेषाभाव-निश्चय-दशायां वायौ तादृश-

संशयोऽप्यनुपपन्न इति भवति प्रकृतोपयोगित्वमिति भावः ।
“अन्यथा” तादृश-निश्चयस्याविरोधित्वे । अत्र क्षण-विलम्बादिना
प्रतिबन्धकीभूत-ज्ञानान्तर-सम्पादकत्वेनाप्यन्वय-व्यतिरेकयोरन्य-
था सिद्धत्वात् स्वातन्त्र्येण प्रतिबन्धकत्व-कल्पने गौरवमित्यरुचिं
विभावयत्यपर इति ।

दोषितिः ।

अथैतावन्त्येव रूपाणीत्यनिर्णयात् यावद्रूपाभावा-
निर्णये संशयो न विरुध्यत इति चेत् यावद्रूपाभावा-
निर्णय इत्यस्य यावन्तो रूपाभावास्तेषां, यावत्त्वेन
रूपेण तेषां, यावन्ति रूपाणि तावद्भावानां, यावद्रूप-
त्वेन तदभावानां वा अनिर्णय इत्यर्थः । न प्रथम-
तृतीयौ तथा निर्णीतत्वात् । नेतरौ प्रतियोगि-तद-
भावयोर्यावत्त्वानुल्लेखेऽपि योग्यानुपलब्ध्या भूतले
घटो नास्तीति निश्चयमात्रादेव घट-तदभाव-संशयो-
च्छेद-दर्शनेन तस्याकिञ्चित्करत्वात् ।

दोषिति-प्रकाशः ।

“याव”दिति , तथा च (१) यावद्रूपाभाव-निर्णय एव तादृश-
संशय-विरोधी, तदभावात् संशयो नानुपपन्न इति भावः ।
“इत्यस्य” इति वाक्यस्य । “तथा निर्णीतत्वात्” वस्तु-मत्या यावन्तो

रूपाभावास्तेषां, यावन्ति रूपाणि तावदभावानाञ्च निर्णयः प्रकृते वर्तते इति भावः । “तस्य” प्रतियोगि-गत-यावत्त्व-निर्णयस्य अभाव-गत-यावत्त्व-निर्णयस्य । “अकिञ्चित्करत्वात्” संशयोत्पत्तौ अकिञ्चित्करत्वात् ।

दोषितिः ।

न चातिरिक्त-सम्भावना-विरह-सहकृत एवाभाव-निश्चयस्तत्प्रतिबन्धकः, सम्भावना च रूपं पार्थिवादि-त्रितय-भिन्नं न वेत्याकारा, निवर्तते चेयं रूपत्वावच्छेदे-नैतत्त्रितय-भिन्नत्वाभाव-निश्चयादेवेति वाच्यं गौरवात्, विनाप्यतिरिक्त-सम्भावनां विशेषाभाव-निश्चये सामान्य-संशय-दर्शनाच्च ।

दोषिति-प्रकाशः ।

“अभावनिश्चय” इति तथा च वस्तु-गत्या यावन्तो रूपाभावा-स्तन्निश्चय एव तादृश-सम्भावना-विरह-सहकृतः प्रतिबन्धक इत्यर्थः । नन्वतिरिक्त-रूपस्याप्रसिद्धेः कथं सम्भावनेत्यत आह “सम्भावना चे”ति । ननु रूपत्व-सामानाधिकरण्येन पार्थिवादि-त्रितय-भिन्न-त्वाभाव-निर्णय-सत्त्वात् कथं तादृश-सम्भावना इत्यत आह “निवर्तते चे”ति । रूपत्व-सामानाधिकरण्येन तादृश-भिन्नत्व-संशयो रूपत्वावच्छेदेन तदभाव-निश्चयादेव निवर्तते इति भावः । ननु प्रामाणिकं गौरवं न दोषायेत्यत आह “विनापी”ति । तथाच व्यभिचारेण न तथा प्रतिबन्धकत्वमिति भावः ।

दीधितिः ।

अथाभावस्य सामान्यावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्व-
निश्चय एव तादृश-संशय-विरोधी, अन्यथा तवाप्यति-
प्रसङ्गात्, स च न प्रकृते, अभावस्य च यावद्विशेषा-
भावाधिकरण-वृत्तित्वेन विशिष्टस्य तदवच्छेदेन (क) वा
सामान्यावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वं, सम्भवति चेदं
तादृशाभाव-प्रतियोगिताया अतिरिक्तत्वात्, तेन नैक-
विशेषवतो विशेषान्तराभाववत्त्वेन सामान्याभाववत्त्व-
प्रसङ्गः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“अन्यथा” अभाव-ज्ञानमात्रस्य प्रतिबन्धकत्वे । “तवापि”
सामान्याभावाभ्युपगन्तुरपि । “अतिप्रसङ्गात्” प्रमेयत्वादिना सा-
मान्याभाव-निश्चयस्यापि प्रतिबन्धकत्व-प्रसङ्गात् । “स च” रूपत्व-
सामान्य-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्व-निश्चयः । ननु विशेषा-
भावानामेव रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वे मिलित-घट-
द्वये (ख) रूपं नास्तीति बुद्ध्यापत्तिरतो रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगि-
ताकत्वाश्रयत्वेनातिरिक्ताभावः (१) सिद्ध एवेत्यत आह “अभावस्य

(१) अतिरिक्तोऽभाव इति च ।

(क) यावद्विशेषाभावाधिकरण-वृत्तित्वावच्छेदेनेत्यर्थः ।

(ख) एकदा चक्षुः-सन्निकट-घटद्वये इत्यर्थः । तथा चैकदा-घटद्वये चक्षुः-
योगदशायाम् विशेषाभाव कूटेपि-चक्षुः-सन्निकट इति भावः ।

चे"ति, अत्र घटाद्यभावस्यापि तेन रूपेण रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वे विरोधाभावादभावस्येति सामान्यत एवोक्तम् । ननु विशेषणीभूतस्य यावद्विशेषाभावाधिकरणस्य निष्प्रतियोगिकत्वात् विशिष्टस्य तथात्वं न सम्भवतीति (क) भावाभावकरस्वितत्वमप्येतदेव यद्भावेऽभावे च विशेष्य-विशेषण-भावापन्ने सप्रतियोगिकत्वमत आह "तदवच्छेदेन"ति । ननु यावद्विशेषाभाव-प्रतियोगिता सैव चेत् सामान्यावच्छिन्ना तदा तादृश (ख) प्रतियोगिताकत्व-विशिष्टस्याभावस्य विशेषान्तरवत्यपि सम्भवात् (ग) यावद्विशेषाभावाधिकरण-वृत्तित्वस्य तत्रानवच्छेदकत्वं (घ) तथा च तत्रापि (ङ) सामान्याभाव-धी-प्रसङ्ग इत्यत आह "सम्भवति चे"ति । तथाच (च) सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमभावस्य यावद्विशेषाभावाधिकरणावच्छेदेनैवेति भावः । इदञ्च (छ) प्रीत्या उक्तम् । गुणे सत्तायाः सत्त्वेऽपि गुणान्यत्व-विशिष्टसत्ताया असत्त्ववत् तत्प्रतियोगिताकाभावस्य (ज) विशेषान्तरवति सम्भवेऽपि सामा-

(क) भावाभावकरस्वितत्वदोषापत्तेरिति शेषः । तमेव विदुषोति भावाभावेति ।

(ख) सामान्यावच्छिन्नैत्यर्थः ।

(ग) अन्यथा विशेषाभाव प्रतीत्यनुपपत्तेरिति भावः ।

(घ) सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे नावच्छेदकत्वं नूनवृत्तित्वादिति भावः ।

(ङ) विशेषान्तरवत्यर्थः ।

(च) तादृशप्रतियोगिताया अतिरिक्तत्वे चेत्यर्थः ।

(छ) तादृशप्रतियोगिताया अतिरिक्तत्वाभिधानञ्चेत्यर्थः ।

(ज) सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्येत्यर्थः ।

न्यावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्व-विशिष्टस्याभावस्यासत्त्व-सम्भवादिति भावः (क) ।

दौधितिः ।

न च प्रतियोगितावच्छेदक-भेदस्याभाव-भेद-नियामकतया भेद-सिद्धिः, प्रतियोगि-भेदस्य तत्त्वे एक-घट-प्रतियोगिकस्य प्रागभावादि-चतुष्कस्याभेद-प्रसङ्गात्, अवच्छेदकान्तु भिद्यत एव, तत्र क्वचित् तादात्म्यस्य क्वचित् संसर्गस्य क्वचित् पूर्वापरकालीन-तद्वृत्त्यादेश्य तथात्वादिति वाच्यम् । संसर्ग-प्रतियोगि-विशेषण-साधारणस्यैकस्यावच्छेदकत्वस्य दुर्वचत्वात्, पूर्वापर-कालीनत्वादेध्वंसादि-प्रतियोगितावच्छेदकत्वे मानाभावाच्च ।

दौधिति-प्रकाशः ।

प्रतियोगिताया (ख) स्तत्तत्प्रतियोगि-रूपतया तद्भेदस्याभाव-भेदकत्वे प्रतियोगिताभेदपक्षोक्तदोषापत्तिरतोऽवच्छेदक-भेदमाशङ्क्य निषेधति “न चे”ति । “भेदो” वैलक्षण्यं तेन घटत्वस्य

(क) तथाच तादृशप्रतियोगितात्वेन तादृशप्रतियोगिताकत्वविशिष्टासत्त्वसम्भवात् तादृशप्रतियोगिताया अतिरिक्तत्वसनावश्यकमिति भावः ।

(ख) प्रतियोगिता-भेदस्याभाव-भेद-नियामकत्वं कुतो नाशङ्कितमित्याशङ्क्याह प्रतियोगिताया इत्यादि ।

नील-घटत्वानतिरिक्तत्वेऽपि न क्षतिः । “तत्त्वे” अभाव-भेद-
नियामकत्वे । “एकघटे”ति, नियामकाभावान्नियमानुपपत्तेरिति-
भावः । “अवच्छेदकत्वि”ति, अत्र प्रतियोगितावच्छेदकता-न्या-
मक-सम्बन्धः, प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धः, प्रतियोगि-विशेषण-
श्चावच्छेदक-पदार्थः (क) । आद्योपादानात् समवायेन रूपत्वाव-
च्छिन्नस्य समवायेनाभावात् कालिकतया रूपत्वावच्छिन्नस्य सम-
वायेनाभावो भिन्न इति । तद्वटात्यन्ताभाव-तद्वटान्योन्याभावयोः
प्रतियोगि-विशेषणरूपावच्छेदकभेदाभावेऽपि प्रतियोगितावच्छे-
दकसम्बन्ध-भेदादेव भेद इत्याह “क्वचित्तादात्म्यस्ये”ति । “पूर्व्वे”ति,
ध्वंसे पूर्व्वकालीन-तद्वटत्वादेः प्रागभावे परकालीन-तद्वटत्वादेः ।
“तथात्वात्” प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् । अन्यतरत्वादि-तदुभय-
साधारणमवच्छेदकत्वं न दुर्व्वचमत आह “पूर्व्वे”ति, तद्वटत्वस्य
ध्वंस-प्रागभावयोः प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि अनुयोगिताविशेष-
रूपध्वंसत्व-प्रागभावत्व-विषयकत्वादेव विलक्षण-प्रतीत्युपपत्तौ पूर्व्व-
कालीनत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वाकल्पनादिति भावः ।

दीधितिः ।

किञ्चावच्छेदक-भेदस्याभाव-भेद-नियामकत्वं ? न
तज्जनकत्वं अत्यन्ताभावादि-स्वरूपस्य तस्याजन्यत्वात् ।

(क) ननु तत्तद्व्यक्तिवार्च्छिन्नाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वं विनिगमना-
विरहेण तन्मात्रवृत्ति-यावतामेव धर्मीयानवगाहते तत्र प्रतियोगितावच्छेदक-
भेदोऽभावभेदव्यभिचारीति सैवं तदभाव-प्रतियोगितावच्छेदकता-भेदस्याभाव-भेद-
नियामकत्वे तात् पर्यादिति ।

नापि तद्व्याप्यत्वं वैयधिकरण्यात् । अतएव न तद्व्याप-
कत्वमपि, अभेदेऽप्यविरोधाच्च ।

द्वैधिति-प्रकाशः ।

ननु ध्वंसस्य प्रतियोग्यधिकरण-पूर्वकालावृत्तित्वं प्रागभावस्य
च प्रतियोग्यधिकरण-परकालावृत्तित्वं नियमतः प्रतीयत इति
सम्बन्धविधया पूर्वापरकालयोरप्यवच्छेदकत्वं कल्प्यत (क) इत्यतः
आह “किञ्चे”ति प्रश्ने, “तस्य” अभावभेदस्य स्वरूपभेदस्य (१)
तत् (२) स्वरूपानतिरेकादिति भावः । “तद्व्याप्यत्व”मिति, यत्र
प्रतियोगितावच्छेदकयोर्भेदस्तत्र तदवच्छिन्नाभावयोर्भेद इत्येवं
रीत्येत्यर्थः । “वैयधिकरण्या”दिति, अवच्छेदक-स्वरूप-भेदस्याव-
च्छेदक-निष्ठतया अभाव-स्वरूप-भेदस्य चाभाव-निष्ठतया वैयधि-
करणादित्यर्थः । “अतएव” वैयधिकरण्यादेव । दूषणान्तरमाह
“अभेदेऽपि”ति, व्याप्यस्याभावभेदस्यासत्वेऽपि व्यापकस्य प्रतियोगि-
तावच्छेदक-भेदस्य सत्त्वमविरुद्धं, तथाच रूपत्व-तद्रूपत्वयोर्भेदेऽपि
नाभाव-भेद-सिद्धिरिति भावः ।

(१) तत्तत्स्वरूपभेदस्येति ग ।

(२) तत्तदिति ग ।

(क) यदभावे प्रतियोग्यधिकरणयत्कालावृत्तित्वं नियमतः प्रतीयते
स कालः सम्बन्ध-विधया तदभावस्य प्रतियोगितावच्छेदक इति-नियममभिप्रेत्येह ।
एवञ्च प्रतियोगिनि पूर्वकालीनत्व-परकालीनत्वयोः संसर्ग-विधया भावे तुल्य-वर्तित-
वेद्यतया ध्वंस-प्रागभावयोरपि पूर्वापर कालावृत्तित्वं, प्रतीयते तथाच प्रतियोगि-
तावच्छेदकसम्बन्धभेदादेव ध्वंस प्रागभावयोर्भेद इति भावः ।

दौधितिः ।

न च तदितर-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वं तद-
वच्छिन्न-प्रतियोगिताकान्यत्वस्य व्याप्यं, मानाभावात् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

वैयधिकरण्यादिकं परित्यज्य दूषयति “नचे”त्यादिना (१) ।
तथा च रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावस्तत्तद्रूपत्वा(२)वच्छिन्न-
प्रतियोगिताकाभावादतिरिक्तस्तत्तद्रूपत्वातिरिक्त(३)धर्मावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वात् घटाभाववत् (क) इत्यनुमानमिति भावः ।
अत्राप्रयोजकत्वमाह “मानाभावा”दिति ।

(१) नचेतीति घ ।

(२) तद्रूपत्वेति ख ।

(३) तद्रूपत्वेतर इति घ ।

(क) तद्रूपत्वाविषयक-प्रतीतिविषय-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावत्वा-
दित्येवहेतुरन्यथा रूपत्वे तद्रूपत्वभेदाभावेन स्वरूपासिद्धिं प्रसाङ्गात् विशिष्टस्थानति-
रेकात् । एवं तद्रूपत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकान्योन्याभावस्य न साध्यता
अभावाधिकरणकाभावातिरिक्ततया तद्रूपत्वावच्छिन्नाभावस्यापि रूपत्वावच्छिन्ना
भावतया चातिरिक्तावादिभेदेऽपि रूपत्वावच्छिन्नाभावे तद्रूपत्वावच्छिन्नाभाव-भेदा-
सत्त्वाद्वाधः, नापि तद्रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकाभावाविषयकप्रतीतिविषयत्व साध्यं
रूपत्वावच्छिन्नाभाव तद्रूपत्वावच्छिन्नाभावयोरैक्ये विभिन्नप्रतीतिविषयत्वाभावात्,
किन्तु तद्रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिरूपकत्वान्योन्याभाव साध्य, तथाच
रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिरूपत्वं तद्रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकाकत्वनिरू-
पकत्वभिन्न तद्रूपत्वाविषयकप्रतीतिविषयधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिरूपकक-
त्वत्वादिनुमाने तात्पर्यम् । एवञ्च तादृशनिरूपकताभेदेऽपि सामान्याभा-
वभेदपदार्थः अतिरिक्तसामान्याभाववादिना स्वीकार्यः, तन्मतेऽपि विशेषाभाव-

दौधितिः ।

अत एव च समनियत-सुख-दुःखादि-तत्तत्संख्या-
परिमाण-व्यक्त्यादि-नानाधर्मावच्छिन्नोऽप्यभिन्न एवा-
भावः, भेद-सिद्धिस्तु भाववदभावस्यापि विरुद्ध-धर्मा-
ध्यासादेव ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“अतएव” एतादृश-व्याप्तौ मानाभावादेव । “समनियते”ति,
तत्तत्सुखादि-व्यक्ति लाभाय । तत्तत्सुखादिकाले तत्तद्दुःखत्वा-
वच्छिन्नाभावस्य (तत्तद्दुःखादिकाले तत्तत्सुखत्वावच्छिन्नाभावस्य
च) (१) सत्त्वान्न तयोरैक्यमत “स्तत्तत्संख्यापरिमाणे”ति । आदि-
प्रदात् रूप-रसादि-परिग्रहः । “नानाधर्मावच्छिन्नः” नानाधर्मा-
वच्छिन्न-प्रतियोगिताकः । किन्तुर्द्वाभावभेदकमत आह “भेद-
सिद्धिस्त्विति । “भाववत्” भावस्येव (क) । “विरुद्धे”ति, तद्देश-
वृत्तित्व-तदभावौ तत्कालावच्छिन्न तद्देशवृत्तित्व-तदभावौ वा विरुद्धौ
तदध्यासेनाभावानां भेद-सिद्धिरिति भावः ।

दौधितिः ।

अतएव गगनादीनामवृत्तीनां समनियतानां वा

(१) () चिह्नितपाठोनास्ति घ ।

सामान्याभावयोरैक्यादिति । अनतिरिक्तवादिसते च निरूपकत्वयोरर्थैक्यान्न तत्-
सिद्धिरिति ।

(क) षष्ठीसमासाद्वति-प्रत्यय इति भावः ।

धर्माणामेक एवात्यन्ताभावः, युगपदुत्पन्न-विनष्टानां समान-देशानामसति बाधके एक एव ध्वंसः प्रागभावो वेति । व्यधिकरण-धर्मावच्छिन्न-प्रतियोगिताकोऽपि चेदभावः प्रामाणिकस्तदा तस्यैकस्यैव प्रतियोगिताः सञ्चैरेव व्यधिकरणैर्धर्मैः सञ्चैश्च समानासमानाधिकरणैः सम्बन्धैरवच्छिद्यन्तां, आकाशाभाव एव वा तथास्तामिति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“समनियताना”मिति, समनियत-देश-कालानां(क) समनियतावच्छेदकानाञ्चेत्यर्थः (ख) । “अत्यन्ताभाव”इति । इदञ्चात्र बोध्यं, रूपत्वावच्छिन्नाभाववत् तत्परिमाणत्वावच्छिन्नाभावोऽपि नैकस्तृत्तणवृत्तित्वविशिष्ट-तत्परिमाणत्वावच्छिन्नाभावकूटादेव तत्परिमाणं नास्तीति बुद्ध्युपपत्तेः, एवं तत्संख्यात्वावच्छिन्नाभावोप्यभावकूट एवेति, मूलावच्छिन्न-शरीर-तरु-संयोगादीनां युगपदुत्पन्नानामपि नैकः प्रागभावः, युगपद्विनष्टानामपि नैको ध्वंस इत्यतो

(क) देशतः कालतश्च समव्याप्यानामित्यर्थः । अत्र देशतः समनैयत्यमात्रोक्तौ असमनियतकाल-समनियत-देशानां, कालतः समनैयत्य-मात्रोक्तौ चासमनियतदेश-समनियत-कालानामभावस्यैक्यापत्तिरित्युभयतः समनैयत्यमभिहितमिति भावः ।

(ख) समनियतावच्छेदकानामित्यस्य विभिन्नमवच्छेदकं येषां तद्विज्ञाना-मित्यर्थः, तेन मूलाप्यावच्छिन्नसंयोगयोरभावस्य नैक्यापत्तिर्न वा व्याप्यवृत्तिसम-नियतानामभावैक्यानुपपत्तिरिति भावः ।

“असती”ति, तत्र परस्परानवच्छेदकावच्छेदेन प्रत्यक्ष(१) प्रसङ्गो बाधका इति भावः (इति केचित् तन्न समानपदेन समानावच्छेद-कत्व-विवक्षणात् । किन्तु एकाग्नि-संयोग-जन्य-समान-काल-देशानां रूप-रस-गन्धादीनां नैकः प्रागभाव इत्यतो “ऽसती”ति । अत्रापि समवाय्यसमवायि-कारणानामभेदे कार्याभेदापत्तिरेव बाधिकेति-भावः) (२) । “समानासमानाधिकरणै”रिति, इदञ्च व्यधि-करण-धर्मावच्छिन्नाभावस्यापि प्रतीति-बलात् प्रतियोगिता-वच्छेदक-सम्बन्धाङ्गीकारेण, अन्यथा समानाधिकरण-सम्बन्धाव-च्छिन्नाभावस्य व्यतिरेकितया केवलान्वयि-व्यधिकरण-धर्मावच्छि-न्नाभावेन समनैयत्यानुपपत्तेरिति । “आकाशाभाव एव”ति यद्यपि आकाशाभावस्यापि व्यधिकरण-सम्बन्धावच्छिन्नत्वात् अस-मानाधिकरणैः सम्बन्धै(३)रित्यनेन गतार्थता तथापि अतिरिक्ता-भाव-कल्पना भिया चेद्वाधिकरण-धर्मावच्छिन्नाभावानभ्युपगम-स्तदा क्लृप्तस्याकाशाभावस्यैव व्यधिकरण-धर्म(४)-सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्व-कल्पने बाधकाभाव इत्याशयेनेदमिति ।

दीधितिः ।

मैवम् एवं हि तत्तद्देश-कालाद्यवच्छिन्नानवच्छिन्न-तत्तदधिकरण-वृत्तित्वेन विशिष्टस्य तत्तदवच्छेदेन(५)

(१) प्रत्यक्षेत्यत्र तादृश-प्रत्यय इति घ ।

(२) () एतच्चिह्नितः पाठो नास्ति ग ।

(३) सम्बन्धैरिति नास्ति ग ।

(४) धर्म इति नास्ति घ ।

(५) तदवच्छेदेनेति भवानन्द-सम्मतः पाठः ।

वा एकस्यैवाभावस्य घट-पट-गोत्वाश्वत्वादि-प्रतियोगि-
ताकत्व-सम्भवेन तत्तद्भेदो(१)ऽपि विलुप्येत । तत्तत्प्र-
तियोगिकत्वं तत्तत्स्वभावो, न च (२) तत्राधिकरण-
वृत्तित्वस्यान्तर्भावोऽवच्छेदकत्वञ्चेति समानम् ।

दोषिति-प्रकाशः ।

“तत्तद्भेदे”ति, मूलावच्छिन्नं वृक्षादि-वृत्तित्वं किञ्चिदनवच्छि-
न्नञ्च गुणादिवृत्तित्वं कपिसंयोगाद्यभावत्वस्यावच्छेदकम्, एवम्
उत्पत्तिकालाद्यवच्छिन्नं घटादि-वृत्तित्वं किञ्चिदनवच्छिन्नञ्च वाय्वा-
दि-वृत्तित्वं रूपाद्यभावत्वस्यावच्छेदकम्, एवं किञ्चिदनवच्छिन्नं
घटादि-वृत्तित्वं समवायेन गोत्वाभावत्वस्यावच्छेदकं, कालिक-
तया गोत्वाभावत्वस्य तन्नो-भिन्न-देशावच्छिन्न-काल-वृत्तित्वमवच्छे-
दकं, समवायेनाकाशाद्यभावत्वस्य न किञ्चिदवच्छेदकं व्याप्य-
वृत्तित्वादिति विशिष्टस्य तत्त्वे पूर्वोक्तो दोषो(क)ऽतस्तदवच्छे-
देने”ति । “घटपटे”ति अव्याप्य वृत्तित्वं, “गोत्वा”दीति व्याप्य-
वृत्तित्वञ्चाभिप्रेत्य । “तद्भेद” घटाभाव-पटाभावादि-भेदः । “तत्तत्-
स्वभावः” तत्तदभाव स्वरूपः । “न तत्रे”ति, अधिकरण-वृत्तित्व-
स्याभावानात्मकत्वेन तदनन्तर्भूतत्वादभाव-स्वरूपस्य सार्वत्रिकत्वेन
तदनवच्छेदकत्वाच्चेति । “समान”मिति, रूढत्वावच्छिन्न-प्रति-

(५) तद्भेद इति भवानन्दसम्मतः पाठः ।

(७) चकरो न भवानन्दसम्मतः ।

(क) भावाभावकरस्वितत्वदोष इत्यर्थः ।

योगिताकत्वस्यापि तत्तद्रूपाभाव-स्वरूपत्वात् तत्रापि यावद्विशेषाभावाधिकरण-वृत्तित्वादेरनवच्छेदकत्वादिति ।

दौधितिः ।

अत एव सामान्यावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वं व्यासज्यवृत्तीत्यपि प्रत्युक्तम् । अव्यासज्यवृत्तेस्तत्स्वभावस्य तत्त्वानुपपत्तेरतिरिक्त-कल्पने च किमपराद्वयमतिरिक्ताभावेन ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“अतएव” वक्ष्यमाणदोषादेव “व्यासज्य-वृत्ती”ति, तथा च घटवति पट-शून्ये घट-पटोभयवदिति बुद्धेरिव यत्-किञ्चिद्रूपाभाववति रूपवति रूपं नास्तीति बुद्धेरप्यभाव(क)इति भावः । “अतएव”-त्युक्तमर्थं विवृणोति “अव्यासज्यवृत्ते”रिति, तादृश-प्रतियोगिता-तिरिक्तैवेति चेत्तत्राह “अतिरिक्ते”ति ।

दौधितिः ।

किञ्च व्यधिकरणयोर्घट-पटयोर्द्वित्व-प्रतीतिवत् व्यधिकरणानामपि विशेषाभावानां युगपदिन्द्रिय-सन्निकर्षे सामान्यावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्व-प्रत्ययोऽपि स्यात् । अपि च रूपान्तरेण सम्बन्ध-विधया वा व्यासज्यवृत्ति-धर्मस्य ज्ञाने न यावदाश्रय-सन्निकर्षापेक्षा, माना-

(क) व्यासज्यवृत्ति-धर्म-प्रत्यये यावदाश्रय-सन्निकर्षस्य हेतुत्वादिति भावः ।

भावात्, एवञ्चैकाभाव-सन्निकर्षेऽपि सामान्याभाव-
बुद्धि-प्रसङ्गः । यादृशे च तस्य ज्ञाने यावदाश्रयाणां
सन्निकर्षोऽपेक्ष्यते तत्र तेषां तद्भेदस्य च ज्ञानमपि
तदज्ञाने तदभेद-ज्ञाने च तदग्रहात् आश्रय-भेद-
भ्रमेण तद्भ्रम-दर्शनाच्च । न चात्र यावद्विशेषाभावानां
प्रथममुपस्थितिः सम्भवति, तत्प्रतियोगिनां विशेषतो-
ऽनुपस्थितेरिति दिक् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

व्यासज्यवृत्तित्वे दोषान्तरमाह “किञ्चे”ति । “युगप”दिति, (क)
मिलित-घटद्वये यावद्रूपाभावानां युगपदिन्द्रिय-सन्निकर्ष-सम्भवा-
दिति भावः । ननु निरधिकरणाभाव-लौकिक-प्रतीतिर्नास्त्येव (ख)
अतः (१) इन्द्रिय-सम्बन्ध-विशेषणताया एव तथा हेतुत्वान्न तादृश-धीरत
आह “अपि चे”ति, “रूपान्तरेण” गुणत्वादिना । ननु व्यासज्य-
वृत्ति-धर्म-लौकिक-प्रत्यक्ष एव यावदाश्रय-सन्निकर्षापेक्षा, तद-
भाव-दशायां गुणत्वादिना तल्लौकिक-प्रत्यक्षं न भवत्येवेत्यत आह
“सम्बन्ध-विधये”ति, यावदाश्रयासन्निकर्षेऽपि सम्बन्ध-विधया
व्यासज्यवृत्ति-धर्मस्य लौकिक-प्रत्यक्षं भवतीत्यभिप्रायः । “एव-

(१) अत इति नास्ति घ ।

(क) युगपदिन्द्रिय-सन्निकर्षमुपपादयति “मिलिते”त्यादिना ।

(ख) असुभवानुरोधेन साधिकरणाभाव-विषयतायाः सन्निकर्षजन्यताव-
च्छेदकत्वोपमादित्यभिप्रायः ।

चे”ति व्यासज्यवृत्तितावच्छेदकरूपेण व्यासज्य-वृत्ति-धर्म-प्रका-
रक-लौकिक-प्रत्यक्ष एव यावदाश्रय-सन्निकर्षस्य हेतुत्वादिति (२)
रूपं नास्तीति बुद्धौ च रूपत्वावच्छिन्न प्रतियोगिताकत्वस्य
सम्बन्ध-विधया भानादेकैकाभाव-सन्निकर्षेऽपि तथा धौः स्यादि-
त्यर्थः । ननु यावदाश्रयासन्निकर्षे सम्बन्ध-विधया-तद्ज्ञानं न भव-
त्येव, अतएव दण्ड-पुरुष-सन्निकर्षं दशायामेव दण्डीति संयोग-
सम्बन्धांशे लौकिक-प्रत्ययस्तथाच व्यासज्यवृत्ति-प्रकारकत्वं न
कार्यतावच्छेदके निवेश्यम् अत आह “यादृश” इति । “तत्र”
तादृश-ज्ञाने । “तेषां” यावदाश्रयाणां “तद्भेदस्य” यावदाश्रयाणां
परस्पर-भेदस्य । यद्यपि तद्भेद-ज्ञाने तज्-ज्ञानस्या(१)वश्यकत्वात्
तज्-ज्ञानस्य (२) स्वातन्त्र्येण हेतुत्वे मानाभावस्तथापि यावदाश्रय-
लौकिक-प्रत्यक्षाभिप्रायेणोक्तम् (३) । तत्तदुपनीत-भाने सत्यपि
तल्लौकिक-प्रत्यक्ष-प्रतिबन्धक-दोषादि-सत्त्वे यावदाश्रय-सन्निकर्ष-
तद्भेद-ज्ञानादि-सत्त्वे व्यासज्यवृत्ति-धर्माग्रहादिति तद्विशिष्टक-
ज्ञानाभिप्रायेणेदमित्यपि कश्चित् । “तदज्ञाने” तल्लौकिक-प्रत्यक्षा-
भावे । “तदभेद-ज्ञाने” तद्भेद-ज्ञानाभावे । “तदग्रहात्” व्यासज्य-
वृत्तिधर्माग्रहात् । व्यतिरेकमुक्त्वाऽन्वयमाह “आश्रयभेदे”ति
एकस्मिन्नेव वृत्ते भेद-भ्रमेण द्वित्व-(४)भ्रम-दर्शनादित्यर्थः । एता-
वता प्रकृते किमायातमित्यत आह (५) “न चात्रे”ति “अत्र”

(२) इतीति नास्ति ग ।

(४) अभिप्रायेणेदं इति ग ।

(१) तद्ज्ञानस्येति ग ।

(५) द्वित्वेत्यत्र तदिति घ ।

(३) तद्ज्ञानस्येति ग ।

(६) मित्याहेति घ ।

वाध्यादी । “विशेषतः” इति अभावत्वादिना ग्रहस्य परस्पर-भेद-
ज्ञानानुपयोगित्वेनाकिञ्चित्करत्वात्, तत्तद्रूपाभावत्वादिना ग्रहस्य
प्रकृतोपयोगिनस्तत्तद्रूपत्वाद्यज्ञानेऽसम्भवात्, तथाच वाध्यादी रूपं
नास्तीति लौकिक-प्रतीतिर्न स्यादिति भावः ।

ननु यावदाश्रय-भेद-ज्ञानादीनां व्यासज्यवृत्ति-प्रत्यक्षत्वा-
वच्छिन्नं प्रति नैक रूपेण हेतुता, द्वित्व-त्रित्व-संयोगादि-साधारणस्य
व्यासज्यवृत्तित्वस्यैकस्यानुगतानतिप्रसक्तस्य यावदाश्रय-भेद-ज्ञान-
त्वस्य चाभावात् ; किन्तु द्वित्व-प्रत्यक्षे तद्वित्व-प्रत्यक्षे वा तत्तदा-
श्रय-भेद-ज्ञानत्वादिना हेतुत्वं, प्रकृते चाश्रय-भेद-ज्ञानाभावेऽपि रूपं
नास्तीति प्रतीति-सत्त्वात् तथा हेतुत्वमेव न कल्प्यते इत्यत आह
“दिगिति” । दिगर्थस्तु रूपं नास्तीति प्रतीति-विषयता एकस्यैवा-
भावस्य कल्प्यते न त्वनेकस्य, एवं प्रतिबन्धकाभाव-कारणतायामपि
अभाव-कूट-कारणत्वापेक्षया एकस्यैव मणित्वादवच्छिन्न-प्रतियो-
गिताकाभावस्य हेतुत्वे लाघवमिति दिक् ।

दीधितिः ।

केचित्तु अनन्त-विशेषाभावानां सामान्यावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वस्य तद्व्यासज्यवृत्तित्वस्य च कल्पना-
मपेक्ष्य लाघवात् सामान्यावच्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वे-
नैक एवाभावः कल्प्यते, कल्पनीय-शरीरस्योभयत्र
तुल्यत्वेऽपि एतदपेक्ष्य तस्य गुरुत्वात् । विनिगमना-
भावेऽपि च सामान्याभाव-सिद्धिरप्रत्यूहैव, धर्म-कल्प-

नातो धर्मि-कल्पनाया गुरुत्वं कल्पनीयानेकत्व-
प्रयुक्तम् । न चातिरिक्ताभावस्य तत्र च सामान्याव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताकत्वस्यानन्तवाख्यादधिकरण-वृत्ति-
त्वस्य च कल्पनामपेक्ष्य क्लृप्तानन्त-वाख्यादधिकरण-
वृत्तित्वानां यावद्विशेषाभावानामेव सामान्यावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वस्य तद्व्यासज्यवृत्तित्वस्य च कल्पनैव
लघीयसीति वाच्यम् एवं सत्यभावमात्रासिद्धि-प्रसङ्गा-
दित्याहुः ।

इति श्रीमद्-रघुनाथ-शिरोमणि-कृतायां
द्विधितौ अनुमान-खण्डे सामान्या-
भाव-प्रकरणं समाप्तम् ।

द्विधिति-प्रकाशः ।

“तद्व्यासज्यवृत्तित्वस्य” तादृशप्रतियोगिताकत्व-व्यासज्यवृत्ति-
त्वस्य । इदञ्च व्यासज्यवृत्तित्वं (क) तत्प्रतियोगिताकत्वादतिरिक्त-
मित्यभिप्रायेण । ननु मम तादृश-प्रतियोगिताकत्वं तद्व्यासज्य
वृत्तित्वञ्चेति द्वयं कल्प्यं, भवतामपि सामान्यावच्छिन्न-प्रतियोगि-
ताकत्वम् अतिरिक्तोऽभावञ्चेति द्वयं कल्प्यं, तत्कथं तत्कल्पापे-
क्षया लाघवमत आह, “कल्पनीये”ति । “गुरुत्वात्” इति,

(क) पर्यायविशेषरूपं व्यासज्यवृत्तित्वमिति भावः ।

अनन्ताभावेषु तदुभयं कल्पनीयमिति गौरवं पूर्व्वेति भावः । ननु प्रतियोगिताकत्वस्य व्यासज्यवृत्तित्वं प्रतियोगिताकत्व-स्वरूपं ततोऽधिकं न कल्पं तथाच भवतामेव तादृश प्रतियोगिताकत्व-मभावश्चेत्युभयं कल्पमिति गौरवमत आह “विनिगमने”ति । त्वया व्यासज्य-वृत्तित्वस्यातिरिक्तस्याकल्पने मयापि प्रतियोगितातिरिक्ता न कल्पनीया, तथा च क्लृप्तेष्वनन्ताभावेषु एका प्रतियोगिता, तत्र सामान्यावच्छिन्नत्वं कल्पं, यथा भवतां तथास्माकमपि, क्लृप्तानामनन्तानां प्रतियोगितानां सामान्य-धर्म्यावच्छिन्नत्वम् अतिरिक्ताभावश्चेत्युभयत्र तुल्यत्वेऽपि विनिगमना-विरहादतिरिक्ताभाव-सिद्धिरिति । ननु धर्मि-कल्पनातो धर्म-कल्पनायां लघुत्वात् प्रतियोगिताकत्वस्य धर्मत्वमेव तत्कल्पने विनिगमकमत आह “धर्मे”ति । यत्र धर्मि-कल्पने धर्म-धर्मिणोरुभयोरपि कल्पत्वं धर्म-कल्पने चैकस्यैव कल्पनं तत्रैव तत्रायावतारो न तु धर्मत्वेनैव लाघवमिति तदर्थ इति भावः । “लघ्वीयसी”ति । भवतां कल्पनीयं त्रयं, मम तु द्वयम्, अनन्ताधिकरण-वृत्तित्वस्य विशेषाभावेषु क्लृप्तत्वादित्यर्थः । “एवं सती”ति घटाभावस्तावदेकः कल्प्यः, तस्यानन्ताधिकरण-वृत्तित्वञ्च कल्पं, तदपेक्षया क्लृप्तानामेवाधिकरणानां तथा प्रतीति-नियामकत्वं लघु इत्यभाव एव न सिध्येदित्यर्थः ।

वस्तुतो (क) रूपं नास्तीति धी-नियामकतयाऽतिरिक्तेऽभावे

सिद्धे तस्यानन्ताधिकरण-सम्बन्धः कल्पनीय इति फल-मुख-
गौरवं न दोषायेति भावः ।

इति श्रीमद्-भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-प्रकाशे

अनुमान-खण्डे सामान्याभाव-प्रकरण-

व्याख्या समाप्ता ।

विशेष-व्याप्ति-प्रकरणम् ।

अथ विशेष व्याप्ति-प्रकरणे तत्त्व-चिन्तामणिः ।

यद्वा प्रतियोगि-व्यधिकरण-स्वसमानाधिकरणा-
त्यन्ताभावाप्रतियोगिना सामानाधिकरण्यम् ।

अथ विशेष व्याप्ति-प्रकरणे दीधितिः ।

“यद्वे”त्यादि । अथात्र नानाव्यक्ति-रूपादि-साध्य-
कैक-व्यक्ति-पृथिवीत्वादावव्याप्तिः । न च तत्र (१)
रूपवत्त्वादिकमेव साध्यं, तच्च परम्परा-सम्बन्धेन रूप-
त्वादिकमेव तेन च सम्बन्धेन न तदभावः पृथिव्यादा-
विति वाच्यं रूपादेरसाध्यतापत्तेः । द्रव्यान्यत्वादि-
विशिष्ट-सत्ताद्यभावस्य द्रव्यादि-वृत्तित्वात् सत्तादि-
साध्यक-द्रव्यत्वादावव्याप्तिश्च, अन्यथा विशिष्टतया-
सत्तादेः साध्यत्वे व्यभिचारिणि जातिमत्त्वादावति-
प्रसङ्गात्, व्युत्पादयिष्यते च विशिष्टाभावस्य विशेष्य-
प्रतियोगिकत्वं ; द्वित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य तत्र सत्त्वाच्च ।

अथ विशेषव्याप्ति-प्रकरणे दीधिति-प्रकाशः ।

“नानाव्यक्ती”ति रूपवान् पृथिवीत्वादित्यादावित्यर्थः ।
साध्यस्यैकत्वे विशिष्टाभावाद्यनङ्गीकारे नाव्याप्तिः, हेतोरपि नाना-

प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-वैयधिकरणं न निवेशं किन्तु
 शुद्ध-प्रतियोगि-वैयधिकरणं तथाच विशिष्टसत्ताभावस्य प्रति-
 योगि-समानाधिकरणतया प्रतियोग्यसमानाधिकरण-पदेनैव तदु-
 वारणमत आह “अन्यथे”ति । “अतिप्रसङ्गा”दिति, तथाच
 तद्धारणाय प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-वैयधिकरणमवश्यं वा-
 च्यमिति भावः । “अन्यथा” विशिष्टाभावस्य-विशेष्याप्रतियोगि-
 कत्वे (क) इति तु कश्चित् । ननु विशिष्टाभावस्य-विशेष्य-विशेषण-
 सम्बन्ध एव प्रतियोगी न तु विशेष्यं, तत्र विशिष्टसत्तायाः साध्यत्वे
 सङ्घेतुत्वमेव, तादृशसम्बन्धस्य साध्यत्वे परं व्यभिचारित्वमत
 आह “व्युत्पादयिष्यत” इति । दण्डी पुरुषो नास्तीति प्रतीतौ
 दण्ड-विशिष्ट-पुरुषस्यैवप्रतियोगित्वावगाहनान्न तु तादृश-संयोग-
 स्येति भावः । ननु विशिष्टमतिरिक्तमेवेति नोक्तदोष इत्यत
 आह “द्वित्वादीति” । “तत्र” हेतुमति । प्रतियोगिता तु न
 व्यासज्यहृत्तिरिति भावः । तथाचासम्भव इति ध्येयम् ।

दीधितिः ।

अथाप्रतियोगित्वं प्रतियोगित्वाभावः, स च येन
 रूपेण, तद्रूपावच्छिन्न-व्याप्यत्वं हेतौ, अस्ति चायं रूपा-
 दौ, रूपत्वादिना न पृथिव्यादि-निष्ठाभाव-प्रतियोगित्व-
 मिति प्रत्ययादिति चेन्न तादृश प्रतीत्या हि रूपत्वादौ

प्रतियोगिताया अवच्छेदकत्वाभावो गृह्यते, न तु तद-
भावावच्छेदकत्वं, सर्व्ववैव रूपे पृथिवी-निष्ठाभाव-प्रति-
योगित्वं न तु कुत्रापि(१)रूपे तदभाव इत्यवाधित-
प्रत्ययात् । अन्यथा यो यो धर्म्मो यस्य यस्य नावच्छेद-
कस्तत्तदवच्छेदेन तत्तदभावोऽप्युक्त-रीत्या सिध्येत् ।
प्रमेय-धूमत्वेन न वङ्गिमन्निष्ठाभाव-प्रतियोगित्वमिति
प्रत्ययात्तदवच्छेदेन तादृश-प्रतियोगित्वाभावस्यापि सुव-
चत्वाच्च । अथ प्रमेय धूमत्वं न गौरवेण सामानाधिक-
रण्य-प्रतियोगितावच्छेदकं विवक्षितञ्चात्र तथेति चेत्
असमानाधिकरण-धूमक-व्यक्ति-वृत्तितया वङ्गित्वमपि
न तदवच्छेदकं, कम्बुग्रीवादिमत्वादिना च घटादेर-
साध्यतापत्तिरिति बहु-व्याकोपश्च । अत एव प्रमेय-
धूमत्वं गौरवेण प्रतियोगिताया इव तच्छून्यताया अपि
नावच्छेदकमित्युक्तावपि न निस्तारः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

(प्रगल्भ-मतमाशक्य निषेधति “अथे”ति) (२) “येन रूपेण”ति
तथा च तादृश-प्रतियोगित्वाभावावच्छेदकं यत् साध्यतावच्छेदकं

(१) कापीति कचित् पाठः, स एव भवानन्द-सम्मतः ।

(२) () चिह्नित-पाठोनास्ति यः ।

तदवच्छिन्न-सामानाधिकरण्यं व्याप्तिरिति भावः । “अयं” रूप-
त्वेन तादृश-प्रतियोगित्वाभावः । “तदभावावच्छेदकत्वं” प्रतियोगि-
त्वाभावावच्छेदकत्वं । “सर्वत्रैवे”ति रूपत्वस्यानतिरिक्तवृत्तित्व-
रूपावच्छेदत्व—स्मरणाय, “न तु क्वापीति” रूपत्व-सामानाधिक-
रण्येन तादृश-प्रतियोगित्वाभावसत्त्व व्यवच्छेदाय, तथाच रूपत्वाव-
च्छेदेन तादृश-प्रतियोगि-त्वप्रत्ययस्य विरोधिनः सत्त्वे तदवच्छेदेन
प्रतियोगित्वाभाव विषयी-करणासम्भवात् रूपत्वादिना न पृथिवी-
निष्ठाभाव-प्रतियोगित्वमिति-प्रत्ययस्य तृतीयोल्लेखितस्य पृथिवी-
निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्याभावो (१) रूपत्वे विषय
इति भावः । ननु रूपत्वाद्यवच्छेदेन तादृश-प्रतियोगित्वाद्यभाव-
ज्ञाने रूपत्वे स्वरूपसम्बन्धरूप तादृश-प्रतियोगितावच्छेदकत्व-ज्ञान-
मेव विरोधि, न तु अनतिरिक्त-वृत्तित्वरूपावच्छेदकत्व-ज्ञानमतो-
नोक्त-प्रतीतिर्वाधिकेत्यत आह “अन्यथे”ति तेन रूपेण प्रतियोगि-
त्वाभाव-विषयीकरणे । “यीय” इति, तथा च गुणाद्यनवच्छेदक-
प्रमेयत्वाद्यवच्छेदेन गुणाद्यभावोऽपि सिध्येदित्यर्थः । अत्रेष्टापत्तौ
दोषमाह “प्रमेयधूमत्वेनेति” तथा च प्रमेयधूमवान् वक्लेरित्यत्रा-
तिव्याप्तिरिति भावः ।

“अथेति” । “तथा” सामानाधिकरण्य-प्रतियोगितावच्छे-
दकं, तथा च तादृश-प्रतियोगित्वाभावावच्छेदको यो धर्मस्तद्रूपाव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताक-सामानाधिकरण्यं व्याप्तिरिति भावः । इदम-

वच्छेदकत्व (क) मनतिरिक्तवृत्तित्वनियतमन्यूनवृत्तित्वनियतं (ख)
वा ! आद्ये “असमानाधिकरणे”ति, असमानाधिकरणो धूमो
यस्यायोगोलकीयवक्त्रेस्तद्वृत्तिर्येत्यर्थः । तथा च वक्त्रित्वस्यातिरि-
क्तवृत्तितया सामानाधिकरण्य-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वाद्वक्त्रिमान्
धूमादित्यादावव्याप्तिरिति भावः । द्वितीये “कम्बुग्रीवेति” कम्बु-
ग्रीवादिमत्त्वस्य प्रमेयधूमत्वादेरिवानवच्छेदकत्वादित्यर्थः (ग) ।
“अतएव” कम्बुग्रीवादिमत्त्वादिना घटादेरसाध्यतापातादेव, (तथा
च (घ) तादृश-प्रतियोगित्वाभावावच्छेदकं यद्रूप-विशिष्ट-सम्बन्धि-
निष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं) (१) तदवच्छिन्न-सामानाधि-
करणमित्युक्ती च प्रमेयधूमवान् वक्त्रेरित्यादौ अतिव्याप्तिरिति
भावः (ङ) ।

दोषितिः ।

अत्र वदन्ति, अप्रतियोगित्वं प्रतियोगितानवच्छेदक-

(१) () एतच्चिह्नितस्थले तथाच तादृश-प्रतियोगित्वाभावावच्छेदकं यत् तद्रूप-
विशिष्ट-सम्बन्धनिष्ठाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं यत् साध्यतावच्छेदकमिति च
पुस्तके पाठः ।

(क) सामानाधिकरण्य-प्रतियोगितावच्छेदकत्व मित्यर्थः ।

(ख) अन्यून-वृत्तित्व-नियतमित्यस्य स्वरूप-सम्बन्ध-रूपमित्यर्थः ।

(ग) सामानाधिकरण्य-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वादित्यर्थः ।

(घ) ननु धारिभाषिकस्य-प्रतियोगित्वा भावावच्छेदकत्वस्य निवेशान् न कम्बु-
ग्रीवादिमत्त्वादिना घटादेरसाध्यतापत्तिरित्यत आह तथाचेत्यादि ।

(ङ) यद्रूपशब्देन प्रमेय-धूमत्वादेरुपादान-सम्भवात् । हेतुव्यापकतावच्छेदके-
न्यूनत्वादेरेव तादृश-प्रतियोगित्वाभावावच्छेदकत्वेन तन्मादाय लक्षण-गमन-सम्भ-
वात् । आदिपदाङ्गमवान् वक्त्रेरित्यादेः परिग्रह इति भावः ।

धर्मवत्त्वम् । नचैवं पूर्वस्मादभेदः, तत्र साध्य-जातीय
समानाधिकरण-साधन-जातीयत्वस्य, अत्र च साध्य-
साधन-सामानाधिकरण्यस्य व्याप्तित्वे तात्पर्यात् । घट-
कयोस्तादृश-प्रतियोगितावच्छेदक-तत्त्वान्योन्याभावात्य-
न्ताभावयोर्भेदेन भेद इत्यपि कश्चित् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“एवं” प्रतियोगितानवच्छेदकत्व--घटित--लक्षण--करणे ।
“तत्र साध्यजातीये”ति तथा च पूर्वलक्षणे व्यधिकरण-वह्नि-धूम-
योरपि व्याप्तिरित्युक्तं, प्रकृते तु समानाधिकरण-तत्तद्वह्निधूमयो-
रेव व्याप्तिरित्युच्यत इति भेदः ।

“प्रतियोगितेति”, प्रतियोगितावच्छेदकान्योन्याभाव--प्रति-
योगितावच्छेदकत्वात्यन्ताभावयोरित्यर्थः । “अन्यनिष्ठे”त्यादि-ग्र-
न्थासन्दर्भः कश्चिदित्यनेन सूचितः (क) ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

यत्-समानाधिकरणान्योन्याभाव-प्रतियोगि यद्वन्न
भवति तेन समं तस्य सामानाधिकरण्यं वा, ख-समा-
नाधिकरणान्योन्याभावाप्रतियोगि-यद्वत्कत्वं, वा ।

(क) अन्यनिष्ठेत्यादिग्रन्थेन समानाधिकरणयोरेव व्याप्तिरित्यभिधानादुक्तरीत्या
व्याप्तिभेद-समर्थनस्य सविज्ञानमिप्रेतत्वादिति भावः ।

दीधितिः ।

अत्यन्ताभाव-गर्भवत् सामान्य-विशेष-भेदेन अन्योन्या-
भाव-गर्भमपि व्याप्ति-द्वयमाह “यत्समानाधिकरणे”
त्यादि-लक्षण-द्वयेन । प्रथमे एकस्य साध्याधिकरणां-
शस्याधिक्यात् द्वितीय-लक्षणम् । अत्र यद्यपि नाना
व्यक्ति-साध्यक-स्थले तत्तत्साध्यवतस्तत्तत्साध्यवत्त्वस्य
च साधन-समानाधिकरणान्योन्याभाव-प्रतियोगित्वा-
त्तदवच्छेदकत्वाच्चाव्याप्तिस्तथापि यद्रूपावच्छिन्नवत्त्वं ता-
दृशान्योन्याभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं तद्रूपावच्छिन्न-
समानाधिकरणमित्यत्र तात्पर्यम् । वङ्गादौ तत्-
संयोगादौ तद्वदादौ वा साध्ये सर्व्वत्र साक्षात्परम्परया
वा अनुगमकं वङ्गित्वादिकमेव साध्यतावच्छेदकं,
तदवच्छिन्नवत्त्वस्य च न तादृशान्योन्याभाव-प्रतियोगि-
तावच्छेदकत्वमिति । यत् यद्रूपावच्छिन्नं यादृश-रूपा-
वच्छिन्नमनवच्छेदकमिति वा यथायथं वक्तव्यम् ।
शब्दैक्यस्यानुपादेयत्वात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“सामान्यविशेषे”ति सामान्यं साध्य-जातीय-समानाधिकरण-
साधन-जातीयत्वं, विशेषः साध्य-साधन-समानाधिकरणम् ।

“आधिकादि”ति, अन्योन्याभावाप्रतियोगित्वाध्याधिकरणं तद्वृत्ति-साध्य-सामानाधिकरणमित्यर्थे एकस्याधिकरणांशस्याधिकात्, यद्वक्तव्यमित्यत्र तु अन्योन्याभावाप्रतियोगिसाध्याधिकरणं यत् तद्वृत्तित्वमित्यर्थे तदप्रवेशाल्लाघवमिति । “नानाव्यक्ती”ति (क) नानाधिकरण-वृत्ति-नानाव्यक्ति-साध्यक-स्थले इत्यर्थः । साध्य-स्यैक-व्यक्ति-वृत्तित्वे एको न द्वाविति प्रतीतेरन्योन्याभावाविषयकत्वे नाव्याप्तिः सम्भवति (१) साध्यस्यैक-व्यक्तित्वे च यत्साध्यवत्त्वं तादृशान्योन्याभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकं इत्युक्तेऽपि निस्तारः स्यादित्यतः साध्य-तद्वृत्तौर्नानात्वं दर्शितं (२) । “तत्तत्साध्यवत्त्वस्ये”ति, तत्तद्वृत्तिमत्त्वस्य वङ्गग्रादौ साध्ये (३) तादृशान्योन्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वादित्यर्थः । ननु वङ्गिमान् धूमादित्यादौ वङ्गित्वस्य साध्यतावच्छेदकत्वेन यद्रूपावच्छिन्नवत्त्वमनवच्छेदकमिति लक्षण-समर्थनेऽपि वङ्गि-संयोगादौ साध्ये वङ्गि-संयोगत्वस्य वङ्गि-घटित-मूर्त्तिकत्वेन नानात्वात् कथं लक्षण-गमनमत आह “वङ्गग्रादा”विति । “साक्षात्परम्परया वे”ति, वङ्गी साक्षात्, अन्ययोः परम्परया स्वाश्रय-प्रतियोगिकत्व-रूपया वङ्गित्वमनुगमकमित्यर्थः । नन्वेवमपि वङ्गिमानित्येवानुमितिः स्यान्न तु

(१) विषयकत्वेनाव्याप्तेरसम्भव इति ग ।

(२) उपदर्शितमिति ग ।

(३) वङ्गग्रादौ साध्ये इति नास्ति ग ।

(क) नानाव्यक्तिषु साध्यानि यस्मेति विग्रहाभिप्रायेणाह “नानाधिकरणे”-
त्वादि ।

वह्नि-संयोगवानित्याकारिकेत्यतस्तत्र विशिष्यैव लक्षणमाह “यदि”
त्यादिना । वह्नित्वादौ साध्ये यदनवच्छेदकं, वह्नीयादौ साध्ये
यद्रूपावच्छिन्नमनवच्छेदकं, वह्नि-संयोगादौ साध्ये यादृश-रूपाव-
च्छिन्नमिति । एवं वह्नि-संयोगवदादौ यादृशरूपवदवच्छिन्न (१)
मित्यादि वाच्यमिति । इदञ्च प्रगल्भमतानुसारेण तत्तद्वहेस्तत्त-
द्व्यक्तित्वेन प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि वह्नित्वेन तत्र (२) तदभावा-
भ्युपगमात्, स्वमते तु वह्नीयादौ साध्ये तादृश-प्रतियोगितावच्छेदक-
तानवच्छेदकं यत्साध्यतावच्छेदकमिति, वह्नि-संयोगादौ तादृश-
प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकतानवच्छेदकमित्यादिवक्तव्यमिति
बोध्यम् । “शब्दैक्ये”ति, अर्थस्य (३) नानाविधत्वे एक-शब्दे-
नाभिधानस्याकिञ्चित्कारत्वादित्यर्थः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अन्य-वृत्ति-वह्नि-तद्वतोरन्यवृत्ति-धूमवद्विष्ठात्यन्ताभा-
वान्योन्याभाव-प्रतियोगित्वात् व्यधिकरण-वह्नि-धूमयोर्न
व्याप्तिः, किन्तु तत्तद्धूमस्य समानाधिकरण-तत्तद्वह्निना ।
न चैवं धूममात्रे न व्याप्तिरिति वाच्यं सर्व्वधूम-व्यक्तेस्त-
थात्वेन धूममात्रस्य व्याप्यत्वात्, धूम-सम्बन्धि-वह्निस्त-
द्व्याप्य एव । युगपदुत्पन्नविनष्टयोश्च व्याप्तिरेव (क) ।

(१) यादृशरूपावच्छिन्नावच्छिन्न इति ग ।

(२) तत्रेति नास्ति घ ।

(३) अधिषेयस्येति घ ।

(क) जन्य-जनक-भावापन्नयोस्तादात्म्यापन्नयोरेव वा व्याप्तिरिति नियमात् युग-

कर्मणि च संयोगाभावः प्रतियोग्यसमानाधिकरणः ।
 यद्वा प्रतियोगि-वैयधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नत्वमत्य-
 न्ताभाव-विशेषणं, कर्मणि च संयोगाभावस्य प्रतियोगि-
 वैयधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नत्वमेव ।

दौधितिः ।

“अन्ये”त्यादि, यद्यप्युक्त-रीत्या सर्वत्र तादृश-प्रति-
 योगितानवच्छेदकत्व-पर्यन्तानुधावनस्यावश्यकत्वेना-
 किञ्चित्करमेव तादृशाभाव-प्रतियोगित्वं तथापि विशिष्ट-
 सामानाधिकरण्य-रूपाया व्याप्तेर्व्यधिकरणासम्भवित्व-
 मात्रे तात्पर्यम् । “व्याप्तिरेवे”त्यस्य कालिकीत्यादिः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

विशेषलक्षणाभिप्रायेण मूलं योजयति “तथापी”ति । तथा
 च (१) “अन्यनिष्ठे”त्यादि-मूलं व्यधिकरण-वर्द्धि-धूमयोः सामा-
 नाधिकरण्यस्यैव (२) प्रतिक्षेपकं, न तु व्यापकता-दलस्येति भावः ।
 विभिन्न-कालोत्पत्ति-विनाशयो(३)रपि दैशिक-व्याप्ति-सत्त्वात् दै-

(१) तथाचेति नास्ति ग ।

(२) सामानाधिकरण्यांशस्यैवेति ग ।

(३) उत्पत्तिविनाशकयो रिति घ ।

पदुत्पत्तिविनाश-साध्यके अतिव्याप्तिरिति शङ्का-निरासायाहमूले “युगपदित्यादि,
 तथाच तादृश नियमे मानाभावेन तत्र व्याप्तिरस्येवेति क्वातिव्याप्तिरिति भावः ।

शिक-व्याप्तौ युगपदुत्पन्नेत्यादिकमनुपयुक्तं(क) अतः पूरयति“कालि-
कौल्यादि”रिति ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

न चान्योन्याभावस्याव्याप्यवृत्तित्वं, अभेदस्या-
बाधित-प्रत्यभिज्ञानात् ।

दौधितिः ।

अन्योन्याभाव-गर्भ-लक्षणस्याव्याप्यवृत्ति-साध्यक-
सङ्घेताव्याप्तिं निरस्यति “नचेति”। “अभेदस्ये”ति ।
तथा च मूले महीरुहो विहङ्गम-संयोगी नेति प्रतीतेर-
नुभूयमान-विशिष्ट-भेदोल्लेखिन्या अपि शिखी विनष्ट
इति प्रतीतिवद्विशेषणाभाव-विषयतामात्रं कल्प्यते,
बाधक-वलात् । यत्न च विशिष्ट-भेदे न बाधकं तत्र
तथा प्रतीति-वलात् तत् सिद्धिरप्रत्यूहैवेति नाति-
प्रसङ्गः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“लक्षणस्ये”ति(ख)सामान्यत एक-वचनम् । “अनुभूयमाने”ति ।
उल्लेखो विषयित्वं, तथा चानुभूयमानं विशिष्ट-भेद-विषयित्वं यस्या

(क) देशिकव्याप्तौ युगपदुत्पत्ति विनाशयोरनुपयोगादिति भावः ।

(ख) द्वयोलक्षणयोरन्योन्याभाव गर्भतया लक्षणस्येत्येक-वचनासङ्गतेराह
“सामान्यत, इति, द्वित्वाविशेषणादिति भावः ।

इत्यर्थः । यद्वा (१) उल्लेखः (क) शब्दाभिलाषः, तथा चानुभूयमानौ विशिष्ट-भेद-वाचक-शब्दाभिलाषो यस्याः प्रतीतिरित्यर्थः (२) तथा चात्यन्ताभाव-विषयक-प्रतीतावन्योन्याभाव-विषयित्व-भ्रमस्तादृश-शब्दाभिलाषो वा; न तु सा प्रतीतिर्भेदावगाहिणी, अभेद-निश्चय-सत्त्वे भेद-ज्ञानस्यासम्भवादिति भावः । “शिखी”ति, शिखा-विनष्टा पुरुषो न नष्ट इति बाधक-सत्त्वात् तत्र विशिष्ट-नाशो न विषय इति भावः । “बाधकबला”दिति अभेद-प्रत्यभिज्ञान-रूप-बाधक-बलादित्यर्थः । नन्वेवं गुणादावपि संयोगि-भेदो न सिध्येदत-आह “यत्र चे”ति । “नातिप्रसङ्गः” संयोगी सत्त्वादित्यादा-विति शेषः ।

दीधितिः ।

अत्र वदन्ति । “अभेदस्य” भेदाभावस्य ज्ञानं न बाधकं, भेदवत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकस्य संयोगा-त्मनस्तदभावस्याव्याप्यवृत्तित्वेन तदुपपत्तेः । यथा हि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगि-ज्ञाने तदत्य-न्ताभावस्याग्रहादभाव-व्यवहाराच्च स एव तदभाव इति कल्प्यते, तथा प्रतियोगितावच्छेदक-धर्म-ग्रहे तद्व-दन्योन्याभावस्याग्रहादभाव-व्यवहाराच्च स एव तस्या-

(१) यद्वेति नास्ति ग ।

(२) इति वार्थ इति ग ।

(क) उल्लेख-शब्दस्य शब्दाभिलाषे प्रसिद्धतया विषयित्वार्थकत्वासम्भव इत्यतः कल्पान्तरमाह उल्लेख इति ।

भाव इति निश्चीतते, आधिक्येऽपि चाव्याप्यवृत्तित्वात् ।
अत एव न मूलावच्छेदेन कपिसंयोगि-भेदाभाव-ज्ञानं
तथा(१) असम्भवादसिद्धेश्च । नापि कपिसंयोगि-भेदस्य
वृक्षावृत्तित्व-ज्ञानमसिद्धेः, तद्वृत्तित्वस्यैव ग्रहात् । नापि
कपिसंयोगि-भिन्न-भेद-ज्ञानं, कपिसंयोगि-भेदवत्तद्वद्भेद-
स्याप्यव्याप्यवृत्तित्वेनाविरोधात् । नापि मूलावच्छेदेन
तज्-ज्ञानमसिद्धेः । तद्वर्मावद्भिन्न-भेदस्य तद्वर्माव-
पर्यवसिततया कपिसंयोगिभिन्नभेदात्मनः कपिसंयोग-
स्य मूल-वृत्तित्वे विरोधाच्च । न हि घट-भिन्न-भेदो घट-
त्वादतिरिच्यते, आवश्यक-कृप्त-घटत्वेनेवोपपत्तौ अति-
रिक्त-कल्पनायां मानाभावात्, अन्यथा सर्वत्राभावस्या
भावोऽतिरिक्त एव कल्पेत ।

द्विधिति-प्रकाशः ।

“भेदवत्” भेदस्यैव । “तदभावस्य” भेदाभावस्य । संयोगस्य
तदभावत्वोपपत्तये “तत्प्रतियोगितावच्छेदकस्ये”ति, अव्याप्यवृत्ति-
त्वोपपत्तये “संयोगात्मन” इति । “तदुपपत्तेः” भेद-प्रतीति-दशा-
यामभेद-प्रतीत्युपपत्तेः । अत्यन्ताभाव-प्रतियोगि-दृष्टान्तेन भेद-
प्रतियोगितावच्छेदकस्य तदभावत्वं व्यवस्थापयति “यथा ही”-

(१) न तथेति भवानन्दसम्मतः पाठः, तादृश पाठे अतएवेत्यनन्तरं नकारो
नास्ति ।

त्यादिना । ननु तज्ज्ञान-प्रतिबन्धक-ग्रह-विषयस्यैव तदभावत्वे
प्रतियोगि-व्याप्यस्यात्यन्ताभावत्वापत्तिरत आह “अभाव-व्यव-
हाराच्चे”ति(क)। ननु लाघवा(ख)दभावत्व-प्रतीतिः प्रमात्वानुरोधाच्च
संयोगातिरिक्त एव संयोगि-भेदाभावस्तत्राह “आधिक्येऽपी”ति ।
“अव्याप्य-वृत्तित्वा”दिति, अग्रे वृत्तः कपि-संयोग्यभिन्न इत्यादि-
प्रतीत्या अग्रावच्छेदेनैव कपि-संयोगि-भेदाभाव-ग्रहादिति भावः ।
“अतएव” कपि-संयोगिभेदाभावस्याव्याप्यवृत्तित्वादेव । “न
तथा” न बाधकम् । तद्भेदाभावस्य (१) संयोगात्मकत्व-पक्षे “अस-
म्भवा”दिति, आधिक्ये “असिद्धे”रिति । (यद्वा ज्ञानस्वरूपस्या-
सम्भवमुक्त्वा विषयस्याप्यसिद्धिमाह “असिद्धे”रिति । मूले वृत्तौ
न कपि-संयोगि-भिन्न इति प्रत्ययस्य संयोग-विषयत्वेऽसम्भवादिक-
मुक्त्वा प्रतिबन्धकान्यविषयत्वेऽपि दोषमाह “नापी”त्यादिना) (२) ।
“ज्ञान”मिति “तथे”त्यनुषज्यते, एवमग्रेऽपि । “तद्वृत्तित्वस्य”
वृत्त-वृत्तित्वस्य । “तद्वृत्तेदस्य” कपि संयोगि-भेदवृत्तेदस्य । असिद्धि-
मुक्त्वाऽसम्भवं दर्शयति “तद्वृत्ते”ति । “तद्वृत्तेमात्र-पर्यवसित-
तया” तद्वृत्तेमात्मकतया । तदेव (ग) दृष्टान्तेन द्रढयति “नही”ति,

(१) तद्भेदाभावस्येति नास्ति ग ।

(२) () एतच्चिह्नितः पाठो नास्ति घ ।

(क) तथाच यजज्ञानं यदभावाभावव्यवहारं जनयति तस्य तदभावाभाव-
रूपत्वं, यथा घटज्ञाने सति घटाभावाभावव्यवहारो भवति, व्यवहारत्वावच्छिन्नं
प्रति व्यवहर्त्तव्य-ज्ञानस्य हेतुत्वा दिति भावः ।

(ख) अनन्त-संयोगेषु संयोगिभेदाभावत्व-कल्पना-गौरवकमेव लाघवा
दित्यर्थः ।

(ग) तद्वृत्तेमात्रेदस्य तद्वृत्तेमात्ररूपत्वमेवेत्यर्थः ।

अभावत्व-प्रतीतिः प्रमात्वानुरोधेनातिरिक्तत्व-स्वीकारे त्वाह
“अन्यथे”ति ।

दौधितिः ।

अत एव अत्यन्ताभाव-प्रतियोगिनोः अन्योन्या-
भाव-प्रतियोगितावच्छेदकयोः सामान्यत एव क्लृप्तो वि-
रोधः । तत्र कपिसंयोगवत्यपि वृत्ते मूले न कपि-
संयोग इति प्रतीतेरन्यथानुपपत्त्या तावदाद्ययोः स
सङ्कोच्यतां (१), न ह्येषा प्रतीतिः कपिसंयोगि-भेद-
विषयत्वेनोपपादयितुं शक्या, नियमतः संयोगवत्त्वेन
प्रतियोगिनोऽनुपस्थितेः, प्रतियोगि-कोटौ तदनुल्लेखाच्च ।
मूले न कपिसंयोगीति प्रतीतेस्तु शिखी विनष्ट इति-
वङ्गासमान-विशेषणस्याभावमात्र-विषयत्वेनोपपन्नत्वा-
न्नान्तिमयोरपीति परास्तम् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

“अतएव” वक्ष्यमाण-युक्तेरेव, “परास्त”मित्यग्रेतनेनान्वयः ।
“सामान्यत” इति, अत्यन्ताभावत्व-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छि-
न्नत्वादिना, अन्योन्याभावत्व-प्रतियोगितावच्छेदकत्वादिना चेत्यर्थः ।
“विरोधः” परस्परसामानाधिकरण्यम् । “स” विरोधः । अन्यथा-

(१) सङ्कोच्यते इति कचित् पाठः ।

नुपपत्तिं(क) दर्शयति “नही”ति । “नियमत” इति, प्रत्यक्षेण संयोगोपस्थितौ संयोगवत्त्वेन प्रतियोगिन उपस्थिति-सम्भवेऽपि(ख) स्मरणात्मक-तदुपस्थितौ तदसम्भवादिति भावः । यत्राप्युपस्थितिस्तत्रापि संयोगि-भेदो न विषय इत्याह “प्रतियोगि-कोटा”विति । “तदनुल्लेखात्” संयोगिनोऽनुल्लेखात्(ग)। “मूल” इति, न कपि-संयोगीति प्रताते; संयोगात्यन्ताभाव-विषयत्वे तु प्रतियोगि-कोटौ विशेषण-मुद्रया संयोगस्थोल्लेखोऽस्त्येवेति भावः । “अभावमात्रे”ति, मात्र-पदेन विशिष्ट-भेद-विषयित्व-व्यवच्छेदः । प्रतियोगिनः कथं विशेषण-मुद्रया उल्लेख इत्यत्र दृष्टान्तः “शिखी विनष्ट इतिव”दिति । “अन्तिमयोः” अन्योन्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदकयोः विरोधो न सङ्कोच्यतामिति पूर्व्वेणान्वयः (१) ।

दौधितिः ।

अन्योन्याभावान्तरस्य प्रतियोगितावच्छेदकान्तर-समानाधिकरणतया स्व-स्व-प्रतियोगितावच्छेदका-सामानाधिकरण्य-पर्य्यवसायिनो विरोधस्य स्वत्व-घटितत्वेन विशेष(२) एव विश्रामात् । अत्यन्तभाव-प्रतियो-

(१) सङ्कोच्यत इत्यनुषज्यते इति घ ।

(२) विशेषत इति हस्तलिखित-पुस्तके पाठः ।

(क) अन्य-विषयकतयोपपादनासम्भवं ।

(ख) सन्निकर्षादिघटित-सामयो-सम्भवादिति भावः ।

(ग) अभावांशे साक्षात् परस्परयावा संयोगवतः प्रकारत्वेनानुभवेनापहृष्टा-दित्यर्थः ।

गिनो-रिवान्योन्याभाव-प्रतियोगितावच्छेदकयोरवाधित-
सामानाधिकरण्यानुभवेन प्रतिसृज्यतया तथाविध-वि-
रोध-कल्पनाया (१) अनवकाशाच्च ।

दोषिति-प्रकाशः ।

“अन्योन्ये”ति, घटान्योन्याभावस्य पटत्व-समानाधिकरण-
तयेत्यर्थः । (“विशेष एवे”ति, घटभेद-घटत्वादीनां विरोधस्य
कृतत्वेऽपि संयोगि-तद्भेदयोस्तथात्वे मानाभावात्तदव्याप्यवृत्तित्वे
बाधकाभावः) (२) । ननु संयोगि-भेदस्य गुणादावेव संयोगा-
सामानाधिकरण्य-दर्शनेन विशिष्टैव विरोधः प्रकृते (३) कल्पता-
मत आह “अन्यन्ते”ति “तथाविध-कल्पनायाः” संयोगि-भेदस्य
संयोगासामानाधिकरण्य-कल्पनायाः ।

दोषितिः ।

किञ्च शिखी विनष्ट इति प्रतीतेर्विशिष्ट-ध्वंसोत्प्ले-
खिन्या विशेष्ये तद्वाधादास्तां विशेषण-ध्वंस-विषयता,
न संयोगीति प्रतीतेर्विशिष्ट-भेदमवनाहमानायाः कथं
विशेषण-संसर्गाभाव-विषयत्वेनोपपत्तिः, न खलु सह-
स्रेणापि बाधकैरिदं रजतमिति-प्रतीते रङ्गत्वावलम्बनं

(१) तथाविधकल्पनाया इति कचित् पाठः ।

(२) एतच्चिह्नितः पाठो नास्ति घ ।

(३) प्रकृत इति नास्ति ग ।

व्यवस्थापयितुं शक्यते । न च विशेषण-भेद एव तस्या विषयः, अग्रेऽपि न कपिसंयोगीति प्रतीत्यापत्तेः । युज्यते चान्योन्याभावोऽव्याप्यवृत्तिः, कथमन्यथा पक्वता-दशायां घटादावयं न श्यामो दण्डादि-विनाश-समये चैत्वादौ नायं तद्दण्डवानित्यादयो व्यवहाराः । न च तत्र विशेषण-संसर्गाभाव एव प्रतीयते, अनुयोगिनि सप्तमीं विना तदनुपपत्तेः । न खलु भूतलं न घट इत्यादीनि वाक्यानि कदाचिदपि घट-संसर्गाभावं बोधयन्ति, तथात्वे वा घटो न घट इत्यादेरपि प्रस-ङ्गात् ।

दौषिति-प्रकाशः ।

ननु न संयोगीति-प्रतीतिः संयोगाभाव(१)विषयत्वेनोपपन्ना(२) नैतादृश-कल्पना-वाधिक्यत आह(३)“किञ्चे”ति । “तद्वाधात्” ध्वं-स-प्रतियोगित्व-वाधात् । “विशेषणध्वंसविषयते”ति, तत्र ध्वंसत्व-प्रकारक-प्रतीतेः “सविशेषणे ही”त्यादि-न्यायेन विशेषण-ध्वंसाव-गाहित्व-सम्भव इति भावः । “न संयोगी”त्यादि, (४) विशिष्ट-भेदे”ति (५) अत्र तु भेदत्व-प्रकारक-प्रतीतेः कथमत्यन्ताभाव-

[१] संयोगात्यन्ताभाव इति घ । (३) आहृति नास्ति ग ।

(२) विषयत्वेनैवोपपत्तेरिति ग । (४) न संयोगीत्यादौति नास्ति ग ।

(५) विशिष्टभेदमिति ग ।

विषयत्वेनोपपत्तिरिति भावः । दण्डादि-नाश-काले दण्डादि-
प्रागभाव-कालेऽपि (१) नायं दण्डीति प्रतीतेर्ध्वंसादि-विषयत्व-
कथनाय “संसर्गाभावे”ति । “न खल्वि”ति, अतत्प्रकारके तत्प्रका-
रकत्वस्यानुव्यवसायेन विषयी-करणे अनुव्यवसायस्य तत्प्रकारक-
त्वांशे भ्रान्तत्वापत्तेरिदं रजतमिति-प्रतीते रजतत्व-प्रकारकत्वस्या-
नुव्यवसायेन विषयी-करणादिति भावः । न संयोगीति
प्रतीतेः संयोग-भेद-विषयत्वेनोपपत्तिमाशङ्क्य निषेधति “न
चे”ति । प्रत्यक्ष-प्रतीती सामग्री-वशात्(२) संसर्गाभाव-विषय-
कता (३) प्रसज्येत्यतः प्रतीति-नियत-विषयकं शब्दमप्यु-
पष्टम्भकमाह “युज्यते चे”ति । ननु पक्षता दशायाम् अयं न
श्याम इति व्यवहारो न भवत्येव, किन्तु इदानीं (४) न श्याम
इति, तत्र चेदानीं यः श्यामस्तत्त्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-भेदो
विषय इत्यतो “दण्डादौ”ति । “तद्दण्डवानि”ति, अत्र चेदानीं
तद्दण्डवतोऽसिद्ध्या तद्भेद-विषयत्वेनोपपत्त्यभावादिति भावः ।
“व्यवहारो”ऽभिलापः । “तदनुपपत्तेः” संसर्गाभाव-प्रतीत्यनुप-
पत्तेः । तदेव व्यतिरेकेण द्रढयति “न खल्वि”ति । “तथात्वे”
अनुयोगिनि सप्तमीं विनापि संसर्गाभाव-बोधकत्वे । “घटो न
घट” इति, घटे घट-संसर्गाभाव-सत्त्वादिति भावः । तथा च
पुरुषे न दण्ड इत्यादौ नञ्-पद-जन्य-पुरुष-पदार्थ-निष्ठ-संसर्गाभाव-

(१) दण्डादिनाश-प्रागभावकालेऽपीति ग ।

(२) विषयतेति ग ।

(३) वलादिति घ ।

(४) इदानीमयमिति ग ।

बोधे पुरुषोपस्थापक-पदोत्तर-सप्तमी-पद-ज्ञानं हेतुः क्लृप्त इति तदभावान्नायं दण्डीत्यादौ न दण्ड-संसर्गाभाव-धीरिति भावः ।

दौधितिः ।

अपि च विशिष्ट-वाचक-दण्डादि-पदेभ्यो धर्म्मप-सर्जनतयोपस्थितस्य दण्डादेः कथं प्रतियोगित्वेनाभावे-ऽन्वयः, इतर-विशेषणत्वेनोपस्थितस्य निराकाङ्क्षतया-न्यत्र विशेषणत्वेनान्वयायोगात् । न चात्र विशिष्टोप-स्थापकं पदं विशेषणमात्र-परं, तथापि चैत्रो न दण्डो घटो न श्यामं रूपम् इत्यादावपि दण्डादि-संसर्गा-भाव-प्रतीत्यापत्तेर्दुर्व्वारत्वात् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

ननु भवतु इतर-विशेषणत्वेनानुपस्थित-दण्ड-संसर्गाभाव-बोधे तथा हेतुत्वम्, इतर-विशेषणत्वेनोपस्थित-दण्डस्य नञा पुरुषानु-योगिक-संसर्गाभाव-बोधे च पुरुषोपस्थापक-पद-समान-विभक्तिक-पदार्थ-विशेषणतया दण्ड-पद-जन्योपस्थितिः कारणम् । अत एव पुरुषो न दण्ड इत्यादौ न दण्ड-संसर्गाभाव-बोधः, भवति तु पुरुषो न दण्डीत्यादावित्यरुचेराह “अपि चे”ति । “धर्म्मा”ति मतुवर्थ-सम्बन्धिनि विशेषणतयोपस्थितस्येत्यर्थः । पर्व्वतो वङ्गि-मान् धूमादित्यादौ इतर-विशेषणत्वेनोपहितस्य वङ्गेरपि एक-वाक्यताधीन-बोधे मतुवर्थ-विशेषणत्वेन हेतुर्थ-विशेष्यत्वेन चान्वया-

“दन्यत्रे”ति, “विशेषणत्वेने”ति च विशेषण-मात्र-परमिति, तथा च मतुपो न स्वार्थे तात्पर्यमिति भावः । “तथापी”ति, दण्ड-पदस्य दण्ड-परतायां दण्डपद-दण्डपदयोर्न विशेष इतीतर-विशेषणत्वे-नानुपस्थितस्यापि नञानुयोगिनि सप्तमीं विना तथा बोधे चैत्रो न दण्डीत्यत्रेव चैत्रो न दण्ड इत्यत्रापि तथा स्यादिति भावः । चैत्रो न दण्डी घटो न श्याम इत्यादौ दण्ड-पद-श्याम-पद-समभि-व्याहृत-नञ एव तादृश-बोध-सामर्थ्यं क्लृप्तमिति तत्पद-द्वय-घटित-मेवोदाहृतवान् ।

दोषितिः ।

एतेन नञोऽभाववल्लाक्षणिकतया विनैव सप्तमी-मन्वय-बोध-समर्थनं प्रत्युक्तम् । एवञ्च चैत्रो न पचती-त्यादौ आख्यताच्छक्त्या लक्षणया वोपस्थितस्य कर्तुरेव भेदो भासते इत्यस्तु, वस्तुतो न पचति चैत्रो नेदं मैत्रस्येत्यादौ विभक्त्यर्थस्य कृति-सम्बन्धादेरभावान्वय-बोधे नञा सप्तमी नापेक्ष्यते, अपेक्ष्यते च प्रातिपदि-कास्येति निपुणतरमुपपादयिष्यामः । नञो वैधर्म्य-परतया न श्याम इत्यादेः श्यामादि-विधर्म्येत्यर्थः, वैधर्म्यञ्च रक्तत्वादिकमेव, यदाहुराचार्याः श्यामा-द्रक्तो विधर्मा न तु पृथगित्यपि वदन्तीति कृतं पल्ल-वितेन ।

दोधिति-प्रकाशः ।

“एतेन” चैत्रो न दण्ड इत्यादि-शब्दात्तथापादनेन(१)। “अभाववृत्ताक्षणिके”ति, तथा च यत्राभावमात्रं नजर्यस्तत्रैवानुयोगिनि सप्तम्यपेक्षा, नजर्यस्याभाववत्स्तादात्म्येनानुयोग्यत्वये(२) तु तदनपेक्षेत्याशयः । “एवञ्चे”ति सर्व्वत्रैव संसर्गाभाव-बोधे सप्तम्यपेक्षायामित्यर्थः । “शक्त्ये”ति वैयाकरण-मते । “निपुणतर”मिति, नञ्-व्यतिरेकेण यत्र येन सम्बन्धेन (३) भावान्वये अनुयोगिनि सप्तम्यपेक्ष्यते यथा भूतले घट इत्यादौ तत्रैव तत्सम्बन्धावच्छिन्ना भावान्वये (४) सप्तम्यपेक्षा यथा भूतले न घट इत्यादौ, चैत्रः पचतीत्यादौ तु विनापि सप्तमीं कृत्यादेराश्रयत्व-सम्बन्धेनान्वयान्नञा न सापेक्ष्यत (५) इति नञ्वादे प्रतियोग्यभावात्वयौ तुल्ययोगक्षेमावित्यनेन दर्शनीयत्वादिति भावः । न श्याम इत्यादौ सिद्धान्तिनां संवादमाह “नज” इत्यादि “वदन्ती”-त्यन्तेन । तद्वन्भावच्छिन्न-वैधर्म्यं तद्वन्भावच्छिन्नावृत्त्यादि-लक्षणं(६) प्रकृते न श्याम इत्यादौ नजर्यो हृत्तिर्भिन्नञ्च, श्यामपदादौ च श्यामत्वस्य विशेषणत्वे तात्पर्य्यं, तथा-चायमिदानीं न श्याम इत्यस्य श्यामत्व-विशिष्ट-वृत्ति-भिन्नवानयमिदानीमित्यर्थः । रक्तत्व-दशायां घटस्य न श्यामत्व-विशिष्टत्वमिति न बाधः । वैधर्म्यं रक्तत्वादि कमित्यत्र (७) संवादमाह “यदाहु”रिति ।

(१) तथा प्रतीत्यापादनेनेति घ ।

(३) येन सम्बन्धेनेति नास्ति घ ।

(२) अनुयोग्यत्वये इति घ ।

(४) तत्रैवाभावान्वये इति घ ।

(५) अन्वयात्तत्रापि सा नामेक्ष्यते इति ग ।

(६) लक्षणमिति नास्ति ग ।

(७) रक्तत्वादौत्यत्रेति ग ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

व्याप्यव्यापक-भावान्नानिऽपि वस्तुसतस्तथात्वेना-
ज्ञायमानस्य सम्बन्धत्वेनैव भातस्य षष्ठ्यर्थत्वम् । न
चैवमनुगमो दोषाय, कस्य का व्याप्तिरित्यननुगतस्यैव
लक्ष्यत्वात् । अथ धूमवति वज्जि-ऋदौ न स्तः, धूमवान्
वज्जिमद्-ऋदौ न भवतीति प्रतीतेर्व्यासज्यवृत्ति-प्रति-
योगिताकौ (१) वज्जि-वज्जिमतोरत्यन्तान्योन्याभावौ
धूमवति विद्येते इति कथमेते लक्षणे इति चेन्न तादृ-
शाभावानभ्युपगमात्, अभ्युपगमे वा तत्र तदुभयं
प्रतियोगि न वज्जि-वज्जिमन्तौ ।

दीधितिः ।

“सम्बन्धत्वेन”ति, निरूपित-तत्त्वमेतत् । “कस्ये”ति,
इत्यञ्चाननुगताया अपि व्याप्तेर्ज्ञानं यथानुमिति-
हेतुस्तथा वक्ष्यते । “एते” अत्यन्तान्योन्याभावगर्भे (२) ।
“तादृशे”ति, ननु किं द्वित्वादिकं प्रतियोगितावच्छे-
दकमेव न भवति, किं वा भवत्येव परन्तु (३)
क्षुप्तानामेव स्व-समानाधिकरण-तत्तद्वर्मावच्छिन्न-प्रति-

(१) प्रतियोगिकवृत्तिसौसादरी-सुद्धित-पुस्तके पाठः ।

(२) अन्योन्याभावात्यन्ताभावगर्भे इति-सौसादरी-सुद्धित-पुस्तके पाठः ।

(३) परन्त्विति नास्ति-हस्तलिखित-पुस्तके ।

योगिताकानामभावानां लाघवादित्यभिप्रायः ? नाद्यः
 एकैकाभाव-प्रतीतितो द्वौ न स्त इति प्रतीतेर्विल-
 क्षणत्वात्, शब्दादिना द्वौ नस्त इति निश्चयेऽप्येकै-
 काभाव-संशयात्, विषयानुगमं विनानुगताकार-प्रत्य-
 यायोगाच्च । न चाभावस्य द्वित्वाधिकरण-प्रतियोगि-
 ताकत्व (१) मावं, द्वित्व-समानाधिकरण-धर्मावच्छि-
 न्नप्रतियोगिताकत्वं वा, द्वयं नास्तीति प्रतीतेर्विषयः,
 तादृशद्वित्वाधिकरण-व्यक्तिविशेष-विरहिणि तथाविधो-
 भयशालिनि तादृशौ द्वौ न स्त इत्यप्रत्ययात् । द्वित्व-
 सामानाधिकरण्याभावेऽपि प्रतीतेरनुनताकारत्वाच्च ।

दीधिति-प्रकाशः ।

सम्बन्धत्वस्य नियम-घटितत्वादाह “निरूपिततत्त्व”मिति (२)
 संयोगत्वादिनैव तत्त्ववेष इति भावः । “वक्ष्यत”इति, तल्लिङ्गक-तत्त्वा-
 ध्यकानुमितित्वं कार्यतावच्छेदकम्, अनुमिति सामान्ये तु अभाव-
 ज्ञानत्वादिना हेतुत्वमिति भावः । चतुर्णामेव (क) लक्षणानामाक्षे-
 पाद्विवचनं न घटत इति तदुपपादयति “अत्यन्ते”ति, तथा च अत्य-
 न्ताभाव-गर्भत्वेन अन्योन्याभाव-गर्भत्वेन द्वयोर्द्वयोरैक्याद्विवचनमिति

(१) प्रतियोगिकत्वमिति-सोसाइटी मुद्रित पुस्तके पाठः ।

(२) निरूपितेतीति घ ।

(क) अत्यन्ताभावघटितं द्वयं अन्योन्याभावघटितञ्च द्वयमिति भावः ।

भावः । “स्वसमानाधिकरणे”ति, द्वित्व-समानाधिकरण-घटत्व-पट-
त्वादीत्यर्थः । “एकैकाभाव-प्रतीतित” इति घटो नास्तीत्यादि-प्रती-
तित इत्यर्थः । “द्वौ न स्तः” घट-पटौ न स्तः । ननु घट-पटौ न
स्त इत्यत्र (१) द्वित्वस्याधिकस्य भानादेव वैलक्षण्यमत आह
“शब्दादिने”ति, प्रत्यक्षेण तादृश-निश्चय-काले एकैकाभावस्यापी-
न्द्रिय-सन्निकर्षादि-सत्त्वेन निश्चयात् तथा संशयोऽसिद्ध एवेत्यतः
“शब्दादिने”त्युक्तम् । घट-पटौ न स्त इति शाब्दबोधे घटत्वादेः(क)
प्रतियोगितावच्छेदकत्वानवगाहानात् संशयो नानुपपन्न(ख)इत्यतो
“विषयानुगम”मिति, क्वचित् घट-प्रतियोगिकाभावत्वं क्वचित्
पटप्रतियोगिकाभावत्वं विषय इत्यननुगम इत्यर्थः । “द्वित्वाधिक-
रणे”ति, अभावे द्वित्वाश्रय-प्रतियोगिकत्वं द्वित्वाश्रये च घटत्व-
पटत्वे तादृश-प्रतीतौ प्रकार इत्यर्थः । घट-पटौ न स्त इति
शाब्दबोधे प्रतियोगितावच्छेदकत्वावगाहित्वस्यानुभविकत्वादाह
“द्वित्व-समानाधिकरणे”ति, “द्वयं” घट-पटोभयम् । “तादृशे”ति,
द्वित्वाधिकरण-यत्किञ्चपटोभयवति घट-पटौ न स्त इत्यप्रत्यया-
दित्यर्थः । द्वितीये द्वित्व-समानाधिकरण-तद्वटत्व-पटत्वाद्यवच्छिन्न-
प्रतियोगिताकाभावस्य तत्र सत्त्वादिति । द्वितीये दूषणान्तरमाह
“द्वित्व-समानाधिकरणे”ति ।

(१) ननु घटपटौ नस्त इत्यत्रेति नास्ति च ।

(क) द्वित्वस्यैव घटत्वादेरप्युपलक्षणतयैव भानमिति भावः ।

(ख) तद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिश्चयस्यैव तत्संशयविरोधित्वादिति-
भावः ।

दीधितिः ।

अत एव न तादृश-प्रतीतेर्घटत्व-पटत्वादन्यतराव-
च्छिन्न-प्रतियोगिताकाभाव-विषयत्वं, अन्यतरत्वानुल्लेखे-
ऽपि घट-पटौ न स्त इत्यनुगत-प्रत्ययाच्च । न च पर-
म्परा-सम्बन्धेन तादृश-द्वित्व-सामान्याभाव एव द्वौ न
स्त इति प्रतीतेर्विषयः, द्वित्वाधिकरणयोरेव प्रतियो-
गित्वोल्लेखात्, द्वित्वादेर्घटादि-वृत्तित्वानुपस्थावपि
अन्ततः शब्देनापि घट-पटौ न स्त इत्यादि-प्रत्ययाच्च ।
अत एवैकविशिष्टापराभावोऽपि न तदालम्बनं, विरुद्ध-
योरपि जलत्व-पृथिवीत्वयोर्द्वित्वेनाभाव-प्रत्यय इत्युक्त-
त्वाच्च ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“अतएव” वक्ष्यमाण-दूषणादेव । “अन्यतरत्वे”ति, अपिना
अन्यतरत्व-घटकत्वेन घटत्वत्वादेरप्यनुल्लेख(क) उक्तः । यत्तु अतिप्र-
सक्तधर्ममात्रेण (ख) उपस्थिते (ग) अवच्छेदकत्वाग्रहोऽपि बोध्यते
(घ) इति तन्न व्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्न प्रतियोगिताकाभाव
इत्यादौ व्यभिचारादिति(ङ) । “परम्परे”ति द्वित्व-पर्याप्त्यधिकरण-

(क) संसर्गविधयापि विषयत्वाभाव इत्यर्थः ।

(ख) अन्यतरत्वादिनेति शेषः ।

(ग) घटत्वादाविति शेषः ।

(घ) अपिनेति शेषः ।

(ङ) वङ्गित्वादावतिप्रसक्तव्यापकतावच्छेदकत्वेनाप्यवच्छेदकत्वग्रहादिति भावः ।

घटपटादि-संयोगादि-सम्बन्धेनेत्यर्थः । “तादृश द्वित्वे”ति घटपटो-
भयवृत्ति-द्वित्वेत्यर्थः (क) । प्रतियोगितावच्छेदककोटिं प्रविष्टतयैव
द्वित्वाधिकरणयोरुल्लेख इत्यास्तामत आह “द्वित्वादे”रिति (ख);
प्रत्यक्षे कदाचित् घटपटवृत्तित्वेन द्वित्वोपस्थितिः (१) सम्भवतीत्यतः
“शब्देनापी”ति । “अतएव” एकविशिष्टापरस्यानुपस्थितावपि
शब्दादिना तथा प्रत्ययादेव । दोषान्तरमाह “विरुद्धयोरपी”ति,
इदञ्च विरुद्धता-नियामक-सम्बन्धेन विशिष्टस्याप्रसिद्धि-सूचनाय ।
तत्र जलत्व-विशिष्टस्य पृथिवीत्वस्याप्रसिद्धे रित्यर्थः ।

दौधितिः ।

नान्त्यः, तथात्वेपि साध्यतद्वतोस्तादृश-प्रतियोगि-
त्वानपायात् । अन्तरेणाभावान्तरमेकैक-घटवति जाय-
मानाया यत्-क्रिञ्चिद्वट-इयवति चानुत्पद्यमानाया
घटौ न स्त इति प्रतीतेरुपपादयितुमशक्यत्वादित्यत
आह “अभ्युपगमे वै”ति । उभयत्वमेव प्रतियोगिता-
वच्छेदकं, न तु साध्यतावच्छेदकं साध्यवत्त्वं वेत्यर्थः,
अश्रूयमाणावच्छेदकत्वांशेऽपि लक्षणे तथैव विवक्षित-
मिति भावः ।

(१) द्वित्वप्रत्यक्षोत्पत्तिरिति घ ।

(क) तथाच द्विवचनं तादृशद्वित्वलक्षणिकं प्रकृतिस्तु तात्पर्यग्राहिकेति
भावः ।

(ख) तथाच घटादिद्वित्वानुपस्थितौ तादृशलक्षणा न सम्भवतीति भावः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“तथात्वेऽपि” द्वित्वादेः क्लृप्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि । “साध्ये”ति, साध्ये साधनवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगित्वस्य साध्यवति च साधनवन्निष्ठान्योन्याभाव-प्रतियोगित्वस्य चानपायादित्यर्थः (क) । ननु ऋदाद्यभाव(१)प्रतियोगिताया ऋदादि-निष्ठाया द्वित्वमतिप्रसक्तमपि प्रतीति-बलादवच्छेदकं न तु तत्प्रतियोगिता वङ्गादावपि कल्प्यत इत्यत आह “अन्तरेणे”ति । “एकैके”ति तेन (२) घटत्वावच्छिन्नाभाव-विषयत्व-निरासः । “यत्-किञ्चिद्वट-द्वयवती”त्यनेन तत्तद्वटत्वावच्छिन्नाभाव-विषयत्व-निरासः । “अशक्यत्वा”दिति तद्वटवति तद्वटान्यघटत्वावच्छिन्नाभावेन घटान्तरवति तदन्य(ख)घटव्यक्त्यभावेनेत्येवं क्रमेण तादृश-प्रतीतिरूपपादनेऽप्यनुगत-प्रतीतिरूपपादयितुं न शक्यत इत्यर्थः । घटपटौ न स्त इत्यत्र तु घटत्व-पटत्वान्यतरावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावत्वमनुगतानतिप्रसक्तं विषय इत्यापाततो (ग) वक्तुं शक्यम् अत्र तदपि न सम्भवतीति कत्वेदमुक्तम् । वस्तुतस्तु तत्राप्यन्यतरत्वानुल्लेखेऽपीत्यादिना दूषणमुक्तमेवेति भावः ।

अत्रेदं बोध्यम् । घटपटौ न स्त इत्यत्र द्वित्वसामान्यं न प्रति-

(१) ऋदाभाव इति ग ।

(२) एकैकेत्यनेनेति घ ।

(क) वङ्गादि-साधारणद्वित्वस्यातिप्रसक्तत्वे अवच्छेदकत्वासम्भवेन तदवच्छिन्न ऋदाद्यभाव-प्रतियोगिताया वङ्गादाववश्यं स्वीकार्यत्वादिति भावः ।

(ख) तद्वद्वटेन घटान्तरवतीत्यत्र यद्वटान्तरं निविष्टं तस्य परामर्शः ।

(ग) वस्तुतस्त्वित्यादिना वक्ष्यमाणदूषणादाह आपातत इति ।

योगितावच्छेदकं, यत्-किञ्चिद्द्वयवति घट-पटौ न स्त इति प्रत्य-
यात् । नापि द्वित्व-विशेषः (क), तत्तद्वित्वानामननुगमात् (ख)
तत्तद्वित्वत्वेनानुपस्थितेः (ग) (१) न घटपट-वृत्ति-द्वित्वं, द्वित्वस्य
घटादि-वृत्तित्वानुपस्थितावपि तथा प्रत्ययात् । (नापि घटत्वं
पटत्वं वा, एकैक-घटपटवति तथा प्रत्ययात्) (२) । न घटत्वं
द्वित्वञ्च (३) घटादिमत्यपि तथा प्रत्ययात् (घ) । किन्तु द्वित्वं
तद्विभितावच्छेदकौभूतं (ङ) घटत्वं पटत्वञ्च तथा, प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वञ्च (च) व्यासज्यवृत्ति, प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नञ्च (छ)
घटपटोभयमिति (ज) न कोऽपि दोषः (झ) । घटौ न स्त इत्यत्र

(१) अनुपस्थितेऽस्ति ग ।

(२) () एतच्चिह्नितः पाठोनास्ति घ पुस्तके ।

(३) द्वित्वञ्चेति नास्ति घ ।

(क) घट-पट-निष्ठ-द्वित्वमित्यर्थः ।

(ख) तत्तत्कालीन तत्तत्पुरुषीयामेक्षावुद्धिजन्यानामानन्यादिति भावः ।

(ग) तत्तद्वित्वत्वेनावच्छेदकत्वे नाननुगम इत्यत्र आह “तत्त”दित्यादि ।

(घ) घटपटौ न स्त इत्याकारक-शाब्दप्रत्ययादित्यर्थः ।

(ङ) द्वित्वाश्रयांशे विशेषणीभूतमित्यर्थः ।

(च) त्वयाणामवच्छेदकत्वे केवल-घटादिमति तादृश-प्रतीतिर्न स्यादत आह
“प्रतियोगितावच्छेदकत्वञ्चे”त्यादि ।

(छ) तादृश-समुदायस्य विरुद्ध-घटत्व-पटत्व-रूप-धर्मी-द्वय-घटिततया तदव-
च्छिन्नाप्रसिद्धिरत आह “प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नञ्चे”ति ।

(ज) यद्विशेषणतया तत्तावच्छेदकता-पर्याप्तिस्तदवच्छिन्नं तदिति, एवञ्च
घटत्व-पटत्वयोर्विरुद्धत्वेपि द्वित्वधर्मी-विशेषणतया तयोस्तत्र पर्याप्तिसत्त्वेन
द्वित्वधर्मीनो घटत्वपटत्वावच्छिन्नत्वादिति भावः ।

(झ) एतेन तत्र प्रतियोगिताधिकरणे अवच्छेदकता-पर्याप्त्यधिकरणस्यावृत्ते-

द्वित्वं पर्याप्ति-सम्बन्धेन घटत्वञ्च तद्वर्धितावच्छेदकत्वेनावच्छेदकं,
वर्धितावच्छेदकत्वन्तु अन्यून-वृत्तित्वेन तेन एक-घटवत्यपि
पटमादाय द्वित्ववद्वट-सत्त्वेऽपि घटौ न स्त इति प्रतीतेर्नानुपपत्ति-
रित्येवमन्यत्रापि यथानुभवसूक्ष्मम् ।

ननूभयस्य प्रतियोगित्वेऽपि प्रत्येकस्य प्रतियोगित्वात् कथं
समाधानमत आह “उभयत्वमेवे”ति । नन्ववच्छेदकाघटित-
लक्षणे तद्दोष-तादवस्थ्यमत आह “अश्रूयमाणे”ति अश्रूयमाणोऽव-
च्छेदकत्वांशो यत्र लक्षणे तत्रेत्यर्थः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथ वा अनौपाधिकत्वं व्याप्तिः । तच्च यावत्-
स्व-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकाव-
च्छिन्नं यत् तत्प्रतियोगिकात्यन्ताभाव-समानाधिकरणं
यत् तेन समं सामानाधिकरण्यम् । न ह्येवं सोपाधिः ।
तत्र साधन-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगिन
आर्द्धेन्धनवत्त्वादेरुपाधेर्योऽत्यन्ताभावस्तेन समं साध्यस्य
धूमादेः सामानाधिकरण्याभावात्, उपाधिः साध्य-

व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावास्वीकारपक्षे कथं प्रतियोगितावच्छेदकत्वमिति विचा-
रनीय मित्यपि केषाञ्चिद्दूषणोद्भावनं परास्तं । केचित्तु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छि-
न्नवत्तावुद्धेरसम्भवेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकतासमानावच्छेदकताक-विषयताशालि-
न्या वुद्धेर्घटपटोभयवदित्याकारिकाया विरोधित्वसवसेयमिति न कोपि दोष
इत्याहुः ।

व्यापकत्वात् । एतदेव यावत्-स्वव्यभिचारि-व्यभि-
चारि-साध्य-सामानाधिकरण्यमनौपाधिकत्वं गीयते ।

दीधितिः ।

“तच्चे”ति । स्वं साधनत्वाभिमतम् । तथा च सा-
धन-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदका
यावन्तो धर्मा यद्वर्मावच्छिन्न-समानाधिकरणात्यन्ता-
भाव-प्रतियोगितावच्छेदकास्तद्वर्मावलीढ-सामानाधि-
करण्यमित्यर्थः । एतेन सर्वत्र तादृशैर्यावद्भिरवच्छिन्नस्य
तादृशावच्छिन्न-यावत्-प्रतियोगिकस्य चातिप्रसङ्गकात्
यावत्त्वाद्यवच्छिन्न-प्रतियोगिताकादतिरिक्तस्याभावस्या-
प्रसिद्धिः, तादृशावच्छिन्न-प्रतियोगिताकानां यावद्-
भावानामधिकरणस्य प्रायशस्तथा, रूपादि-साध्यक-
पृथिवीत्वादावव्याप्तिश्च, क्वापि रूपादि-व्यक्तौ तादृश-
यावद्भाव-सामानाधिकरण्यासम्भवादिति प्रत्युक्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“तथा च साधने”ति । अत्र च प्रतियोगित्वयोरेक-सम्बन्धाव-
च्छिन्नत्वं (क) विशेषणताविशेषावच्छिन्नत्वं वा वक्तव्यम् । तेन धूम-
वान् वङ्गेरित्यादौ वङ्ग-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेद-

(क) लाघवादाह विशेषणतेत्यादि ।

कस्या(१)-योगोलक-भेदत्वादेर्विषयित्वादि--सम्बन्धान्तरावच्छिन्न-धूमवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः ।

न च विषयितयायोगोलकभेदत्ववज्ज्ञानस्याभावोय-विशेषण-तया योऽभावस्तस्य धूम-समानाधिकरणत्वादेक-सम्बन्धावच्छिन्न-त्वस्य प्रतियोगितयोर्विवक्षणेऽपि (२) न निस्तार इति वाच्यं तादृश-ज्ञानस्याभावोय-विशेषणता-रूप-व्यधिकरण--सम्बन्धावच्छिन्नाभावेऽयोगोलक-भेदत्वस्य गुरुतया तद्वटक-लघु-यत्किञ्चित्पदार्थ-स्यैव (क) विषयितया प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् । गुरुधर्मस्या-वच्छेदकत्वे प्रतियोगितावच्छेदकतयोरपि (३) एकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं वा विवक्षणीयमिति (४) ध्येयम् ।

“यद्वन्भावच्छिन्ने”ति यत्साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थः । तेन गुणकर्मन्यत्वविशिष्ट-सत्तावान् जातेरित्यादौ जाति समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकस्य द्रव्यत्वत्वादेः सत्ता-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः । यथाश्रुतेऽनुपपत्तिं दर्शयति “एतेन”ति । यावत्त्वम् अवच्छेदके तदवच्छिन्ने अभावे वा विशेषणं, तत्र क्रमेण दूषणमाह “सर्वत्रे”त्यादि “अप्रसिद्धि”रित्यग्निमेणान्वितम् (५) । “अतिप्रसञ्जका”दिति, वक्लि-

(१) अवच्छेदका इति ग ।

(२) विशेषणपीति ग पुस्तके ।

(३) अवच्छेदकतापि इति ग पुस्तके ।

(४) एकेन सम्बन्धेन विवक्षणीयेति इति ग पुस्तके ।

(५) अन्वेतीति घ पुस्तके ।

समानाधिकरणाभाव- (प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानां याव-
त्तावच्छिन्नाभावो) (१) धूमाधिकरणेऽपीत्यतिव्याप्या यावत्त्वाद्यन-
वच्छिन्न प्रतियोगिताकत्वं विशेषणं देयं (२) तथा चाप्रसिद्धिर्याव-
त्त्वाद्यनवच्छिन्न-प्रतियोगिताकस्य यावतामभावस्याप्रसिद्धेरित्यर्थः ।
आदिना यावत्त्वोभयत्वादि-परिग्रहः । “तथा” अप्रसिद्धिः । द्रव्यं
पृथिवीत्वादित्यादौ तादृशानां घटत्व पटत्वाद्यभावानाम् एकाधि-
करणाप्रसिद्धेरित्यर्थः । एतद्रूपवानेतद्रस्यदित्यादौ अभावस्य भाव-
भिन्नत्व-विवक्षणे वक्ष्यमाण-दिशा प्रसिद्धिसम्भवादुक्तं “प्रायश्च”
इति । यावतां तादृशभावानां प्रत्येक-निरूपित-सामान्याधिक-
रण-विवक्षणेऽप्रसिद्धिर्नास्तीत्यत आह “रूपादौ”ति । “क्वापी”ति
घटरूपे तादृश-यावत्त्व-निविष्टस्य घटत्वाभावस्य पटरूपे च पट-
त्वाभावस्यासमानाधिकरण्यादिति भावः (३) । बह्निमग्नं धूमा-
दित्यादौ तत्तद्धूम-तत्तद्वह्नीर्व्याप्तिरित्युक्तौ प्रतीकार-सम्भवात्त-
न्नोक्तम् ।

दीधितिः ।

सर्वत्र सोपाधावेक-व्यक्तिकस्य सम्भवतोऽप्युपाधे-

(१) () एतच्चिह्नितस्थले प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ना यावन्तस्तत्प्रति-
योगिकयावत्तावच्छिन्नाभाव इति ग पुस्तके ।

(२) देयमिति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) भावस्य सामानाधिकरण्याभावादित्यर्थ इति घ पुस्तके ।

ईर्म्मान्तर-विशिष्टत्वादिना अभावो भवत्येव साध्य-
समानाधिकरण इत्यतोऽवच्छेदकानुसरणम् (क) ।

दीधिति प्रकाशः ।

ननु साधनसमानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिनो यावन्तो यद्व-
र्म्मावच्छिन्न-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगिन इत्येवोच्यतां कृत-
मवच्छेदक-गर्भतया, धूमवान् वङ्गेरित्यादौ च तादृशार्देन्वनादीनां
चालनी-न्यायेन धूमवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगित्वेऽपि अयोगोलक भेदस्य
धूमवत्यभावाभावादत आह “सर्वत्रे”ति । “एकव्यक्तिकस्य”
व्यभिचार-निरूपकाधिकरणान्यत्वादेः, “धर्म्मान्तरे”ति तत्तदधिक-
रणवृत्तित्व पूर्वक्षणवृत्तित्वादीत्यर्थः । विशिष्टस्यातिरिक्तत्वे त्वाह
“आदौ”ति आदिना द्वित्व-त्रित्वादि-प्ररिग्रहः ।

दीधितिः ।

साधनसमानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगिताव-
च्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिताका यावन्तोऽभावा यद्वर्म्मा-

(क) अथैवमपि हेतुसमानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितायावत्यः साध्य समा-
नाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदिका इत्येव सस्यक् किमुभयत्वावच्छेदकानुसरणे-
नेति चेन्न तथा सति विशिष्टसत्तानिष्ठप्रतियोगिताया साध्यसमानाधिकरणाभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावेन सत्तावान् जातेरित्यादावव्याप्तेरिति । ननु हेतु-
समानाधिकरणाभावप्रतियोगितासु यावतीषु यत्साध्यसमानाधिकरणाभाव-प्रति-
योगितात्वं तत्साध्यसमानाधिकरणं व्याप्तिरित्यक्तौ व्यर्थमेवावच्छेदकानुसरणमिति
चेन्न यथोक्तलक्षणे एतादृशव्यापकताया अप्रवेशेन वैयर्थ्याभावात् । जगदीशेनै-
तादृशलक्षणान्तरस्योक्तत्वाच्चेति ध्येयम् ।

वच्छिन्न-समानाधिकरणास्तद्वर्मावलीढ-समानाधिकर-
ण्यमित्यर्थः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

(क) मूलाक्षरानुसारेणाह “साधने”त्यादि । (ख) इत्यञ्च मूले
“तत्प्रतियोगिकात्यन्ताभाव-समानाधिकरण”मित्यस्य तत्प्रतियोगि-
कात्यन्ताभावः समानाधिकरणो यस्य साध्यस्येति बहुव्रीहिर्बोध्यः ।
रूपवान् पृथिवीत्वादित्यत्र यावत्सु तादृशाभावेषु रूपत्वावच्छिन्न-
समानाधिकरण्यं वर्तते एवेति नाव्याप्तिरिति भावः ।

दौधितिः ।

अभावश्चात्र भावभिन्नो ग्राह्यस्तेन इदं जलं स्नेह-
वत्त्वादित्यादौ स्नेहवत्त्व-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-
प्रतियोगितावच्छेदक-रूपसामान्याभावत्वावच्छिन्न-प्रति-
योगिताकाभावानां सकल-रूपाणां जलत्व-समानाधि-
करण्य-विरहेऽपि नाव्याप्तिः । घटध्वंसो ध्वंसत्वादि-
त्यादौ च घटध्वंसत्वादेस्तत्प्रकारक-प्रमाविशेष्यत्वा-
देर्वा (१) भावाभाववृत्तिरतिरिक्तोऽभावस्तादृशो न

(१) विषयत्वादेवति हस्तलिखित-पुस्तके ।

(क) स्वप्रते यथाश्रुत मूललभ्य-विशेष्यविशेषणभाव-परित्यागादेतन्मते च तद-
परित्यागादिति भावः ।

(ख) एतन्मतेपि यावदभावेषु साध्यसमानाधिकरण्यं कथं मूललभ्यमत आह
“इत्यञ्चे”ति ।

घटध्वंसत्वादि-समानाधिकरण इति नातिव्याप्तिरित्यपि वदन्ति ।

दौषिति-प्रकाशः ।

“तेन”त्यादि । वज्रिमान् धूमात् पृथिवी गन्धात् (१) इत्यत्रोत्पत्तिकालावच्छेदेन (२) (क) रूप-सामान्याभावस्य हेत्वधिकरणे सत्त्वात् प्रतियोगि-व्यधिकरणहेतुसमानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वं न सम्भवतीति तन्नोक्तम् (ख) । समवेत सामान्याभावस्याभावः (ग) सत्तैव रूपवदन्यासमवेतत्वावच्छिन्नस्याभावाभावं रूपवन्मात्र-समवेतं जात्यादिकमादायाव्याख्यभिधाने तु प्रयास-गौरवमिति तन्नोक्तम् । भावभिन्नत्व-विवक्षणेऽपि रूपध्वंस-प्रागभावयोरपि रूप-सामान्याभावाभावात्मकतया स एव दोष इत्यती “अत्यन्ते”ति । न च तथापि स्नेहवत्त्व-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं जलान्यत्व-विशिष्ट-सत्तात्यन्ताभाव-तेजो-ऽन्यत्व-विशिष्ट-सत्तात्यन्ताभावान्यतरत्वावच्छिन्नाभावत्वं तदवच्छि-

(१) गन्धवत्त्वादिति ग ।

(२) उत्पत्तिकाले इति ग ।

(क) प्रलयकाले इत्यपि बोध्यं तेन पृथिवी गन्धादित्यत्र परमाण्वावपि रूप-सामान्याभावाभावस्य न प्रतियोगि वैयधिकरणत्वमिति भावः ।

(ख) तथाच हेतुसमानाधिकरणाभावे प्रतियोगिव्यधिकरणत्वविवक्षणेनापि अव्याप्तिनिरास-सम्भव इति तत्परित्याग इति भावः ।

(ग) समवेतसामान्याभावस्योत्पत्तिकाले हेत्वधिकरणेऽसत्त्वेन तदभावमादाववज्रादिसाध्यकेऽव्याप्तेः सम्भवादाह “समवेते”त्यादि तथाच सत्तारूप-ताडशाभावे साध्यसामानाधिकरण्यसत्त्वेवेति भावः ।

आभावस्य तेजोऽन्यत्व-विशिष्ट-सत्तात्यन्ताभावस्य जलत्व सामाना-
धिकरण्याभावादव्याप्तिरिति वाच्यं जलतेजोऽन्यतरान्यत्व-विशिष्ट-
सत्ताया एव तादृशान्यतरत्वावच्छिन्नाभावतया (१) जलतेजोऽन्य-
तरान्यत्व-विशिष्ट-सत्ताभावस्यैव तदवच्छिन्नाभावत्वात्, तस्य जल-
त्वसामानाधिकरण्यसत्त्वेनाव्याप्तेरनवकाशात् । तादृशान्यतरत्वाव-
च्छिन्नाभावस्याभाव रूपत्वेऽपि तदवच्छिन्नाभावत्वस्यैकस्मिन्नेवोक्त-
विशिष्टाभावे कल्पयितुमुचितत्वात् । अत्र (क) च प्रथमात्यन्ताभावे
भाव-भिन्नत्व-विवक्षणेऽपि स्नेहसमानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियो-
गितावच्छेदकं रूपध्वंसत्वं तत्तद्रूपध्वंसत्वं (ख) वा तदवच्छिन्न-प्रति-
योगिताकाभावस्य तद्रूपात्मकस्य पृथिवीरूपादेः जलत्व-सामाना-
धिकरण्याभावात् तथैवाव्याप्तिरतो द्वितीयात्यन्ताभावे (२) भाव-
भिन्नत्वस्यावश्यकत्वेन प्रथमात्यन्ताभावे तद्वेयं (३) । स्नेहसमाना-
धिकरणघटा(४)त्यन्ताभावात्मक-भेद-प्रतियोगितावच्छेदक-पटा-
त्यन्ताभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदात्मक-जलत्वात्यन्ताभावस्य
यावन्मध्य निविष्टस्य-जलत्वासमाताधिकरणतया तथैव दोष इत्यतः

(१) सामान्याभावतयेति ग ।

(३) तद्वोपादेयमिति ग ।

(२) द्वितीयाभावे इति ग ।

(४) घटेति नास्ति घ ।

(क) प्रथमात्यन्ताभावे तद्विवक्षणेनायुक्ताव्याप्तिवारणसम्भवे तत्रैव तत् कुतो
नोपात्तमत आह “अत्रे”त्यादि ।

(ख) प्राचां मते सामान्य धर्मास्य ध्वंस-प्रागभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वा-
दाह “तत्तद्रूपध्वंसत्वं”मिति ।

साधन-समानाधिकरणात्यन्ताभावत्व-निरूपक-प्रतियोगितावच्छेदकत्वलाभाय परं प्रथमात्यन्ताभावपदम् ।

न च नित्यज्ञानवान् नित्येच्छावत्त्वादित्यत्र साधनसमानाधिकरण-समवायावच्छिन्न-घटात्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं घटत्वं विषयितया तदवच्छिन्नस्य ज्ञानादेः समवायेनाभावस्य नित्य-ज्ञानासमानाधिकरणत्वादव्याप्तिरिति वाच्यम् । प्रतियोगितावच्छेदकतयोरप्येक सम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य विवक्षणीयत्वात्, तथा च साधनसमानाधिकरणमावीय-यत्सम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताया येन सम्बन्धेन यदवच्छेदकं तेन सम्बन्धेन तत्सम्बन्धावच्छिन्न-तदवच्छिन्न-प्रतियोगिताका यावन्तोऽभावा यद्वन्मावच्छिन्न-समानाधिकरणास्तद्वन्मावच्छिन्न-समानाधिकरणमिति निष्कर्षः ।

केचित्तु “अभावश्चात्र भावभिन्न” इति भावेन प्रतियोगिनां भिन्नो व्यावृत्त इत्यर्थः । तथा च साधन-समानाधिकरणाभावीया-भाव-व्यावृत्त(१)प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिताका यावन्तोऽभावा इति वाच्यम्, उक्तान्यतरत्वावच्छिन्नाभावो भावश्चेत् तत्प्रतियोगिताको लाघवात् एक एवाभावः स च जलत्व-समानाधिकरण एवेति नाव्याप्तिः । अभावश्चेत् भाव-वृत्ति-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगित्वेनैव (२) तदभावा वारित इत्याहुः (३) ।

(१) अभावीय भाव वृत्तीति ख ग पुस्तकद्वये ।

(२) प्रतियोगिताकत्वेनैवेति ग ।

(३) इत्याहुः इत्यत्र इत्यर्थ इति घ ।

भावमात्र-वृत्तिरपि घटध्वंस-भिन्नत्व-प्रकारक-प्रमा-विषयत्वाभावो-
ऽतिरिक्तः स्वीकार्यः (क) एतदस्वरसेनैव (ख) वा “वदन्ती”ति ।

केचित्तु जलान्यत्व-विशिष्ट-सत्ताभावादिना (ग) पूर्वोक्तदोषोद्घा-
राय स्वसमानाधिकरणान्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकाभावत्वत्व-व्यापक-साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्य-
समानाधिकरण-वृत्तित्वकत्वं समुदित-लक्षणार्थः । ननु घटध्वंसो
ध्वंसत्वादित्यत्र ध्वंसत्व-समानाधिकरणान्यन्ताभाव-प्रतियोगिताव-
च्छेदकं घटध्वंसत्वत्वं तदवच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावत्वञ्च (घ) पर-
म्परासम्बन्धं (१) घटत्वमनुगतं घटध्वंसत्वाभावाधिकरण-घटध्वंस-
त्वाभावात्मक-पटाभावादि-निष्ठम्, एवं घटध्वंसत्व-प्रकारक-प्रमा-
विषयत्वाभावत्वमपि अभावाधिकरणकाभाव-वृत्तितया नाधिका-
भाव-वृत्तिः, तस्य च घटध्वंसत्व-समानाधिकरण-पटाभाव-वृत्ति-
त्वान्निरुक्त-रूप-सत्त्वेनातिप्रसङ्ग इत्यत आह “घटध्वंसत्व” इति
व्याचक्रुः । तत्तुच्छम् अभावे भाव-भिन्नत्व-विवक्षणे-वैयर्थ्यात् ।

(१) परम्परासम्बन्धेनेति ख ग ।

(क) अन्यथा घटध्वंसात्मकस्य तस्यान्यन्ताभावत्वाभावेनान्यादृशस्य साध्यसामा-
नाधिकरण्येनातिव्याप्तिरिति भावः ।

(ख) अभावमात्रवृत्त्यभावस्यातिरिक्तत्वेऽपसिद्धान्त इत्यत आह “एतदस्वरसे-
नैव”त्वादि, उक्तभेदसाध्यकातिव्याप्तिदोषेणैवेत्यर्थः ।

(ग) जलान्यत्वविशिष्टसत्ताभाव-तेजोऽन्यत्वविशिष्टसत्ताभावान्यतराभावाभावे-
त्यर्थः ।

(घ) परम्परासम्बन्धश्च खान्दयप्रतियोगिकत्वविशिष्टध्वंसत्वाभावतादात्म्य-
रूप इत्यर्थः ।

दौधितिः ।

“यावद्”ति, (१) स्वं व्यभिचारि येषां तेषां यावतां व्यभिचारिणा साध्येन सामानाधिकरण्य-मित्यर्थः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

तत्पुरुषपक्षे धूम-व्यभिचारि-द्रव्यत्व-वक्त्रादि-व्यभिचारित्वस्य वक्त्रादावभावादसङ्गति(क)रतो बहुव्रीहिं व्याचष्टे “स्व”मित्यादिना । यावत्त्वस्य चरम-व्यभिचारि-विशेषणत्वे एकव्यक्तिसाध्यके वक्त्रिमान् (स्व) धूमादित्यादौ च यावत्साध्याधिकरणाप्रसिद्धाऽ-व्याप्तिरतिव्याप्तिश्च सत्त्व-घटत्वोभयवान् सत्त्वादित्यादावतः “तेषां यावता”मिति । एवञ्च व्यभिचारि-पदेन यावत्पदस्य कर्मधारया-नन्तरं षष्ठीतत्पुरुष इति भादः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

यद्वा यावद्-यत्समानाधिकरणात्यन्ताभावाप्रति-योगि-प्रतियोगिकात्यन्ताभावासमानाधिकरण्यं यस्य तस्य तदेवानौपाधिकत्वं, सोपाधौ तु साध्यवन्निष्ठात्य-न्ताभावाप्रतियोगिन उपाधेर्वीऽत्यन्ताभावस्तेन समं

(१) ४८१ प्रः मूलं द्रष्टव्यम् ।

(क) अव्याप्तिरूपासङ्गतिरित्यर्थः ।

(ख) यावत्त्वस्याशेषपरत्वे त्वाह वक्त्रिमानित्यादि ।

हेतोः सामानाधिकरण्यम्, उपाधिः साधनाव्यापक-
त्वात् ।

दीधितिः ।

“यावदि” । यत्पदं साध्यत्वाभिमतपरम् । सोपा-
धि-वारणाय “यावदि”ति लुप्त-सप्तमीकस्य द्वितीया-
त्यन्ताभावस्य विशेषणम् । तथा च साध्य-व्यापकताव-
च्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिताकात्यन्ताभावत्व-व्यापक-
स्व-सामानाधिकरण्य-सामान्याभावकत्वमर्थः । केवला-
न्वयिस्थले त्वाकाशादिरेव तथाविधोऽभावः प्रसिद्ध
इति सम्प्रदायः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

यत्पदस्य साधन-परत्वेऽतिव्याप्तिरतो व्याचष्टे “साध्यत्वे”ति ।
“लुप्तसप्तमीकस्ये”ति, तथा च तादृशाभावेऽसामानाधिकरण्यमिति
विग्रहः । तेन केवलान्वयिनि तादृशाभावस्याकाशादे (१) सामा-
नाधिकरण्याप्रसिद्धावपि न क्षतिः । “द्वितीयात्यन्ताभावस्य”
द्वितीयात्यन्ताभावपदस्य, “विशेषणं” विशेषण-पदम् । प्रथमा-
त्यन्ताभाव-विशेषणत्वे यावदत्यन्ताभाव-प्रतियोगिनोऽप्रसिद्धाऽस-
म्भवादिति । यावत्त्वस्य व्यापकत्वादन्वस्य दुर्वचत्वादाह “तथा-
चे”ति । धूमवान् वज्जेरित्यादौ द्रव्यत्वात्यन्ताभावे वज्ज्यादि-
सामानाधिकरण्य-सामान्याभाववत्त्वादतिव्याप्तिरतो व्यापकत्व-

पर्यन्तानुधावनम् । तत्रैव रासभादि-निष्ठ-वह्नि-सामानाधिकर-
ण्यव्यक्तेरभावस्य निरुक्ताभावत्व-व्यापकत्वादतिव्याप्तिरतः “सामा-
न्ये”ति । न च द्रव्यं गुणादित्यत्र साध्य-व्यापकतावच्छेदकं द्रव्या-
न्यत्व-विशिष्ट-सत्ताभावत्वं तदवच्छिन्न-प्रतियोगिताके सत्तारूपा-
भावे गुण-समानाधिकरण-सत्त्वादव्याप्तिरिति वाच्यं तादृशाभाव-
त्वत्व-व्यापक-हेत्वधिकरणधियतावच्छेदकत्वाभावकत्वस्य विवक्षित-
त्वात् । वस्तुतस्त्वभावे प्रतियोगि-वैयधिकरण्यस्यानुपादेयत्वेन
द्रव्यान्यत्व-विशिष्ट-सत्ताभावत्वं द्रव्यवृत्तिसत्तारूपाभाव-प्रतियोगि-
तावच्छेदकतया न द्रव्यत्व-व्यापकतावच्छेदकमिति ध्येयम् ।

अत्र च साध्य-व्यापकता अभावीय-विशेषणता-विशेषेण
ग्राह्या । सम्बन्ध-भेदेन व्यापकत्वस्य निवेशे तादृशाभावत्वस्यापि
नानात्वादसङ्गत्यापत्तेः, न तु प्रमाविषयत्वीय-स्वरूप-सम्बन्धेन तथा
सति केवलान्वयिनि तादृशाभावाप्रसिद्धिः (क) स्यादिति भावः ।

“तथाविधः” केवलान्वयि-साध्य-व्यापकतावच्छेदकीभूताकाशा-
भावत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकः । आकाशाभावस्य स्व-मतेऽभावा-
सम्भवात् “सम्प्रदाय” इति (ख) ।

दीधितिः ।

केचित्तु तादृश-यावदभाव-शून्यत्वं यदधिकरण-

(क) आकाशाभावादेतेन सम्बन्धेनाव्यापकतया प्रमेयत्वादेरेव तथात्वेन तद-
भावाप्रसिद्धिरिति भावः ।

(ख) अत्र साध्यव्यापकस्य ये प्रतियोगिनस्तेषु हेतुसामानाधिकरण्यभावा-
दन्त्युक्तौ न दोष इति इति ध्येयम् ।

ताया व्यापकं तत्त्वमर्थ । न च तादृश-प्रतियोगिता-
नवच्छेदकवन्तमेव यावत्त्वेन विशिष्य यावत्तादृशा-
श्रयत्वं यदधिकरणताया व्यापकं तत्त्वमित्यर्थ-लाभादेव
सामञ्जस्येऽभावद्वयोपादानमनतिप्रयोजनकमिति वाच्यं
यावतां तादृशामिभ्यनादीनाम् ऐकाधिकरण्यस्या-
प्रसिद्धेः । न चावच्छेदकांशमपहायाप्रतियोग्येव याव-
त्त्वेन विशिष्यतां साध्य-व्यापकस्यापि रूपान्तरेण
साध्य-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगित्वस्योपदर्शि-
तत्वादित्याहुः ।

(साध्य-समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियोगितानव-
च्छेदके यावति यत्समानाधिकरणात्यन्ताभाव-प्रतियो-
गितावच्छेदकत्वं नास्ति तत्त्वमर्थ इति तु नव्याः) (१) ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“तादृशे”ति, साध्य-व्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्न-प्रति-
योगिताका यावन्तोऽभावाः प्रत्येकं तच्छून्यत्वं यदधिकरणताया
व्यापकं तत्त्वमित्यर्थः । यावत्त्वावच्छिन्न-शून्यत्व विवक्षणे धूमवान्
वक्त्रेरित्यादावतिव्याप्तिः, द्रव्यत्वाभाव-घटित-तादृश-यावदभाव-
शून्यत्वस्य वक्त्राधिकरणता-व्यापकत्वादिति भावः । यथासन्निवेशे

(१) () एतच्चिह्नितपाठो नास्ति हस्तलिखितपुस्तके । परन्तु सोमार्द्रदिष्ठित-
पुस्तक एव वर्तते ।

वैयर्थ्याभावात् “अनती”ति । “तादृशां” तादृशाभाव-प्रतियोगि-
तानवच्छेदकावच्छिन्नानाम् (१) । “अप्रसिद्धे”रिति तथा चासम्भवः ।
“अप्रतियोग्येव” साध्यवन्निष्ठाभावाप्रतियोग्येव । इत्यनादीनान्तु
तादृशाभाव-प्रतियोगित्वात्तन्निरासः । इत्यञ्च तादृशाभावाप्रति-
योगि-सत्ताद्येव तदधिकरणताया धूमाधिकरणता-व्यापकत्वान्ना-
सम्भवः । धूमवान् वज्जेरित्यादौ तु अयोगोलक-भेदस्यापि तादृशा-
भावाप्रतियोगित्वात् तदधिकरणताया वज्जदधिकरणत्वाव्यापक-
त्वान्नातिव्याप्तिरिति भावः । “रूपान्तरेण” द्वित्व-किञ्चिदधिक-
रण-वृत्तित्व-विशिष्टत्वादिना । तथा च तादृशाभावाप्रतियोग्य-
प्रसिद्ध्या लक्षणासम्भव इति भावः । अत्र कल्पेऽपि केवलान्वयि-
न्याकाशादिरेव तादृशोऽभाव इति ध्येयम् ।

अत्र तादृश-प्रतियोगितानवच्छेदकं यावद् यद्वापकताव-
च्छेदकं तत्त्वमित्यत एव सामञ्जस्येऽभावद्वयोपादानमनतिप्रयो-
जनकमित्यस्वरसः केचिदित्यनेन सूचितः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

यद्वा यत्सम्बन्धितावच्छेदकरूपवत्त्वं यस्य तस्य
सा व्याप्तिः । तथा हि धूमस्य वज्जि-सम्बन्धित्वे धूमत्व-
मवच्छेदकं धूममात्रस्य वज्जि-सम्बन्धित्वात् । वज्जेस्तु
धूम-सम्बन्धे न वज्जित्वमवच्छेदकं धूमासम्बन्धिनि
गतत्वात्, न ह्यतिप्रसक्तमवच्छेदकं संयोगादौ तथात्वा-

दर्शनात्, किन्तु वङ्गी आर्द्रेभ्यन-प्रभव-वङ्गित्वं धूम-सम्बन्धितावच्छेदकं तादृशञ्च व्याप्यमेव । अथ वा यत्-सामानाधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नं यस्य स्वरूपं तत् तस्य व्याप्यं, वङ्गि-सामानाधिकरण्यं हि धूमे धूमत्वेनावच्छिद्यते, सोपाधौ तूपाधिना ।

इति श्रीमद्-गङ्गेशोपाध्याय-विरचिते तत्त्वचिन्ता-
मणौ अनुमान-खण्डे विशेष-व्याप्ति-
प्रकरणं समाप्तम् ।

दीधितिः ।

अवच्छिन्नं सामानाधिकरण्यं सामानाधिकरण्यावच्छेदक-रूपं वा व्याप्तिः, इत्यञ्च धूमत्व-द्रव्यत्वत्वादेर्व्याप्यतावच्छेदकत्वं दण्डत्वादेर्नियत-पूर्ववर्तितावच्छेदक-धर्मात्मक-कारणतावच्छेदकत्ववदभेदेऽप्युपहिता-नुपहित-भेदाद्वा समर्थनीयम् । तत्राद्यमभिप्रेत्याह “यत्सम्बन्धिते”ति । “सा” सम्बन्धिता सामानाधिकरण्य-रूपा जनकतादि-व्यावृत्ता । अत्र च विशिष्ट-सत्त्वात्वाद्यवच्छिन्न-गुणादि-सामानाधिकरण्याधिकरण-

सत्तादेः कर्मादौ परामर्शाद्गुणाद्यनुमित्यापत्तेः, (१)
साध्य-सामानाधिकरण्य-विशिष्ट-हेतुसत्ता-परामर्शस्तु
पक्षे साध्य-निर्णयात् प्रागसम्भवीत्यनुशयेन द्वितीयम् ।
अयमालोको धूमो वेत्यादौ विशिष्य-सन्देहेऽपि सामा-
न्यतोऽवच्छेदक-रूपवत्त्व-निर्णयः सम्भवत्येवेति हृदयम् ।

दौधिति-प्रकाशः ।

लक्षणद्वयस्य (क) पौनरुक्त्यपरिहारायाह “अवच्छिन्न”मित्या-
दिना । “इत्यञ्च” सामानाधिकरण्यावच्छेदक-धूमत्वादेर्व्याप्तित्वे
च । संयोग-समवाय-भेदेनाह “धूमत्व-द्रव्यत्वत्वादे”रिति । नियत-
पूर्ववर्तित्वस्यारण्यस्थ-दण्डादावभावात् नियतपूर्ववर्तितावच्छेद-
क-दण्डत्वमेव कारणतेति भावः । ननु दृष्टान्तस्थलेऽप्यात्माश्रय(ख)-
दोषात् कथमवच्छेदकत्वमतस्तत्तुल्यवत्समाधानमाह “उपहि-
तेति । सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वोपहितं धूमत्वमवच्छेद्यं
शुद्धमवच्छेदकमिति भावः(ग) । अधिकरणतायाः प्रवेशे तादात्म्येन
व्याप्त्यसंग्रह इत्यतो “जनकत्वादी”ति, आदिना प्रतियोगित्वादि-
संग्रहः । तथा च सम्बन्धि-सम्बन्धित्वं निवेश्यं, न त्वधिकरणत्व-

(१) अनुमानापत्तिरिति हस्तलिखितपुस्तके ।

(क) यत्सम्बन्धितेत्यादि-यत्सामानाधिकरण्येत्यादि-लक्षण-द्वयस्येत्यर्थः ।

(ख) अवच्छेदकज्ञानस्यावच्छेद्यज्ञानहेतुतया ज्ञप्तौ आत्माश्रय इति भावः ।

(ग) तथा च शुद्धविषयकज्ञानाद्विशिष्ट-विषयकं ज्ञानं भिन्नमिति नात्माश्रय
इति भावः ।

मिति भावः । “अत्र चे”ति गुणवत् गुणकस्मान्न्यत्वे सति सत्त्वा-
दित्यादाविति भावः । विशिष्ट-सत्तात्वावच्छिन्नं यद्गुण-सामा-
नाधिकरणं तदधिकरणीभूता या सत्ता तस्याः कस्मादावपि
सत्त्वादिति भावः । “साध्ये”ति तथा च गुण-सामानाधिकरण्य-
विशिष्टसत्ताधिकरण्यत्वं न कस्मादाविति नोक्त-दोष इति (१)
भावः । “प्रागसम्भवी”ति, पर्वतो वज्रिमान्नवेति संशय-दशयां
वज्रि-सामानाधिकरण्य-विशिष्ट-द्रव्यत्ववान् पर्वत इत्यनिर्णयात्,
प्रत्युतौचित्यावर्जितस्य वज्रि-सामानाधिकरण्य-विशिष्ट-द्रव्यत्ववान्न
वेति संशयस्यैव सम्भवात् । तद्वन्निमित्ते तद्वन्निमित्त-सामानाधिकरण्य-
विशिष्ट-धर्मान्तरस्य प्रत्यक्ष-निर्णये तद्वन्निमित्ते तद्वन्निमित्त-निश्चय-साम-
ग्र्यास्तन्निश्चयस्य (क) वा तद्वन्निमित्त-भाव-ग्रहाभावस्य (ख) वा तद्वन्निमित्त-
भाव(ग)ग्राहक-सामग्र्यभावस्य वा हेतुत्वमनन्यगतिकतया (घ)
कल्पनीयमिति भावः (२) । “अय”मिति, अयमालोको धूमो
वेति सन्देहदशयां वज्रि-सामानाधिकरण्यावच्छेदक-धूमत्ववत्त्वान्
पर्वत इत्यनिर्णयादिति भावः । “हृदय”मिति, (ङ) अवच्छेदकत्वं

(१) नोक्तदोष इतीति नास्ति ग ।

(२) इत्याशय इति ग पुस्तके ।

(क) लाघवादाह तन्निश्चयस्येति एवं सति तन्निश्चयोत्पत्तिकाले न तत्सामा-
नाधिकरण्य-विशिष्टवृत्तान्निश्चयः, क्षणविलम्बेनैव तदुत्पत्त्यभ्युपगमादिति भावः ।

(ख) निश्चयत्व-निवेशे गौरवादाह “तद्वन्निमित्त-भाव-ग्रहाभावस्ये”ति ।

(ग) संशयोत्पत्तिकाले तादृशनिश्चयाशङ्कायामाह “तद्वन्निमित्त-भावे”ति ।

(घ) “अनन्यगतिकतया” अनुभवानुरोधेनेत्यर्थः । तथाच सिषाधयिषां विना
साध्य-संशय-कालीन-प्रत्यक्ष-परामर्शादनुमितिर्न स्यादिति भावः ।

(ङ) “हृदय”मित्यनेन सूचितमस्तरसमाह “अवच्छेदकत्व”मित्यादि ।

न स्वरूपसम्बन्ध-विशेषोऽग्रे दूष्यत्वात्, किन्तु स्व-विशिष्टाधिकरणा-
वृत्तित्वादिरूपं, तच्च स्वत्वस्यैकस्याभावात् विशिष्ट-धूमत्वादे-
रनिश्चये दुर्ग्रहमिति भावः ।

दीधितिः ।

अत्रावच्छेदकत्वं (१) नान्यूनवृत्तित्वं अन्यूनानति-
रिक्तवृत्तित्वं वा, वङ्गादौ साध्ये मेयत्वादावतिप्रसङ्गात्
धूमत्वादावप्रसङ्गाच्च । किन्त्वनतिरिक्तवृत्तित्वं, तच्च
यद्यपि न तदभाववदवृत्तित्वं, गुणवान् सत्त्वादित्यत्र
सत्तात्वेऽतिप्रसङ्गात् । न च कर्मादिवृत्तित्वावच्छे-
देन गुणसामानाधिकरण्याभाववत्यां सत्तायां वर्त्त-
मानत्वान्न तथा, तथा सति विशिष्टसत्तात्वे प्रागुप-
दर्शित-दिशा च धूमत्वादावव्याप्ति-प्रसङ्गात् । तथापि
अतिरिक्ते यद्वर्त्मविशिष्ट-हेत्वधिकरण-वृत्तित्वं न वर्त्तते
तत्त्वं साध्यासमानाधिकरणावृत्ति-स्व-विशिष्टाधिकरण-
वृत्तित्व-सामान्यकत्वं, स्वविशिष्टाधिकरणावृत्ति-यावत्-
साध्यासमानाधिकरणकत्वमिति तु फलितार्थः । सत्ता-
त्व-विशिष्ट-सत्ताधिकरण-कर्मादि-वृत्तित्वस्य साध्या-
समानाधिकरणे कर्मत्वादौ सत्त्वान्नातिप्रसङ्गः ।

कर्माद्यन्यत्व-विशिष्ट-सत्ताश्रयश्च न कर्मादिरिति नाप्र-
सङ्गः । एवञ्च मेयत्वादेरपि केवलान्वयि-सामानाधि-
करण्यावच्छेदकत्वोपपत्तिः ।

दोषिति-प्रकाशः ।

आद्ये दोषमाह “मेयत्वादा”विति । उभयत्र तमाह “धूम-
त्वादा”विति । “तदभावे”ति साध्य-सामानाधिकरण्याभाववद-
वृत्तित्वमित्यर्थः । “कर्मादी”ति सत्तायां कर्माणि गुण-सामाना-
धिकरणं नास्तीति प्रतीति बलादिति भावः । “न तथा” न
तदभाववदवृत्तित्वम् । “विशिष्टसत्तात्वे” गुणकर्मान्यत्व-विशिष्ट-
सत्तात्वे, तस्यापि तादृश-गुण सामानाधिकरण्याभाववत्यां सत्तायां
वृत्तेरिति भावः । विशिष्टस्यातिरिक्तत्व-मतेऽपि दूषणमाह
“प्रागिति”, “प्रागुपदर्शित-दिशा” सार्वभौम लक्षणोक्त-रीत्या ।
धूमावयवे (१) धूमे वह्निसामानाधिकरणं नास्तीति प्रतीत्या (२)
धूमेऽपि वह्नि-सामानाधिकरण्याभाव-सत्त्वात् तद्वृत्तौ धूमत्वे-
ऽप्यव्याप्तिरिति भावः (३) । “अतिरिक्ते” साध्य-सामानाधिकरण्या-
भाववति, अतिरिक्तत्वावच्छेदेन (क) तादृश-वृत्तित्वाभावो बोध्यः,
तेन धूमवान् वह्नेरित्यादौ कस्यचिदतिरिक्तस्य जलत्वादेर्वह्नाधि-

(१) धूमावयवावच्छेदेनेति ग पुस्तके ।

(२) धूमे वह्निसामानाधिकरणं नास्तीति प्रतीत्येति नास्ति ग पुस्तके ।

(३) भाव इति नास्ति ग पुस्तके ।

(क). अतिरिक्तत्वव्यापक इत्यर्थः ।

करण-वृत्तित्वाभावेऽपि न क्षतिः । सार्वभौम-मते सत्तायामपि गुण-सामानाधिकरण्याभाव सत्त्वात् तस्या द्रव्यत्वाधिकरण-वृत्तित्व-सत्त्वात् गुणवत् द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिः । (क) व्याप्तेर्विशिष्टैकरूपत्वाभावे व्याप्ति-प्रकारक-पक्ष-धर्मज्ञानात्मकस्य विशिष्टपरा-मर्शस्याप्यनुपपत्तिरित्यत आह “साध्यासमानाधिकरणे”ति, साध्या-समानाधिकरणे न वर्तते स्वविशिष्टाधिकरण-वृत्तित्व सामान्यं यस्य स्वस्य तत्त्वम् अवच्छेदकत्वमित्यर्थः । “स्वम्” अवच्छेदकत्वेनाभिमतं धूमत्वादि । साध्य-समानाधिकरण-भिन्ने ऋदत्वादौ धूम-त्व-विशिष्टाधिकरण-वृत्तित्व सामान्यस्यावृत्तित्वात् न धूमत्वादाववच्छेदकत्वमनुपपन्नम् । धूमवान् वङ्गेरित्यादौ तु धूमासमानाधिकरणेऽयोगोलकत्वादौ वङ्गित्व-विशिष्टाधिकरण-वृत्तित्व-सामान्यस्य सत्त्वान्नातिप्रसङ्गः । तत्रापि द्रव्यत्वादि-निष्ठस्य वृत्तित्व-विशेषस्यायोगोलकत्वादाववृत्तेर्वङ्गित्वादावतिप्रसङ्ग इत्यतः “सामान्ये”ति । ननु संयोगेन वङ्गसमानाधिकरणे ऋदत्वादौ धूमाधिकरण-वृत्तित्वस्य संयोगरूपस्य कालिकादिसम्बन्धेन सत्त्वान्तत्तद्वृत्तित्वानां (ख) तत्तत्सम्बन्धेन (ग) समवायादिना वृत्तित्वं वाच्यं (घ)

(क) नन्वतिरिक्तत्वं न साध्यसमानाधिकरणभाववत्त्वम्, अपि तु साध्य-समानाधिकरण-भिन्नत्वं तथा च नोक्ताव्याप्तिर्भेदस्य व्याप्यवृत्तित्वादत आह व्याप्तेरित्यादि ।

(ख) संयोगादिरूपधूमाधिकरणवृत्तित्वानामित्यर्थः ।

(ग) अत्रायमभिप्रायः येन येन सम्बन्धेन यत् यत् साध्यासमानाधिकरणं तेन तेन सम्बन्धेन तत्तद्विरूपितवृत्तित्वाभावो निविष्टस्तथाच साध्यासमानाधिकरणजात्यादिनिरूपितसमवेतत्वाप्रसिद्धाऽसम्भव इति ।

(घ) वृत्तित्वं वङ्गसमानाधिकरणवृत्तित्वम् । “वाच्य”मित्यस्य निषेध-प्रति-

तथा च संयोगिन वङ्गासमानाधिकरणे जात्यादौ समवेतत्वस्या-
प्रसिद्ध्या धूमवद्वृत्तित्वस्य तादृशजात्याद्यवृत्तित्वाभावादसम्भव
इत्यत आह “स्वविशिष्टे”ति । “स्व” अवच्छेदकत्वेनाभिमतं धूम-
त्वादि (क) । धूमवान् वङ्गेरित्यादौ वङ्गित्वादावतिव्याप्ति-वारणाय
“यावदि”ति । गुणवत्सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिं निरस्यति “सत्ता-
त्वे”ति । स्वविशिष्टेत्यस्य फलमाह “कर्माद्यन्यत्वे”ति । “एवञ्च”
उक्तावच्छेदकत्व-निर्वचने च । “मेयत्वादेरपी”ति, इदं वाच्यं
मेयादित्यादौ मेयत्वस्य वाच्यत्व-सामानाधिकरण्याभाववति गग-
नादौ सत्त्वेऽपि वाच्यत्वासमानाधिकरणस्य गगनादेः सर्वस्य मेय-
त्व-विशिष्ट-मेयाधिकरणावृत्तित्वादेवावच्छेदकत्वमुपपन्नमित्यर्थः ।

दीधितिः ।

यत्तु वृत्तिमत्त्वादिकमेव तत्र व्याप्तिस्तद्-ग्रहस्तु
मेयत्वादिनेति तन्न व्याप्तिविरहि-वृत्तितया गृह्यमाणेन
रूपेण व्याप्तिग्रहासम्भवात्, अन्यथा अतिप्रसङ्गात् ।
साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्याधिकरणे येन येन

योगितयेत्यादिस्तथा च संयोगादिरूप-धूमाधिकरण-वृत्तित्वे वङ्गासमानाधिकरण-
समवेतत्वाद्यभावो वाच्य इति भावः ।

(क) नन्वापि लक्षणे येन येनेत्यादेरवश्यं निवेश्यतया सत्तावान् रूपत्वादि-
त्यत्राव्याप्तिस्तथाहि समवायसम्बन्धेन सत्ताधिकरणे संयोगेनावृत्ति गगनादि, तत्र
समवायसम्बन्धेन रूपत्वाधिकरणरूप-संयोग-सम्बन्धाप्रसिद्ध्या तेन वृत्तित्वाभावस्या-
प्रसिद्धेरिति चेन्न साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्याधिकरणे येन येन सम्बन्धेना-
वृत्तिर्यस्तत्सम्बन्धावच्छिन्नाधेयतायां तत्रातियोगिकत्व-यद्वेत्वधिकरणानुयोगिकत्वो-
भयाभावस्तत्त्वस्य विवक्षितत्वादिति भावः ।

सम्बन्धेनावर्तमानत्वं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणेऽपि तेन तेन तथात्वं बोध्यम् । नीलधूमत्वादे-
वारणीयत्वे तु स्व-समानाधिकरण-तादृश-धर्मान्तरा-
घटितत्वेन विशेषणीयम् । सामानाधिकरण्योपा-
दानात् धूम-प्रागभावत्वादि-संग्रहः । तदघटितत्वञ्च
तदविषयक-प्रतीति-विषयत्वम् ।

दोषिति-प्रकाशः ।

मैथिल-मतं दूषयति “यत्त्वि”ति । वृत्तिमयमेयत्वमित्यत्र
प्रमेयत्वस्य वैयर्थ्यात् वृत्तिमत्त्वमेव निष्कृष्य दर्शितं “मेयत्वा-
दिने”ति । तेन मेयादिति प्रयोगोपपत्तिः । (“अन्यथा” व्याप्ति-
विरहि-वृत्तित्वेन गृह्यमाणेनापि रूपेण व्याप्तिग्रहे) (१) । “अति-
प्रसङ्गात्” द्रव्यत्वादिनापि धूमादिनिष्ठ-वङ्गादि-व्याप्ति-ग्रह-
प्रसङ्गात् । सम्बन्धसामान्येन यद्वङ्गाधिकरणं तदवृत्तावाकाशादौ
हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धेन हेत्वधिकरण-वृत्तित्वाभाव सत्त्वात् सम-
वायेन वङ्गे साध्यत्वे धूमादावतिव्याप्तिरतः “साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धेन”ति । द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र साध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्य-
वति काले सम्बन्धसामान्येनावृत्तावाकाशादौ हेत्वधिकरण-
वृत्तित्वाभाव-सत्त्वादतिव्याप्तिरित्यतो “येन येन”ति । वङ्गिमान्
धूमादित्यत्र वङ्गासमानाधिकरण-धूमावयव-रूपादौ समवायेन
धूमाधिकरण-वृत्तित्वात् अव्याप्तेराह “हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन”ति ।

वस्तुतस्तु यत्त्व-तत्त्वयोरननुगमादावश्यकत्वाच्च विशेषणता-विशेषे-
णैवावृत्तित्वं बोध्यम् । एवञ्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवति
विशेषणता विशेषेण यत् अवृत्ति तत् हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन
हेत्वधिकरणेपि तेन सम्बन्धेनावृत्तीत्येव वक्तव्यमिति ।

“वारणीयत्वे त्वि”ति । वस्तुतस्तु तत्र व्याप्ति-सत्त्वात्तदवारणे-
ऽपि न क्षतिः । प्रयोक्तृश्चाधिकेनैव निग्रह इति भावः । “तादृ-
शे”ति निरुक्तावच्छेदकरूपेत्यर्थः । तेन द्रव्यं विशिष्ट-सत्त्वादित्यत्र
स्वसमानाधिकरण-सत्तात्व-घटितत्वेन (१) विशिष्ट-सत्तात्वस्य न
क्षतिः । नीलधूमत्वे धूमत्वमेव तादृशो धर्मी घटक इति नाति-
प्रसङ्गः । स्वस्यापि स्वघटित(२)त्वा“दन्तरे”ति । “धूमे”ति, धूम-
त्वस्य धूम-प्रागभावत्वासमानाधिकरत्वादिशिष्टाभावस्तत्ताप्यक्षत
इति भावः । ननु तद्वटितत्वं तदविषयक-प्रतीत्यविषयत्वं तद-
भावस्तदघटितत्वं, तथा च नञ्-इय-गर्भतायां सन्दर्भ-विरोध इत्यत
आह “तदविषयके”ति । इत्यञ्च स्वाविषयक-प्रतीति-विषय-
स्वसमानाधिकरण-तादृशधर्माविषयक-प्रतीति-विषयत्वं पर्यवसि-
तार्थः । तेन धूमत्वस्य नीलधूमत्वभिन्नत्वाभावेऽपि न क्षतिः ।

दीधितिः ।

स्वरूप-सम्बन्ध-विशेष एवावच्छेदकत्वं अत एव न
ह्यतिप्रसक्तमवच्छेदकमित्यादिकमपि सङ्गच्छते, अन्य-
थातिप्रसक्तेऽनति-प्रसक्तत्वस्याप्रसक्तत्वेन तन्निराकरणा-

योगात्, विरुद्धयोर्भावाभावयोरधिकरणे एकस्यैकेन सम्बन्धेन वृत्तिर्विरुध्यते अतस्तत्रावच्छेदक-भेदापेक्षा । अत एव व्यभिचारिणि साध्य-तदभाव-सामानाधिकर-ण्ययोर्विरुद्धयोरुपपादनाय उपाधि-तदभाववच्छेद-कावनुमन्यन्ते न्यायाचार्याः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

मित्र-मतमाह “स्वरूपसम्बन्धविशेष एवे”ति । “अन्यथा” अनतिप्रसक्तत्वस्यावच्छेदक-पदार्थत्वे । ननु गुणवत् सत्त्वादित्यत्र सत्तात्वस्य गुणसामानाधिकरण्यानतिरिक्तवृत्तित्वात् लघुत्वाच्च स्वरूपसम्बन्ध-रूपावच्छेदकत्वं स्यात् अत आह “विरुद्धयो”रिति । विरुद्धयोरपि गोत्वाश्रित्ययोरधिकरणे प्रमेयत्वादेर्वृत्तौ नावच्छेदक-भेदापेक्षेत्यत उक्तं “भावाभावयो”रिति । “एकस्य” एकधर्माव-च्छिन्नस्य, तेन धूमवान् वज्जेरित्यादौ वज्जेर्नानात्वेऽपि न क्षतिः । “तत्र” विरुद्धभावाभावाधिकरणे । एकस्य एकेन सम्बन्धेन वृत्तौ अवच्छेदक-भेदावश्यकत्वे प्राचां सम्प्रतिमाह “अतएवे”ति । “उपाधी”ति, साध्यसामानाधिकरण्ये उपाधिः, (क) साध्याभाव-सामानाधिकरण्ये चोपाध्यभावोऽवच्छेदक इत्यर्थः ।

दीधितिः ।

सत्तात्वन्तु गुणाद्यभावस्यैव गुणस्यापि न सामा-

(क) साध्यसमव्याप्तरूपोपाधिरित्यर्थः ।

नाधिकरण्यावच्छेदकं विरोधात् । अव्याप्यवृत्तेश्च कपि-
 संयोगादेरधिकरणे वृक्षादौ तदभावस्य, संयोगेन च
 वङ्गेरधिकरणे महानसादौ समवायावच्छिन्न-प्रतियोगि-
 ताक-तदभावस्य सत्त्वेनाविरुद्धत्वात् । वङ्गिमति च
 संयोगेन वर्तमानस्य धूमादेर्वङ्गभाववति स्वावयवे
 संयोगेनावर्तमानत्वाच्च तद्वृत्तत्व-धूमत्वादेर्न साध्य-
 सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्व-विरोधः । व्यभिचार-धी-
 रप्येतद्ग्राप्ति-बुद्धौ विरोधिन्येव, तद्वर्त्मविशिष्टस्य साध्या-
 नधिकरण-वृत्तित्व-ग्रहे तदवच्छेदेन साध्याधिकरण-
 वृत्तित्व-ग्रहायोगात् ।

दौषिति-प्रकाशः ।

ननु सत्तात्वस्य गुण-सामानाधिकरण्यमात्रावच्छेदकत्वेऽप्युक्त-
 विरोध-परिहारो भवत्येव तथा चातिव्याप्तिरेवेत्यत आह “सत्ता-
 त्वन्वि”ति, विनिगमना-विरहादुभयोरवच्छेदकत्वे विरोधान्नैकस्या-
 प्यवच्छेदकत्वमिति भावः । विरुद्धयोरित्यस्य फलमाह “अव्याप्य-
 वृत्ति”रित्यादिना । संयोगेन तदभावयोरैकावच्छेदेन विरोधो
 वर्तते एव, परन्तु प्रकृते तादृश-विरोधो न विवक्षितः । एक-
 धर्म्मिणि वृत्तित्वं ययोर्विरुद्धयोस्तादृशो विरोध एव विवक्षित इति
 तं दर्शयित्वा सम्बन्ध-भेदेनाविरोधं दर्शयति “संयोगेन च वङ्गे”-
 रिति । “अविरुद्धत्वा”दिति, तथा च प्रतियोगितावच्छेदक-सम्ब-

स्येन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरण-वृत्तित्व-विशिष्टस्या-
भावस्य प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकाव-
च्छिन्नस्य चाधिकरणे एकस्य एकेन सम्बन्धेन वृत्तिर्विरुद्धेत्यर्थः ।
तेन कपिसंयोगि सत्त्वादित्यादाववच्छेदक-भेदापेक्षेति द्रव्यव्यम् ।
एकेन सम्बन्धेनेत्यस्य फलमाह “वर्जितमती”ति । “तद्वृत्तत्वत्वधूम-
त्वे”ति, कपिसंयोग्येतद्वृत्तत्वात् वर्जितमान् धूमादित्यादाविति शेषः ।
“न साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वविरोधः” न विनिगमना-
विरहेणोभयावच्छेदकत्व-विरोधेनैकस्याप्यनवच्छेदकत्वेन सामाना-
धिकरण्यावच्छेदकत्वासम्भव इत्यर्थः । नन्वनुमितिविरोधि(क)व्यभि-
चारज्ञानाविरोधितया नैतद्व्याप्तिज्ञानम् अनुमिति हेतुरित्यतै (ख)
आह “व्यभिचारे”ति । “तद्व्यभि-विशिष्टस्ये”ति, साध्यतदभावयो-
रिव तदुभय-सामानाधिकरणयोरप्येकावच्छेदेन स्वरूपतो विरो-
धस्योक्तत्वादिति भावः । (ग)

दीधितिः ।

अस्तु वा एतन्मते हेतु-वृत्ति-धर्मस्य साध्य-सामा-
नाधिकरणानवच्छेदकत्वमेव व्यभिचारः, तद्वीरेव
साक्षाद्विरोधिनी, व्यभिचारधीस्तु परम्परयेति, नील-

(क) अनुमित्यनुत्पादप्रयोजक इत्यर्थः ।

(ख) यथाच व्यभिचारस्य हेत्वाभासत्वानुपपत्तिरिति भावः ।

(ग) तत्सामानाधिकरण्येन व्यभिचारग्रहस्यासमानविषयकस्यापि विरोधित्व-
मनुभवानुरोधेन कल्पनीयमिति भावः ।

धूमत्वादिकन्तु गौरवान्नावच्छेदकम् । एवञ्च लघु-घट-
त्वादिकमेव सामानाधिकरण्यावच्छेदकं व्याप्तिः, न तु
तत्सहचरित-कम्बुग्रीवादिसत्त्वादिकं, तेन च गुरुणापि
रूपेण व्याप्ति-ग्रहे कथायां हेतोरुपन्यासे वाऽनुयोगः
प्रकारान्तर-व्याप्तिवादिनामपि समानः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु शाखा-विशिष्टे (क) वृक्षे कपि-संयोगाभाव ग्रहेऽपि शाखाव-
वच्छेदेन वृक्षे कपि-संयोगवत्त्व-ज्ञानवत् वज्रित्व-विशिष्टे धूमान-
धिकरण-वृत्तित्व ग्रहेऽपि वज्रित्वावच्छेदेन धूमाधिकरण-वृत्तित्व-
ग्रहो नानुपपन्नः, हेतुतावच्छेदकावच्छेदेन साध्याधिकरण वृत्ति-
त्वन्तु न व्यभिचार इत्यत आह “अस्तुवे”ति । “परम्परये”ति
एतादृश व्यभिचारोन्नायकतयेत्यर्थः । एतादृश-व्यभिचारानुन्नयन-
दशयान्तु व्यभिचारान्तर-धी-कालेऽपि अनुमितिरित्यस्मिन् इष्टैवेति
भावः । व्यर्थ-विशेषण-स्थले व्याप्यत्वासिद्धिं दर्शयति “नीले”ति ।
तुल्ययुक्त्या (ख)ऽन्यत्राप्याह (ग) “एवञ्चे”ति स्वरूप-सम्बन्ध-विशेष-
स्यावच्छेदकत्वात्मकत्वे चेत्यर्थः । “तत्सहचरितं” तत्समतिथतम् ।
नन्वेवं (घ) गुरुरूपेण प्रकृतव्याप्ति-ग्रहस्यासम्भवात् तदवच्छिन्नहेतु-

(क) शाखासामानाधिकरण्येनेत्यर्थः ।

(ख) सम्भवदवच्छेदकताक-लघुधर्मापेक्षया गौरवरूपयुक्त्येत्यर्थः ।

(ग) व्याप्यत्वासिद्धिमाहेत्यर्थः ।

(घ) गुरुरूपेण व्याप्तिप्रभावे इत्यर्थः ।

कानुमितिनं स्यात्, (क) नील-धूमादित्यादि-प्रयोगे च प्रयोक्ता निगृहीतः स्यात्, प्रकारान्तर-व्याप्त्यभिधाने तु नायं दोष (ख) इत्यत आह “तेन”त्यादिना । “प्रकारान्तरे”ति अत्यन्ताभावा-न्योन्याभावादिगर्भेत्यर्थः । तन्मतेऽपि नील-धूमत्वाद्यवच्छेदेन तत्तद्व्याप्त्यग्रहस्य “नीलधूमा”दिति प्रयोक्तुर्निग्रहस्य चाविशिष्ट-त्वादिति (ग) भावः ।

केचित्तु “तेन चे”ति, “तेन” तत्समनियत-गुरुधर्मस्यावच्छेद-कत्वाभावेन । “अपि”भिन्नक्रमे, प्रकारान्तर व्याप्तिवादिनां तत्र तत्रा(ङ)नुयोगोऽपि प्रकृत-व्याप्तिवादिनां समानः, गुरुरूपस्य स्वरू-पसम्बन्ध-विशेष-रूपावच्छेदकत्वास्वीकारादिति, एतद्व्याख्याने च “तेन चे”त्यस्य हेतुत्वं सङ्गतमिति व्याचक्रुः ।

दीधितिः ।

एवं द्रव्यं रूपात् रसादित्यादौ सकलगुण-साधार-णस्य गुणत्वस्य द्रव्यत्वादि-साधारणस्य गुणासमवेतत्वे सति द्रव्यसमवेतत्वस्य वा एकस्यावच्छेदकत्व-सम्भवे वङ्गनां रूपत्वादीनामपि (१) न तत्त्वम् । विरुद्ध-

(१) अपीति नास्ति कचिन्मुद्रितपुस्तके ।

(क) परार्थानुमानाभिप्रायेणाह “नीले”त्यादि ।

(ख) गुरुरूपेण व्याप्तिवत्त्वादिति भावः ।

(ग) गुरुरूपस्य मन्मते गौरवेण सामानाधिकरण्यानवच्छेदकत्ववत्, तन्मतेऽपि व्याप्यतायामनवच्छेदकत्वेनानुयोगसम्भवादिति भावः ।

(घ) व्याप्तिग्रहे कथायां हेतोरुपन्यासे वेत्यर्थः ।

धर्मद्वयाधिकरणयोश्च एकस्यैकेन सम्बन्धेन वृत्तौ कथं विरोधः, कथं वा द्रव्यत्वादी साध्ये हेतुत्वेन विशिष्ट-रूपादे प्रयोगः, तथा परामर्शाद्बानुमितिरिति तु (१) विभावनीयम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

शरीर-गौरव-कृतमनवच्छेदकत्वं व्युत्पाद्य व्यक्ति-बाहुल्य-कृतमन-वच्छेदकत्वं व्युत्पादयति “एव”मिति । “द्रव्यत्वादी”त्यादिना कर्मत्वहि-जाति-परिग्रहः । सत्ता-वारणाय “सत्य”न्तं, कर्मत्वादि-वारणाय “द्रव्यसमवेते”ति । न चात्र रूपासमवेतत्व-रसासमवेत-त्वादीनां तावतां(२) विनिगमना-विरहेण हेतु-प्रवेशे गौरवात् रूप-त्वादिकमेवावच्छेदकमुचितमिति वाच्यं विनिगमना-विरहेण रूपा-समवेतत्व-रसासमवेतत्वादीनामवच्छेदकत्वे तद्वटकत्वेन रूपादीनां चतुर्विंशतेरप्यवच्छेदकत्वे तत्संघाहक-गुणत्वस्यैव (३) हेतुत्व-प्रवेशेन गुणासमवेतत्वस्यैव हेतुत्व-प्रवेशोचित्यात् । अत एवा(क)काशादि(४) पदस्य शक्यतावच्छेदकतावच्छेदकं शब्दत्वमेव (ख) न तु कत्वा-

(१) तु इति नास्ति सुद्धित पुस्तके ।

(२) यावतामिति घ ।

(३) तत्संघाहकस्यैव गुणत्वस्येति घ ।

(४) आदीति नास्ति घ ।

(क) संघाहकलाघवस्य विनिगमकत्वादेयेत्यर्थः ।

(ख) सकलशब्दानां शक्यतावच्छेदकतया संघाहकत्वादिति भावः ।

दीप्त्युक्तं गुणदीधितिः । (क) यद्वा वाकारोऽनास्थायां सर्वसाधारणं गुणत्वमेव पूर्वोक्तं सम्यक् । “तत्त्वम्” अवच्छेदकत्वम् । एतन्मतं दूषयति “विरुद्धधर्मद्वये”ति, तादृशव्याप्तौ मानाभावादिति (ख) भावः (१) । “कथं वे”ति, व्याप्यतावच्छेदकेन रूपेणैव हेतु-प्रयोगस्य न्याय्यत्वात् रूपत्वादेर्व्याप्यतानवच्छेदकत्वात् द्रव्यं रूपादित्यादि-प्रयोगे निग्रहः स्यादिति भावः । स्वार्थानुमानाभिप्रायेणाह “तथा परामर्शहे”ति ।

दीधितिः ।

अपरे तु यद्वर्त्मविशिष्टहेत्वधिकरणत्वं साध्याधिकरणताया अवच्छेदकं स धर्मी व्याप्तिः । ग्रन्थस्तु धूमस्य धूमवतः धूमत्वं धूमवत्त्वं वज्रेस्तु वज्रिमतस्त्वित्यादि-प्रकारेण व्याख्येयः । अत्र चावच्छेदकत्वं न स्वरूप-सम्बन्ध-विशेषः विरुद्ध-दिक्कालावच्छिन्न-वृत्तिकस्य

(१) यदि वा तादृशव्याप्तिरिष्यते संयोगस्यैव न संयोगाभावस्य सामानाधिकरण्यावच्छेदकं सत्तात्वं अतः संयोगाभाववान् सत्त्वादित्यत्राव्याप्तिरिति ध्येयमित्यधिकः पाठोवर्त्तते घ पुस्तके ।

(क) ननु शब्दत्वस्य सकलशब्दवृत्तितया तत्संभ्राहकत्वं सम्भवति, गुणासमवेतत्वरूपासमवेतत्वादीनां अखण्डाभावतया गुणासमवेतत्वेन रूपासमवेतत्वादीनां संग्रहो न सम्भवतीत्यत्र आह “यद्दे”ति ।

(ख) तत्सामानाधिकरण्य-तत्सामानाधिकरण्याभावयोरेव विरोधेन तत्तदभाव-सामानाधिकरण्ययोर्विरोधे मानाभावात् । सत्तात्वावच्छेदेनैव गुण-तदभाव-सामानाधिकरण्य सत्त्वादुगुणवान् सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिर्द्वारिति भावः ।

न्यूनदेश-काल-वृत्तिकादेशाधिकरणतायां तदसम्भवा-
त्तुल्य-वृत्तिक-धर्म-द्वयाधिकरणत्वयोर्मिथोऽवच्छेद्याव-
च्छेदकभावस्य च नियन्तुमशक्यत्वात्, नाप्यन्यून-
वृत्तित्वं(१) न्यूनवृत्तिधर्मादे(२)ख्याप्यपत्तेः । किन्त्व-
नतिरिक्त-वृत्तित्वं स्वान्यूनवृत्ति-तत्कत्वमिति यावत्,
अतो न केवलान्वयिन्यव्याप्तिः । अत्र च यदन्यूनवृत्ति-
साध्यं तत्त्वं स्व-व्यापक-साध्यसम्बन्धित्व-पर्यवसन्नमपेत्य
गौरवं प्ररमवशिष्यते, तच्च ग्रन्थकार एवाग्रे विवेचयि-
ष्यत इत्याहुः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

द्रव्यं गुण-कर्मान्यत्वे सति (३) सत्त्वादि-त्यादि-संग्रहाय “यद्वन्म-
विशिष्टे”ति, (क) हेत्वधिकरणताया (४) अवच्छेदकत्वमव्याख्यायै

- (१) वृत्तिकत्वमिति सूत्रितपुस्तके ।
- (२) न्यूनवृत्तिकधर्मादेरिति सूत्रितपुस्तके ।
- (३) गुणकर्मान्येति घ ।
- (४) हेत्वधिकरणताया इति नास्ति ख, घ ।

(क) हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न-हेत्वधिकरणत्व-लाभाय हेत्विति । साध्या-
धिकरणत्वं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणत्वं, तेन
समवायेन वङ्गेः साध्यतायां धूमे, विशिष्टसत्तायाः स्वाध्यत्वे जातौ च नाति-
व्याप्तिः ।

(क) वीत्वनं (१) “धूमस्य वङ्गसम्बन्धित्वे धूमत्वमवच्छेदक”मित्यादिग्रन्थविरोधं प्रथमतः एव परिहरति “ग्रन्थस्त्वित्यादिना । “विरुद्धदिकाले”ति अग्रावच्छिन्न-कपि-संयोगे साध्ये मूलावच्छिन्न संयोग-विशेषस्य विरुद्ध-दिगवच्छिन्न-वृत्त(२) वृत्तिकस्य तद्-घटादौ साध्ये तद्घटध्वंसस्य विरुद्धकालावच्छिन्नवृत्तिकस्य चाधिकरण-तायां साध्याधिकरणत्वावच्छेदकत्वासम्भवात् (ख) इत्यर्थः । अविरुद्ध दिकालवृत्तिकयोरप्यसम्भवमाह “न्यूने”ति । वङ्गिमान् धूमादित्यादौ तादृश (३) धूमस्य वङ्गपेक्षया न्यूनदेशकालवृत्तिकस्याधिकरणतायां वङ्गाधिकरणत्वावच्छेदकत्वासम्भवादित्यर्थः (ग) । “तुल्य-वृत्ती”ति एतद्रूपवान् एतद्रसादित्यादौ परस्परधिकरणतायां पर-स्परधिकरणतावच्छेदकत्वेऽन्योन्याश्रया(घ)न्नैकमप्यवच्छेदकमिति भावः । (ङ) उत्पत्ति-ज्ञप्तिरिव एतादृशान्योन्याश्रयेऽपि वस्तु-व्य-

(१) अव्याख्यायैवापि मूले इति अधिकः पाठः घ ।

(२) वृत्त इति नास्ति ख ग पुस्तकयोः ।

(३) तादृशेति नास्ति घ ।

(क) उत्वनमित्यस्य पुरः स्फुटिकमित्यर्थः, एतच्चापि स-ग्रन्थविरोधमित्यनेनान्वितम् ।

(ख) अवच्छेद्याधिकरणासम्बद्धत्वादिति भावः ।

(ग) तथाच स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वमन्यन्योन्याश्रयप्रसङ्गत्वनियतमिति भावः ।

(घ) स्थितौ अन्योन्याश्रयादित्यर्थः ।

(ङ) ननूत्पत्तिज्ञप्तिरिवेवान्योन्याश्रयस्य दोषत्वमत आह “उत्पत्ती”त्यादि ।

वस्था-विरोध(क) इति ध्येयम् । साध्याधिकरणताशून्यावृत्तित्वरूपे-
ऽनतिरिक्तवृत्तित्वे केवलान्वय्यव्याप्तिरतः “स्वान्यूने”ति, स्वम् अवच्छे-
दकत्वेनाभिमतं धूमाधिकरणत्वादि, अन्यूनवृत्तित्वं व्यापकत्वं,
तत्पदं साध्याधिकरणतापरं, हेत्वधिकरणता-निष्ठावच्छेदकत्व-वार-
णाय बहुव्रीह्यनुसरणं, तथा च यद्वर्त्म-विशिष्ट-हेत्वधिकरणता
स्वान्यूनवृत्ति-साध्याधिकरणताकेत्युक्ति-भङ्गा यद्वर्त्म-विशिष्ट-हेत्व-
धिकरणता-व्यापिका साध्याधिकरणता स धर्मो व्याप्तिरिति
फलितार्थः । अत्र चाधिकारता द्वय-प्रवेशे गौरवं प्रकाशयति
“अत्रे”ति । व्याप्तेर्विशिष्टैकरूपतां प्रकाशयन्नाह “स्वव्यापके”-
ति । “अग्र” इति लाघवादन्योन्याभावगवर्भैव व्याप्तिरित्यादा-
वित्यर्थः ।

दीधितिः ।

“उपाधिने”ति (१) । विशेषणतामापन्नेनोपाध्य-
नुप्रवेशेनेति यावत् । वक्त्रावाद्र्ध्वन-प्रभव-वक्त्रित्वेन
रासभार्द्ध्वनादौ च तथाविध-वक्त्रि-विशिष्टत्वेन धूम-
सम्बन्धेऽवच्छिद्यमाने तथाविध वक्त्रेरप्यनुप्रवेशात्, रास-
भत्वादिकन्तु निविशते न वेत्यन्यदेतत् ।

(१) ४६६ पृः मूलं द्रष्टव्यम् ।

(क) अन्यव्यतिरेकाभ्यां स्थितौ अन्योन्याश्रयस्यापि वस्तु-व्यवस्था-प्रतिव-
न्वक्तृत्वादिति भावः ।

दौधिति-प्रकाशः ।

ननूपाधेः साधनावृत्तितया (क) कथं तन्निष्ठ-साध्य-सामाना-
धिकरण्यावच्छेदकत्वमत आह । “विशेषणता”मिति (ख) ।
नन्ववच्छेदक(१)विशेषणतापन्नस्यापि तस्य नावच्छेदकत्वं, किन्तु
वज्रावार्द्धेन्धन-प्रभव-(ग)वज्रित्वमवच्छेदकं, तच्च सामानाधिकरण्य-
सम्बन्धेनार्द्धेन्धन-प्रभवत्व-विशिष्ट-वज्रित्वं, तत्र चार्द्धेन्धन-प्रभव-
वज्जेर्न विशेषणत्वं, किन्तु सामानाधिकरण्य-घटकतया सम्बन्धत्व-
मेवेत्यत आह, “उपाध्यनुप्रवेशेने”ति, तथा च (घ) उपाध्यनु-
प्रविष्ट-धर्मेणावच्छिद्यत इत्यर्थः । तदनुप्रविष्टत्वञ्च तदविषयक-
प्रतीत्यविषयत्वम् (ङ) । अनुप्रवेशे वैलक्षण्यं दर्शयितुमाह “वज्रा”-

(१) अवच्छेदके इति ग ।

(क) साधने उपाधिसामानाधिकरण्यस्योपाधिविशिष्टबुद्धि-नियामकत्वाभावा-
त्तस्य सम्बन्धत्वाभावेन तेन सम्बन्धेनापि तादृशावच्छेदकत्वसुपाधौ न सम्भवतीत्या-
शयेनाह साधनावृत्तितयेत्यादि ।

(ख) तथा च विशेष्यतया अवच्छेदकस्य विशेषणीयभूय उपाधिरवच्छेदक
इत्यर्थः । आर्द्धेन्धनप्रभववज्रित्वमवच्छेदकं, तत्र चार्द्धेन्धनप्रभववज्रिरूपोपाधिः सामा-
नाधिकरण्य-घटकतया विशेषणमिति भावः ।

(ग) आर्द्धेन्धनवज्रिविशिष्टवज्रित्वापेक्षया लाघवादिति भावः ।

(घ) उपाधेरनुप्रवेशो यत्नेति व्युत्पत्त्यभिप्रायेणाह उपाध्यनुप्रविष्टेत्यादि ।
तथा च “सोपाधौतूपाधिने”तिभूलस्य सौपाधौ उपाधिर्घटकतया साध्यसम्बन्धित-
वच्छेदको भवतीत्यर्थः पर्यवसित इति ध्येयः ।

(ङ) तदवच्छिन्नाविषयकप्रतीतिविषयतानवच्छेदकत्वमित्यर्थः, तेन प्रमेयत्वा-
दिना प्रतीतिमादाय नासम्भवः समूहालम्बनादायातिप्रसङ्ग वारणाय नञ्-द्वय-
गर्भतेति ध्येयम् ।

विति, प्रथमे सम्बन्धतया, इतरयोस्तु विशेषणतयानुप्रविष्टता (१) ।
 आर्द्रैश्वनत्वस्योपाधि-घटकतया-निवेशेऽपि (क) विशेषणतया (२)
 निवेशाभावं (ख) दर्शयितुं (ग) तस्य (घ) पृथगुक्तिः (ङ) ।
 “न वेति” वाकारोऽनास्थायां, रासभत्वादावार्द्रैश्वन-वह्नि-सामा-
 नाधिकरणस्य सामानाधिकरण्य-सम्बन्धेन विशेषणत्वे वैयर्थ्या-
 भावात् । “अन्यदेत”दिति उपाध्यनुप्रवेशस्योभयथापि सत्वादिति
 भावः ।

(१) अनुप्रवेश इति ग ।

(२) विशेष्यतयेति घ ।

(क) चरमानुप्रवेशोक्तेः फलमाह आर्द्रैश्वनत्वस्येत्यादि, आर्द्रैश्वनत्वस्य प्रथमे
 उपाध्यनुप्रविष्टधर्माघटकार्द्रैश्वन-प्रभवत्व-घटकतया निवेशेपीत्यर्थः ।

(ख) तादृशावच्छेदकविशेषणतयोपाधेर्निवेशाभावमित्यर्थः ।

(ग) व्यभिचारिभावे उपाधिविशेषणकधर्मास्यैव साध्यसामानाधिकरण्याव-
 च्छेदकत्वमिति भ्रमनिरास एव दर्शनं फलमिति भावः ।

(घ) चरमानुप्रवेशस्येत्यर्थः ।

(ङ) विशेष्यतयेति पाठे रासभादावित्यनेन सामञ्जस्ये रासभार्द्रैश्वनादावित्युक्तेः
 फलमाह “आर्द्रैश्वनत्वस्येति धूमवानार्द्रैश्वनादित्यत्र साधनतावच्छेदकार्द्रैश्वनत्वस्ये-
 त्यर्थः । “उपाधिघटकतयेति यथाश्रुतार्थकमेव । “विशेष्यतये”त्यस्य चरमस्थले
 इत्यादिः । “दर्शयितुं”मिति आर्द्रैश्वन-प्रभववह्नित्ववत् सर्वत्र किञ्चिद्विशेषण-
 विशिष्टसाधनतावच्छेदकस्तत्र उपाध्यनुप्रविष्टधर्मे इति भ्रमनिरासाय तद्दर्शनस्या-
 वश्यकत्वादिति । “तस्य” आर्द्रैश्वनत्वस्य । “पृथगुक्तिः” हेतुतावच्छेदकतया रास-
 भत्वापेक्षया भिन्नत्वेनोक्तिः । उदत्तः शब्द इत्यादि न्यायेन पृथगुक्त्या तस्मादादिति
 भावः । “विशेष्यतये”त्येव पाठः आर्द्रैश्वनत्वस्येत्यादि यथाश्रुतार्थकमेव, “तस्ये”त्यस्य
 विशेषणतयानुप्रवेशस्येत्यर्थ इति यथाश्रुतमेव षड्वो वर्णयन्ति ।

दीधितिः ।

अत्र चेदं स्नेहवत् निःस्नेहं वा स्पर्शादित्यत्र
विनाप्युपाधि-प्रवेशं (१) शीतत्वेन शीतान्यत्वेन वा
साध्यासामानाधिकरणतया साधन-व्यापकतया वा
स्वयमनुपाधिना (२) केवलेन विशेषणीभूय वा (३)
शीतान्यस्पर्शत्वेन चोपाधिना स्वत एव स्पर्शे साध्य-
सम्बन्धोऽवच्छिद्यत इत्युपाधिनैवेति नियमे न
न तात्पर्यं, परन्तु शुद्धस्य साधनतावच्छेदकस्यानवच्छे-
दकतामात्रे ।

इति श्रीमद्-रघुनाथशिरोमणि-कृतयां दीधितौ

अनुमानखण्डे विशेषव्याप्ति-प्रकरणं

समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“सोपाधौ तु उपाधेने”ति मूलम् उपाधेनैवेति नियम-
मुखेन साधनतावच्छेदकस्यानवच्छेदकत्व-प्रापकमिति यथाश्रुतं

(१) प्रवेशेनेति हस्तलिखित पुस्तके ।

(२) अनुपाधिनावेति हस्तलिखित पुस्तके ।

(३) वेति नास्ति हस्तलिखित पुस्तके ।

ग्रन्थ-तात्पर्यं निरस्यति “अत्र चे”त्यादिना । व्यभिचारिणि (१) येन साध्य-सामानाधिकरण्यमवच्छिद्यते तदवश्यमुपाध्यनुप्रविष्टं तदवश्यं (२) उपाधिरिति वा नियमं दूषयति “शीतत्वेने”ति । इदं स्नेहवात् स्पर्शादित्यत्र स्नेह-सामानाधिकरण्यावच्छेदकं शीतत्वं नोपाध्यनुप्रविष्टमिति व्यभिचारः । ननु “उपाधिने”ति तृतीयार्थो विशेषणत्वं तथा च तद्वलात् सामानाधिकरण्य-सम्बन्धेनावच्छेदक-विशेषणतया येनावच्छिद्यते तदवश्यमुपाधिरिति नियमान्न शीतत्वे व्यभिचारस्तस्यावच्छेदक-विशेषणत्वेनानवच्छेदकत्वादत आह “शीतान्यत्वेने”ति । इदं निःस्नेहं स्पर्शादित्यत्र शीतान्य-स्पर्शत्वमवच्छेदकं, तच्च सामानाधिकरण्य-सम्बन्धेन शीतान्यत्व-विशिष्टं स्पर्शत्वं, तत्रापि (३) शीतान्यत्वं तादृशमवच्छेदकमपि (४) नोपाधिरिति व्यभिचार इति भावः (५) । उक्तधर्मयोः (क) स्वयमनुपाधित्वे यथाक्रमं हेतुद्वयं “साध्यासमाने”त्यादि । केवलेन शीतत्वेन विशेषणीभूयशीतान्यत्वेनावच्छिद्यते इति अग्रेतनेनान्वयः (६) ।

ननु तृतीया-बलादुपाधिना विशेषणतामापन्नेनैवावच्छिद्यत इति लब्धम् । तथाचोपाधिरवच्छेदकत्वम् अवच्छेदकविशेषणत-

(१) नियमेनेत्यधिकः पाठः ग ।

(४) तादृशमपीति घ ।

(२) तदवश्यमिति नास्ति ग ।

(५) इत्यर्थ इति घ ।

(३) अपीति नास्ति ग ।

(६) अवच्छिद्यत इत्यन्वय इति घ ।

यैव पर्यवसितं मतं (१) दूषयति “शीतान्य-स्पर्शत्वेनेति ।
(क) चकारस्त्वर्थे “स्वतः एव” न तु कस्यचिद् विशेषणतया,
शीतान्यस्पर्शत्वस्य च पृथिवीस्पर्श-जलान्यतरत्वावच्छिन्न-साध्य-व्याप-
कतयोपाधित्वम् ।

यत्तु यत्रावच्छेदकस्य उपाधित्वं तत्रानुप्रविष्टत्वमिति नियमे
व्यभिचारोद्भावनं शीतान्यस्पर्शत्वेनेति तदसत् स्वतोऽवच्छेदकत्वेऽपि
शीतान्यस्पर्शत्व-विशिष्टत्वस्य सत्त्वादि-साधारणस्यावच्छेदकत्वे शीता-
न्यस्पर्शत्वस्यानुप्रविष्टत्वेन व्यभिचारासम्भवात् । यद्यपि प्रथमनिय-
मस्यैव प्रकृतोपयोगित्वं द्वितीयादि-नियमानान्तु साधनतावच्छेद-
कस्यावच्छेदकत्वेऽपि सम्भवान्नाशङ्कनीयत्वं तथापि प्रथमनियम-
मात्र-सम्पादकतया एवकारे आक्षिप्ते तद्वल्लभ्या यावन्तो नियमा
सम्भवन्ति तावन्त एव दूषिता इति । “शुद्धस्य” किञ्चिद्विशेषणा-
विशिष्टस्य ।

इति श्रीमद्-भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-

प्रकाशे अनुमानखण्डे विशेषव्याप्ति-

प्रकरण-व्याख्या समाप्ता ।

(१) मतमिति नास्ति च ।

(क) ससुज्ञयादयर्थकत्वासम्भवादाह “चकारस्त्वर्थे” इति ।

अथातएव-चतुष्टय-प्रकरणे*

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अत एव साधनतावच्छेदक-भिन्नेन येन साधना-
भिमते साध्य-सम्बन्धोऽवच्छिद्यते स एव तत्र साधने-
विशेषणमुपाधिरिति वदन्ति ।

अथातएवचतुष्टय-प्रकरणे—दीधितिः ।

यत एव सोपाधौ साधनतावच्छेदकातिरिक्तं निय-
तमवच्छेदकम् अत एव तद्विशेषस्तदोपाधिरिति वद-
न्तीत्याह “अतएवे”त्यादि । अत्रावच्छेदकत्वं सामाना-
धिकरण्येन, तत्त्वज्ञान्यूनवृत्तित्वं व्यापकत्वमिति यावत् ।
तच्चाधिकरणान्तर्भावेन, तेन साध्य-विशिष्ट-साधन-
तावच्छेदकावच्छिन्न-साधनवत्त्व-व्यापकाधिकरणताकत्वं
पर्यवस्यति, निरुक्त-विशिष्ट-साधन-व्यापकत्वमिति तु
निष्कर्षः । इत्यञ्च सत्त्वादिक-व्यक्तिक-हेतु-निष्ठ-द्रव्य-
त्वादि-सामानाधिकरण्य-व्यापक-सामानाधिकरण्य-प्र-
ति-योगिनि घटत्वादौ नातिप्रसङ्गः । न वा द्रव्यं
जन्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ द्रव्यत्व-विशिष्ट-सत्त्वाद्य-

* अतएव-चतुष्टयमन्यस्य विशेषव्याप्तिप्रसङ्गतत्वेऽपि सर्वेष्वेव हस्तलिखितपुस्तकेषु
पृथक्त्वयोक्तेर-दर्शनादत्र पृथङ्निर्देशः कृतः ।

व्यापके स्पर्शवत्त्वादावप्रसङ्गः । निःस्नेहं स्पर्शात् द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ शीत-स्पर्शान्यत्व-रूपान्यत्वादेर्वारणाय “तत्रे”त्यादि । “तत्र” साध्य-विशिष्टे साधने “विशेषणं” साध्याभाव-विशिष्टात् साधनात् सामानाधिकरण्येन व्यावर्त्तकं, साध्याभाव-विशिष्ट-निरुक्त-(१) साधनवदवृत्तीति यावत् ।

अथातएव-चतुष्टय-प्रकरणे—दीधिति-प्रकाशः ।

“साधनते”ति । साधनतावच्छेदकातिरिक्तमवच्छेदकमावश्यकमित्यर्थः । “तद्विशेषः” साधनतावच्छेदकातिरिक्त-साध्य-सम्बन्धितावच्छेदक-विशेषः । अन्यथा सौपाधौ साध्य-सम्बन्धितावच्छेदकस्यासत्त्वे तद्विशेषस्योपाधित्वाभिधानमसङ्गतं स्यादिति भवत्युपपत्त्युक्तमिति भावः ।

ननूपाधेः साधनावृत्तितया कथं तन्निष्ठ-साध्य-सम्बन्धितावच्छेदकत्वमित्यत आह “सामानाधिकरण्येने”ति । तथा च सामानाधिकरण्य-सम्बन्धेन उपाधिरपि साधन-वृत्तिरिति नानुपपत्तिरिति भावः । अनतिरिक्तवृत्तित्व-रूपावच्छेदकत्वोक्तौ प्रत्यक्ष उद्भूतरूपा(२)दित्यत्र महत्वादेरूपाधित्वं न स्यादत आह “तत्त्वञ्चे”ति अवच्छेदकत्वञ्चेत्यर्थः ।

अन्यूनवृत्तित्वं न्यूनवृत्ति-भिन्नत्वं, न्यूनवृत्तित्वञ्च तत्समानाधि-

(१) निरुक्तेति नास्ति हस्तलिखित-पुस्तके ।

(२) प्रत्यक्षउद्भूतरूपादिति ।

करणाभाव-प्रतियोगित्वेऽसति तत्समानाधिकरणत्वम् । अत्र च विशेष्य-दलस्थानतिप्रयोजनकत्वादाह “व्यापकत्व”मिति । इत्यमपि (क) द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र घटत्वादावतिव्याप्ति(ख)रत आह “तच्चाधिकरणे”ति । यद्यदधिकरणान्तर्भावेन (ग) साधने साध्यस्य समानाधिकरणत्वं (१) तत्तदधिकरणान्तर्भावेनोपाधेरपीत्येवं क्रमेणेत्यर्थः । सत्तायां द्रव्यत्व-सामानाधिकरण्यं पटोऽपि (घ) तत्र न घटत्व सामानाधिकरण्यमिति नातिव्याप्तिरिति (२) ।

पर्यवसितार्थमाह “तेने”ति, साध्यविशिष्टं यत्साधनतावच्छेदकावच्छिन्न-साधनं तद्वत् व्यापकेत्यर्थः । अधिकरणता-द्वय-प्रवेशे गौरवादाह “निरुक्ते”ति साध्य-विशिष्टेत्यर्थः । साध्यविशिष्टत्वञ्च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्य-विशिष्टत्वं, तेन गुणान्वत्त्वविशिष्ट-सत्तावान् जातेरित्यादौ गुणान्यत्वे नाव्याप्तिः । “इत्यञ्च” तादृश-व्यापकत्व-विवक्षणे च । साधनतावच्छेदकावच्छिन्नस्य फलमाह “नवे”ति । निःस्नेहं स्पर्शादित्यत्र शीतस्पर्शान्यत्वस्य साधन-व्यापक-तया सर्व-मत एवानुपाधित्वं, रूपान्यत्वस्य तु साधनाव्यापकत्वेऽपि

(१) सामानाधिकरण्यमिति ग ।

(२) इतीति नास्ति ग ।

(क) व्यापत्वोक्तावपीत्यर्थः ।

(ख) द्रव्यं जन्यत्वेऽसति सत्त्वादित्यादौ स्पर्शवत्त्वेऽव्याप्तापत्त्या व्याप्यदिशि साधन-निष्ठत्वोपादानस्यावश्यकत्वादिति भावः ।

(ग) यद्यदधिकरणावच्छेदेनेत्यर्थः ।

(घ) पटत्वावच्छेदेनापीत्यर्थः ।

द्रव्यत्वाभावविशिष्ट-सत्तावति स्पर्शादौ सत्त्वेन विरोधाभञ्जक-
तया (क) एतन्मत एवानुपाधित्वमिति उभयमुपात्तम् ।

यद्वा यथाश्रुते विशेषणत्वं रक्षितुं (१) इदं (ख) । विशेषणत्वं हि
व्यावर्त्तकत्वं, तच्चाश्रयतया सामानाधिकरण्येन वा ? आद्ये “शीत-
स्पर्शान्यत्वे”ति, शीतस्पर्शान्यत्वस्याश्रयतया स्पर्शान्तर-व्यावर्त्तकत्वा-
दत एव मिश्रव्याख्यानमपि दूषितं, शीतस्पर्शान्यत्वविशिष्ट-
स्पर्शत्वरूपे विशिष्टे सम्बन्धितावच्छेदकेऽपि विशेष्यं साधनतावच्छे-
दकांशमपहाय विशेषणांशस्य शीतस्पर्शान्यत्वस्योपाधित्व-प्रसङ्गात् ।
द्वितीये “रूपान्यत्वे”ति, रूपान्यत्वविशिष्ट-सत्ताया रूपवृत्तित्व-
विशिष्ट-सत्तातो व्यावृत्तत्वादित्यभिप्रायेणेदं, उक्तरीत्या यथाश्रुत-
विशेषणत्वस्यापि तत्र सत्त्वादाह “तत्रे”ति, शीतस्पर्शान्यत्वस्या-
प्याश्रयतया साध्याभावविशिष्ट-साधनाद्वावर्त्तकत्वस्य सत्त्वात्त-
दतिव्याप्ति-वारणाय “सामानाधिकरण्येन”ति । तेन सम्बन्धेन
तद्वावर्त्तकं हि तेन सम्बन्धेन तदवृत्त्येव भवतीति साध्याभाव-
विशिष्ट-साधनासामानाधिकरण्यं लब्धम्, तथा च तावन्मात्रे-
णैव सामञ्जस्ये व्यावर्त्तकत्वं व्यर्थं अव्याप्तिकरञ्चेत्याशयेनाह
“साध्याभावविशिष्टनिरुक्ते”ति, साध्याभावविशिष्टनिरुक्त-साधन-
व्यापकीभूताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वं साध्य-विशिष्ट-निरुक्त

(३) विवक्षितमिति घ ।

(क) परमते विरोधाभञ्जकस्यैव लक्ष्यत्वादिति भावः ।

(ख) उभयोपादानमित्यर्थः । तथा च यथाश्रुतार्थं विहाय वक्ष्यमाणार्थकरण-
बीजं दर्शयितुमिदमभिहितमिति भावः ।

साधनव्यापकतावच्छेदक-विशेषणं इत्यर्थः, तेन जातिमान् मेय-
त्वादित्यादौ साध्याभावविशिष्टसाधनाधिकरणे जात्यादौ उपाधि-
ता-घटक-समवायेण वृत्तेरप्रसिद्धावपि सत्त्वादावुपाधौ नाव्याप्तिः ।
अत्रोपाधिता-घटकसम्बन्धेन तादृशप्रतियोगित्वं ग्राह्यं, तेन
धूमवान् बल्लेरित्यादौ संयोगिन धूमव्यापक-वक्त्रादेः साधनवत्-
स्वपक्ष-विपक्ष-निष्ठ-समवायसम्बन्धावच्छिन्नाभाव-प्रतियोगित्वेऽपि
नातिव्याप्तिः ।

दौधितिः ।

एवञ्च द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र सत्ताया अभेदेऽपि
गुण-कर्मान्यत्वे नाव्याप्तिः । नापि द्रव्यं कर्मान्यत्वे
सति सत्त्वादित्यत्र गुणान्यत्वादौ । इत्यञ्च साधनताव-
च्छेदकस्यानवच्छेदकत्व-द्योतनाय परं तद्भिन्नत्वमुक्तम् ।
न तु विवक्षितमेव तत् वैयर्थ्यात् । इदं दधि जन्यं वा
दध्न इत्यादौ दधित्वाद्यव्याप्तेश्च ।

दौधिति-प्रकाशः ।

यथाश्रुत-त्यागे बीजमाह “एवञ्चेति” । “अभेदेऽपी”ति, द्रव्यत्वा-
भावविशिष्ट-सत्तातो द्रव्यत्वविशिष्ट-सत्ताया अभेदेन व्यावर्तक-
त्वासम्भवादितिभावः । साधनतावच्छेदकविशिष्टार्थकस्य निरुक्त-
पदस्य व्यावृत्तिमाह “नापीति” । नन्वेतावतैव सामञ्जस्ये
साधनतावच्छेदकभिन्नेनेत्यस्य वैयर्थ्यमत आह “इत्यञ्चेति” । “तत्”-

साधनतावच्छेदकभिन्नत्वम् । प्रतिकूलमप्याह “इदं दधी”ति, साध्यञ्च नोपाधिरिति-मतेऽप्याह “जन्य”मिति, सामानाधिकरण-सम्बन्धेन जन्यत्वविशिष्टं दधि यत्र तत्रावश्यं दधित्वं, जन्यत्वाभाव-विशिष्टं दधि यत्र दधिमति परमाणौ तत्रावश्यं दधित्वाभाव इति क्रमेण विरोध-भङ्गके दधित्वादौ साधनतावच्छेदक-भिन्नत्वाभावा-दव्याप्तिरित्यर्थः ।

दोधितिः ।

यद्वा प्रकृत-साधनतावच्छेदकानवच्छेद्य-प्रकृत-साधन-निष्ठ-साध्य-सम्बन्धितावच्छेदकत्वं पूर्व-हलार्थः । अनवच्छेदकत्वञ्च तस्य साध्याभाव-विशिष्ट-साधन-वृत्तितया तद्विशिष्ट-साधनस्य साध्याभाववृत्तित्वेन साध्याभाववतस्तद्विशिष्टसाधनवत्त्वेनेति यावत् ।

दोधिति-प्रकाशः ।

साधनतावच्छेदक-भिन्नेनेति सार्थकी(१)कर्तुमाह “यद्दे”ति पूर्वकल्पे विशेषणमित्यत एव सङ्केत-निरासः । अत्र कल्पे तु पूर्व-दलेन सङ्केत-निरासः, तद्वलस्य सङ्केत-साधारणतया तद्व्याख्यानात् । अतोऽनवच्छेद्यान्त-दलेनैव तद्वारणमिति दर्शयितुं “प्रकृते”ति सङ्केतौ च साधनतावच्छेदकावच्छिन्नैव साध्य-सम्बन्धितेति तन्नि-रासः । “तस्य” साधनतावच्छेदकस्य ।

ननु द्रव्यं गुणकर्मन्यत्वे सति सत्त्वादित्यत्र गुणकर्मन्य-
त्वविशिष्ट-सत्तात्वस्य द्रव्यत्वाभावविशिष्ट-सत्ता-वृत्तित्वेनानवच्छेदक
तथा तत्र गुणकर्मन्यत्वादावुपाधि लक्षणस्यातिव्याप्तिरत आह
“तद्विशिष्टेति” प्रकृतसाधनतावच्छेदकविशिष्ट-साधनस्येत्यर्थः ।
विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वात् स एव दोष इत्यतः “साध्याभाववत”
इति । अत्र च विशिष्टनिरूपिताधिकरणता न गुणादाविति
न दोषः ।

इदञ्चात्रावधेयम् । यथा संयोगस्य शुद्धपुरुष-प्रतियोगिकस्य
भूतलादौ सत्त्वेऽपि पुरुषे च दण्डाभावदशायां न दण्डविशिष्ट-
पुरुष-प्रति-योगिकत्वं, तथा शुद्धसत्ता-प्रतियोगिक-समवायस्य
गुणादौ सत्त्वेऽपि न गुणकर्मन्यत्वविशिष्ट-सत्ता-प्रतियोगिकत्वं
तेन गुणादौ समवायेन न विशिष्ट-सत्तावत्वमिति ।

यत्तु गुणादौ(१) गुणकर्मन्यत्वस्य परम्परया भाने गुणकर्मना-
न्यत्वं सत्ता च सम्बन्धः, तेन गुणकर्मन्यत्व-विशिष्ट-सत्ताश्रयत्व-
सत्त्वेऽपि गुणादौ न तादृश-धीरिति तत्तुच्छं गुणकर्मन्यत्ववि-
शिष्ट-सत्तावानिति-प्रतीती गुण-कर्मन्यत्वस्य विशेष्य विशेषण-
घटित-परम्परासम्बन्धेनाप्रकारत्वात्, अतएव गुणकर्मन्यत्व-
विशिष्टसत्तायाश्च समवायेन साध्यत्वं तत्र तत्रोक्तं सम-
वायेन तदभावस्य प्रतिपादनञ्च सङ्गच्छते, इतरथा सर्व्वं दुर्घटं
स्यात् ।

वच्छेदकावच्छिन्न-साधनस्य व्यापकत्वमर्थः पर्यवस्यति ।
उपदर्शित-शीतस्पर्शान्यत्वादि-वारणाय “तत्रेत्यादि” ।
“तत्र” साधनतावच्छेदक-विशिष्टे साधने, “विशेषणं”
साध्य-शून्याद्यावृत्त्यौपयिकं, यत्सामानाधिकरण्य-वि-
शिष्ट-प्रकृत-साधनवत्त्वं साध्याभाववति न वर्तत इति
यावत्, साध्याभाव-विशिष्ट-प्रकृत-साधनाधिकरण-
सामान्यात् साध्य-विशिष्ट-प्रकृत-साधनाधिकरण-
सामान्यस्य व्यावर्त्तकमिति तु समुदयार्थ-निष्कर्ष
इत्याहुः (१) ।

दीधिति-प्रकाशः ।

प्रागुक्तानुपपत्तेराह “अवच्छेदकत्वञ्चे”ति, प्रकृतसाधनस्य
वारहय-प्रवेशे गौरवं तदुपेक्ष्य निष्कृष्टार्थमाह “तथाचे”ति ।
“साध्य-विशिष्टस्ये”ति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्यविशिष्टस्ये-
त्यर्थः । तेन गुणकस्मान्यत्व-विशिष्ट-सत्तावान् जातेरित्यादौ
गुण-कस्मान्यत्वस्य च, शुद्धसाध्य-विशिष्ट-साधनाव्यापकत्वेऽपि
नाव्याप्तिः । अत एव साध्य-सम्बन्धितानवच्छेदकत्वमित्यत्रापि
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्य-सम्बन्धितानवच्छेदकत्वं वाच्यम्,
अन्यथा जातित्वस्य सत्ता-सम्बन्धितावच्छेदकत्वेन तत्रैवाव्याप्तिः ।
इदं द्रव्यं जन्त्ये सति सत्त्वादित्यादौ स्पर्शवत्त्वादावव्याप्ति-वार-

णाय “साधनतावच्छेदकावच्छिन्नस्ये”ति (१) । “उपदर्शिते”ति,
निःस्नेहं स्पर्शादित्यादाविति भावः । शीत-पदस्य गुणि-परत्व-
भ्रम-वारणाय “स्पर्शे”ति (गुण-परत्वे तु तस्योपाधित्वमिति
भावः) (२) । स्पर्शान्यत्वे यथाश्रुतं मिश्र-व्याख्याते तत्र विशेष
णत्वञ्च (३) न सम्भवतीति तदपि दूषयितुं “शीते”ति । शीत-
स्पर्शान्य-स्पर्शत्वे सम्बन्धितावच्छेदके शीत-स्पर्शान्यत्वस्य तादृश-
विशेषणत्वेनातिव्याप्तेरनुद्धारादिति भावः । आदिना द्रव्यं सत्त्वा-
दित्यादौ रूपान्यत्वादि-परिग्रहः ।

द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ साध्य-शून्ये गुणादौ सत्तायाः सत्त्वेन गुण-
कर्मान्यत्वादेर्व्यावर्तकत्वासम्भवादाह “यत्सामानाधिकरैख्ये”ति,
गुण-कर्मान्यत्व-विशिष्ट-सत्तायामपि साध्य-शून्य-गुणादि-वृत्तित्वा-
भावादाह “साध्याभाव-विशिष्टे”ति, द्रव्यं गुणान्यत्वे सति सत्त्वा-
दित्यत्र कर्मान्यत्वेऽव्याप्ति वारणाय “प्रकृते”ति साधनताव-
च्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थः । द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ कर्मान्यत्वस्य
साध्याभाव विशिष्ट-सत्तावत्-कर्म-व्यापकत्वादतिव्याप्तिरत आह
“सामान्या”दिति, द्रव्यं जन्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ स्पर्शवत्त्वे-
ऽव्याप्ति-वारणाय द्वितीयदले “प्रकृते”ति पूर्वोक्तार्थकम् । द्रव्यं
सत्त्वादित्यत्र घटत्वादावतिव्याप्ति-वारणाय “सामान्यस्ये”ति,
इत्यञ्च साध्याभाव-विशिष्ट-प्रकृत-साधनाधिकरण-सामान्य-भेद-

(१) साधनतावच्छेदकावच्छिन्नेतीत्येवं युक्तम् ।

(२) () एतच्चिह्नितः पाठो नास्ति ग ।

(३) स्पर्शान्यत्वे यथाश्रुत-मिश्र-व्याख्यातञ्च विशेषणत्वमिति ख ।

व्याप्यतावच्छेदकं यत् साध्य-विशिष्ट-प्रकृत-साधन-व्यापकता-
वच्छेदकं तत्त्वं फलितार्थः । न तु साध्याभाव-विशिष्ट-प्रकृत-
साधनाधिकरणत्व-व्यापकी-भूताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं यत्-
साध्य-विशिष्ट-साधन-व्यापकतावच्छेदकं तत्त्वमित्यर्थः । तथा
सति पूर्वकल्याभेदः स्यादिति ।

दोषितिः ।

केचित्तु विशेषणं सामानाधिकरण्यं, तथा च सामा-
नाधिकरण्य-प्रत्यासत्त्या येनावच्छिद्यते, अवच्छेदकी
भूत-सामानाधिकरण्य-प्रतियोगीति यावत् । अवच्छेद-
कत्वञ्चेदमन्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वम् गुरोरप्युपाधि-सामा-
नाधिकरण्यस्याक्षतमेव । यद्यपि प्रत्यक्ष उद्भूत-रूप-
वत्त्वादित्यत्र महान् अनित्य-द्रव्यत्वादित्यत्र महत्वस्य
अनित्य-द्रव्यसमवेतत्वस्य च वक्ष्यमाण-लक्षणाक्रान्तस्यो-
पाधिः सामानाधिकरण्यं साध्य-सामानाधिकरण्य-न्यून-
ानतिरिक्तवृत्ति, तथापि हेतुनिष्ठ-साध्य-सामानाधिकर-
ण्यस्य हेतु-निष्ठं यत्सामानाधिकरण्यमन्यूनानतिरिक्त-
वृत्ति तत्त्वं विवक्षितम् ।

दोषिति-प्रकाशः ।

सर्वभौम-मतमवलम्ब्याह “केचित्त्वि”ति । सामानाधिकरण्य-

प्रत्यासत्त्याऽवच्छेदकत्वे विवक्षणीये सामानाधिकरणस्य शब्दा-
र्थतां दर्शयितुम् आह “विशेषणं सामानाधिकरण्य”मिति ।
उपाधिर्हेत्ववृत्तित्वेन कथं तन्निष्ठं सम्बन्धितावच्छेदकत्वमत
आह “तथाचे”ति । सामानाधिकरण्य-सम्बन्धेन विशिष्ट-बुद्धौ
मानाभावान्न तस्य प्रत्यासत्तित्वम् अत आह “अवच्छेद-
कीभूते”ति । धूमवान् वज्जेरित्यादौ आर्द्रैश्वनज-वज्जित्वमेव स्वरूप-
सम्बन्ध-रूपमवच्छेदकं लाघवान्न तु तादृश-सामानाधिकरण्यं
गौरवादित्यतोऽन्यथाऽवच्छेदकत्वं निर्व्वक्ति “अवच्छेदकत्वच्छेद”-
मिति । प्रत्यक्षो रूपादित्यत्र महत्त्वस्य न संग्राह्यत्वं प्रत्यक्षत्वा-
भाव-विशिष्ट-रूपवति चक्षुरादौ महत्त्वस्य सत्त्वेन वक्ष्यमाण-
लक्षणाभावादत “उद्भूते”ति । प्रत्यक्ष-योग्यत्वञ्च साध्यं, तेन प्रत्यक्षा-
विषयस्याप्युद्भूतरूपवतो महत्त्व-सत्त्वेऽपि न क्षतिः ।

अत्र प्रत्यक्षत्व-सामानाधिकरण्यं गुणत्वादौ तत्र न महत्त्व-
सामानाधिकरण्यं महत्त्व-सामानाधिकरण्यं गगनत्वादौ न तत्र
प्रत्यक्षत्वादि सामानाधिकरण्यं “तथापी”त्यादौ हेतुतावच्छेदकाव-
च्छिन्न-हेतुर्वाच्य इति तद्व्यावृत्तिं दर्शयितुमुदाहरणान्तरमाह
“महानि”ति वक्ष्यमाण-लक्षणाक्रान्त्यर्थं हेता “वनित्ये”ति, तेन
महत्त्व-विशिष्ट-द्रव्यत्ववति गगनादौ अनित्य-समवेतत्वस्यासत्त्वेऽपि
न क्षतिः । अत्र महत्त्व-सामानाधिकरण्यं गगनत्वादौ तत्र
नानित्य-समवेतत्व-सामानाधिकरण्यम् अनित्य-समवेतत्व-सामा-
नाधिकरण्यं गुणत्वादौ तत्र न महत्त्व-सामानाधिकरण्य-
मिति । “तथापी”त्यादि-हेतु-पद द्वयं हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न-

हेतु(१)परं, तेन महाननित्यद्रव्यत्वादित्यत्र शुद्ध-द्रव्यत्वे गगनावच्छेदेन महत्त्व-सामानाधिकरण्यवति तदवच्छेदेनानित्य-समवेतत्व-सामानाधिकरण्य विरहेऽपि नाप्रसङ्गः । न वा इदं द्रव्यं कर्मान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ शुद्ध सत्तायां कर्मान्यवच्छेदेन द्रव्यत्व-सामानाधिकरण्याभाववत्यां तदवच्छेदेन गुणान्यत्व-सामानाधिकरण्य-सत्त्वेऽपि गुणान्यत्वेऽव्याप्तमिति (२) । अत्र चोभयत्रानतिरिक्त-वृत्तितावच्छेदक एव हेतु-निष्ठत्वंनिवेश्यम्, न त्वन्यून-वृत्तितावच्छेदकेऽपि वैयर्थ्यादिति ध्येयम् ।

दीधितिः ।

सत्त्व-निष्ठ-द्रव्यत्व-सामानाधिकरण्यस्य च तन्निष्ठ-कर्मान्यत्व-सामानाधिकरण्यमतिरिक्तवृत्ति, गुणे तद-भावावच्छेदकावच्छिन्न-वृत्तिकत्वात् । पृथिवीत्वादिसामानाधिकरण्यन्तु न्यूनवृत्ति, जलादौ तदवच्छेदकावच्छिन्न-वृत्त्यभाव-प्रतियोगित्वात् । साध्य-व्यापकानां सङ्घेतावुपाधित्व-वारणाय साधनतावच्छेदक-भिन्नेनेति तदनवच्छेदार्थकमित्याहुः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

द्रव्यं सत्त्वादित्यत्र कर्मान्यत्वे पृथिवीत्वादौ चातिप्रसङ्गं (३) निरस्यति “सत्त्वनिष्ठे”त्यादिना, “तन्निष्ठे”ति सत्तानिष्ठेत्यर्थः ।

(१). हेत्विति नास्ति ग । (२) अव्याप्तिरिति ग । (३) अतिव्याप्तिप्रसङ्गमिति ग ।

“अतिरिक्त-वृत्ती”ति सत्तानिष्ठद्रव्यत्व-सामानाधिकरण्यस्यातिरिक्त-वृत्तीत्यर्थः (१) । एवमुत्तरत्वापि । “तदभावो” द्रव्यत्व-सामानाधिकरण्याभावो, “जलादा”विति, “तदवच्छेदकं” द्रव्यत्व-सामानाधिकरण्यावच्छेदकं, जलाद्यवच्छेदेन सत्तायां द्रव्यत्व-सामानाधिकरण्यस्य सत्त्वात् पृथिवीत्वादि-सामानाधिकरण्यस्य चासत्त्वादित्यर्थः । “साध्यव्यापकानां” वङ्गादि-व्यापकानां द्रव्यत्वादीनाम् । “सङ्घेती” धूमादौ, धूमनिष्ठ-द्रव्यत्वादि-सामानाधिकरण्यस्य साधनतावच्छेदक-भिन्नात्मकत्वेऽपि स एव दोष इत्यतः “तदनवच्छेदे”ति, इदञ्च साध्य-सामानाधिकरण्ये विशेषणं, तेन नातिप्रसङ्गः । अत्र कल्पे प्रागुक्तरीत्या सामानाधिकरण्यस्य नाव्याप्यवृत्तित्वमित्यस्वरसः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अत एव च तत्र (१) साधनाव्यापकत्वे सति साधनावच्छिन्न-साध्य-व्यापकत्वं लक्षणं ध्रुवं, व्यभिचारिणि साधने एकत्र साध्य-तदभावयोर्विरोधिनावच्छेदक-भेदं विना तदुभय-सम्बन्धाभावादवश्यं साध्य-सम्बन्धितावच्छेदक-रूप (२) मस्ति, तदेव च साधनावच्छिन्न-साध्य-व्यापकं साधनाव्यापकं तत्रोपाधिः ।

(१) च तत्रेति सोसाइटीसुद्धितपुस्तके वर्त्तते, परन्तु कचिन्सुद्धितपुस्तके नास्ति ।

(२) रूपमिति सोसाइटीसुद्धितपुस्तके नास्ति ।

दीधितिः ।

ननु सर्वत्र सोपाधौ सर्व्वेणोपाधिना साध्य-
सम्बन्धोऽवच्छिद्यत इति न नियमः, अयं प्रत्यक्षो-मूर्त्त-
त्वादित्यादावुद्भूत रूपवत्त्वादेस्तदसम्भवादित्याह “अत-
एव च तत्रे”ति यत एवोद्भूतरूपवत्त्वादेर्न तथात्व-
सम्भवः । अत एव तत्र तादृश-नियम-वादि-मते इदं
लक्षणमिति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु घटः प्रत्यक्षो मूर्त्तत्वादित्यादौ व्यभिचारोन्नायकतया
उद्भूत-रूपवत्त्वादेरुपाधित्वं सर्व्व-सम्मतमेव, तस्य च निरुक्तावच्छे-
दकत्वाभावात् “स एव तत्र विशेषणमुपाधि”रिति नियमः
कथमिति शङ्कते “नन्वि”ति । यत्किञ्चित् सोपाधौ सर्व्वेणो-
पाधिना साध्य-सम्बन्धोऽवच्छिद्यत इति नियमोऽस्येवेति
यथा शब्दान् कालाकाशान्यतरत्वादित्यादावतः “सर्व्वत्रे”ति ।
सर्व्वत्र सोपाधौ साध्य-समनियतस्योपाधेर्निरुक्तावच्छेदकत्व-सम्भ-
वादाह “सर्व्वेणे”ति । “तदसम्भवात्” प्रत्यक्षत्वाभाव-विशिष्टमूर्त्त-
त्ववति परमाणौ उद्भूत-रूपवत्त्वस्य सत्त्वेन निरुक्तावच्छेदकत्वासम्भ-
वात् । शुद्ध साध्य-व्यापके साधनस्य न तद्व्याप्यतावच्छेदकत्व-
सम्भवो(१)ऽतएवा(२)द्रेढ्यनादिकमुपेक्ष्य यथाश्रुत-वक्ष्यमाण-लक्षणा-

(१) साधनस्य तद्व्याप्यतावच्छेदकत्वासम्भव इति ग ।

(२) एवेति नास्ति ग ।

तिव्याप्तिं दर्शयितुं साधनावच्छिन्न-साध्य-व्यापकमेवोदाहृतवान् ।
 “तथात्व-सम्भवो” निरुक्त-साध्य-सम्बन्धितावच्छेदकत्व-सम्भवः,
 “तत्र” “उपाधौ” “तादृश-नियम-वादि-मते” निरुक्त-साध्य-सम्ब-
 न्धितावच्छेदक-नियम-वादि-मते । “इदं लक्षण”मिति तथा च
 लक्ष्यतावच्छेदकमिव लक्षणमपि तद्व्यावृत्तमेवेति, लक्ष्यतावच्छेद-
 केन तदसंग्रहो न दोषायेति भावः ।

दीधितिः ।

साधनाव्यापकत्वमिह साध्याभाव-विशिष्ट-साधन-
 व्यापकीभूताभाव-प्रतियोगित्वं तादृश-साधना-सामा-
 नाधिकरण्यमिह पर्यवसितम् । तेनोपदर्शितोद्भूत-
 रूपवत्त्व-व्युदासः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

यथाश्रुत-लक्षणेनोद्भूत-रूपवत्त्वादेरवारणादाह । “साधना-
 व्यापकत्व”मिति । उद्भूत-रूपवत्त्वादेरपि द्वित्वावच्छिन्नाभावस्य
 तादृश साधन-व्यापकत्वादाह “तादृश-साधन-सामानाधिकरण्य-
 मिह पर्यवसित”मिति । तथा च तादृश-साधन-व्यापकी-
 भूताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकं यदुपाधितावच्छेदकं तद्वत्त्वमर्थः ।
 तेन जातिमान् भावत्वादित्यादौ साध्याभाव-विशिष्ट साधनाधि-
 करणे जात्यादौ समवायेन वृत्तित्वाप्रसिद्ध्या सत्त्वादावुपाधौ

नाव्याप्तिः । पदव्यावृत्तिश्च पूर्वोक्ता ग्राह्या । “उपदर्शिते”ति ।
प्रत्यक्षो मूर्त्तत्वादित्यत्रोपदर्शितोद्भूतरूपवत्त्वादेरुपाधित्व-व्युदास
इत्यर्थः ।

दोषितिः ।

अथ प्रत्यक्षो द्रव्यत्वादित्यादौ घटत्वादावति-
व्याप्तिः, साध्य-व्यापकत्वेन विशेषणे च स श्यामो
मित्रा-तनयत्वादित्यादौ शाक-पाकजत्वादाव-व्याप्ति-
रतु उक्तं “साधनावच्छिन्ने”त्यादि । साध्याभाव-
सम्बन्धिनि विरुद्धस्य साध्य-सम्बन्धस्यावच्छेद-भेदं विना-
नुपपद्यमानस्यावच्छेदकीभूयोपपादनमुपाधि-फलं । तद-
समर्थानाञ्चोपदर्शितोद्भूत-रूपवत्त्वादीनां नोपाधिभावः
सम्भवतीत्याह “व्यभिचारिणी”ति । व्यभिचारः स-
पक्ष-विपक्ष-वृत्तित्वम् ।

दोषिति प्रकाशः ।

“प्रत्यक्षः” प्रत्यक्ष-स्वरूप-योग्यः तेन घटत्वादौ (१) न सत्यन्ता-
सम्भवः । “साध्यव्यापकत्वेन” साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-साध्य-
व्यापकत्वेन, (तेन गुणकस्मान्न्यत्वे सति सत्तावान् जातेरित्यादौ
द्रव्यत्वे नाव्याप्तिः) (२) । ननु व्यभिचारोन्नयन-रूपोपाधि फलस्थो-

(१) घटत्वादाविति नास्ति घ ।

(२) () एतच्चिह्नितपाठो नास्ति घ ।

द्रूत-रूपादावपि सत्त्वेन तद्धारणमेव किमर्थमित्याशङ्कायां (१) मूलं योजयति “साध्याभावसम्बन्धिनी” त्यादिना, “सम्बन्धः” सामानाधिकरण्यम् । “तदसमर्थानां” तादृशोपपादानासमर्थानाम् । केवल-विपक्ष-गामिनि विरुद्धे साध्य-सम्बन्धासम्भवेन तादृश-विरोधा-सम्भवादित्यत आह “सपक्ष-विपक्षे”ति ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अत एव व्यभिचारे चावश्यमुपाधिरिति सङ्गच्छते । अन्यथा व्यभिचारादेव आगमकत्वेन व्यभिचारित्वेन न तदनुमानमप्रयोजकत्वात् ।

दीधितिः ।

अथ विपक्षगामित्व-रूप-व्यभिचारोन्नयनमेव उपाधि-फलं, तच्चोद्भूत-रूपादीनामप्यस्तीत्यत आह “अतएवे”ति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“अतएवेती”ति “व्यभिचारे चावश्यमुपाधि”रिति ग्रन्थेन (२) व्यभिचारस्योपाधि-व्याप्यत्वं प्रदर्श्यते, तत्-फलञ्च व्यभिचारेणोपाध्यनुमानं व्यभिचारोन्नयनस्य उपाधिफलत्वे व्यभिचारे ज्ञाते उपाध्यनुमानं व्यर्थमेव स्यादतो विरोध-भञ्जनमेवोपाधि-फलमिति मूलार्थः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अत एव च (१) तस्य साध्य-सम्बन्धितावच्छेदक-रूप-लक्षणा व्याप्तिः साधनताभिमतं चकास्तीति स्फटिके जवाकुसुमवदुपाधिरसावुच्यते (२) । लक्षणन्तु साध्य-साधन-सम्बन्ध-व्यापकत्वे सति साधनाव्यापकत्वं, विषम-व्याप्तस्तु नोपाधि-पद-वाच्यः, उपाधि-पद-(३)प्रवृत्तिनिमित्ताभावात् । दूषकता च तस्य व्यभिचारोन्नायकतया । न च व्यभिचारोन्नायकत्वमेवोपाधित्वं, अप्रयोजक-साध्य-व्यापक-व्यभिचारिणोरप्युपाधितापत्तेरिति ।

इति श्रीमद्-गङ्गेशोपाध्याय-विरचिते तत्त्वचिन्तामणौ
अनुमानखण्डे अतएव-चतुष्टय-
प्रकरणं समाप्तम् ।

दीधितिः ।

यत एव साध्य-सम्बन्धितावच्छेदक-रूपं व्याप्तिः,

(१) चकारो नास्ति हस्तलिखितपुस्तके ।

(२) जवाकुसुमवदसावुपाधिरुच्यते इति हस्तलिखितपुस्तके ।

(३) उपाधिपदेति नास्ति सोसाइटिष्ठितपुस्तके ।

सोपाधौ तु स्वाभाविकं हेतुतावच्छेदकं न साध्य-सम्बन्धितावच्छेदकम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

प्रभाकर-मतोपप्लवनेन अतएव-त्रयं व्याख्यायाचार्य-मतोप-
प्लवनेन चतुर्थमतएवेत्यादि-व्याचिख्यासुराह (१) “यत एवे”ति ।
“स्वाभाविकं” किञ्चिदनवच्छिन्नम् ।

दीधितिः ।

अत एव स्व-समीप-वर्तिनि स्व-समानाधि-
करणे व्यभिचारिणि हेतौ स्व-निष्ठ-साध्य-सम्बन्धिता-
वच्छेदक-रूप-लक्षण-व्याप्ति-संक्रामकतया साध्य-व्याप्य-
स्यैव उपाधित्वमाचर्यैरनुमन्यत इत्याह “अत-
एवे”ति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“अतएव” स्वाभाविक-हेतुतावच्छेदकस्य साध्य-सम्बन्धितानव-
च्छेदकत्वादेव । अन्यथा स्वाभाविक-हेतुतावच्छेदकस्य साध्य-सम्ब-
न्धितावच्छेदकत्वे तत्र विशेषणतया साध्य-सम्बन्धितावच्छेदकत्व-
प्रतीत्युपपादकत्वं रूपं, साध्य-सम्बन्धितावच्छेदकत्व-भ्रम-जन-
कत्व-रूपं वा तत् संक्रामकत्वमनुपपन्नमेव स्यादिति भवत्युपप्लव-
नम् ।

प्रष्टम्भकतया साध्यसम्बन्धितावच्छेदक-लक्षणा व्याप्तिरित्यस्योप-
योगः । उपाधिपद-निविष्टस्य उपपदस्यार्थमाह “स्वसमीपे”ति ।
सामीप्यं नात्र संयुक्तसंयोगाल्पीयस्वरूप(५)मित्याह “स्वसमाना-
धिकरणे”ति । “संक्रामकतये”ति स्वविशिष्ट-हेतुतावच्छेदकस्य
साध्य-सम्बन्धितावच्छेदकत्व-बुद्धुत्पादनेनोपाधिर्हेतौ साध्य-सम्बन्धि-
तावच्छेदकत्व-संक्रामकत्वमिति भावः । “साध्य-व्याप्यस्यैवे”ति
एवकारेण विषम-व्यापक-निरासः । विषम-व्यापके स्वनिष्ठ-
साध्य-व्याप्तेरभावेन तत्संक्रामकत्वायोगादिति भावः ।

दीधितिः ।

साध्य-न्यूनवृत्तौ उपाधि-व्यवहारं दूषणौपयि-
क-रूपस्यावश्यं वाच्यतया उपाधि-पदस्य योगरूढि-
त्व-व्यवस्थापनेन निराकुरुते “लक्षणत्व”ति ।
“लक्षणं” दूषणौपयिकं रूपम् । “साध्ये”ति, अत्र
साध्य-व्यापकमात्रं विवक्षितं, तावतैव साधनवति-
तद्व्यतिरेकेण साध्य-व्यतिरेकानुमान-सम्भवात् । साध-
नवति व्यापक-निवृत्त्या साध्य-साधन-सम्बन्ध-निवृत्ति-
सिद्धौ अर्थात् साध्य-निवृत्तिः सिध्यतीति प्रकारान्तर-
प्रदर्शनाय परं तथाविधोक्तिः । रूढ्या न्यून-वृत्तौ उपा-
धित्व-व्यवहारं निरस्य योगेनाधिक-वृत्तौ तन्निरस्यति

“विषमे”ति, प्रवृत्तिनिमित्तं यौगिकं व्यभिचारो-
न्नायकत्वमेवेत्येवकारेण योगार्थानादरं सूचयति ।
“उपाधित्वं” उपाधिपद-प्रवृत्तिनिमित्तम् । “उपा-
धिता” उपाधि-पद-वाच्यता ।

दीधिति प्रकाशः ।

“साध्य-न्यूनवृत्तौ” साध्याव्यापके साध्य-व्याप्ये वा । “वाच्यतये”ति
“उपाधि पदस्ये”ति मध्यस्थितमनुषज्यते । समव्याप्तस्यैव लक्ष्यत्वेन
विषमव्याप्त-साधारणत्वान्नास्य लक्षणत्वं घटत इत्यत आह “दूषणोप-
यिक”मिति । “साधनवतीति” साध्य-व्यभिचारोन्नयनमुपपादयितुम् ।
“तद्वातिरेकेण” साध्य-व्यापक-व्यतिरेकेण, तर्हि सम्बन्ध-व्यापकत्वो-
त्कीर्तनं किमर्थं अत आह “साधनवती”ति । “साधनवति” साधन-
वत्त्वेन ज्ञाते, अर्थात् साधनवत्त्वे सति साध्य-साधन-सम्बन्धा-
भावात् । “प्रकारान्तरं” उपाध्यभावातिरिक्तेन व्यभिचारानुमान-
प्रकारम् । “परं तथाविधोक्ति”रिति न तु लक्षणे तथैव निवेश इति
भावः । “त”मुपाधि-व्यवहारम् ।

विषम-व्याप्तेऽपि रुद्धि-प्रवृत्ति-निमित्त-सत्त्वादाह “यौगिक”
मिति । “योगार्थानादर”मिति, तथा च विषमव्याप्तेऽप्युपाधि-
पदं मुख्यमेवेति भावः । अप्रयोजकत्वादावपि व्यभिचारोन्नाय-
कत्व-रूपोपाधित्व-सत्त्वेनेष्टापत्त्यापादानं न घटते इत्यतो व्याचष्टे
“उपाधि-पदेति” । अप्रयोजकत्वादावुपाधिपदाप्रयोगान्नेष्टापत्ति-
रिति भावः ।

दीधितिः ।

योगादरे तु लाघवात् साध्य-व्यापकतामात्रे रुद्धि-
रिति भावः ।

इति श्रीमद्-रघुनाथ-शिरोमणि-कृतायां दीधितौ
अनुमानखण्डे अतएव-चतुष्टय-
प्रकरणं समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

ननु योगादरेऽपि (१) व्यभिचारोन्नायकत्वमेव रुद्धि-विषय-
तावच्छेदकत्वमस्त्वत आह “योगे”ति । “लाघवा”दिति साध्य-
व्यभिचारानुमापक-कोटि-प्रविष्टत्वापेक्षया साध्य-व्यापकत्वस्य
लघुत्वादिति भावः । “साध्य-व्यापकतामात्र” इति, स्व-निष्ठ-
व्याप्ति-संक्रामकतयैव साधना-व्यापकत्व-लाभा “न्मात्र” इति ।

इति श्रीमद्-भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-
प्रकाशे अनुमानखण्डे अतएव-चतुष्टय-
प्रकरण-व्याख्या समाप्ता ।

अथ व्याप्ति-ग्रहोपाय-प्रकरणे

तत्त्वचिन्तामणिः ।

सैयं व्याप्तिर्न भूयोदर्शन-गम्या, दर्शनानां प्रत्येक-
महेतुत्वात्, आशु-विनाशिनां क्रमिकाणां मेलका-
भावात् । न च तावद्दर्शनजन्य-संस्कारा इन्द्रिय-सह-
कृता व्याप्ति-धी-हेतवः, प्रत्यभिज्ञायामिन्द्रियस्य तथात्व-
कल्पनादिति वाच्यम् । समान-विषये स्मरणे प्रत्यभि-
ज्ञाने च संस्कारो हेतुरतः कथं संस्कारेण व्याप्ति-
ज्ञानं जन्यत अन्यथातिप्रसङ्गः ।

अथ व्याप्ति-ग्रहोपाय-प्रकरणे

दोषितः ।

व्याप्ति-स्वरूपं निरूप्य परमत-निराकरण-पूर्वकं
स्व-मतेन तद्-ग्रहोपायमभिधातुं प्रथमं प्राभाकर-मत-
मुपदर्शयति “सैयं”मित्यादिना । दर्शनानां प्रत्येकं वा
हेतुत्वं मिलितानां वा ? मिलनमपि स्वरूपतो व्यापा-
रतो वा ? आद्ये “दर्शनानां”मिति । द्वितीये “आश्वि”
ति । क्रमिकाणामपि स्थिराणामस्थिरानामपि सहोत्-
पन्नानां मिलनमस्तीत्युभयमुपात्तम् । तृतीयमाशङ्क्य
निराकुरुते “न चे”ति, व्यापक-साध्य-सामानाधिकर-

ग्यात्मिकायां व्याप्तौ साध्य-सामानाधिकरण्यांशस्य प्रथममेव गृहीतत्वात् अगृहीत-व्यापकत्वांश-ग्रहे सह-चार दर्शन-जन्य-संस्काराणां हेतुत्वं वाच्यम् । तच्च न सम्भवति भिन्न-विषयकत्वादित्याह “समाने”ति । भ्रम-स्त्वगृहीत-भेदं ज्ञान-द्वयं न तु वैशिष्ट्यावगाहीति भावः ।

अथ व्याक्तिग्रहोपाय-प्रकरणे दीधिति-प्रकाशः ।

व्याप्ति-ग्रहोपाये कथनीये प्रथमं प्राभाकर-मतोपन्यासं सङ्गमयन्नाह “व्याप्ती”ति (क) । (ख) प्रत्येक-पद-स्वरसादिकल्प-

(क) सूत्रे सेयमित्यादि । नन्वत्र साध्ये भूयोदर्शनग्राह्यत्वं किं त्वित्ववद्दर्शन-त्वावच्छिन्नजनकतानिरूपितजन्यतायां विषयतयावच्छेदकत्वं, त्वित्ववद्दर्शननिष्ठ-फलोपधायकतायां निरूपकभूतग्रहविषयत्वं वा, त्वित्ववद्दर्शननिष्ठसहचारदर्शन-त्वावच्छिन्नजनकतानिरूपित जन्यतायां विषयतयावच्छेदकत्वं वा ? नादः, तादृशजनकत्वाप्रसिद्धेः । न द्वितीयः, तादृशत्वित्वपर्याप्तप्रधिकरणदर्शनस्य फलोपधायकत्वाप्रसिद्धेः । न तृतीयः, एतादृश-भूयोदर्शनगम्यत्वस्य सर्वैरेवाङ्गीकृतत्वेन बाधात् । किञ्च दर्शनानां प्रत्येकमहेतुत्वरूपहेतोः पचाष्टतितया स्वरूपासिद्धिः । न च सहचारदर्शननिष्ठहेतुतायां निरूपकतानवेच्छेदकत्वं तदर्थं इति वाच्यम् । तादृशहेतुतायाः सर्वसिद्धत्वेन स्वरूपासिद्धितादवस्थात् । न च भूयोदर्शननिष्ठ-फलोपधायकत्वानिरूपकग्रहविषयत्वं तदर्थः, तादृश-प्रत्येक-दर्शन-निष्ठफलोपधाय-कतावये व्याप्तिग्रहत्वस्य निरूपकत्वादवस्थाप्रसिद्धेरिति । चेन्नैवं प्राभाकरनेये उपाध्यभावो व्याप्तिः, स च केवलाधिकरण-स्वरूपो धूमाद्यात्मकः प्रथमदर्शनेन गृह्यते । तथाच व्याप्तौ साध्यसामानाधिकरण्यविषयित्वाव्यापकविषयिताप्रति-योगित्वं साध्यं हेतुश्च एतद्दर्शननिष्ठफलोपधायकतानिरूपकत्व तद्दर्शननिष्ठफलोप-धायकता-निरूपकत्व-तद्दर्शननिष्ठ-फलोपधायकतानिरूपकत्वैतन्निश्चिन्ताभाव-

इयमाह “दर्शनाना”मिति । “प्रत्येकं” दर्शनान्तर-निरपेक्षेण प्रातिस्विक-रूपेण तत्तद्व्यक्तित्वादिना । “हेतुत्वं” फलोपधायकत्वम् । ननु भूयोदर्शन-हेतुत्वे खण्डनीये “न चेत्यादिना” तज्जनित-संस्कार-हेतुत्व-खण्डनमकृतमतस्तत् सङ्गमयितुं विकल्पयति “मिलनमपी”ति । मिलनम् (ग) एकक्षणावस्थायित्वम् । “स्वरूपतः” स्वरूपाणां “व्यापारतः” तद्व्यापाराणाम् । “तृतीयं” व्यापरतो मिलनम् । वज्रि-सहचरितो धूम इत्याकारक-सहचार-दर्शनज-संस्कारस्य धूम-व्यापक-वज्रिसमानाधिकरणो धूम इत्याकारकं व्याप्तिज्ञानं समान-विशेष्यकं भवत्येवातो सङ्गं सङ्गमयति “व्यापके”त्यादिना । “प्रथममेव” तादृश-संस्कार-मिलनात् पूर्वमेव । “भिन्न-विषयत्वात्” साध्य-विशेष्यक-व्यापकत्व-प्रकारक-ग्रहमपेक्ष्य धूम-विशेष्यक-साध्य-सहचार-प्रकारक-संस्कारस्य-भिन्न-विशेष्यत्वात् (१) । ननु शुक्ति-विशेष्यक-रज-

(१) विषयकत्वादिति ग ।

व्याप्त्यविषयितानिरूपकत्वादिति । अथवा पर्याप्तिसम्बन्धेन त्वित्ववद्दर्शनवृत्तित्व-व्याप्तिग्रहनिरूपितत्वेतदुभयाभाववति या फलोपधायकता तन्निरूपकीभूतग्रह-विषयत्वं साध्यं, पर्याप्तिसम्बन्धेन त्वित्ववद्दर्शनावृत्तिफलोपधायकतानिरूपकोभूत-ज्ञानविषयत्वमिति निष्कट्टार्थः, हेतुश्च पूर्ववदिति दिक् ।

(ख) ५४४ घः, दर्शनानामित्यादेर्हेतुत्वपरतयैव व्याख्यानसम्भवे दीधितौ विकल्पेन व्याख्यानसङ्गतेराह “प्रत्येकपद-स्वरसा”दिति । दर्शनानां प्रत्येकमहेतुत्वे “आम्नि” त्यादेर्हेतुत्वासम्भवादिति भावः ।

(ग) अपेक्षावज्रिविशेषविषयत्वरूपमिलनं आशुविनाशिनानपीत्यत आह “एकक्षणे”ति एकाधिकरणावच्छेदेनेत्यादिः ।

तत्त्व-प्रकारक-भ्रमे रजत-विशेष्यक-रजतत्व-प्रकारक-संस्कारस्य भिन्न-विशेष्यकस्यापि हेतुत्वं (क) दृष्टमेवेत्यत आह “भ्रमस्त्विति । ननु ज्ञान-द्वयं (१) भ्रम इत्यनुपपन्नं भेदाग्रह-कालीन-शुक्ति-रजत-गोचर-समूहालम्बनस्य धर्म-धर्मि-भावानवगाहनेऽपि तन्मते भ्रमत्वादत आह “नत्विति, तथा च वैशिष्ट्यावगाहित्व-व्यवच्छेदे नियमो, न तु ज्ञान-द्वयत्वेऽपीति भावः । रजत-भ्रमस्य शुक्तौ रजतत्व-वैशिष्ट्यावगाहित्वेऽपि भिन्न-विशेष्यकत्वं (ख) स्यादत-स्तन्निराकृतमिति मन्तव्यम् ।

(१) द्वयमेवेति ग ।

(क) तथाच व्यभिचारेणोक्तनियमस्यैवासिद्ध्या तद्बहुभयेन सहचारसंस्कारस्य व्यापकत्व-प्रत्यक्षे हेतुतानिरासोऽसङ्गत इति भावः ।

(ख) तथाचोक्तव्यभिचारेणोक्तनियम एव न सिध्येदिति शेषः । नन्वत्र कीदृशो नियमः । न तावत् तत्संस्कारजन्य-ज्ञानविषयतायास्तत्संस्कारविषयताव्याप्यत्व-मिति नियमः, रजतविषयक-घट-विषयक-संस्कारद्वयजन्ये रजतं घटश्चेति समू-हालम्बने व्यभिचारात् । नापि संस्कारजन्य-ज्ञानीय-रजतत्व-प्रकारता-निरूपितविषयताया रजतत्व-प्रकारतानिरूपित-तत्संस्कारीय-विषयता व्याप्यत्वमिति नियमः, एकरजतविशेष्यक रजतत्व प्रकारकापर-रजतविशेष्यक-रजतत्व-प्रकारक-संस्कारद्वयजन्ये इदं रजतमिदं रजतमिति समूहालम्बने व्यभिचारात् । किन्तु तत्संस्कारनिष्ठ-जनकतानिरूपित-ज्ञाननिष्ठ-जन्यतावच्छेदक-विषयतायास्तत्संस्कारीय-विषयताव्याप्यत्वमित्येव नियमो वाच्यस्तथाच भ्रमस्य विशिष्टज्ञानत्वेऽपि व्यभिचाराभावेन व्यभिचारमिया “भ्रमस्त्विति”त्याद्युक्तिरसङ्गतैवेति । चेन्न संस्कारस्य स्वाविशेष्य-विशेष्यक-ज्ञानाजनकत्वनियमेन भ्रमस्य विशिष्टज्ञानत्वे तादृश-नियमे व्यभिचार इत्याशयेन “भ्रमस्त्विति”त्यादि-ग्रन्थसङ्गतेः । न च रजते घटश्चेति समूहा-लम्बने व्यभिचारेण कथं तादृश-नियम इति वाच्यम् । तादृश-समूहालम्बना-नङ्गीकारात् । अतएव मिश्रैरन्यथा-ख्यातौ तथैवोक्तम् । न च संस्कारस्थोपना-यकत्वमते सुरभिचन्दनमित्याद्युपनीतभावे व्यभिचारान्नतादृश-नियमसंभवे इति

वाच्यम् । तस्यापि विशिष्ट-ज्ञानत्वानुपगमेन व्यभिचाराभावात् । अथ स एवायं घट इति प्रत्यभिज्ञायां व्यभिचारो दुर्वारः । न च प्रत्यभिज्ञाया अपि विशिष्ट-ज्ञानत्वानुपगमाद् दोष इति वाच्यम् । तस्याः स्थैर्यसाधकत्वानुरोधेन विशिष्ट-ज्ञानत्वस्यावश्यकत्वात् । अतएव मूले पृथक्-प्रत्यभिज्ञोक्तेति चेन्न । तस्या-स्तत्तावद्विषयक-संस्कारजन्यत्वोपगमेन तत्ता-गोचरसंस्कारजन्यतया व्यभिचारा-भावात् ।

केचित्तु नन्वत्र किं यो जन्य-ज्ञानीय-प्रकारता-निरूपित-विशेष्यताश्रयः स स्वीय-प्रकारता-निरूपित-विशेष्यताश्रय इति नियमः, किम्वा स्वीय-प्रकारता-निरूपित विशेष्यताश्रयो यः स स्वजन्य-ज्ञानीय-प्रकारतानिरूपितविशेष्यताश्रय इति नियमः ? तत्र नाद्यः सुरभिचन्दनमित्यादौ सौरभसंस्कारे व्यभिचारात्, तज्जन्यज्ञानीय-प्रकाशरतानिरूपित विशेष्यताश्रये चन्दने तदीय-प्रकारतानिरूपित-विशेष्यताश्रयत्वाभावात् । नापि द्वितीयः तत्रैव व्यभिचारात् । तादृश-संस्कारीय-प्रकारतानिरूपित-विशेष्यताश्रये सौरभे तज्जन्य ज्ञानीय-प्रकारतानिरूपित-विशेष्यताश्रयत्वाभावात् । अथ स्निग्ध-जनकतानिरूपित-जन्यतावच्छेदक-विषयताश्रयो यः स स्वीयविषयताश्रय इति नियमस्तथाच स्निग्ध-जनकता-निरूपित-जन्यतावच्छेदकविषयताश्रये सौरभे स्वीय-विषयताश्रयत्व-सत्त्वात्, नोक्तसंस्कारे व्यभिचार इति चेन्न । शुक्तौ रजतमिति भ्रमस्थलेऽपि संस्कारीयजन्यतावच्छेदक-विषयतापर्याप्तप्रधिकरण-रजतत्व-संस्कारीय-विषयतापर्याप्तप्रधिकरणत्व-सत्त्वेन उक्तनियमे व्यभिचाराभावात् “भ्रमस्त्वित्यादि-ग्रन्थानुत्थानादिति । चेन्नैवं तन्मते प्रत्यभिज्ञान-भ्रमात्मकोपनीतभानातिरिक्तस्थले संस्कारस्य प्रत्यासत्तित्वाभावेन तदुपनीतभानत्वावच्छिन्नं प्रति तद्गोचर-संस्कारस्य हेतुत्वं तत्ता-विशिष्टबुद्धित्वावच्छिन्नं प्रति तत्ताचिविशिष्टविषयक-संस्कारस्य हेतुत्वमितिरीत्या कार्यकारणभाव-द्वयं, तथाचैवं नियमः स्वीय प्रकारतानिरूपितविशेष्यताश्रयो यः स तज्जन्य-ज्ञानीय-प्रकारतानिरूपित-विशेष्यताश्रय इति । एवञ्च भ्रमस्थले व्यभिचार इत्यतो “भ्रमस्त्विति । यदि च यत्र घटपटोभयगोचर-संस्कारे उद्बोधकवशात् केवलं घटसृतिर्जाता तत्र स्वीय-प्रकारतानिरूपित-विशेष्यताश्रये पटे तज्जन्य-ज्ञानीय-प्रकारतानिरूपित-विशेष्यताश्रयत्वाभावात्तादृशसंस्कारे व्यभिचार इति विभाव्यते तदा संस्कारस्य स्वाविषय-विषयकज्ञानाजनकत्वमित्येव नियमोऽभ्युपेयते, एतच्च भ्रमात्मकोपनीतभानातिरिक्तस्थले ज्ञानक्षोपनायकत्वमते न तु सविषयक-

तत्त्वचिन्तामणिः ।

किञ्च सम्बन्ध-भूयोदर्शनम् ? भूयःसु स्थानेषु दर्शनं (१) भूयसां वा दर्शनं भूयांसि वा दर्शनानि न तथा, एकत्र रूप-रसयोर्द्रव्यत्व-घटत्वयोश्च व्याप्ति-ग्रहात् । एकत्रैव धारावाहिके तद्धी-प्रसङ्गात् । भूय-स्त्वस्य विचतुरादित्वेनाननुगमाच्च ।

अपि च पार्थिवत्व-लौहलेख्यत्वादौ शतशो दर्शनेऽपि व्याप्तिग्रहात् । तर्क-सहकृतं तथेति चेत्तर्हि सह-चार-दर्शन-व्यभिचारादर्शन(२)सहकृतः स एव व्याप्ति-ग्राहकोऽस्तु आवश्यकत्वात् किं भूयोदर्शनेन । न च तेन विना तर्क एव नावतरति, प्रथम-दर्शने व्युत्पन्नस्य तर्क-सम्भवात् ।

दौधितिः ।

“न तथा” न व्याप्ति-ग्राहकं, व्यभिचारादर्शनं

(१) दर्शनमिति नास्ति सोसाइटीसुद्धित पुस्तके ।

(२) व्यभिचारादर्शनेति नास्ति सोसाइटीसुद्धित पुस्तके ।

त्वेनोपनायकत्वमते । तथाच सुरभिचन्दनमित्यत्र प्रत्यभिज्ञानस्यले च स्मृतेरेवोप-नायकत्वं न संस्कारस्येति न तत्र व्यभिचारः । प्रत्येक-गोचर-संस्कारादपि न समूहात्मन्-स्वरूपं, समूहात्मन्-संस्कारेणैव समूहात्मन्-स्वरूपाभ्युपगमादिति न तत्संस्कारेऽपि व्यभिचारः । एवं सति भवस्यले साविशेष्य-शुक्तिविशेष्यक-ज्ञानजनक-संस्कारे व्यभिचार इत्यतो “अत्रास्ति”ति ।

व्यापारतया सहकारीति व्यभिचारादर्शन-सहचार-
दर्शन-सहकृतस्त्वर्क एव व्याप्ति-ग्राहकः भूयोदर्शनन्तु
क्वचित्त्वर्क-प्रवृत्तावुपयुज्यत इति निर्गलितम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

अग्रे तथेत्यस्यान्यत्रापि सत्त्वा “न तथे”ति पाठं गृह्यन् व्याचष्टे
“न तथे”ति । भूयो-दर्शनत्वाभावे साध्ये बाध इत्यतो व्याचष्टे
“न व्याप्तिग्राहक”मिति, व्यभिचारादर्शनस्य हेतुत्वे तेनैव तर्को-
ऽन्यथा-सिद्ध इत्यतो व्याचष्टे “व्यापारतये”ति, व्यापारेण च व्युत्पा-
रिणो नान्यथा-सिद्धिरिति भावः (क) । तर्कस्य हेतुत्वे भूयो-दर्शन-
स्थोपयोगित्वं दर्शयति “क्वचिदि”ति ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

न चैवमेवास्तु, तर्कस्य व्याप्ति-ग्रह-मूलकत्वेनानव-
स्थानात् । जातमात्रस्य प्रवृत्ति-निवृत्ति-हेत्वनुमिति-
जनक-व्याप्ति-ज्ञानं तर्कं विनैवातो (१) नानवस्थेति चेत्,
तर्हि व्यभिचारात् सोऽपि न व्याप्ति-ग्रहे हेतुः । न च
तद्बुद्धाववान्तरजातिरस्ति, सामान्य-प्रत्यासत्त्या-सर्वोप-

(१) विनेवेति क्वचित् पाठः ।

(क) न च व्यभिचारादर्शनस्य जन्यत्व-घटित-व्यापारत्वासम्भवं इति वाच्यम् ।
अत्र योग्येन साधारण-जन्यत्वस्य विवक्षितत्वात् ।

संहारादविनाभाव-ग्रहः सामान्य-रूपता च सकृ-
दर्शन-गम्येति भूयो-दर्शनापेक्षेति चेन्न, सामान्यस्य
हि प्रत्यासत्तित्वं लाघवात्, न तु सामान्यतया ज्ञातस्य
तदनभ्युपगमाच्च । न च काकतालीयत्वादि-शङ्का-
व्युदासार्थं द्वितीयादि-दर्शनापेक्षेति वाच्यम् द्वितीयादि-
दर्शनेऽपि शङ्का-तादवस्थ्यात् ।

दीधितिः ।

—नैयायिक-मतमाशङ्क्य निराचष्टे “न चैव”मिति ।
“जातमावस्ये”ति, तथा च तन्मूलको व्याप्तप्रन्तर-
ग्राहक-तर्कावतार इति भावः । “तर्ही”ति, न च
व्याप्ति-प्रत्यक्षं प्रति तर्की हेतुस्तु स्मरणमिति
न व्यभिचारावकाशः विनानुभवं स्मरणस्यायोगात् ।
न च जन्मान्तरीनः सः, जन्मान्तरेऽपि पर्यनुयोग-ताद-
वस्थ्यात् । अनादित्वेन च परिहारः परतो विचारयि-
ष्यते (१) । “न चे”ति, मानाभावात् तर्कस्य च हेतु-
त्वासिद्धेः । यदि चागृहीतस्यागृहीत-पूरोवर्त्ति-संसर्गस्य
वा प्रत्यासत्तित्वेऽतिप्रसङ्गस्तदा पूरोवर्त्तिनि तदग्रहो
मृग्यतां न तु सामान्यत्वेनेत्याह । “न त्वि”ति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“व्याप्त्यन्तरे”ति । यद्यपि तद्वि-साधनत्व-निरूपित स्तन-
पानत्व-निष्ठ-व्याप्तेर्व्यङ्गि-धूम-व्याप्ति-ग्राहक-तर्क-मूलत्वे मानाभाव-
स्तथापि तद्व्याप्ति-ज्ञानमेव सर्वत्र तर्कं मूलमिति भ्रान्तस्यैवेय-
माशङ्केति भावः । अकारणक-कार्योत्पत्ति-शङ्का-निरास-द्वारा
वङ्गि-धूम-व्याप्ति-ग्राहक-तर्कऽप्यस्यो(क)पयोगित्वमित्यप्याहुः (ख) ।

केचित्तु यथा जातमात्रस्य व्याप्तिज्ञानं तर्कं विना भवति तथा
वङ्गि-धूम-व्याप्ति-ग्राहक-तर्क-मूल-व्याप्ति-ज्ञानमपि तर्कं विना
भविष्यतीति प्रतिबन्धि-विधयामूलं योजयन्तीति । “तत्तु”जात-
मात्रस्य तादृश-व्याप्ति-ज्ञानन्तु । “विना अनुभव”मिति; तथा च
तदनुभवः प्रत्यक्षात्मक एव वाच्यः । शाब्दबोधादेः पदार्थ-स्मृत्यादि-
पूर्वकत्वात् एवञ्च तत्रैव तर्कस्य व्यभिचार इति भावः । “सः”
तादृश-व्याप्त्यनुभवः । “पर्यनुयोग” इति जन्मान्तरेपि तर्कापेक्षा-
यामनवस्था तदनपेक्षायां व्यभिचार इत्यर्थः । “अनादित्वेने”ति
अनाद्यनवस्था वीजाङ्गुरवन्न दोषायेत्यर्थः (१) । “परत” इति यत्र
तर्कं व्याप्त्यनुभवो मूलमित्यादिना ग्रन्थकारेणैव तत्कल्पाश्रयणीय-
त्वादिति भावः । अवान्तर-जात्यभावे हेतोरदर्शनात्तं पूरयति
“मानाभावादि”ति । तर्क-जन्यतावच्छेदकतयैव तादृश-जातिः

(१) न दोषायेति भाव इति ग ।

(क) तद्वि-साधनत्व-निरूपितस्तनपानत्व-निष्ठ-व्याप्तिज्ञानस्येत्यर्थः ।

(ख) वक्ष्यमाणमूलोक्तरीत्या स्वक्रियाव्याघातादेवाकारणककार्योत्पत्तिशङ्का-
निराससम्भवोऽत्राख्यस्य “आहुः”रित्यनेन सूचितः ।

स्यादत आह “तर्कस्य चे”ति । “न तु सामान्यतये”त्यस्य व्यावर्त्यं दर्शयितुमाह “यदि चे”ति । पुरोवर्त्तिनि शुक्तित्व-ग्रह-प्रतिबन्धक-दोष-सत्त्व-काले शुक्तित्व-स्मृतिमतोऽपि शुक्तित्व सामान्य-लक्षणया ज्ञानाभावादाह “अगृहीत-पुरोवर्त्ती”ति । “तद्ग्रहः” सामान्य-ग्रहः । (मूले काकतालीयत्व-शङ्का व्यभिचारशङ्का) (१) ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

नन्वनौपाधिकत्व-ज्ञानं व्याप्ति-ज्ञाने हेतुः तद्देश-काल-तवावस्थित-घटादीनामुपाधिकत्व-शङ्का-निरासः कस्यचित् साधन-व्यापकत्व-ज्ञानेन कस्यचित् साध्या-व्यापकत्व-ज्ञानेन स्यात् । तच्च भूयोदर्शनं विना नावतरतीति चेन्न अयोग्योपाधि-व्यतिरेकस्यानुमाना-धीन-ज्ञानत्वेनानवस्थापातात् ।

दीधितिः :

साध्याव्यापकत्वं साध्य-सामानाधिकरणाभाव-प्रतियोगित्वं, तद्ग्रहश्च साध्याधिकरणैकव्यक्ति-वृत्तितया गृह्यमाणस्य तादृश-व्यक्त्यन्तर-ग्रहं विना न सम्भवति इति भूयोदर्शनापेक्षा ।

दौधिति प्रकाशः ।

साध्याव्यापकत्व-ज्ञाने भूयोदर्शनस्योपयोगं दर्शयति “साध्या-
व्यापकत्व”मित्यादिना “तादृशे”ति । स्नानधिकरण-साध्याधि-
करण व्यक्त्यन्तरेत्यर्थः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथ साध्य-साधन-सहचरित-धर्मान्तराणामुपाधि-
त्व-संशये न व्याप्ति-ग्रहः । अतस्तेषामनुपाधित्व-ज्ञानं
भूयोदर्शनाधीन-साध्याव्यापकत्व-ज्ञाने सतीत्येतदर्थं
भूयो-दर्शनापेक्षा, अत एव यावता दर्शनेन तन्निश्चय-
स्तावद्भूयोदर्शनं हेतुरिति न वार-संख्या-नियमो न वा-
ऽननुगमः । यद्यपि चान्यस्य साध्य-व्यापकत्व-साधना-
व्यापकत्व-संशयो नान्य-व्याप्ति-ग्रह-प्रतिबन्धकस्तथापि
तदाहित-व्यभिचार-संशयः प्रतिबन्धक इति तद्विधूनन-
मावश्यकमिति चेन्न । अयोग्योपाधि-संशयाधीन-व्यभि-
चार-संशयस्य तथाप्यनुच्छेदात् । स च न भूयोदर्शना-
न्नाप्यनुमानादित्युक्तम् । अपि च भूयो-दर्शनाहित-
संस्कारो न वहिरिन्द्रिय-सहकारी, तद्व्यापारं विनापि
च सहचारादि-ज्ञानवतो व्याप्ति-ग्रहात् । नापि मनसः,
इन्द्रियादिवद्भूयोदर्शन-जन्य-संस्कारस्य तज्जन्य-स्मरणस्य
वा प्रमाणान्तरत्वापत्तेः ।

दीधितिः ।

तदाहितः संस्कारो वहिरिन्द्रियमात्रस्य सहकारी
मनसोऽपि वा आद्यो “तद्व्यापारं विने”ति । द्वितीये
“नापी”ति ।

दीधिति-प्रकाशः ।

(मूले पूर्वमनोपाधिकत्वज्ञानं व्याप्ति-गृहे हेतुरित्युक्तं इदानी-
मुपाधिज्ञानाभावस्तद्धेतुरित्याशङ्कते “अथे”त्यादिना) (१) वहि-
रिन्द्रिय-व्यापार-दशायां वहिरिन्द्रिय-सहकारिणोऽपि तद्व्या-
परिसिद्ध-दशायां मनः सहकारित्व-सम्भवा “तद्व्यापारं विने”ति
मूलमनुपपन्नम् अतो मात्रपदमन्तर्भाव्य व्याचष्टे “तदाहिते”-
त्यादिना ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

तस्मात् परिशेषेण (१) सकृद्दर्शन-गम्या सा,
तथा ह्युपाध्यभावो व्याप्तिः । अभावश्च केवलाधिकरणं
तत्काल-सम्बन्धी वा स्वप्रकाशरूपं तज्-ज्ञानं वा, तच्च
प्रथमदर्शनेनावगतमेव चक्षुरादिना, न चाधिकस्तद-
भावोऽस्ति । न च प्रतियोगि-ज्ञानं अधिकरणादि-
ज्ञान-जनकं, येनोपाधिज्ञानं विना तन्न स्यात् । एव-

(२) () एतच्चिह्नितः पाठो नास्ति ष ।

(१) परिशेषादिति दीधितिक्त्व सम्मतः पाठः ।

मुपाध्यभावे ज्ञाते किञ्चिन्न ज्ञातुमवशिष्यते, उपाध्य-
भाव-व्यवहारस्तु तद्विषयमपेक्षते दीर्घत्वादि-व्यवहार
द्रवावधि-ज्ञानम् । न चैवं रासभ-सम्बन्ध-तुल्य-वर्द्धि-
धूम-सम्बन्ध-ज्ञानादेवानुमितिः स्यादिति वाच्यम् ।
उपाधि-स्मरणे सत्युपाधि-तद्व्याप्येतर-सकल-तदुपलम्भ-
क-समवधाने चोपाध्यनुलम्भ-सहितस्य केवलाधिकरण-
ज्ञानस्यानुमिति-हेतुत्वात्, तद्व्यवहार-हेतुत्वाच्च ।

दोषितिः ।

“परिशेषात्” साध्य-साधन-सम्बन्ध-ग्राहकाति-
रिक्तानपेक्ष-ग्रहकत्वात् । उपाध्यभाव-ग्राहकस्यापेक्ष-
णीयत्वादसिद्धिं निरस्यति, “तथाही”ति । “उपाधि-
स्मरण” इत्यादि । नन्वेवं असन्निकृष्टादि-हेतुकानु-
मितिर्न स्यात् उपाधि-योग्यानुपलम्भ-विरहादतः आह
“तद्व्यवहारेति” तद्व्यवहारस्य हेतुरेवानुमिति-हेतुः
तच्चोपाध्यभावत्वेन ज्ञानम् । “उपाधि-स्मरण” इत्यादि
तु तत्कारण-प्रदर्शन-परम् । अभावत्वञ्च इदमिह
नास्तीति प्रतीति-साक्षिकः स्वरूप-विशेषोऽतिरिक्तः
पदार्थो वेन्यदेतत् । एवञ्चोपाध्यभावत्वेन ज्ञानेऽधि-
कापेक्षां न वारयाम इति भावः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

भूयो-दर्शनाग्राह्यत्वे सति ग्राह्यत्वं यथाश्रुतः परिशेषः, स च सकृद्दर्शन-ग्राह्यत्व-वादि-मतेऽपि भूयो-दर्शन-विषयत्व-रूप-तद्-ग्राह्यत्व-सम्भवादसिद्धः, भूयोदर्शनत्वेन भूयो-दर्शन-जन्य-ग्रहाविषय-त्वम् तदग्राह्यत्वं प्रतियोग्यप्रसिद्धादिना दुर्वचमतः परिशेषमाह “साध्य-साधने”ति । यद्यपि साधने उपाध्यभावः साधनमेव तथा च तद्ग्राहकातिरिक्तानपेक्षेत्येव वक्तुमुचितं तथाप्यनौपाधिक-सम्बन्ध-रूपा व्याप्तिः पक्षोऽतएव निरुपाधिक-सम्बन्ध-रूप-व्याप्ति-त्वेन-वेति वक्ष्यति । तदग्रहे च साधन-ग्राहकातिरिक्तस्य साध्य-साधन-सम्बन्ध-ग्राहकस्यापेक्षणीयत्वादसिद्धिरतस्तथोक्त-साध्य-साधन-सम्बन्ध-ग्रहत्व-व्यापक-विषयितावच्छिन्न-जन्यता-निरूपित-जनकतानाश्रयत्वं तदतिरिक्तत्वम् । तदनपेक्ष्य ग्रह-विषयत्वञ्च तादृश-जनकतानाश्रय-निष्ठ जनकता-निरूपित-ग्रह-निष्ठ-तज्जन्य-तायां विषयतयाऽनवच्छेदकत्वे सति ग्रह-विषयत्वं तेन उपाध्य-भावादि-ग्राहकस्यापि समूहालम्बन-रूप-साध्य-साधन-सम्बन्ध-ग्रह-जनकत्वेऽपि न क्षतिः । एवञ्च तत्र प्रयोगो व्याप्तिः प्राथमिक-साध्य-साधन-सम्बन्ध-ग्रह-विषया साध्य-साधन-सम्बन्ध-ग्राहकातिरिक्तानपेक्ष्य-ग्राह्यत्वात् साध्यादिवदिति । ननु सकृद्-दर्शन-ग्राह्यत्व-व्यवस्थापने व्याप्ति-लक्षणमप्रकृतमत आह “उपाध्य-भावेति” । उपाधि-स्मरण “इत्यादिना” “तद्व्यवहार-हेतुत्वा”दित्य-न्तेन सूचनीयार्थं दर्शयितुं यथाश्रुतमाक्षिपति “नन्वेवमित्यादिना” “एव”मुपाधि-योग्यानुपलब्धेरनुमिति-हेतुत्वे । “असन्निकृष्टे”त्यादि-

नाऽतीन्द्रियादि-परिग्रहः । “कारण-प्रदर्शनपर”मिति तथा
चोपाधि-स्मरण इत्यादिकं कारण-प्रदर्शनं मुखेन कार्य्यभूतोपाध्य
भावत्व-प्रकारक-ज्ञानोपलक्षकमिति भावः । नन्वनतिरिक्ताभाव-
वादि-मते उपाध्यभावत्वमपि धूमत्वादि-रूपमेव तथा च तत्प्रका-
रक-ज्ञानस्य हेतुत्वेऽप्यतिप्रसङ्गस्तदवस्थ एवेत्यत आह “अभाव-
त्वञ्चे”ति “अन्यदेतदि”ति उपाधिर्नास्तीत्याकारकं विलक्षण-प्रका-
रता-शालि-ज्ञानं हेतुरतो नोक्त-दोष इति भावः । नन्वेवमा-
कारके ज्ञाने भूयो-दर्शनापेक्षाऽस्येवेत्यत आह “एवञ्चे”ति
व्याप्ति-स्वरूप-ज्ञाने अधिकापेक्षा निति भावः । नैयायिक-मते
व्याप्ति-स्वरूपस्याव्यभिचारित्व-घटिततया तदग्रह एव भूयोदर्श-
नापेक्षणादिति ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

नन्वेवं प्रथम-दर्शनेन व्याप्ति-निश्चयाद्विशेष-दर्शने
सति रासभादि-संशयवत् तत्संशयो न स्यादिति
चेत्, व्याप्ति-ज्ञानानन्तरं किं विद्यमान एवोपाधि-
र्मयोपाधित्वेन न ज्ञातः इति शङ्कया गृहीत-व्याप्ता-
वपि संशयः, अतस्तत्र भूयोदर्शनेन उपाधि-निरास-द्वारा
व्याप्ताभाव-शङ्कापनीयते, यदा ज्ञान-प्रमाण्य-संशया-
द्व्याप्ति-संशयः, यथा घटज्ञान-सामग्रां सत्यां घटज्ञाने
सति तत्प्रामाण्य-संशयाहितस्तत्संशयो न त्वग्रिमसंशया-

नुरोधेन तत्र घटज्ञानमेव न वृत्तमिति कल्प्यते, तथे-
 हाप्युपाध्यभावस्य व्याप्तित्वात् तस्य च केवलाधिकरण-
 रूपस्य प्रथमदर्शनेऽपि निश्चितत्वात्, व्याप्तिग्राहकान्त-
 र्याभावाच्च, परिशेषेण सकृद्-दर्शनस्य व्याप्तिग्राहक-
 त्वात्, तन्निश्चये प्रामाण्य-संशयादेव तत्संशयः । न चैवं
 रासमेऽपि प्रथमं व्याप्तिपरिच्छेदः स्यादिति वाच्यम् ।
 तत्र व्याप्तिरभावात् प्रत्यक्षज्ञाने विषयस्य हेतुत्वात्
 क्वचिदसंसर्गाग्रहात् तथा व्यवहारो दोष-माहात्म्यात् ।
 न चात्रापि तथा, आरोपे सङ्घि निमित्तानुसरणं न तु
 निमित्तमस्तीत्यारोप इत्यभ्युपगमात् ।

दीधितिः ।

व्याप्ति-स्वरूपे संशयाभाव आपद्यते, निरुपाधि-
 सम्बन्धरूप-व्याप्तित्वेन वा ? आद्ये दृष्टापत्तिः । द्वितीय-
 मपि किमुपाधि-स्मरणादिकं विना तत्समवधाने सति
 वा सम्बन्धग्रहे ? आद्ये किं “विद्यमान” इति । तथा च
 तदग्रहमात्रं न तु तदभावेनापि ग्रह इति समाना-
 कारनिश्चयाभावात्तत्संशयो नानुपपन्न इति भावः ।
 द्वितीये “ज्ञान-प्रामाण्ये”ति । “प्रथमे”ति सत्युपाधि-

स्मरणादावित्यादिः । “न चात्रापी”ति सर्वत्र रास-
भादावित्यर्थः ।

दोषिति-प्रकाशः ।

“उपाधि-स्मरणादिकं विने”ति “सम्बन्ध-ग्रह” इत्यत्रान्वेति,
आदिनोपाध्यभावत्वप्रकारक-ज्ञान-जनक-यावत्कारण-परिग्रहः ।
“तदग्रहमात्रम्” उपाध्यग्रहमात्रं मूले च साधारण-धर्म दर्शना-
दिरूप-संशय-सामग्री-संघटनायेदमुक्तमिति ध्येयम् (१) ।

प्रथम-दर्शने तु उपाध्यभावत्वेन निर्णयो दुर्घट इत्यतः पूर-
यति “सत्युपाधी”ति । “असंसर्गाग्रहा”दित्युपक्रम-स्वरसाद्ग्रीचष्टे-
“ऽत्रापीती”ति यद्यपि व्याप्ति-भ्रमाविषये रासमे एव इदं वक्तु-
मुचितं तथापि यत्र भ्रमस्तत्र सुतरां, अन्यत्रापि भ्रमे आपादनीये
सर्वत्रैव तदापादयितुमर्हमिति भावः । इत्यञ्च क्वचिद्रासमे यथा
दोष-माहात्म्याद्व्यवहारो भवति तथा सर्वत्र रासमे स्यादिति
मूलार्थः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

केचित्तु साधनवन्निष्ठात्यान्ताभावाप्रतियोगि-
साध्य-सामानाधिकरण्यं साधनवन्निष्ठान्योऽन्याभावा-
प्रतियोगि-साध्यवत्कत्वं वा व्याप्तिः । तदुभयमपि योग्यं
प्रत्यक्षेण वङ्गि-धूम-सम्बन्धानुभवेन प्रथममवगतमेव ।

महानसि योऽत्यन्ताभावोऽन्योऽन्याभावो वाऽवगतस्तस्य
 प्रतियोगी न वङ्घिर्न वा वङ्घिमान् इत्यनुभवात्,
 रासमे तथावगमेऽप्यग्रे स बाध्यत इति तन्न एवं हि
 तद्वङ्घि-तद्वूमयोरेव व्याप्तिः स्यात्, न तु धूमत्ववङ्घि-
 त्वावच्छेदेन । न च तदनुमानोपयोगि वङ्घित्वं वङ्घि-
 मत्वं वा न प्रतियोगितावच्छेदकमिति प्रथमतो ज्ञातु-
 मशक्यमेवेति । मैवं प्रकृत-साध्य-व्यापक-साधना-
 व्यापको वा साधनत्वाभिमतैन समं प्रकृतसाध्य-सम्ब-
 धितावच्छेदकं विशेषणं वोपाधिः, उभयथापि तदभावो
 न व्याप्तिः, सिद्धासिद्धिभ्यां तन्निषेधानुपपत्तेः । किन्तु
 यावत् स्वव्यभिचारि-व्यभिचारि-साध्य-सामानाधिक-
 रण्यमनौपाधिकत्वं तस्य च प्रथमं ज्ञातुमशक्यत्वात् ।

दीधितिः ।

“अवगत” इति स्वरूप-कथनमात्रम् । “महानस”
 इति अस्मिन् इत्यादिः । महति वायौ योग्यायोग्यो-
 झूत-रूप-सामान्य-तद्वतोरिव योग्ये वङ्घौ तादृश-प्रति-
 योगित्व-सामान्य-तद्वतोरपि अत्यन्तान्योऽन्याभावयो-
 र्योग्यत्वादिति भावः । “न प्रतियोगितावच्छेदक”

मिति न धूम-सामान्य-समानाधिकरण-तादृशाभाव-
प्रतियोगिता-सामान्यावच्छेदकमित्यर्थः ।

द्वौधिति-प्रकाशः ।

अवगतत्वस्य विवक्षितत्वेऽसन्निकृष्ट-महानस-वृत्तित्वेनाभावा-
ग्रह-दशायां सन्निकृष्ट-महानस एवाभावस्यावगतत्वेन महानसे
योऽत्यन्ताभावोऽवगतस्तदप्रतियोगित्व-सामान्याभावस्य सुग्रहत्वात्
“अस्मिन्निति पुरणमनुचितमतः चरमोक्तमप्यवगतेति पदं प्रथमतो
व्याचष्टे “अवगत” इति । “स्वरूपेति” अवगतत्व-ज्ञानस्यानुमित्य-
जनकत्वादिति भावः । तथा च महानस-सामान्यमादाय तादृशा-
भावो ग्रहीतुमशक्यो महानसान्तरासन्निकर्षादिना योग्यानुपल-
म्भाभावादाह “महाहस इत्यस्मिन्नि”ति तथा चैतन्महानस-वृत्त्यत्य-
न्ताभाव-प्रतियोगित्व-सामान्याभाव एव एतन्महानस-सन्निकर्ष-
काल एव सुग्रह इति भावः । नन्वेतन्महानस-निष्ठात्यन्ताभाव-प्रति-
योगित्वस्य पिशाचादि-वृत्तेरतिन्दीयस्यापि सत्त्वात् तत्कथं तत्सा-
मान्याभावो योग्य इत्यतस्तद्-योग्यतामुपपादयति “महती”त्या-
दिना । “योग्ये वक्त्रा”विति उद्भूतरूपवति योग्ये वक्त्रौ एतादृश-
प्रतियोगित्व-सामान्य-सत्त्वेनोपलम्भापादन-सम्भवादिति भावः ।
एतद्धूम-समानाधिकरणाभाव-प्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य वङ्गि-
त्वादौ सुग्रहत्वादाह “न धूम-सामान्ये”ति ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

किञ्च न वस्तुगत्या व्याप्तेर्ज्ञानं हेतुः । किन्तु

व्याप्तिवत्त्वेन, तच्च उपाध्यभावत्वं, न चीपाधिरज्ञाने
तदभावत्वेन ज्ञानं सम्भवति, विशेषण-ज्ञान-साध्य-
त्वात् विशिष्ट-ज्ञानस्य । न च नियमतः प्रथम-
मुपाधि-धीरस्ति ।

दीधितिः ।

अथ साधनाव्यापक-व्याप्यत्वाभावःसाध्येऽधिकरण-
स्वरूपमेव एवं साधन-निष्ठ-साध्य-सम्बन्धे साधनताव-
च्छेदकातिरिक्तावच्छेद्यत्वाभावोपीत्यनुशयानो येन रूपेण
ज्ञाता व्याप्तिरनुमित्यङ्गं तद्रूप-विशिष्टा न सकृद्वर्शन-
गम्या सामानाधिकरण्यमात्रस्य च तथा भावं न
वारयाम इत्याशयेनाह “किञ्चे”ति । विशेषण-ज्ञान-
साध्यत्वात् तत्सामग्री साध्यत्वाद्वा । “न चे”ति, उप-
लक्षणमेतत् उपाधिरयोग्यस्यापि सम्भवात् । उपाधि-
सामान्य-तद्वतो मूर्त्तत्वादि-सामान्य-तद्वतोरिवात्यन्ता-
न्योन्याभावयोरयोग्यतया प्रत्यक्षेण ग्रहीतुमशक्य-
त्वात् । न च योग्योपाधि-व्यतिरेक-ग्रह एवानुमानाङ्गं
अयोग्योपाधि-ग्रहेपि अनुमिति-प्रसङ्गात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“साधना-व्यापक-व्याप्यत्वाभाव” इति । तद्व्याप्यत्वं तद्वदन्या-

वृत्तित्वे सति वृत्तिमत्त्वम्, इत्यञ्च साध्यतावच्छेदके तादृश-साधना-
व्यापक-व्याप्यतावच्छेदकत्वाभावः । तेन वज्रिमान् धूमादि-
त्यादौ साधनाव्यापक-महानसत्त्व पर्वतत्व-व्याप्यत्वाभाव-कूटस्य
प्रत्येकं वज्रावसत्त्वेऽपि न क्षतिः । महानसीय-वज्रित्वस्य व्याप्यता-
वच्छेदकत्वे वज्रित्वे तदनवच्छेदकत्वमवच्छेदक-सन्नयोक्त-रीत्यो-
पपादनीयम् ।

मूलोपदर्शितस्य द्विविधोपाधिः प्रथमोपाध्यभाव-घटितमनी-
पाधिकत्वं दर्शयित्वा द्वितीयोपाध्यभाव-घटितं तद्दर्शयितुं व्याप्ते-
हेतु-निष्ठत्वार्थमाह “एवमिति” । “साध्यसम्बन्धे” साध्य-सामाना-
धिकरण्ये, एवञ्च व्याप्तेरनीपाधिकत्व-सम्बन्ध-रूपतापि सङ्गच्छते
इति भावः । “साधनतावच्छेदकातिरिक्तावच्छेद्यत्वं” साधनताव-
च्छेदकानवच्छेद्यत्वे सति अवच्छेद्यत्वं, तेन वज्रिमान् धूमादित्यादौ
धूम-निष्ठ-सामानाधिकरण्यावच्छेदक-धूमत्वातिरिक्त-तत्तद्धूमत्वा-
द्यवच्छेद्यत्वेऽपि द्रव्यं रूपादित्यादौ रूपनिष्ठ सामानाधिकर-
ण्यस्य रूपत्वातिरिक्त-गुणत्वाद्यवच्छेद्यत्वेऽपि च न क्षतिः ।
एतच्च लघु-गुरु-साधारण-स्वरूप-सम्बन्ध-रूपावच्छेदकत्वं लक्षण-
घटकमित्यभिप्रेत्य, इतरथा तु साधन-निष्ठ-साध्य-सम्बन्धे साधना-
व्यापकतावच्छेदक-रूपावच्छिन्न-सामानाधिकरण्य-व्याप्यत्वाभावो
वाच्यः इत्यनुशयान इत्याशयेन आहृत्यन्वयः । “सामानाधिकरण्य-
मात्रस्य” अनौपाधिकत्व-विशेषित-सामानाधिकरण्यस्य “तथा-
भावः” सक्तद्दर्शन-गम्यत्वम् । मीमांसकमते विशेषण-धियो विशि-
ष्टज्ञानाहेतुत्वात् पूरयति “तत्सामग्री”त्यादि । “एतत्” प्रथम-

मुपाधिधियोऽसत्त्वम् । “उपाधि-सामान्येति” साधनाव्यापकस्या-
योग्यस्यापि सत्त्वात्तद्व्याप्यत्वाभावः साध्ये न योग्य इत्यर्थः ।
“न च योग्ये”ति, तथा च साधनाव्यापक-महत्त्वोद्भूत-रूपवत्व-
व्याप्यत्वाभाव एवं तथाविध गुणादि-व्याप्यत्वाभाव इति रीत्या
तद्व्यत्यक्षमिति भावः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

यच्चोक्तं प्रतियोगि-ज्ञानं व्यवहार-हेतुः नाभाव-
ज्ञान इत्यस्तु तावदेवं तथापि तदभावो मा व्यव-
हारि उपाध्यभाव-ज्ञानाधीनानुमितिः स्यादेव उपाधि-
ज्ञानं विनापि, न चैवम् । वस्तुतस्तु विशेषादर्शने सह-
चारादि-साधारण-धर्म-दर्शनाद्वाभिचार-संशयात् प्रथम-
दर्शनेन न व्याप्ति-निश्चयः । अथ व्यभिचार-संशयो
नाव्यभिचार-निश्चय-प्रतिबन्धकः, ग्राह्य-संशयस्य निश्च-
याप्रतिबन्धकत्वात् । अन्यथा संशयोत्तरं क्वापि निश्चयो
न स्यादिति चेत् । न व्यभिचार-संशयः प्रतिबन्धक
इति ब्रुमः । किन्तु विशेषादर्शने सति सहचारादि-
साधारण-धर्म-दर्शनात् संशयः स्यात्, न तु संशय-साम-
ग्रीतो निश्चय इति । किञ्च यद्वी-सामग्री यत्
प्रतिबन्धिका विशेषादर्शने तत् तद्वीरपीति व्यभिचार-

दीधितिः ।

“व्यभिचारे”त्यादि, अत्र प्रत्यक्षे ग्राह्य-संशय-स्यापि प्रतिबन्धकत्वमादृत्य व्यभिचारशङ्कायास्तथात्वा-भिधानम् । अन्यथा पुनरसाधारण-तत्तत्कारण-मेलक-रूपा सामग्री प्रतिबन्धिका बोध्या । विवेचितञ्चेदं प्रत्यक्षमणि-दीधितौ, वक्ष्यते चाधिकमुपरिष्ठात् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“प्रत्यक्षे” निर्णयात्मक-प्रत्यक्षे (क) । “तथात्वाभिधानं” प्रतिबन्धकत्वाभिधानम् “अन्यथा” ग्राह्य-संशयस्याप्रतिबन्धकत्वे, “असाधारणे”ति कालादीनां निवेशने प्रयोजनाभावादिति । कोटिस्मृति-विशेषादर्शनादि-रूपाणां तत्तत्सामग्रीणां प्रत्येकं सत्त्वेऽपि निर्णयोत्पादादाह “मेलक” इति । इत्यञ्च विशेषा-दर्शनकोटिस्मृतिविशिष्ट-धर्मिज्ञानत्वादिना प्रतिबन्धकत्वं, वैशिष्ट्य-ञ्चैक-कालावच्छेदेनैकात्मवृत्तित्वमिति भावः ।

ननु व्यभिचार-संशयस्य तत्सामग्र्या वा अव्यभिचार-ग्रहत्वं न प्रतिबन्धतावच्छेदकं तत्सत्त्वे व्यभिचारसंशयोत्पादात्, नापि निश्चयात्मक-तदग्रहत्वं नीलेतर-तदुघटत्ववत् निश्चयत्वस्य कार्य-तानवच्छेदकत्वादत आह “विवेचित”मिति, तथा च निश्चयत्वस्य कार्यतावच्छेदकत्वमभ्युपेत्येदमुक्तमिति भावः । उपरिष्ठादिति संशयरूपानुमिति-व्यवस्थापनावसर इत्यर्थः ।

(क) संशयानुमित्यादयोः संशयाप्रतिबन्धत्वादाह निर्णयात्मक-प्रत्यक्ष इति ।

दीधितिः ।

अत्र च यद्यपि साधनगोचर-साध्याभाववद्दृत्तित्व-
ग्रहाभावो हेतुरिति न युक्तं, केवलान्वयिनि ग्राह्या
प्रसिद्ध्या ग्राह्यसिद्धिः । खण्डशः प्रसिद्ध्या क्वचित्
तादृश-भ्रम-सम्भवेऽपि सर्वत्र तथा भ्रमे मानाभावात् ।
अत एव साध्यतावच्छेदक-गोचर-साधनवन्निष्ठाभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकत्व-ग्रहोऽपि प्रत्युक्तः, सकल-
साध्यतावच्छेदके तादृश-ग्रहे मानाभावात् । तथापि
साध्यतावच्छेदके तत्पुरुषीय-तादृशावच्छेदकत्व-ग्रहस्य
विषयतयाऽभावस्तद्विषयत्वाभावो वा तत्पुरुषीय-व्याप्ति-
ग्रहे हेतुः ।

दीधिति-प्रकाशः ।

“ग्राह्याप्रसिद्ध्या” ग्राह्यस्य साध्याभाववद्दृत्तित्वस्याप्रसिद्ध्या ।
ननु साध्याभाववद्दृत्ति-साधनं इत्याकार-ग्रहाभावो हेतुर्वाच्य
स्तादृश-ग्रहाभावस्य अभावे साध्यप्रतियोगिकत्वारोपेण सुघट एवे-
त्यत आह “खण्डश” इति “सर्वत्र” साधने “तथा भ्रमे” साध्या-
भाववद्दृत्तीत्याकारक-भ्रमे । “अतएव”त्यस्यार्थं विवृणोति “सक-
लसाध्यतावच्छेदक” इत्यादि । “तादृशावच्छेदकत्वे”ति साधन-
वन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वेत्यर्थः । तादृश-ग्रहस्य विषय-
तया अभावे उक्ते धूमसमानाधिकारणाभाव-प्रतियोगितावच्छे-

दकं घटत्वं वङ्गित्वञ्च प्रमेयमिति ज्ञान-सत्त्वेऽपि व्याप्ति ग्रही न स्यात्, विषयतया तदभावस्य वङ्गित्वेऽसत्त्वात् । (क) संयोगस्य महानसीय-वङ्गिसंयोगत्वादिनेव विषयताया अपि विशेष-रूपेण (ख) प्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धत्वं नेष्यते इत्याशयादाह “तद्विषयत्वाभाव इति” तादृशावच्छेदकत्व-ग्रहस्य तादृशावच्छेदकत्व-प्रकारता-निरूपित-विशेष्यत्वाभाव इत्यर्थः ।

दीधितिः ।

वस्तुतो व्याप्तिः साध्य-साधनभेद-भिन्नतया विशि-
ष्यैव कार्यकारण-भावः । तथा च यत्र साधनं
साध्याभाववद्भूति साध्यतावच्छेदकं साधनवन्निष्ठाभाव-
प्रतियोगितावच्छेदकमेकविधमनेकविधं वा व्यभिचार-
ज्ञानं प्रसिद्धं तत्र यथायथं (१) तदभावः पुरुष-निष्ठो
व्याप्ति-ग्रहे हेतुः । अत एवैकविध-व्यभिचार-ज्ञान-विरहे-
ऽन्यविध-व्यभिचार-ग्रहाद्व्याप्ति-धी-विरोधः । एवञ्च

(१) यथायोगमिति कचित्पठः स एव भवानन्दसम्मत इति प्रतिभाति ।

(क) ननु तादृशानवच्छेदकत्व-प्रकारतानिरूपित-विशेष्यतासम्बन्धेन तत्पुरु-
षीय-ज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रति तादृशावच्छेदकत्व-प्रकारतानिरूपित-विशेष्यतासम्बन्धा-
वच्छिन्नं प्रतियोगिताक तत्पुरुषीय-ज्ञानाभावत्वेन हेतुत्वे नोक्तदोषः । नचैवं
साध्यतावच्छेदकेत्याद्युक्तिरफलेति वाच्यम् । एतादृश-सम्बन्धलाभायैव तदुक्तेरत
आह “संयोगस्ये”त्यादि ।

(ख) उक्तविशेष्यतात्वादिनेत्यर्थः ।

क्वचिद्व्यभिचार-ज्ञानस्याप्रसिद्ध्या तदभावस्याहेतुत्वेऽपि न क्षतिः । प्रसिद्धायाः साधनवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वादि-बुद्धेः, समान-विषयतया तदभाव-बोध-विरोधित्वानुरोधेन तु तथात्व-कल्पनं न वयं वारयामः, यदि तत् तत्प्रकारकादि-निवेशेन विशेषेण न पर्यवस्येदिति दिक् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

तत्पुरुषीयत्वादि-प्रवेशेऽनन्तकार्य-कारण-भाव-प्रसङ्गात् (ग) वक्ष्यमाणस्वरसाच्चाह “वस्तुतः” इति “यथायोग”मिति । यत्रैक-विध-व्यभिचार-ज्ञानं तत्र तदभाव एव, यत्रानेकविधं व्यभिचार-ज्ञानं तत्र तावदभाव एव हेतुरित्यर्थः । “पुरुषनिष्ठ” इति, सामानाधिकरण्य प्रत्यासत्त्या हेतुता ग्राह्येति भावः । “अतएव” नाना-विध-व्यभिचारग्रहाभाव-कूटस्य हेतुत्वादेव । “एवञ्च” विशेष्य कार्यकारणभाववश्यकत्वे च (ख) । पूर्वकल्पेऽस्वरमप्याह, “प्रसिद्धाया” इत्यादिना । “प्रसिद्धायाः” तादृशानवच्छेदकत्व-ग्रहे जन-

(क) ननु वस्तुतः इत्यादिवक्ष्यमाणकल्पे विशेष्यभेदेन कार्यकारणभावभेदाच्च तत्पुरुषस्यापि कुतचित् विशेष्यतया पुरुषभेदेनानन्तकार्यकारणभाव-प्रसङ्गस्तुत्यः, पुरुषातिरिक्तविशेष्यभेदेनानन्तकार्यकारणभावकल्पनागौरवं कार्यतावच्छेदकादि-गौरवं पुनरिष्टं अत आह “वक्ष्यमाणे”ति । “प्रसिद्धाया” इत्यादिना वक्ष्यमाणेत्यर्थः ।

(ख) यत्र व्यभिचारग्रहो न प्रसिद्धस्तत्र सहचारदर्शनमात्रं व्याप्तिपाहक-मितिभावः ।

नीये प्रतियोगि-ज्ञान-मुद्रयाऽवश्यं प्रसिद्धाया, प्रतियोगितावच्छेद-
कत्वादीत्यादिना साध्ये साधनवन्निष्ठान्योऽन्याभाव-प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्व-बुद्धि(१)-संग्रहः ।

ननु घटत्वादी तादृशावच्छेदकत्व-ग्रहस्य प्रतियोगि-ज्ञानत्वेना-
पेक्षितस्य वज्रित्वादी तदभाव-ग्रहे अप्रतिबन्धकत्वात् तद्विषयत्वा-
भावस्य हेतुत्वे किं मानमत आह “समानेति” घटत्वादी (क) प्रति-
योगितानवच्छेदकत्व-ग्रहे तादृशावच्छेदकत्व-ग्रहस्य समान-विषय-
तया प्रतिबन्धकत्व-कल्पनादिति भावः । “तथात्वकल्पनं” तत्पु-
रुषीय-तादृशावच्छेदकत्व-ग्रह विषयत्वाभावस्य हेतुत्व कल्पनं,
“तत्तत्प्रकारादी”ति । “तत्” तथा कल्पनं, “तत्प्रकारो”ऽवच्छेद-
कत्व-बुद्धि-प्रकारः, आदिना धर्मातावच्छेदक-परिग्रहः । तथा
कल्पनं यदि विशेषे न पर्यवस्येदित्यन्वयः । धूमजनकतावच्छे-
दक-तेजो-वृत्ति-जातित्वादिना-वज्रित्वे तादृशावच्छेदकत्व-ग्रहेऽपि
वज्रित्वत्व-रूपेण तदभाव-ग्रहात् वज्रित्वत्वेन यत्तादृशावच्छेदकत्व-
ग्रहस्तद्विषयत्वाभावस्य हेतुताया विशेष-विश्रान्तत्वेनासार्वत्रिकत्व-
मिति भावः ।

(१) बुद्धीतिनास्ति घ ।

(क) घटत्वादी तादृशावच्छेदकत्व-ग्रहे तादृशानवच्छेदकत्व-ग्रहे न भवतीत्यत-
स्तत्रप्रतिबन्धकत्वे कल्पनोये सामान्यतो विषयता-सम्बन्धेन तादृशावच्छेदकत्वाभाव-
ग्रहं प्रति तेन सम्बन्धेन तादृशावच्छेदकत्व-ग्रहत्वेन प्रतिबन्धकता कल्पयत इति
तस्यापि प्रतिबन्धकतावच्छेदकाक्रान्तित्वार्थः ।

दीधितिः ।

व्याप्तिश्च धूमादि-व्यापक-वह्नि-समानाधिकरण-
वृत्ति-धूमत्वादिकं तादृश-सामानाधिकरण्यमात्रस्य
रासभादि-साधारणत्वात् । अत्र च व्यापकत्वांश-ग्रहे
व्यभिचाराग्रहः, समानाधिकरण-वृत्तित्वांश-ग्रहे च
तद्विशेषणतया सामानाधिकरण्यस्य ग्रहो हेतुरिति
वक्तव्यम् । साध्य-सम्बन्धितावच्छेदक-रूपवत्त्व-लक्षण-
व्याप्ति-ग्रहे विशेषणतया सम्बन्धस्य ग्रहो हेतुरित्यपि
कश्चित् । (१)

दीधिति-प्रकाशः ।

व्यापकत्वांशग्रहे व्यभिचार-ग्रहाभावस्य सामानाधिकरण्यांश-
च विशेषण-ज्ञान-मुद्रया सहचार-ज्ञानस्य हेतुत्वं दर्शयितुं व्याप्ति-
स्वरूपं दर्शयति — “व्याप्तिश्चे”ति । “केचि”दित्यस्वरसः, तद्वीजन्तु
तादृश-व्याप्ति ग्रहे व्यभिचार-ग्रहस्य ग्राह्याभावानवगाहित्वेनाविरो-
धात् तदभाव-हेतुत्वोपदर्शन-विरोध इति ।

दीधितिः ।

यत्तु, विरुद्धे सहचार-भमेण व्यापकत्व-भेदात्
सामान्यत एव सहचार-ज्ञानं हेतुरिति तन्न असिद्ध-

त्वात्, विरुद्धेऽपि व्यापकत्व-सामानाधिकरण्ययोग्राहक-
सामग्री-क्रम-योगपद्याधीनं ग्रहण-क्रम-योगपद्यं न तु
मिथः कार्य-कारण-भाव इति ।

दोषिति-प्रकाशः ।

“विरुद्ध” इति, न च विरुद्धादि-साधारणस्य सहचार-ज्ञानत्वस्यैक-
स्याभावात् वक्लि-धूमयोः सहचार-ज्ञानस्य तद्व्यापकत्व-ग्रह-हेतुत्वे
युक्तिर्नोक्तैवेति वाच्यम् वक्लिविरुद्धे वक्लिसहचार-भ्रमस्य वक्लि-
व्याप्यत्वभ्रमं प्रति धूमविरुद्धे च धूमसहचार-भ्रमस्य धूम-व्यापकत्व-
भ्रमं प्रति हेतुत्व-द्वयदर्शनाद्वक्लि-धूमयोरपि व्याप्यव्यापक-भाव-ग्रहे
तथा कल्पनमिति भावः । “सामान्यत एवे”ति, भ्रम-प्रमा साधा-
रण-व्यापकत्व-प्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति तादृश-सहचार-ज्ञानत्वेन
हेतुत्वं, यद्विशेषयोरिति न्यायात् इत्यर्थः । “असिद्धत्वादिति”
विरुद्धे सहचारभ्रमे व्यापकत्व-भ्रमस्यासिद्धत्वादित्यर्थः । असिद्धं
ब्रूयतीति “विरुद्धेऽपी”त्यादिना, “ग्राहकसामग्रीक्रमयोगपद्ये”ति
ग्राहक सामग्री-क्रमाधीनोग्रहस्य क्रमः, तद्योगपद्याधीनञ्च
योगपद्यमित्यर्थः । “न तु मिथः” इति, अन्यथा क्वचिद्व्यापकत्व-ग्रहो-
त्तरमपि सामानाधिकरण्य-ग्रह-दर्शनात्, सामानाधिकरण्य-
ग्रहेऽपि व्यापकत्व-ग्रहो हेतुरिति किं न स्यादिति भावः ।

दोषितिः ।

इदं पुनरिहाबधेयम् । यथा विद्यमानमपि वक्लित्वे

व्यवहित-विप्रकृष्ट-रासभादि-देश-निष्ठाभाव-प्रतियोगि-
तावच्छेदकत्वं न गृह्यते । अभावदेश-विप्रकर्षादिना
ग्राहकाभावात् । तथा धूमवन्निष्ठाभाव-प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वस्य सत्त्वेऽप्यग्रह-सम्भवात् । नानुपलब्धेः प्रति-
योगि-सत्त्व-विरोधित्वादि-लक्षणा योग्यतेति न तत्-
सामान्याभावो लौकिक-प्रत्यक्ष-गम्यः, परन्तु कथञ्चित्
विरोध-स्फुरणादिवशाद्भूमत्वादौ गृहीतो धूमवन्निष्ठा-
त्यन्ताभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावो वङ्गित्वादावु-
पनय मर्यादया गृह्यते । अत एवानुमानादिना व्यभि-
चार-ग्रहेऽपि न व्याप्ति-धीः, निर्णयात्मनि साधारणे वा
दोष-विशेषाजन्योपनीत-भाने संशयादि-साधारणस्य
निश्चयात्मनो वा विपरीतज्ञानमात्रस्यैव प्रतिबन्धक-
त्वात् । तत्तद्भूमादौ देशान्तर-वृत्तित्व-सम्भावना-विर-
हादि-वशात् गृह्यमाणो वङ्ग्याद्यभाववद्वृत्तित्वाभावो
धूमत्वादवच्छेदेन गृह्यते लाघवादित्यपि वदन्ति ।

इति श्रीमद्-रघुनाथ-शिरोमणि-कृतायां दीधितौ

अनुमानखण्डे व्याप्तिग्रहोपाय-प्रकरणं

समाप्तम् ।

दीधिति-प्रकाशः ।

व्यापकत्वांशे लौकिकप्रत्यक्षासम्भवम् व्युत्पादयन्नानुमानिक-
व्यभिचार-धियोऽपि विरोधित्वं व्यवस्थापयितुमाह, “इदं पुन”-
रिति । “व्यवहिते”ति व्यवहितो विप्रकृष्टो वा यो रासभादि-
देशस्तन्निष्ठेत्यर्थः । व्यवधानं मध्यवर्त्ति-भित्त्यादि-सम्बन्धः । “विप्र-
कृष्टो” विदूरवर्त्ती (१) तत्रेन्द्रिय-सन्निकर्षेऽपि दूरत्व-दोषादेवा-
ग्रह इति भावः । “प्रतियोगिसत्त्व-विरोधित्वं” प्रतियोगि-
सत्त्वापादित-प्रतियोगिकत्वं, आदिना प्रतियोगि-तद्व्याप्येतर-
यावदुपलभक-समवधानरूप-योग्यता-परिग्रहः ।

“(क) कथञ्चिद्विरोधे”ति, धूमवति धूमाभावस्येव धूमत्वे धूमव-
न्निष्ठाभाव-प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यापि विरोधेन शङ्कानासद-
त्वादित्यर्थः । वस्तुगत्या विरोध-स्फुरणस्य विशेषण-दर्शनतया व्यभि-
चारशङ्का-प्रतिबन्धकत्वेन तत्राप्युपनयवशादेव तदभावो भासत
इति “कथञ्चि”दित्युक्तम् । “अतएव” तादृशावच्छेदकत्वाभाव-
ग्रहस्य तदंशे अलौकिक-प्रत्यक्षत्वादेव ।

“निर्णयात्मनी”ति, निर्णयात्मनि दोषविशेषाजन्योपनीत-भाने
संशयादि-साधारणस्य विपरीत-ज्ञानमात्रस्य, संशय-निर्णयसाधारणे
वा दोष-विशेषाजन्योपनीत-ज्ञाने निश्चयात्मनोऽपि विपरीतज्ञान-
मात्रस्य विरोधित्वादित्यन्वयः । संशयानन्तरमपि संशयादाह

(१) विप्रकर्षो विदूरवर्त्तित्वमिति घ ।

“निर्णयात्मनी”ति । आनुमाणिक-तदभावनिर्णयेऽपि दोष-
विशेषेण पित्तादिना लौकिक-सन्निकर्षेण वा ज्ञानदर्शनादाह—
“दोष विशेषाजन्ये”त्यादि । उपनीत-भान-शब्देन लौकिक-सन्नि-
कर्षाजन्यत्वं लब्धं, तथा च दोषविशेषाजन्य-लौकिकसन्निकर्षा-
जन्य-तादृशज्ञानत्वं प्रतिबध्यतावच्छेदकं, तेन सामान्यलक्षणादि-
जन्य-ज्ञानस्यापि संग्रहः, अत्राद्ये विशेषदर्शनमुत्तेजकं, तेन
संशये सति विशेषदर्शनात्तादृशनिर्णयो नानुपपन्नः । न चेवं
विशेषदर्शने सति बाधनिश्चयेऽप्यनुमितिः स्यादिति वाच्यम् ।
बाधनिश्चये संशयानुत्पादेन बाधनिश्चयत्वेनापि पृथक् प्रतिबन्धक-
त्वात् । अतएव द्वितीय-प्रतिबन्धकताया आवश्यकत्वे प्रथम-
प्रतिबन्धकतायां मानाभाव इत्यनुशयात् “साधारणे”त्युक्तम् ।
अधिकञ्च शब्दालोकसारमञ्जुर्यां प्रकाशितमस्माभिः । मातृ-
पदं कृत्स्नार्थकं तेनानुमानिकादि-विपरीतज्ञानस्यापि संग्रहः ।
वङ्गभावंददृत्तित्वरूपव्याप्तेर्लौकिक-प्रत्यक्षं व्यवस्थापयति “तत्त-
द्भूमादा”विति । धूमत्वावच्छिन्ने वङ्गभाववदृत्तित्व-सत्त्वेऽपि
नियमतो धूमान्तरासन्निकर्षेणैवोपलम्भापादनासम्भवात् तत्तद-
भाव-प्रत्यक्षं न घटत इति । यथा वङ्गिसामानाधिकरण-तद्रासमे
कालान्तर-देशान्तर-वृत्तित्व-सम्भावना-वशात्तदभावो न गृह्यते
तथा च तद्भूमेऽपीत्यत उक्तं “देशान्तरे”त्यादि । वस्तुतस्तु तद्भूमस्य
कदापि देशान्तरावृत्तित्वादुद्योग्यानुपलब्धिरप्रत्यक्षैवेति भावः ।

“लाघवादि” प्रसिद्धधूमे वङ्गिसम्बन्धावगमात् वङ्गभाव-
वदृत्ति-धूमान्तरकल्पने गौरवात् क्लृप्तमेव लाघवम् ।

यद्वर्म्मितावच्छेदक-विशिष्टे प्रतियोगि-सत्त्वेनोपलम्भापादनं
तद्वर्म्मितावच्छेदकावच्छेदेनैव तदभावोऽध्यक्षः । अन्यथा महति
वायौ रूपस्योपलम्भापादनेन वायुत्वावच्छेदेनापि रूपाभावोऽध्यक्षः
स्यात् । तथा चोक्त-युक्त्यापि (क) धूमत्वावच्छेदेन (ख) तदभावस्य
लौकिक-प्रत्यक्षं न सम्भवतीत्यस्वरसो वदन्तीत्यनेन सूचितः ।

इति श्रीमद्-भवानन्दीये तत्त्वचिन्तामणि-द्वौधिति-प्रकाशे
अनुमानखण्डे व्याप्ति-ग्रहोपाय-प्रकरण-
व्याख्या समाप्ता ।

(क) लाघवरूपयुक्त्यापीत्यर्थः ।

(ख) तदवच्छिन्न लिङ्गकानुमित्युपयोगितदवच्छिन्नव्याप्तिज्ञानस्यैव प्रकृतोप-
योगित्वमित्याशयः ।